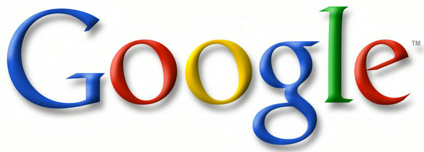

יהוה

INSTITVTIO THEOLOGICA
ANDOVER FVNDATA MDCCCVII
Ps. CXIX 169.
כדברך
הבינני
JOH. XVII. 17.
ὁ λογος ὁ σος αληθεια εστι
ΑΚΡΟΓΩΝΙ
ΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

CORPUS
POETARUM EPICORUM GRAECORUM

CONSILIO ET STUDIO

ARMINII KOECHLY

EDITUM.

VOL. XVI.

NONNI PANOPOLITANI
DIONYSIACA

RECENSUIT

ARMINIUS KOECHLY.

VOL. I.

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLVII.

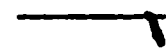
NONNI PANOPOLITANI

DIONYSIACORUM

LIBRI XLVIII.

RECENSUIT ET PRAEFATUS EST

ARMINIUS KOECHLY.

ACCEDIT INDEX NOMINUM A F. SPIRONE CONFECTUS.

VOL. I.

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLVII.

Recd. Aug. 28. 1879.

GEORGIO THOMAS ONOLDINO
VIRO ET OLIM ET NUNC AMICISSIMO
S. P. D.
ARMINIUS KOECHLY.

Cui nec lepidum nec novum librum — libellum enim qui appellare fas sit in quem apprime cadat Callimacheum illud *μέγα βιβλίον μέγα κακόν*? — donem potius, quam tibi, qui unus omnium diu iam optime scias, quam ille liber nec lepidus sit nec novus? Etenim cum ego ante hos XXI annos Monachium profectus eo consilio, ut Quinti codicem ipse denuo conferrem, paratissimo tuo familiarissimoque hospitio receptus essem, absoluto eo negotio unum ex geminis, qui Monachi adservantur, Nonni codicibus coniuncta opera adgressi per tres quatuorve hebdomades quoque mane inter caldae Arabicae pateras atque cerevisiae urbanae pocula laborem taedii plenissimum frugis fere expertem fortiter exantlavimus. Memineris, quam saepe modo ego modo tu non sine exsecrationibus subinde erumpentibus decantatum illud „*ut ed.*" voce calamoque repetiverimus, qua nota codicis cum principe editione consensus indicabatur! Indefesso tamen studio in opera parum fructuosa perseveravimus, usque dum ingravescens hiems me nec vestibus nec argento abunde instructum de reditu cogitare coëgit. Angebat tamen animum codex Nonnianus ad umbilicum vix dimidiatus. Tum tu, quod ultro abs te petere non ausus essem, sponte promittebas te solum telam ab ambobus exorsam pertexturum esse. Et egregie promissis stetisti; sedulo codicem pervolutare perrexisti, usque dum ad extrema eius verba: *δόξα σοι ὁ θεός. τέλος.* adscribere tibi licuit inter luxuriantis calami artificiales spiras: „*equidem voco δόξα σοι ὦ θεός! G. Thomas* 5. *Febr*. 37." Sed paucis mensibus, postquam istas tuas schedas accepi, Lipsia Saalfeldiam abii munus

scholasticum auspicaturus, quod mihi initium fuit vitae nec omnino quidem illiteratae nec ab his ipsis studiis alienae, ita tamen multis variisque laboribus atque occupationibus obrutae, ut nec Quintum inchoatum ad finem perducere nec Nonno perpetuam efficacemque operam dicare possem. Post longam demum annorum seriem cum ex funestissimo rerum nostrarum naufragio emersus in placidissimum hunc Helvetiae libertatis humanitatisque portum pervenissem atque ceteris curis abiectis omnibus inprimis a rebus publicis, quippe quas quotidie miseriores atque desperatiores fieri viderem, reliquam aetatem procul habendam decrevissem in literarum studiis, quae vere „rebus adversis perfugium atque solatium praebuerant", totus iam habitaturus, post Quintum Manethonem scriptores militares absolutos etiam ad Nonnum reversus sum, in quo emendando olim prima artis criticae rudimenta posueram dissertatione annalibus Zimmermannianis mense Iulio a. XXXVI. inserta. Peropportune igitur accidit, ut, cum in hac utilissima antiquorum scriptorum collectione „corpus poëtarum epicorum Graecorum meo consilio et studio edendum" suscepissem, Teubnerus vir immortalis, quamdiu haec nostra studia vigebunt, memoriae a Nonno potissimum initium fieri vellet. Rem igitur numquam prorsus depositam ante hos duos fere annos strenue adgressus tam cito, quam per muneris officia aliaque negotia licuit, ad exitum adduxi. Itaque miro profecto casu accidit, ut saepius a me invitatus ad renovandam per XVIII annos intermissam nec tamen umquam intermortuam familiaritatem cum ante has paucas hebdomades domum meam intrares, versantem me atque excerpentem has ipsas schedas invenires, quas ante hos viginti annos et dimidium Lipsiam ad me transmiseras recentis amicitiae luculentum perenneque testimonium. Licet mihi igitur, quae huius editionis universa ratio sit atque institutio, quasi tecum praesente confabulans etiam ceteris, qui hoc libro usuri sunt, exponere.

Ego si Nonnum „recensere" voluissem eo modo, qui novissimis quibusdam editoribus mire placere coepit scilicet „emendari non interpolari" a se scriptores gloriantibus, ut codicum, qui adhuc superstites sint, archetypum accuratissime repraesentarem apertissimis tantum levissimisque mendis sublatis, profecto opus suscepissem ut legentibus difficillimum

ita mihi facillimum. Nam cum satis constet Nonni libros, quotquot exstant, ex uno eodemque fonte fluxisse, nullum sane negotium fuisset relicta Graefii recensione aliquot optimarum emendationum centuriis „interpolata" ad *principem* editionem redire, quam Gerartus Falkenburgius ex codice Ioannis Sambuci in officina Plantiniana „diligentissime exprimendam" curavit, ita „ut nihil mutaret" et etiam ea „vulnera, quae vel mediocriter Graece doctus sanare posset", retineret. Nec plus negotii mihi facessivisset nonnullas certe Sambucini exemplaris maculas codicis Monacensis ope abstergere, nec omnino meum fuisset locis innumeris, quos pristini editores corruptos reliquerunt, investigandis emendandisque operam perdere, cum multo pluris referat scire, quid librarius, quam quid auctor ipse scripserit. Praeter hanc egregiam curam si et interpunctiones nimia Graefii sedulitate frequentius positas et narrationis orationumque distinctiones ad summam legentium commoditatem ab illo adhibitas sedulo sustulissem ubique ad „archetypi" simplicitatem regressus, si denique etiam pro continuo versuum numero paginas editionis principis versusque notassem, placuissem fortasse meis hominibus, qui exempli gratia de choricis dramaticorum carminibus egregie sibi mereri videntur, ubi deletis stropharum atque antistropharum nominibus uno ea tenore sine ullis intervallis decurrere sinant, posito tamen in ima pagina hoc signo =, quo mathematici, quibus et perpetuae et mutuae cum nobis philologis intercedere solent inimicitiae, varios numeros pares sibi esse indicant. Quam scilicet „exactae scientiae methodum" nondum Pindaro „recensendo" adhibitam esse miror. Regnat enim, uti iam olim in praefatione Quinti monui, non solum in vestibus sed etiam in libris conficiendis Dea *Moda*, quae cum per tempus satis diuturnum et vestes et libros confici iusserit illo *modo*, qui et gestantibus et legentibus quam *commodissimus* sit, fas est eam iam contrarium praescribere coepisse hunc *modum*, qui utentium *commodo* adversetur.

Fateor, mi Thoma, me quamvis hominem „*novarum* rerum studiosum" tamen in hac quidem re *antiqui* Hermanni nostri exemplum sequi maluisse, quod exemplum etiam summi quique nostri temporis critici retinuerunt. Hi igitur viri codicis archetypi — si quidem fuit — scripturam pro necessario qui-

dem erigendi aedificii fundamento, sed non pro ipso aedificio habent, hi porro gravius utiliusque habent ipsius scriptoris stilum penitus nosse quam omnia omnium scribarum menda memoria tenere, hi denique editoris sanctissimum officium contineri putant eo, ut editum opus et pristino suo nitori quam integerrime fieri possit restituatur et omnino quam commodissimum lectu atque iucundissimum reddatur. Hanc ego quoque sententiam amplexus, quantum quidem in me erat, summa ope id enisus sum, ut Nonnus hac mea editione sui etiam similior evaderet, quam egregia antecessoris mei opera iam factus erat.

Itaque ante omnia ipse perpetua iterataque lectione eam cum poëta contrahere studui familiaritatem, quae certissimum est atque efficacissimum eius emendandi subsidium, quippe quem recte dixerit Hermannus in lepidissima illa ad Coluthum praefatione (opusc. IV, p. 208) „certo in orbe et sententiarum et verborum et dicendi modorum quasi circumagi". Tum quaecunque post Graefium a viris doctis ad emendandum explicandumve Nonnum allata sunt, diligenter conquisivi atque in usum meum converti. Ac plerique quidem aliud agentes hic illic de singulis tantum Nonni locis scripserunt, ut Spitznerus, Gerhardus, Wernickius, Lobeckius, Meinekius, nonnulli tamen quasdam poëticae Nonnianae partes separatim tractaverunt. Quos inter primo loco nominandus est *Karolus Lehrsius*, vir mea laude longe superior, qui praestantissima illa *de Nonno* dissertatione olim *Jahnii annalibus* a. 1835 p. 217—236, tum *quaestionibus epicis* editis 1837 p. 253—302 inserta leges aliquot dictionis atque metricae Nonnianae acutissime verissimeque aperuit. Ante eum *de exitu versuum in Nonni carminibus* a. 1834 *Ludovicus Struvius* egerat programmate scholastico, quod in opuscula eius a. 1854 edita non receptum esse iure mireris. Novissime de Nonno optime sed diverso modo meriti sunt duumviri *Reinholdus Koehlerus* et *Fridericus Riglerus*, quorum ille libro *de Nonni Dionysiacis* vernacule conscripto et a. 1853 edito fabulas ab eo tractatas cum fontibus suis aliorumque scriptorum narrationibus breviter, sed accurate dilucideque comparavit, hic vero gymnasii Potisdamensis programmatis a. 1850—1852. 1854. 1856. *quinque meletematum Nonnianorum particulas* praemisit, quibus satis magnam vocum atque dictionum

copiam locis diligentissime collatis comparatisque egregie illustravit. Novissime *Hermannus Koch* in museo Rhenano a. 1856 p. 167—194 *coniectanea Nonniana* proposuit, quibus aliquot poëtae locos feliciter sanavit, alios sane non recte diiudicavit partim dissimilibus locis, qui similes viderentur, perperam usus, partim contrario vitio *ἅπαξ λεγόμενα* et incredibilia Nonno obtrudens.

His omnibus igitur subsidiis instructus iam fere ante hunc unum atque dimidium annum poëtae verba recensueram, cum mihi Parisiis editio *Didotiana* allata est, quam introductione, interpretatione Francogallica atque varii argumenti notis adornatam a. 1856 edidit *Marcellus*, comes nobilissimus, regni Francogallici olim apud Turcarum imperatorem legatus. Qui liber vastissimus in causa fuit, ut haec mea editio paullo serius in lucem sit emissa. Sed ne viro poëtarum Graecorum antiquitatisque amantissimo iniuriam fecisse videar, dicendum est de eo paullo accuratius. Operae pretium est legere flebile illud eius prooemium, quo causas, quibus adductus Nonnum in vernaculum sermonem converterit, non sine mascula hodierni popularium suorum status reprehensione exposuit: nec carmina pangendi, nec res publicas adeundi, nec historiam conscribendi iam sibi suique similibus in oppressa patria libertatem relictam esse, restare solam mythologiam ab omni offensae suspicione alienam *). Ita desperantem cum videamus

*) „La politique? Mais elle se hérisse de réticences, et se dérobe surtout à nous qui, serviteurs de la monarchie de nos pères, n'avons courbé le genou devant aucune des idoles nées de nos tempêtes; à nous, fils d'une France de quatorze siècles, et non d'une France découverte comme une comète sanglante vers la fin du siècle dernier; à nous, enfin, qui ne demandons à notre temps rien autre chose que le respect pour nos souvenirs, pour nos sentiments, et qui persistons dans notre fidélité.

L'histoire? Mais comment la traiter, si l'époque d'où on la juge est elle-même une énigme; si, dans ce grand silence qui a succédé au tumulte, une seule voix sans rivale parle de temps en temps pour tous à Westminster; si notre France emprunte à la Russie qu'elle combat sa taciturnité; et si même l'étude de nos antiques annales n'est libre qu'à la condition de jeter vers elles quelques regards lointains, mais jamais des regrets?

La mythologie seule nous reste, inoffensive et, pour ainsi dire, innocente. Là, du moins, le champ peut se dégager de

virum illustrissimum, nec mirabimur nec indignabimur, ubi eum solatii instrumento paullo desperatius utentem deprehenderimus. Et sane, ut a critica Marcellina initium faciam, si verum est quod λείψασπις poëta pleno ore praedicavit „fortes creari fortibus“, hic quidem portentoso poëta portentosior etiam creatus est criticus. Videtur enim comes βασιλικώτατος quod imperium „regum“ esse putat Dei gratia institutorum „in proprios greges“ omnibus scilicet illud legibus exemptum, idem sibi vindicare in verba Nonniana nulla prorsus grammaticae aut prosodicae aut metricae habita ratione. Itaque cum non minus mille quingentis locis novas se Nonno intulisse lectiones (introduct. p. XXXIX) affirmaverit, accidit, ut horum locorum longe plurimi non emendati ab eo, sed magis etiam corrupti sint foedissimis mendis, quae vel „pueri vident“! Etenim ut mathematices quidam magister sapienter pronuntiasse perhibetur eandem esse disciplinae suae discendae viam summorum regum filiis atque vilissimorum canalicolarum pusionibus, ita vi et arbitrio rei publicae quidem leges migrari atque calcari possunt, artis grammaticae non possunt. Paullo innocentior alia res, quam Marcellus itidem instituisse videtur ad regum suorum consuetudinem, quibus ut verissimo proverbio „longae manus“ tribuuntur ad acquirenda aliena paratissimae atque aptissimae, ita administer olim regius, quascunque Graefius emendationes proposuit quidem sed non recepit, eas fere omnes tamquam suas novasque lectiones textui intulit. Et hic quidem Germano auctori sua diserte reddidi, contra grammaticos illos Francogallici comitis atque metricos lapsus benevolo silentio pressi, nisi ubi proferendi sontica causa adesset; eundem vero, ubicunque primus aut rectum invenisse aut vitium indicasse videbatur, libenter constanterque honoris causa nominavi.

Nam — verum ut fatear —, quod alius fortasse criticus non sine voluptate fecisset, miros Marcelli errores aut serio ex-

---

toute allusion, de toute espérance suspectes; pour mon compte, je me suis réfugié dans les obscurités de la Fable, dans les événements ensevelis sous la poussière de trois mille années, et j'ai demandé un asile à ces lettres grecques, compagnes fidèles de ma vie, et mes meilleurs auxiliaires contre les ennuis ou les illusions du pèlerinage.“ Introd. p. I et II.

agitandi aut acerbe irridendi animus mihi defuit duabus de causis. Primum enim et in introductione et in notis, quibus utrisque plurima continentur *οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον* praebentia, ex senili tamen amabilique garrulitate tam multa elucent cum benevolae erga amicos pietatis tum ardentissimi nostrarum literarum amoris signa atque documenta, ut ea legenti mihi in hoc praesertim tempore bruto utilitatum materialiumque rationum admiratore animum identidem permulceri sentirem iam indignabundum, quod ad Nonnum emendandum explicandumve parum conferretur. Tum vero mira profecto fatorum *εἰρωνείᾳ* factum videbatur, quod hoc saeculo post *Graefium* natu Saxonem, qui olim a „placido Plissae flumine" ad „glacialem Newam" avocatus summos apud „imperatorem Rossorum augustissimum" honores nactus est, in edendo Nonno primum *Marcellus* successit Francogallorum comes generosissimus, qui post legationis munus apud Turcas administratum his literis iam moerorem levare studuit de erepto Burbonidis suis regno obortum, deinde ego Lipsiensis popularium partium sectator, qui post victricia regum arma vix vinculis elapsus in hac libera Turicensium civitate et tutissimum perfugium et iucundissimam vitae literariae aream invenerim. En exemplum luculentissimum, quo docemur esse in his omnium rerum divinarum humanarum publicarum privatarum tempestatibus atque fluctibus unum idque ut latissimum ita laetissimum aeternae placidaeque pacis quasi asylum scientiae literarumque studium, in quo vel disiunctissimi et inimicissimi „viribus unitis" militare et possint et vero debeant, commilitonum delicta non acerbe exagitantes et malitiose subsannantes sed caute evitantes et cate emendantes, merita non superbe ignorantes et invidiose obscurantes sed libenter agnoscentes et sincere collaudantes! Neque aliter sentire virum quemque in literis excellentissimum in vita praestantissimum, id per hos fere novem iam exilii mei annos non sine gaudio gratique animi sensis saepissime expertus sum, ut tacere praestet de duobus tribusve hominibus, qui olim amicitiae cuiusdam specie mecum coniuncti post illam rerum conversionem iam me meaque studiose aut aversantur aut ignorant, mortales fortasse nec mali nec malevoli, quippe qui fere sanctissimam pietatem dogmatumque Christianorum immotam fidem in propatulo habeant, sed

obnoxii atque subtimidi, ne scilicet in principum procerumque invidiam incurrant, quorum clementia aut ab aulicis aliisve consiliis appellati aut togatorum equitum insignibus ornati sunt. „Nec equidem invideo“, nec miror!

Ad Marcellum meum redeo, cuius postquam errores libere, uti fas erat, patefeci, eiusdem merita diserte agnoscere libenter adgredior. Ac primum quidem laudandus est, quod vasti difficilisque operis conficere sustinuit interpretationem et elegantissimam et in universum satis accuratam atque rectam, quo labore haud scio an Germanis quoque doctis quibusdam bonum officium praestiterit faciliori negotio Francogallica Marcelli quam Graeca Nonni verba lecturis. Deinde inter miscella introductionis notarumque parerga res tamen haud paucae leguntur ad illustrandum Nonnum utilissimae. Postremo etiam in criticis illis, quibus poëtam vexavit, incursionibus haud raro vitia quamquam non sustulit, animadvertit tamen itaque errando veri viam demonstravit. Inprimis hoc factum est in uno depravationis genere — versus dico perverse confusos atque disiectos —, qua labe Nonnum multo saepius corruptum esse, quam adhuc quisquam suspicatus erat, et Marcellus saepius vidit — quamquam remedia eius haud raro ipsis malis peiora sunt —, et ego iam ante cognitum eius librum insigni exemplo ostenderam in *dissertatione*, quam *de libro XXXIX.* scripto lectionum universitatis nostrae indici aestivo a. 1855 praemisi. Dolendum tamen, quod Marcellus transpositionibus suis receptis versuum numerum prorsus immutavit, ita ut pluribus in libris summa eius sit cum Graefiano exemplari discrepantia. Quod incommodum evitaturus equidem non solum Graefianam versuum numerationem retinui, sed etiam, ubicunque ea versibus iam ab illo transpositis ab antiquarum editionum ordine discreparet, hunc quoque numeris hoc signo () inclusis indicavi.

Ducit me hoc ad „res minimas“, quas quamquam non praetor editor certe curare debet. Permagnum eumque molestissimum laborem in eo consumpsi, ut interpunctionem eo modo instituerem, qui legentibus quam commodissimus esset, quo in negotio inter antiquas editiones omnibus fere iustae distinctionis notis carentes atque Graefianam recensionem colorum commatumque multitudine oneratam media quaedam via

mihi ineunda erat. Tum sedulo operam dedi, ut quicunque accentuum errores Graefii diligentiam effugerant, eos tollerem si possem omnes, quamquam in hac cura haud ubique aut meam operam vigilem aut typographi operas obedientes habui. Deinde non solum singularum carminis particularum distinctiones, quas a margine primo quoque vocabulo avocato Graefius fecit, retinui, sed etiam, ubi opus videbatur, et novas feci et inprimis orationes additis initio et fini hamulis „—“ a perpetua rerum narratione separavi. In rebus orthographicis denique eandem quam apud Quintum consuetudinem secutus sum, ita ut plerumque Graefii vestigiis insistens aperta scribendi vitia vel contra constantem „librorum auctoritatem“ ubique mutaverim. Dissentit quidem Kochius, qui p. 190 sqq. non solum aliquot locis dativos in -ης desinentes contra canonem Hermannianum, sed etiam κατηπιόων, ἐπιβρίζειν et adeo eiusmodi monstra, ut θῡάς et ἴ̈κελος (quidni ἴ̆κελος, ut fere editio princeps praebet?), scilicet e codicibus restitui iussit. Sed tum liberalior esse debebat et eandem ob causam admittere, ut nonnulla tantum afferam, etiam Σιληνός, porro ἀρκτῶος ἠῶος ἠών μαντῶος πατρῶος δηώσας ἠδέσσατο ἠώρησε ὤκεε ὤκισε ὤκτειρε sine ἰῶτα subscripto — γεγάασσιν λυσσίπονος ἑάσσας et vice versa ἐρυσάμενος ὀπάσω ἐμέθυσεν σβέσειεν ἠγκάσατο νοσφίσατο ἐκεράσατο λεύσειν — denique barbaras optativi formas ἀερτάζειεν ἐλαφρίζειεν ὀχλίζειεν! Sed nolo has cupedias cumulare, quas qui est amplexurus propter „librorum auctoritatem“, nae ille hoc tantum probat se nunquam saeculi decimi quinti aut sexti codices Graecos volutasse. Alia profecto ratio est horum noviciorum librorum, quos Neograecorum male pronuntiantium calamus exaravit, alia inscriptionum Graecarum atque Latinarum, quas antiquorum artificum manus lapidi aerive incidit. Scripsi igitur cum Graefio etiam πόλις et πόλεμος post consonantem, porro νίφεσθαι non νείφεσθαι, ἀέξετο non ἀέξατο, λούετο non λούσατο, ὀπιπεύειν non ὀπιπτεύειν, ἵδρῠε non ἵδρῠσε, ὀρίδρομος non ὀρείδρομος, ὑπωρόφιος non ὑπορρόφιος, χορίτιδες non χορείτιδες vel χοροίτιδες, ῥυηφενές non ῥυηφανές et quae sunt similia; porro ubique et εἰς ante consonantem secundum ea quae dixi in prolegomm. ad Quint. p. LXX, et πόρδαλις pro πάρδαλις. Contra ex libris contra Graefium restitui αυ-

θις pro *αὖτις*, *ἡβώοντος* et alia pro *ἡβώωντος*, *κεραελκής*, quod non solum codicum auctoritate sed etiam etymologia defenditur, pro *κερεαλκής*, porro *ἐπήορος μετήορος παρήορος*, quibus vocibus ubique Graefium *ἰῶτα* subscripsisse sero animadverti, quare remansit 3, 413. 5, 9. 10, 100. 205 et fortasse alibi. Unum est quod doleo, me cum Graefio ubique *ἀκερσεκόμης* scripsisse, cum *ἀκερσικόμης* quod constanter libri tenent (cfr. Koch. p. 192) sane defendi posse videatur.

Postquam exposui quae fecerim, etiam quid non fecerim indicandum videtur. Etenim codicem *Palatinum* chartaceum saeculi decimi sexti Monacensis experimento deterritus nec ipse contuli nec conferendum curavi, postquam neque a Graefio, qui sex priorum librorum varietatem a Roethero enotatam Creuzeri beneficio accepit (cfr. praefat. IV), vel unam inde in praefatione prolatam vidi lectionem, et ipse Halmio intercedente eam accepi collationem ad editionem Cunaei I, 1—124 factam, quam infra commentario critico insertam videbis. Postea vidi etiam Marcellum eo codice usum esse, cuius verba (introd. XXXIX) repetere placet: „Je l'ai lu très-attentive-„ment, malgré la méthode qui place chaque distique sur une „seule ligne dans les deux colonnes, le second vers en regard „du premier, ce qui en rend la lecture très-contrariante. Je „l'ai scrupuleusement collationné avec le texte de Graëfe, qui „dit n'en avoir eu que des communications indirectes, comme „avec l'édition *princeps* d'Anvers, et les deux reproductions „qu'en ont données soit Lubinus Eilhartus en 1605—10, soit „Lectius à Genève, en 1606. Cette opération longue et „difficile, que je regrette de n'avoir pu faire subir aux neuf „ou dix copies seules cataloguées en Europe, car j'en com-„prends toute l' utilité, m'a démontré néanmoins que, pareille „aux autres, et sous la même date, celle-ci était un calque „très-exact des manuscrits de Sambucus et de Philelphe; le „calligraphe, quand il se trouve embarrassé, ou qu'il perpétue „des ratures, loin de recourir à une autre copie ou d'innover, „a soin de dire à la marge, en mauvais latin: *sic erat in exem-„plari mihi communicato.* J'y ai relevé seulement un ou deux „traits qui ont échappé à la perspicacité de Graëfe ou de ses „correspondants. Les yeux de M. E. Miller, bibliothécaire „du palais Bourbon, plus clairvoyants que les miens, en ont

„extrait aussi quelques notes marginales dont il m'a fait pro-„fiter." Rarissime tantum Marcellus lectiones ex codice protulit; duobus tamen locis ex eo Nonnus tribus versibus integrari potuit: vid. ad 19, 23. 25, 530. Itaque si mihi licuisset *adire Corinthum*, denuo ipse codicem inspexissem: sed in tam exigua spe aliquid novi detegendi nolui *superos Acheruntemve movere*, ut ille Turicum transmitteretur.

De codice quodam, qui Romae asservatur, iam olim in *coniectaneorum epicorum fasciculo* II, p. 3 breviter admonui. Operae pretium est hic ea exscribere, quae olim *Theodorus Heyse*, elegantissimus Catulli interpres, ab aliquo meorum amicorum exoratus parata diligentia adnotavit: „Nonni Dio-„nysiaca. In der Vaticana im engern Sinne nichts. In der „Bibl. Reg. Suec. 1 Codex (vom Register des Catalogs fälsch-„lich unter Nr. 41 aufgeführt: rechte Nummer:) 81. Dieser in „Fol. max. chartac. hat 297 Blaetter; gehörte früher dem Ni-„colaus Heinsius, Dan. fil. — Unterschrieben:

ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς φραγγίσκου κλάδου τοῦ κρητὸς. ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας αφναω ἀπριλλίου κα´ ἰν̆ θ.

„Also erst im J. 1551 geschrieben. Aus diesem Cod. giebt ein „Probevergleich des Anfangs von *βίβλ. κη´* (Lib. 28) mit „Graefe's Ausgabe folgende Varianten."

Iam sequitur accuratissima versuum 1—145 collatio, quam *integram* infra commentario inserui. Tum verissime pergit vir acutus: „Eine *sehr aufmerksame* und *sorgfältige* Vergleichung des Codex würde im Einzelnen manches Gute bringen; aber zu einer solchen hat nur ein künftiger *Herausgeber* Lust, Geduld und Geschick; eine Collation von gewöhnlichem Schlage hingegen dürfte ein sehr unerhebliches oder beinahe gar kein Resultat liefern."

Restat ut breviter *commentarii critici*, quem subieci, rationem aperiam. Ac primum quidem his siglis usus sum. Significat igitur

F Gerartum Falkenburgium,
f editionis principis ab eodem Antverpiae 1569 curatae textum;
C Petrum Cunaeum,

c editionis Hanovianae (habui exemplar a. 1610) ab eodem curatae textum;
edd. has duas antiquas editiones;
G. Graefium,
g editionis Graefianae textum;
Ma Marcellum,
m editionis Marcellinae textum;
Mo Moserum eiusque sex librorum (VIII—XIII) Nonni editionem, quae Heidelbergae 1809 prodiit;
M codicem Monacensem,
P codicem Palatinum,
S codicem bibliothecae olim Suecicae;
Rh Laurentium Rhodomannum, qui suas emendationes exemplari Falkenburgiano allevit, quod postea in Lubini, tum post alios possessores in Godofredi Hermanni manus pervenit, cuius ex libris ipse emi;
K I emendationes Nonni a me annalibus Zimmermannianis a. 1836 p. 641—660 insertas;
K II coniectaneorum epicorum fasciculum secundum lectionum nostrarum indici aestivo a. 1852 praemissum;
em emendavit, emendatione;
corr correxit, correctione;
v vulgo, h. e. editionum omnium atque codicis Monacensis consensum, nisi ubi varietas scripturae aut ex una editione aut e codice diserte notata est.

Deinde, ubicunque necessarium esset, diligentissime adscripsi eorum nomina, qui primi singulos locos emendaverunt, sed omisi, ubi per se quis emendavisset pateret, de qua ratione hanc sententiam teneto: ubi lectio aliqua tantum in f aut in fM legitur, eam a Falkenburgio, ubi in edd. aut in edd. M legitur, eam a Graefio, ubi v legitur, eam a me coniectura emendatam esse silentium meum indicat. Marcelli lectiones consulto selectas tantum exhibui: ubicunque nihil ex eo notatum inveneris, eum aut cum Graefio consentire aut peculiare quoddam sed intolerabile monstrum sibi enutrivisse putato. Ac plerumque quidem summam, quae hodie iure in his criticis notationibus tantopere placet, verborum parsimoniam ego quoque secutus sum; sed ubi lectoris interesse videbatur, meum esse putavi, ut quam brevissime saepe uno tantum aut

laudationis aut castigationis verbo de mea sententia eiusque ratione admonerem, modestam hanc prolixitatem haud ingratam fore ratus in poëta tam parum adhuc cognito. Eandem ob causam et eas coniecturas, quae Nonni imperitum fallere possent, diserte reprobavi et adeo interdum, ne haec vel illa coniectura a futuro critico proponeretur, cavendum putavi. Contra ne lector cogeretur ad Graefii recensionem aut adeo ad antiquas editiones satis raras recurrere, non contentus fui huius editionis a Graefiano exemplari discrepantias notavisse, sed exceptis apertissimis quibusque levissimisque mendis orthographici inprimis generis sedulo operam dedi ut, quaecunque aliquo modo notabiles viderentur scripturae diversitates, eas ad unum omnes enotarem, larga hac certissimarum emendationum messe confidentiam etiam iis auctum iri sperans, qui nimia codicum superstitione occaecati aut intolerabilia explicando sese scriptoresque misere torquere aut coniecturas tantum ex similibus literarum apicibus commendabiles probare solent. Qui si viderint, quam multa iam ante me in Nonno emendando et ausi fuerint et audere debuerint critici, fortasse non tam meam audaciam incusare atque reprimere, quam quaecunque a me aut praetermissa aut nondum persanata sunt et ipsi audacter investigare atque tollere studebunt. Etenim ut ego Nonnum iam ubique in integrum a me restitutum esse existimem tantum abest ut in prooemii fine iam valedicturus laboris mei quamquam diuturni et indefessi censoribus in memoriam revocandum putem Horatianum illud, interdum etiam *bonum dormitare Homerum.* Quod cum vel *primo* omnium temporum atque gentium *poëtae* concedatur bonique consulatur, quoniam „*opere in longo fas est obrepere somnum*,“ si et ego in eiusdem poëtae operosissimo longissimoque imitatore recensendo dormitasse interdum deprehensus fuero, eius rei veniam nec mihi defore confido, qui contentus sim, si ab idoneiis iudicibus inter *criticos* habear

οὔτε κάκιστος
οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ἀσπιδιώτας!

Scripsi Turici d. XVI. mens. Octobr. a. MDCCCLVII.

Arminius Koechly.

COMMENTARIUS CRITICUS.

Titulum periocharum ex M restitui. F: „In priore archetypi tomo hic praefigitur argumentis titulus, τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου νόννου διονυσιακά. προοίμιον. in posteriore, ἐπιγραφαὶ τῶν ὑπολειπομένων διονυσιακῶν ποιημάτων. ego utrumque coniungendum existimavi, hoc modo, (Νόννου Πανοπολίτου) προοίμιον, ἢ ἐπιγραφαὶ τῶν διονυσιακῶν.“ Secutus est C; Νόννου Διονυσιακῶν ἐπιγραφαί G.

Iidem omnium librorum argumenta praemiserunt. M ceterique, ut videtur, codd. initio tantum priorum XXIV librorum, ante librum XXV ceterorum periochas tenent. Singulis libris repetita argumenta praemisit G, quem legentium commoditatis gratia secutus sum.

Argumenta. I, 1. φαεσφόρον M f in marg.
VI, 1. θεύκελον M.
VIII, 1. φόνον edd. M. φθόνον M in marg. man. sec. G.
IX, 2. δόμον edd. δόνιμον M: vid. 9, 247 sqq. Potuit etiam πλάνον.
XI, 2. ἀνδροφόνον M. πεφορημένον om M, supplet in marg. man. sec.
XII, 1. τέρψιν M.
XIV, 1. Ἐς v.
XV, 1. ἀείσω v.
XV, 2. θηροφόρον M.
XVIII, 2. εἰθελίην M. δρίδρομον M, quod restituere oblitus sum.
XXII, 1. μόθον M et G ex Utenhovi em apud Schraderum ad Mus. p. 104; μόχθον edd. μόγον f in marg.

LIBER I.

6 παλάμαισι M, παλάμαις P. — 7 λόχευσε MP, ut G coni; λόχευε v. — 8 Sic em K I 4; ἐπεὶ γονόεντι καρήνῳ edd. M; πόνον ἄλλον ἐπὶ στονόεντι κάρητι ex Eustath. ad Θ p. 700, l. 60 Rom. gm, quod falsum esse arguit clausula. — 9 ὡς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων e quodam Utenhovi codice G; ὃς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων edd. MP (sed hic suprascripto οὗτος ead. m. supra ὃς); ὡς οὗτος πάρος ὄγκον ἔχων alius Utenhovi codex, unde Ma ὡς αὐτὸς πάρος ὄγκον ἔχων. — 12 F: „ἀειδόμενον al." Et sic Ma. — 13 φαύοντα v. — 15 ὕπνον (ὕμνον in marg.) M. — 17 ὅπη v. — 20 ἀνενάζω (ξ in marg.) M. — 28 κυβελλίδα M. — 33 παλμῷ] ταρσῷ v: cfr. 2, 41 et vid. K I 651. — 34 νάρθηκα om edd. M P et Utenhovi codd., ex cuius (non F) coni add gm. — 41 ἐμόν· δονάκων Mgm; ἐμῶν δονάκων edd. — 43 φυτῷ cgm ex F em; φηγῷ fMP. V. 42 et 43 citat Agathias histor. IV p. 133 ed. Vulc., ubi ἀπηώρησε φυτῷ legitur. — 46 G: „fortasse mutari debebat ποτέ in ὅτε, posita post Κάδμον distinctione minori." Non: v. 45 compositus est ad Homerici exemplum:

τῶν ἁμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

— 47 μυκήσατο v; μιμήσατο K II 4. Cfr. 143. 3, 73. — 50 ὑγρόπορος P. — 51 ἐπιστορέσας v; ὑποστορέσας K ibid. Cfr. 3, 404. ἐπιβήτορι (κ suprascr.) MPgm, ἐπιθήτορι edd. — 52 ὀχλάζων P (corr ead. m.). — 62 μυκήσατο c ex em F, κωκύσατο fgm; κωκήσατο MP. Cfr. 17, 93. — 63 ἀείρων fMP. — ἀειδομένην edd. MP. Utrumque em Utenhov. — 69 δεδονημένος v, quod si verum esset, scribendum foret γαμίῳ δεδονημένος οἴστρῳ. Sed vid. 7, 199. — 72 νηρείδων τίς P. — 75 ἄβροχος edd. — 79 ταῦρον ἄειρε edd. M; ταρσὸν ἄειρε gm ex Hermanni em; τὴν ἀνάειρε et τὴν μὲν ἄειρε coni C. Nisi lacuna subest: ὣς τότε ταῦρος ἄειρε * * *

* * * τιταινομένοιο δὲ ταύρου.

— 83 ὑγρὸς M. — 92 ἀχαϊκὸς v; ἀχαιικὸς M. — 99 ἀλλὰ Θέτις etc. v sine lacunae signis. ἦ ῥα Θέτις em Lehrs. Q. E. 269*), sed excidisse membrum patet, quo coniectura de Luna concepta refutabatur. — 100 ἴκελον edd. M, ut ubique; ἴκελον P. — 102 ὕδασι? — 103 ἀειθέα f, ἀείθεα M, ἀπειθέα c ex em F, ἀήθεα gm ex em Utenhovi, et ita P. — 104 ἢ πέλε c e coni F. — ὑγροπόρῳ v. — 106 βυθοῦ v, βυθῶ (sic!) M. — 110 οὐδέ κε vM, οὐ πέλε em

Lehrs. Q. E. 300 sq. — 118 *τίνα* g ex em Hermanni. Vulgatum defendit Lehrs. Q. E. 278. — 124 *κελάρυζεν ἱππεύς* f, *κελάρυζ' ἐνιπεύς* M, *κελάρυζ' ενϊπεύς* P. Em Utenhovius. — 128 *ἀναιδέες* edd. M. — 135 *δέξομαι σαῖς* M. — *μετάρσιον ἴσχεο φωνήν* coniunctim edd. M. — 140 *φλόγεον*] *φόνιον* v. Cfr. 34, 184. — 146 *Πλωτοῦς* c male. Vid. Hermann. opusc. VI, I, 167. — 155 *φλογόεντα* em G, ut 417; *νιφόεντα* v. — 158 *προσώπῳ* v. — 160 *βοέαις* — *κεραίαις* edd. M. — 163 *λωφάδα πέτρην* edd. M. Em F. — 167 *κεκλιμένην* edd. M. — 168 *ἀνέκοπτε* v. Cfr. 3, 25. 6, 336. — 169 *ἕλκε* v. Corr Wernick. ad Tryph. p. 401. — 171 *εἴρισεν* f, *εἴρυσεν* cM. — 177 *ἐς* v. — 180 *ἐπὶ πόντον* v. — 181 *ἀστὸν* coni K II 5, quod ex 38, 268 recte reiecit Koch. 167. — 187 *αὐτῆς* edd. M. — 188 *ὄρθριος* edd., *ὄρθιος* Mg. Cfr. 232. — 191 *ἀστρ. παλάμῃσιν* v; „casu dandi, de Andromedae manibus." G. Em K II 5: cfr. 161. 278. — 200 Lacunam post hunc versum indicavit id. ibid. — 209 *ὑποβρυχίῃ* — *φάτνῃ* v. — 227 *εἴτε* fM. — 231 *ἠχὴ* edd., *ἠχῇ* M. Cfr. Spitzner. v. Gr. her. 55. — 242 *βοῆς* v. Em G ex 157, recepit Ma. — 247 *ἀμφὶ δὲ πυρσῷ* v, pro quo G *πυρσῶν* vel *πυρσαὶ* vel *πυκναὶ* tentabat. — 253 *ἁμάξης* v, *ἀκάνθης* em iam F: cfr. 189. — 260 *ἐνὶ* f, *ἐνὶ* etiam M. — 266 *ἀλισδούπων* edd., *ἀλιγδούπων* etiam M. — 274 *πόντου* v. — 276 *ἐμυκήσαντο* suspectum. — 288 *χεῖρα* fM. Em F. — 289 *ἀλικρηπῖα δ'* (sic!) f, *ἀλικρηπίνδα* M. Em F. — *ἀρούρου* fM. Em idem. — 294 *εὔλοχον* v, *εὔλοφον* Ma ex em anonymi Villoisoniani p. 11, quod recepi quamquam obloquente Riglero melett. III, 6 sq. — 299 *ἐπὶ* v. — 300 *βροντὴν* f, *βροτὴν* M. — 302 *ἀσταγέοις νιφετοῖσι* edd., *ἀσταγέος νιφετοῖς* M. Em C. — 309 *οὐρανίην* v, *οὐρανίου* Ma ex em G. — 316 *πάλλων*] *κόπτων* v. Cfr. 10, 56. — 319 *ἔκαμψεν* edd., *ἔμαμψεν* M. — 322 *δικταίου* edd., *δικταίαν* M. Cfr. Wern. ad Tryphiod. p. 485. — 323 *ἑῆς* (sic!) f, *ἑῆς* cgm ex em F, *ἑῆς* M. — 342 *ζώην* f, *ζώειν* etiam M. — 358 *ἐπικαίριος* edd., *ἐπικάριος* M. Em Scal. et anonymus Villoisonianus l. c. — 360 *θεώτερος* fM. — 366 *ξυνῇ* ? — 367 *γραψάμενος* edd. M. „Circa versum seq. erratum fortasse, nescio, quibus modis. An *συνέμπορο*[s] non tam *comes* hic est, quam *obviam factus*?" G. Hoc quidem ne[c] fieri potest nec si posset quidquam iuvaret. Potius post v. 36[.] lacuna esse videtur unius versus, cuius initium erat *Κάδμῳ* — — 371 *μορφῇ*] *τέχνῃ* ? — 377 *μίην* edd. M. — 390 *ἀκούων* f[.]

ἀκούω cgm e coni Canteri. — 392 στεροπῇ edd., στεροπῆ M. Cfr. Gerhard. lectt. Apoll. p. 164. — 394 μορφῇ edd., μορφῆ M. Em Scal. et anonymus Villoisonianus l. c. — 399 ἀλᾶται vel ἀλήσει coni Ma. — 403 νοστήσουσιν g, quo non opus. — 411 κλείνας f, κλίνας etiam M. — 412 ἀηθέος f, ἀήθεος cM. — 427 φάρεϊ χεῖρα v. Em K II 5. — 429 ἀστεροπαῖες f, ἀστεροπαῖσιν cM. — 435 οὐτιδανοῖς Ma male. — 442 φυσήσας στομάτεσσι. κυμασσομένου fM (nisi quod hic φυσίσας); στομάτεσσιν, ἱμασσομένου c ex em F; ἱμασσόμενοι G; φυσήσεις em iam C. — 444 ἔχεις v. — 456 ὀλίγου v. — 457 συναστράπτῃ edd., συναστράπτη M. — 460 Βοώτου edd. M. — 461 ἀστραίαν v. Corr G praef. X. — 462 Post hunc v. in M est lacuna unius versus. Nihil tamen deesse videtur. — 463 et 464 οὐρανίου — Ὀλύμπου post 480 in orationis fine ponit Ma, perperam: 465 μολπῆς refertur ad 464 μέλπε. — 466 σέθεν ὀφθαλμὸν fM, σ' ὀφθαλμὸν c; σέθεν αὐλὸν em F. — 475 τότε edd., τέτε M. — 476 οὐτιδανὴ v. G praef. X οὐτιδανῇ γὰρ Αἰγίδι coni. — 485 ἀγέλαστον v. Em Ma: cfr. 45, 245. — 487 ὅτ' ἐν f, ὅτεν M, ὅταν corr F. — 493 λιγαίνων coni C et anonym. Villoison. 11, male. — 505 κῶμα fM. Em F. — 511 ξυνήϊα f, ξηνήϊα M. Corr F. — 515 ἐσσομένη fM. — 518 καλάμοισιν] μελέεσσιν edd. M, δονάκεσσιν GMa. Cfr. 436. — 519 πάντα] πολλὰ v. — 520 Haud scio an post hunc versum quaedam exciderint: cfr. 423. 482. Idem sensisse videtur G: „aptius esset ἁρμονίην." — 526 ἁβρὸς v. — 528 βαρυσμήριγγος edd. M.

LIBER II.

6 ἀθήητον Ma contra Nonni usum. — 12 αὐτοκέλευθον? — 15 ὑπὸ] ἐπὶ v. — 30 ἔχων edd. M. — 34 βαθυνομένην v. Em G: cfr. 240. — 37 Ταυρείου] Ταύρου fM, Ταύρου δὴ cMa. Em iam F. — 39 σύριγγες edd. M. Em Scalig. — 40 ἀκταὶ] ὄχθαι v, quod ortum ex 38. — 41 λυομένου paullulum suspectum. Varia tentari possunt, ut τριβομένου, θλιβομένου, δυομένου, σειομένου, alia. — 44 ἀρκτῴοις v, ἀρκτῴοιο M. Corr G. — 48 δ'] τ' edd. M. — 53 ἐκόνισσε edd. M. — 55 βυθίῳ v. — ἅλματι] ὕδατι v. — 56 ἀσάνδαλος f contra codicem, ἀσάμβαλος etiam M. — 58 πέτραν edd. M. Em C. — 65 παλμῷ] καρπῷ v. Male Ma e coni G pro καρπῷ versus sequentis illud intulit. Cfr. 464. — 67 τειρομένην Rh Nonnico acumine deleto. — 70 βερέθρου Ma ex

em C, quod errore recipere oblitus sum. — 77 ἀρούραις v. Em G. — 86 Μορίης v. Em C. — 90 κονιομένον v, repetitum ex 88. — 95 σύνδρομος edd. M. — 101 δειλαίας edd., δειλαίης etiam M. — τετιημένα em G praef. X, τετμημένα v, βεβιημένα Ma ex priore G coni. — 104 ναί? — 108 ἀτερπίτις f, ἅπερ πίτυς etiam M. — 117 χαλέψη edd., χωλέψη M. — 119 ἐρίδρομος f. Em F, ἐρίβρομος coni anon. Villoison. 11. Cfr. 6, 306. — 120 ἡμιφανῆ v, quod aperte falsum. Sed fort. ἀγχινεφῆ scripsit montium cacumina indicaturus. — 124 „Si recte eum capio, scribere debuit: τί μοι σάλος; in mare fugiam: neque enim fluctus curo, aut timeo.“ G. Recepit Ma, contra Nonni usum. Desideratur tale quid: ἵξομαι εἰς ἁλὸς οἶδμα μετὰ δρύας. — 131 καὶ ἱπταμένη φιλομήλη edd. M, καὶ ἱπταμένῃ φιλομήλῃ G e coni Hermanni. Em K II 7. — 144 πατρώων edd. M. — κόλπῳ] μύθων edd. M, ῥείθρῳ G forma inusitata. — 145 διὰ] παρὰ v. Vid. 40, 141—143. — ὅθι G e coni Hermanni; peius etiam Koehler. 167 ἐπὶ προχοῇσι συνάψαι proposuit. — 152 νοήμονος edd. M. — 155 πελάσσω v. Cfr. 3, 142. — 159 ὄφρα καὶ] ὄ. δὲ edd., ὄ. δ' M. Cfr. Spitzn. v. Graec. her. 159. — 147 sq. in fine orationis recte posuit Ma. — 163 πόλον] πολὺ f, πό M (superscr. λ), παλινδίνητον c. Em Rh et anon. Villois. 12. — ἐλάσας fM, ἐλάσσας c: cfr. 1, 364. — 170 περίστιχες v. „fort. περὶ στίχας.“ G. Id ipsum praebet M sic: περὶ στῖχ. — 180 sq. suo loco motos esse intellexit Ma, perperam tamen post 204 κεράσσας intulit. — 179 πόλιν e loco inepte detorto Θ 522 edd. M. Em F. — 193 δεξιτερῇ edd., δεξιτεροὶ etiam M. — 198 κομήτας edd. M. Em Rh. — 199 μακροὺς edd., μακρουσί (sic, et in marg. ☓) M; μακραὶ gm, μακροὶ corr anon. Villois. l. c. — 205 πολύτροπος] παρήγορος v. — 208 παρήγορον] πολύτροπον v. Cfr. 3, 325. 11, 355. 38, 77. 5, 107. — 219 πτερόεις v. Πτερόεις non Apollo est, sed Amor, qui illud ipsum nomen haud scio an habuerit in versibus Pseudohomericis a Platone in Phaedro p. 252 C „leni mutatione ad praesentem causam accommodatis“ (verba sunt Lobecki Aglaoph. II, 861). — 223 ταχὺς] θρασὺς v. — 226 βραδὺς ἀστήρικτος edd., βραδὺν G, sed alterum mutandum fuit. — 227 κοτέουσεν f, κοτέουσαν etiam M. — ἥβην edd. M. — 229 ἀκούσω edd. M. — 231 κτυπέοντι] κρατέοντι v, quo offensus Ma κροτέοντι scripsit. — 234 τανύσσῃ edd.,

τανύσση M. — 236 λοχεύσει G. — 238 εὔνασε καὶ πνείουσαν edd. M, εὔνασεν ἀμπνείουσαν G, εὔνασε κεκμηνῖαν coni C, εὔνασε καπνιόωσαν ex 188 infelicius Koch 168. — 244 ἀπὸ γλωσσῶν v; „eleganter Rhodomannus ἐϋγλώσσων" G. Hoc recepit Ma, sed verum erat ὁμογλώσσων, quod invenit Lehrs. Q. E. 257. — 250 ἀμειβομένης edd., ἀμειβομένην M. Em Herm. — 251 παντοίην fM. — 256 φωνῇ] μορφῇ v. An κόρσῃ? Cfr. 1, 425 sq. — 260 ἐπὶ γαίης edd., ἐπιγαίης M, ἐπὶ γαῖαν G. Cfr. 561. — 263 δειμαίνων suspectum. — 265 ὀχμάζοντα coni C, ὀκλάζοντα Ma. — 269 ἱμασσομέναις edd. M. Corr C. — 271 Hunc versum post 329 — αὐταί inepte ponit Ma. — 276 χειμερίην] Sic em Lehrs. Q. E. 301; χειρὶ μιῇ v. — 281 ἐμὸν δινέοντες fM, ἐμὸν δινεῦντες c. — 284 μετωχλίσσωσι f, μετοχλίσσωσι cM. Em G. — 290 Lacunam post hunc versum indicatam demonstravi K II 7. — 296 De Promethei, non de Iapeti vinculis sermo: vid. 566. 576. Inde hic quoque quaedam exciderunt. — 303 Cfr. Lehrs. Q. E. 266. — 307 πελάσειε v. — 310 ληΐσσομαι edd. M, quod male defendit ex locis nihil probantibus (27, 28. 28, 86. 30, 285. 34, 203) Koch 168. — 318 γὰρ] δὲ v. — 321 νυμφιδίην v. — 334 ποτὸν edd. M, nisi quod in hoc τ corr ex ν. Em F. — 335 Hic versus in M ead. m. ad marg. adscriptus legitur. — 337 ἕλκω edd. M. — 340 ὁμοῤῥοφίους edd. M, ὁμοῤῥοθίους coni Rh. — 345 κρέσσονας v, quod nemo animadvertit, quamquam iam correxerat Rh. — 352 νέον v. Em K II l. c. — 362 αἰθέρος om edd. M, add Rh; οὐρανοῦ e coni C g contra Nonni usum: vid. Lehrs. Q. E. 266. τοῦ Διὸς F supplevit, Ζηνὸς post δῆρις inseruit Gerhard. lectt. Apollon. 212, uterque male. — 366 στέρνοιο v. — 379 νεφελάων edd. M. „post hunc vers. sequitur corruptum sequentis v. initium: μαρναμένου δὲ σι * * * * * quasi reliqua exciderint, cum nihil desit. Servarunt tamen confusionem editt. sed verum vidit Falk." G. Neque aliter in M, nisi quod post versum lacunosum μαρναμένου δὲ σι insuper duorum versuum locus vacuus relinquitur. Tamen nihil deesse videtur. — 380 δὲ hic quidem om M. — ἐῇ] sic em G; ἔην v. — 385 αἰόλα] sic em K II 7; ἄλλα δὲ edd. M, ἄλλα τε gm. — 387 ἀέκων v. — κεραυνοῦ v. Cfr. 453. 470. — 388 πεῦκαι edd. M. Em C. — 394 ἱλασσομένης fM. — 395 Σικελίης δεδόνηντο edd. M. — 396 τε] Sic corr anon. Villoison. 12; δὲ edd. M. — 398 Παχυ-

νίην f, *παχυνιήν* M, *Παχύνιος* c, *Παχυνίη* gm; sed *Παχυνιάς* iam invenerat F: cfr. 3, 207 *Πυθιὰς ἄκρη*, 13, 132 *Πυθιὰς* — *πέτρη*. — 399 *ὤκλασε νύμφη* v, sed *ἔκλαγε* em Spitzner. v. Gr. her. 56, et *ὄχθη* Scalig. Utraque iungenda erat emendatio. — 402 *ἄκραι*] *αὐλαί* v. Maiore molimine Ma *δενδροκόμος* — *θυώδεος ἔκτυπεν αὐλών*. — 403 et 409 *κεραυνοῦ* v. — 406 *ἴχνεα* f, sed „exemplar habet *ἴχνυα ἴσως ἴχνια*" F; *ἴχνια* cgm, *ἴχνα* (*υ* ead. m.) M. — 414 *κορύσσας* v. — 422 *Κρόνου* gm male e coni anon. Villois. l. c. Vid. Quint. XII, 191—195. — 423 *ἀλῆται* v, *ἄηται* Ma ex em G praef. X. — 424 *κεραυνῷ* v. — 425 *καὶ* M, *δὲ* v. — *ὄμβρῳ* MG, perperam. — 427 *χειμερίοις*] *ὀμβρηροῖς* v. — 431 *κολώνου* edd., *κολω*^υ^ (sic!) M, *κολῳοῦ* g e coni Hermanni: *κολώνης* K II 7. — 433 *διαΐσσουσα δὲ γαίης* v. Em K l. c. — 438 *σελάγιζεν*? — 443 *μεμερισμένα* suspectum. — *χείματα* g errore (cfr. G praef. l. c.). — 447 *φύσις* v, em C. — *πυρσῷ*] *λύθρῳ* edd. M, *μύδρῳ* G. Vid. K l. c. — 454 *ἐοῦσαν* mire languet. — 457 *πάλιν αἰνὸς*] *πολύδινος* edd. M, *πάλι δεινὸς* coni G praef. l. c., *πάλιν αἰνὸς* K l. c. — 473 *οὐ σκοπιαὶ νέφος ὑγρὸν ἔσχισαν* edd. M (nisi quod hic *ἔσχησαν*), quo verborum ordine servato *ἀνέσχισαν* G. Vid. K l. c. — 476 Suspectum *βελέμνῳ*. Nisi rediret 478 *ἐν δὲ κυδοιμῷ*, ex 23, 196 scripsissem *πολυφλοίσβῳ δὲ κυδοιμῷ*. — 480 *δόρυ*] Sic em K l. c.; *διὶ* edd. M, *χερὶ* gm e coni C. — 484 *κόλπῳ*] *λαιμῷ* v. — 486 *καναχὴ δὲ* edd., *καναχῆδα* M. Corr C. — 487 *δυσέμβατος* edd. M. — 505 *ἔμφυλον* edd. M. Corr Rh et anon. Villois. l. c. Cfr. Wern. ad Tryph. p. 78. — 512 *ἀπείρονας* om edd. M, add F. Cfr. 381. — 514 *ἀτέρμονος* v, *ἀτέρμονας* Ma ex em G. — 518 *σιγῇ* edd., *σιγῇ* post lacunam quatuor literarum M. Dativum frustra defendit Wern. ad Tryph. p. 117. — 526 *καὶσμίνην* f, *καὶ σμίνην* M. Corr F. — 527—534 Necessariam transpositionem indicavit 530 arctissime iungendus cum 534. — 527 *εἰ κλίσιν ἐσκοπίαζε* Ma e coni Porsoni certe inutili. — 531 *βλοσυρῆς* v. — *ἠχοῦς* edd. M. Em F. — 533 *εἴαρι νησαίων* f, *εἰαρινη σαίων* M. Em Scalig. et anon. Villois. — 537 *πολὺν* edd., *πολὴν* M. — 542 *ἐπὶ* v. — *μοίραν* edd. M, *Μοῖραν* g. Utrumque em K II 8. — 545 *θεήτατον* fM, *θεήλατον* cg ex em F. — 557 *γυῖα*? — 560 *πολέμοιο* nonnihil suspectum. An *πολεμιστά*? — 561 *νωθρὰ* edd. M. Em

anon. Villois. 9. — 565 Τυφωεὺς edd. M. Em C. — 566 „mihi admodum suspectus est, nisi fortasse quaedam hic perierunt." G. — 586 ὀφθαλμοῖς κοτέοντι f, ὀφθαλμοὺς κωτέοντι M, ὀφθαλμοῖς κοτέοντα cg e coni F, qui et ipse verum invenit receptum a Ma. Cfr. 39, 16. — 599 κρέσσονα v. — 601 τεὸν edd. M. — 606 πῇ v, πῶς M; τί tentabat G. — 608 ἐλάχευσαν f, ἐλάχευαν M. Corr F. — 610 κεῖνα δρακόντων edd. M; λεόντων G, δεινὰ Kl. c. — 611 μύκημα v. — 612—619 Transpositionem necessariam fuisse quivis videt: 614—616 arctissime iungi debebant cum 620 sq., quoniam de minacibus Typhoei *manibus* sed turpiter devictis agitur. Tum 619 aptius videbatur adnecti ad 610 sq., ursarum leonumque fauces. Ma, cui tamen aliquid suboluit, pessime 619 post 615 — ἀγοστοί intrusit! — 620 ὑμετέρῃ f, ὑμετέρῳ M, ἡμετέρῃ cg e coni F. Em K l. c. — 625 „fort. εἶχες." G. Cur? — 637 πετρήεσσα v. Em K I 1641. — 638 ἄγνυτο gm errore. — 641 πρηστῆρι] δ' ἅτε μηνί edd. M, ἅτε μηνί G. Vid. Lehrs. Q. E. 278 et cfr. ad 38, 278. — 647 ἐνὶ v. — 651 ἦξεν fM, εἶρξεν c. Em Rh et anon. Villois. 13. — 669 ἐθέλῃς edd., ἐθέλῃς M. — 672 κεχολημένον fM. Participium suspectum. — 673 Ἀονίοιο Ma male. — 680 ἀσταθέος edd., ἀσταθέο M. Corr Rh. — 694 δεσμῷ gm errore. — 695 ὕλης v. Em G ex 3, 235 et Unger. parad. Theb. 384. — 696 μαντεύσομαι v. Em K II 9. — 701 ἔτρεπε] ἤλασε v. Em G. Cfr. 164. — 705 παλιννόστῳ δ' ἐνὶ μορφῇ v. — 709 Ἄρεα v. — ἔχουσα v; ἄγουσα Ma. — ἔπλετο v. Tria vitia sustulit K l. c.

LIBER III.

7 Ne ἐλαύνων coniicias, cfr. 11, 300. — 9 πεπηγότας errore gm. De re cfr. Rigler. melett. III, 10. — 10 ἔγγυος v, ἴγνυος Ma. — 21 ὑπέρτερος v; corr etiam Ma. — 40 σιθονίην edd. M. Corr C. — 43 κ' ἀκ fM, κὰκ c; corr C. — ἀκοιμήτου, quod coni C, etiam M; nec tamen praetuli. — 45 προσκέλσαντες coni C. — 49 βαρυνομένου edd. M. Em C. — 52 ἐπετρέψαντο v, ἐπεστορέσαντο em Lehrs. Q. E. 300. — 60 ἄπλοα v, ἄκνοα em anon. Villoison. 14. — 64 χορείης edd. M. — 66 αὐλὸς v, ἦχος em G. — ἐπεῖγον G, quamquam ἐπείγων servari posse, si σμαραγεῖν transitive dicatur, intellexit. Dici vero transitive demonstravit Rigler. melett. I, 4. Cfr. Struv. de ex. vers. Nonn. 21.

XXV…
— 69 σεύοντο edd. M. …
etiam Meinek. ad Theocr. XXV, 140. … ut Ion…
πλοκέες M; „aptius fuisset: ὁμοκλινέες, … propter λέκτρων 80…
πτολέες, ib. XII, 22.“ G. Illud propter …
dum fuit; alioquin ὁμοπλανέες praeferri debebat. — 8…
κόλπον v. — 92 ἐπιστείβουσα χιτῶνας fM, ἐπιστείβο…
em C; „post v. 92. Hermanno videntur aliquot …
disse.“ G. Mihi quidem non. — 96 μελάθρων? …
λακα v. — 116 νηὶ τεῇ] Sic Ma ex em C; ναὶ …
120 γαμίην v. — καλέεις fM. — 130 πτερόεντα — …
tra Nonni usum. — 133 ἐργοπόνως edd., ἐργοπόν…
142 πελάσσας anon. Villois. l. c. male. — 160 ἔ…
— 163 ὑακίνθων edd. M. Em C. — 160—163 …
nem C et Ma, ille 162. 160 (ubi ἦ ἐτεόν tentaba…
162. 163. 160. 161 disponens. — 171 τανύσων …
corr Wernick. ad Tryph. p. 167. — 184 νείκεσι fM…
φαιδρὸν c. Vox suspecta. — 187 βασιλήϊος edd., …
ληΐον.“ G. Recepit Ma, sed βασιληΐος M. — …
causa monarchiae indicanda erat. — 190 πέ…
πέξαν em C et Rh. — 193 ῥήσους fM. — …
— 197 χρόνου v. Male Ma Κρόνου e coni… — 2…
v. Em etiam Ma. — 201 ἥβην fM. — …
scriptum: (ἢ ὅτι τρεις κατακλισμοὺς λέγει … 20, 33…
γωθεῖσα v, quod male defendit ex 20, 33… τέμνων i…
298. — 205 αἰθέρα πέμπων v; τέμνων …
6, 368. 11, 131. — 226 δὲ θανούσῃ fM…
λούσῃ G, qui tamen praef. X δὲ ταφο…
est ex em C. — 227 et 228. Versuum …
Ma. — 234 ἄλλῳ] ἄλλον v. — 237 et …
238 δάκτυλοι v; „digitos saltantes“ …
— 242 ὄρθριος fM. — 244 πετάσα…
anon. Villois. 14. — 245 οἶμον Ma…
Hermanni, quod non magis probav…
— 250 κατέχευσαν edd. M, quod n…
251 καρπῷ edd. M. Em Scalig. …
255 ἄλλη edd. — ἔξειεν f. Utrumqu…
M. — 260 εὐπάρθενος edd. M. — …
vidit Koehler. p. 8. Propterea …

ram, pro qua Koch. 168 ex 4, 27. 45, 121 probabiliter ταυροφυὴς δ' ἅτε πόρτις scripsit. — 267 ἄγραυλος edd. M. — 274 ἀλὸς om fM. — 278 εἰλὴν fM. — 287 Suspecta dicendi brevitas: fortasse post Λιβύη (Λιβύῃ f) quaedam exciderunt. — 294 μαντιπόλῳ v. — ἀριθμὸν v, ἀριθμῷ Ma ex em G. — 296 De Nonno secum pugnante (cfr. 2, 686) vid. Koehler. p. 6 et 8. — 299 κατὰ edd., sed „exemplar habet μετὰ Μέμφιν" F. Et ita etiam M. — 306 κρυφίης f, quod tacite retinuit G, κρυφίοις cm ex em F. — 309 βοῆος fM, τοκῆος c ex em F. — 319 οὗ] ἧς v. — 320 εὐλάιγγος] cfr. 138. 5, 134; εὐσύριγγος v; εὐσήραγγος vel αὐθήεντος tentat Ma. — 328 ἐπ' ἄλλῳ] ἀπ' ἄλλον v. — 329 ἔχειν? — Mire congruit cum his Quintus VII, 52 sqq. 67 sqq. — 331 ἤ ποτε Ma. — 333 ἀεὶ] ἐμῷ edd. M, ἑῷ gm ex em Scalig. et anon. Villois. 14, quod non sufficere perspexit Rh ὁμῷ coniiciens. — 336 Ne dubites de πατέρων, vid. 4, 57. — 339 παλμῷ] Sic Ma ex em G praef. XI; χαλκῷ v. — 340 γεγηθότι v. Em G praef. l. c., ubi etiam praeter necessitatem παιδοκόμων — ἀγοστῶν coniecit. — 341 δέμας] δόμον v. — 344 ἔσκεν edd. M. Em F, qui etiam χνόος ἔσκεν tentabat. — 355 γὰρ] δὲ v. — 357 ἀνικήτοιο v. — 358 θεσμὸν v. — ἀνάγκη edd. M. — 359 βόσκω edd. M. — 362 ἐκτόθι ναίων? — 366 βύρσας edd. M. Em Scalig. — 368 ἔδει μὲν f, ἔδειμεν v, etiam M. — 380 κούρῃ f, κούρη M. — 388 διδυματόκος v. Corr G praef. l. c. — 394 Lacunam demonstravi in iis, quae olim de Tryphiodoro scripsi in Iahnii annall. a. 1837, tom. V. 1. p. 359. — 397 πίονας fM. — καὶ ἔνθα om fM. Utrumque em F. — 398 πεπταμένῳ v. — 399 συνίδρυσε edd. M. Corr Hermann.; defendit vulgatam Wernick. ad Tryphiod. p. 105. — 400 κεχηνότι v. Sed num fuit πεπηγότα? — 420 μιν] τις edd. M. An fuit τόν? — ἔδραμεν fM. Em Canter. — 435 ξενίοιο v. — 439 ξένος οὗτος] ὁ ξεῖνος v.

LIBER IV.

4 „Annotatum est in archetypo λείπει, neque dubium est, quin aliquid desit." F. Etiam in M adscript. post hunc v. ·/· λείπει. C omissi versus sententiam bene supplevit ita:

Κάδμον ἔχειν μενέαινε νεήλυδα γαμβρὸν ἀλήτην.

Ma tamen e coni Rh δήθυνε pro Θρήισσα scripsit. — 10 et 11 post 7 — φωνῆς transposuit Ma, haud inepte. Sed videbatur tum

ἢ δὲ non satis concinne ab Ἁρμονίην separari. — 14 Ne cogites de ἐνδομύχου, legitur ἑπταμύχου θαλάμοιο etiam infra **10**, 66. — 20 στίλβουσα edd. M. Em Scal. Rh et anon. Villois. — 23 ἀμοιβαίη? — αὐτῇ fM. — 26 Nec hic nec **5**, 127 ἅπαντα posuit reformidans voces tribrachycas deinceps positas. — δίδαξαν fM. — 31 ξεινοδόκου et βοηθόος scripsit Ma. — 34 κατηφέα edd. M. — 40 φυλάσσῃς edd. M. — 42 ἀειόνες fM. — 58 ἔσκε edd. M. — 60 τεῆς edd. M. Em C. — 64 ὄγκον v; ὄμβρον, quod em C, etiam Ma. — 66 ἀπέειπεν suspectum. Num ἀλέεινεν? — 67 κεστῷ] θεσμῷ edd., θεσμῶν M, δεσμῷ gm ex em anon. Villois. Cfr. 177. — 70 ἐδύσατο v. — 75 ἔσπευδε edd. M. Sed nec ἔψευδε satisfacit, quamquam explicari potest de Venere genarum pallore quasi clandestini morbi indice ancillas fallente. Cogitavi de ἀπέπεμψε et de παράμειψε. Sed non liquet. — μούνη edd. M. Em Hermann. — 84 ἔσχεν v. — 95 ἁβρὸς] αὐτὸς v, quod hic certe Iove opposito non quadrat. — 100 καὶ οὐ ποθέων edd. M; καὶ εἰ ποθέω tentabat C. — 108 δὲ ἕδνων edd., δ' ἐέδνων g e corr Hermanni Orph. 751. Sed nec ἔεδνα sponsae conveniunt

8

et in M δὲ ἔον (sic!) legitur: hinc iam K II 9 δὲ κείνου commendavi. — 109 In M ad marg. interior. post ἐγγυαλίξω ⸭ adscriptum est: ⸭ ἴσως ἕδνων. — 114—119 hic nexum turbare etiam Ma intellexit, quamquam haud melius inter 142 — ἐλέγξω et 143 δέχνυσο — intrusit. Ponendos fuisse ante 160 — ἕσπομαι, ἣν ἐθέλῃς, καὶ ὁμόστολος, οὐ τρομέω δὲ Πλαγκτοσύνην ἀδίδακτον — apertissime docet nexus. Sed praeterea 119, qui hunc ipsum nexum interrumpit, ante 114 collocandum fuisse idem utriusque versus initium παρθένε docuit. — 120 Ἐρυθραίην v, Ἐρυθραίων etiam Ma: cfr. **11**, 310. — 126 αὐτόματον v. Fortasse adeo αὐτομάτη reponendum fuit, ut 153. — 140 μελιειδέα v. — 145 κρυπταδίην fM. — 147 ὑμετέρου edd. M. Em Hermann. — 153 αὐτοματί v. Cfr. Rigler. melett. V, 12. — 119 δῶκον f, δώκον M. — 115 στυγνὸν v, στεινὸν M, sed iam G: „oppositio postulat: μικρὸν, vel βαιὸν ὕδωρ; an: στεινόν? στιλπνόν?“ Idem praef. XI ἁγνὸν proposuit. Sed Ma στεινὸν praetulit. — 116 λεῖμα f, χεῖμα etiam M. — 117 τρομέεις edd. M. — 163 ἀμφοτέρως edd. M. — 169 θεᾶς edd. M. Corr Hermann. — 173 μεγαίρας f, μεγαίρεις etiam M. — 174 δίδαξον edd. M.

— 178 πλόον] πόλον edd. M, πόθον gm e coni C Rh et anon. Villois., qua recepta sequens πόθῳ ferri non potest. — 179 διδυμάονα fM. — 189 συνολλυμένην edd. M. — 193 ἵμερος fM. — 196 παρηγορέα fM. — 202 παρεόντος edd., περεόντος M. Em Scalig. — 204 „Fort. ἠσπάζετο." G. — 228 εἰαρινῇ edd. M. — 234 ἄψευστον fM. — 238 δὲ] γὰρ v. — 248 ἀγχώπιον Ma! — 259 ἁπάσῃ edd., ὃ πάσῃ M. Em Scalig. — 266 ᾤκεσε fM. Corr Rh. — 270 Ὀσείριδος edd. M. — 277 μέτρα πορείης] μέτρον ἀρούρης v. — 278 ἑύστροφάλιος fM. — 281 ἀμφιφαὴς v, ἀρτιφαὴς bene Ma: „le premier quartier de la lune, puisqu'il s'agit d'énumérer ses phases." — 291 ἄμπνοα fgm; „in exemplo est ἄμπνοα: et supra πνοα scripsit φρονα. ἴσως γρ. ἔμπνοα." F.
φρονα
hinc ἔμπνοα c. ἄμπνοα (sic!) M. Inde ἔμφρονα scripsi. Alterum corruptum ex ἄξονα 290. Cfr. 13, 131 sqq. — 292 κυκλόθεν αὐτοβόητος em Lehrs. Q. E. 282; κύκλον ἐπ' αὐτοβόητον v. — θυιάδι? Cfr. 307. — 296 Ἀσσυρίην δ' ἀπόειπε v. — 307 Mirus est apud Nonnum subiecti defectus, quamquam suppleri potest ex 291. Quare videndum, num versus exciderit. — 316 ἔδραμε edd. M. Corr F. — 317 ὀρειάδες f, ὀρειάδος etiam M. — ἀκάνθεις f, ἀκάνθε (sic!) M. — 322 „legend. fort. ἐμίηνεν." G. — ὅτι edd. M. — 325 κούρου fM. — 327 Quamquam quis λιπόθροος ex eo defendat, quod evolsa lingua lacrumas tantum non querelas fundat Philomela, tamen vix dubito quin illud ex λιπογλώσσοιο 325 corruptum et pro eo ex 36, 473 (cfr. 16, 335. 27, 224) scribendum sit μιμηλοῖσιν ἰσόθροος. — 332 ἄστεα edd. M. Em anon. Villois. — 334 ἐκ ποδὸς edd., ὃ ποδὸς (sic!) M; καὶ em C. — παναγραίῳ fM (sed hic sine ι subscr.). — 336 βαθυκλινύμους f, βαθυκλιήμους M, βαθυκλήρους c. Em F. — 343 ταρσῷ f, ταρσὰ etiam M. — 351 καταστήσας? — 352 πηλαίων fM. — 357 ὅτι] ὄθι v. — 365—388 Versus etiam in M male confusos feliciter in ordinem suum redegit G. — 375 „Fort. scr. λυθέντος." G. Si quidem de cranio, non de cerebro sermo esset: cfr. 5, 500. — 385 δράκοντος] Sic em G; θανόντος edd. M, χανόντος coni C. — 386 ὠμοβόρου v. — λαιμῶν M, λαιμῷ edd., λαιμοῦ G. — 394 εἰ δὲ κεραυνοῖς] ἐν δὲ κυδοιμοῖς puncto vel colo post καρήνοις 396 posito v. — 406 Ἀθήνη om f „spatio post φαμ. relicto; unde Falk. ibi Παλλὰς inseruit, spondeos et caesuram trochai-

cam in quarto pede non observans. Malui Nonni numeri
ficari. Nec aliter Cant. et Rhodom." G. Etiam in M
Ἀθήνη sed nullo post φαμ. spatio relicto. — 414 ἔμιμνε,
eo dubites, est: *immotum mansit* caput palpitante cauda.
tentabat C. — 421 τετέλεστο pro πέπρωτο coni C, sine ca
423 θηράων fM, θυράων c; corr Rh. — 424 ἀποργά
χρόα σύρων edd. (nisi quod c ex em F ἀπ' ὀργάδος) M; „
dedit Cun. an verum sit, dubito. Displicet etiam σύρων
praesens cum seqq. parum convenit." G. Koch. 169 sa
nec tamen probabiliter ἐπ' ὀργάδος εἰς χρέος εὐρῶν c
pluribus enim aratrum a Cadmo inventum indicasset. N
melius excogitare potui — neque enim quod sane magis
Nonnum resonat, ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα σύρων, prorsu
facit — nec Rigler. melett. IV, 8. — 425 χαρατῆς M, χ
quod coni G, recepit Ma. — 429 καρήνων f, καρήνῳ e
— 433 λόφου edd., λόφον etiam M. — 438 ἀράσσων v; „
ρων?" G, qui praef. XI ex **29**, 154 ἀφάσσων em receptu
— 440 ἀτέλευτα v. — 442 παλιμφυέων non intelligo. D
tur πεδοτρεφέων seu χαμαιφυέων seu tale quid. — 4
νέντι f, φανέντα etiam M. — 451 et 452 bene Ma post 445 i
quocum necessario cohaerent, cum post 447—450 stati
debeant 453 sq. — 454 Ne quis ὁλκὸς ex **5**, 14 aut adeo
coniiciat, meminerit χ 18, quod inepte suo more imita
Nonnus. — 460 ἔρεισεν edd. M. — 462 κατ' οὐδαίης edd

LIBER V.

3 σπεύδων f, σπένδων etiam M. — 5 θεοδμήτων
paraphr. **2**, 72. — 6 καταρχομένου v, καταρχομένης coni
θυηλαὶ edd. M, θυηλῆς em Rh. — Sed etiam καταρχόμεν
bendum et lacunae signa ponenda fuisse mirum est quo
animadvertit. — 10 τανυῤῥήνοιο fM, τανυῤῥίνοιο gm e
„nisi fuit ταλαυρίνοιο aut τανυκραίροιο." G. Hoc rece
16. — 11 ἄρεϊ edd. M. Em C. — 13 δὲ] τε edd. M. — 1
εντος fM. — 18 ἐμιστύλλαντο edd. M. Corr Rh. — 24
μακρὰ v. — 25 μεσσοπλαγῆ edd. M. Corr C. — 28 Δαιτ
ad similitudinem nominum Θεοκλύμενος 11 et Θυέστης 1
non meminit α 141 (= δ 57). ρ 331. — 34 εἰλαπίνους
πόθου f, πόθον etiam M. — 37 ἐκτείνων f, ἐγκτήνων

Canter. — ἄοϱι edd. M; em C et anon. Villois. 15. — 39 ἔγχϱαε edd. M. — Τεμμικέασι fM; corr F. In M ad marg. exteriorem adscriptum ead. m. εἰς βα^{σι ϑ} (sic!). — καλεσσαμένῳ δὲ μαχητὰς v. Vid. ι 47 sq. § 265 sq. — 41 „ἔϱιν ξύνωσεν Ἐννώ, voluit V. D. ap. Villois. Sed Ἔϱις dea est; Ἐννώ vero, Bellonae nomen, Nonno semper de bello ipso dicitur, uti Ἠχώ de sono.“ G. — 42 συνεϱγομένων gm errore. — 52 κελεύϱων fM. — 55 ἔμμοϱοι ἐν] ἐμμόϱιον edd. M „sine sensu.“ G, qui εἰνόϱιοι scripsit melius certe Kochio, qui p. 169 ἐμ ποϱίων — scilicet ex κ 410! — infelicissime coniecit. Monstrosius etiam Ma ἐμμονίαις χοϱδαῖσιν „correction marginale de l'exemplaire annoté par Huet, évêque d'Avranches.“ Imposuit, opinor, comiti piissimo episcopus sanctissimus. Sed et spiritum sanctum et homines sanctos non nimis callere ethnicas linguas satis constat. — 62 Cfr. Gerhard. lectt. Apoll. 203. — 66 „ἐσσομένῳ ναέτῃ male Cun. maluit.“ G. — 69 ἰσότυπον iunctum cum seqq. edd. M, „quod fort. non debebam sollicitare.“ G. Debebat sane! — 71 ὀγκηϑμοῖσι f, ὀγκηϑμοῖς M. — 77 ὄϱϑιος αἴγλην fM. — 90 χοϱείτιδες edd. M. — 96 ϑυμὸν edd. M; ϑεσμὸν recte G ex em Scalig. et Lennep. ad Coll. p. 40; ῥυϑμὸν praeterea coni Scalig., μῦϑον anon. Villois. l. c., δεσμὸν scripsit Ma; omnia frustra: νόμος μουσικός indicatur. Dubitabat de hoc loco Rigler. melett. II, 12. — 101 ἰσμήλιος f, ἰσμήμιος M. — 118 „Ad infucandam lacunam Cun. tentabat: Ἑϱμῆς ῥάβδ. ad sensum quidem bene.“ G. Pessime Ma 117 Ἑϱμείας σπεύδων γὰϱ etc., scilicet, ne lacuna statuatur! — ταμίης male gm e coni Rh: ταμίη ὕπνου ipsa est Mercurii virga

— — τῇ τ' ἀνδϱῶν ὄμματα ϑέλγει
ὧν ἐϑέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείϱει.

Eam reliquit Deus ἀκοιμήτοιο χοϱείης gratia. — 128 πᾶσι πέλουσαν fM. — 131 In M ad marg. inter. adscriptum ead. m. εἰς ω^{ηκ} (sic!). — 135 κυδαίνουσα παλιφϱάδμων Ἀφϱοδίτη fM (nisi quod in hoc Ἀφϱοδίτην), κυδ. πολυφϱάδμων Ἀφϱοδίτη gm ex em F, quam non sufficere intellexit C, qui distinctione post κυδαίνουσα posita δ' ante Ἀφϱοδίτη inseruit. Sed quaeri potest, num fortasse circa hunc versum subsit lacuna, cum haud im-

probabile sit omnes XII Deos commemoratos fuisse. — 145
αὐτὴ v. — 150 „fort. περισπειρῶσα dedit.“ G. Forma vi
renda. — πορείους M. — 153 „dubito de sinceritate part.
νων.“ G. Recte: sed nihil melius succurrit. Quod Ma pr
posuit ὀδόντων, non intelligo. — 156 ἑλισσομένης κεφαλῆς
M; „οἱ ἑλισσομένῃ κεφαλῆς tentabat Rhodom. vid. Hermann
Orph. p. 801. Sed opus erat nominativo ad verb. διήρυγεν.“
— 161 κημῷ v, quod delevit Rh; κόσμῳ em C. — 163 παλ
κον fM, πάλλευκον cgm; πάνλευκον corr G praef. XI. — 164
νύθα fM. — 174 In M ad marg. inter. adscriptum ead. m.
ῳ (sic!). — 178 πλοῦτος coni anon. Villois. 15 recte ab hoc re
diatus. — 180 μελαινομένου fM. — 181 „τῷ referend. ad πόν
v. 178. nisi malis τῇ — τῇ.“ G. Causam non video: κομόων
ἔην enunciatio est principalis, cui per epexegesin additur γλ
κῆς — ἅλμης; ad illam vero iure refertur quod 181 seqq. dep
gitur. — 185 Post hunc versum plura excidisse abrupta do
marini pecoris atque aëriae cohortis copulatio, quasi haec qu
que in mari fuerit efficta. — 186 ὃν edd. M, οὗ G, sed add
„alius fort. praetulerit ὧν.“ — 188 οἷον edd. f. — νύμφῃ] κού
f, κούρῃ cM; „in margine adnotatum erat νύμφῃ.“ F. Cfr.
v. sq. — 189 In M ad marg. exter. ead. m. adscriptum .·. νύ
φης. „Cum sic apodosis deesset, nec εὐλάϊγγα cum neutro γ
ρας iungi posset, Cun. tentat: τοῖον ἔῃ Κ. γ. δ. κούρῃ χ. ε
λάϊγγι π. αὐχ. νύμφης. Equidem puto, versum excidisse huiu
modi:

ὅρμον, Ἀγηνορίδης ἐπὶ πάσταδα κώμασε Κάδμος.“

G. Recte hic quidem: Ma tamen lacunarum osor Cunaei inver
tum arripuit retento simul vitioso εὐλάϊγγα. — 191 Ἀρμονίην fM
— 192 τικτομένων fgmM, sed τικτομένην iam c. — 193 ἔκυσ
errore g, quod data opera corr Ma. — καμάτοιο] δαναοῖο ed
M, τοκετοῖο em C, quod fortasse praestat. — 194 ἔνθεα edd. M
em C et anon. Villois. 16. — 198 ἀέξατο edd. M. — 203 Σεμέλη
edd. M. — 206 ὀψιτέλευτον fM, ὀψιτέλεστον cgm certe forma
integra. Sed proprium restituendum erat adiectivum. — 212 Quam
quam ἐπεκλήισσεν defendi potest vel ex illo ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀπο-
κλᾴξας, tamen haud scio an hic quidem Nonnus scripserit ἐπε-
κλήρωσεν. — 213 τρισσόζυγι Ma; „puisqu'il s'agit seulement du

mariage d'Autonoé, d'Agavé, d'Ino, et que Sémélé, *quatrième* fille de Cadmus, ne fut jamais mariée.“ Haud improbabiliter; tamen vocem alibi non obviam inferre dubitavi. Nam, ut postea Iupiter clam patre Semeles amore fruatur (7, 312 sqq.), poterat Nonnus in eiusmodi minutiis minime sibi constans (cfr. supra ad 3, 296) hic de iustis cogitare nuptiis. Et cfr. 562, ubi post Agaves et Inus nuptias de Semele additur:

καὶ Σεμέλη πεφύλακτο φαεινοτέροις ὑμεναίοις.

— 215 *νόμηος* f, *νόμιος* etiam M, *Νόμιος* Ma. — *ἀγρεύς* v, *Ἀγρεύς* Ma. — 223 *ἐπεὶ γάμος* edd., *ἐπειγάμος* (quasi nomen proprium esset) M; *ἐπεὶ γάνος* G e coni Hermanni, *ἐπεὶ ξένος* Ma. Cfr. 188.— 225 *ὀχμὸς* edd. M, *ὄχλος* gm e coni C; sed Nonnicum est *ἑσμός*. — 233 *ὄρθια ὀξυκέλευθον* edd. M, quod neglecto loci nexu inserto *δ'* sanaturus erat Spitzner. v. Gr. her. 160; *ὄρθιος ὀξυκέλευθον* coni Rh et Gerhard. lectt. Apoll. 204 male aurium epitheton (cfr. Callimach. hymn. Del. 231 = Tryphiod. 79 (*οὔατα*) *ὀρθὰ μάλ' αἰὲν ἑτοῖμα*) ad ipsum canem transferentes; *ὀρθὰ διωξικέλευθον* G, quod probabat Wern. ad Tryphiod. l. c. et Rigler. melett. II, 21; sed verum invenit Koch. 169. — 235 *δὲ*] Male G *τε* intulit. — 236 *ἀτρέπτῳ* v, *ἀτρίπτῳ* em G, *ἀστίπτῳ* (potius *ἀστείπτῳ*) coni Scalig., quod fortasse verum. — 237 „*δίδαξεν* Cun. fort. vere, nisi versus excidit.“ G. Illud cur ferri nequeat, post Struvium neminem latet; plures versus excidisse locus ipse arguit. — 239 *πέπλα τε φαινομένης* coni C. Frustra. — 240 *ὁρμῇ* fM. — 245 „nescio, an legendum sit *εὔφυτον*, vel adeo *σύμφυτον*.“ G. Non placet propter *ἀγλαόκαρπον*. Fortasse *καὶ φυτὸν* scribendum erat. — 249—255 Versus in edd. M turbatos egregie in ordinem redegit G. Frustra C 250 *κερδαλέῳ πνιγόεντι* et Scalig. 251 *σμῆνος ἐνιπρήϋνεν* tentaverunt. — 254 *κλονόεντος* edd., *κλονέοντος* etiam M. — 257 *ἔβλυξαν* edd. M. Em Scalig. — 258 *πρῶτον* v. — 259 *βρίθοντα*? — *μυλοειδέϊ* f, *μυλοειδέϊ* etiam M. — 261 *ὕλην* fM. — 262 *φυγὼν*] *φέρων* v. — 263 *ἠερίου* fM. — 267 *βαλὼν* edd. M. — 273 *ἀβρὰ* suspectum; *λαρὰ* Ma, quod recipiendum videtur. — *κυνεῶνος* f, *κυνεῶνος* etiam M. — 278 Cfr. Apoll. Rhod. II, 525. — 284 *ἐπερρώσαντο*] *ἀνεκρούσαντο* ex versu sq. v. — 289 *ἀγρέος* v. Corr Lehrs. Q. E. 260. Cfr. ad 215 et 466. — 291 *δύσμορος* f, *δύσμορον* etiam M. — 292 *οἰωνὸν* f, *νἰωνὸν* etiam M. — In M ad

marg. exter. adscriptum ead. m. εἰς γυνή ℧' (sic!).
δαλιν ἐπρήνιξεν edd. M. — ὑψόθι λόχμου fM, ὑ
cgm e coni F, ὑψόθεν ὄχθου em K II 10. — 303
γοῦ v, quod aperte falsum: vid. 476, unde Ma
ἐλαίης scripsit. Nostrum firmant 499. 505. 544. —
fM, μοιριδίῳ c, λατριδίῳ gm ex em Rh; φωριδίῳ
— 311 ἡμιβαφὴς Ma, quoniam luna in undis sit!
om fM, add c ex em F; παρὰ male e coni Rh i
πηγῇ] κάρη fM, κούρη cg e coni F; κρήνῃ (sic
bens κρήνῃ) Ma ex em C, ad sensum recte, ad n
ram. — 317 χηλῇ fM. — 319 μετώπων edd. M. —
ὅθι fM, μελέεσσι νόθη egregie em F et Canter. —
νον δὲ χάραξαν edd. M. Em Scalig. et Wernick.
p. 123, quamquam hic errore δ' retinuit. — ὄγμον] ἐο
426. — Iuxta 329—332 in M adscriptum ad marg.
manu: θαυμάσιον τὸ ἔπος ὅλον γὰρ δι' ὅλου μα
ὑπερβολήν. — 334 δαρδάπτας fM. — 336 στονάχ
337 „Ang. Politian. Misc. c. 80 dicitur scripsisse:
G. — 341 ζώοις — ὀλέσας fM, ζῶος (sic!) — ὀλέσ
ὄλεσας gm; ζώεις — ὀλέσας post Politianum K II l.
κρυσι θηρείοισιν edd. M; em G addens: „alius f
μασι θηρείοισιν." Quod etiam ab Huetio inventu
— 355 ναὶ θῆρες ὁμοίϊοι v. — 359 ἐμῆς edd. M. —
μος edd. M. — 361 πικρῆς edd. M. Em iam F. —
versus male post 353 — λεόντων intrusit Ma. Pate
mulum infortunii videri, quod a canibus, quos sua
(359), insciis atque imprudentibus (364 sq.), non a fe
dilaniatur. — 366 ἡμιφανὴς edd. M. Em iam F. —
(non ἐλίπτετο, ut refert G) fM. — 375 ἐδάϊξε, ν
ἐδάϊξεν, ἑὸν G. — 380 νύμφης fM. — 387 ἔβρεχεν
recte em G: cfr. 552; ἔτρεχεν tentat Koch. 170 al
lectione 30, 12, quae etiam si recte haberet, nih
locum iuvaret. — 388 Αὐτονόῃ g errore. — 390
391 φοιταλέης Ma, quamquam intelligens recte
λέης, quod adiectivum 501 securus reliquit. — 3
vice versa εὗρε v. Transpositionem necessariam
— 411 ἀϊδονίου v, αἰδονίου M; ἀηδονίου Ma e
XI: „de somno *brevissimo*, vid. Bekk. Anecdd. grr. T

ἀηδόνειος ὕπνος κ. τ. λ. et Hesych. voc. ἀηδόνων (lege ἀηδόνιον), ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον, quia par est, lusciniam, noctu canentem, perparum dormire." — 413 σκιόεν suspectum. An σκιερὸν ex 410? — 423 δοκεύεις v; „f. δοκεύσεις." G. — 430 et 431 sedem mutare recte iussit Ma. — 440 δεδάασιν ἐμαὶ δρύες edd. M, unde hic et 15, 415 Ἀμαδρύες nova forma substituit Koch. 169 sq. Non accedo: hic certe ne asyndeton quidem ferendum esset. — 444 ὤκτειρον edd. M. — ἡμετέρης et v. sq. θηρείης — ὀπωπῆς edd. M. — 448 κυκλάδας v. Em G. — 451 δεσμῷ v. Em Ma. — 454 νοήμονας edd. M. — 464 ἔπτετο fM. — 471 ἐθέλησε f, ἐθελήσε M, ἐθελήσεις c; δ' ἐθελήσῃς scribit — inconsulto, ut videtur, addens particulam — Schrader. ad Mus. p. 52. — 474 et 475 φιλίης bis v. Cfr. ε 477. — 480 βλεφάρεσσιν v. Corr iam Rh. — 483 ἐκ καμάτοιο et 486 χιονέοις coni Wakefield. Sylv. crit. tom. III p. 73, utrumque male. — 487 δ' delendum videtur. — 491 νηχόμενον f, νηχομένην etiam M. — 492 λόφος edd. M. Em iam C. — 496 ἀγρευτῆρες ἑοὺς nullo defectus signo v, quod falsum esse demonstravit Lehrs. Q. E. 260, praeter ἀγρότεροι σφετέρους lubentius ἀγρευτῆρι θοοὺς proponens. Mihi etiam nunc ut olim K I 649 plura excidisse videntur; collato 325 haud improbabile est et κύνες ἀγρευτῆρες et tum ἀγρευτῆρι θοοὺς scriptum fuisse. Rigler. melett. II, 15 ἀγρευτῆρες ὁμῶς coniecit, re enarrata hic brevitati consulendum fuisse ratus. Sed res iterum ignaro narratur. — 502 γυμνὰ] οἰκτρὰ v. — 507 πλέον] πάλιν v, quod si cum χωομένη iungitur, admodum languidum, si cum μετάμειψεν, adeo ineptum est: neque enim ligneus erat arcus. — 509—511 male Ma post 519 — Ἰοχεαίρης posuit. — 509 οὗτος edd. M, Ὦτος em iam C. — 510 διέσπασαν] Sic em C; κυνόσσοον edd. M. „Sed fort. hic quaedam exciderunt." G. — 523 ἐμὸν edd. M, ἐμοὶ G. — 524 ὃ γὰρ, quod supplevit Rh, om fM; ὃ μὲν c e coni F, qui tamen ipse laudat Π 457

τύμβῳ τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

— 527 ἴχνευε coni anon. Villois. 16 hac addita nota, quam non intelligo: „Diana enim adhuc investigabat Actaeona, ut, si quae essent reliqua eius, discerperet." — 530 γνώουσιν edd. M. Corr Rh. — 534 ἄρχετο f, ὤκετο M, ἔρχετο c; ᾤχετο em Rh et Canter. — 537 θηρείης fM. — 541 πυκτὰ fM. — 543 καὶ] Sic em

etiam Spitzner. v. Gr. her. 160; δὲ edd., δ' M. — 554 γηγενέι? — 560 παιδοτόκος edd. M. — 579 Λήμνιον — ἐπιπνείοντα edd. M. Em C. — 585 „forsan praestiterit παρασφίγξας Ἀφ." G. Non puto. — 602 καρχαλέης edd. M. Corr Rh. — 610 λουομένου fM. — 612 ἢ fM. — ἀρούρης v: cfr. 13, 178. — 619 διώνου fM. — 620 Θέμιν] θεοῦ f, Θεῦ (sic!) M, θεὰς c; θεὸς coni Rh.

LIBER VI.

1 ἀλλὰ καὶ ἄλλοι? — 5 „ἄλλ. μαστίζετο κούρη." F; δηῶ κούρη M. — 21 ἀγκυλόοντι fM, ἀγκυλόεντι cgm ex em F, sed eum etiam ἀγκυλόδοντι legere potuisse observat G. — 35 μετὰ edd. M. — 36 τραπέζης v, τραπέζῃ K I 642 sq. et etiam Ma. — 38 De ἐμιτρώθησαν vid. Rigler. melett. I, 11. — 42 θρόνον f, θρόον etiam M. — 47 παλμῷ] ταρσῷ v. Cfr. 8, 20 sq. — 48 ἕλκων] πάλλων v. — 50 χορείου fM. — 56 μαντεύουσα edd. M. Em C. — 59 κούρου fM. Em F. — 60 χρόνον] δρόμον edd. M, νόμον Ma e coni G. Sed hanc vocem in Dionysiacis non legi observat Rigler. melett. V, 6. — 66 λαβὼν ἐπὶ πώματι v. „verba videntur iungenda esse: λαβὼν σφαῖραν, παρέθηκεν ἐπὶ πώματι χηλοῦ." G. Vetant hoc fieri cum verborum positura, tum sensus; potius ex Π 221. ι 313 sq. suum composuit. — 82 κυπρογενείου fM. — 85 ἀμβροτόκου — φαοσσόος fM. Em F. An φαεσφόρος? — 89 ἠοῦς fc, ἠχοῦς gm ex em Scaligeri. — 91 κλεπτομένου ἀέτινος fM, κλεπτομένου ἀκτῖνος c ex em F. — 93 κούρης] Sic K I 643 et Ma, τέχνης v, τεοῦ — τέκνου coni C. — 95 ἀθρήσης fM. Em F. — 96 θορομιγῆ fM, θουρομιγῆ c. — ἐπεὶ om fM, add G ex suppl. C, ἑῷ c. — 98 ἀμφοτέρου edd. M. — 99 δ' add G. — 100 ὀπάσας f, ὀπάσσεις etiam M. — 115 ἀπήνη edd. M. — 117 αὔρου fM, ἐπεσσυμένης — αὔρης c ex em F. — 125 ἄλπης edd. M. Em F. — 128 Corrupit versum Ma scribendo

καὶ Κυανὴν Ἀνάποιο ῥόος θ' ὅθι χύτλοσε κούρην!

Sed Anapi mentio haud scio an defectu hausta fuerit duorum hemistichiorum inter πυκνά et ῥόος positorum: vid. Ovid. Metam. V, 417 sq. — 146 εἱροτόμῳ edd. M. Em G. — 160 δ' αὐλαγένεια fM, δ' οὖλα γένεια c, δαῦλα (sic!) γένεια g ex em Canteri. — 161 πεφοβημένος coni G, male: certe πεφοβημένον debebat. Sed in loco lacunoso vulgatam retinere satius. Longiorem lacunam nemo indicavit, quamquam et in edd. ad v. 164 et in M ad

v. 162 adscriptum λείπει πολύ. — 163 et 164 Necessariam transpositionem invenit C. — 166 ἐπεβήσετο edd. — 167 ἐλέλιξε τιληγενέος f, ἐλέλιξεν τηγενέος M. Em F; θεηγενέος coni Rh. — 170 „an χρισθέντες sanum sit, videndum adhuc.“ G. Quidni? Cfr. 47, 733. — 171 ἥρῃ edd. M. — 174 βελέων fM. Em F. — 177 δολιχὸς edd. M. Em G. — 178 δ' ἑτέρων edd. M. Em C. — 180 οἰστρηθέντι nonnihil suspectum. — 181 κατέστραφε f, κατέστρεφε M. Em F. — 185 ἀμφελελιζομένῃ G e coni. — 186 οὐρῇ v. — 187 ἔνθα v. Em C. — 189 μετοχμάζοντα v. — 202 ἰσοφθόγγῳ v. Em K I 643. — 204 ἀμοιβαῖοι δὲ φονῆϊ fM (nisi quod hic φονῇ); φονῆες em F, ἀμοιβαίῃ G. — 205 ἐμιστύλλαντο edd. M, ἐμιστύλαντο gm. — 210 αἰθερίῳ edd. M, νερτερίῳ gm quod probat Rigler. melett. V, 1; Ταρταρίῳ em C et Lobeck. Aglaoph. 564. — 211 βαρυνομένης suspectum. Num μαραινομένης ἀμαθύνετο? — 213 αἴθετο v. — 216 ἔμπυρος fM, ἔμπυρα cgm ex em F. — 219 Nulla lacuna notata v. — 222 νιφόεσσας fM, νιφόεσσαν cg ex em F, φλογόεσσαν Ma ex em G. — 226 βαρυνομένην v, μαραινομένην Ma ex em G. — 232 Ne quis ὀππόθι tentet, planetarum constellationem indicat diluvii tempore conspicuam. — 234 λεωνείων f, λεονείων M. — 241 μετρούμενον αἴθοπι ταύρῳ v. — 245 μήτρην f, μίτρην c e coni F, μήνην gm e coni Scaligeri, inepte, quamquam latere videtur etiam in M μήνως (sic!). Scripserat Nonnus μορφήν Deltoton indicans: vid. Arat. 233 sqq. — 247 λαχνήεντι edd. M. Em G. — 248 παρθενικῆς fM. Em F. — 250 ὑδατόεντος — ὀχῆος fM. Illud em G, hoc F. — 254 ἐκουφίζοντο suspectum. — 258 Suspecta coniunctio εἰς ὄρος — γεγάασιν: fortasse post hunc versum lacuna. — 298 sq. Versus huc transposuit Ma. — 270 φωλάδος ὕλης v. — 274 στικτὴν v. „lisez στρεπτήν. La conque des Tritons n'est pas tachetée, mais recourbée.“ Ma. Quamquam conchae quaedam quasi maculis adspersae videntur, tamen solitum maximeque proprium epitheton „tortili buccinae“ (Ovid. Metam. I, 336) reddere non dubitavi. — 275 ἦν τότε edd. M. Em C. Ma hoc ordine versus disposuit: 275 Πανὶ —. 277 καὶ —. 276 μυδαλέην —, male: syrinx Panis, non Nerei est. Tale quid deest:

— — — ἐν εὐύδρῳ δὲ κολώνῃ
μυδαλέην σύριγγα διαπλώουσαν ἐάσας
Πὰν πλωτὴρ πελάγειος ἔην τότε· γηραλέος δὲ

Πανὶ φιλοσκοπέλῳ μετανάστιος ἤντετο Νηρεύς. — 278 ὑποῤῥοφίης edd. M. — 289 μῦθον fgM, μύθῳ c, μᾶλλον em K II 10. — τιναssoμένη fM. Em F. — 292 ἄβροχον edd. M. Em G. — 296 φύρων fM. Em F. — 311 An consuetum ἆ μέγα δειλή hic quoque? — 317 ἐγείοισιν f, αἰγείοισιν, ut em F, etiam M. — 322 ἔα v, ἐῶ em Ma, qui etiam versus transposuit. — 323 τοσσατίον f, τοσσάτιον c, τοσσατίου, ut em G, etiam M. — 332 ὀμβρηρεῖ fM. Em F. — 334 sq. ζώνη δ' ἑβδομάτη — σελήνῃ edd. M (nisi quod σελήνη). Em G et Rh. — 339 ῥοθίων fM. Em Canterus. — 347 τί σπεύδεις v. Em G. — 349 ἔχων edd. M. Em G. — 354 φαέθοντι edd. M, φιλέοντι gm, ποθέοντι K II 10. — 356 χαλέπτει suspectum. — 361 ἐκάθηρεν suspectum. — 369 αὐτοκέλευστος dubitanter coni Rigler. melett. II, 20; sine causa. ἄτερ ποδός] Sic em Koch. 170; ἀτέρμονος v: vid. Rigler. l. c. et cfr. paraphr. 6, 82 sq. — 373 ζαθέον edd., ζαθέει M. Em Rh. — 374 ἑλίξας edd., sed „in exemplo non est ἑλίξας, sed μεσόμφαλον ἄκρον ξας" F. Idem defectus in M. Em C. — 386 ἐγυμνώθησαν edd. M, ἐπυκνώθησαν coni Rh; em G.

LIBER VII.

5 ἐν χθονὶ edd. M. Em G. — 18 ἀγρομένῳ edd., ἀγρομένω M, ἀγρονόμῳ coni Rh. Em G. — 22 ἐπιγουνίδα edd. M. Em C. — 25 εἶχε λιτὰς v. — 26 ἔρριψε] ἔθλιψε v. „de sinceritate huius versus dubito; an ἐλέλιξε?" G. ἔγναμψε (debebat certe ἔκαμψε) ῥάχιν coni Moserus, ἔθλιψε κόνιν Ma. Cfr. *prolegg. ad Quint.* p. XCIII. — 29 ναὶ σύ coni C. — 31 ταχὺν φθιμένης v, ταχυφθιμένης Ma ex em G. — 34 αἰθέρα] ἠέρα v. — 39 ἐχέτω] ἀγέτω? vid. v. 73. — 42 νεύοντα membro ad ἄνδρα relato v, νεύοντι tacite citat Wernick. ad Tryphiod. p. 56. — 44 ἠθάδι Ma ex em G, ἠδέϊ v. — 50 ὅτι v. Em G. — 51 ὄρθριος Ma: „le chant nuptial se prolongeant jusqu'au matin." Male! — 55 πολυτλήτων Ma. Vid. ad Quint. V, 649. — 56 ἐῤῥίζωσε v, αἰτίζω σε coni Hermannus. Ipsum nectar innuitur. — 60 ἀρχεκάκης fM. Em F. — 63 τέως κεδάσειε edd. M, τεῷ σκεδάσειε gm, θεῶν σκεδάσειε em C. — 64 μερίμναις f, μερίμνας etiam M. — 78 ἄλλο — ἐφάρμενον v antecedentibus iungitur. — 83 μνηστῆρι recte defendit Koch. 170 ex 34 (non 24), 188. coll. 12, 25. 26, 3; δμητῆρι gm, τμητῆρι etiam tentabat G, utrumque inepte de aratro; μαστῆρι coni Wa-

keseld. — 86 βότρυν ὀπώρης v. — 88 ἀντιπαλαίμητρι f, ἀντί παλαίμητρι M, ἀντίπαλος Δήμητρι cgm ex em F, ἀντίπαλον Δήμητρι coni R. — 92 δὲ edd. M. Em G. — 93 μεσσάδα edd. M, κισσάδα coni C, λισσάδα (sic!) Rh, λυσσάδα em G et *Unger. parad. Theb.* p. 219. — 95 ἀνευάζουσιν edd. M. Em G. — 101 ἑλίξει e coni C Ma, qui etiam v. 100—102 καὶ — μίτρην post v. 95 — γενέθλης posuit. Lacunae signa ante v. 101 ex Hermanni sententia fixit G, post v. 101 K I 643 huiuscemodi versu suppleto:

— ἑλίξας
ἵξεται ἀθανάτοισιν ὁμέστιος αἰθέρος εἴσω.

— 102 σῆμα τεῆς fM, σήμαθ' ἑῆς cgm e coni Canteri, σήματα τῆς coni C, σῆμα νέης K l. c. 644. — 108 διέτμαγον v. Em Spitzner. ad *Π* 354 recte, quamquam idem vitium iam a Wellauero sublatum Apollonio II, 298 consulto reliquit Merkelius. — 111 ἀράξας v. Em G. — 112 μούνη v. — 113 ἐπὶ χθονίων f, ἐπιχθονίων etiam M. — 114 πεφυλαγμένον fM. Em F. „Sed vix intelligitur, quomodo omnes duodecim sagittas, in pharetra servatas, nunc oculis lustrare (v. 129) potuerit Amor, qui prioribus iam usus erat. An vulnerato Iove singulas recepit?“ G. Harum rerum „οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ“! — 117 Ἠοῦς edd. M. Em F. — 119 ἀρχὸς fM. Em F. — 121 ἐπήνει f, ἐπενει (sic!) M. Em F et Rh. — 125 δίη v, Δίη Ma ex em *Koehleri de Nonno* p. 15. — 127 Λαομεδείης g errore, ut videtur, quem notavit idem l. c. — 145 ἔγχλαν fM. Em F. — 148 πρήνιξεν, ἑοῦ v, πρήνιξε νέου coni G. — 151 ὤρεξεν] Sic em Moser, ὤρεγε fM, ὤρεγε τῷ c e coni F, ὤρεγέ ἑ g, ὤρεγε δὲ m. — ἄρσενι] ἠδέϊ v. — 158 πυρίκαυστον cgm. — 160 αἰθαλόεντι fM. Em C et Rh. — 162 νηὸν Ἀθήνης v; fortasse adeo νειὸν ἀρούρης legendum. — 165 σταφυληκόμον fM. Em C. — 167 παριστaμένης fM. Em F. — 169 ἐδίησαν fM. Em F. — 170 βοέας f, βόεες (superscript α) (sic!) M. Em F. — 174 δεδεγμένα fM. Em F. — 175 „vereor, ut φόβον sanum sit et sequentibus conveniat; an νόον? an desunt quaedam?“ G. φόρον (i. e. vestimentum!) scripsit Ma monstrose, nec melius Koch. 171 φόβον ἄντλον ἔδεκτο e Pindaro Pyth. VIII, 12 τιθεὶς ὕβριν ἐν ἄντλῳ coniecit! Recte vulgata: alium animo concepit timorem Semele ex ripa in fluvium desiliens, quo ipso timore factum est, ut prioris ex somnio concepti oblivisceretur. Sed eam

in fluvium desiluisse atque in eo simul cum sanguine abluto priorem timorem (v. 177) ex somnio conceptum abiecisse, quemadmodum *Bacchi beneficio curae dissipentur* (ἀλεξικάκου Διονύσου), disertius indicatum fuit. Quare post πέζαν v. 176 maioris lacunae signa posui, cum G notasset: „totus versus aut ineptus est, aut merito in suspicionem vocandus." — Ceterum Ma v. 184—189 κεῖθι — ὕδωρ inter v. 174 et 175 posuit, perperam. — 178 ἀθεείδε ῥέεθρος fM. Em F. — 183 „Videtur post hunc versum alius excidisse, illos ἀμφοτέρους in hunc fere modum describens:

καὶ Σεμέλην, καὶ παῖδα φίλης ἐνὶ νηδύϊ μητρός."

G. — 188 ὑγροβαφῆ v. — 192 ἐν ἠέρι non satis intelligo. Num ἐῇ χερί? — 193 ἀντώπιον v. — 194 ἐπ' v. — 195 μέγα λίγξεν] σελάγιζεν v, quod frustra ex αἴθοπι νευρῇ 131 defendit Rigler. melett. III, 13; κελάδησεν coni G. — 204 κέντρῳ coni Ma. — 226 μὴ] Sic cgm ex em Canteri, τί fM. — 227 ὅπως] ἕως v. — 230 χορείαις edd. M, τοκείαις coni C. — 234 ἐδύσετο, καί τινι edd. M, ἐδύσατο (cfr. Wernick. ad Tryph. p. 374), καὶ τίνι gm. — 236 ὀλμίοιο edd. M. — 238 ἄντρον om fM, supplevit Rh. οὖρος (sic!) c e coni F, qui et αἶπος tentabat. — 239 ἀμωμήτοιο coni anon. Villois. Sed cfr. ad 13, 554. — 240 αἰνίῃσιν fM, ἀενάῃσιν c, Αἰγαίῃσιν mg e coni. Rh. Em Scaliger. — 244 ἔχων edd. M. Em Scaliger. — ἀσταμίων fM, ἀστομίων cgm ex em F, qui etiam Ἀστακίων tentabat. — 247 ἐλάτηρος f, ἐλάτειρος M. Em F. — 250 καὶ edd. M. Em C. — Τειρεσίας f, Τειρεσίαο etiam M. — νίκην v, νήκην M, πηγήν K II 10, qui etiam ποινήν tentabat. Cfr. 2, 307. 6, 261. — 251 δέρμα edd. M. Em C. „Quid? si δεσμὰ βαλοῦσα legendum sit de zona?" G. Sic simpliciter non vocatur zona δεσμά. — 259 μὴ pro πῇ errore f. — κεραυνοῦ edd. M, καρήνου g e coni Rh, ῥοδέων — παρειῶν m e coni C, quod ῥοδέης — παρειῆς esse debebat. Cfr. 1, 527 sqq. — 272 φλογόεντι v. — 275 γυμνὸς] βαιὸς v ex 271, βαιότερος pro βαιὸς Ἔρως iungendum cum κεστὸς Ma! — 286 φονίη edd. M. Em C. — φθονερὰ edd., φθονεροὶ M. Em C. — 290 ἱμείρεις — μεγαίρεις edd., quo retento Schrader. ad Mus. p. 322 et 359 supra βιάζεαι proposuit, refutatus a G: „sed sic illud μέ parum apte positum." Et ἱμείρει — μεγαίρει M. — 292 ἱμάσσας f, ἵμασσας c e coni F, ἱμάσσεις etiam M. — 302 Cum G interpungendo Φαεσφόρε, καὶ σύ, Σελήνη hic quoque Solem intulisset, Ma eo deceptus

σπεῦσον pro ζεῦξον coni. — 306 μέλψον edd. M. Em C. — 312 ἠέριος Ζεὺς v. — 316 διεσσυμένῳ? — 318 θεσμῷ edd. M. — 329 θαρσαλέης v. Em K I 644. — 339—342 Versuum transpositionem necessariam esse sensit Ma, sed inepte ita ordinavit: 341 ἄλλοτε — 340 πυρσοφόρῳ — 339 ἄγγελον — 342 δέρμα — 343 λαιῷ — 334—338 Ζεὺς — ὀπώρης, 344 γαῖα etc. — 341 ἀλλ' ὅτε edd. M. — 340 πυρσοπόρῳ fM. — 345 Versum lacunosum varie expleverunt: περιδέδρομεν ὄλβιον F, φιλίην περιδέδρομεν Rh, περιδέδρομεν ἔννυχον G, quem secutus est Ma. — 348 et 349 suum locum mutare iussit Ma. — 361 νερτερίῳ — οὐρανίῳ v. — 365 δυσαλέης f, δυσσαλέης cM. Em F. — 367 λοχεύεις edd. M.

LIBER VIII.

1 ἐν δὲ] Sic Mo g, ἠδὲ edd. M. — 2 ὑψιρόφῳ edd., ὕψι φόρῳ M. Em Mo G. — 9 ἀνθοκόμον δὲ καρήνου v. — 11 ἀπεσσομένῃσι edd. M. Em Rh. ἀσωομένῃσι coni C. — 16 ῥιπῇ] Sic em K I 645; v. φωνῇ. — 19 αὐτοκέλευτος edd. M. Em Rh. — 46 χέων] Sic etiam Koch. 171; φέρων v. — „Vide, ne scripserit ῥοιζήτορα." *Herm.* Non: more suo expressit E 861 sq.

τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἆτος πολέμοιο.

— 64 οὐδέ ποτ' edd., εἰ δέ ποτ', quod invenit G, etiam M. — 70 Ἥρης] Sic em G, εὐνῆς v. An ἕδρης? Sed cfr. v. 63. — 73 δόμος, ἄξονα βαίνω v; δόμος, εἰς χθόνα βαίνω Ma ex em G. — 78 ἐπικόλπιον v. Em C: vid. K I 645. — 79 οὐ om fM, suppl F. — 85 τελεσσιγάμοιο edd. M. Em G. — 101 μεσούσης fM. Em F. — 103 νόον om M. — συνέχευσεν edd., συνέχευων (sic!) M. Em G. — 113 In M adscript. ad marg. (ἢ περὶ ἀπάτης. — 115 ἀμνησσοῖο edd. M. Em G. Solitam formam libri quoque habent 13, 251. — 117 οὐ γὰρ edd. M, ἦ γὰρ Mo e coni. C, ἢ γὰρ gm ex em Rh. — 123 ἠερίης edd., ἠερίοις etiam M. — 126 οὐδὲ v, οὔ σε Ma ex em G, qui praeterea retento οὐδὲ v. sq. tentat δάροις σε, contra Nonni usum. — 147 καὶ ἄσον fM. Em F. — 161 Εὐρυνόμης coni Canterus et Unger. parad. Theb. 261 ex 2, 573: vid. Koehler. p. 241.). Sed in eiusmodi rebus Nonnus sibi non ubique constat: et cfr. 41, 312, ubi in Harmoniae domo Eurynome famulae vicibus fungitur. — 174 ὑμετέρῳ edd. M. Em G. — 175 κεστὸς ἐμὸς] οὗτος ἐμῆς vM, ὃς καὶ ἐμὸς coni G, οὗτος ἐμὸς Ma.

Nonni stilus vocabuli rep... τῇ Ma ex... οἰνοπ...
scripsisset. — 188 τῆς v, τῇ Ma ex... — 195 εἴνοπι fM, οἰνοπ... τόκον οὐ
ψασα v. Em Hermann. — 195 quamquam vulgat. τόκον οὐ
198 τοκετὸν] Sic em G, quamquam vulgat. ἣν ἐπεὼν fg, ἣν ἐπ
200 οἰνωπῶν] Sic em K I 646; ἣν ἐπεὼν fg, ἣν ἐπ
— 201 ἔτρεχε edd. M mo, quamquam em Mo. —
τεῆς v. Em G ap. Uwarov. p. 27. — 234 ἁρμονίο
— 235 σε βιήσατο] Sic em G, sed non recepit;
quod male defendit Schrader. ad Mus. p. 203. —
duos versus Ma inter v. 242 et 243 ponit, sine
263 ὑμείων edd. M. Em G et Mo. — 271 σέθεν om f
coni Rh, σέο νῦν c Mo e suppl. F. — 277 αὔλακι
ἀγρονόμος edd. M. Em G. — 283 λισπομένη fM.
„in archetypo est ἑοὺς, et annotatum ισως. ἰο
edd. M. Em G. — 286 βαρύθυμος v, quo retento
coni βαρύφορτος Ma. — 297 πλάτοιτο f, πλάζ
βέλος edd. M. Em G. — 310 „περιπτύξαι με fo
putat Mos. Frustra.“ G. — 312 ζυγίη edd., ζ
— 316 γάμον fM. — 318 Ἥρῃ] κούρῃ fM
edd. M. Em G. — 333—35 Versus tra
(330—332) accedit καὶ χορὸς ἀμφιπόλων
tum singulis enumeratis universa res c
344 δ' om f, add etiam M. — 349 μινυώρ
cepit. — 353 κερδαλέην — ἀμειλίκτου fM
c Mo. Em G. — 355 περιβλήτοιο f, π
λόεις fM, δόλῳ coni Canter. Versus
tur. — 359 μὴ] ἔτι v. — 361 ἀπαιτίζ
τίζεις c, ἀπαιτήσῃς gm, ἀπαιτίζῃς M
Piers. veris. p. 52, δανάη edd. M. —
(sic!) M. Em C et Rh. — 368 νήμα
380 οὐτιδανὴ edd., οὐτιδᾶν (sic!)
Hos versus G olim apud Uwarov.
tione post v. 377 collocandos cens
— 384—386 Versus transposui c
Em Rh. — 404 ἀλειθήαν fM. Em
Rh coni. — 406 ὤπασεν] ἤγαγεν
ὤπασε — Νύμφαις — κομέειν,
— 413 λύσασα fM. νεὸν (sic!)

texit Hermann., variis modis obtegere conati sunt; αἴθετο πυρσῷ Mo e coni C; λούσασκεν ἑὸν δέμας G ap. Uwarov. p. 28; ἐν καθαρῷ λούσασαν ἑὸν δέμας idem in editione; Ma denique v. 414 scribendo τὸν βίον. Quid quod Rigler. melett. II, 6 adeo vulgatam ita explicat, ut alterum καὶ aut *etiam* significare aut ad sequens δὲ referri velit. Quae artificia longissime absunt a Nonnicae syntaxeos simplicitate! — 416 σύνδρομον v, quod G l. c. olim ex 5, 483. 11, 100. 15, 194 defendebat, quae hic aliena esse patet; σύνθρονον tamen ipse suasit.

LIBER IX.

8—10 Transpositionem suasit G, fecit Ma. — 9 θεσμῷ] κόλπῳ? — 7 παιδογόνου] παιδοτόκου v, παιδοκόμου Ma. — 16 Δρακένοιο M. „Apud alios scribitur Δράκανον." G. — 22 Hunc versum non nominato auctore in Etym. M. p. 280, 16 legi adnotavit Meinek. ad Theocr. II, 3 *). — 23 ἐφήμισαν v. Cfr. Dissen. ad Pindar. p. 67. — 37 ἀθροίσασα fM. — νεμεσίζετο GMa sine lacuna. — 56 κοῦρον] Sic em G et Spitzner. v. Gr. her. 56; Βάκχον v, βαιὸν Ma. „Tentari tamen etiam potuisset νήπιον, οἷά τε Βάκχον, ἑκὼλ. M." G. Tentari, sed non recipi! — 61 νόθον] τεὸν edd. M, νέον GMa. — 63 αὐτοῦ] αὐτοὶ v. — 69 κεκρυμμένον? — 71 Βάκχον] Ita etiam Ma: vid. 10, 85; νεῖλον edd., νεῖλα (sic!) M; κοῦρον coni C; κεῖνον G. — 77 νόθης ψαύσατο κονίης fM, νόθης ψαύσασα κονίης c Mo, νόθης ψαύουσα κονίης g; „Scaliger tentabat ψαύσαντα κ., quod durius ad μόρον retuleris. In alia omnia discedens, Cunaeus collato XLVI, 288. coniecit: νόθης ψαύσειε δὲ κόρσης, particula contra Nonni usum posita." G. Cogitabam de νόθον ψαύουσα λέοντος ex 46, 219 sqq., certeque non sufficit quod posuit Ma νόθον ψαύουσα καρήνου. Postea tamen commode succurrit ibid. 275 sq. — χυτῇ κεκύλιστο κονίῃ. Nisi utramque rem hic quoque coniunxit Nonnus eiusmodi quid scribendo:

Πενθέος ὀλλυμένοιο νόθον ψαύσασα λέοντος,
παῖδα δὲ κωκύσειε χυτῇ πίπτουσα κονίῃ
παιδοφόνος γεγανῖα λιπόπτολις.

— 81 φατίζεται v, φατίζεσαι (!) Ma, φατίξεαι coni G. — 80—91 Hoc modo disponit Ma: 85—91 παιδὶ — Κυανοχαίτης. 82—84 οὐ — τοκῆα. 80 et 81 οἶκον — Ἰνώ. Praeter necessitatem. — 84 ἑλίκι suspectum. — 100 θαλαμηπόλος edd. M. Em Rh. — 112

παρεδρήσσουσα v. Em Hermann. — 116 ἔστασεν edd. M. Em Rh; ἔπαλλεν coni C. — 120 καμπύλον suspectum, quamquam de flexa corona sermo. κορύμβῳ edd. M. Em G. — 122 πρώτη] αὕτη edd., αὐτὴ g ex em Hermanni. — 123 ἀκροτάτῳ v. — 125 φιάλας] φαλλοὺς hic et 47, 9 substituit Ma! — 128 κουφίζοντι edd. M. Em Scalig. — διδασκομένῳ edd. M, διδασκομένη G abusus v. 114. — 142 ἀζομένην fM. — 151 μεγάλη χάρις suspectum. — 154 νίωνοῖσι edd. M. Em G. — 156 κυκλώσας v. Em G, sed non recepit. — αὔρης fM, αὔρης c. — 165 κυβιστηρίδι fM. — 169 ἐννασιῆρος fM, ἐνναετῆρος c Ma, εὐαστῆρος g ex em Scalig., ἀγρευτῆρος coni G. — ἄστρον fM. Em Cant. — 170 ὠκυτέρῃσι error operarum in g servatus a Ma. — 174 κάφιξε edd. M. Em F. — 175 „Excidit aliquid ante hunc versum: catulos dicit leaenae.“ Hermann. Male Ma lacunas perosus v. 176 scripto ἁρπάξας δ' ἑὰ τέκνα ante hunc v. posuit. — 182 βλοσυρὸν διόβακχον edd. M. — ὀλετῆρα v. — 183 Hunc versum om in edd. ex Oporiniano codice reduxit F. Legitur etiam in M. — 191 ἐποχήμενος edd. M; ἐποχούμενος G, quod me invito remansit notatum Meinekio ad Theocr. XIV, 51. — 201 πέτρον edd. M. Em Rh. — 204 sq. χορείῃ — πέδων σκιρτήματι χηλῇ edd. M; χορείῃ — ποδῶν σκ. χηλή GMa ex em F. „Sed fortasse verum est: ἑλισσομένων δὲ χορείῃ αἰγείης κρ. πέδον σκιρτήματι χηλῆς.“ G. Nec hoc probandum, nec si quis retentis nominativis πέδῳ coniiciat. — 208 ἐνικήθης? — 210 αὐτοτόκῳ v. — 211 ἀνάγκη v. — 212—227 hoc modo miscuit Ma: 218—227 ἀμφαδίην — γενετῆρα. 212—217 Βάκχος — ἀκοίτης. — 214 κλέος om fM, suppl F et Cant., τόκον substituit Rh. — ἔκρυφες edd. M. Em G. — 219 σαῖς fM. Em F. — 221 πανταμίη] Sic em K II, 11; ταμίη edd. M, ἡ ταμίη Ma e coni Rh, quod male probat Koch. 189; νῦν ταμίη Mo; σὴ ταμίη G. — 227 ἀνάειρε Ma ex em G, ἤειρε v. — 247 δὲ om fM. — 248 Cfr. Rigler. melett. II, 5. — 250 ἄγκεα] οὔρεα v. Poterat etiam ἔνδια vel αὔλια. — 257 ἔδρην edd. M. Em Rh. — 259 ἥρμοσε] Sic em G; ἥρπασε edd. M. — λυσσαλέῳ] λεπταλέῳ v. Poterat etiam αὐαλέῳ sive αὐσταλέῳ. — 261 λοιβῇ fM. — 268 ἱδρώοντας v. — 272 κεφαλὴ πανοπηΐδα φωνῇ fM (nisi quod hic φωνή), κεφαλὴν Πανοπηΐδι φωνῇ c Mo e coni F. Em G: cfr. 38, 56. — 273 βαθυκνήμιδος ὑπήνης edd. M. Em G: cfr. Rigler. melett. V, 21 sq. — 274 λυσσάδεος fM. — 275 πολυ-

καμπέα f, πολυκαμπέος etiam M. — 279 ἐπλάξατο M. Locum aperte lacunosum frustra emendare conati sunt: σοφῇ ἐπλέξατο δάφνῃ c Mo; „f. ἐπλήσατο, nisi praestat σοφῆς ἐστέψατο δάφνης. vid. Schaefer. ad Longi Past. p. 369.“ G. σοφῆς (sic!) ἐπλέξατο δάφνῃ Wernick. ad Tryph. p. 485; ἐψαύσατο coni Ma. — 296 ἐκόρυσσαν edd. M; ἐκόρυσσον G, ἐνόρυσσον coni Scalig.; num ἐπόρουσαν? — 298 ἀνίης et 299 ἀνάγκην v. Clausulas commutavi. — 307 τροφὸς] Sic G ex em C, βροτὸς edd. M; βρέφος inepte Koch. 171, abusus 10, 177. 11, 370. 38, 155. 46, 15. — 317 Πορφυρέωνα v. Consuetum nomen restitui, quo etiam gaudet Sisyphi, qui Athamantis frater est, filius apud schol. Apoll. Rhod. III, 1094. Athamantis hunc filium Ἐρύθριον vocat Apollod. I, 9, 2. — 318 Πτοῖον v. „Apud alios scriptores Πτῶος dicitur.“ G. Dicit Apollod. l. c. et Pausan. IX, 23, 6.

LIBER X.

Titulus: Ἐν δεκάτῳ hic quidem G. — 8 ἔτι edd. M, ἐπὶ G. — 9 αλαβὼν· λασίη f, ταῦτα λαβὼν· λασίους cMo, ἀναλαβὼν λασίη M; αἶγα λαβὼν G ex em Scalig. — 11 σφιγγομένης v. — 22 Ne ὀπωπαῖς coniicias pro ἐρωαῖς, cfr. 34. — 24 ἀσταθέες v. — 30 ἠέρι] ἄκριτα? — 32 βροτέας v, προτέρας em G. — ὁρμαὶ] αὖραι v. — 34 στροφάλιγγα edd. M. Em Rh. — 35 ἀλλοφυὴς edd. M, ἀλλοφανὲς G, quo adiectivo Megaera adesse diceretur aliam atque suam formam induta. Verum omnino non adest, sed Athamas spectris agitatur. Hinc αὐτοφυὲς scripsi. Si vere adesset, exspectares αἰνοφανὲς κακὸν εἶδος. — 43 ὀπωπῆς v. — 49 παλινόστιμον] παλινάγρετον v. Apud alium ex Λ 326 παλινόρμενον scripsissem. — 50 ταχύγουνον edd. M. Em G. — 55 ὁμοίιον suspectum. Num κεκασμένον? — 63 σπαίροντος] Sic em Canter., σπεύδοντος fM. — 68 Nulla lacuna v. Vid. K I 646. — 72 ἰάχησεν ἑὸς v. — 76 Λευκοῦ Koehler. p. 21, λευκοῦ v. — 77 πεφόνιστο f, πεφάτιστο etiam M. — 82 διαινόμιον f, διαινόμενον etiam M. — 83 πολυθρήνῳ? — φωνῇ f, φωνὴ M, φωνὴν Rh; κινυρῇ — φωνῇ coni F. — 86 Λυαίῳ coni Mo sed non recepit; Λυαίου v. — 89 ἡμετέροιο edd. M. — 90 ἀναγκαίῃ μεγάλῃ edd., sed -αίη -λη etiam M: cfr. Callim. IV, 122. — εἰς τίνα] Sic G ex em C, εἰν ἑνὶ ex v. 88 edd. M: num εἰσέτι? — 91 σε φυλαγμένον edd. M, πεφυλαγμένον coni Rh, σε πεφυγμένον em C. — 102 μετάρ-

σιος v. — 105 σαώσει v. — 117 ποτ'] τις v. — 127 χάρις edd. M. — 134 ναίειν v, ναίει legit Lubinus vertendo „habitat.“ — 137 μυκήσατο v, μυθήσατο Ma ex em G. „Mox nescio, an νύμφη dederit.“ G. Si legeretur in libris, mutandum foret, ut ex v. sq. patet. — 138 θαλασσονόμου v. — 150 ὑψιφόρητος ‚in superficie natans‘? — 151 Post πρηνὴς v add δ'. — 152 ῥυηφανὲς f, ῥυηφενὲς etiam M. — 156 αὖτις G. Cfr. Wernick. ad Tryphiod. p. 380. — 159 κῦφος fM; em F. „Malim κοῦφος.“ G. Minime: illud Sileno proprium, qui certans cum Satyro modo descripto v. 153—157 et ipse aureum lutum (ἰλύι v. 157 coll. 161 ἰλύος) Baccho suo afferre studet. Latuit hoc acumen Ma, cum hoc ordine versus 158—168 disponeret Silenum *post* omnes Satyros collocaturus: 164—168 καί τις — οὐρή. 158—163 συμπλέγδην — ποταμοῖο. — Σατύρων edd. M. Em Rh. — 162 πηλῷ em F, πολλῷ fM. — 167 μηρῷ fM. — 175 φυλλάδα] ῥωγάδα v. — 183 συναιθύσσοντες v (συνεθύσσοντες M), quod cave defendas ex Arat. 1034 et Maneth. II, 5. Em G, quamquam non recepit, συναΐσσοντες. — 189 δ' ὅλον εἶαρ] Sic em C, γὰρ ὄνειαρ edd. M; τέρεν εἶαρ Koch. 172 imperite literarum apices secutus: γάρ et δέ sexcenties commutantur. — 190 ποδοῖς M. — ἀργυρέοιο v. Em K I 658. — ποδῶν edd. M. Em C et Schrader. ad Mus. p. 182. — 188—192 hoc modo Ma permiscuit: 191 et 192 εἰ — Σελήνη. 188—190 καὶ — λειμών, male iam propter repetitum Σελήνη, et oculorum amabilis coruscatio optime totam imaginem claudit. — 191 φαέων] Sic em Scalig., ἀνέμων edd. M. — 193 ἁβρὸς v. — 206 Ne de ἁβρὸς cogites, Apollo pulcerrimus est Deorum, hinc pronomine αὐτὸς effertur. — 208 χθονίου edd. M. Em Rh. — 221 εἰ μέλος αὖθις ἔπαυσεν] εἰ νέος ἐκτὸς ἔμιμνεν v, quod aperte corruptum ex v. 224 ferri nequit. Coniecturam, quae audacior videtur quam est, v. 236 sq. suppeditarunt. — 227 ἥκοι] εἴη v, quod ferri nequit. Vid. Theocr. XIII, 36 κῷχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν et Apoll. Rhod. I, 1208 sq. δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέ οἱ ὕδωρ φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, quos aperte imitatus est. Alioquin haud inficete coniici posset:

— — — ὅπως ἐπιδόρπιον ὕδωρ
αὐτὸς ἑῷ βασιλῆι φέρων γλυκερώτερος εἴη.

— 230 λιγὺν αὐλὸν] θρασὺν αὐλὸς edd. M, θρασὺν αὐλὸν ex

em Rh G, qui addidit „F. *θρασὺς αὐλόν*." Consuetum tibiae reddidi epitheton. — ἔγειρε] ἄειρε v. — 234 Versus 267—273 recte hic sequi iussit Ma, cum v. 267 *εἰ δέ τί οἱ δύσμορφον ἐπήρατον εἶχεν ὀπωπήν* aperte ad tibiam faciei corruptricem pertineat. — 267 ἐπήρατος v, quo retento ὀπωπή scripserunt. — 238 *πόνον*] πόθον v, quo servato φιλοσκάρθμοιο scribi deberet. — 244 *δόμον* fM. — 247—249 hoc ordine sequi iussit Ma: 249 *ἀρτιθαλὴς* —, 247 et 248 παιδὸς — Λυαίου; sed in textu v. 249 adeo inter 245 et 246 intrusit, errore, opinor. — 253 *αὖρη*] Sic em C; ἄγρη edd. M. — 258 *αἰθέρα*] ἠέρα v. — 274—277 ante v. 264—266 posui: ante somnia somnus memorandus erat. — 265 „fortasse φιλίοις — μύθοις." G. Minime, iam propter cumulatos dativos. — 282 ὁμέστιον v, sed G „fort. *ὁμέψιον*, ut v. 193, quem locum respicit." Ne quis illud ex αἰθέρα *ναιετάειν* defensum eat, est illud unum ex multis, quae Satyrus repudiat prae Ampeli amore. — 303 ἀερτάσσειεν] Sic Rh, ἀερτάζοιεν fM, ἀερτάζοι μὲν c Mo e coni F. — 304 Locum lacunosum varie tentarunt: *μοῦνον ἐμοὶ* λίπε παῖδα C, quod rec. Mo, μ. ἐ. λίπε δῶμα Scalig. „Excidit aliquid ante v. 304. in quo videtur Nonnus scripsisse *μοῦνον* ἔοι φίλα δῶρα φ. Δ." *Herm.* Ma et Koch. 172 in transponendo versu post 306 consentiunt, sed in emendando dissentiunt: μ. ἐ. λίπε δῶμα φιλοσκάρθμου *Σατύροιο* Ma, melius quamquam audacius οὐρανὸς οὐ πέλε *δῶμα φιλ. Διον.* Koch. Et transpositio quidem per se satis probabilis esset, nisi in mutilato loco versaremur, qui facile ita comparatus esse poterat, ut hic quoque quadraret, ut v. c.

μοῦνον ἐμοί, φίλε, τοῦτον ἐπὶ χθονὶ κοῦρον ἐάσῃς,
αἰθὴρ δ' οὐκέτι δῶμα φιλοσκάρθμῳ Διονύσῳ;

sive

μοῦνον ἐμοὶ λίπε παῖδα, καὶ αἰθέρος οὐκ ἀλεγίζω,
αἰθέρος, ὃς πέλε δῶμα φιλοσκάρθμῳ Διονύσῳ.

— 312 „Fieri potest, ut vv. 312. 313. collocandi sint ante v. 310. id fere consentaneum facilitati orationis Nonnianae." G. Nihil lucrari videmur. — 318 Ἰδαίου] εἶδας οὐ fM. Em F. — 323 et 324 transposui auctore G. — 326 ἐψιόωντο v. — 347—350 inter 339 et 340 inserui consentiente Ma, qui bene monet: „la lutte commence par les doigts et les mains, pour passer aux bras et avant-bras. C'est ainsi que procède, au 48ᵉ chant, la lutte de

Bacchus et de Pallène." Lacunam tamen iam a G animadversam obscuravit Ma. — 349 θεσμῷ edd. M. Em Lennep. ad Coluth. p. 103. — 354 ἡδὺ] Sic em F, ἤδη fM. — 365 πελάσας em G sed non rec. πετάσας v. — 369 γαστέρι — μεσάτῳ edd. M. Em G. — 386 βαλίον κερόεντας ἄγων] βαλίους ἔρωτα φέρων fM, ἐς ἔρωτα cgMo e coni F. ,,An Nonnus βαλίους — μνηστ. ἀγ. scripserit, non definiam; tentabam aliquando Βάκχους; sed non satisfacit. Fort. saltem scribendum δρηστῆρας." G. Haec nihili sunt: ἐς ἔρωτα φέρων, quod est ineptissimum, remanet. — 391 τριτάτῳ] Sic em Canter., ἀρότῳ edd. M. — 392 ἑτοιμοτάτην v. — 394 διαινομένης v, quod cave defendas ex v. 420; ,,f. διανομένης." *Herm.* διαιρομένης ,,la carrière divisée en sections" Ma! — 403 κεκλιμένοι στιχηδὸν ἐπώστασαν edd. M. Em G. — 404 ἀείρας] Sic em G, ἐρείσας v. — 409 ,,ἴχνια omnes; alterum concinnius esse putavi." G. — 410 ὀρίζων edd. M, ὀρίζον G. Lacunam indicavi K II 11, ubi etiam τόσος ex Ψ 760 sq. conieci, quod recipere neglexi. — 422 σφαλερῇ — ὁρμῇ fM. Em F.

LIBER XI.

3 Ne quis περίκυκλον tentet, vid. Wernick. ad Tryph. p. 83. — 8 ἔχων Mo male. — 9 νηχομένῳ δ'] Sic em Rh, νηχομένων edd. M. — 12 ἔτι] ἐνὶ v. — 14 Locum lacunosum νικήσας ἐν ὕδασι (sic fM) inserendo καὶ suppl F, scribendo νικήσαις corrupit G. — 22—31 δὸς — ῥεέθρῳ in orationis fine post v. 42 ponit Ma, perverse. — 25 ἀμφότερα edd. M. Corr Rh. — 31 προΐ edd. M. Em Rh. — 42 ἔχεις v. — 53 γείτονα Βάκχου v. — 54 ἀλλ' ὅτε edd. M., ἄλλοτε GMa. Aut lacunam esse aut pro ἄλλοτε scribendum εἰσόκε monueram K II 11. Illud nunc pro certo habeo: addendum erat tertium artificium, quo Bacchus praegressus aliquamdiu Ampelum iam consulto pone eum remanet; tum sequebatur narrationis finis: *sed postquam* (ἀλλ' ὅτε —, hinc defectus!) *aliquamdiu luserant, deus Ampelo victoriam concessit.* Hinc maioris defectus signa posui. — 55 ὑγροπόρον? Sed in loco lacunoso nihil mutare volebam. — 64 παρδαλίων g errore. — 65 γαῦρα] Sic em G, sed non recepit; γλαυκὰ v. De ἐπεδείκνυε dubito: exspectarem ἐπεμαίετο. Pro παίγνια Ma ποίμνια scripsit! — 69 δαιδαλέων Ma ex em G, δαιδαλέην v. — 78 ἀγροτέρη v. Em K I 646. — 82 παῖζεν sine lac Mo GMa. — 84 ἀγγέλλων edd., om M. Em

F. — 88 πρήνιξεν v. — 92 ἰκμαλέης Ma, quia praecedit αἵματος ὁλκῷ, quod iungendum cum αὐτάγγελος. αἱμαλέης — ἐέρσης v, sed em G. — 101 Pro Βάκχον Ma μᾶλλον scripsit, quod mihi quoque olim in mentem venit. Sed nunc reiicio: *etiamnunc*, quamvis de imminente Ampeli interitu certior factus, eius adspectu gaudet Bacchus. — 106 τόνον] Sic em F, τὸν edd. M. — 109 χεῖρος f, χεῖρας cMo e coni F, χεῖλος, quod invenit Scalig., etiam M. — 110 θεσμῷ edd. M. Em Lennep. Illud revocavit Ma προσπλέξατο θεσμῷ scribens! — 114 ἀγρώσσοντα edd., ἀγρώσσοντος (α supra ος) M, em C; ἀγρώσσοντα παραπλαγχθέντα coni Gerhard. lectt. Apoll. 204. — 115 κούρῳ] ταρσῷ edd. M, μορφῇ GMa ex em C. — 116 ἠπεροπῆσι fM. Em F. — 118 ἄκουσαι edd., ἀκουὰ M. Em Mo. — 120 ἡνιοχεύῃ edd., ἡνιοχεύοις M. Em Rh. — 121 λάχε χεῖρα] Sic em G; ἔλλαχε edd., λάχε M, pro quo εἴληχε F coni, εἴληφε Mo, λάχε καλὰ Wern. ad Tryph. p. 404. — 123 ποτὲ] τόδε v. — 128 κομίζῃς edd., κομίζεις etiam M. — 132 αὐτὸν v. Emendavi in Tryphiodoreis p. 362. „Nescio, an mensurae causa scribere debuerit Ἄββαριν ἐκλ. αὐτ.“ G. Vid. Spitzner. pros. §. 62. — 133 ἱπταμένῳ v. — 138 πρωΐος fM. — 141 πολυστροφάλιγγι] Sic em G: „Meam coniecturam fulcit XLVIII, 165. ubi tamen ταχυστροφάλιγγι, quod et hic legi potuit.“ ποδῶν στροφάλιγγι v. — ὁρμῇ] ὁπλῇ v, quod vix defendas ex v. 215, ὁλκῇ coni Scal.; Nonni l. c. legitur ταχυστροφάλιγγι ποδῶν νωμήτορι παλμῷ. — 143 χθονὶ v. Em G χθόνα, sed non recepit. — 160 ὃς δὲ pro οὐδὲ Ma: „détourne les cornes.“ Potius sensus est: „neque taurus obliquo cornu impetum minabatur.“ — 165 νύσσῃ] G ex em Hermanni; κισσοῦ edd. M. — 169 „Ut sanum esse potest τεθηγμένος, ita frequentius tamen dixit τετυμμένος aut δεδονημένος.“ G. Verum quidem, sed in his variare solet. Cfr. Tryph. 364. — 179 κατεχρύσωσε G ex em C; κατεσφήκωσε edd., κατεσφήκωα (ε supra α) (sic!) M. Cfr. v. 200. — 183 βοΐαις f, βοέαις etiam M. νόθον edd. M. Em Herm. — 184 φονῆα v. „Aptius fuisset hic φορῆα.“ G. Recte, nec vulgatum ex Tryph. 317 defendas. — 189 φθονερὴ — Σελήνη edd. M. Em Mo. — 196 μόθοιο edd. M. Em G. — 197 ὁδεύεις edd. M. Corr G: „Cf. v. 205. alius fortasse malit ὁδεύοις, quod adscripsit Rh.“ — 201 φθονέσῃς v. Praesentis coniunctivus adeo etiam Graefio offensui fuit. Frustra. — 203 χοήμονος f, γοή-

μονος etiam M. — 209 ἡνιοχεύεις edd. M. Em G. — 219 λ edd. M. Em G et Wernick. ad Tryph. p. 285 sq. — 222 τος] ἀκάρηνος v, ,,non convenit cum seqq. cf. 231. 246. A sum huiusmodi quid requiritur, ut ἄχροιος." G, quem vi Uwarov. p. 36 sq., ubi insuper ἦεν ὁ κοῦρος, ἦν ἀκόμι ἦν ἄκλαυστος tentantur. His omnibus Nonnianum praetuli sequente ἀτυμβεύτοιο firmatur: aliquamdiu corpus nemi vium sepultura caruit. — 231 ἔστενε] ἔβλεπε? — 234 ἐδύσ Em Koch. 172. — 240 νεβρῷ edd. M. Em C. — 245 χοὸς f, χ Em Canter. — 247 προσώπου v. — 248—252 Necessariam positionem nemo fecit. — 248 καὶ] τις v. Nisi scripsit εἰσ ἦν ἐρόεις κεκονιμένος. Nam ἦν νέκυς ἱμερόεις nimis ptum foret et propter vocis repetitionem v. 251. 253 mole

πλοκάμοισι

— 261 πετάλοισι M. ὑακίνθῳ edd. M, Ὑακίνθῳ GMa, quis defendat de puero intelligens; ,,alius fort. malit ὑακίν G. Recte, sed propter ἄνθος singularis ponendus erat. — 26 κάμοις] Sic G, simul κροτάφοις et κεφαλῆς coniiciens, q hoc rec Ma; sed primum firmat dittographia v. praeceder M; στεφάνοις v. — πάλλων edd. M. — 264 θανάτοιο τιμήορ φόβον edd. M; primum vitium sustulit Rh, posteriora Scal 268 πικρὴν v. — 271 πέτρης fM. Em Canter. — 286 ὥρ G ex em Uwarovii, αὔρη v. Num ὁρμή? — 288 ἡνιοχεύει M, ἡνιοχεύης Mo. — 291 φύτλης] Sic em K II 11, φάτ — 300 λεόντων] Sic Ma ex em C, δρακόντων v, ἀείδεις e quenti M, unde patet genuinam clausulam excidisse et male pletam esse, quod propter alios locos moneo. — 301 sq. Or mutavi ex M, quamquam ibi utrique versui ad marg. adscri — 307 ἦν δ' ἐθεπήθη fM. Em F. — 310 ἄζομαι fM, ἄζο λάζομαι coni Scalig., ἄξομαι em C. — Ἐρυθραίην v. — 313 om fM, posuit Ma e supplemento Rh; νέον c Mo g. Sed fo φίλον νέκυν inverso ordine ponendum erat. — 320 οὔατά hi que fM. Em F. — 325 οὔ μ' ἐφύτευσεν edd., οὔ με φύτ etiam M. — βροτός v, βροτόν em Rh. — 329 πεφιλαμένο πεφιλημένον c g ma e coni F. — 333 εὔχαλκον] εὔδενδρο M, εὔυδρον GMa e coni Scalig.; utrumque falsum, quam illud ex Soph. Phil. 35 αὐτόξυλον ἔκπωμα defensurus erat V field! Plura succurrebant, ut εὔκυκλον, εὔτυκτον etc., sed

tuli id, quod ex Theocr. XIII, 39 χάλκεον ἄγγος ἔχων et Apoll. Rhod. I, 1207 χαλκέῃ σὺν κάλπιδι fluxisse videtur: cfr. ad 10, 227. Fieri etiam potuit, ut post εὔχαλκον duo hemistichia exciderint, quorum ultima vox εὔδενδρον fuerit, quamquam ad sententiam nihil deest. — 336 ὅπερ edd., ὅπως etiam M. — 339 ὑμετέρης fM. — 340 βλοσυροῖς v. Nec adhuc quisquam correxit! — 341 πρήνιξε edd. M. — 355 Βρομίῳ] Βρομίοιο f, Βρομίωντι (sic!) M. — 360 ὁ χθόνος M, οὐ χρόνος Ma e coni G. — 362 πόθος πόθον] πόθος fM, πόθον πόθος c g ma e coni F. — 366 ἐνδαπέδοι f, ἐνδάπεδοι M. — 374 Post hunc v. fortasse lacuna. — 378 πυρσῷ Ma ex em G, ταρσῷ v. — 380 ἕλκει coni Rh. Utroque carebimus transpositione facta. — 381 Post ἑρπύζων v add δ'. — 401 „Post hunc aut circa duos seqq. versus unus alterve excidisse videtur: vix enim Carpi mentio hic a poëta omitti potuit." G. Recte; sed plures versus exciderunt. — 406 sq. Pristinum versuum ordinem etiam in M servatum, quam inverterat G, restituit Ma. Qui deinde sequuntur versus 408—421 vulgato ordine turbatissimi sunt, transpositione nostra expeditissimi. — 421 Καρπὸς] κοῦρος v. Cfr. errata. — ἀελλήοιο f, ἀελλήειο M. — 423 δέξατο] δύσατο v. — 428 ἐδείσατο edd., ἐδύσατο etiam M. Num ἐβήσατο? — 437 τύχεν edd. M, νύξεν Mo e coni. F, τύψεν G ex em Rh. — 444 μοι fM, μου c g ma e coni F, quod suo iure reiicit Lehrs. Q. E. 258. — 450 ἠθάδος] Sic em G ap. Uwarov. 41, sed non recepit, ὕδατος v. — 452 ἐπέπλεεν edd. M. Em G. — οὗτος v. — 453 ἀχόρευτος] ἀκύρητος Ma ex H 117! — 454 σε δάμασσεν] Sic G, ἐδάμασσεν edd. M. „Mox vereor, ne ἱκάνων scripserit, subiecto versu huius fere modi: παιδὸς ἐμοῦ φίλον αἷμα φίλης πάλιν αἵματι τίσω." G. Non opus. — 463 κόσμεε f, κόσμει c, κόσμησε Rh et Gerhard. lectt. Apoll. 164, κομέεσκε etiam M. — 465 δέξομαι τὰ f, δέξο μετὰ etiam M. — 467 βιότου βία f, βιοτήου βία M. Em F. — 475—477, qui sunt in edd. et M 443—445, recte huc revocavit G. — 475 παρεόντι edd. M. Em G. — 476 sqq. In M adscript. ad marg. ἐπίγραμμα. — 481 καρπὸν δέξατο edd., καρπὸς δέξατο M. Em G. — 484 „Male hic Bacchi nomen supplendum est; an excidit versus?" G. Ma Βάκχος pro θυμὸν intrusit. — 486 De ἀελλοπόδοιο magnopere dubitat et consuetum ἀελλοπόδαο suadere videtur Rigler. melett. I, 28. — 487 ἠϊθέοιο edd., ἠιελιθέοιο (sic!) M. Em C et Rh. — 488 κα-

τάσκιος dubitanter proponit Rigler. ibid. II, 3. — 489 λεπ
fM, λεπταλέῳ c. Em G. — 492 ὀμβροτόκῳ v. Em Ma. —
τερὸν] χλοερὸν v, κρυερὸν Ma, in quod et ipse incidi pra
νιφόεν, nisi praecessisset iam v. 488. — 499 ὄρθιον edd.
G. — 505 ἑλισσομένη edd. M. Em G. — 506 ὄργια μήτηρ
πνια μήτηρ cMo e coni F! — 509 ἐνσκάρθμοιο] δ' εὐαρ
— 512 παραινομένην fM. — 518 Μαρωνίδας f, Μα
etiam M. — 520 αὗται edd. M. Em G. — 521 ἔσδραμον
Em Rh.

LIBER XII.

7 κάρπιμον suspectum. Num ἀγκύλον, ut v. 364? -
ψεν f, ἔκαμψαν etiam M. — 10 θήκατο θερμὰ] Sic em
λεπα θερμὰ f, θήκατο θερμὰ λεπτὰ (sic!) M. Patet conf
ortam esse ex tribus prioribus vocabuli λέπαδνα literis
petitis. — ἀστερόεσσαν suspectum, quamquam de astro
num οἰστρήεσσαν? — 15 θυγατέρας G male. — 16 ἱπ
edd. M, ἱπταμένας G Ma, ἱστάμεναι em Rh. Distinguit
Horas *Anni* (λυκάβαντος) filias 7, 16. **11**, 487 sqq., q
ἀμφίπολοι Διὸς vel Κρονίωνος **8**, 5. 33. a *duodecim* Ho
poris filiabus **12**, 15. 96, quae sunt δμωίδες Ἠελίοιο
12, 18. **48**, 578. ἀμφίπολοι Φαέθοντος **2**, 177. **12**, 54.
sed simul μυστιπόλοι λυκάβαντος ἀμοιβάδες **12**, 19 u
personati. Moneo hoc Koehleri gratia, qui p. 26 utras
miscuit, in quo eum secutus est Rigler. melett. V, 4. 6. —
γιω fM, Ἠελίῳ coni F, Ὠγυγίῳ G ex em Cant. — 20 δόλ
ὅλον] ὅλον fM. Em F. — 22 μάρτυρον ἱκεσίης — Ὥρην
sane sensu carere recte monuit Koehl. l. c., cum Rh αὐ
ὥρην (ita edd.) scripsisset. Magis etiam discedit Rigler
V, 4 scribens φθινοπωρίδα μορφήν. Sed recte bis
minatur, quoniam de duabus sermo: loquitur una ex
Horis, ut ex v. 96 et 115—117 apparet, preces Horae *au*
(cfr. **11**, 513.) praesentis (μάρτυρος) domino suo expo
26 κασιγνήτῳ fM, κασιγνήτῃ c e coni F; κασιγνήτων Rh
nick. ad Tryphiod. p. 485; κασιγνήτη coni Gerhard. lect
p. 223. Sed exspectes κασιγνητάων! — 32 ἄγις f, αἷς
— 35 γραφίδων] γραπτὸν? Cfr. v. 40. 114. — οἶκον sus
— 37 τριτάτῃ, πόθεν] Sic em Canter., τὰ τὰ τηπόθεν f,

πόθεν M. — 39 ὅτῃ M. — ἀφάσσων edd.M. — 41 ἔτρεχε] Erat, cum ἔδρακε coniicerem: sed vid. v. 64. 96. — 54 ἔδραμεν fM. — 58 πεύκης edd. M. — 63 ὅρμον] Sic em G, ὅρμον edd., ὅρκον M. — 67 φοινίσσοντι v, φοινίσσοντος M. Em Uwarow. — σοφαῖς fM, σοφοῖς c, σοφῶς G, σοφῷ Rh et Uwarow. — 68 χείρ ex v. 34 scripsi, v φρήν. — 71 αἰόλον om edd. M, add Scalig.; ἑκατὸν βλεφάρων Rh, πολλῶν βλεφάρων suppl F. — 76—79 Versuum ordinem mutavi. — 76 αἰολόδακρυς, ut alibi? — 79 σιπύγοια f, σιπύτοια M. — 82 „εἰσέτι Λητοῦς coniecit Cun. quod arripuit Mos. Non viderunt, haec, ab antecedentibus separanda, novam tangere fabulam de Pyrrho, nescio quo, in vicina Phrygia, cum Rheam tentasset, in lapidem mutato.“ G. Nec diligentissimus Koehler. p. 24. hominis ignoti aliud vestigium indagare potuit, nec ego. — 86 μείλακος — κρόνος fM. Em F. — 87 λύσσαν edd. M. Em anon. Villoison. 19. — 88 ἐπὶ] Sic idem em et Rh, ἔτι edd. M. — 107 ἐτέων edd. M. — 117 ἱπποσύνης v. — 118 ἐν τάροιο f, ἑτάροιο etiam M. — 119 νόων f, νόον etiam M. — 125 κυλινδομένης v. — 129 πηλαίων edd. M. Em Canter. — 131 εἰλκὼν] Sic em C, ἕλκων edd. M. — 138 στενάχοντα edd., στενάχοντο M. Em C. — 139 μοίρας edd. M. Em C. — 142 νόος f, νέος etiam M. — 146 οὐ γλυκὺ edd. M. Em Rh. — 148 διδυμόχροος edd. M. Em G. — 150 ἀείσσῃ edd., ἀείσσῃ M. — 152 ἢ ναίτης edd. M. Em C. — ἀνενάζουσι edd. M. — 155 περιπλέξῃ f, περιπλέξει M, περιπλέξῃς c. — 158 βροντὶς edd., βροτὴς M. Em C. — μερίμνης] Sic em Koch. 172, γενέθλης v: num βροτέης μέγα χάρμα γενέθλης? — 171 „Versus fortasse spurius.“ G. Nescio, qua de causa. — 177 δ' ἐνείρων edd. M. Em C. — 179 βότρυσιν f, βότρυες etiam M. — 183 καρήνου] Sic em C Rh, κορύμβου edd. M. — 184 γναμπτὴρ σκιρτὰ edd., γναμπτῆρ κυρτὰ M. — 186 χλοεροῦ f, χλοεροὺς etiam M. — 187 καρπῷ] θαλλῷ? — 201 ποτὸν om fM; suppl F. „rectius dedisset οἰνοχόον.“ G. Sed vid. 13, 273. — 205 καρποῖσι edd., καρποῖς M. — 207—272 In oratione rectius disponenda pleraque iam praeiverat Ma. Ita enim ille: 207—211 ἀμβροσίην — ὀπάσσω. 245—255 εἶξον — θέλγει. 259—269 ὑμείων — ἀνίης. 212—233 Ἄμπελε — ἐρώτων. 256—258 ὄχνη — μερίμνας. 234—244 καρπὸν — ποίην. 270 sqq. Ἄμπελε etc. — 250 ἀείρων edd., ἀείρω etiam M. — 251 εἶξεν Ma. — 252 σπένδεις edd. M., σπένδει G ex em C, qui recte intellexit

αἱματόεις de bellatore, *ἀμπελόεις* de vinitore dici. Ma t
Ἄμπελος ᾧ Διονύσῳ scripsit. — 210 *καὶ στάχυς* edd. M. I
— 263 *ἀγλαόδωρον* v. Em Hermann. — 266 Ne quis propt
quens *ξυνήονι* scribendum putet *ἠδέ*, vid. Lehrs. Q. E. 2
„Suspectum mihi part. *βαλών*.“ G. Ma *βοῶν* scripsit, qu
misso haeret *ξυνήονι πότμῳ*. Hinc nec *γοῶν* satisfacit p
haud ineptum. Nec tamen melius quid succurrit, nec locu
ὀδόντας βάλλειν defendi poterit vulgata, quae vix aliud
uxoris vel filiae interfectorem designare poterit. Inde c
δ 224 sqq., quem locum aperte imitatus est, non dubito qui
θύγατρα subsit lacuna, hoc fere modo explenda:

εὐνέτιν ἠὲ θύγατρα γοῶν κατατεθνηυίας
ἢ γνωτῶν κατὰ δάκρυ βαλὼν ξυνήονι πότμῳ.

— 212 „an *ναί*, *σέο π.*“ G. Coniecturam nec per se ne
riam redarguit versuum ordo restitutus: Ampelus post m
et Baccho iucundus est et ipse pristinam gratiam retinu
215 *ἤμειψεν ἀπειλήν*? — 218 *ἔδρακεν* edd., *ἔδρακες* eti
— *οἶμμα* M. — 219 *ζώεις μοι δ' ἔτι* edd., *ζώεις δ' ἔτι* M. Em
220 *αὐτὴν* v, *αὐτὴ* em K I 652. Koch. 174 et Ma. — 226
v, add M. — 227 *κήρυξε τελευτή* v. — 231 *ἀνάπτῃς* edd.,
πτεις etiam M. — 240 *πολυτρίπτοισι* edd., *πολυτρίπτοισι*
βάδεσσιν M. — 243 *εἰαρινὴν γὰρ* v. — 272 *ἀμφὶ σὲ* G, quo
nemo probaverit. — *νεύοντα* edd.; in M *τα* in rasura lite
ται, ut videtur, scriptum. — 273 *λισσομένῳ* v. — 281 *ἐπα*
σωσι fM. — 285 *εἰ δὲ μεσημβρίζουσαν ἄγεις Φαέθοντος ἀπ*
v sine lacuna. „Rectius fortasse dixisset *μεσημβρίζουσά*
Φ. ἀπειλή, vel *μεσημβρίζουσα φλέγει Φ. ἀπειλή*.“ G. Koch
hoc modo locum constituit:

ἣ δὲ μεσημβρίζουσαν ἄγει Φαέθοντος ἀπειλήν,
288 *ὁππότε θερμαίνει σε θερειγενέος δρόμος Ὥρης,*
θάλπων Σειριόεντι πεπαινομένην δρόσον ἀτμῷ,
286 *σῆς σταφυλῆς προκέλευθος ἐτησιὰς ἔρχεται αὔρη,*
δίψιον εὐνάζουσα πυρώδεος ἀστέρα Μαίρης.

Sed distinguendum fuit inter *meridianum diei* tempus, quo
nes istius zonae quieti sese dare solent, et *aestivum anni* te
quo orta Canicula Etesiae flant. Locus ita fere comparatus

εὖτε μεσημβρίζουσιν ἄγει Φαέθοντος ἀπειλὴ
. . . . *ὑγροπόρος δὲ*

σῆς σταφυλῆς προκέλευθος Ἐτησιὰς ἔρχεται αὔρη.
— 289 παϊνομένην f, πιαινομένην c, πεπαινομένην ut G etiam M, διαινομένην coni F. Sed nostrum necessarium est. — 294 ὡς κοτὶ coni anon. Villoison. 19, male. — 299 ἡβώουσα edd. M. — πολυγνάμπτοισι σελίνοις v. Em G praef. XII. — 308 „Fort. potius ξανθοφαής.“ G. Non opus. — μέλας om edd. M, suppl F. — κίσση edd. M. — 309 ἔρνος em Ma haud improbabiliter; sed ἄνθος h. l. de splendido, ut 312 ἀήρ de nigro colore dictum videtur. — 314 ὀπώρη Ma propter σκιόωσα. — 318 ἀγχιφανὴς] αἱμοβαφὴς v, οἰνοβαφὴς Ma. — 323 πορφυρέην edd. M. Em G. — χανὼν] δράκων v, δακὼν vel πιὼν coni Ma. — 327 χυτὴν edd., χειὴν etiam M. — 332 θηγαλέην f, θηγαλέη M. Corr F. — 334 τάφρον] Sic em C, ἀφρὸν edd. M. — 338 ὀξὺς] Em G praef. XII. insuper τρυγάαν scribens, λοξὸς v. — 341 εὐτύκτοιο edd. M. Em F. — 343 κατέκλασεν edd. M. Em Scalig. — κορύμβου edd. M. Em G. — 347 „Excidit aliquid ante hunc versum.“ G. — 349 συνήλαγε fM, συνείλεγε cMo, συνήγαγε GMa. — 354 βακχείοις edd., βακχείης etiam M. — ὁμογλώσσου edd., ὁμογλώσου M. Em G. — 358 στεινομένη v, sed em G. — ὀπώρην f, ὀπώρη etiam M. — 364 ἀγκύλον] καμπύλον v. — 365—371 Vulgatum ordinem haud melius mutavit Ma sic: 365 sq. δεξιὸν — Βάκχου. 369 sq. καί τις — ὑπήνην. 367 sq. ἄλλος — βοείης. — 369 ἀκεσσιπότοιο edd. M. Em Rh. — 375 μὴ μὲν f, μή μιν etiam M. — 380 μούνῳ οἰνοποτῆρι edd., μούνω δὲ ἰνοποτῆρι M. Corr Rh et Gerhard. lectt. App. 159. — 383 αὐτῆς edd., αὐτῶν etiam M. — 388—392 Ordinem versuum mutavi. — 389 χειρὶ ὀπισθοδότῳ edd., χειρὶ ὀπισθοτότω M. Em Hermann. Orph. p. 751.

LIBER XIII.

5 δύσμαχον] ναύμαχον v. — 9 δησαμένη f, δυσαμένη etiam M. — 15 „an κορέσαντο?“ G. Minime. — 18 μυκήσατο v. „Fort. voluit μυθήσατο vel μηνύσατο, quod saltem sobrium fuisset.“ G. Quamquam ebria est Iris, tamen vix mugivisse videtur. — 24 κετάσωσιν v. Em G. — 27 δεσμῷ edd. M. Em G et Spitzner. v. Gr. her. p. 75. — 34 ἔχειν v. — 38 „Fort. ἀγγελέοντα.“ G. — 44 et 45 „Duos hos versus aliunde intrusos suspicor; integri certe non sunt.“ G. Sunt lacunosi: fortasse plus deest quam duo hemistichia. — 45 γενέθλης v; γέροντος scripsi ex 14, 96 sqq. —

58 Ὄγχηστον] Sic recte Ma ex B 506, v Ἄρνην καὶ ex v. sequenti. — Ἐρυθράς v. — 63 εὐχαίτην suspectum. Cfr. v. 84. — 67 ταννυκνήμιδα v. — 68 εὐρύαλον] Sic Ma ex em C, εὐγυάλῳ v, εὐγυάλω M. — 69 Locum docte explicuit Unger. parad. Theb. 411. — 78 εὐρύαλε fM, Εὐρυάλου cMo e coni F, Εὐρυάλης G ex 30, 266. — 94 λείπῃ edd., λείπη M. — 95 Ὀρχομένων edd., Ὀρχομενὸν etiam M. — 96 θεηδόχον v. Corr C. — οὖδας v. „οὖθαρ ἀρούρης volebat C, fortasse vere.“ G. — 97 ξεινοδόκον edd., ξεινοδέκον etiam M. — ἐριῆος edd. M, sed ὁριῆος, quod em Scalig., in M script. ad marg. — 100 ῥεέθροις] γενέθλαις v. — 102 κονίης pro βοείης coni Koch 173 ex 22, 262, inepte. — 103 βύρσης] Sic Ma, γαίης v. — 104 οἳ τέκον f, οἵ τ' ἔχον etiam M. — 108 ἀμεμφέι paullulum suspectum. — 116 αἶψα] ὀψὲ v, ὕψι Mo, sed hoc iam inest in μετάρσιος. — 124 ἕδος· καὶ γαίης edd. M, ἕδος, καὶ γαῖαν Mo e coni anon. Villoison. 19, ἕδος γαίης, καὶ G, quod non quadrat cum Κυπαρίσσου. Patet alludi ad δῖον ὑφορβόν. — 126 εἴρησε f, ἤρισε etiam M. — 128 Κρίσσαν G Ma contra libros. — 131 λαοῖς] Sic em C, Δελφοῖς edd. M. — 137 „Fort. Φρύγα κῶμον ἔχ.“ G. Debebat certe κῶμον ἄγοντες. Sed recte vulgata: cfr. 544. 14, 270. — 141 Κορύμβου ex 9, 120 egregie em Ma, κορύνθου fM, Κορίνθου c G ex em F. — 161 sq. ἀκτήν, ἀκτὴν em Koehler. 35, ἄκρην ἄκρυν edd., ἄκρην bis M. — 163 Στύγα ignotum, Τύχα Ma = Τυχαῖον ὄρος. — Σιρίδος (Σίριδος?) ignotum, Κιρέος Ma, quem fluvium esse dicit. — 164 Αἰγῆς] Αἴθης v, Αἴγης Ma, Ὠγυγίων — Αἰγῶν Koehler. 35. — 169 ζωσιακῆς f, ζωπιακῆς M. — 170 δηρὸν — ἐπιστρέψαντες ἀχήταις fM. Em F et Scalig. — 172 „χρύσεον αἷμα suspectum et succurrunt ἅρμα et εἷμα.“ G. Sed quis non meminerit Attici epigrammatis, in quo Homerus dicitur χρύσεος πολιήτης? — 171 sq. Versuum ordinem sic corrupit Ma in textu: 171—179 Κεκροπίδας — ἐρώτων. 195—200 καὶ — τέττιξ. 182—194 οἳ — Ἀχαρνεύς. 180 sq. τοῖος — ἡγεμονῆα. Nec sanius in notis locum sic miscuit: 171 Κεκροπίδας — Ἐρεχθεύς, 181—200 Σίφνον — τέττιξ. 180 τοῖος — Ἐρεχθεύς, 172—179 χρύσεον — ἐρώτων. — 174 αὐτολόχευτος v. Em G. — 178 ἀρούρης v. Cfr. 5, 612. — 182 „Fort. ante hunc v. excidit versus eiusmodi: τοῖσιν ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται, qualis fere v. 92.“ G. Non opus videtur, si parenthesin longiorem statuas. Οἰνώης (vel

Οἰνοίης) certatim G Ma Koehler. 36, *Οἰνώνης* v. — 183 *γείτο-νας* edd. M. Em G. — 187 *Θορικοῖο* G Ma contra libros. — 195 *Ἀτθίδος* v. Em G. — *ἐπήλυθιν* edd. M. Em F. — 200 *ἀπλέκτῃσι* edd., *εὐπλέκτῃσι* etiam M. — 201 *πατρίδα* G, *ἀτθίδα* edd. M. — 207 *ἀρούρης* v. — 214 Ne *ἦεν* coniicias, cfr. 520. — 218 *καὶ εἰ πέλεν*] *δειπέλεν* f, *δ' εἰ πέλεν* M, *δέει πέλεν* c. Em C. — 220 *βαρύγουνον* suspectum, sed medicina incerta. Num *βαρύνουσον*? — 221 *ἐμὸν* edd., *ἐμοὶ* etiam M. — 222 *κρήτῃ* edd. M. Em G. — 225 *δαόφρονος* fM, *δαΐφρονος* c. Em Scalig. — 232 *μαχήμονες* v. Em G. — 236 Sine lacunae signis in edd. M ita legitur:

καὶ χθόνα νωδαίοιο διὸς καὶ ἐδέθλια Θήβης.

καὶ χθονὸς Ἰδαίοιο Διός initio e coni F scripsit G, sed hac addita nota: „Vereor tamen, ne binorum versuum initia, veluti *οἵ τ' ἔχον* — et *καὶ χθόνα Δικταίοιο Δ.* confusa sint.“ Hinc et lacunae signa posui et utriusque versus initia conformavi. — Pro *Θήβης* C coni *Τάρβης*, Unger. parad. Theb. 362 *Βήνης*, sed recte sine dubio *Βοίβης* Koehler. 36, quod recepi. — 242 Ne quis *νέον* vel *ξένον* coniiciat, desiderium alius terrae quam paternae non germanum et naturale, sed spurium et absonum videtur. Idem de 252 valet, ubi *αἰδομένοις* Ma in *ἀνδρομέοις* male mutavit: „par opposition à *παιδοκόμον*.“ Verum et *ἀνδρόμεος* est *mortalis*, non *virilis*, et pudet illum peregrini, ex quo sua sponte bibit, fluminis. — 248 *ξεινοφόνον* f, *ξεινοφόνω* M. Em F. — 249 *δ'*] *τ'* edd. M. — *Κόλχων* edd. M. Em G. — 252 *πεφάσιδος* f, *περὶ Φάσιδος* c, *πὶε Φάσιδος* etiam M. — 253 *λήθιος* f, *λοίσθιος* etiam M. — 258 *τ' ἐδίκαζον* edd. M. — 265 *διψῶντες* edd. M, *περ διψῶντες* Mo e corr F, *διψώωντες* G ut solet. — 266 *ὀπώρης*] *ἐέρσης* v, quod ferri posset, si esset *ὄμβρῳ* — *ἐνρραθάμιγγος ἐέρσης*. — 267 *ἀλωφήτου* ex 20, 6 em G, rec Ma; v *ἀλωοφύτου*. — 270 *ἀκόρυτον* f, *ἀκόρητον* etiam M. — 271 *ἀπέστυγεν*] *ἐθάμβεεν* v aperta corruptela ex 268 oriunda. — 274 *φέρων* ex em G rec Ma, *φέρειν* v. — 275 *μόχθον* f, *μόθον* etiam M. — 276 *χόλον ἅρπαγι νίκης*] Ita em G, *ὅλον ἅρπαγα πέτρης* edd. M, nisi quod in M ultima vocabuli *ἅρπαγα* litera in rasura literae *ι* scriptum; *χόλον ἅρπαγος ἕδρης* coni Gerhard. lectt. App. 114. — 278 De nomine *Μεροπηίδι* vid. Koehler. p. 37 sq. not. 1). — 281 „praestat fortasse *αἰθέρος αἴγλην*.“ G. Nescio, cur praestet. — 287 *ἀλήτῃ* fM. — 288 *Λασίωνα* alibi scribitur. Cfr. 293. — *Λυκαίου*] sic G, *κυ-*

ταίον edd. M. — 293 Φένεον B 605, sed Φενεός alibi etiam. — 'Ορχμῆα τοκῆα fM, 'Ορχομενοῖο τοκῆα c, 'Ορχομενοῖο πόληα G; sed praetulisset πολίχνην. Nostrum epanaphora commendatur. — 298 τόσσα f, τόσσον etiam M. — 299 μαρναμένους em G, μαρναμένοις v. — νομάδος f, νομάδας etiam M. — 306 δὲ om edd. M. Suppl F. — 311 „Κιλλυρίων vereor ut sanum sit." G. Et eadem est Koehleri p. 38 suspicio, et Ma Κοσσυρίων scripsit de illa insula atque urbe cognomine, quae alias Κόσσουρα, Κόσυρος, Κόσσυρος audit. Sed sunt sine dubio iidem, qui alibi Κιλλικύριοι et Καλλικύριοι audiunt. — 329 Σικελίης, quod iam em C, ex 6, 124 vindicavit Koehler. p. 39. — τελόφοιο fM. — 330 βυθίαν edd. M. Em F. — 336 Εἰθωνίδα edd. M. Em F. — 337 σύμπλοκον edd. M. Em G. — 339 Χαρίτην ὀνόμηνε edd. M, Χάριν ἣν ὀνόμηνε G. — 341 ἔτι edd., ἐπὶ etiam M. — Λιβύη coni G praef. XII. — 344 ἐρημονόμων edd. M. Em G. — μαρούσιος M. — 345 χαμαιγενέεσσι edd. M. Em G. — 351 κηπῷ f, κήπων c G Ma, κήπου M. — 354 νύμφης δ' et ἥ ῥ' ἀπὸ edd. M. Em G. — 359 ἐπὶ κῶμον edd. M; „fortasse recte." G. Imo recte ex em Scalig. ἐπίκωμον scripsit. — 360 παλμῷ] ταρσῷ v. — 361 ἄρτας f, Ἄτλας etiam M. — 364 ποδῶν non satis perspicio. Num in arenoso Libyae solo firma pedibus fundamenta dedisse dicitur sternendis plateis? An legendum δόμων? — 365 αἰκατοντάδα f, ἑκαντοτάδα (sic!) M. Em F. — 369 τικτομένης, quod male attentarunt (τηκομένης Ma e coni Trilleri observ. critt. I, 6, p. 9; αἰθομένης Bochart. in Chan. L. I, c. 24, p. 468; τυφομένης Kriegsmann. in Coniectt. de German. gent. orig. Tubing. 1674. p. 53), recte ex 5, 71—73 vindicavit Koehler. p. 39: est lacus Tritonis, unde Τριτογένεια. — 376 Αὐχῆται edd. M. Em G. Vid. Koehler. p. 40, qui etiam Βάκαλές τε contra G vindicat Κάβαλές τε scribentem. — 385 ὅπη edd. M. Corr Rh. — θυμῷ] θεσμῷ v. Alius χαλκῷ scripsisset abusus v. 152. — 391 ἀρηγόνα, ut em F, etiam M, ἄρας γόνα edd.; ἀρείονα speciose Ma, sed „ventus ventum iuvat!" — 403 πυριγλώχινος [...] — 404 ἐπὶ] ὑπὸ v. — 405 ἀτραπιτοῦς f, ἀτραπιτοὺς etiam M. „Puto, hoc vocabulum in nomen proprium hic abiisse." G. — 407 ἐπισώσαντο edd., ἐπιστώσαντο etiam M. — 416 ὀλώιον] ὁμοί[...] v. — 421 ἐχίνου f, ἐχίνοις etiam M. — 424 εἶδος] ἦθος v. [...]ἴον v. — ἄστρον v[...] — 429 ἀστὸς, quod em G sed non recepit, etiam M; ἄστρον v[...]

quod ex 41, 149 tuetur Mos. Add. 15, nec aliter Schrader. ad Mus. v. 22; οἶστρον ex 242 mire coni Heynius. — 432 *Κυπριάδος τε* edd., *Κυπριάδας δὲ* etiam M. — 434 *Σφήκειας* edd. M. — 436 *Κύπρῳ* edd. M. — 438 *ἰσοφυεῖ* v. — 441 *κεραστάδος* edd. M; *Κεραστίδος* praeter G etiam Mos. Add. 16 ex 5, 614 et Steph. Byz. s. v. *Κύπρος*. — 444 *Ὑλάταο*] Sic G; *ὑδατόεν τε* edd. M. — „De nomine *Σηστοῦ* licet dubitare." G. — 445 *Ἐρυθραίην* edd., *ἐρυθαίην* M. — 446 „*Πανάρκτου* omnes. Emendavit Berkel. ad Steph. Byz. v. *Πάνακρα*." G. — 447 *Λαπήθων* v. Em G. — 451 *λέκτρων*] *πετρῶν* v; *πέτρην* coni Lehrs. Q. E. 256. — 454 *ἔστρεφεν* edd. M. Corr Rh. — 455 „*Κρεμάσειαν* omnes. Nostrum est pro *Καρπάσειαν*. Mox coniici poterat *οὖθαρ ἀρ.*" G. Propter *ἁλιστεφές* retinui vulgatum. — 457 *ἐπὶ βάθρον* edd., *ἐπίβαθρον* etiam M. — 459 *Σέστραχος* edd. M. — *λαβοῦσα* v. — 461 *πόλιν*] *πέλεν* edd. M. — *τότε*] *ποτὲ* hic quoque v. — *ᾗ*] *ᾧ* v. — 464 *γ' ἔχον* edd., *τ' ἴχον* (sic!) M. Corr GMo. — 466 *Τορύβιον* edd. M. — *τιθήνης* edd. M, *τιθήνην* Rh. — 468 *κοῦρος*] *κούρῃ* edd., *κούρης* M. Sed cfr. Lehrs. Q. E. 269 sq.; quamquam *ἧχι τεκούσῃ* male coni Koch. 173 sq. — 471 *Ὀανοῖο* v. — 472 sq. *Πακτώλιον ἰλὺν ξανθὸς* — *ὄλβος* v. — 474 „Nomen *Στατάλων* ne corrigere tentes, vide v. 485." G. — 477 *αἰσθομένου* f, *αἰθομένου* etiam M. — 480 *ἀρητὴρ*] *ἀρείους* edd. M. „Si proprium nomen subesset, coniicerem *Ἀρειεὺς ἀσ.* sed cf. 490." G. — *μόθῳ*] Sic em C, *θυμῷ* edd. M. — 482 „pro *πειθήνιον* Cun. vult *Τιτήνιον*; sed hic non persuadet." G. — 490 *πολύπηχος* edd. M. — 495 *στρατὸν* edd. M. — 499 *κρατέοντας* edd. M. Corr etiam Spitzner. v. Gr. her. 56. — 504 *εὐχομένοισιν* edd. M. — 507 *πτολέμῳ* edd. M, *πολέμῳ* gm. — 508 *ἔκλασον* f, *ἔκλαγον* etiam M. — 511 *ἐγχεμόχθων* edd., *ἐγχεμόθων* M. Em F; *ἐγχεμάχων* Mo, qui etiam *ἀγχεμάχων* aut *ἀγχιμάχων* proponit. — 513 „*τε Μένειαν* omnes, pessime." G. — 514 *δρεσίοιν* f, *δρεσίην* etiam M. — *Ὄβριμον, ὅστε*] *ὀγριμονός τε* edd., *ὀγρὶ μονός τε* M. — 517 *χρυσοχόρους* edd. M, „sine sensu" G, qui *χρυσοφόρους* dedit; *εὐρυχόρους* Ma, cui etiam sequentis nominis emendatio debetur: scripsit enim *ἴλαον* (aut *ἰλάον*) *ῥόον Ὀργοῦς* ex Strabone (XII, p. 577) — *συμβάλλει* (ὁ *Μαρσύας*) *πρὸς τὸν Μαίανδρον προσειληφότα καὶ ἄλλον ποταμὸν Ὀργᾶν δι' ὁμαλοῦ φερόμενον πρᾶον καὶ μαλακόν*. Sed et genitivus mutan-

dus erat et commode novum vocabulum nec tamen Nonno
num offerri videbatur. „Quae sint ἱκαστήρια Γοργοῦς“ (sic fM
„plane ignoro. Falk. coniecit ἱλαστήρια Γοργοῦς, quod rece
in ed. alt. et a Mos. Contra Cun. volebat ἱερὰ ῥεύματα Γ.,
sit Tithrasus fluvius, inquit, prope quem agebant Gorgones.
unde hunc novit?“ G. Cfr. Plin. N. H. V, **29**, 106 (Cibotos) „S
est in radice montis Signiae, circumfusa Marsya, Obrima, Or
(al. male *Orba*, quod iterum intulit Ianus!) fluminibus in Mae
drum cadentibus.“ Etiam apud Livium XXXVIII, 15 legebat
„progressus inde ad O b r i m a e fontes ad vicum, quem Apori
comen vocant, posuit castra.“ Hodie scripserunt *ad Rhotri
fontes*, e codicibus scilicet „emendaturi“ scriptorem! — 519 „
men Ἐλέσπ. suspectum; fort. merum est adiectivum, minori
initiali scribendum.“ G. Proprium est nomen, sed corrupt
Ἐπίκτητος Ma! — 520 τὸν edd., τῶν etiam M. — 526 κεκλυσ
νον? — 534 ὕδατος fM. Corr Scal. — 535 κλιζομένης edd.
Corr Rh et Mo. — 539 παλίνδρομον edd. M. — 541 ἀπήμονα
M; em G; ἀρήγονι Ma, qui etiam ἀρείονι coni.; sed ἀπήε
activo sensu sanum videtur. — 544 Ὄμβριον ab ὄμβρος
fortasse vere. — 545 Post hunc v. Ma posuit 499—510 τοὺ
— βοεῖαι, pessime. Ita Lydi ducibus carerent, Phryges a
darent. — 549 κοῦρον fM. Cave ἐπίκουρον inde coniicia
550 μορφὴν edd. M, μολπὴν em C; sed ἔπλεκεν ὀμφὴν
Scal. gm; ἔπλεκε φωνὴν ex **20**, 265 Koch. 177. — 551 αὐτη
M. — 554 νομῆος] Sic Ma ex em Naeki opusc. I, p. 23
λήνης v. Sed in explicando epitheto et hic et 7, 239 obvi
sane *vulgatae traditioni repugnat*, idem falsus est: indefess
astronomum et observatorem sed amatorem et maritum
cat! — 561 „Lacunam“ (duorum versuum) „utraque edi
scit; unus Mos. non videtur sensisse.“ G. Etiam in
cuna duorum versuum: librarius primum nullam reliqu
statim sub 561 scripserat dimidium 562 ὦ (sic!) δ' ἅμα
τες, sed eum erasit, quo certius indicaret lacunam. S
Ma statuit! — 565 „An σκολιοῖσι διερπύζοντος ἐναύλ
Post hunc v. Ma 393—431 Θρηικίης — μαζῷ coll
ulla causa. — 567 ἀγρονόμων f, ἀγρομένων etiam M.
κνώθησαν?

LIBER XIV.

4 Vulgato, qui mutandus erat, ordine servato G ἐρετμώσουσα coni, quod recepit Ma. — 9 κλαίουσα f, καλέουσα etiam M. — Ἀδρυάδας em G; ἀγριάδας v, ἀγριάδος coni Koch. 174 ex 211. 17, 87. 27, 180. Quod si probatur, ante id vocabulum duo hemistichia exciderunt. — 13 νυχίη v, νυχίην Ma ex em G. — 14 μυγδόνα (sic!) edd. M; Μύγδονι G; Μυγδονίῳ θερμῶσα Ma! — 15 βροτίην fM. — 16 ὀμφαί] Sic em G probante Riglero melett. V, 7, sed scripsit ᾠδαί e coni Scalig., quam improbat Lehrs. Q. E. 259: ὧραι edd. M, quod revexit Ma „imité de Callimaque“: scilicet ex hymno Ap. 86 Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι! Aliam nec meliorem in commentario proposuit explicationem. — 22 „Versum hunc aliunde adscriptum esse, constructio turbata ostendit.“ G. Verum nomina in indice omitti non poterant; nisi igitur post colon nominativos absolutos inferri statuas, lacunam hic quoque subesse putaveris. — 25 sq. Ῥείη — αὐτοτέλεστον — γενέθλην v. Em G. — 39 Λίκος fM. — Κέλμις v, quamquam Σκέλμις iam c e corr F. — 42 ὑγρονόμοι em Lobeck. Aglaoph. 1191; ἀγρονόμοι v. — 44 ἀγλαὸν fM. — ἤλασεν v. — 45 ἠελίοιο διωκομένοιο τιθήνης edd. M; χολωόμενοι δὲ τιθήνῃ et 47 πέδον pro Ῥόδον coni C; „Genitt. τιθήνης et Ῥόδον per appositionem iunguntur.“ G. — 49 παράμειβε, quod posuit G, suspectum, sed melius non succurrit; πραεὶ edd. M, quod in πραεῖα mutaturi erant F C. Etiam brevitas suspecta et versus sequentis asyndeton. Fortasse hic quoque quaedam exciderunt. — 50 Φόλῳ em C; φίλῳ edd. M. — 51 „Pro ἀλλοφυὴς exspectes contrarium ἰσοφυής. Mirum, nisi πωλοφυής dedit.“ G. Adiectivum hic et alibi ut 187. 202 omnino insolentem corporis formam denotat. — 60 αἴγης fM. — 67 αὐτοφόροιο edd. M. Corr Scalig. — 71 εὐκαίροιο f, εὐκραίροιο etiam M. — 74 μάρτυρι v. — μορφῆς? — 75 Αἰγοκέρῳ edd. M, Αἰγοκόρῳ gm. — 79 ἀμφιλαφὴς edd. M. — 80 νομίων edd. M, Νομίῳ G: sed cfr. 92. — συνῷ μυστῆρι f, συνωμηστῆρι M, σὺν Ὠμυστῆρι c, σὺν ὠμηστῆρι G. Ma hunc egregium versum procudit:

καὶ Νεμέος καὶ κορεστῷ σὺν Ὠμηστῆρι Δαφοινεύς!

Scilicet duodecimum Panem desiderabat, qui est Phorbas post duos Mercurii Panes (87—94) demum illatus. — 84 γλαυκιόωντι ξάνθος ἐὼν edd. M. Em C et Rh. — 89 Σῶσας edd. M. — 90 μαν-

τιπόλον edd. M. Em Rh. — 91 θηροφόνῳ v. Em iam
ἄγρη edd., ἄγρη M. Corr Rh. — 96 ἑάσσας edd. M. — 9
φόρος edd. M. Em Scalig. — 103 φερμῷ f, φερβοῦ
F, φερμὴ M; θερμὴ em C. — 104 γενέθλης f, γενέθλη
— 105 κερόεντες v, κερόεντας Ma ex em G. — 106
καὶ ὀρίστας edd. M. — 107 κεραῷ (i. e. Κεραῷ) M; κρυ
„la fraîcheur des vallées; et Ναπαίῳ, opposé à l'ardeur
can, Φλεγραῖος." — ἐφωμάρτησεν ἀπαῖος edd. M. — ἀ
M. — 108 Γέμων] Νέμων Ma; Γέλων coni G. — 108 s
πότη δὲ Πισαίῳ — φιλέσθιος (!) — Θηρεὺς Ma. — 110
Δρύμος Ma; num Χάλις? Cfr. **15**, 25. — 111 Ληνοβ
— Οἴστρῳ, quod coni G, etiam M, recepit Ma; Ἴστρ
112 Λάκος] Sic coni G, qui etiam Γλύκος tentabat;
Δίκος Ma; Λάλος coni K II 12. — 113 Πρόνοος em i
Πρόνομος v. — 117 ἀχαιϊκὸν M, ἀχαϊκὸν v. — 122 δειλο
om f posito *, add M: cfr. K l. c.; πάντες cg e suppl.
peius Ma. — 125 ἀφύσσον f, ἀφύσσειν etiam M. — 128
σαι δὲ edd. M, κομῆσαί τε iungendum cum antecedentib
132 τανυπτόρθησιν f, τανυπτόρθοισιν etiam M. — κο
em K l. c., κορύναις v. — 136 ἐμηκύναντο edd. M. —
κρυόεντι f, ὀκρυόεντι c M (sed in hoc υ corr ex ι); ὀ
corr C. — 138 σκολιοῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν edd. M. — 141
f, ἱππείη etiam M. — 142 ἀπ'] ἐπ' v. Corr G: „ut v.
143 „fortasse legend. ἀλλοφυὴς, etsi quodammodo v. 14
stat." G. — 145 διssοφυὲς] ἀλλοφυῆ edd. M, ἀλλοφυ
147 κλαίουσι f, καλέουσι etiam M. — 150 παιδοκόμον
edd. M. Em F. — 152 πεπηγότι edd., πεπηγότι (ead. m.) [κεκυφ supra]
πηλότι g ex em Scalig. Vid. Lehrs. Q. E. 287—292 et cf
— 154 ἀρτιτόκων edd., ἀρτιτόκῳ etiam M. — 156 κρυπ
v. Em K I 647. — 157 δολίων edd. M. — 159 φορέων] μεθ
—161 ἀρτιφανής edd. M. — 165 ὄρθριον fM, ὄρθιον cg e
ἔσκεπεν lacunam tecturus coni C; „magis fort. Graecum
κ. ὥπλισεν ἄ. μ. vel δεσμὸν ἔβαλλε κατ' ὄρθιον ἄντυγα μ
στῆρι." G. Sed neutrum Nonnicum! ἄρθροεν commenda
174, quod quid sit portenti nescio. — 168 Ἥρην f, Ἥρ
M. — 171 δρεψαμένη Ma ex em G, δεξαμένη v. — 17
ἀχλύος v, quod falsum esse intellexit C quamquam „ma

tans παρὰ γραός. — 173 et 174 sedem mutare iussi. — 175 ὑγρὸν] ἀφρὸν edd. M, ἀβρὸν G e coni F. — προσώπου v. — 183 ἐμηκύναντο edd. M. — 184 αὐτοτέλευστος f, αὐτοτέλεστος etiam M. — 187 „Pro Γληνεύς legendum fortasse Ληνεύς." G. Obstat metrum. — 188 Κηπεύς Ma ex em G, Κητεύς v. — 191 Φαῦνος] Φρoῦρος Ma: „nous avons déjà vu Phaunos, liv. XIII, v. 328." —192 „In fine scribe Νομίων." Herm. — 193 κενταύρῳ edd., κενταύρων etiam M. — 194 ἀπέτρεχεν? — ἴκελον edd., εἴκελον G. — 208 λύσσῃ f, λύσσῃ M. — 210 ἐπιμηλύδες f, ἐπιμηλίδες cM, ἐπιμηλάδες G ex em Scalig., ἐπιήλυδες coni anon. Villois. 19. — 212 ἥλικες v. „δρυὸς ἥλικος scriptum exhibent Wakef. del. Tragg. p. 36. et Schaef. ad Long. p. 382." G. „Aut hoc, aut συμφυέος — ἥλικες scribendum." Herm. Prius ob verborum ordinem praeferendum. — 213 ἐλᾶσαι edd. M, ἐλοῦσαι coni Scalig. — 217 ἄειδον edd. M. Corr F. — ὧς] αἲ v; „fort. αἷς. Ita etiam Rhodom." G. — 218 μόχθον f, μόθον etiam M. — 219 ἔτι] τότε v. Nisi fuit μέτα. — 221 „F. Ἰηνώ." Herm. — 222 σύνομος M, σύνδρομος G deceptus voce sequente. — Ὥραις] αὔραις v. — 223 „Εἰλήνη vulgo; poterat et Εὐλήνη scribi." G. — Ὠκυρόη Ma. — 224 „Ἀκρίστη editt. Sed fort. alius malit Ἀκρισίη." G. Ἀκρίστη revocavit Ma. — Μέθη] Θέρη Ma. — σύνδρομος? — Ἄρπη v. — 227 Post hunc v. Ma posuit 290—294 deceptus initio Βάκχων τοῖος ἔην κερόεις στρατός, quae verba ut causam continent eorum, quae 285—289 de prompta Ascaniorum obedientia narrantur, ita πάννυχος οὐρανὸς cum tonitrubus suis 291—294 praemittitur, quo manifestior efferretur ἠῷος θεός 295. — 228 κεκρυμένον edd., κεκριμένον etiam M. — 232 ἐθείρῃς edd., ἐθείροις M. Corr G. — 236 ἄκρης] ἄχρις? — 237 ἄργυρα v. Vid. K 1657 sq. — 246 inter 239 et 240 ponendum fuisse quivis videt. — χρυσέαις v. — μίτρην] πέτρην edd. M. Corr Scalig. — 244 κούφισεν edd., κούφισσεν M, quod consulto non praetuli. — 247 αὐλῆς G ex 9, 162; ὕλης v. — 249 καλύψας f, καλλείψας etiam M. — 250 Μυγδονίην Ma. — ὀρεσσιπατοῖς (sic!) edd., ὀρεσσιπύνητοις (sic!) M, ὀρεσσιπάτοις F. — 253 νέοις f, νέης etiam M. — 260 ἐπίπνεον f, ἐπίπνυον c, ἐποίπνυον etiam M. — 262 ἐπισπώσαντο v. — 265 αὐτοκέλεστος fM. — τεῖνεν G vitiose. — 270 Num bis idem, sive περί, quod praetulerim, sive παρά? — 274 ἐντείνητε f, ἐντύνητε etiam M. — 283 λίθων f, λίθον etiam M.

— σφριγήσατο edd., σφρηγίσσατο etiam M. — σιγῇ edd. M. — 284 Φρυγίην edd. M. — 292 „an περίτροχον ὁ.?" G. — 293 πυρσῷ] ταρσῷ edd. M. — 297 νοστῆρα f, ναστῆρα etiam M. — 301 σφισι νικομένοισι f, σφισιν ἱκομένοισι c, σφισινιωμένοισι (sic!) M. — 302 σκιόεντα edd. M. — κομήτου edd., κομήτην etiam M, — 303 sq. Ἰνδῶν οὐλοκόμων edd. M. — μελανίη f, μελάνων c, Μελανῆι etiam M. — 305 „An Ἀστρήεντα fort. scribendum hoc nomen hic et 310?" G. — Ἰνδῶν em G, ἀνδρῶν v. — 306 φιλακρήτων, quod e coni Rh recepit Ma, etiam M, in quo totus versus ead. m. ad marg. adscriptus legitur; φυλακτήρων v. — 313 πεφύλαξε f, πεφύλαξο etiam M. — κολάσσῃ? — 315 δαίμων] μαιδῶν fM. — 316 μενεπτολέμῳ Διονύσῳ v. — 317 ἀπήλυθον v. — 321 ποδὸς] διὸς edd. M. Em Rh et Scalig. — διδυμάονι coni Scalig., sine necessitate. — 322 φύξιον v. — 329 δὴ om edd. M, suppl F et Rh. — διδύμοις edd., διδύμου G, διδύμης M. — στρατιῆς edd., στρατιῆς etiam M. — 333 ἠερίου] αἰθερίην v. — 336 οὐτιδανοῦ edd., οὐτιδανοῖς M. Corr Rh et Wern. ad Tryph. p. 285 — 342 διεσφήκωσε em G, διεσφήκωτο v. — 343 χαλκοτόρῳ? — ἐκορύσσατο edd. M. — 345 καθήμενα edd., καθείμενας (sic!) M. — 347 ἀΐτης edd., ἀήτης etiam M. — 349 καρήνων v. — 351 „Fortasse hic versus olim post v. 352 legebatur." G. Sine dubio, nisi statuas ἐν παλάμῃσι corruptum esse, quod parum credibile. — 360 καλύπτρην] Sic coni G ex 380: „Cum χιτῶνα propter v. 358 hic nimis ineptum sit." — 364 κεχηνότι γείτονα G praef. XII, quod quis ex 15, 81 ἰξύι γείτων defendat. Sed quid sit κεχηνὼς μηρός non perspicio, quo non vereor ne quis indicatam putet mulierem, qualem Aristophanes χαῖαν dixit! — 365 φιλακτήστοιό τε κάρου edd. M. Corr F et Rh. — 369 ἐχέρδῳ fM. — 370 ἐφαρπάξασα edd. M, ἐφερπύζουσα G, qui etiam ἐφορμήσασα tentavit; ἐπαΐξασα C, quod verum, nisi post participium subest lacuna. Cfr. Rigler. melett. III, 14. — 373 ἡμιθανής coni Rigler. melett. l. c., speciose, sed dixisse videtur cum acumine ἡμιφανής, quia caput simul cum collo abscisum erat, quod non animadvertens Ma 374 pro ἀκάρηνον scripsit ἀχάλινον! — 377 βοόστροχον edd. M. — 380 ἀπεφλῖησε f, ἀπεφλοίησεν (sic!) etiam M. — 382 πέτρην f, πέτρης etiam M. — 384 δ' fortasse delendum. — κούρῃ edd., κούρης etiam M. — 389 ἀντιβίοισι? — 390 παλμῷ Ma ex em G; ταρσῷ v. — 392 ἐκορύσσατο edd. M. —

393 *ὀκρυόεσσαν* edd. M. — *ἀντιβίοισι κολώνην* em G, sed non recepit, *ἀντιβίοισιν ἀκωκήν* v, pro quo etiam *ἐρίπνην* poni poterat. — 397 *διαμίγουσα* f, *διατμήγουσα* etiam M. — 398 „Fort. *φιλοσταφύλῳ δὲ πετ.*“ G. — 401 *ἔσσευε* suspectum. — 406 *ἀὴρ*] Sic G ex em Scalig; *ἀνὴρ* v; *αἰθὴρ* coni Northmor. ad Tryph. v. 28. — 412 *ῥεέθροις*] *ῥοάων* v, quod aperte corruptum ex 415; „*ἐκ δὲ ῥ.* ed. alt. ex coniect. Falk. Refer ad *προχοαῖς*.“ G. Durissima ellipsis prorsus a Nonno abhorret. — 419 *ὡς*] *οὐ* v. — 432 *ἀρυσσάμενος* edd. M. — 435 *παπταίνων* f, *παπτανω* M.

LIBER XV.

3 *ἀγχιβαφὴς* edd. M; „nisi fort. fuit *ἀμφιβαφής*.“ G. Hoc recepit Ma. — 10 *ἀνήρυσεν* v. — 13 *δίψιον* valde suspectum. Num *δ ύ σ χ ρ ο ο ν* an *δ ύ σ κ ρ ι τ ο ν*? — 17 *ὄγκον* v. Em C. — 19 „Malis fortasse *οἶνον ἀρυομένων*.“ G. Recepit Ma. Sed ante oculos habuit ebrium Polyphemum ι 374 *ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων*. — 23 *ἡδυπότους* v. — 24 *οἰνάδας* edd. M. Corr G: vid. 19, 258. — 25 *χάλιψ* fM. — 34 *δεδεγμένον* f, *δεδαιγμένον* M. — 42 et 43 *καὶ* — *λύθρῳ*, qui aperte ad pecorum *caedem* pertinent, male Ma post 51 — *νίκη* posuit, quibus versibus (44—51) de arborum foliorumque strage sermo, quae certe „atro cruore“ caret! — 47 *κορύμβῳ* edd., *κορύμβων* etiam M. — 58 *ἐνὶ* v. — 63 *Μαρωνίδος ἄκρον ὑπήνης* v M. *ἄγγον* (!) *ἀπήνης* Ma. „Sed, si versus sanus est, suspicor, excidisse praecedentem huiusmodi: *οἷα πιέζων χερσὶν ἀφειδούσῃσι κατάῤῥυτον ἔνθα καὶ ἔνθα οἰνωπῇ ῥ.* etc. Si nihil deest, legendum tale quid: *οἷα πιέζων οἰνωπῇ ῥαθάμιγγι Μαρωνίδα σαπρὸν ὑπήνην*.“ Lacunam esse patet, sed potius in medio versu; et *barba* Maronea hic quidem nec *summa* nec ima lanae caprinae praestet: itaque posui id, quod divinatoria Marcelli ignorantia desideravit. — 78 *τανυσσάμενος* v. Em K I 647. — 84 *θαμβαλέοις* v, *ταρβαλέοις* Ma ex em G. — 86. *τρομέων*] *φορέων* v. — 87 *οἰνηθέντες* v; „fort. *οἰνωθέντες* vel *οἰστρηθέντες*, ut v. 90.“ G. Quoniam hoc 90 legitur, illud praeferendum fuit. — 100 *ἐῇ παλάμῃ* edd., *ἐῇ παλάμη* M. — 101 *οἷον* edd. M; *οἶνον* em Rh. — 106 *ἔπι* tacite G, quod me invito remansit; *ἐπὶ*, quod habent edd. M, revocavit Lehrs. Q. E. 283. — 111 *βαρὺ*] *βαθὺ* v; „suspectum duplex illud *βαθύ*; fort. *βαρὺ κνώσσοντα βαθυστ.*“ G. *βατιστρώτων* Ma! — 112 *Ἀθήνης*] Num *ἐ λ α ί η ς*? — 114 *κεκόνιστο*

v; κεκύλιστο em K I l. c. — 118 ante 116 ἄλλος — posuit Ma. — 127 πόδος edd. M. Corr Rh. — 138 ἐθείρης] ὑπήνης edd. M; „male propter v. 135." G. — 139 ὁμωλέκτους f, ὁμοπλέκτους etiam M. — 140 ἠλικόεντι f, εἰλικόεντι etiam M. — 141 αὐχενίῳ (λ) M. — 142 οἴνῳ ἀμερσινόῳ] ὠμητῆρα νέῳ f, ὠμωτῆρα νέω M, ἀμητῆρα νόω e e coni F, ὠμηστῆρα, νόῳ G, quod improbat Lehrs. Q. E. 306, οἰνοβαρὴς οἴνῳ Ma. Nonnicum invenisse mihi videor. — 148 λοφίης edd., λοφίης etiam M. — 150 εἷλκεν em G, εἶχεν v. — 152 λύσις f, λύσσης etiam M. — 156 εἷλκεν volebat Scalig. — 158 Βάκχου fM. — 165 Γλαύκοιο] Βάκχοιο edd. M. Em F et Rh. — μαχητὰς v. — 167 στρατιῇ f, στρατιὴ etiam M. — 170 Νύμφαις Ma ex em G, νύμφη v, νύμφου M. — 172 ἀπηρήτη f, ἀπειρήτη etiam M. — 174 παρθενεῶνα fM. — 175 σκολόπεσσιν edd., σκοπέλοισιν em F. M in textu habet σκολόπεσσιν, sed ad marg. ead. m. γρ. πέλοισιν. — πέτρῃ Ma ex em G, πέξῃ v. — 176 ἀειδέος suspectum. — 183 ἔφαυσε edd. M. — 188 στικτῶν M, στικτὸν edd., στικτὴν G: „cfr. VI, 274." Ubi nunc στρεπτὴν legitur. Sed propior erat supra 145. — 192 ποθέουσα] προχέουσα v; „ῥοφέουσα volebat Wakef. Sylv. IV. p. 48. s." G. — 198 κούρης, quod em G recepit Ma, etiam M; κούρῃ v. — 199 δειδήμονι f, δειδήμονι etiam M. — 205 ἠθυτενής edd. M. Corr Rh. — 208 δ' post νομίην add edd. M. — 209 ποίμνας f, ποίμναις etiam M. — 212 Ne quis κέντρον coniiciat, Venus flagelli loco ipso cesto usa videtur. — 215 αὐτοκέλαστος f, αὐτοκέλευστος etiam M. — ἐρήμη M, ἐρήμῳ edd., ἔρημον gm ex em Rh. — 217 κολώνας v. — 222 αὔρης pro ἄγρης coni G abusus VI, 117. — 227 ἱμερόφοιτος, quod coni G, etiam M; ἡμερόφοιτος v. — 229 „Ante hunc versum excidit aliquid." *Hermann.* — ἐλέλιζεν G, ἐλέλυξεν M. — 231 λευκοφυὴς edd. M. — 240 λευκώνερος f, λευκώλενος etiam M. — 246 λεοντείην παλάμην — δειρῇ edd., λεοντείη παλάμην — δειρῇ M, λεοντείην παλάμαις — δειρήν G, qui tamen etiam nostrum suasit. — 247 γυρώσασα em Koch. 174 ex Oppian. Hal. 4, 159 γυμνώσασα v. — 252 μύστην f, μνῆστιν etiam M. — 261 χιονέῳ edd., χιονέῳ etiam M. — 262 Post hunc v. Ma posuit 269—27 αἶθε — χιτῶνος deceptus, ut videtur, repetitione 262 = 271 Verum, quae pastor 257—262 optavit se sagittam sive rete siv pharetram sive arcum Nicaeae esse, eius ut manibus tractetur, e

263—268 pluribus illustrantur; tum demum improbius quiddam cupit 269—271. Quamquam commodius etiam hi versus orationis initio ante 257 poni poterant, cum sane facillime ad id referri videantur, quod 255 narratur γείτονα θηρεύουσαν ἰδὼν ὑψαύχενα κούρην. Nec tamen necessaria transpositio videbatur esse. — 263 κουφίζει f, κουφίζῃ M. — 272 πῇ ποτέ μοι] οὔπω μου v, οὔπο μοι M; πῇ, πῇ μοι coni G, πῇ μοι, πῇ scripsit Ma. — ἤγειρας em G, sed non recepit; ᾤκτειρας v. — 276 „Verb. δίωκε ne suspectum videatur, cf. Anacr. Od. XXXIV. μὴ — ταμὰ φίλτρα διώξῃς." G. Et vid. 16, 297 ubi καὶ οὐ γαμέοντα διώκεις significat: *nec repellis eum, qui tecum concubuit.* — 278 νόμιος πέλεν em K II 12, πέλε νυμφίος v, πέλε βουκόλος G. — 280 κάλλους coni Struv. p. 21, sua abusus observatione. Clausulam sumpsit ex λ 281 et hymno Ven. 204. Quamquam alibi διὰ μορφήν dixit. — 281 φειδομένῃς edd., φειδομέναις G, φειδομένοις M. — 287 ἐνίψας edd., ἐνίψα M. Corr C. — 293 κοῦφα edd. M. — 301 ἔπλεκε δάφνην edd., ἔκλετο Δάφνη, quod em C, etiam M. — 303 ἐμελίζετο G em, sed non recepit; ἐλελίζετο v. — 314 ἔον edd. M, ἑοῦ corr F Rh. — 316 οὐ σέο] οὐ γὰρ edd. M, οὐκ ἄρα coni Rh. Ipse aliquando cogitabam de οὐ γὰρ ἀκωκήν. — 319 Post hunc v. Ma posuit 324—327 αὐχένι — σιδήρῳ, male: nam postquam 320—323 cordi maluit quam collo infigi mortiferam sagittam, 324 sq. hoc ipsum revocat corde satis iam vulnerato, et 325 sqq. Nicaeae, dummodo se feriat, quonam id vulnere facere velit, relinquit. — 321 τοξοφόρῳ edd., τοξοφόρω M. — ὀϊστεύσῃς edd., ὀϊστεύσης M. — 326 καλύψει edd. M; „quod ferri poterat." G. Non poterat apud Nonnum. — 329 θηλύνῃς v, θηλύνεις M; „Alius f. malit θηλύνεις δὲ σ. vel desideret optativum." G. — 332 τεὴν] φίλην? — 345 τεὴν f, τεῇ certe M. — 358 ἱμερτῆς Ma ex em G, ἱμερταῖς v. — 368 προχέοντα v. Em iam Rh. — λαιμῷ] Sic em idem, δεσμῷ edd. M — 370 νύμφην f, νύμφῃ etiam M. — 374 πέτρης f, πέτρῃ etiam M. — 376 χαμεύνης edd., χαμευνῇ M, χαμεύνῃ G, qui et χαμεύναις ex 16, 23 proposuit. — 377 πολλάκι] βυσσόθι sive νειόθι? — 378 λάχνης fM. — 379 „fortasse verius esset: Ἀστακίδος μ. Κυβηλίδες ἤθεα νύμφης." G. — 383 ἔρριψε suspectum, quoniam se eo usurum esse iurat Amor. Num ἔψαυσε vel ἥρπαξε? — 385 ἀκλαύστοισι edd. M. — 388 „Fortasse praestaret καὶ γάμον." G. Non! — 389 βούτῃ edd., βούτης etiam M. — 393 νύκεν fM.

— 394 μέμψατο δ' αἰνὸν ἔρωτα? — 409 δέπας f, λέπας etiam
M. — 412 ἄγων] ἄδων f, ἔδω M. — 414 χαίρετέ] κλαίετέ f, κλέετέ M.
— 415 ἅμα δρύες em Uwarov, Ἀμαδρύες edd. quod ex 5, 440 item
corrupto defendit Koch. 169 sq.; ἀμαδρυὲς (sed duae extremae lite-
rae in rasura) M; Ἀμαδρυὰς coni Rh; ἐμαὶ δρύες G. — 419 ἀμεμφέα
v. — 406 sq. qui suo loco strophicam carminis bucolici compositio-
nem turbabant, hic in fine collocavi, quo loco eos olim lectos fuisse
vel verbum ἔστενεν — ἔστενον 406 docet, repetitum illud cum
emphasi ex 420. — 406 λύκος] λέχος edd. M. — ἀνανδέες edd. M.

LIBER XVI.

9 πτερόεντας ὀϊστοὺς fM. — 13 ἠδυμανεῖ edd., ἠδυμανῆ etiam
M. — νόων f, νόον etiam M. — 14 κούρην edd., κούρη etiam M.
— 22 ἡδὺ βέλος edd. M, unde ne quis ἠδὲ βέλος coniiciat, cavit
Lehrs. Q. E. 268 sq. — 24 πελάσσω v. Nisi fuit χερσὶν ἀφάσσω.
— 32 μελιηδέα edd., μελιηδέον (sic!) M. — 38 δὲ θελήσῃ edd.,
δ' ἐθελήσῃ etiam M. Cfr. Gerhard. lectt. Apoll. 91. — Ceterum
ante hunc v. male inseruit Ma 63 sq. αἴθε — ὀιστούς, qui et eo
loco post πτερόεις πόσις 56 optime inferuntur et h. l. arctissi-
mum nexum inter 37 πλήξειεν et 38 πληγῆς οὐκ ἀλέγω importu-
nissime turbant. — 41 ὡς ἀκέων δὲ? — 43 φοινίξοντα edd.,
φοινίσσοντα etiam M. — 45 κούρῃ G e coni F, sed correxit erro-
rem praef. XII sq.: „Restituenda optima lectio ed. pr. Ἵλαθι,
Κέρνη, a Falkenburgio obscurata. Nicaea Astacia pulchritudine
sua vincit Auroram, quae circa Cernen, vid. XXXIII, 183.
XXXVI, 6. XXXVIII, 287 oritur. Ita Cerne decus suum amisit."
— 47 δὲ] γὰρ v. — 48 εἴκελον] ἔμπεδον v. — 51 δι' οἴδματος?
— 55 πάλλευκος G e coni Rh, falso; πάνευκος M. — δράξοιτο
edd. M. — 59 γαμοστόλος f, γαμοστόλον etiam M. — 60 ἑῆς edd.
M. — 63 νομὸς fM, θοὸς coni Rh, νόθος egregie F. — 66 ἢ
edd., εἰ etiam M. — 68 ἀφνειῆς — ἀρούρης edd. M, ἀφνειῇ —
ἀρούρῃ G, qui tamen etiam ἀφνειῆς — ἐέρσης proposuit a Spitz-
nero quoque v. Gr. her. 57 inventum, a Ma receptum. — 71
φυάδι f, θυάδι M. — φωνὴν fM. — 82 δ', quod om v, add G,
quamquam non in textu. — 87 μεθέπων f, μεθέπω etiam M. —
92 πέτραις e cod. Palat. Ma, πέτρῃ v. — 98 ἰαύεις v; „ἰαύσεις
ed. alt. ex coni. Falk. Alius f. malit ἰαύοις." G. — 106 ἄσμενα
fM. — 111 περιπνεύσωσι v, corr G. — εὐώδινες edd. M. Em

Scalig. — 112 καταμέσσα f, μετὰ μέσσα M. — 116 πυρόεντας edd. M. Sed num fuit ἐρόεντας? — 117 εὗ δὲ edd., εὗδε M. — 118 Pro Διονύσῳ Ma σταφυλίδι scripsit ἀμέτρως suo more; sed acute tamen perspexit non tam ipsum Deum quam arborem Deo sacram hic quoque ut versu antecedenti requiri. Quare haud scio an ἐρεισαμένη τινὶ κισσῷ scribendum sit. — 119 πισύροισιν edd. M. — 122 ἡμετέρης edd., ὑμετέρης etiam M. — 124 μελαγλαίνῳ f, μελαγλαίνος M. — ἀργέει f, ἀργέ (sic!) M. Utrumque corr. F. — 125 αὐτὸς v, αὐτὰς corr Koch. 174. — 133—136 post 143 in Bacchicae orationis fine collocavit Ma, speciose primo aspectu, et tamen falso. Nicaeae ut alteri Dianae (125) ut aliarum servarum turbam (125—130) ita vel ipsas Gratias ancillarum loco (131 sq.) offert Bacchus, si quidem post venationem cum ipso concumbere et Dianae personam exuta Veneris partes suscipere velit (133—136). Sin vero caedis potius amans sit, et ad Indicam expeditionem invitatur Minerva in pugna sed post pugnam Suada futura (137—139), et ad feras trucidandas Bacchicum thyrsum accipere iubetur pantheras vel leones amatoris currui subductura (140—143). — 136 συναγρώσσοντι edd. M. Corr F. — 139 Ἀθήνης edd. M. Em Rh. — 141 δὲ] τε v. — 147 παρθενική em G, sed non recepit; παρθενικῆς v. — 150 ἔχεις v. — 151 φεύγῃ edd., φεύγει etiam M. — 152 ἀπευώδινος edd., ἀπ' εὐώδινος M. — 155 φαρέτρης v. — 158 φέρῃς edd., φέρεις etiam M. — 159 μιμνήσκομαι v. — 162 χαλκείῃς κεράμισι edd., χαλκείαις κεραμῖσι G, χαλκείοις κεράμοισι, quod Ma ex E 387 scripsit, etiam M. — 163 τρισκαίδεκα ex eodem loco scripsit Ma. Sed numerum duodenarium praetulit Nonnus, ne duo spondei continuarentur. — 176 αὐτὸ edd., αὐτὸν etiam M. — 181 σκοπέλοις Ma, σκοπέλῳ v. — 183 φαμένην λίπε Βάκχος edd. M. — 184 ὀρείπλανον edd., ὀρίπλανον etiam M. — 187 ἔχον f, ἔχειν etiam M. — ὑψίκερος edd., ὑψικερῶς M. — 197 sq. huc transponendos et cum interrogatione 192 sq. inchoata arctissime connectendos fuisse indicativi docuerunt, qui nullo modo inter imperativos 195. 196. 199. quadrant. — με, quod om edd., add etiam M. — 194 σε σὴν ταμίην f, σὸς ταμίην (omisso σε) M, unde σε σὸς ταμίης collato 11, 126 em K II 12; σε τὸν ταμίην c; σέ τις ταμίην coni Scalig.; σε Πὰν ταμίην e coni Rh G, qui etiam σε Πὰν γαμίων proposuit receptum

a Ma. — *ἔτι*] *ὅτι* G hoc et sequenti versu arctissime cu
dentibus copulato. — *πέτραις* Ma, *πέτρῃ* v; *ἐν ἐρίπνῃ* ol
— 196 *ἐάσῃς* egregie Ma; *ἐάσσας* edd. M, *ἐάσας* G. — 2
ἄδωσε f, *ἀστὸν ἐγώ σε* c, *ἀστὸν ἄγω σε* g m; *ἔνδον ἄγα*
feliciter invenit C, etiam M. — 202 *πρότερον* edd.,
etiam M. — 203 *εἰς λιθείαν* edd., *εἰλείθυιαν*, quod i
C Rh, etiam M: cfr. **38**, 281. — 204 *φαείνεις* edd. M
„Post hunc versum videtur aliquid deesse." G. Sensu
satis obscurus; sed fortasse *μέμφεο* corruptum. Num ἔσ
213 *ἀναγκαίους ὑμεναίους* edd. M, quod non dubito q
plis e tragicorum sermone depromptis vindicatura sit d
rantia. — 217 *ἀπὸ σκοπέλοιο* suspectum. Num *ἐνὶ σκοπ*
— 220 *πλάζουσα*? — 222 *σύνδρομος*] *δύσμορος* v. —
recte ante 224 collocavit Ma, quibus, quae iam 220—
cata sunt, magis etiam illustrentur, cum vox quercubu
subiecta ex more Nonnico *uno* versu (225) contineatu
παρθενικῇ? — 229 *φθόγγοις* f, *φθόγγους* c g, *φθογγ*
Ma scripsit, etiam M. Sed accusativus praeferendus fu
τολμήσεις f, *τολμήεις* etiam M. — 235 *λύσετο* f, *λίσσ*
M. — 237 *ἔχειν* v. „Aptius f. *ἄγειν*." G. — 242 „Au
gis placeret: *Ἀντιόπης ἔμαθες*." G. Talia non curav
243 *Σατύρων* edd., *Σάτυρον* etiam M. — 262 *βαρύ*
quod hic quidem non quadrat. — 270 *λεχείην* edd. M. „
vit Wakef. Sylv. V. p. 102. s." G. — 273 *πλεκτῷ* v, *πλ*
πλεκτῇ M. — *κύμαξ* fM, unde *κόμας* c g, sed *κάμαξ*
posuit G praef. XIII, quod recepit Ma. Cfr. K II 13. —
τ' v. — 280 *πλεκτὸν*] *στρεπτὸν* Ma. Sed *πλεκτή* 273 s
tum. — 285 *πνοιὴ*] *πολλὴ* edd. M. — „Malis fortasse
αὔρης. Sed cf. 290. s." G. Qui ipse emendandus erat
hic *sylvae* mentionem fieri docet. Ante oculos habuit, u
Theocritum **27**, 56

ἀλλάλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

—287 *ἦν ὁμόφοιτον* edd. M. — 290 *αὐλὸς ἐπεσμαράγησ*
κόλος ἐσμαράγησεν Ma. — 291 „Circa hunc versum fortass
sunt." G. Nullum iam video indicium. — 297 „*οὐ ποθ*
spicatur Cun." G. Male: vid. ad **15**, 276. — 312 *ἔχε*
quod revexit Ma, qui etiam post hunc versum male inseru
φίλε — νομῆος, qui et post 313—315 et statim ante 3

νίην δ' ἀπόειπε καλαύροπα locum habere necessario debet. — 314 τελέσσῃς edd., τελέσσῃς M. — 317 δ'] τ' v. — 318 ῥέξουσι suspectum: cfr. 17, 181. Num χραίσμωσι ex A 566, an τελέσουσι? — 319 ἔγρεο v, quod hic quidem non quadrat: neque enim dormit Pan. — 322 ἄνασσον G, vitiose. — 325 ἵληκες νόμοι οὗτοι f, ἵληκες ν. οὗ. c, ἱλήκοι νόμος οὗτος, quod coni F, etiam M; ἱλήκοις, νομὸς οὗτος G; nostrum posuit Ma. — 326 ἀρδεύων edd., ἀρδεύω etiam M. — 328 ἑὸν] ἑκὼν edd., ἑὼν (sic!) M. — 340 δυσέρωτα coni G, sed non recepit; καὶ ἔρωτα v. Nisi fuit ἐς ἔρωτα. — 351 παρθενίης edd. M. — 353 μαζοὺς] μηροὺς v, quod defenderunt ex Iuvenal. VI, 423 *aliptes — summum dominae femur exclamare coegit!* — 358 ἀδραμιάδες f, ἀμαδρυάδες etiam M. — 360 παρθενικὴν Ma. Sed crimen extenditur. — 361 ὅλον δέμας v, quod G apud Uwarov. 46 olim sic defendebat, ut esset idem quod ὅλη φυγόδεμνος. Nec aliter nuper Rigler. melett. II, 17 φυγόδεμνος ὅλον δέμας Nonnum scripsisse putat et „similitudine soni oblectatum" et fortasse, „quia Echo nihil de corpore praeter vocem retinuit." Haec artificia alienissima sunt a Nonno. Nostrum invenit C. Sed fortasse ἐμὴ δόλον adeo scribendum fuit: cfr. 102. — 370 Βάκχην v; Βάκχου, quod Ma ex em G scripsit, etiam M. — 381 εἰς etiam M, εἰ edd. — 390 ἀγχινόοιο edd. M. Em C. — 395 ζαθέας f, ζαθέ (sic!) M, ζαθέης c ex em F. — 397 ζωθαλπόδες edd., ζωθαλπέδες M, ζωθαλπέες em Scalig., ζωθαλπίδες G e coni Rh. — 398 ἐπιστώσαντο suspectum. An est: *ratum fecerunt?* — 399 ἤνθεσι edd., ἤνθεε etiam M. — 400 ἑορτῶν fg, quod falsum esse vidit Lehrs. Q. E. 268; ἑορταῖς, quod idem coni, recepit Ma, habet etiam M; ἑορτῇ c e coni F. — 405 Nimis abrupta illa extrema καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην. Num quaedam exciderunt?

LIBER XVII.

3 δῆρον f, δήρην M. — 4 δὲ] γὰρ v. — 6 ἀμαξονίης τε δομὴν fM. Em C. Infeliciter Koch. 175 Ἀμαζονίης διδύμην coni. — 15 ὥπλισεν edd., ὥπλισσεν etiam M. — 16 χαλκοῦ] χαλκῶν edd. M, λόγχης Ma; sed illud sufficit, nec μελίη a λόγχη differt, ut Ma putat. — 18 πτολίεσσι edd. M. — ἀσπίδας edd., ἀσπίδος M. — 20 et 21 sedem mutare iussit Ma, qui praeterea 21 εἴλικι scripsit. — 22 Μαρωνίδος αἶαν ὀπώρης v, quod falsum esse evicit Lehrs. Q. E. 261. Em K I 648. — 23 βάκχῳ edd., βάκχω M.

Corr G, qui falso etiam de *Βακχῶν* cogitavit: vid. Lehrs. Q. E. 256. — 27 *ἐχάζετο* paullum suspectum. — 31 „*ληῖδα θηρ.* Cun in *ἤλυθε θηρ.* mutabat; languide. Videtur versus excidisse.“ G. Sine dubio! — *μάχην* fM. — 34 *διοιπετὲς* f, *δίïπε* (sic!) M. — 35 *εὖδις* edd. M. — 37 *διασχίζοντα* edd. M. Em Scalig. — 43 *ἐέρσης* f, *ἐέρσην* etiam M. — 51 *ἄδειπνον*, quod om fM, supplevit F. — 52 *μολόρκης* f, *Μολόρχου* c g m, sed *μολόρκου* M. — 53 „*κεῖνα* mutabat in *δεῖπνα* Scal. Fortasse recte.“ G. Minime! — *δι'*] *δὲ* edd. M. Sed fort. *μετ'* vel *ἐς* scribendum. — 54 *χάδην* edd. M. Corr Scalig. — 57 *νεοπηγέα πηρὸν* f, *νεοπηγέα πυρὸν* M. — 61 „f. scrib. *κείνου*, sc. *Βρόγγου*.“ G. Non puto: potius *κείνην* praetulerim, quamquam necessarium non videtur. — 62 *εἰλαπίνης* edd. M. — 69 *ἐθήμονα Π. ἀοιδὴν* em G, sed non recepit; *ἐθήμονι Π. ἀοιδῇ* v, *ἐθήμονι Π. ἀοιδὴ* M. — 70 *διδυμόχροον* edd. M, „perpetua confusione.“ G. — 73 „Malim *Βρόγγῳ δῶκε πιεῖν*.“ G. Nullam video causam. — 76 *ἀφάσσων* f, *ἀφάσσω* M. — 84 *γυρήσαντα* v. — *εὐκληδέϊ* v, sed *ἐν κοιλάδι* vel *κυκλάδι* iam proposuit G. — 86 *οἰνοτόκοιο ν* * * edd., quod G bene *οἰνοτόκοιο νέους ὅρπηκας ἐγείρειν* supplevit; sed *οἰνοτόκοιον ἔορας πηκας ἆ* M, unde K II 13 *οἰνοτόκοιο νέους ὅρπηκας ἀέξειν* em; et in idem Ma incidit, cum in cod. Pal. *οἰνοτόκοιο ν͂ ὄρπηκ' ἀξ* invenisset. — 91 *μόθοιο* pro *φόνοιο* Ma, quia „Bacchus est trop doux, pour vouloir, de gaité de coeur, la mort et le carnage!“ — 95 *θερμοτέρους* edd. M. — 103 *δ' αἰχμὴ*] *δοχμὴ* edd., *δ' ὀχὴν* M. Em Rh; *δ' ἀκμὴ* Ma: „la fleur!“ — 113 *ἐκ δὲ κυδοιμῷ* f, *ἐκ δὲ κυδοιμοῦ* M et ita coni F Rh, qui etiam *ἐκ δὲ κυδοιμῶν* tentabat. Sed abhorret haec brachylogia a stilo Nonni, qui nisi forte versus excidit, *ἐκ δὲ ῥεέθρων* hic ut alibi scripsit, quae clausula ex 127 corrupta est. — 115 *ἔμφρονα* v, *ἄφρονα* Ma „car cette fureur est insensée aux yeux d'Astraïs qui parle.“ — 117 *ἄσχετα* em Koch. 175; *ἔσχατα* v. — 125 *οὐ μὲν ἔτι* edd., *οὐ μὲν ὅτι* M. Em C. — Ne quis putet subesse lacunam, membrorum oppositio haec est: „illi quidem in servitutem abducebantur, ego vero solus relinquebar.“ — 128 *δολίης*] *φονίης* v. — 130 *νίκης* f, *νίκην* etiam M. — 134 *τραχὺς* edd., *ταχὺς* etiam M. — 138 *Βάκχῳ* edd. M. — 139 *ἐναύλων*] *ἄρ' αὐλῷ* edd., *ἄρ' αὐλῷ* M. — 144 *λεπταλέοισιν* quamquam defendi potest de caprinis Panum pedibus dictum, tamen haud scio an hic quidem *λυσσαλέοισιν* praeferen-

dum sit. — 146 βεβηϊμένον f, βεβιημένον etiam M. — 154 ἔῃ] ἔην edd., ἔη M. Corr Rh. — καλαμητόκον fM. — 167 Post hunc v. Ma inseruit 21, 116 sq.

ἄλλος ὑποπτήσσων μανιώδεα Πανὸς ἱμάσθλην
εἰς ἐνοπὴν ἄγραυλον Ἄραψ βακχεύετο ποιμήν.

Tantum Panis valuit flagellum! — 182 μαχητῇ f, μαχητὴ M. — 186 ὀρόντης f, ὀρόντη M. — 185—189 hoc ordine disponit Ma: 187—189. 185 sq., sine causa: postquam se θηλυμανῆ Διονύσου Deriadis in servitium abrepturum minatus est, hunc ipsum — οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἁπαλὸν χρόα — in certamen singulare provocat, quo facto bellum illum bellatorem bellis comparat puellis. Quamquam provocatio illa 185 sq. fortasse initium est alterius, quam Orontes habet, orationis ponendum ante 249 οὗτος ὁ θῆλυν ὅμιλον —, quemadmodum sane v. 190 sq., qui hic omnia turbant, egregie infra inter 260 et 261 alteri Orontae orationi idem inseruit. — 196 φεῦγε δ' ἄρ' ἀστραῖος edd., φεῦγε δ' ἀραστραῖος M. — 203 τετυμμένον edd. M. Corr C. — 208 ἑτάροιο edd., ἐτάροιο M. — 211 καρήνων edd., καρήνω M. Corr F. — 213 παλμῷ] ταρσῷ edd. M, ταρσῷ G. — 215 κτύπος coni F. — 217 τυποῖς f, τυπεὶς etiam M. — 222 φίλτρον em K II 13, λύθρον v. — 223 ξυνάγειρεν edd. M. — 224 μηροῦ] βάκχου edd. M; μαζοῦ coni Wern. ad Tryph. p. 436, quod non sufficit. — 234 ἤρισσε edd. M. — 236 ταννκραίροιο] Σεληναίοιο v, quod adversis cornubus pugnat cum 240 sqq. Nec quidquam iuvat, quod coni G, εἶδε pro εἶχε. — 238 πτερόεις edd. M. Em Scalig. — 239 γαμοστόλος v, quod defendit Rigler. melett. V, 18; γαμοστόλον recte em G. Num vero scribendum οὔ ποτε κάμψας Ἡρακλέης κέρας εἷλκε γαμοστόλον? — Αναίου edd. M. — 241 δαιμονίοις edd., δαιμονίης etiam M. — 245 ἀντιβίου] ἀντιτύπου v. Nisi fuit ἀντιπόρου. — 247 Αναίῳ edd., λυαίω M. — 251 τέρπῃ f, τέρπεις etiam M; θέλγεις em K I 648. — 254 „γέρων male in ῥέων mutabat Scal." G. — 190 σοὺς edd. M. — 191 ἑλκομένους edd., sed ἑλκομένας etiam M. — 272 κυανέην] Sic em C, qui etiam κοιομένην tentabat; καὶ κυθέην edd. M, καὶ Σκυθίην coni Rh, Καυκασίην G. — 280 λέκτρῳ f, λέκτρον c, λέκτρων etiam M. — 283 ἕλκων edd., ἕλκω etiam M. — 285 κυδοιμοῦ f, κυδοιμῷ etiam M. — 239 Ὀρόντῃ em Rh, ὀρόντη M, Ὀρόντην v. — 290 καί μιν] καί ἑ edd., καίες (suprascriptus erat super και accentus gravis, sed erasus) M. —

294 *ὀλέσσων* f, *ὀλέσσω* etiam M. — 297 *κατακτείνω σε* edd., *κατακτείνωσεν* (sic!) M. — 298 *ἁβρὰ* suspectum. — 300 *ῥε θρῳ* f, *ῥεέθρου* c; *ῥεέθρων*, quod coni Rh, etiam M. — 308 *ψυχροῖς*] *ψυχῆς* edd. M. — *ῥεέθρω* M, *ῥεέθρων* coni Rh. — 311 *ἱερῆς*] *χρυσέης* v, quod hic non quadrat. Poterat etiam *ῥ α δ ι ν ῆ ς*. — 312 *τύμβον*] *δίφρον* fM, *τάφρον* c, *φιτροῦ* coni Scal. Em G. — 314 *αὐτοκόνῳ* edd., *αὐτοφόνῳ* etiam M. Cfr. Wern. ad Tryph. p. 62. — 322 *βελέμνῳ*] *σιδήρῳ* v. — 325 *κισσῷ*] *θυρσῷ* Ma. — 327 Qui sequuntur versus 328—352 a Ma hoc modo disponuntur: 350—352. 332—342. 328—331. 343—349. Causam nullam video transpositionis, quamquam concedo in eiusmodi locis nec certi ordinis unam esse necessitatem, sed singula membra varie consociari posse. — 326 *γυμνωθέντι* f, *γυμνωθέντα* etiam M. — 327 *ἀσκεπέες* edd. M. Em C. — 329 *σχιζομένων* edd. M. — 330 *ὅθι Ταῦρος* („*ταῦρος* editt. nomine non proprio.“ G) suspectum. Sensit Ma, sed infeliciter posuit *μυκομένων ἅτε ταῦρος*! — 335 *ἰνδοκόμοι* edd. M. „An *Ἰνδόγονοι δὲ*?“ G. Abhorret a Nonno. — 340 *αἰδομένη* edd., *αἰδομένοις* etiam M. — *ἐνὶ*] *ἕο*? — 341 *πεμπομένην* edd., *πεμπομένων* etiam M; idemque em Spitzn. v. Gr. her. 57. — 343 *σιδήρῳ* f, *σιδήρου* etiam M. — 348 *ἐδομόχθησαν* f, *ἐδοχμώθησαν* etiam M. — 352 *ἐστίζετο* edd. M. — 354 *προασπίζοντα* edd. M. Em C. — 358 *φορβάδι* fM. — 359 *ὑπὸ* edd. M. — 360 *βαρυνομένης* suspectum. Num *μ ι α ι ν ο μ έ ν η ς*? — *φονίης* fM. — 361 „*Κινυρὴν* ed. alt. ut nom. propr.“ G. — 375 „Hic versus in editt.“ (et M) „legitur post v. 377. Ordinem restituerunt Scalig. et Herm. Orph. p. 752.“ G. — 377 *θυιὰς* em Herm. l. c.; cfr. 319; *Ἰνδὶς* v, nisi quod Ma ex 22, 2 *θοῦρις* scripsit. — 381 *ἀπροίκτησιν* f, *ἀπρήκτοισιν* etiam M. — 384 *ὅμοιος* f, *νόμιος* etiam M. — 385 *ἐρυθραῖνον* f, *ἐρυθραίνων* M. — 386 *ἱκεσίοις* edd., *ἱκεσίης* etiam M. — 390 *κυανέων πόμπευεν Ἐρυθραίων τηλόθεν Ἰνδῶν* v „versu aperte corrupto“ G. *Ἐρυθρῶν* tentabat Rh et Wern. ad Tryph. p. 70, quod recepit Ma; paullo melius G praef. XIII *κυανέῳ π. Ἐ. ἑκὰς Ἰνδῶν*. Sed patet versum et hypermetrum et sensu mutilatum ex duobus huiuscemodi conflatum esse:

γαῖαν ἐς ὀλβιόδωρον Ἐρυθραίων πρόμον Ἰνδῶν
κυανέων πόμπευεν ἀπήμονα τηλόθεν Ἰνδῶν.

Cfr. Koehler p. 55 sq. — 392 *ὅπῃ* em G, sed non recepit; *ἐπεὶ* v, quod cave mutes in *ἐκεῖ*. — 395 *ὁμόχρονος* edd. M. Corr Rh.

— 396 ἀηθερέος f, ἀειθερέος etiam M. — 397 ὑψιγόνοις edd. M.

LIBER XVIII.

4 ἄρηα om fM, suppl F. — 8 ἀνεμώδεος edd. M. — 9 νήπιστο fM. — 12 ἀνεσίασεν f, ἀνεσείασεν M. — 13 „κατεπήλατο suspectum.“ G. Causam non video. — 16 τίταινεν G vitiose: „τιταίνων, nisi versus excidit, non ferendum.“ At excidit. — 19 δῶμα Ma recte ex em C: cfr. 40; παῖδα edd. M; ἐμὴν μὴ δαῖτα G. — 20—38 transponendo et mutando Ma, scilicet ut apertam lacunam post 35 obscuraret, tam prave corrupit, ut haec somnia notare supersedeam. — 26 ἐδωδῆς f, ἐδωδήν etiam M. — 27 ὅλον corr Rh nexu non curato. — 32 „Malis fort. Τάνταλον ἠπεροπευτήν.“ G. Recepit Ma coniecturam inutilem. — 34 πιφάσκων v. — 35 ξείνισσε μακέλλων f, ξείνισσε μακέλλω M, qua monstrosa voce sequentis versus clausula tegi videtur; hic enim τραπέζῃ in fine positum fuisse feliciter eruit F, qui non debebat χαλιῇ tentare haud improbatum a G, qui bene addit: „deest mentio duorum hominum, qui soli inter Phlegyas propter praestitum Iovi et Apollini hospitium a Neptuno conservati esse tradebantur.“ Fortasse longioris lacunae signa ponere debebam. — 36 ἀπερροίβδησε vel ἀνερροίζησε coni Unger. parad. Theb. p. 352. — 38 ἀμφοτέρας fM. — 45 δ' om edd. M. — 47 ἐπ' αὐχενίοις edd. M. — 53 ἀμφιπερισκαίροντες Ma ex em Hermanni, ἅρμα περισκαίροντες v. — 54 φιλάμπελος Ma. — 55 ἔχουσα] ἰοῦσα? — 59 οἰστρομανεῖς καὶ v. Em K II 13. — ἐθήμονες edd. M. — πέτρην f, πέτρης etiam M. — 60 ποσσὶν εὐκνήμοισιν v, ποσσὶ δασυκνήμοισιν Ma ex em G. — κολώνῃ] κονίην f, κονιήν M, κονίῃ c g m, quod 48, 50 quadrat, non hic. — 62 αὐλή etiam M, αὐγή f. — 63 λίθων G et Wernick. ad Tryph. p. 485, νόθῳ edd., νόθων M. — 64 ἐάσας Ma, quod et ipse inveneram; ἐρύξας v. — 67 et 68 G transposuit Scaligerum secutus. — 73 Versum de *argenteis* parietibus, quo soli *gemmis* strati (λιθοστρώτοιο μελάθρου) descriptio (70—72. 74—80) importune interrumpebatur, ante 81 posui, quocum optime coniungitur. — 81 μελάθρων em G, sed non recepit; μελάθρῳ v. — 82 δοῦρα θωῆς f, δοῦρα θοῆς M. Corr F. — 85 θεσμῷ] δούρῳ v, quod „nescio, utrum mutandum sit in δουρί, an in κόσμῳ.“ G. — 89 Probabilius videbatur propter χειρὸς ἔχων

hic quoque versum excidisse, quam Nonnum βραδυπειθέι ῥιπῇ scripsisse. Nam ταρσῷ quidem cum ἐτίταινεν ὀπωπήν iungi non poterat. — 91 οἴνοπι v, αἴθοπι Ma; „Corrigerem ἤνοπι κόσμῳ, nisi Nonnum illud argute dixisse putarem.“ G. Equidem hic nihil video argutiarum, et ἤνοπι probavit etiam Wern. ad Tryph. p. 412. — 96 ἀπειλῶν edd., ἀπειλῇ etiam M. — 102 δὲ μέθυσσαν edd., δ' ἐμέθυσσαν etiam M. — 103 δὲ πλατάγησε edd. M. — 107 μέσσῳ v, sed „μέσσω, sc. μελάθρῳ, nescio an sanum sit“ G. — 113 ἀλλοτρίῳ G, qui etiam ἀλλότριον coni errore nostro textui relictum, quod cur ferri nequeat indicavit Lehrs. Q. E. 264; ἀλλοτρίου edd. M. — 114 προσώπῳ] καρήνῳ v, quod quis defendat ex Maronis calvitie. Sed ea cum non inter omnes constet, diserte indicanda fuit. — 119 παλμῷ] ταρσῷ v. — 128 χαλκῷ edd. M prono errore, παλμῷ G ex em C. — 132 ὀρχήσατο v. — 137 ἴχνεϊ] ἴχνεσι v. Vid. ad Quint. IV, 347. — 145 ἐπαΐσσοντι edd. M. — 147 μεσσατίην f, μεσσατίῃ etiam M. — 155 ὀρφὴν f, ὀρφνῆς M. — 164 στιχηδὸν edd., στοιχηδὸν etiam M. — 170 „f. ἐδάϊξε.“ G. — 175 μαντιπόλον, quod e coni G Ma recepit, etiam M; μαντιπόλον v. — αἰνὸν] ἄλλον edd. M. — 177 προκέλευθος edd. M. — 183 Nulla lacuna notata v. — 185 παλάμας fM. — 189 αὐχενίῳ v. Em K I 648. — 191 Haud iniuria in χεῖρας offendit Ma: „le lion n'a pas des mains“, sed χηλὰς quod posuit ferri nequit, nec aliud succurrit. — 195 παλινδόνητον fM. — 197 ἰὼν coni G ap. Uwarov. 51, ubi etiam v πόνῳ πεπαλαγμένος (πόνω πεπληγμένος M) emendatur. — 198 χρύσεον Ma: „Bacchus n'a point d'armure d'airain.“ Alibi omnino lorica caret; sed in his Nonnus sibi non constat. — 204 ἔνδυνε v. — 205 „Post ὑπνώοντα edd. nullam lacunam agnoscunt. Sed aperte deest verbum, veluti καλέσσατο, una cum mentione Staphyli. Fort. tale quid: καὶ Πίθον ὑπνώοντα καλέσσατο· σὺν δὲ τοκῆι μητέρα καὶ συνέγειρε. Μέθη δ' ὡς etc. Rh ad hunc versum adscripsit λείπει.“ G. — 207 ὄρθριον M et Ma e cod. Pal., ὄρθιον v, ὄρθιος coni Rh. — νύμφη etiam M, νύμφην edd. — 208 ἀμεργομένης v. — ὀπωπῆς edd. M, ὀπώρης G. Emendavi in iis, quae de Tryphiodoro scripsi, p. 366. — 209 ἔπειθεν edd. M. Em Canter. — 211 ἐσσυμένως edd. M. — 213 μάρος fM. — 218 φέρω fM. — 223 sq. transposuit C. — 224 αὐτὸν c e coni F. — 226—228 transposuit Koch. 175, qui et 227 ἤ ποτε pro v ὁππότε

scripsit. — 231 δὲ] γὰρ v. — 235 δὲ λέοντας G, τελέοντας edd., λέοντας M. — 237 κεραυν M. Voluitne κεραυνοῖς? — 238 ἀλλοφυὲς fM, ἀλλοφυὴς c. — 240 ἑρπυστῆρες edd. M, ἑρπηστῆρες G tacite. — λαιμῶν] Sic Ma ex em C; v ταρσῶν. — 241 ἐρευγομένων edd. M. — 243 ἔβρυχᾶτο] Sic G; εὐρίκατο f, ἔβρυκατο (!) M, ἐστήρικτο c e coni F. — 244 τύπῳ v. — 254 δύο νώτων f, διονύτων M. Em G. — 255 οὐρῇ corruptum; ἄκρον coni C. Num ὁρμῇ an potius ὁλκῷ? — 256 τετυμμένος edd. M. Em C. — 264 Ne quis χαλαζήεσσαν ex v. 232 tentet, Campe et ipsa Saturni est socia, ut Echidnae filius v. 278. — 268 ἀρχεγόνου edd. M. — 272 Ἰνδῷ σὸς] Sic em F; ἰνδῶσα f, ἰνδῶσα M. — 273 ὅττι] ὅς ῥα? In M appictum in marg.* — 276 ὁμόζυγος iunctum cum λόχμης v. — 278 καὶ κιχμάζοντα fM. Em F. — 283 ἐπιπλαχθέντας edd., ἐπιπλαγχθέντας M G. — 284 λαιμῷ] Sic em Scalig.; μηρῷ edd., μηρῶ M. — 288 ὅσσον δορὶ v. — 289 θηροφόνου v. Em G. — 291 „Suspectum χθιζά; certe mirum.“ G. Aperte, sed absurde imitatus est Apoll. Rhod. IV, 1436 sqq. — 293 καὶ om fM, add F. — 294 χαρ et in marg. appictum * M. — 299 καταπρήνιξας (sic!) v. — ἐρυθραῖον f, Ἐρυθραίων etiam M. — 304 ἀστράεσσαν v, ἀστερόεσσαν ex 41, 335 em Koehler. p. 52 [1]). — 311 Κρονίδη νίκεσσε f, Κρονίδην νείκεσσε M G, Κρονίδην ἱκέτευε coni F. Em KII 13. — 323 ἀεργηλῶν f, ἀεργηλῆς c e coni F; ἀεργηλῶν et in marg. adscript. .·. τάζων M; ἀερτάζων G ex em Rh. — 329 σταφύλου f, σταφύλω M. — 330 χιτῶνα v. — 331 ἀλάλαζεν f, ἀλάλαζον etiam M. — 335 ἐβύσατο f, ἐδύσατο etiam M; quod Rh coni etiam ἐβήσατο proponens. — αὐλῆς fM. — 336 μνῆσιν f, μνήστην M. — 339 μόθον pro Μέθην fM. — 341 ἐάσσας edd. M; ἐᾶσα G, quod me invito relictum est, quippe contrarium canoni Nonniano: vid. Struv. 24. Verum restituto ἐάσας locus non sanatus erit: errant enim Struvius et Rigler. melett. III, 8 putantes καὶ h. l. *etiam* denotare, quae ratio a grammatica Nonni non minus abhorret quam illud ἔασα ab eius metrica. Fortasse post 341 duo hemistichia exciderunt. — 343 εὔφυτον edd., εὔτυπον M; εὔφυτον etiam em Wernick. ad Tryphiod. p. 79. — 351 ἀπλανέες fM, ἀπλανέες c. — 353 sq. transposuit Rh. — 353 δολόεσσαν edd. M. — 354 χυτῆρας ὑπόωντα f et (nisi quod χυττῆ-

ρας) M. Em F et Cant. — 356 γιγνώσκω G errore. — 357 c λυθεν v. Em K I 648. — 361 σιγαλέοις edd., σιγαλέον M; σ λέοι G, σιγαλέης olim em K II 13. Sed hic Botryn, non Me alloquitur. — πεῖθος f, πένθος etiam M. — 364 ἑοῦ v, ἐμο quod et G coni et probavit Lehrs. Q. E. 221.

LIBER XIX.

1 φωνῆς edd., φωνῇ M; „Rh φωνῇ. Nonnus scripsit θ v. Odyss. λ. 39.“ *Hermann.* — 4 κλαίουσα Scalig. coni. Se est oxymoron. — 6 ὕστατος] ἄμπελος fM, χάλκεος c e coni F πεδος G. Possit etiam de νήγρετος cogitari. — 8 ἀμπελό ἀμπελόεις etiam M. — 20 ὄγκον om fM, add G; οἶνον add coni F, qui etiam illud proposuit; ὄμβρον coni Rh. — 23 23** om v M, add cod. Palat., ex quo addere tamen dubi Ma. — 24 παισίωνος f, παισίονος M. — 25 στείχων μόρον — 26 ἐθέλω edd. M. — ἀμφότερον γὰρ edd. M. — 28 ἐθέλῃς Em G. — 31 χείλεσιν ἡμ. ἐπιδήμιον edd. M. — ἐρείσας f, ἐρ etiam M. — 38 ἐάσας v, ἐάσῃς voluit G, ἐάσσῃς M. — 43 δω f, δώτειρα M; δώτειρα καὶ ἄμβροτε c, δώτῃ τερψίμβροτ δῶτις coni Rh. Aperta est lacuna, cuius causa epanaphor μετὰ χρυσέην Ἀφροδίτην — fuisse videtur, ut post v. 23. — „ὡς Ἀφροδίτῃ tentabat ill. Ouwaroff, fort. vere.“ G. dubio falso! — 46 εὐθαλέεσσι] εὐάνθεσσι v. — 47 τελέ unde στέμματι — τελέσω G. Sed τελέσει M. — 48 χρυσόθ edd., χρυσόνθρονον (sic!) M. — 55 sq. ante 51 ponendos f quivis videt: Methes honores absolvendi sunt, antequa Botryn et Staphylum transeatur. — 51 καλέουσι edd. M. — τύμβου edd. M, τύμβον G. — 61 πιερικοῖς f, Πιερικῆς etia — 64 ἔγειρον edd. M, ἐγείρετον G ex em Herm. Orph. 696, ἐγ μεν em Cant. — 72 χαίτης edd., χαίτην etiam M, χαίτας M 73 δαφναίης edd., δαφναίοις etiam M. — 75 ἐκταδίην edd. 77 πήποτε f, μήποτε etiam M. — παρειμέναι f, παρειμένη c e F, παρειμένος M, unde lacunam indicavi ad Quint. IV, 3 μήτε τι — παρειμένη. Cfr. Lehrs. Q. E. p. 266*). — 78 π ρος M, πρῶτος v contra Nonni usum propter continuatos deos. — 89—94 οὕτω — ἀνίην pessime traiecit Ma post 1 τελέσσει! — 92 Στάφυλον edd., Σταφύλου etiam M. — 98 τερον edd. M. — 101 ταυροεπὴς edd. M. — Tum vulgatam eg

ex Γ 213 vindicavit Koch. 176. G acumine non animadverso λιγύμυθος· Ἀμυκλαῖος τίνι θεσμῷ εὐχαίτην etc. — 108 φωνὴν f, φωνῇ M. — 110 κισσῶν f, κισσῷ M. — 116 δι' ὅ βάκχος ἀφιδεῖ f, δ' ἰόβακχος ἀφειδεῖ etiam M. — 118 κρητῆρ' εὐώδεος edd., κρητῆρα εἰώδεος (sic!) M. Em praeter G etiam Wern. ad Tryph. p. 126. — 124 βάκχῃ f, βάκχῳ M. — 126 ἀφνειῆς edd. M. — 127 ἀργυρέαις fM. — νώτοισι] ἀγκῶσι v, quod ferri nequit, multo etiam minus quod Koch. 176 suasit ἀργυρέαις ἀνθαῖσι! Cogitari etiam posset de ἀργυρέαις λαγόνεσσι, sed illud est vere Nonnicum.— λευκαίνετο edd. M. Corr Herm. Orph. p. 752. — 128 κορύμβῳ] καρήνῳ edd. M. — 129 ἑλιχρύσοιο egregie em G, sed non recepit; ἕλιξ· χρυσέῳ δὲ v, quo servato Meinek. ad Theocr. I, 30 inter ἕλιξ et χρυσέῳ unius versus lacunam statuit. Sed ipsa Theocriti manifesta imitatio pro Graefiana emendatione pugnare videtur. — 136 ἀεθλεύσειε edd. M. Corr F: vid. Herm. Orph. p. 762. — 139 πέσει f, πέσῃ M, πέσῃ c. Hoc praeferre debebam. — 141 „Pro ἐγὼ Scal. tentabat ἀγών.“ G. Speciosius quam verius: neque enim ἀγών idem est atque ἀέθλιον. — 143 ὀπάσσω] ἱμάσσων fM. — 144 πεπλαγμένον f, πεπαλαγμένον etiam M. — 145 Ante hunc versum lacunam et post eum 149 ponendum esse res ipsa docuit. — ἐς] δ' edd., δὲ M. — Probabile est Nonnum ἐγείρω dedisse; sed in loco lacunoso nihil novare volui. — 148 ῥυθμὸν ἐγείρω] δῶρα τιταίνων edd. M, quod aperte corruptum ex 149; κῶμον ἐγείρω G: „qui δῶρα γεραίρω tentaret, vix satisfaceret.“ — 155 ὀπωπή edd., ὀπωπῇ M. — 159 οὐ μὲν ὅτι χρύσεος καὶ] οὐχ ὅτι χρύσεος ἦεν v, quod falsum esse demonstravit Lehrs. Q. E. 263 οὐ μὲν ὅτι χρύσειος coniiciens. — „Fort. μοῦνος.“ G. Minime! — 164 χορείῃ fM. — 166 νηφαλίων edd., νηφαλίον M. — 168 καὶ om f, add etiam M. — 172 πέλε] δὲ πέλω fM. — 177 φιλοκνίσσοιο τραπέζης hic quidem quid sibi velit, non perspicio. Nexus postulare videtur φιλοκλαύτοιο μερίμνης seu tale quid. — 178 Erraret, qui hic χορεύσω coniiceret. — 182 ἐρατεινὸς fM. — 184 Nisi νόθος hic novo more dictum est simili sensu atque modo ξεῖνος et ἀλλότριος, quod parum credibile, versus excidisse videtur, qui ex sequentibus ad sensum quidem facile suppleri potest:

— — — — Ἡλιάδων δὲ
ξεῖνος ἐγὼ γενόμην, ἀλλότριος Ἠριδανοῖο,

οὐ γνωτὸς Φαέθοντος ὀλωλότος ἡνιοχῆος
εἰμὶ, καὶ οὐ νόθος ἄλλος ἐγὼ πέλον Ἀργυρότοξος,
οὐ Σπάρτης ναέτης, etc.

— 185 ἀείρων edd., ἀείρω etiam M. — 187 ἢ v, εἰ iam em F. —
ἀβρὸς v. — 194 καλλὰ fM. — 173 – 175 hic in orationis fine olim p
tos fuisse cum iteratio docet 173 ἵλαθι σεῖο Μάρωνι post 190 et
tum sententia antecedentibus cognata et epilogo aptissima, cum
pra post 172 omnem nexum perturbet. Mirum ne Ma quidem ali
transponendo iusto audaciorem hoc animadvertisse. — 175
πιέτω ex egregia Hermanni em G; νεοσπίστου edd., νεοσπά
M, νεοσπείστου vel νεοκτίστου coni F; C audacius: Σειληνο
λίποιμι πιεῖν νέον. — ὄγκον] οἶνον v. — 207 ξύμπαντα] τ
πάντα? — ἀρχαίης, quod et ego emendaveram, iam Ma; ἀστρ
v. „Verba χύσιν ὕλης suspecta sunt." G. Infelicissime Koch,
abusus 25, 430 κατ' ἀρχαίης μέσον αὐλῆς tentavit. —
νεκταρέην] ἢ ζαθέην v. Non sufficeret ἦν ζαθέην. Cfr.
— 212 „ἀμβροσίη γλυκ. tentabat Cun. Male." G. — 214
Σατύρους v add δ'. — 221 οἶκον nonnihil suspectum. — 225
κτύπος ὤετο πολλῇ fM, ἐνῆν κτύπος, ᾧ ἔπι πολλὴ c, ἐνῆν τύ
ὥς ποτε πολλὴ G: „Fortasse debebam ἔην κτύπος· ὥς ποτε etc
ποτε iam Rhodom." ἔην recte recepit Ma. — 227 οὔ ποτε edd.,
ποτε M. — 229 μεμηλότα suspectum: num μεμιγμένα? —
κρονίου fM. — 234 ὄργανα] τεύχεα Ma „terme plus noble!" —
Ἔρως· ἐρόεις δ' edd. M. — 236 μισσὸν edd., κισσὸν etiam M. — hi
238 θαλὸν f, θαλλὸν etiam M. — 241 ἄλλον ἀπ' ἄλλου v. — 243 I
hunc et sequentem versum excidisse unum huius sententiae pa
ἥδιστος πόθος ἦν· τὸ δὲ δεύτερον ὀρνυμένοισι
— 247 ἀρύσσων fM. — 251 „Fort. θεοῖς, ὡς Ζηνὶ τοκῆϊ prop
v. 249." G. Potius tota clausula malum supplementum vid
pro eo, quod poëta scripsit: πάσαις τε θεαίναις. — 252
πομένης edd., τερπομένοις etiam M; κεκριμένοις Ma non sent
oppositionem inter τερπομένοις et κατηφιόωντι etc. — 255
σινοντο fM (in quo adscr. ad marg. *); ἀεὶ σίνοντο c. Em G
256 ἤτεεν ἄλλο κ' (καὶ c) οὐ κόρον ἔσχε edd. M. — 257 βάκχ
Βάκχῳ etiam M. — 259 ἀκίχητος] ἀκόρητος Ma eo sensu
303 μέθης ἀκόρητος legitur. — 267 ἐπὶ στέρνοις edd. M. —
θαρσῷ edd., ταρσῷ M. — 272 ἀπὸ edd. M. — 281 ἑλίσσων v;
G: „Fort. Σειληνὸς ἀράσσων vel ἐρέσσων, vel πόδα λαχνήε

πέδῳ Σ. ἑλίσσων." Prius recepi, ἐρέσσων Ma coll. Aesch. Agam. 52! — 282 ποθῶν v, θοῷ em K I 649. — 288 ὑψικάρηνον v, acumine sublato. — 289 ψαμά θ ων vel ψαμά θ ον, aptum ex βυθός? — 290 λυθέντος ἀμειβομέναι πέλαι f, λυθέντος ἀμειβομένη πέλε M. — 292 σύριξε edd. M. — 293 ἀνεδέξατο] ἐδύσατο fM, ἐνεδύσατο c g m; „sed fort. scribend. ἐκτήσατο." G. — 295 λοιβήν] μορφὴν edd. M. Em C. — 300 ἔλεγξε edd., ἔλεξε etiam M. — 303 Βάκχη edd., Βάκχον etiam M. — 306 φυλάσσοις edd. M; „quod si sanum est, v. antec. χορεύοις et seq. κωμάζοις legendum." G. Hic quidem indicativi praestant. — 307 σὺ om f, add etiam M. — 308 οἰνοπότησιν ὀπώρῃς f, οἰνοπότησιν ὀπώραις M, unde nostrum em K II 14; οἰνοπότῃσιν ὀπώρης G. — 309 Σειληνούς τε v. — 310 ἀκροπόθι f, ἀκροπόθη M. — 315 πάλιν ἄλλον ὑπέρβιον αὐλὸν ἀμείβων edd. M, π. ἄλλος etc. G, sed add: „πάλαι ἄλλος ὑπέρβιος affert Cun. et ὑπέρβιος f. est verum." — 319 μιμηλὸς v. — 322 ὁμώνυμον Ma, ὁμοΐον v. — „Scribendum videtur εἴ γ' ἔτι." *Hermann.* Improbant G praef. XIII. et Struv. p. 19. — 325 μελιζομένου Διονύσου edd. M, μελιζομένου Διονύσῳ in g scripsit Hermann., cum G μελιζομένοιο νομῆος ex 320 coniecisset: vid. praef. XIII, ubi Hermannianum refutatur. Mihi quidem hic non cantor, sed fistula memorata videbatur. Ma suo more ingeniose δονάκεσσιν ἐρίζεται Ἀργυροτόξῳ! — 328 Βάκχον f, Βάκχον, quod coni Rh, etiam M. Sed Βάκχην verum. — 330 Πληϊάδων edd. M. — εὐφραίνοι male G: non optat, sed scit Silenum iam cum Naiadibus rem habiturum. — γενέθλην f, γενέθλη etiam M. — 331 μαστεύσεις edd., μαστεύσῃς M. — 332 ῥοάων] ῥεέθρων v, quod ante ῥεέθροις 334 non posuit. — 333 στικτοῖς edd. M; em Rh. — 336 ἀέξοις edd., ἀέξεις etiam M. — 343 μορφήν] φωνήν fM. — 344 κυβιστητῆρες fM.

LIBER XX.

3 „οἰνάδες ὧραι, de tempore bibendi, nescio an sanum sit. Fort. scripsit οἰνάδες αὖραι." G. Est sanum; Ma tamen ἐπεκώμαζεν οἰνὰς ὀπώρη. — 5 ἀρνύμενοι v, ἀρνύμενος M; „fort. ἀρνυμένοις δὲ κυπ." G. Cfr. 19, 244. — 8 χαίροντες] σαίνοντες v: cf. 19, 252. — 15 et 21 πεπλαγμένα f, πεπαλαγμένα etiam M. — Ma v. 15 inter 16 et 17 posuit, ut ῥίψας ad Botryn referatur, falso. — 25 ἀμοιβάδες v. — 26 ἔχοντο f, ἕλοντο M. — 28 νεκτα-

ρέην edd. M. — 29 δ'] τ' edd. M. — 30 *πάννυχον* v, *πάννυχοι* em K I 649 sq. — 31 ἀναψαμένην f, ἀναψαμένη etiam M. — 49 ἄξια Ἥρης edd. M. — 56 ἀεργαῖα f, ἀεργέα etiam M. — 58 „ἔστεψεν ad spolia post victoriam foribus affixa referendum, si sanum est.“ G. Est sanum. — 60 πατρώην ἐγέραιρε edd. M. — 65 νομῆος] Sic em Scalig., τοκῆος edd. M. — 66 ῥάβδον ἐμὴν ἐλέτηραν f consentientibus cM, nisi quod ἐλάτηραν c, ἐλέτειραν M; ῥάβδον ἑὴν ὀλέτειραν G, sed „ἔχων ὀλέτειραν Cant. f melius.“ Et ita etiam Spitzner. v. Gr. her. 33, recteque recepit Ma. — 68 δ'] τ' edd. M. — 69 φιλοσκοπέλῳ v, φιλοσκόπελος Ma; sed hic Bacchi requiritur epitheton. Alius fortasse de φιλοσκάρθμῳ cogitasset, sed cfr. 122. — 71 λαγώνων f, λαγωῶν etiam M. — 76 ἰόν] Sic em Hermann.; ἶσον edd., ἴσον M. — 81 Ἐπιάλτην v. — 84 ἀεξικάκοιο v, quod hic quidem sensu caret. — 87 ἀκληεὶς ἀσίδηρον f, ἀκλειὴς ἀσίδηρος etiam M. — 88 χθόνιον non intelligo: nam Satyri secundum **14**, 105 sqq. pertinent ad δαιμονίην στίχα Bacchi. Sed nihil succurrebat. — αὐτοῦ edd. M. — 89 ψαύοντος edd. M. — 92 μελάθρου v. — 93 οὐ ψαύουσιν fM, οὐ παύουσιν c; εὖ ψαύουσιν G e coni Herm., sed praef. XIV: „Commate tantum post μελάθρου posito, v. seq. legendum πηκτίδος αὖ ψαύουσιν ἐν. μ. ν. ubi dativ. particip. ψαύουσιν ab ἔστι v. 91. quod pro ἔξεστι positum, pendet.“ Contorta constructio abhorret a syntaxi Nonni; sed feliciter αὖ invenit, quod iungendum fuit cum Lehrsiano (Q. E. 268*) ψάλλουσιν. — 96 εἰς πόθον edd. M, prono errore. — 97 πολυειδέας v. — 99 λέκτρα edd. M, λέκτρου G. — 100 „Post hunc versum videntur quaedam deesse. Narrandum enim erat, quid Bacchus fecisset. Si quis v. 101. Βότρυς in Βάκχος mutaret, is defectum infucaret potius quam sanaret.“ G. De defectu consentit Rigler. melett. IV, 8. — 101 ἔνδυνε v, ἔδυνε cM. — 104 δ' ἀκάμοι τι περικληῖδα φυλάσσων (sic!) f, δ' ἀκαμάτοισι περικληῖδα φυλάσσων cM (nisi quod hic περικλοῖδα), δ' ἀκαμάτοισι περὶ κληῖδα φυλάσσων G e coni F: „sed non satisfacit.“ Idem praef. XIV δ' ἀκαμάτοις λιπαρὴν κληῖδα φυλάσσων em; casum mutavit Lehrs. Q. E. 283 χρυσέῃ κληῖδι proponens, sed retinuit falsum participium: cfr. praeter **32**, 35. **37**, 672, quos locos adduxit Lehrs., etiam **21**, 203 sq. — 105 ἀκόντων edd. M; de ἀνάκτων nonnihil dubito. — 110 στρατιὴ fM. — 114 ἐσσυμένην edd. M, ἐσσυμένης G. — 116 ἀλήτην] ὁδίτην edd. M; nun

ὀρείτην? — 118 ῥαχίης edd., ῥαχίης etiam M. — 121 Ne dubites de ἐρευθήεις et ἀελλήεις coniicias, respicit ad 105 et 124 λευκοχίτων. — 123 Μέθῃ] μεθεὶς edd., μέδη M. — νύμφην edd., νύμφη etiam M. — 125 βασύλεια et in marg. * M; βασίλεια coni Rh. Nomen paullum suspectum. — 127 εὐρυκάρηνος v. — 129 ἑλὼν ἐς χθόνα f, ἑλὼν ἐς χθόνα M; ἑλὼν δέ μιν ἐς χθόνα iam c. Sed fort. ἄγων scribendum. — 135 φλογεροῖο edd. M. — 141 ἀείρων edd., ἀείρω etiam M. — 142 τελέσσαι M, τελέσσω edd., τελέσσειν G ex em Rh. — 143 πυρόων fM. — 146 ἀπὸ edd., ὑπὸ etiam M. — 151 ἀμέθυστος edd. M. — 154 ὁμόχρονος v, ὁμόγονος peius etiam Ma, Lycurgum Oenomai fratrem praedicans! — 157 Ταντάλιδου edd. M; em Rh et Wern. ad Tryph. p. 485. — 161 μιμηλῷ ἐλάσας edd., μιμηλὸς ἐλάσας M. „Nostrum vide infra XXXVII. 341." G. Idem em Wern. l. c. — 163 δίφρον G, sed add: „δίφρῳ editt., quod fort. non mutandum erat." — 164 τύπος] ῥῦμα f, ῥυμα M, ῥυμὸς c g. „Sed ῥυμὸς propter sensum et quantitatem suspectum. ῥύπος, cera sigillaris, coni. Herm. Fort. legend. τύλος, *paxillus in axe*, hic et XXXIII. 295." G. Potius ex illo ipso loco, ad quem vide notam, hic τύπος scribendum erat. — 165 τροχὸν] Sic em Hermann.; κρότον edd. M. — 166 ὁμότροπος Ma ex em G; ὁμότροφος v. — 169 μαχαίρων f, μαχαίρῃ M. — 170 ταμὼν] βαλὼν edd. M, λαβὼν G e coni Rh et Scalig., quod non sufficit. — 171 μολόντες edd. M. — 179 δὲ] καὶ edd. M. — 181 σπεύδοντο] Sic em Rh, ἕρροντο edd., εὔροντο M. — 182 οὐδὲ λάθες edd. M. — 192 σμερδαλέῳ bene Ma, κερδαλέῳ v. — 194 κερδαλέη M, κερδαλέῃ edd., κερδαλέην G. — 211 εἰ om f, add M; οὐ cgm ex suppl. F. — 212 ὅθεν om fM, supplevit Rh; ἅτε c ex suppl. F. — 214 μάρτυρον εἰσίτ' edd., μάρτυρον εἰςέταις. M; μάρτυρον· εἴσιδ' G contra Nonni usum, μάρτυρα, λεῦσέ τ' (debebat λεῦσσε δ') Scalig.; μάρτυρον· οἶδας coni K II 14; sed nunc εἶδες praestare videbatur. — 216 μεθέπεις σθένος fM; σὺ μέγα inserit c ex suppl. F, κρατερὸν G, qui praeterea σθένος εὐσθενὲς tentabat. Nostrum postulari videbatur iis quae sequuntur. — 218 ἐθέλεις edd., ἐθέλεις M. — 221 „Etsi editt. nullam lacunam hic agnoscunt, apertum tamen est, post h. versum deesse finem orationis a Marte habitae, et initium responsi a Lycurgo dati." G. Incredibilia comminiscitur Ma, ne lacunam agnoscat! — 222 ἡμετέρου edd., ὑμετέρου etiam M. „Haec sunt verba Lycurgi, ut ex contextu appa-

ret. Deest igitur
M. — 235 οὐτιδανο
εὔια c, ὄρπηκας ἴδ' ε
ὄρπηκας, ἐνηέα coniiciens;
nunc καὶ restituendum videba
gui potest. — 244 „Aptius fuisset ξ
κοινὰ Ma e cod. Pal. Nihil mutat M. —
quidem non quadrat. — 262 ἠερίοισι fM. —
— 269 In M ad marg. adscript. (ἦ ad sententi
tandam. — 275 ἔμπλεον, quod et ego emendaver
Koch. 177 ex 13,469. 47,57; ἔμπνοον v. — 277 δέμας
f, „quasi lacuna sit; unde Falk. δέμας δὲ κόμ. coniecit,
in ed. alt.“ G, qui κόσμησον, quod etiam in M est, ex em Ca
et Rh recepit. — 285—288 statim 280 excipere debebant, quo
causam continent, propter quam Bacchus, ne temere ad be
lacessat Lycurgum, deterretur. Contra 281—284 optime pac
claudunt orationem. — 286 διωπετὲς f, διοπετὲς M. — 288
πτήσσειεν edd. M, quod fortasse erunt qui defendant! —
ἀπηθέϊ edd., ἀπειθέϊ, quod scripsit G ex em F, etiam M
quin de ἀπηνέι cogitari posset. — 289 μετὰ χρονίῳ edd., ἀστ
χθονίῳ G. — 292 ἑὴν edd. M. — 293 ἀστυρόνωτον f,
τον M. — 306 αὐτὸς G e coni Hermanni, sed praef. XIV.;
sollicitari noluissem; idem σχῆμα vide XXXII. 94 sq.“ — 31
τῆρι suspectum. Requiro βασιλῆι. — 311 μελάθρῳ edd.
θρων etiam M. — 313 καρήνῳ] Sic em C; σιδήρῳ edd. M. — 3
ἡμιτόμοις non satis intelligo.: num ἀκροτόμοις? —
κταρέῃσι edd., νεκταρέοισι etiam M. — 333 μετὰ χεῖμα be
παρὰ χεῦμα v, quo deceptus G adeo γαληναῖον ποταμοῖ
— 334 Sine lacuna τερψίμβροτε ποιμὴν fM, τερψίμβροτο
coni F, pro quo c errore ποίμην. „Iam cum ita verbum d
Cun. coniecit ἰδὼν σέλας, ἄνθορε ποιμὴν. Sed probabile es
sum excidisse.“ G. Hoc adeo Ma vidit, cuius est supplem
αἴγλην. Et egregie cetera supplevit Rigler. melett. I, 27 (cfr
ἀννέφελον Φαέθοντος ἰδὼν τερψίμβροτον αἴγλην
πηκτίδι συρίζων λιγυηχέι τέρπετο ποιμήν
— 335 ἄγειρε v. — 336 δὲ σκοπέλοιο v. — κυκώμενον
κυκώμενον G e coni Rh, quam eandem fecit Wern. ad
p. 294. — 339 θρασὺ suspectum. Num ταχὺ? — 341 τερψ

edd., τερψινόου etiam M. — 343 ἀκόρεστος Ma nihil sentiens acumen, quod est in illo ἀχόρευτος. — 345 ἀτειχέϊ edd., ἀτευχέϊ etiam M. — 347 ἐπιβρύζουσα f, ἐπιβρίζουσα cM. — 350 Λυκοόργου M, Λυκοόργῳ v; „corrigerem Λυκοόργου, nisi genit. sequeretur.“ G. — 364 ὁπηλίκος edd. M; „vid. XXII. 165.“ G. — 366 ἔσσεται correpta in secundo pede ultima syllaba corruptum esse notavit Lehrs. Q. E. 264. Sed medela incerta: certe, quod ipse coniecit, σοὶ πλέον vel πέλεν ἄσπετον εὖχος, vix probari poterit. — 373 ἀεθλεύσοιμι edd. M. — ἰχθυβολεῖν edd. M. — 375 σύρω om ... στήσας c; σύρω suppl Scalig., σύρων dedit G. — 377 δολορραφέος v, λινορραφέος Ma ex em G, qui etiam δολορραφέος π ό ν ο ν ἄγρης tentabat, sed neutrum recipere audebat deceptus 22, 122, qui locus et ipse corruptus. — 378 εἰσότε v. — 381 „Pro χθονίου coniicias φονίου, nisi oppositionem captavit cum verbis βυθίης ἄγρης v. 377.“ G. — 384 ἰχθυβόλος edd. M. Em F. — 386 ἀλλ' ἀδινοῖς edd. M. Em Scalig. — 392 et 393 πόνος — πόνος] δόμος — δόμος v, quod non defendas ex 388. — 396 Λυκοόργῳ] Διονύσῳ fM.

LIBER XXI.

1 ἀπελύσατο edd.; ἐπελήσατο, quod em Scalig., etiam M. — 2 λάβεν G e coni Scalig., addens tamen: „Sed fort. particip. sanum est, et excidit versus.“ — 5 καὶ ἄσπετος οἴδματι edd. M; κατάσχετος οἴδματι G e coni Scalig.; sed etiam substantivum cum solito permutandum erat. Alius de οἴματι vel ἴθματι cogitasset, perperam. — 8 ἐπεμαίετο? — μείζονα f, μείζονι etiam M. — ...τρῳ M, quod consulto non praetuli. — 9 τρηχαλέῳ v. „Fort. τρηχαλέῃ, etsi plura eius generis occurrunt.“ G. Nihil eiusmodi apud Nonnum! — 16 πόνων edd., πόνον etiam M. — ἐάσω] ...ων v, cuius soli prosodiae infestus infeliciter Wern. ad Tryph. p. 159 coni πόνον δ' ἀλύων ἀτέλεστον; paullo melius sed tamen contra Nonni usum Koch. 177 ex Oppian. Hal. 4, 195 πόνον δ' ἀτέλεστον ἀ λ ύ ω, similiterque πόνο ν δ' ἀτέλεστ ο ς ἀ λ ύ ω Meinek. ad Theocr. VII, 10. — 18 καθάψαι v, καθάψας Ma, qui tam infeliciter ἕ λ κ ε ι ν κ α ὶ δ ο κ ί μ η ν Βρομίοιο etc. — 21 ἀμφιπόλῳ edd., ἀμφιπόλω M; ἀμφίπολον G, sed add: „nisi voluit ...τόμῳ“; quod recepit Ma citans *bipenniferumque Lycurgum* Ovid. Met. IV, 22. — 23 αὐτοχύτῳ Ma. — 27 φιλήτορα f, φιλή... etiam M. — 30 δ', quod om edd. M, add G. — 31 ὁμόζυ... non satis intelligo. — 38 περισφίγξοιμι v. Corr G. — 50

λυτοπέδην edd. M; „mecum emend. Wakef. Sylv. IV. p. 49. *γυιοπέδην* tentab. Falk. in coniectt.“ G, qui recte Wakefieldianum praetulit. — *ὀροισταφύλοιο* fM. — 51 *υἱέα θύων* fM. — 54 *ἀρασσομένοιο* v, quod hic minime quadrat; nec sufficeret *ἀφασσομένοιο*. — *Λυαίου* edd. M. — 56 *ἀλυκτοπέδευσσι* (sic) M: voluitne novum adiectivum *ἀλυκτοπέδεσσι*? Nam tum *πετήλοις* f, *πετέλοις* M. Verum contra constantem Nonni usum nihil novandum. — 60 *μέσον* v, *μέση* Ma ex em G: cfr. 25, 179. — 61 Post hunc versum excidisse, qui incipiebat substantivo *ἀνέρα*, ex verbo *ἐκυκλώσαντο* patet. — 70 *πολυφεῶ* f, *πολυφὼ* M. — 73 *δ'*] *τ'* v. — 74 sq. v ita leguntur:

οἷον ἔην τότε θαῦμα, σιδηρείου περ ἐόντος,
θηλυτέροις ὀνύχεσσι δαϊζομένοιο χιτῶνος.

Hemistichiorum sedes permutanda erat. — 76 *λυτοῖς* fM. — 77 *Κλείδη* v. „Nescio, an nomen *Κλείδη* corruptum sit.“ G. Peius etiam *Κλήδη* Ma. — 79. *ὑπὸ* v, *ἐπὶ* Ma: „Huet a corrigé.“ Verum et hic et innumeris aliis locis, ubi auctorem emendationum tacet piissimus comes ut statim v. sequente, G sospitator exstitit! — 80 *Φλειὼ* v. — *εὐρυτέρῃσι* v, *ὀξυτέρῃσι* Ma ex em G. — 8 *μαρναμένη* v. — 85 *δυσμενέως* edd., *δυσμενέος* etiam M. — 8 *Βρομίοιο*, quod om f, feliciter suppl. F, add etiam M. — *αἷς*] v. — 89 Post hunc v. Ma, scilicet lacunarum indicia circa 1 121. 145 vitaturus, haud inficete pro suo ingenio posuit primu 128 et 129 *βάλλετο — ὁρμήν*, tum 122—127 *Νυμφάων — Λ αίῳ*, deinde 130—145 *Ἄρεα — Διονύσῳ*, postremo 90—115 — *μαχαίρῃ* (116 et 117 posuerat post 17, 167), 118—121 *τοῖα γαστήρ*, post quem versu Cunaëi inserto

καὶ τὰ μὲν ὡς ἐνόησε Διὸς δάμαρ, ὠκέϊ ταρσῷ

iam sequuntur 146 *Ἀβραβίης* etc. Frustra! Cfr. ad 116. 122. 90 Aliquid similitudinis est huic loco atque Quinti, quo ille X 395 sqq. 447 sqq. Laocoontis fatum narrat a Minerva immiss Cfr. ad 27, 244 sqq. — 97 *γειοτόμοις* em G, sed non rece *γειοπόνοις* v. — 98 *χάσματι* edd. M. Em Rh. — 102 *πηχμήν* f, *θμήν* etiam M. — 103 *Ἐννοσίγαιος* G; literam minorem reve vit Lehrs. Q. E. 301. — 105 *ὑλονόμου* edd. M. — 107 Post h v. inserendos fuisse 114 sq. patet: primum de puerperis se quae recens natos infantes ense dilaniant; tum singulae de buntur, quarum una puerum in sublime iaculatur, altera in

tem lactentem humi trahit, tertia adultum filium ut Agave ferro perimit. — 115 „Sed f. legend. ἐμιστύλλοντο μ. ut XX. 177.“ G. Hic quidem aoristus, ut illic imperfectum suum locum tenet. — 108 τοκέων edd., τεκέων etiam M. — ζηλήμονες edd. M. — 111 εἶλε v, quo retento lacuna statuenda est. — 112 παιδοφόνον v, παιδοφόνῳ em Wern. at Tryph. p. 62. — 116 G ad 115 rectissime: „Caeterum post h. vers. desunt plura: ut enim ante plures mulieres in viscera sua saevientes descripsit, ita hic de viris eod. modo loqui debebat; at unum postremum ἄλλος v. 116. narrationem claudit.“ — 117 Ἄρωψ] ἄναξ edd. M. Em C. — 118 χόλῳ] δόλῳ v, quod perperam defendit G: „Ne δόλῳ mutetur in νόῳ vel simile quid, moneo, fraudem esse Bacchi.“ Debebat tum Bacchi nomen diserte addi, quod fieri poterat, si etiam post δόλῳ duo hemistichia excidisse statuimus. — 120 νομήων Ma propter βούτης 118. — 122 „Ante hunc versum rursus lacunam esse, vidit iam Cunaeus. Deest transitus orationis ad Lycurgum, f. unus tantum versus eiusmodi: θεινόμενος δ' ἔτι μίμνε Δρυαντιάδης Λυκόοργος Νυμφάων παλάμῃσι π.“ G. Multo plura deesse, quibus summa Lycurgi — πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς — pertinacia describebatur, ex 124 sqq. 131. 154 patet. Hinc longioris lacunae signa posui. — 124 οὐ Διὶ] Sic em K II 14; οὖδεα fM, οὐ ἕο G, qui praeterea coni οὔ οἱ; οὐδέτι coni Rh. — 125 sq. Clausulae in edd. M sic leguntur: ἀπειλήσας δὲ καρήνῳ — ἐπεσσυμένην δὲ προσώπῳ; „καρήνῳ sine sensu;“ G, qui κεραυνῷ scripsit, sed ei non concinunt quae sequuntur χώετο Βασσαρίδεσσιν, cum quo potius κορύμβῳ quadraret. Sed clausularum permutatio certissima: Deriades omnibus membris constrictis et adeo voce suffocata (vid. 60 sq.), quo solo potest, „in voltu ferociam animi minacem retinet“; cfr. 272. Et quamquam Caesar suo iure *faciem ferire* elegantissimorum equitum suos iussit milites, Iupiter tamen fulmina sua sceleratorum *capitibus* immittere solet! — ἐπεσσυμένη edd., ἐπεσσυμένην etiam M. — 130 ἔχεν v. — 134 κατὰ πόντου] διὰ πάντα v, διὰ πόντου certe tentabat C. — 136 αὐτῇ coni Ma, sed non recepit; αὐτὴν v. — 138 ἐπισβέσσειε edd. M. — 143 κατὰ πόντον? Sed vid. ad Quint. IV, 6. — δαλῷ] θυμῷ v, πυρσῷ Ma ex em G. — 146 „Excidit f. versus, qualem fingit Cun. καὶ τὰ μὲν ὡς ἐνόησε Διὸς δάμαρ, ὠκέϊ ταρσῷ Ἀῤῥαβίης σχεδὸν ἦλθεν. De lacuna cogitat etiam Falk.“ G. — 148 Βάκχον edd. M,

Βακχῶν G, quod improbat Lehrs. Q. E. 258. Sed
sufficit: habemus enim hic Bacchas. — 150 *αἰθύσσ*
sed non recepit; *ἀΐσσουσα* v. — 152 *ἀπεσφήκουσα*
κωσε etiam M. — 155 „Fort. potius legendum *ῥυσομ*
Non: postquam Lycurgum servavit Iuno, conciliavit
160 *τελέσσω* f, *τελέσσαι*, quod scripsit G, etiam M; *τ*
lebat F, quod recepit Ma. — 165 Ne quis *ἴχνεος ἀγνα*
ciat, redire tentat occaecatus Lycurgus in urbem sua
liquerat inermem Bacchum eiusque exercitum fuga
sqq. 341 sqq. **21**, 2. — 167 „sic editt. ut *αὐτοκέλευθ*
liter sumatur. Sed f. *πέδιλα*.“ Hoc quidem resp
vid. 14, 372. paraphr. **11**, 35; sed fortasse ex M 2
λευθα scribendum. — *περιπταίοντα* v, quod hic qui
cuit: cfr. Quint. VII, 80 sq. *πόδεσσι Πυκνὰ ποτι*
offensus non poterat non commemorari *errore* iam
Cfr. Rigler. melett. II, 21. V, 11. Ma *αὐτοκέλευθον*
— 172 *λιγὺν*] *θρασὺν* v. — 180 *μητροκασιγνήτην*
προπτύξατο fM. — *μητέρα* edd. M. Omnia em Her
752. — 184 *ἀνεπτοίησε* edd. M. — 186 *φιλόμοχθος*
μος Ma oppositionem requiri ad *ξείνῳ πένθεϊ* pulcr
— 187 *ὀριπλάκτοισι* f, *ὀριπλάγκτοισι* etiam M. — 191
Κρονίη: an *χρονίη*?“ G. Quid iuvat? — 192 *μάκροις* f,
M. — 202 *κεραίῃς* edd., *κεραίης* M. — 203 *δεσμὰ* ed
καθημένον edd., *καθειμένον* etiam M. — 206 *ἀμφ*
ἀμφοτέρης etiam M. — 209 *γελόωντι* edd.; *γελόωντ*
em Rh, etiam M. — 213 *σατύρων* edd., *σατύρω* M,
e coni Rh. — 217 Post *θηρῶν* fort. *δ'* inserendum
hic quoque f, *μορφῇ* M. Sed propter repetitionem
specta. — 220—224 cum vulgo hic legerentur nullo
dentibus nexu coniuncti, G hanc notam add: „Etsi
lacunam habent, plura tamen hic desunt. Fort. seque
cum simili initio: *καὶ κερύεις σέο Βάκχος*, aliis ad B
nuandum additis.“ Sed hic quidem „horror vacui“ M
gie profuit: pulcre enim intellexit hos quinque ve
esse orationis, qua Deriades iam ipsum praeconis d
viciis onerat, eosque locum olim habuisse post 245
quadrant ad Bacchi fluctibus marinis excepti fugam
deridendam. — 230 *ἀγγελίῃ* edd., *ἀγγελίην* etiam M

ἔαντο fM. — 246 δὲ θέλης edd., δ' ἐθέλῃς etiam M. — 247 κεῖσε G, quo non opus. — βαλὼν edd. M. Cfr. 263. — 248 δύξω M; sed nihil latere videtur. — 250 γένος] χορὸν v, quod propter sequens χορὸν ferri nequit. G olim apud Uwarov. p. 55 alterutro loco στίχος scribendum coniecit. — 252 in M ad marg. adscript. legitur. Eum post 253 et 254 ponendum fuisse docet epanalepsis οὐ Κρόνον. — 253 θηνήτορα fM. — 254 ὄγμον] cfr. 25, 315; ἑσμὸν edd., ἰσθμὸν G, ἰσχὺν Ma! — ἀρότρῳ edd. M. — 252 ἑδάῃ fM. — ὀλετῆρα παίδων prono errore M. Sed an potius ἐλατῆρα? — 261 sq. post 252 collocandos fuisse nexus docet: Dii cum Diis, cum Iove filii sociandi erant; et Martius rex optime Enyus mentione responsum claudit. — 267 Δηριάδην fM. — 270 ἐγὼν f, ἔργον etiam M. — 271 ῥαπίζοντα fM. — 273 σάκεος edd. M. Em G. „Alius f. dedisset σανίδος, vel σελίδος. Cf. v. 300." G. Mirum, ni quis male doctus vulgatam defensurus sit clupeo, „in quo foedus Gabinum fuerat descriptum!" — 274 βραχύμυθος em G, sed non recepit; ταχύμυθος v. — 277 εἰσαΐων edd. M. — γὰρ] δὲ v. — 278 νύμφῃς edd., νύμφαις etiam M. — 282 ἀναβλύζων] ἀνακλίνων edd. M „e versu praec." G, qui ἀποβλύζων dedit. — 284 αἰθύσσουσα] ἀΐσουσα edd., αἴουσα M; εἰσαΐουσα G e coni Rh, sed hoc cum ἴχνιον iungi nequit. Tale quid dedisse videtur:

ἴχνιον αἰθύσσουσα κατάσσυτον ενάδι ῥιπῇ,
φωνὴν εἰσαΐουσα παλιννόστου Διονύσου.

— 286 δ'] τ' edd. M. — λάθεν edd. M. — 287 παντι τὸ ῥονέοιο (sic!) f, πάντα σαφῶς νοεροῖο c; πάντα τορῶς νοεροῖο coni F, πάντα τότ' ἀκρονόοιο Rh. Nostrum, quod posuit G, etiam M. — 291 βίσσῃς edd., βήσσαις etiam M. — 292 ὀδύνῃς ἐδετρεφέαντο γυναῖκας edd. M. Em F. — 293 χολόν Ma! — 302. ἐρόησε fM, ἐσόβησε c m. — προάγγελα] Sic em Lehrs. Q. E. 263; πρὸ ἄστεα fM, πρὸς ἄστεα c g m. — 307 ῥῆξαι edd. M. — 309 τείχεσιν edd. M. Em Rh. — 313 φωνῆς edd.; φωνὴ, quod iam Rh em, etiam M. „Fort. legend. Φήμη." G. Recepit Ma, perperam. — 314 ἀρασσομένου edd., ἀρασομένου M. — 315 ἵδρυσεν edd. M. — 318 ἔπλαινεν f, ἔπλεεν etiam M. — 319 λαὸν fM. — πεπεδημένον v, πεπερημένον Ma. — 320 διδύμῃσιν ἐρίζετο v. Em Ma. — 327 παρέδραμεν Ma non intellecto inepto acumine: tam densis inhorrent foliis arbores, ut nulla ad eas sagitta penetrare possit. — 328 εἰ] ἢ edd. M. — 329 πυρσῷ] παλμῷ v. — 336 ἐννδρυόεντι

f, ἐνὶ δρυόεντι etiam M. — 339 ἔχεν G, nescio qua de causa. — ψόφον em Canterus, dubitanter commendavit G; φόβον v. — 340 θαμβαίνοντι fM. — 342 ἴανεν contra Nonni metricam G. Lacunam esse notavi K II 15.

LIBER XXII.

Suo iure Ma brevehuic libro praemisit prooemium, quo de vitiis „postque magisque" scatentibus conqueritur. Est enim hic liber inter eos, qui versibus traiectis et temere commixtis pessimi habiti sunt, qualem infra libri XXXIX maximam et libri XLVIII priorem partem habebimus. Videntur autem inprimis pugnarum descriptiones hoc modo turbatae esse. Quamquam versuum disiectorum exempla in nullo libro non habemus.

Statim initio posui 39—42, qui eo quo nunc leguntur loco omnem nexum pessumdant, hic vero egregie quadrant, cum ad 21, 309—312 nos ablegent probeque transitum parent ad Hydaspen fluvium superandum, cuius in vicinia Indi insidias posuerant secundum 21, 320—343. Ma, qui et ipse multa in hoc libro molitus, versus importunos hic quidem prorsus sublatos infra post 24, 122 — κελεύθῳ collocavit. Sed versus uno ex libro in alium translati certum exemplum equidem detegere potui nullum.

39 πεπαλόωντα f, παιπαλόεντα etiam M. — ἄγγαια fM. — 40 λεπταλέῃσι em G, sed non recepit; λεπταλέοισι v. — διέτρεχεν fM. — 41 ἐν ἠέρι praeclare em C, ἐπέπτατο v; „versus excidisse putandus. Unde lacunae signa posuimus." G. Non sum secutus, quoniam, quomodo lacuna expleri possit, non video. — 1 ἴξεν coni G apud Uwarov. 59. — 2 ἐπεὶ edd. M., ὅπῃ em G l. c. 60. — 5 et 6 versuum ordinem in edd. obvium mutavit G l. c. — 9 σιγαλέης f, σιγαλέοις etiam M. — ἐδινήσαντο em G l. c., ubi etiam ἐκυκλώσαντο et ἐπωρχήσαντο tentavit, quorum nihil in editione memoravit; ἐμυκήσαντο v, corruptum ex 7. — 10 ὁμοζυγα em G ibid., ὑπὸ ζυγὰ edd. M, ἰσόζυγα G in editione scripsit, illo ne adnotato quidem. — 12 ἐμελίζετο hic quoque, quod iam praecessit 4? Quamquam ἐλελίζετο habet quo defendatur. — 14 δ' om edd. M, add Rh. — „fort. ὑπ' εὐπετ'." G. Voluitne ἀπ', ut 85 ἐκ λασίου κενεῶνος? Sed ἐπ' sequente ὑπερκύψασα defenditur, quod male in ὑπεκκύψ. mutaturus erat G. — 18 γαλαξέεσι (sic!) f, γαλαξήεσσι c g m; sed γαλαξαίουσι (sic!) M. Rh voluit γαλαξείοισι,

non γαλαξείνισι (ut legit G), quamquam *o* paullulum hiat. — 22 αὐτοφύτων edd.; αὐτοχύτων, quod em Wakef. Sylv. IV. p. 49, etiam M. — δένδρων] Sic etiam Ma; κόλπων v, corruptum ex 17; κορμῶν tentabat G. — 24 ἀρτιτόκων ἀπὸ v, ἀρτιτόμων („active, de sentinetis, quae paulo ante etiamnum pungebant" G praef. XIV.) ἐπὶ coni G prius falso, posterius recte. — 25 ἄγχνοον (sic!) fM, ἄχνοον c g m e coni Rh. Vid. Nicand. Ther. 762. — 26 ἀκρεμόνεσσι λυαίου v, ἀκρεμόνεσσιν ἐλαίου Ma ex em G praef. XIV. — 27 ἐλούσατο edd. M, quod amatoribus non carebit. — 28 ἐπηχύναντο edd. M. — M. λαγωόν f, λαγωοί etiam M. — 31 ἀπ' ἄλλων edd. M; corr Rh. — 33 ἔην τορυθμὸς fM, τότε ῥυθμὸς c g m ex em F, ἔην ὀρχηθμὸς tentabat C, ἔην τοντρυθμὸς infausta doctrina ex Opp. Cyn. II, 540 Koch. 178. — 35 περισπαίρων? — 44 σύννομον fM. — 48 χλοεροῖς v. Tum v haec καὶ — αἰθύσσοντες ad aves referuntur 45—47 descriptas. G tamen: „Suspectus nexus, ut ante h. v. aliquid deesse videatur." Semel monitus intelliget hic inter tigrides, leones, apros, pantheras, ursos etiam *thoes* caudis canino more abblandientes notatos fuisse, quorum nomen versu amisso continebatur. Inde et χλωροῖς scripsi et 45—47 ad descriptionis finem reieci apte *fatidicarum* avium bono omine absolutae. — 49 πορείῃ v, χορείῃ feliciter Ma. — 52 ἅρμα edd. M. — 53 αἰδομένῃ M, αἰδομένην edd. — 54 τερπομένῃ v. His deceptus G versuum initia sic transposuit: τερπομένῃ δ' εὔκυκλον — αἰδομένῃ, μή etc. — 45 ἀνδρομέην edd. M. — 47 προασπίζοντες edd. M. — 57 φεῖλα f, φύλλα etiam M, χειρὶ c e coni F. — 60 ἄγρης edd. M, ἀνὴρ em Scalig. — 62 τιταίνων edd., τιταίνει etiam M. — 67 μεμψόμενος edd., μεμφόμενος etiam M. — 68 ἔτρεχε v, ἔτρεμε Ma ex em G praef. XIV. — 76 μέγαν edd. M. — ἐφαψαμένη Διονύσῳ v: quae „verba vix sana sunt. Sensus esse videtur: intendens Dionyso, contra Dionysum, incantationes, animum addit Indis. Sed propter φαρμακτῆρος exspectatur Διονύσου." G. Potius ex 78 patet Iunonem novum Indis addidisse animum eo, quod iis persuasit Bacchum veneficum esse, quippe qui fluvium Thessalicis incantamentis atque Circeis poculis corruperit. Hinc et 78 ante 76 posui, et hunc atque sequentem certa medela sanavi. — 77 κενεῶνα edd. M, κυκεῶνα G ex em Scalig. — θεοκλήτοις ἐπαοιδαῖς v. — 81 πιὼν v. — 86 Βάκχου edd. M. — 87 πυκαζομένην edd. M. — 97 δυσμενέας λοχόωσιν edd. M. — 99

φέρων edd., φέρω etiam M. — 100 δηριάδη, σοι fM, Δηρια
σοι c. Em Scalig. — 101 ῥεέθρῳ edd., ῥεέθρω M. — 102
ἔτι v, ut omnia uno membro decurrant. — 109 καλυπτόμενο
καλυπτομένων, quod iam c m ex em F, etiam M. — 110 ῥέξο
edd., ῥέξουσιν etiam M. — 112 ὑμείων v, ἡμείων G praef.
ubi etiam locum ex 29, 361 contra lacunae suspicionem vind
cuius signa ante hunc versum posuerat. — 116 φωλάδος v. —
δρυός] δρυμοῦ edd. M. — 121 στίχας bene em C; δρύας v,
ruptum ex 117. — 122 λόχον] δόλον v, quod G male defend
20, 377, ubi cfr. notam; στόλον Ma. — 123 μαχηταῖς ed

Post v. 126 cum iam perturbatissima nostri libri pars
piat, placet, antequam ad singula transeamus, breviter eum,
nos restituimus, rerum ordinem percensere. Eum qui cum
gata versuum serie comparaverit, quin vitia recte et inves
verimus et sanaverimus, profecto non dubitabit.

Bacchus postquam ab Hamadryade de Indorum insidiis
tior factus (83—117) bellatores suos armatos exspectare i
hostium impetum (117—124), hi quidem eius imperiis obedi
ad pugnam se parant (124—127), inprimis Lydi aurea et Al
argentea armatura conspicui (146—158). Coena finita p
quam, ne vino inebriati facilem hostibus praedam praebea
fluvio aquam potaverunt, armati somno se dedunt facile, s
gotium postulet, excutiendo, dum Indi, quominus nocturnu
ciant impetum, a Iove continuo imbre deterrentur (127—13

Primo mane Indi Thureo duce impetum faciunt in Bacchi
citum, qui callido imperatoris consilio recedit, usquedum I
ex sylva progressis in planitie pugna committitur (136—14
viris et equis ingenti strepitu circumcirca resonante congredi
bus (226—231), quo facto varia et gladiis et lapidibus (218—
et hastis et sagittis exoritur caedes (243—246), qua alii
vulneribus aliter prosternuntur (232—242). Iam ad singulo
heroum facinora transgreditur. Et primum quidem *Oeagrum*
stonium atque Calliopae maritum (170. 188—190. 323.) perse
tur, qui, ut praeceps torrens oppositas moles, ita eques ped
hostium exercitum hasta prosternit (168—179. 212.), done
testudine facta undique claudunt frustra iam eorum ordines
quitantem (180—186). Tum vero ille hastam vibrans med
perrumpit phalangis hostilis aciem (207—211. 213—217.),

facto primum modo hasta modo gladio usus *singulos* variis vulneribus caedit (187—196. 205 et 206. 197—204.), tum arcu sagittisque prehensis post novem bellatores ad Teucri Homerici exemplum (Θ 266—308 coll. Π 785.) novem ictibus percussos (320—333) alia super alia effundens tela tantam oppositorum hostium stragem fugamque facit, ut *media acies* iam inclinata militibus prorsus nudetur (334—353). Conficit negotium, ut par est, ipsius *Bacchi* ducis strenua virtus, qui solo thyrso armatus a dextro cornu ad sinistrum circumfertur (162) itaque *totum* (ὅλους 159) Indorum exercitum fugat (159—167); donec unus ex iis classicum tuba canens populares ad proelium instaurandum reducit (247—252). Qui impetus in *Aeacum* inprimis vertitur a ceteris seclusum (ἀπόσσυτον 253), qui nubibus Minervae beneficio pro armis tectus similiter atque antea Oeagrus inter medios hostes huc illuc vertitur, hasta, gladio, lapidibus tantam cladem Indis inferens, ut mater eorum Terra in querelas erumpat, quibus imbrem Aeaci ope in Graeciam olim demissum cum sanguine Indorum nunc eius manibus profuso comparat. Frustra; Iovis enim fulminibus magis etiam incenditur Aeacus, sagitta ab hostium uno in eum coniecta Minervae auxilio avertitur (253—292). *Erechtheus* interea Atheniensis equo vectus dum hostes persequitur singulari certamine peditem arte et virtute resistentem interimit (293—319). Nec Aeacus quidem a persequendis hostibus absistit, verum postquam eos ad Hydaspen ipsum propulit, Achillis nepotis ominosus aemulus ingentem hostium numerum partim ad ripas partim in ipso flumine trucidat, ut Naias frustra eius ut cognati quippe Iove orti furorem exorare studeat (354—400).

Huius necessariae transpositionis partem bene iam praeivit Ma, cuius ordinem, ne sua laude fraudari videar comitem nobilissimum, iam accipe: post 170 — τέμνων posuit 212 κραιπνός — ἵππου, quem nos post 179 demum propter oppositionem (πεζὸν — καθημένος ὑψόθεν ἵππου) collocavimus. Tum vulgato ordine usque ad 200 — τελαμῶνος servato iam ita ceteros versus disposuit: 203—206 ἄλλον — βοείης. 201 sq. ψυχὴ — ἥβην. 207—211 αὐτὰρ — δηιοτῆτος. 213—217 ὡς — χάρμην. 320—353 κυκλώσας — Σελήνης (κεραίης). 218—225 καὶ τότε — φορῆος. 243—246 ἄλλον — ὀιστῷ. 232—242 καὶ πολὺς — ὀδόντι. 226—231 οὐ μοῦνοι — ἠχώ. 247—319 καί τις — Ἀθήνης. 354

—365 οὐδὲ — Ὑδάσπης. 368—371 σύρετο — ὕδωρ. 366 et 367
καί — ῥεέθρῳ, postremo 372 sqq.

Sed iam ad singula transimus:

147 λύκιον fM. — τύφον f, τύπον etiam M. — 148 νέον edd. M.
— 149 ἐρευγομένης Ma propter ἐρευθομένοιο 153. Sed repetitio ne-
cessaria. — 153 χιτῶνος egregie em Koch. 178; καρήνου v. — 154
κροτάφοιο v. — 156 ἔφαινε, δι' edd. M, ἔφαινεν, ἐπ' G ex em H. —
127 ἀπέρρεον, scil. a coenae loco? — 128 ποταμοῖο· πίον δ'
ἐπιδ. edd. M. Em C. Sed fortasse hic quoque inter 127 et 128
versus excidit. — 129 περισσονόου ποταμοῖο edd. M „e v. antec."
G. Em C. — 130 εὐνῆσε f, εὐνήσε adscripto * ad marg. M. —
133 παρατρέψας? — 137 ἐρευγομένη ex 3, 57 em G, sed non re-
cepit; ἀμεργομένην f, ἀμεργομένη etiam M; ἀμελγομένην δροσε-
ρὴν πορφ. πέτρην Ma! — 138 ὕλην f, ὕλης etiam M. — 230 αὐ-
λῶν edd. M. — 218 „Omnia hic sana esse, nolim affirmare." G. —
ἐρείσας v ex 247. — 219 δασπλῆτα edd. M. — 221 ὑψικέλευθος coni
Rigler. melett. II, 23; fortasse vere. — 232 ἑλίσσετο] ἐλέλικτο f,
ἐλέλικτον M. — 234 θανόντος edd. M. Em Rh. — 236 τετάνυστο
Ma, κεκύλιστο v; „quod propter v. antec. non ferendum, nisi f.
ibi legendum τυπεὶς ἐλέλικτο, ut habet ed. pr. v. 232. alieno lo-
co." G. — 241 δ'] τ' edd. M. — 171 ἄγρην edd. M, ὑγρὴν G;
ὕδωρ tentabat C. — 177 προκάρηνος Ma nimis anxius propter
προθέλυμνος 183. — χεύματι] γείτονι fM, ῥεύματι c g m. — 179
λόχμη f, χόγχμη adscripto ad marg. * M. — 182 ἔγχει μ. στ.
ἴχνος edd. M, ἴχνεϊ μ. στ. ἴχνος G: „Nisi στατὸν adesset, prae-
ferres fort. ἔγχεϊ — ἔγχος." Sine dubio praeferendum: cf. N 130.
Ξ 373. O 298. P 355, et vid. praefationem nostram ad scriptt.
militt. Gr. II, 1, p. 2. — 184 ἔνευσε edd. M. — 207 δεδονημένοι
f, δεδονημένος etiam M. — 213 Ne quis κρυερὴν coniiciat, σκιε-
ρὴν ὥρην de coelo hiberno dixit nubibus obtecto. — 215 εἰαρ-
νοῖο δεδ. αἰθέριον f, εἰαρινοῖο δεδ. αἴθριον etiam M. — 216
ἀήρ f, ἀνήρ etiam M. — 196 κατέγραφε edd. M. Em Scalig. —
205 τύψας edd., τύψεν etiam M. — 202 ἐθήμονας ὤκετος (ὤκε-
τος M) fM, ἐθήμονος οἰκέος c e coni F, qui etiam ὠκέος propo-
suit. Em C. — 203 ἀπειλείησεν edd., ἀπηλοίησεν etiam M. —
πατάξας em G, sed non recepit; τινάξας v. Ceterum 203 et 204
fortasse etiam transponendi sunt inter 195 et 196. — 320 δ', quod
om v, add Ma. „Ante hunc versum excidit Oeagri mentio, ad

quem unice Calliopae commemoratio v. 323. facit, non ad ἀστὸν Ἀθήνης, v. 319. sive Erechtheum. Desidero itaque saltem versum eiusmodi: Οἴαγρος δ' ἑτέρωθεν ἐμάρνατο· δεξιτερῇ δὲ κυκλώσας ἑά τ." G. Hinc lacunae signa posuit nihil de versuum transpositione suspicans, qua admissa Oeagri nomen nemo desiderabit.— 330 ἀρασσομένοιο edd. M. Em Rh apud Hermann. Orph. p. 752. — 332 θορῶν] ποδῶν v. — 334 ἀεὶ ῥέεν] ἀνείρυσεν v. — 335 καὶ ἔδραμεν edd. M. Em C. — 336 κατάσχετος v. — 337 χαλκείων edd. M. χαλκήων G, χαλκείῳ coni Rh, quod fortasse verum. — 347 Ἰνδῶν edd. M, ἰῶν em C. — 349 ἡμιφαὴς Ma „la demi-lune"; quod repugnat sequentibus. — βαιὸν] Βάκχος edd. M; φέγγος coni Scalig. — κεραίης] μετώπου (quod certe debebat esse προσώπου) scripsit Ma, simul καρήνου proponens; κεραίαιν Scalig. Sed fortasse κεραίῃ. — 350 διαπλήσας ὀδύνων fM, διαπλήσας ὀδόων c, διαπλήσασα δυοῖν coni Scal. — 352 „Fort. δίζυγα κεραμένῳ adverbialiter." G. Hoc a Nonni usu abhorret. — 353 Σελήνης em G, sed non recepit; κεραίης v, corruptum ex 349. — 249 μόθον etiam Ma; μόρον v. — 252 νίκης] χάρμης Ma. — 256 πίσσυος f, πίσυος (sic!) M. — 259 αἰχμὸν f, αὐχμὸν etiam M. — 265 χρονίοισι edd. M. — 268 ἡμιφανὴς edd. M. — 272 Quamquam defendi potest ψυχρὸν δέμας de mortui iam frigidi corpore, quod modo vulnerati cruore (ἀρτιτόμοιο λαιμοῦ 271) calefit, antecedentia tamen persuadere videntur Nonnum πέδον de ipsa humo scripsisse. — 273 ἐπασσυτέρῳ edd., ἐπασσυτέρω M. Corr Rh. — 281 στρατὸν] στάχυν Ma hic quoque, haud inficete, quamquam nec alterum absonum. — 282 ἅτε em K II 14 ex 17, 155 sq.; μετὰ edd. M, μέγα G e coni Hermanni. — 285 φόβον edd. M. — 287 ἅμμα edd. M. — 288 ἀμύξας edd. M. — 289 ἐπιστρέψαντα edd. M. Em Scalig. — παρέτρεπεν edd. M. — 290 ἀνώδυνον edd. M. — 292 παιδὸς] φωτὸς v, quod sententiarum nexus respuit. — χαράξει fM, χαράσσει c. Corr Herm. — 297 ἄλλοτε edd., ἀλλ' ὅτε etiam M. — 299 καὶ] δὴ v, quod Koch. 199 frustra defendit ex Apoll. Rh. 4, 1207. Oppian. Cyn. 2, 271. — βαλὼν ὄρθιος f, βαλὼν ὄρθος M, βαλὼν πάλιν ὄρθιος c e coni F, βαλὼν * ἀντίος G; μέσα νῶτα μετάτροπος ἀντίος Ma. — 300 αἶψα δὲ κάμψας? — 306 ἑλὼν Ma, sed hic repetitio recte habet, quamquam G „male habet repetitum ἔχων, quod in ἑλὼν mutari vix poterit." — προϊσχομένου edd., προσχομένου M. — 310

ἀναθραύσας Ma, quo nihil opus. — 314 χθονίῳ edd. M. — ὀξέι em
K I 650, ἔγχεϊ edd. M, unde G ἕλκεϊ χαλκοῦ, insolenter. Nec multo
felicius Herm. in anall. Zimmermann. 1840, p. 270 ἔγκατα χαλκῷ
coniecit. — 317 παλμῷ em K I 651; ποτμῷ v. — 357 μετήγαγε
v. — 358 μαχητὴν edd. M. — 368 δ' ὑδατόεντι G lectore non
monito et asteriscis tamen positis, quod corrigit praef. XIV. —
373 ὄχθη sive ὄχθαις? — 378 δ'] τ' edd. M. — ἔτι ψαύοντα G
em, sed non recepit, ἐπιψαύοντα v. — 379 „Vix quispiam adeo
hospes in Homero reperietur, ut non videat alludi ad nobilissi-
mum locum Iliad. φ. 34—135.“ G. — 381 κεράϊξε edd. M. —
382 ἀστεροπαῖον v. „Scribe Ἀστεροπαῖον, maiore ab initio litera.
Nimirum ut ante v. 379 alludit rursus ad Il. φ. 140—204. Iam
vere elegans est: οὐχ ἕνα Λυκάονα, καὶ πολὺν Ἀστεροπαῖον.“
G praef. l. c. — νεκρὸς fM. — 384 ἐγὼ fM. — δαΐξων fM. — 388
νίωνοῖσι edd. M. — 392 ἄκρον ὕδωρ edd. M. — 397 μιαίνεις v.

LIBER XXIII.

1 παππῷον v, πατῷον M; πατρῷον Ma ex em G. — 2 αἱματόεσ-
σα edd. M. — 5 φόνῳ G. — στίζοντες edd. M, στείνοντες em Rh,
στείβοντες coni Scal. — 8 ποταμοῖο χεῦμα fM. — 21 νηχομένους
edd. M. Em Rh. — 22 ἰξύϊ edd. M. Em Rh. — 23 χύματα fM, χεύ-
ματα c. — 24 δυομένων iunctum sqq. edd. M, δυομένῳ G. Em K I
651. — 28 ἐριδρόμον edd. M. — 29 εἰλυόεντι edd., ἰλυόεντι etiam
M, quod erunt qui lugeant. — 35 αἰνὰ δὲ edd. M. — 38—40 Trans-
positio necessaria fuit: vulgato ordine de uno, ὃς φυγεῖν οὐχ εὗρε,
tria inutiliter praedicabantur, dum alter, qui ἵστατο, breviter ab-
solvebatur. Restituimus parallelismum. — 41 δ' ἀλλομένης οὐδὲ
fM, δ' ἀλλομένης οὐ c. Nunc demum, quid sibi velit κνήμης βαλ-
λομένης, intelligitur. — 42 ἀνίην pro ἐνύω Ma: „cet Indien blessé
ne se bat plus, mais il souffre.“ Pugnat sane cum fluctibus! —
44 χέρας] πόδας v, quod hic quidem absonum. — 46 οὖλον ί, οὖ-
λον M. — 48 ἐρείσας v. — 51 ἀνδροφόνου Ma, idemque commen-
dat Koch. 178; ἀνδραφόνου v. — 55 κισσῷ propter epitheton
πολυπλέκτῳ Ma. Sed ὀξέι θύρσῳ melius quadrat. — 57 φλογερῷ
G em, sed non recepit; φθονερῷ v, quod cum ex 8, 285 φθονε-
ρῷ δὲ χόλῳ κυμαίνετο δαίμων firmari non posse recte vidisset
Rigler. melett. II, 6 mirum est quod tamen defendit dicens „hanc
iram sane ab odio et invidia profectam esse!“ — 59 Ἰνδὸν

'Ορόντης v, 'Ινδὸς 'Ορόντην em K l. c.; **'Ινδὸν 'Ορόντην** Ma. — 66 ἀνάξιος Ma. — 76 ἀναινομένων **δὲ ῥεέθρων** edd. M. — 88 **κατεπρήνιξεν** v. — 94 „'Ρῆνος"Ιβηρ recurrit infra XLIII. 410. et sanus est." G. — 95 διακρίνων? — 100 **εὔρων** em G, sed non recepit; σείων v, χείων Ma. — 105 „Debebat, puto, **καὶ ῥόος ἦν εὔοπλος**. cf. ss." G. Recepit Ma, falso. Indicatur *armatos* fluvium *transnasse*. Alterum dixisset καὶ ῥόος ἦν πολύοπλος. — 108 **ἐφαμένη** fM, ἐφαιρομένη c, ἐφαψάμεναι e coni Rh G, qui etiam **ἐφελκόμεναι** proposuit receptum a Ma. — 110 **νηχομένου τελαμῶνος** c male, cum 108 non recte esset emendatus. — 111 **βαρυνόμενοι** f, **βαρυνόμενον** cM, βαρυνόμενος G. — 114 **εἰ μὴ** suspectum. Exspectes εἰσόκε. — 116 θεουδέα non satis quadrare videtur. Num τεθηπότα? — Ma inutili miroque molimine **ἔλειπεν ἑῆς θηήτορα νίκης** scripsit et hunc versum antecedenti praemisit. — 120 **ἤσπασεν** edd. M, ἔσπασεν G, quod non videbatur sufficere. — 121 **αἱματόεσσαν** v; cfr. 217. — „Post hunc versum oratio nimis videtur abrupta: an desunt quaedam?" G. Fortasse, quamquam certa indicia et ipsa desunt. — 125 ἡγεμόνευε] **ἡνιόχευε** edd. M. — 131 ἐνδαπίων v. — 132 δεσμῷ v, quod hic quidem non quadrat. Sed fort. etiam νέῳ scripsit, quamquam defendi potest **νόθῳ**. — 133 et 134 „inverso ordine vulgo leguntur." G. Quod hic ad marginem notare oblitus sum. — 133 ἅρματι edd., **ἅμματι** M. — 134 ἢ] Sic em G; καὶ v. — 137 **βυθίους** bene Ma, **βρυχίους** v. — πέμπων suspectum: neque enim hastam emittit in aquam, sed quasi remum agitat. Num πάλλων vel **σείων**? — 139 ἢ] **καὶ** v. At tertia est ratio, qua quis νόθῳ **θεσμῷ** (132) navigat. — **πλωτῆρ** volebat anon. Villois. 20, sine necessitate. — 146 **ἀνέκοπτε** v; **ἀνέκυπτε** coni Scalig. Sed nostrum est vere Nonnicum. — 152 διασχίζων, ut 169? Quamquam hic cum contemptu dicitur. — 155 περ ἐόντι edd. M, παρεόντι G. — **δαμναμένη δὲ** edd. M. Em Scalig. — 157 ἄλλος] "Αργος ex 14, 86 Ma. Sed intolerabile asyndeton. — 160 γαλήνῃ] Ita em K I 652; **θαλάσσῃ** v. — 162 „Cum sic intelligi non possit, quem ex multis fratrem Hydaspes alloquatur, probabile est, plura ante hunc v. excidisse." G. Sine dubio poëta ad ea respexit, quae iam supra 117—121 de Iunone Hydaspis sollicitatrice dixit. Quae Ma deliravit, scilicet ne lacunam agnosceret, tacere praestat. — 166 **οἶδμα σεῖο** f, **οἶδμα** σεῖο M, οἶδμα **δὲ** σεῖο c. — 169 Quae iam sequitur versuum

transpositio, facile omnibus probetur. Primum iungenda
165—169 quae fratri *fluvio* dicit Hydaspes — 180 sq. c
phora sua e 168 repetita, 183—195, quibus ignominia
fluviorum, qui quae cives numquam in iis ausi sunt, ab ho
petiuntur, 179 et 182, quibus suam voluntatem declarat
deinde addenda, quibus etiam *Aeoli* auxilium implorat
Quaedam praeivit Ma, cuius ex conaminibus bona tant
Ita in textu ordinavit: 183—191 *εἰπὲ — ἐλεφάντων.*
Αἰόλε — ἐλατήρων. 182 *ὑγροπόρους — Διονύσου*; 179
181 *ἀτραπὸν ἡ μ ι ό ν ο ι σ ι καὶ ἀβρέκτοισιν ὁδίταις.* In
res turbata est. — 180 Prorsus delet Ma, utpote eundem
— *ὅταν* v. — 181 Lacunam esse iam suspicatus est F,
ἡνι ο χ ο ῦ σι σ ὺ ν ἀβρέκτοισιν coniecit, quod receptum
νοισι Ma, sed vid. 174. G lacunae signa post, non an
suit. Fortasse tamen recte Ma cum 179 arctissime iun
μαχήμεναι edd. M, *μιγήμεναι* em Rh; an potius *μ ε τ έ*
— 191 *ὑψιπόλων* Ma ex Oppian. Cyn. 3, 111. — 179 *π*
M. — 174 *ἁβρὸν* Ma, *ὑγρὸν* v. — 192 *ὦρτο* em G, sed
pit; *ἆλτο* v. — 195 *κελάρυζε μάρων* fM, *κελάρυζε βαλ*
Scalig. — 199 *ἀπεσείσατο* v hic quoque, *ἀπελύετο* M
ὄγκος v, *ἔγκος* M. „Fort. *ὁλκὸς ἐρ.* ut v. 209." G. —
λητῆρι v, quod ineptum. — 219 *τέμνων*] *φαίνων* v. —
μόεντος praeclare G, *Διόνυσος* edd. M. — *ἔτρεμεν* edd.
Ἀχιλῆος etiam em Spitzn. v. Gr. her. 105; *Διονύσου*
quoque! — 233 In M ad marg. adscript. ead. m. *γρ.*
Non praefero. — 237 *ἔλλαχον* edd., *ἔλλαχεν* M; *ἦ λά*
em Wern. ad Tryph. p. 414. — 238 *Ἠέλιον* edd.; *Ἠελίο*
praeter G Wern. l. c., etiam M. — 246 *ἄντυγι*] *ἰξύϊ* v,
Scalig. — *κόσμον* G antecedentis vocis corruptela dec
249 *ἐρίδμαινε* edd. M. Cfr. Spitzner. v. Gr. her. 104. —
φείδεο? — *μή σε* Ma, *μηδὲ* v. — 256 *βαλὼν* edd. M. —
θόμεναι] *καιομένου* v. Cfr. 262. — 263 *θρυια* f, *θρυ͞α*
εὐόδμων Ma, *εὐόδμοις* v. — 270 „*ὑγρὸν ἀναπτομέ*
Nonni acumen esse." G. Est sine dubio. — 272 *δὲ*]
fM. — 279 *ἀπέδιλον*] *ἀνηέδελον* (sic!) fM, *ἀρίδηλον* c.
— 292 *ἀθρήσειε* edd. M. — 295 *κόρυμβα* em G, sed no
κάρηνα v. — 301 *ὑψιπόροις* f, *ὑψιπόρους* etiam M. —

λιν edd. M, quod male defendit Koch. 190. — 306 δ' ἀβροτέροις edd., δ' ἀβροτέροισι M. — 319 Ὑδάσπην em C, Ὀρόντην edd. M.

LIBER XXIV.

6 περισθενέος edd. M. — 11 ἡμετέρῃ edd. M. — 13 περιτρεφές fM. — 17 ὄμμα edd., ὅμμα M; „οἶμα volebat Wakef. Del. Trag. I. p. 326. s. Nostrum dedit Scalig." G. — 18—20 Hos versus, qui apprime hic quadrant — alteram enim continent causam irae, quae Hydaspen contra Bacchum armavit —, Ma male post 30—ὕδωρ reiecit. — 19 σύρων edd. M. — 23 ἄζεο Ma. — 25 δρομόν edd., δόμον etiam M. — 31 καλάμῳ f, καλάμαις c „corrigente Falk. Sed καλάμας eum voluisse puto." G. Et hoc ipsum coni Wern. ad Tryph. p. 486 et καλάμαρ M. Sed καλάμους usitatum. — 32 ᾗσιν ἀεξομένῃσιν edd. M. — 33 δὲ θέντες edd.; διθέντες, quod em Rh, etiam M; τεθέντες coni F. — 34 εὔϋδρον v, εὔεδρον Ma. — 35 Μυγδόνες Ma ex em G, γείτονες v. — 38 φθεγγόμενον G e coni Hermanni, quod hic quidem displicet; φθεγγομένον (sic!) M. — κτύπον coni G, frustra. — 43 ἐπώνυμον edd., ἐπώνημον M; ἐπώνυμος G, sine sensu. — ἀλλοφυῆ v, quod ipsum sensu caret. — 49 ἀειδομένου Διονύσου quamquam iam habuimus ut 1, 12, nescio tamen an h. l. dederit ἀ ε ξ ό μ ε ν ο ς Διονύσου. — 50 ἡμετέρου edd. M. — 52 χρυσόεντος Ma! — 57 ταρήυνε f, τρήυνε M. — 66 et 67 Hos versus sedem mutare iussit Ma. — 69 περιμήκετον v. — 71 ῥέεθρα edd. M. Corr Rh apud Herm. Orph. p. 752. — 73 ἑσσυμένος edd. M, ἑσσύμενος g, ἐσσυμένως em G. — 75 ἄλλος] ἄλλοι edd. M. — 79 ἠεροφοίτην Ma ex em G, ἠεροφοίτης v. — 88 Οὐρανίη δ' iam F em; ῥιητῆς (sic!) edd., οὐριήτης M. — 89 ἠερίῳ v, ἠερίους Ma et Koch. l. c., ἠερίας emendaveram dudum in Tryphiodoreis p. 353. — 95 εὐρυτενῆ] ἀκτενὴ (sic!) M. — 103 βυθίοιο edd. M. — 105 ἐπιστάμεθα f, ἐπιστάμαι M. — 106 πορήσατο f, πωρήσατο M, ἐπορήσατο c. — 112 Σάτυροι — εἶχον Ma ex em G, Σατύρων — εἶχεν v. — ὁμόστολος edd. M. — 114 ἁλιτρεφέων c m ex em F, ἀλιτρεχέων f g. — 115 ἀθήνης edd. M. — 119 θοὸς edd. M. — ἐπὶ edd. M, ἐπεὶ em iam F. — 120 δι' οὔρεος edd. M. — 122 Post hunc v. Ma 22, 39—42 καὶ — παλμῷ posuit. — 123 δ'] τ' v. — 124 ἐ δ ό κ ε υ ο ν? — 125 Lacunam indicavi K II 16. Ma πήξαντες κλισίας ἐς ἔρημα δασύσκιον ὕλης scripsit et post hunc v. 139—142 καὶ — ὀϊστῶν

C

posuit, nescio qu
— 127 δὲ] τε v. — 128
— 136 ἅρματι edd. M. — 137
des *éléphants* pour grimper sur leu
etiam θοῶν coni. — 140 δὲ] καὶ c error

— 142 ἐσύριζεν edd., ἔριζεν (σύ) M. — 148 ἴομεν ed
mannus ex Odyss. κ. 251.“ G. — ἐρίπνην] ἐννώ edd. M.
fM. — 153 τυπτομένων edd., τυπτομένης (sed ης in ras.
etiam M. — 154 καναχαῖς edd. M. — 157 τρομέοντας em Herma
τρομόεντας v. — 158 τινάσσειν edd. M. — 160 κισσῷ prop
θύρσα 158 Ma. — 169 ἕλκεις f g m M, sed ἕλκοις c ex em F
176 ἔνθα σὺν f, ἔνθα σὺν M, ἔνθα καὶ ἔνθα σὺν s
iam F. — 186 ἐπιγήραος f, ἐπὶ γήραος etiam M. — 191 ἠδὲ
ἡ δὲ etiam M. — 199 ὑδρυλὴ f, ὑδρηλὴ cM. — 200 κατιοῦ
κοτέουσα praeclare Ma: „l'Indienne ne peut descendre ve
fleuve occupé par les troupes de Bacchus.“ — 204 ἀείρεις edd.
218 γόνος f, γόος etiam M. — 221 δαμάλις στειχηδὸν edd., δαμ
στειχηδὸν M. — 222 δ'] τ' v. — 225 Σειληνὸς Σάτυρός τε G pr
v. seq., contra stylum epicum. — 226 ἔψαυσε τραπέζης v, ἔψ
ἐδωδῆς propter 224 Ma; ψαύσαντο τραπέζης coni F, debebat ἡ

το. — 233 ἀληθέα suspectum. — 234 κεραυνοὺς f, καραυν
M; ὑποκλέπτοντα κεραυνούς c e coni F. — 237 τε edd.
240 τερπὸν f, τερπνὸν etiam M. — ἀθήνης edd. M. „Sunt At
loquaces.“ G. — 241 ἱστοπόνῳ? — 246 οἷα δὲ edd. M. —
ἀτραπιτοῦ σέο fM, ἀτραπιτοῦ ἕο c; em Scalig. — τέρπε
coni F, male. — 256 ἀγέραστος? — 258 στήμονας fM. —
διχθαδίοιο πόνου edd. M. — 261 οὐ] καὶ edd. M. — 264
fM. — ἀνάσση f, ἀνάσσῃ M; ἀνάγκη coni Scalig. — 265 γ
γέρων v: cfr. 267; γάμων pendet ab ἀλάλητο: cfr. 320.
γάμων δεδοκημένος v, καμὼν δεδονημένος coni Scalig.; c
— 272 ἱμασσομένης suspectum. — 275 εἶχεν ἔρωτι edd. M.
ἀταλὴ M, ἀταλὴ coni Rh. Nihil muto. — 294 ἀπειρομόθου
hic quidem non convenit. Cfr. 276. — 300 πολύχροον Ma.
χιτῶνας egregie em F; φονῆας fM. — 314—316, qui versu
certius ad Venerem, non ad Amorem referendi sunt, rec
statim hic post 308 posuit Ma. — 311 καλέσσω] τελέσσω

— 313 „Iliad. ψ. 762." G. — 315 βίαια Ma. — 319 δ] τ' edd. M. — 326 αὔλακα Ma ex em G; ἄντυγα v, quod non debebat Rigler. melett. V, 19 ex 8, 84 defendere: cfr. 269; ἄντιγα M. — 334 ἐπεσμαραγήσαντο fM. — 335 πολλοὶ] ἄλλοι v. Consulto λαοὶ non recepi, quod alias pro ἄλλοι scribendum est. — 338 ἵππον] Ἰνδὸν v, πεζὸν Ma. — ἔτευξε edd. M. — 339 πεζὸν] πέζαν v, γαῖαν Ma. — 341 ἠλιβάτη ἐλέφαντες fM. — 346 μελαινάων fM.

ARGUMENTORUM titulum ex M recepi.

XXV, 1. κατὰ πέμπτον v, καταπέμπτον M. In his argumentis continuos spondeos non reformido.
XXIX, 2. ἐπειγομένης v.
XXX, 2. Ἄϊδι] ἀμφὶ δὲ edd. M.
XXXVI, 2. εἶδ εἴβων (sic!) M.
XXXVIII, 1. δαλῷ] λαῷ edd. M.
XXXIX, 1. λεύσσεις] λύσσης edd. M; „e λς'" G.
XL, 2. πῶς M, πὰρ v.

LIBER XXV.

3 ἑώϊα f, idemque M in textu, sed a m. secunda ad marg. adscript. ἑώϊον. — 5 κλάζουσα f, idemque M in textu, sed a m. secunda ad marg. adscript. κλάζουσι. — 9 ἑβδομάτην em G, sed non recepit; ἑβδομάτης v. — 10 ἐμῆς v. — 13 ἔκτοθι] ὑψόθι v. Cfr. 15, 260—262. — 20 ἀειδομένης — Θήβης edd. M. — 21 In M ad marg. a prima m. adscript. δώριος ἔδρακεν. — 22 ἀνδρῶν Ma propter 24. — 26 ἀνδρῶν] Ἰνδῶν edd. M, Ἀργοῦς Ma! — 35 ὅττι βαθυνομένης edd. M „sine sensu" G, qui εὖτε βαθυνομένης scripsit: „eadem structura verborum est, vv. 150. 154. 156." Sed haec diversissima sunt. Nostrum firmatur 29, 37. — 36 „Recurrit h. v. XXXI, 16." G. — 37 πεφυλαγμένον fM. — 40 πηγὰς edd., idemque M in textu, sed a m. secunda infra scriptum πυγάς. Animi causa notae Falkenburgianae initium adscribo: „πηγὰς ὠδίνουσα etc. ita legi in quatuor exemplaribus, testis est Utenhouius noster, qui tamen πηγὰς in πυγὰς mutandum censet,

vt ad dolores referri possit, qui in illa corporis parte vehemen ter, vt audio, parturientes solent affligere." Ipse tamen F Πή-γασον, quamquam dubitanter, commendavit. „Res est apertis sima. cf. XXXI. 19. 23." G. — ἀνθερεῶνα] αὐχένα νύμφης v quod propter 42 ferri nequit; cfr. **31**, 19. — 42 αὔλακος pr αὐχένος Ma. — 43 νίκης] νύμφης edd. M. — 47 „Malis f. ἐ τρύζοντα." G; ὑποτρίζοντα coni Wern. ad Tryph. p. 286. Utro que facile carebimus: ἀποτρύζειν ut ἀποπνεῖν significat *anima efflare*. — Sequentia sana esse non spoponderim. — 60 δαλῷ

δανάης f. πο τεφώσατο δαλὺν (sic!) M. — 70 Γαίῃ] θείῃ θιῇ M. — „Ne ἐπὶ in ὑπὸ mutes, cf. v. 72. ἐν πελ." G. — 7 ἀκάρηνος v, quod hic quidem non quadrat, ut **28**, 54. Sed vid **29**, 223. **40**, 94. **48**, 922. 933. — 75 αἰχμάζοντες fM. — 7 ὑγρὸν edd. M, ὑγρὸς G: „An dedit Ἰνδὸς Ὑδάσπης, ut in multi aliis locis." — 80 Post hunc certe unum versum excidisse com paratis 33. 82. 126. facile patet. Tale quid dederat:

τί πλέον, εἰ πτερόφοιτον ἐν ἠέρι ταρσὸν ἑλίσσων

— 85 βριαροῦ edd. M. Em Rh. — 86 ὑγροφόρητος] ἠερόφοιτο v, sine sensu. — 95 λεπταλέων — —κορύμβων G e coni Rh, quo falsum, nisi statuas post hunc versum lacunam esse. — 101 Πε σῆα] περαῖα fM, τε περαῖα c. Em Rh et Canter. — 103 μήρ edd. M. — 105 Ἴναχος] βάκχος f, βάκχος δ' c, νάχος M. Em — 106 χλοερῷ] φονίῳ v. — 109 ἄντα edd. M „neglecta vi op positionis." G. — 115 γονίμης Ma, γαμίης v. — 122 ἔχουσα M ex em G, ἔχοντα v. — 133 „καὶ οὐ πτ. i. e. *neque tu advolas auxilium*. cf. 141." G. — 134 βιάζεται suspectum, quamquam n ignoro **31**, 137. — 138 ἀνδρομέδου fM. — 148 ἤνυσε] ὥπα edd. M, ὥπλισε G. Cfr. 65. 196. **37**, 340. — 159 μαχητὴ f, μ χητῇ M. — 163 ἕνα em G, sed non recepit, ἐνὶ fM, ἐνὶ v. — 1 καὶ ἐνίκησε f, καὶ νίκησε M. Em F. — 168 μόθον] μένος M propter 170 nimis sollicitus. Et consulto, opinor, Πόθος — μ θον iunxit. — 170 κάλλεϊ νικήσασα μόθον βέλος· G. Eande interpunctionem etiam edd. tuentur. — 172 „Malis ιοτ.. σε Π θος ἱμ." G. Et cfr. 154. Sed iam aderat Πόθος 168. — 1 „Verba πολυσπ. πολέμων pendent a νίκης et ἑτερότροπος Ἰνδ est Deriades a Niso discrepans. Aliter haec parum apta. Vers seq. si ἔχων sanum, neque deest aliquid, verba ἀλλὰ — παλι

αὐξέος respiciunt v. 169. οὐ Παφίηκεκόρυστο. Sedfortasse legendum πολυσπ. πολίων, clara oppositione inter urbes multas a Baccho captas, unam a Minoe expugnatam.“ G. Postremum probabile, certum vero excidisse quaedam; cetera falsa sunt. Sed in loco lacunoso a mutationibus abstinui. — 175 Quae post hunc versum sequuntur, mire disiecit Ma hoc modo:

196—212 τί πλέον — νίκης·
176—191 οἶδα — λεόντων.
213—222 οὐ Νεμέην — μηροῦ.
194 et 195 οἶδα — λεόντων.
192 et 193 πορδαλίων — Διονύσου.

Inde a 223 vulgatum ordinem retinuit. In his nihil sanum, nisi quod ad redarguendum Herculis aprum 194 post sues et leones 195 etiam pantheras atque ursas 192 et 193 intulit. — 180 Fort. οὐκ ἄγαμαι, ναί, τοῦτο. — 176 λοξὸς fM. — 183 ἀκαμπέα edd. M. — 189 χαληνῷ edd., χαλινοὺς M, unde cave χαλινοῖς coniicias. — 194 καὶ om fM, suppl F et Rh. — 192 δὲ] τε edd. M. — 197 ῥύσατο? Cfr. 213 sq. — Λέρνῃ edd. M. — 198 αὐτοτέλεστα suspectum. — 211 sq., qui infra Bacchicorum facinorum narrationem Herculeo labori oppositam turbant, hic interponi debebant, ut illud δύο φῶτας ἐριδμαίνοντας ἐχίδνῃ 204 non solum illustraretur, sed etiam Iolai in maiorem laudem sumeretur, quo fortius deinde inferretur θυρσοφόρος δὲ μοῦνος etc. — 205 ἀμφοτέροις ἐμερίζετο edd. M. Em etiam Wern. ad Tryph. p. 373. — 207 ἐπέχραε fM. — 213 πηγὴν] Νεμέην v; sed hic quidem tantum de Lernaea hydra, non de Nemeaeo leone sermo, qui 176—191 satis superque reiectus est. — 214 πολυσφαράγων ἀπὸ λαιμῶν fort. cum sequentibus iungendum. — 217 κύρηκα f, κήρυκα etiam M. — 218 et 219 om edd. M, dedit F in curis secundis apud Cun. p. 208 hac nota addita: „haec hiulca et defecta explentur in Oporini codice, adiectis duobus versibus, hoc modo.“ — 220 Apud G perperam λεχώια ad sequentia trahitur. — 221 δρακοντοφόρων Ma, δρακοντοκόμων v. — 223 οὐ κελαδήσω] ὅττι καλέσσω edd. M, οὔ τι καλέσσω G, οὐ δὲ καλέσσω Ma. — 224 φορῆα? Sed poterat rem exaggerare propter νεβροφόνῳ 225. — 233 sq. Versuum ordinem e C et Rh sententia mutavit G, sed locum persanavit Ma 233 πολλάκις, εἰ pro vulgato πολλάκι οἱ scribens et 234 δ', quod v post θηγαλέην legitur, de-

lens. Sed fortasse insuper θηγαλέης — κεραίης emendandum. — 241 χορείης edd., καρήνοις M, ex 239. — 248 κάπρος edd. M; „at σῦς iam erat v. 246. igitur Falk. in curis secundis καρπός voluit; at ineptum ὀπώρῃ ἢ καρπός. Scripsi κόπρος de Augiae stabulo; sic duodecim Herculis labores adsunt, inde a v. 176. ss. brevius uberiusve descripti.“ G. — 250 μίτρην fM. — 251 νίκῃ] μίτρῃ edd. M; „e v. praeced.“ G. — 254 ἑλήκοις edd. M. — 260 λιγαίνων Ma, λιγαίνει fM, λιγαίνειν c g. — 261 ἡμετέρης edd. M. Em F. — 262 μὴ Ma ex em G: „Pro ὅτι exspectares μή; ferri tamen poterit.“ Ferri quidem, sed alterum multo significantius. — 264 εἰς μόθον? — Ma ἀνδρῶν pro Ἰνδῶν. — 272 ἀστὸς paullum suspectum. An ἐντὸς vel ἐγγὺς? — 282 ὀφρύος] καὶ πυρὸς edd. M, καὶ πάρος G. Mira est huius loci cum luculento Heliodori cuiusdam fragmento similitudo, quod servatum a Stobaeo flor. C, 6. pluribus illustravit Meinekius anall. Alex. p. 382—385, certius nunc in praef. Stobaei p. XLI. medico poëtae, qui ἰατρικὰ (non Ἰταλικὰ) θαύματα scripserit, adsignavit, varie corruptum egregie restituit. Unum remansit vitium v. 15 ἄφαρ δ' ἀπὸ πᾶσα τελέσθη θυμοδακὴς ὀδύνη, pro quo κεδάσθη poëta scripserat. — 283 ξείνην Ma. — ἔρριψεν Ma. — 284 κολλητῇσιν edd. M. — 288 γηραλέοισι edd., γηραλέῃσι etiam M. — „Sequens νεφεληδὸν mirum quidem, Nonnicum tamen putandum.“ G. Eodem modo infra legitur **41**, 72, cum solito more positum sit **39**, 15. Alioquin de κυλληδόν cogitare possis. — 298 λιγυροῖς v; „pro λιγυροῖς malim γλυκεροῖς, quia non de sono, sed de odoris dulcedine quaeritur.“ G. Egregie Ma ex ε 268 λιαροῖς. — 300 δ'] τ' edd. M. — 304 „Post hunc versum leguntur vulgo versus 307. 308. Transposuit locum Heins. ap. Cun. ita: 307. 305. 306. 308. ἑὰ κύκλα et μετρήσαντα scribens.“ G. Eum secutus est Ma, sed servatis vulgatis lectionibus. — 315 ὄγκον male G. Cfr. **21**, 254. — 318 „Potuisset oppositionem clarius exprimere, si ἄρσεν — δέμας dedisset; redit tamen θερμόν eodem; cf. XIV. 103.“ G. — 326 ἔγγον ἐρείης f, ἔγγονε ῥείης etiam M, ἔκγονε ῥείης c, quod fortasse verum. — 331 ἐσμηξα Ma, de quo coll. 378 sq. iam G cogitaverat; ἔσμηξε v. — 341 Num στάχυν, ut 350? Quamquam illud 367 redit. — 347 βροντείοις fM. — 352 cum 355 sq. arctissime iungendus erat: caelesti clupeo tectus totius exercitus hostilis tela, ut Rheae auxilio fretus Martis at-

que Iunonis iram (353 sq.) securus negligere potest. — 353 τρομέοις em Rh, τρομέεις v. — 355 πέμπεν Ma, πάλλων v. — 359 σινέτην fM. — 360 φορέοντα edd. M. — 361 θαρσείης edd. M. Corr Rh. — 369 λυσιπόνοισι edd. M. — 374 καὶ] κατ' edd. M. — 377 ὀβριμόπεδος fM. — 378 λεπάδνῳ edd., λεπάδνω M. Corr Rh. — 379 φάτνης δ'] φατνή ταις f, φάτνης τ' cM. — 380 μιτρώην edd., μητρῴην etiam M. — 388 ἔτευξε v, quod propter repetitionem 390 mutandum erat. — γαίην edd. M. — 392 ποίκιλεν, ut G, etiam M. Tamen dubitavi. — ἐπ' v. — 394 δέ τε edd. M. Vid. Σ 485. — 396 πόρε Ma, verbum desiderans. At adest κύκλωσε 393. — 397 ῥυθμὸν edd. M. Em F et Scalig. — 402 ποίκιλλεν hic quidem etiam M; ποίκιλεν G. — 404 οὐρανίων edd. M. — 407 ὑπερσπειρηδὸν edd. M. Em F. — 408 „εἰς κεφαλὴν δ' editt. quod tum demum recte se habet, si aut periit versus seq. aut in seq. versu, quem habemus, verbum latet, ut: ἀστράπτει φολίδ. vel simile quid.“ G. — 417 παρὰ πατρίδι edd. M. — 422 Frustra F ἴουσαν coni, frustra G vulgatae integritatem „noto Graecismo“ defendit. Defectum esse patet. — 423 κωφὸς edd. M. — 425 νευρῇ] πέτρῃ edd. M; „at lapis erat verissimus; fictitium id, quod in lapide expressum.“ G. — 426 ἄγχι μολεῖν? — ἔσπευδεν ὄπ. ἐὸν οὖας ἐρίσσας fM; certe ἐρείσας c. — 427 τέρψης Ma ex em G, τέρψῃ v. — 434 ἐτέτυκτο] ἤϊκτο v, quod Koch. 178 ut ab ἀΐσσω formatum defendit! Quanto sanius illo G: „Si ἤϊκτο sanum est, legendum ταρβαλέῳ: trepidanti similis erat, cum volaret, Iupiter. Sed videtur potius dedisse ταρβαλέος δ' ἤσκητο, ut v. 442. id ipsum est, et κεχάρακτο v. 552.“ — 436 πεφιδημένος v. — 437 βυθίοις? — 440 ἐρόειν edd., ἐρόεις etiam M. — 447 παρεζομένη edd. M; corr F. — θεαίνη edd. M, θέαινα G; sed θεαίνῃ iam F. — 452 „Triplicem reperio huius nominis scripturam, μορίη, μερόη, μορύη.“ F. Hic quidem μορίην edd. M; 481 μερόης fM, μερόη c; sed 538 μορύη edd., μορίη M. Hoc igitur cum G retinui. — 454 τύλος edd., τιλος M. — λαιμῷ] πότμῳ v. — 460 ἀκάνθην] ὀμίχλην edd. M, ἱμάσθλην G. Cfr. 514. — 466 οὐρανίαις edd. M. — 467 sq. recte sedem mutare iussit Ma. — 467 τέκτονα] γείτονα v. Sed fort. ex 469 μάρτυρα huc transferendum erat. Nam μάρτυρι πότμῳ sane suspectum. — 471 ἢ τότε? — δασείη edd. M. Em F. „Sed suspecta est brevitas, qua haec Naias draconem retinuisse dicitur, ut mox domaretur.

Fortasse δαείη sanum; sed desunt plura." G. Non puto. — 473 ἀλλ'] οὐδ' v, quod sensu caret, nisi cum Ma v. sq. scribas μόνα θῆρας! — 474 καὶ] οὐ edd. M, ὅγε G. — 479 πεφορημένος f, πεφορημένον etiam M. — 482 γ' edd., δ' etiam M. — 489 δέ οἱ falsum esse demonstrat Lehrs. Q. E. 264 sq., sed quod id. ibid. coniecit δ' Ἔρις, hic quidem repetitio non placet. Nec satis probabilis est Rigleri coniectura melett. IV, 17 ἔσκε δὲ τικτομένῳ μὲν Ἔρις τροφός, nec mihi quidquam melius succurrit. — 491 βεβαρυμένος edd. M. Corr Rh. — 502 τέχνῃ] σιγῇ v; „de sibilo serpentis, quasi σιγμῷ." G. Hoc vix defendas ex 22, 88 sq. σειρῇ Ma. — 505 διδύμῳ v. — 509 ὠμὰ] ὄμματα fM, λοξὰ c e coni F, qui etiam ὄμματα πῦρ πνείοντα tentavit. — 513 βελέων edd. M. Em F. — 518 περικυκλάδους f, περὶ κυκλάδους M. — 528 Num ἥρμοσε, ut 539? — 530 * Hunc versum vulgo omissum e cod. Pal. sero protulit Ma. G certe lacunam indicaverat. — 532 δ' ἤδη τρέμεν] δὲ διέστιχεν v. — 533 ὁρμήν em G, sed non recepit; οὐρήν v. — 534 παλίνσοον v (παλίνσων M); „nove dictum: an παλίσσυτον?" G. „Non scripsisset hoc modo, si tum praesto fuisset 37, 295 διχθαδίῳ μυκτῆρι παλίμπνοον ἆσθμα τιταίνων." Lehrs. Q. E. 300. — 537 χηλήν edd., χειήν etiam M. — 541 ἔμπνοον v. — κέντρῳ] νεκρῷ v. — 545 σθέναρ f, θέναρ etiam M. — 548 ὄρθιον edd. M. — 550 ἁρμονίῃ g, errore. — μορφῆς edd. M. — 553 ἀλόχευτον Ma, ἀχάρακτον v. — 555 Ῥείῃ g, errore. — 556 ὀκριόεν corr G, sed non recepit; ὀκρυόεν v. — βροτοειδέα em G, sed non recepit; τροχοειδέα v. Cfr. 33, 155. — 558 ἄλλον suspectum. Num βαιοῦ an τυτθοῦ?

LIBER XXVI.

3 ἐσσομένων edd., ἐσσομένην etiam M. — 4 Ὀρόντην edd., Ὀρόντῃ M. — 8 ὀλλυμένῳ edd., ὀλλυμένω M. Corr Rh. — 12 πύργων v. — 18 νήπιον f, νήπινον M. — Post hunc versum 21 ponendus erat, quo indicet Pseud-Orontes, quid sit, quod se ulcisci iubeat Deriadem. Animi causa Ma novum ordinem adscribo, quo post 17 sequuntur 21 στῆθος —, 18—20 μηδὲ — φονῆες. 24 Δηριάδην —, 22 sq. ὤμοι etc. — 23 ἀνάσσει edd. M. — 24 δ' post Δηριάδην add G, male: causa affertur antecedentium exclamationum. — „Legitur hic versus post v. 26. sine nexu." G. — 29 ξεῖνος fM. — 32 μερόπεσσιν vel θνητοῖσιν ὁμοῖιος? —

οὐρανίου edd. M. — 33 θυγατέρες edd. M. — 37 μεταλλάζουσα f, μεταλλάξουσα M, μεταλλάσσουσα c; μεταλλάξασα em Rh. — 38 νήσων recte Ma ex em F, νησῶν v; cfr. 222. 247. 39, 25. — 48 κρά v; cfr. Strab. XI, p. 517 τὰ Κῦρα ἔσχατον ὂν Κύρου κτίσμα ἐπὶ τῷ Ἰαξάρτῃ. — De his nominibus partim corruptis partim obscuris vid. Koehlerum p. 57—64. Somnia Marcellina referre nihil refert. — 50 πέδον] πόλιν Ma. — 52 Γήρειαν, τόθι] γραιάων, οἱ edd. M, Γραιάων, ὧν G; Γρ., ἵνα coni Struv. p. 19. Emendationem vel Marcello (Γηρείων, ὧν scribenti!) praebuit fragmentum ex Dionysii Bassaricis, quod servavit Steph. Byz. s. Γάζος, adscriptum etiam a Koehlero p. 57, quamquam is ne sic quidem *Graearum* insulam dimisit. — 55 οἵ τ' ἐς ἐσίνεον αἰπὺ edd., οἵ τ' ἐς σίνεον αἰπὺ M, οἵ τε Σεσίνδιον αἰπύ G e Steph. Byz. Σεσίνδιον πόλις Ἰνδική, ubi Meinek. Σέσινδος scripsit, in Nonni loco corrigens ἄστυ. — λινοεργέι? — 56 λινοπλέκτοισι v. — 59 versus ante 56 ponendus fuit, ut ἀρραγές ad ἕρμα referri possit. Sensit hoc iam G, quamquam versus loco retento male ἀρραγέ scripsit. — 61 Σαράγγων Ma hic et 30, 312 ex Herod. III, 93. VII, 67. Sed facile duplex forma esse potuit. — 71 Μαιονίου edd. M. — 76 λειμῶνι v. — 79 „Fort. αἰλινόδακρυς." G. Sed occurrit etiam ποικιλόδακρυς: 30, 162. 43, 365. — 81 ἤλεθε edd., ἤθελε etiam M. — 88 νησαίαν edd. M. — 89 καταλίννης edd., καταλίνης M; „cf. XXVII, 158." G. — 90 οἷα G, coniunctione membrorum inusitata. — 91 ἐκορύσσετο suspectum. Num ἅ μ' ἐφέσπετο? Koch. 178 comparavit 27, 337. — 93 ψυχῇ an ψυχαῖς? — 96 βρίγγος edd. M; „cf. XXX. 303. 314." G. — 97 Δόρυκλος em G ex 29, 263, sed non recepit; δάνυκλος edd., δάννευκλός (sic!) M. Τάννκλος utroque loco Ma. — 98 ἔστιχε Μοῤῥεύς v. „Suspectum nomen Μοῤῥεύς: esset enim alter Morrheus, diversus a filio Didnasi v. 72. ss. Deriadis genero, qui minime ad Οὐατοκοίτας pertinebat. Neque fides habenda est lectioni vulgatae XXX. 188. ubi Τενναρίδης Μοῤῥεὺς occurrit. Fortasse legend. ἔστιχεν Ἐγρεύς, qui idem videri posset ac Ἐγρέτιος, XXX. 304. 309. 314. una cum Phringo, ex Οὐατοκοίταις, ut videtur, commemoratus." G. Alioquin cogitari posset de ἔστιχε Θουρεύς. — 101 κούρῃ f, κούρε (sic!) M. — 103 ἀμέργετο edd. M. Vid. Tryphiodorea 363—367. — 112 πέζαις fM, πέτρᾳ c. — 104 post 113 ponendum esse suasit G ap. Uwarov. 65, ante 113 posuit Ma;

sed olim lectum esse ante 115 docet epithetorum collatio: *νεκ*
ἐχέφρων, *ἔμπνοος ἀπνεύστοισιν ὁμοίιος.* — 119 *ἱκεσίην* en
sed praeterea *ἱκεσίης* et ap. Uwarov. l. c. *ἱκεσίη* coni; *ἱκεσί*
— *βαρύστο ν ο ς*? — 124 Sine causa in suspicionem vocavit
c.: *χεῖρες ἐλεύθεροι* sunt nudae manus, ut 4, 149 *ἐλεύθε*
ἄντυγα μαζῶν dictum, quas manus Eeriae esse quivis videt
129 Versus corruptus; cod. Pal. habere dicitur tantum: *οὐ*
βος οὐ μι κην, unde Ma dubitanter coni *οὐ φόβος, οὐ φόβο*
με, καὶ ἦν —. An *οὐ φόβος, οὐ φόβος ἐ σ τ ί*? — 132 *γὰρ*]
v, quod frustra G defendit posito interrogationis signo: „oc
patris, morte se claudentes, ego filia non claudam?" —
Ἠερίης] *ἠερθεὶς* edd. M. „Cum infra XXX. 163. *Ἠερίη* vide
verum mulieris nomen esse, et oppositio, quae sic inter pa
velut sepulti, *Τ ε κ τ ά φ ο ν*, et filiae, sub dio versantis, *Ἠερ*
cf. v. 136. nomina conspicitur, optime conveniat ludicro N
ingenio, eo minus de hac emendatione dubito, quo facilius sic
tius quoque locus XXX. 184. et ipse corruptus, corrigi pot
G. — 150 sq. In M ad marg. adscript. *εἶς τῶν δύω στίχω*
σός (sic!). „Suspiceris, poëtam eum prius scripsisse, mox
propter minus aptum imperfectum (*ἐτυμβεύοντο*) repudiasse
venta, quae antecedit, meliore lectione." G. Unicum hoc in
carmine „duplicis recensionis" vestigium. — 153 *ἀβρααθο*
ἀβρὰ ἄθοος M, *Ἀβράθοος* c g ex em F. Sed *Ἀβρόθοος* tacit
dit Koehler. 60. — 156 *ὑπέροπλον* edd. M. — 159 *λωβωτὴν*
— 166 *Ζαύρων* v, *Ζοάρων* Ma et Koehler. l. c. — *Ἰώρων* v,
ρων em Koehl. ibid., *Ἀώρνων* Ma. — 167 *καὶ σπείρων* fM
170 „Hunc et proximos duo versus affert Berkel. ad Steph.
in *Δαρσανία*, circa nomen urbis deceptum fortasse falsa in
nysii Bassaricis lectione." Huius fragmentum hoc modo e
dandum:

ἠδ' ὅ σ ο ι Ἀρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυάγυιαν,
ἔνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι
αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἐφ' ἱστοπόδων τανύουσαι,
αὐτῆμάρ τ' ἐ κ ά μ ο ν τ ο καὶ ἐξ ἱστῶν ἐρύσαντο.

—173 *κυβερνητῆρι* edd. M. Em G ex Tryphiod. 193. Sed habet
Nonnus 43, 340. — 174 *Κυραῖοι* ex Steph. Byz. s. *Κύρη*
em Koehler. 61; *Κιῤῥαῖοι* v, *Κιῤῥαδίοι* (sic!) Ma. — *δεδα*
suspectum; vix enim *ἄντυγα ν η ῶ ν* quis commendaverit. —

δουρατέῳ edd., δουρατέω M. — 178 δέρματι edd. M. — 182 ἐρετμοφόροιο Ma, haud inficete: „ce n'est pas le javelot du soldat, mais la rame du matelot.“ — 183 Ἀρυζάντειαν hic quidem edd. M. Sed vid. 192. — 193 νηχομένοις edd., νηχομένης M, νηχομέναις G. Nostrum ex 31, 15 petendum erat. — ποταμοῖο edd. M, πετάλοιο G. — 195 Apertam lacunam mirum est a nemine dum animadversam esse. Fortasse in alterius versus clausula ἠδάδι δεσμῷ positum propter similitudinem cum ἠδέι δένδρῳ defectus causa fuit. — 196 ἀμέρσεται edd. M. — 198 δὲ] τε edd. M. — 201 ἀείδειν edd., ἀείδει etiam M. — 203 ζεφυρηόδι fM, ζεφυρητίδι coni Rh. — σύνθρονος edd., σύνθροος etiam M. Cfr. Spitzn. v. Gr. her. 57. — 207—209 „leguntur vulgo male post versum 214. Ordinem feliciter restituit Cunaeus.“ G. — 210 ὑπὸ edd. M. Em etiam Wern. ad Tryphiod. p. 226, not. — 213 μεμφομένου edd. M. Em C. — 216 πυλοίτου edd. M. „Sed nomen Πυλοίτης suspectum, quia infra v. 334. rursus alius Πυλοίτης occurrit.“ G. Fortasse Φιλοίτης. — 220 Ἀστραῖος hic et 29, 257 Koehler. 62. 64 tacite; Ἀστράεις v, qui alius est Indorum dux 14, 305. 310. 318. 17, 98; ἀστράοις M. — 222 νηῶν v. Em F. Vid. ad 38. — 225 ἀγλαὸν ὕδωρ Ma propter λοξὸς 227. — 228 αὐτοκύλιστον edd. M. — 235 ἅτ' om fM, ἐν suppl c e coni F. — ὀπάζων dubitanter substitui pro eo, quod v post Ἰνδὸς legitur Ὑδάσπης, aperto pronoque errore. Certe verbum hic desideratur, nisi statuas plura excidisse. — 236 μελαμψήφιδι edd. M. — 239 ἐνδιάει] ναιετάει v, „suspectum verbum.“ G. ναματάει Ma: „je dois cette excellente correction au savoir expérimenté de Mr. Piccolos.“ Dubitare licebit de correctionis praestantia! — 244 πεδίοιο] τοκετοῖο v; „ambigo, utrum praestet δαπέδοιο, an ποταμοῖο. cf. XXXVIII. 249.“ G, ubi idem vitium; δαπέδοιο Ma. — 245 εἵνεκα edd. M. — 246 γένος edd. M. — 250 Ἄρητος v; „notandum, huius hominis nomen primam producere; alius est Ἄρητος in exercitu Bacchi XXXII. 188. prima correpta.“ G. At 265 ἄῤῥητος edd. M, quod sine dubio verum: nomen patris alludit ad mutos filios. — 251 ἀτὰρ βάρυς edd., ἀτὰρ βαρούς M. „Lacunam statuere, aut corrigere ἀτὰρ βραδὺς ἀμφικαθ. minus probabile videbatur.“ G. Dubito de ἀταρβέος; infelicius tamen coni Koch. 179 ἀτὰρ βάρος ἄλλο καθάψας, quod quid sibi velit, nescio. Fort. ἀτὰρ βραδὺς ὀψὲ καθάψας: cfr. 153. 157.

255. — 267 *πεπότητο* edd. M. — 270 *ἐπ' ἐσσομ*
σομένων etiam M; cfr. Wern. ad Tryph. p. 278.
μου χθονίοιο edd. M. — 277 *λοχείην* Ma, *γενέ*
γενέθλης Ma, *λοχείης* v. — 280 *ἐσσομένων* edd.
θων edd. M; „quod cum *ἔλεξε* non convenit. I
tacere." G. — 286 *ἰσήριθμον* em G, sed non rec
v. — 299 *καταβόσκεται* edd. M. — 303 *δμητῆρι*
edd. M, *διασχίζων* ex 241 iam invenerat G, se
nando loco, quem iam apud Uwarov. p. 67 sq. a
sperans. Locum disiectis versibus vexatissimum
natus certissime restituisse mihi videor, quod op
vulgatum ordinem accuratissime in margine adn
stra dispositione contulerit. — 308 *εἷλε* G. In
non poterat non repetere *ἔχειν*. — 310 *εὐρυμέτω*
304 Hanc verissimam hemistichiorum compositio
verat G ap. Uwarov. p. 67, in ceteris caecutiens.
G ibid.; *ἔχων* edd. M, *ἔχων* g. — 311 *ἑλισσόμ*
313 *ὀλίγη — αὔρη* edd., *ὀλίγῃ — αὔρῃ* etiam M.
edd. M. Em F. — 317 *ταυροκάρηνος* v; „si sa
nem refero ad dentes, velut cornua, prominente
l. c. 69 *παυροκάρηνος* coniecerat. Ad vulgatam
bovem quis adducat. At quae sequuntur 318 sq. 3
elephantum cum apro eiusque dentibus comparat
ζήνην fM, *ζωνὴν* c e coni F, „qui non videbat,
sermonem esse, non de proboscide." G. Propter h
sam sequi debent 322 et 328, qui et ipsi ad de
De proboscide tum sequentibus agitur, quomod
bellatorem tollat (320 sq.) et quasi anguinis spiris
illuc agitet (325—327), postremo mortuum solo a
— 328 *κεχαλασμένον* G, intelligens, opinor, de pro
πεπαρμένον v. Nisi fuit *ἠέρταζεν ἐπάλμενον*. —
σιν ὀδόντων fM, *παρὰ προβλῆσιν ὀδόντων* c; *π*
των G e coni Rh. Omnia contra Nonni usum. —
edd. M. — 323 *κονίῃ* edd., *κονίη* M. — 338 *εὔκ*
'Εριστοβάρειαν Ma iure suspectum habet: num *'Α*
— 339 *Δερβίκκων* G. Varie scribitur. — 342 *χάρ*
— 343 sqq. Mirum est Koehlerum p. 63 ignorass
pum moris a Choerilo (ap. Ioseph. contra Apion.

ad Iudaeos — si Diis placet — translati auctorem esse Herodotum VII, 70. — 344 κύκλα fM. — 346 ἔμπνοον ἀσκήσαντες ἐς ἄπνοον? — 355 Νηρεῖς Ma. — 358 ἀρχεγόνῳ f, ἀρχεγόνω M, ἀρχεγόνων altera est F coniectura. — 367 ἀγυιαῖς] ἀήταις edd. M, αὔταῖς ad sequentia relatum G e coni Hermanni, ἀγυιάς (sic!) Ma. Cfr. 13, 568. — 369 ἐνὶ βάθροις v. — „habet aliquid obscuri: in gradibus et liminibus aedificiorum? Sed sic genitivum saltem desideres. An οἱ δὲ μελάθροις? Sed cfr. 372." Ma ἐνὶ τάφροις; possit etiam de ἐνὶ βόθροις cogitari. Sed verum ἐπὶ βάθροις.

LIBER XXVII.

7 ἐλούσατο edd. M. — 8 πυριστρεφέων edd. M; „cf. XII. 12." G. — 13 αἱμαλέῳ fM. — 18 βολαῖς em „Wakef. Sylv. T. III. p. 72" et post eum Spitzn. v. Gr. her. 54; βέλος edd. M. — 19 φαινομένας v, ἐγρομένας Ma. — 27 δμητῆρι v. — 33 ὑποδμήτηρα edd. M. — 39 „Fortasse κυανανγέα Γάγγην, ut μέλας vocatur v. 4. etsi necessarium non est." G. Vid. 42, 495. — 54 sq. hic ponendos fuisse patet, ut et causa ingeratur, ob quam Baccho *fuga* suadetur (40), et *maris* memoria in eius convicium prolata (41 sq.) introducatur. — 43 ἄσπετον ὕδωρ? — 44 ἐπάρχιός f, ἐπάρχιός etiam M. — 51 ἔχεις fM. — 61 ἐνόησε fM. — 71 αὐτὸς v. — 73 τότε edd. M. — 74 ἀστεροπὴ f, ἀστεροπὴν etiam M. — 85 βελέεσσιν edd. M. Em C. — 86 αἰχμὴ fM, αἰχμῇ v. — 87 πλήξαντες v. — 94 ἀστεροπὴν τεύξει edd. M. Em Rh. Operam perdidit Gerhard. lectt. Apoll. 164. τεύξειεν, ἵν' ἐνθάδε καί μιν etc. coniiciens. — 97 πεφορημένος edd. M; num δεδοκημένος? — 98 ὀψίγονον ut „argutius" coni G, unde Ma suum ὑψίγονον desumpsit. — φλογέοντος fM. — 100 ἐπικοίρανος edd., ἐπικρανος (sed κ fere scriptum ut η) M; „ἐπιήρανος est II. 683. XI. 343. Neque tamen absurdum fuisset: πέλε κοίρανος." G. — 105 „Usitatius fuisset πλήξαντες." G. Apud Nonnum quidem non! — 110 βαρύγουνον propter pedes anguinos? — 114 ἀνέτραφε v. Cfr. infra 323 et 13, 174. — 116 Ἰνδῴη g, errore. — 117 κενεοῦ v. — 120 sq. ὀλλυμένους δὲ τριχθαδίους edd. M. „Duo tantum filios Cabiro peperit e Vulcano, vid. XIV. 19. ss." G. — 128 φιλοπτολέμοιο v; „naturae quidem apis bene convenit; sed hic, ubi rem extenuat Deriades, aptius fuisset φυγοπτολέμοιο: idque iam Rhodomannus coniecerat. Falk. φιλοπτόρθοιο volebat, acute." G.

Hanc recepit Ma: cfr. **19**, 231. Cogitari etiam posset de *φιλοσμήνοιο* ex **5**, 252, nisi causa subtiliter a G indicata monstraret *φυγοκροτάλοιο* a Nonni manu esse: vid. **5**, 255. **19**, 190—192. Et *φιλοκροτάλων γυναικῶν* habes infra 225. — 132 *ὑποπτήσσειεν* edd. M. — 139 *πέλας*] *πολὺς* edd. M; „inepte propter sequens *ἄπλετος*. Nostrum respondet verbo *ἤϊον ἐπὶ κλ.* v. 136." G. — 145 *ἐπ'*? — 153—158 Transpositionem necessariam fecit G. — 158 *καύμασιν* edd. M. Em F. — 159—161 Transpositionem necessariam fecit Scalig. — 174 *φθέγξοιτο* edd. M. — 177 *κορύσσει* G, perperam. — 181 *πετάλοισι* v; „ineptum est, quasi *ἀγριὰς ὕλη* (v. antec.) *πέταλα* non habuerit. Debebat *κλήμασι μιτρώσω τε* vel simile quid." G. Sine dubio scripsit *σταφυλῇσι*. — 184 „Fort. *ταυροφυὴς*, etsi defendi illud potest." G. — 188 *κονίην* Ma ex em G; *κολώνην* v. — 198 *ἐπὶ ζυγὰ* v. — 199 „Post *κλίνειε* vulgo nulla est distinctio; sed vereor, ne hic aliquid exciderit. Cum enim totus locus a v. 195. ss. sumtus sit ex Odyss. μ. 127. ss. mirum est, Lampetien sine Phaetusa commemorari." G. Unam tantum *θύγατρα* novisse voluit. — *εἰς ὄρος* suspectum. Nam *ἄστατος*? — 207 Lacunam esse vidit Scalig. G e coni C *νεβρίδι χαλκοχιτῶνα καλύψατε Δηριαδῆα* scripsit. — 223 *ἐπὶ* edd. M. — 228 *καὶ Σάτυροι πτολέμιζον* v. „Sed suspecta est Satyrorum mentio, propter v. 223. et verbum *πολέμιζον*, propter seqq. certe non proprie sumendum. An *σελάγιζον* propter seqq.? cf. 235." G. Hoc satis probabile, praesertim ubi nobiscum *Κένταυροι* reposueris, quibus et facium et gypsi mentio convenit: cfr. 17, 200—207. — 247 *Post ὡς πάρος* vulgo comma ponitur, hinc G Nonno iniuriam infert: „Ineptissime hic *πάρος* et *πάλιν* dixit Nonnus confundens, ut videtur, suum tempus cum antiquissimis illis temporibus, quibus res decantata accidit. Cf. XXV. 5." Pertinet potius *ὡς πάρος* particulae *πάλιν* oppositum ad illud tempus, quo ante Ganymedem in caelum receptum Hebe pocula Diis administravit. Nisi adeo *ἄσπετος* pro particulis sane non necessariis restituendum. Ceterum mire consentit cum his Quint. VIII 431—442, de qua re dixi in actt. soc. Gr. II, p. 229. — 252 *ὀμφάλοιο* f, *ὀμφαλίοιο* cgm, *ὀμφαίοιο* M. — *πειθοῦς* edd., *πυθοῦ* etiam M. — 254 et 259 *Παρνησοῖο* et *Παρνησοῦ* G contra libros — 260 *ὁππότε* v. — 269 *ὅσσε* fM, *ὥς σε* c; sed *οὔ σε* etiam F cfr. 319. — 273 *Δίρκη*] Sic em C; *σιρὴν* f, *Σειρὴν* c, *σίρην* M. —

274 εἶλκε Ma, praeter necessitatem. — 275 βαρύδουπος edd. M. Em C ex Callim. hymn. Del. 78. — 276 ἄμυνε v, ἔμεινε em iam F. — 287—289 praeclare hic post 279 ponendos vidit Ma: causa enim affertur, cur Minerva potissimum *fratrem* Bacchum adiuvare debeat. Sed 287, ubi ἀοσσητῆρες ἐριστα φύλου σέο Βάκχου in edd. M legitur, lacunam esse vel ex G disci potest, quamquam is scribendo ἀοσσητῆρε, φερεστάφυλον σέο Βάκχου locum restituisse sibi videbatur. Ita enim ille: „Iupiter, qui consimili ratione Bacchum et Minervam in lucem edidit, *voluit eo ipso*, ut *ambo sibi adiutores essent mutui*, ἀοσσητῆρε. Atque sic dualis mihi praeferendus videbatur plurali ἀοσσητῆρας, ἐριστ." Equidem ut in loco lacunoso retinere debebam integram librorum scripturam. — 280 ἐφεσσομένους edd. M. Em Rh. — 282 δὲ] τε v. — σαόπτολιν coni G. — 285 εὐκρότου f, εὐαρότου etiam M. — 292 γείνεό edd., γίνεό etiam M. — 294 σάλπιγγος v. — 296 ἀρήγων] ἐρίζων edd. M; num ἀμύνων? — 299 ῥύετο μὲν edd. M. „Pronomen Panem spectat, a Minerva defendendum, ut Panico terrore Persae fugari possint." G. — 300 Μηδοφόνου edd. M. — 303 ἐξαλάσας f, ἐξελάσας etiam M. Ceterum cfr. Lobeck. Aglaoph. 663. — 306 οὐ μετὰ δὴ edd. M; οὗ μέτα δὴ G: „pronomen οὗ respicit ἀστὸν Ἐλευθ. v. 304." Refutat hoc Lehrs. Q. E. 283, qui coni ὅπερ ἄδην, quod magis Quintum quam Nonnum redolet. Huius fuit quod nos dedimus. — 329 καβείρων edd. M. — 330 Egregie post hunc v. Ma 308—316 posuit: postquam Iupiter singulos quosdam Deos, primum Apollinem 252—277, tum Minervam 278—307, postremo Vulcanum 317—330 pluribus adhortatus est ad auxilium Baccho ferendum, iam quo *orationem aptius claudat* — quod ipsum Nonnum raro scire hic quidem suo iure in vulgato ordine conquestus est G —, alios per saturam caelestes increpat, quod omnes Bacchum derelinquant a se uno acerrime defendendum. — 335 ἑλοῦσα?

LIBER XXVIII.

1—6 Hos versus inter 34 et 35 collocavit Ma, haud improbabiliter primo adspectu. Verum tamen iis, quae superiore libro 145—241 narrata sunt, quomodo Bacchi iussu bellatores eius arma paraverint, ex quibus bellatoribus postremo loco unus *Maron* 234—241 commemoratus erat, post longius de Deorum con-

ventu episodium (242 usque ad finem) bene convenire videbatur singularis *Fauni*, *Aristaei* atque inprimis clupeigeri *Aeaci* mentio. — 10 πορδαλέων edd. M, πορδαλίων S. — 11 ὀρισίδρομον S. — 15 καί τινας fM, καί τις etiam S. — 17 ἡνιόχου S. — 25 et 26 verissime hic post 17, scilicet Satyrum *leaenae* insidentem post *tauri* atque *ursae* equitem, collocavit Ma. — 25 κατύρων edd. MS. — 22 ἴκελος αὐλῷ edd. MS. — 23 σιληνοὶ edd. MS. — 30 θύρσος ἴθυσσε edd., θύρσος ἴθεσε M, θύρσος ἴθυσε S; θύρσος ὄρουσε G, postquam ἔθυσε ut „minus usitatum" recte reiecit; θύρσα μέθυσσε coni Koch. 179, quod me non intelligere fateor. — 32 ἀλλήλοισιν (corr. ipse librarius) S. — 34 „Secundum vim oppositionis Πελασγιὰς π. galea *Indica* est, quod notandum. Cf. 91." G. Fallitur: ex ὁμοζυγέων patet intelligi πύκνωσιν vel adeo συνασπισμόν. — 35 ἀείρων v, sed recte G: „recte iungi poterit ἀείρων μετάρσιον ἅλμα χορ., uti πόδας; sed propter στενάχιζεν (v. 37) vereor, ne ἀείδων argute scripserit." — 38 Λυαίῳ paullulum suspectum. Num ex versus antecedentis clausula hic quidem πεδίλῳ assumendum, ibi vero κροτάλιζειν ἀγοστῷ scribendum? — 41 Hic versus fortasse ponendus est ante 44 σπονδῇ λύθρον ἔμιξε, φόνου δ' ἐκέρασσε χορείῃ, quae res rectius Bellonae, quam tubae adscribi videntur, quamquam et haec ἡγήτειρα κυδοιμοῦ audit. — 42 ῥόπτα S. — ἡγητῆρα fMS. — 44 σπονδῇ — ἔμυξε — ἐκέρασε S. — 45 ἐρύσσας edd. M, ἐρείσας S; ἐρείσας Ma, quo admisso certe etiam ἑὸν πόδα κοῦφον scribere debebat. An ἑῷ ποδὶ ταρσὸν ἐρείσας? — 48 τιταινομένου v. — 49 πάγῃ edd., πάγη etiam MS. — διψαλέος v, λυσσαλέος Ma: vid. ad v. sq. — 50 Δηριάδην ἀπέλεθρον v, quo retento Ma ἐπαΐχθέντα scripsit monitus de gravi corruptela Cunaei tentamine scribentis: λυσσαλέον δὲ δήϊον, οἷα ῥέεθρον, ἐπαΐσσοντα νοήσας. — 51 ἀλκείης edd. MS. — 56 ἔξυσε edd. S, ἔξεσε etiam M. — 61 ἐδέχνυσο edd., ἀδέχνυτο M, ἐδέχνυτο, quod corr Rh et C, etiam S. — Necessariam transpositionem fecit C. Pristinum ordinem tenent etiam MS. — 63 ἐρείσσας S. — 66 ἀστρομανὴς fMS. — πυλέων fMS. — 68 ἔτραπεν ex E 187 Ma. — 70 δ' οὐκ S, quod fortasse recipiendum. — 74 περιδέξιος v, περιδέσμιος bene Ma. — 80 ὑψιφανῆ M, ὑψιφανὴς Ma. — ἑλὼν fS, ἑλὼν

etiam M; non opus ut ἄγων scribatur. — 81 ἀδευκέος v, sine sensu. — 82 θυάδι edd. M, ut semper; θυιάδι S. — 87 δηώσει edd. M, ut semper; δηώσει S. — 88 διονύσοιο S. — 92 ὀψιμόθου v, ὀψίμοθος Ma. Cogitari possit etiam de aliis, ut ὀξυμόθου, ὑψιλάλου. Sed nostrum optime videbatur quadrare. — 93 „Fortasse argutius dixit φθεγγόμενον, more suo.“ G. Non probo. — 94 μοίρου fMS. — 96 ἐάσσας edd. MS, ut ubique. — 97 σιληνοὺς edd. MS, ut ubique. — 99 δὲ] τε edd. MS. — 101 χυτὴ — κονίη S. — 102 ἴκελος edd., ἴκελος MS. — 105 ῥιπήν edd. MS. — 106 ἀρτιτόμοιο edd. MS, ἀντιτόμοιο G, ἀμφιτόμοιο Ma. Cfr. 310. — 109 ἔσκεπεν] ἔσβεσεν v. Recte etiam ἔλλαβεν, sed longius recedit a vulgata. — 110 μόθον (ω) S. — 111 ἐνικτείνοντι fM, ἐνικτείνοντο S. Em F ex 32, 183. — 112 αὐτεσίων S. — 113 καὶ πολὺς v. Nomen proprium latere patet; nam de uno homine res portentosa 113—125 narratur. Sed aliud etiam esse poterat ut Πάλος. — 117 εἰσκοπὸν S. — 120 ἴκελος edd., ἴκελος MS. — 128 φόνον an φόνου ambiguum in S. — 129 αὐτοδάικτος g errore, quem repetiit M! — 131 ἀλλομένης fS. — 132 τηνεβόλῳ S. — 133 πολέμιζε edd. MS, ut semper. — 141 εὖ παλάμῳ S. — μέση Ma. — 145 τριχθαδίης edd., τριχθαδίης MS. „Acumen, ex inepta nominis Tritogenia derivatione haustum.“ G. — 148 αὐτοὶ edd. M. — 153 ἡμιτέλεστον v. — 154 ἀφειδέι δ. μαχαίρῃ v. — 157 φυλασσομένῳ γενετῆρα edd. M, φυλασσομένου Κυνεγείρῳ G ex em F. Sed tum ναετῆρι suo caret genitivo; quare cum C Μαραθῶνος in clausula posui. — 161 προτέρῳ φεύγοντα v. — 166 „f. ἀλήμονα σύνδρομον.“ G. Recepit Ma, iniuria: ad Pegasum, non ad Bellerophontem delabentem haec pertinent. Et cfr. 29, 79. — 169 παρὰ γαστέρος? — 174 Ἀργίλιπος idem esse debet qui 14, 60 Ἄργης dicitur. An locus corruptus? — θαλλὸν edd. M. — 176 μαρναμένους edd. M. — 179 κεραυνοῦ] καρήνου edd. M. Em C. — 181 βέλεμνα] Ita em C; λέπαδνα edd. M. — 184 αὐχένα fM. — νόθων ἤλεγξε κεραυνῶν sublata distinctione G loci ratione non perspecta: „v. 184—186. Hi tres versus videntur aliunde desumti similitudinis causa adscripti fuisse, ad illustranda fictitia fulmina.“ Potius hic simile est acumen atque supra 22, 378 —382. Non unum θεημάχον, qualis Salmoneus fuit fictitio fulmine scelestus atque Capaneus ab Evadne deploratus, sed multos

Cyclops interfecit fictum
tibus (233—237) apparet, „
188 ἀντίτυπον fM. — 189 σβεστον
— 194 ἐρχομένην edd. „quod vix feren
Koch. 179 ex 7, 75. **29**, 102; quorum locorum
num igitur factum, quod etiam M ἐρχομένη habet.
fM, ξείνην c. — ῥαθάμιγγα μαιγενέος f, ῥαθάμιγγα νεη
c; βιαιγενέος coni Scalig. Sed ῥαθάμιγγι χαμαιγενέος etiam
— 233—237 hic inter 199 et 200 a Nonno positos fuisse acut
perspexit Ma. Causa in propatulo sita est. — 234 χρονίων ed
M. Em F. — 236 χυτὸν edd., χυτὴν etiam M. — 200 Βρόντης δ
ἰσότυπος Ma, illud fortasse recte, si tum ἰσότυπον scribatur. —
203 πικρὰ edd. M. — 205 αἰπναίῳ f, αἰτναίῳ M. — 207 πωτήεντ
edd. M. — 213 θρασὺς v, quamquam iam F βραδύς em! — 21
ἦτε pro corrupto habet Lehrs. Q. E. 270, speciose: sed quod ips
coniecit εὖτε, non placet ipso, quem adduxit, loco collato 1
332. — 221 Versus v sic legitur sine ullo lacunae indicio:
ἀμφὶ δέ μιν δασπλῆτες ἐς ἅρματα κούφισαν Ἰνδοί,
ubi non omnia bene habere G probe intellexit: „ἀμφὶ ferri qu
dem poterit; sunt Ἰνδοὶ ἀμφὶς ἐόντες; sed verborum positio tal
est, ut ῥίμφα verum putem.“ Quid rei subsit, ex M patet, i
quo legitur:
ἀμφὶ δέ μιν προχυθέντες ἐς ἄρηα δασπλῆτες ἐς ἅρματα κούφ
σαν ἰνδοί;
sed verba προχυθέντες ἐς ἄρηα linea transversa perfossa sunt
ad marg. iterum adscriptum est προχυθέντες ἐς ἄρηα. Patet ta
quid excidisse:
ἀμφὶ δέ μιν προχυθέντες ἐς ἄρεα θυιάδι εἰπῇ
Δηριάδην δασπλῆτες ἐς ἅρματα κούφισαν Ἰνδοί.
— 222 δυσεργέα? — 223 κολώνην edd. M. Corr Rh. — 229 Neq
ταρβαλέῳ coniiciat, et stupent et timent Indi. — 238 τράγιος e
M. „cf. **XIV**. 60. Sterile nomen, unde Nonnus nihil extudit;
quid excidisse putes. Cf. v. 305.“ G. — 242 κυδοιμοῦ edd.
κυδοιμόν G. — 246 „Nimium videtur ἄορ εἰκοσίπηχυ. an ἔγχος
G. Cfr. 215. At Cyclops Deriade grandior est. — 250 ὀκρυόε
edd., ὀκριόεντι etiam M. Transpositionem necessariam insti
G: „Certissimum enim est, Prymnei (v. 273.) res huc non p
nere. Poëta enim primum ordine agit de Cyclopibus inde a v.

usque ad v. 268. Cyclopum nomina vide XIV. 59. s. Transit deinde ad Corybantes v. 269. quorum in numero et Prymneus est, vid. XIII. 143. ss.“ — 252 βελέεσσι edd. M. — 253 φυλασσόμενος ex em G recepit Ma; φυλασσομένου v. — 257 Patet post hunc versum lacunam esse: sermo enim de uno medio (μεσσοφαγῆ) Cyclopis oculo. — 271 διώκων v, δαμάζων de *Damneo* scripsisse Nonnum etymologia docet. — 272 ὀρινομένησιν ὃ f, ὀρινομένησι ὃ M, ὀρινομένησι δὲ eg. „Sed mutilus est v. 272. et videntur post ἀλαλητός duo saltem hemistichia deesse, etsi non probabile est, sterile Damnei nomen largam poëtae canendi materiem suppeditasse. Vid. ad v. 238.“ Rectissime G, post quem mireris Koch. 180 hanc protulisse coniecturam ἐν πεδίῳ δ' ἄλα λῆγεν ὀρινομένης Ἰοβάκχαις, posterius cum Cantero! — 275 στρατιὴ edd. M. — 276 νασσομένῃσι fM. — 279 ὀξέϊ v, ὠκέι de Ocythoo scripsisse Nonnum etymologia docet. — 282 ἔτι] ἀεὶ? — 284 ὅς τις edd.; num ὅς ποτ'? — 287 στατὸν edd. M. Sed dubito de στρατόν, etiam propter 290. — 292 ἐπ'] ὑπ' v. — 312—323 rectissime a Ma post 302 collocatos esse docet 313: cum Ocythoo Acmon componitur. — 317 ἔνθα ἐκείνη edd., ἐνθὰ ε κείνη (sic!) M. Corr Rh. — 307 ἀδίνητον edd. M. Corr Rh et Spitzn. Gr. v. her. 54. — 309—311 iam G Rhodomannum secutus suo loco restituit. — 311 λίθῳ] Sic iam em F; μόθῳ edd. M. — 324 εἶχεν edd., εἶχον etiam M. — Ceterum fallitur G cum ξυνὴν ἐνυὼ hoc versu et κτύπον ἀμφοτέρων v. ult. tantum ad Acmonem Ocythoo iunctum refert. Contra de cunctis utriusque exercitus bellatoribus totus locus capiendus. — 320 κλεψιγόοις? — 328 „πύργον nescio an sanum sit. Propter v. 325 exspectes δίφρον.“ G. Est sanum et *orbem* significat: cfr. Δ, 334. 347. — 330 ἀμφοτέρωθεν ἐδείδιον? — Cfr. Lehrs. Q. E. 275.

LIBER XXIX.

8 δὲ] τε edd. M. — 12 ἰνδῶν edd., ἰῶν etiam M. — 14 Post hunc versum Ma ponit 28, 309—311 καὶ — ὀλέσσαι. — 18 κε] δέ v. — 22 ἀριδεύοντα f, ἀριστεύοντα etiam M. — κυδοιμῷ v, κυδοιμῶς (sic!) M. — 26 σμερδαλέων Ma e cod. Pal., δαιδαλέων v. — 29 δεσμῷ edd. M. — „καὶ νεφ. ἔψαυε, *felicissimus sibi videbatur;* sic respicit antecedens v. 23. τέρπετο.“ G. Recte ille, nec debebat de μελέων cogitare. Cfr. infra 320. 10, 344. 33,

203. — 35 ἐκηβόλον? — 55 „Fama, qua C
62 ἀμφότερον? — 69 ἄνδρα suspectum.
— 71 ἠθάδα νευρήν v. An adeo scriber
νευρῇ, ut deinde versus exciderit, cuius in
κυκλάδι τέχνῃ? Certe haud improbabiliter
„Fortasse post hunc versum aliquid deest
loco, quem expressit Nonnus, tribus versi
— 78 ἀπ' edd. M. — 79 ἀφειδέϊ v; „suspe
ἀειδέϊ?" G. ἀηδέϊ adeo Ma. Haec omnia
cfr. **28**, 166. **38**, 158. Et vid. ad 85. — 81 „ἀ
abusus, ut videtur, loco Il. π. 737. Quidn
laneum coecum reddidisse circa artem
„γλωχ. ἀπηκ. inepte dixit Nonnus pro: α
Hom. habet in loco hic expresso." G. —
recte habeat, disce ex **31**, 29; poterat eti
μονα v; ἀφειδέα sumpsi ex 79, ubi cfr. nota
δέα scripsit solitum muscae epitheton. —
„cf. 29. 170." G. — 92 ἑλὼν] ἔχων v. —
96 ὠκέϊ Ma. — 99 ἀκλαύστοισιν edd. M
quentat." G. Post hunc v. Ma versuum
bavit:

104—108 δάκρυα — ὀλέ
118 et 119 οὐ — γοήσω.
109—117 αἴθε — μελίσσ
120—152 τίς — Ὑμεναίο
100—103 καὶ — ὀϊστοῦ.
153 μηρῷ — ἑλίξας (dele
155 sqq. κοῦρον etc.

Quae omnia vana sunt. Nam Bacchum a
xisse et sagitta liberasse cum res ipsa s
catur pluribus: γλυκεροὺς ἱδρῶτας 10
τος — Ὑμεναίου 151 sq. ὑποκρυφίην
nuitur simulatam fuisse Bacchi querelam
adesse periculum. Tum ἀμφοτέροις 120 p
motis ab h. l. 118 sq. Postremo quidni i
alibi, eundem versum bis 102. 154. ponere
tur. — 102 ἐρευθομένου edd. M. — 111
„quod non necessarium videtur." G. — 113

et alterum habet, quo defendatur. — 132 ξύμπαντας edd. M. — ἐάσω] Sic em iam F, ὀλέσσω edd. M. — 135 ἰλήκοι edd. M, ἰλήκοις em C propter 139. — 141 φωνῇ edd. M; „cf. I. 135.“ G. — 142 „Accuratius debuisset dicere Φοῖβον ἐῶ, — μή μιν ὀρίνω, vel ἔα — μή μιν ὀρίνῃς. Sed potuit hoc negligentius a poëta concipi, aut post ἀκηδέα ita distingui, ut verba μή μιν ὀρίνω cum seqq. novam sententiam faciant.“ G. — 143 κάλλεος? — 148 φόνον? Quamquam ne hoc quidem placet. — 153 Ne dubites de ἑλίξας, cfr. 34, 71. — 154 ἐρευθομένων edd. M. — 157 „Etsi apertissima est Homeri imitatio, Il. ε. 902. quae Falkenburgium non fugit, Nonnus tamen omnia pessime aut novavit aut obscuravit.“ G. Hoc nimium est: suum quidem morem hic quoque secutus est. — ἐπειγόμενον γάλα πήξας v. — 158 Versum recte huc revocavit G. Frustra Hermannus παχύεργος coniecit. — 160 ταρσῷ edd. M, τυροῦ iam coni C, ταρσῶν G: „si casei mentio necessaria, maluissem ταλάροιο τύπῳ τροχοειδέϊ τυρόν. Quod dedi, interpretor sic: *versans et formans coagulum in corbiculis secundum earundem formam orbicularem,* ut igitur τάλαρος et ταρσὸς idem hic denotet.“ Hoc quidem a Nonno abhorret, nec omnino ταρσοί hic quadrant. Sed fortasse insuper τύπον τροχοειδέα scribere debebam. Egit accurate de h. l. quamquam vulgatas defendens scripturas Rigler. melett. I, 5 sq. — 164 ἐκηβόλος Ma. — 170 ἀκίχητος] ἀχάρακτος edd. M, „quod mihi hic certe alienum videtur;“ G, qui haud melius ἀτάρακτος dedit. — 172 ἐξομένῳ ex em G Ma; ἑζομένου v. — 175 μάχης] χόλον Ma ex Aesch. Prom. 376

.·.π γ

Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλον. — 176 μεσσοφανῆ (sic!) et in marg. adscript. .·.παγῆ M. — 179 „τρισσῇσιν ἐπωνυμίῃσιν, ut Diodor. Sic. IV. c. 81. τρεῖς ὀνομασίας —· καλεῖν γὰρ αὐτὸν Νόμιον, Ἀρισταῖον, Ἀγρέα. Sed Nonnus parum apte locutus est.“ G. — 185 κρατερῆς] προτέρης v. — 187 ἐλατῆρα edd. M. — 190 ἀγήνορος edd. M. — 192 „Cum paulo ante v. 190. habuisset ἐφόβησε, potuisset hic ἐσόβησε; et fort. sic scripsit.“ G. Recipere debebam. — 194 καβείρους edd., Καβειροῦς G, Καβείρης M, et ita volebat Rh: „vide Strab. lib. 3.“ In mente habuit X, 20, p. 472 extr., ubi olim bis Καβείρης legebatur, nunc etiam Καβειροῦς. — 195 ἐρευγομένου edd. M; quod „si verum, legendum saltem ἀτμόν, quemadmodum alibi locutus est.“ G. Tum adeo praeferrem ἐρευ-

CA…

γόμεναι πυρὸς ἀ…

198 χαλκείην edd. M. — …

206 „vulgo leguntur post versum …

liger, cui hic male obloquitur Cunaeus, …

demonstrat.“ G. Ad marginem notare neglexi.

214 Ἄλκων — ἑλίσσων huc inter 206 et 207 pos…

—210 ξαίνεν edd., ξαιον (sic!) M, βαιον em F …

Orph. 762. — 212 Post hunc versum Ma 30, …

νεροὶ — σείων posuit. Nec diffitendum eos o…

Nolui tamen transpositiones ex uno in alte…

— 214 Θυασώδεα edd., Θιασώδεα etiam …

Φάλαριν c, φάλαρον etiam M. — 225 An…

nit 228—230 καὶ λασίη — ἀκωκήν et 258-…

ρης, scilicet masculum et femineum M…

quidem haud improbabiliter, quamquam…

perperam, quoniam inde a v. 256 Ba…

230 ὀκρυόεσσαν edd., ὀκριόεσσαν et…

κυδοίμους (sic!) M; „usus postulasse…

φαλλίδας fM. — 249 ἤραιτο edd. …

edd. M. — 252 τρομερῆς v; „τρομ…

edd. M. „Aut nostrum nomen veru…

κυδοιμῷ v ex 256; κορύμβῳ Ma…

ρέον „allusion au nom d'Oen…

Ἀστραῖος Σταφύλην· Καλύνη…

Bacchi partibus, cf. v. 260. X…

Ἀγραῖος; erat tamen, cur eu…

259 ὀλετῆρος edd. M. „Se…

κτρων edd. M. Em F. — 2…

deesse, quia mox plurium …

praeter exspectationem …

ῥύσατο: ρ et in mar…

„Nomen propr. requiri…

Κλείδη et κλῆμα luden…

pter correptionem At…

τοὺς f, μυρτοῦς etia…

Em G. — 273 ἕλκο…

Wernick. ad Tryph…

„Fortasse et post…

χάρμη v. — 280 „ἐϋπλοκάμοιο volebat F in coniectann. Male." G. — 278—281 καί τις — πῦρ Ma ponit inter v. 290 et 291. — 283 appict. in marg. * M, itemque 284. — 294 ἐννεάχιλον fM. — 296 ἐπίῤῥοον ὄκλασαν fM. — 299 καρφαλέῃ G sine causa. Vid. Spitzn. ad Φ 541. — 304 sq. „φέρεις γένος; ὄρχαμος Ἰνδῶν οὐρανόθεν λάχεν αἷμα edd." (et M) „prava et lectione et distinctione. Erigit se Bacchus, instituta inter suum ipsius et Deriadis genus comparatione." G, quem cfr. ap. Uwarov. p. 72. — 313 μειλίχιος v, Μαινάλιος Ma, cui μηλονόμος ex 5, 297. 48, 675 acuminis gratia praetuli. — 317 πυρισφρήγιστον suspectum, sed nihil praestat βαθυσφρήγιστον, quod posuit Ma, nec multum περισφρήγιστον. — 319 διόβακχος edd., δ' Ἰόβακχος etiam M. — 321 ἄλλοτε semel positum nec hic nec 32, 107, ut putabat G. Hic quidem in ὑψόθι mutari poterat, nisi verisimilius esset quaedam excidisse: terret Bacchus portento, modo caelo assurgens modo consuetam formam recipiens. Sed tum versus transponendi erant. — 322 τύπτε v. Em G. — 330 παράκοιτιν] Ἀφροδίτην v. „Fortasse paulo aptius scripsit per appositionem προτέρην φιλότητα. cf. mox v. 345." G. Hoc quidem a stilo Nonnico abhorret; de nostra clausula ne dubitationem moveas, vid. Struv. de exitu versuum p. 21. — 332 Cum εἰς γάμον ἕλκων potius de Vulcano, quam de Amore recte dici videatur, haud scio an post hunc versum lacuna sit. An ἕλκειν eadem constructione, ut supra 124 ὥπλισε — βαλεῖν? — 344 μελιζομένην v. Em Koch. p. 180. — 347 μέλπε quamquam defendi potest relatum ad μελιζομένων 344, habet tamen quo offendat, praesertim si ad sequentia attendas. Quare vide num λεῦσσε καὶ αὐτὸς scripserit. Nisi locus mutilus ita fere a Nonno profectus fuit:

— παρέδραμεν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Ἡφαίστῳ πυρόεντι συναπτομένην Ἀφροδίτην
δῆσον ἀλυκτοπέδῃσι μετὰ προτέρους σέο δεσμούς.

— 349 παριστάμένους v. Em G. — 350 αὐτοῦ edd. M. — 352 ἐντυνέουσι G, perperam. — 356 ἀφροδίτην f, ἀφροδίτη M. — 357 νατῆρες, quod om fM, supplevit C. — 362 πῶμα edd. M. Em Scal. Rh. — 364 ἀγείρας fM. — 367 ἵππον v, ἵππων Ma. — 371 ἔπτε κυθήρων edd. M.

LIBER XXX.

7 et 8 Transpositionem fecit Ma: 8 ad 6 pertinet, 7 cum 9 potius cohaeret. — 10 ἄϊζε edd. M. „Nisi Gulielmus Canterus — nuper ad me scripsisset, in Vtenhovii codice legi, ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζε, credidissem reponendum ἄϋσε.“ F. — 12 ἔστιχε Ma, ἔτρεχε v, quod iam G suspectum habuit; ἔστρεφε coni Rh. — 18 ὁπλοτέρους edd. M. Em Rh. — 20 οὐ θέμις edd. M. — 26 ἡμετέρου edd. et M, in quo tamen ου in corr. fort. syllabae οι. — 31 αὐτευχέες et in marg. appict. * M. — 32 μαχητὰς f, μαχητά M. — 36 ἄσκοπα edd. M. — 47 πιαλέον Ma, quod hic quidem non probaverim. — 56 λυσσώεντι fM, λυσσήεντι c. — 58—60 Transpositionem fecit C. — 58 Κάβειρον Ma. — 60 κεχολωμένος Ma. — 61 Καβείρου edd. M. Em C. — 68 ἀλώϊος edd. M. — 70 ἐνδομύχους Ma immemor **28**, 189. — 75 μοι hic quidem mire dictum, cum ipse Eurymedon eius sit filius. Num νῦν? — 80 ἀπειλῆς] ἀνάγκης v. — 81 εἰλσοφόων f, εἰλσφόων sed σ in ras. M. — 83 πυρίπλοκον v. — 84 Ne quis ἅλματι κούφῳ tentet, flammae significat saltum humi trepidantem. — 85 „Suspecta brevitas.“ G. — 86 τυπεὶς] καεὶς? — 88 ὑψόθεν ὄχθης? — 91 ἅλμα f, αλλμα, sed ut λλ etiam pro η legi possit, M. — 94 κεκαφηότα em. Rigler. melett. Nonn. IV, 12; κεκαλυμμένα v, κεκακωμένα Ma ex em H, „quae vox nusquam apud Nonnum reperitur.“ Rigler. l. c. — 93 ζοφερὴν — ὀμίχλην edd. M. — 96 ἀλλόμενον] ἁπτόμενον v. — 99 Ὀρόντης edd. M. — 103 πεσόντα v, καμόντα Ma „Eurymédon ne tombe pas, puisqu'il est appuyé contre un hêtre, mais il souffre.“ — 105 λελασμένως et appict. in marg. * M. — 112 χαράσσων Ma: vid. Rigler. melett. Nonn. IV, 1 sq. τινάσσων v. — 114 ἐπικλάγοντος fM. Em Rh. — 116 πενθαλέον edd. M, ψευδαλέον G e coni Rh, σμερδαλέον Ma propter vicinum ψευδαλέου 114. Sed vere fictae imaginis luctum concipit Bacchus: hinc *miratur*. — 117 „Debebat proprie σπαίροντα, sed cf. sqq.“ G. Vid. Rigler. III, 4—6. et Koechly ad Quint. V, 495. — 129 γνοφεροῖο Ma, quod certe δνοφεροῖο scribendum erat. Etsi constare sibi voluisset, scripsisset χθονίοιο (**26**, 110. infra 157.); sed nihil offensionis in epitheto Homerico. — 133 οὐ δὲ f; „exemplar habet οὐ γάρ.“ F. Et ita M. — 135 δορίζων edd. M, δαΐζων G, qui et ipse θερίζων invenit receptum a Ma. — 138 Πύθον v, Πίθον, quod scripsit Ma, M sed ut ι in rasura legatur literae υ, ut videtur. — 141 ἀντιβίην v.

„Nescio, an *Κορυβαντίδα* substantive de quodam telo acceperit, sic fortasse *ἀντιβίῃ* cum *χειρὶ* iungens. Sed probabilius est, latere in *ἀντιβίην* substantivum; an *δίστομον ἀξίνην Κορ.*? Neque vero negligendum, *Κορυβαντίδα*, minus saltem proprie, hic dici, ubi de Eurymedonte Cabiro sermo est. Infra v. 181. 185. *ἄορ* et *μάχαιρα* vocatur.“ G. Hinc *ἀξίνην δὲ Καβειρίδα* Ma! Verum ensis non est securis! Melius certe *δίστομον ἣν δρεπάνην* scribi posset. Sed nihil mutandum erat, nisi accusativus *ἀντιβίην*. *Κορυβαντίς* substantivum est, ut *Πηλιάς* apud Quintum: vid. ad V, 119. VII, 450. Et de Cabiris Corybantibus atque Curetibus permixtis admonuit Koehler. p. 45, huius quoque loci quamquam non sine errore („Korybantischer *Speer*“) memor. — 144 Ne quis aliis locis abusus *περισκαίρων δὲ κονίῃ* coniiciat, Tectaphus procumbens divisi capitis prosiliente sanguine humum circumcirca imbuit. — 149 *μύθῳ* suspectum, sed medela incerta. Fortasse *κανθῶν*. Nisi *μύθῳ* diversa lectio fuit vocis *φωνῇ* 148 et Nonnus scripsit *δάκρυ παρειῆς*. — 150 *δύσγονε* Ma „Eérie n'est pas malheureuse par son mari, mais par son père.“ Id ipsum non inest in *δύσγονος*. — 154 *πιστὰ τεά*? — 159 „Scaliger deesse quaedam adnotaverat. Non persuadet.“ G. — 160 *λείπετο* Ma. *φωνῇ* edd. *φωνή* (sic!) M. — 163 *ἠερίῃ σκολιῇ* (*σκολιῇ* M) *δὲ* edd. M. Em G. Cfr. 32, 172. — 168 *ἐπὶ*] *ἔτι*? — 169 *ὕπο*] *ἔπι* v. — 171 *ὀρέξω* edd. M. Em G, quo servato alium *ἐγὼ* scribere malle idem monet. Male hoc. — 172 *Ἀδωνῆα* edd. M. Vid. ad Quint. III, 15 et cfr. Mein. ad Mosch. IV, 86. — 176—180 huc ponendos vidit Ma. Arctissime enim cohaerent cum 172, cum 181—185 ad 173—175 pertineant. — 184 *καὶ Μερόην* edd. M. „Nostrum nomen vide paulo ante v. 163. cf. XXVI. 138. Scriptum fortasse *Ἀερίη*, unde corruptio ulterior orta.“ G. — 187 „Circa hunc versum plura videntur periisse. Primum mirum est, nihil dici de morte Eeries, Tectaphi filiae, post v. 186., aut post *δακρυχέουσα*. Deinde, si vel hoc missum facimus, deest nominativus ad *ἐπεῤῥίπιζεν*, ut versus saltem aut sequens aut antecedens excidisse videatur. Corrigere enim *ἐπεῤῥοίζησεν Ἐνυώ* vel *Ἔρις ῥίπιζεν Ἐνυώ*, ut fere totus versus, *καὶ διδύμαις στρατιῇσιν Ἔρις ξύνωσεν Ἐνυώ*, habetur V. 41. vereor, ut hic sufficiat.“ G. Recte lacunam ille statuit, quamquam dubitari potest, num Eeries voluntaria mors narrata fuerit. Verba sane *πόνος δ' ἠέξετο μείζων* cum

edd. et Ma ad Eeries luctum refero, aliter atque G, qui ea pun
post δακρυχέουσα posito ad pugnam retulit. Fortasse adeo γό
δ' ἠέξετο scripsit. — 188 Τενναρίδης edd. M; Ταιναρίδη
„Μοῤῥεὺς est Διδνασίδης XXVI, 72. ss. cf. ib. 98. et v
Comment. ubi lectionem receptam probabo." Ταιναρίδην
Civis Amyclaeus bene Taenari filius dicitur. — 197 ῥοίην em
Ῥείη edd. M. — 201 καθαψαμένης suspectum. — 207 ἀμοιβομ
τιμήορος f, ἀμειβομένη τιμηορὸν M. — 211 „Alius f. malit οὐδ
ἀρούρης." G. — 222 τ' ἤμησε et 223 τε Γιγαρτῷ v. Corr ex s
tentia Lehrsi Q. E. 298. — 226—230 a Ma ante 29, 215 ha
improbabiliter poni iam monui. Hic certe non satis quadrant.
tantum transpositionis saltum imitari nefas duxi. — 227 περι
κεα edd., περιμήκετ addita nota, quae et pro αι et pro ον
potest, M. „Rhodomanni emend. edidit Herm. Orph. p. 752. at
sic est XXXVI, 309. XXXVII, 708." G. — 231 ἐπιβρίζουσα edd
— 247 διόβακχος edd., δ' Ἰόβακχος etiam M. — ἀπήιεν? Qu
quam inde venerat Bacchus. — 248 νίκης] χάρμης v. Cfr.
— 251 φεύγοντας edd., φεύγοντα etiam M. — δόλῳ] Cfr. 241;
βῳ v, quo retento δεδονημένον scribendum esset; χόλῳ Ma.
256 ἐπικλίνουσα? — 262 ζώη f, ζώῃ M. — 285 sq. huc poner
vidit Ma. — 265 σθεννοῦς f, σθεννοῦς M. — 272 γέραιρε ν
edd. M. Em C. — 280 χθιζὰ πάλιν etc. uno tenore v, quod ap
falsum: χθιζά, quod ex B 303 integrandum videbatur, ad A
fortitudinem pertinet et hesterno die — 29, 3—8 — et pr
pugna — 22, 253 sqq. — praestitam. — ἐξέτι] εἰσέτι v. —
ἕλκος] ἔγχος edd. M. — 301 ἢ λίθον] Sic em Scal., ἤλυθεν v
315 Οὐατοκοίτων v. — 316 Λύγον v. Em G dubitanter ex
256. — 322 βελέεσσιν] πολέμοισιν v, pro quo καλάμοισιν con
ἔσκεπε] ἔκρυφε v, ἔκρυπε M. — 325 Ἰνδοὶ δ'] ἴδρίν τ' edd
Em F.

LIBER XXXI.

4 ἴκελον sine lac. et in fine ταρσῷ fM: κοῖλον pro ἴκελο
ex em F. „Suspicor eiusmodi nexum: εἴκελος ὑψικόροιο φο
μένη ἀστέρος ὁλκῷ, μέσσον ἀπειλητ. etc. ut *stellae similis* de
disse dicatur; cf. XXIV. 90. 94. ταρσῷ et πυρσῷ confusa ha
mus XIV. 293. Quod v. 199. est θυελλήεντι δ. ή. ἔπτατο τα
non facit ad defendendum nostrum locum." G. — 9 Ἀνδρομ
f, Ἀνδρομέδην etiam M. — 16 ἀνήιεν fM. „Integer versus leg

XXV. 36." G. — 21 λάσεν fM. — 22 ἄκρα ταμὼν edd. M. Em G. — 23 ἐτόκευσε] ἐλόχευσε v. Emendatio necessaria probatur sequente διδυμητόκος. Alioquin ὤδινε scribendum foret. — 27 ὑπεροπῆα edd., ἠπεροπῆα etiam M. — 28 ἑλκόμενον edd. M. — 29 ἐπιβρύσειε f, ἐπιβρίσειε etiam M. — 31 δ' ἰάχησε edd., δι' ἰάχησε M. — 35 κραδάοντα? Quamquam verbum Nonno inusitatum. — 36 καὶ] ἢ v. Transpositionem versuum, qui sequuntur, necessariam partim (41—48. 37—40. 53—55. 49—52. 56—60. 66—69. 61—65.) praeivit Ma: primum Iovis erga terrestrem Bacchum indulgentia (32—36.) comparatur cum negligentia caelestibus filiis praestita et Marti ex Iunone nato (41—47.) et Zagreo e Proserpina (47 sq. 53—55.). Tum iniuriam memorat ipsi Proserpinae illatam, cuius ut matrem in Aegypto Ius gratia honore privaverit, ita ipsam ex caelo Semelae nothisque filiis servato in Orcum detruserit (37—40. 49—52. 56—58.). Iam sequitur cohortatio ad vindictam de Baccho Proserpinae Cererique infesto sumendam (59 sq. 66—69.), quam ceterorum, quorum gratia vindicta commendatur, enumeratio claudit (61—65.). — 43 ἑῷ edd., ἑῶ M. — Ἐπιάλτης v. — 39 βωμὸν edd. M. Em F. — 40 „ταυροφυής de muliere non nimis aptum est. Cf. XXXII. 69." G. Hinc Ma adeo ταυρῶπις scripsit. Sed illud prorsus Nonnicum est. — 69 ὀπώρης v. In M ad marg. appict. est *. ὀπώρη est vitis. — 63 „Vulgo post ἀναπνεύσωσι plenius interpungitur; male." G. — τινασσομένου de Baccho dici etiam simpliciter potuit, ut 32, 152 explicatius. Sed illud verbum cum aptissime etiam ad Indos referatur, probabilius est Nonnum τινασσόμενοι scripsisse, sed duo hemistichia periisse, quibus Indorum iustitia apertius fuit indicata: cfr. 93 sq. — 72 ἐπένευε g errore, quem repetiit Ma. — 75 διαρπάξασα edd. M. Em Rh. — 81 ἐχάρητο edd. M. Em R. — 83 ἀριστεύσουσι νέον edd. M. Em Rh. — 97 „τὸν οὐράν. τέκετο Ζεύς non proprie intelligendum, si quidem Thaumantis et Electrae filius Hydaspes vocatur, XXVI. 357. ss. sed quatenus ei διϊπετὲς ὕδωρ tribuitur." G. Vereor, ne haec explicatio et obscurior sit et a mente Nonni abhorreat, qui Iovis iniustitiam augere poterat scribendo τὸν οὐρανίῃ τέκε γαστήρ ut 41. — 98 ἠδὲ σιωπὴ f, ἡ δὲ σιοπῆ (sic!) M. — 99 ἀπὸ f, ἐπὶ c. Em C. — 106 ὥρην edd. M. Em C. — 107 τελέσσῃ suspectum, nec καλέσσῃ hic quidem sequentibus satis quadrat. Desidero ὄφρα ἓ πέμψῃ. — 129 „Ὀρχομενὸς vocatur γά-

μιος propter nupt
est, secundum promissa
Nonno 13, 95 Μινύαο scripsit,
om cum lacuna f, sine lacuna M. Sup
F, Ὕπνος inserebat Scal. — 142 sqq. Transp
necessariam hic quoque partim (142. 147—151. 14
164.) praeivit, partim infeliciter turbavit (tum 165—1
157. 178—183. 189 sq. 187 sq. 184—186.) Ma: versus 1
143 et 158 in vicinia collocandi, tum post enarratam
Iovis amatoriam servitutem Amoris potentia 171 sq.
erat; quo facto Somnus contra Iovis libidinem pri
170), tum contra Bacchum eiusque exercitum et Iu
157) et matris Noctis (173—177), et postremo O
(187—190) instigatur. Tum optime oratio claudit
batur, si insidietur Iovi Somnus, nihil ei timendu
adversetur, maxime metuendum esse, ne Pasithea
ei eripiatur (178—186). — 148 παρεοῦσαν edd., π
M. — 161 λεῦσσε δ'] λῦσον edd. M, λεῦσον G.
transposuit G: δίζυγι θεσμῷ 152 ad matrem et
quibus ambabus gratificaturus est (154) Somn
(155). — 189 „γείτονι i. e. Ὠκεανῷ, quia ad O
dem rupem habitat δῆμος ὀνείρων, Odyss.
Somnum nostrum, Orchomeni haerentem, pa
v. 129. s." G. — 178 sq. τρομέεις bis v. Em M
deesse mentio eius, cui neque fulmina nequ
censenda, potentiae, inquam, Somni. Sube
tibus, ubi solo alarum motu Iovem sopire p
G. — 185 „Fort. μή τι χαλέψῃς". G. — 19
edd. M. — 196 „εὔγαμον Ἥρην tentabat S
ὥρην dicit tempus, quo Somnus nuptias
129.) exspectabat. Neque Iuno eum sec
97. vim tantum Somni, non praesentem
videtur." G. Εὔγαμος ὥρη potius tem
Iunone concubiturus est. — 205 εἰαρι
— 206 ἠμὲν f. — ἀμειγομένη edd. M. Vi
utroque verbo in Tryphiodoreis p. 363
κορίζειν M. — 208 ποδῶν edd. M, ῥό
225. — 212 τί τοι edd. M. — 216 ἠέ τι

228 προπτύξατο edd. M. — 235 „Post hunc versum in editt. leguntur duo versus, quos ante versum 275. collocavi, quia hic aperte nexum turbant, infra vero satis apti videntur. Suspiceris, duarum paginarum initia diversa inter se permutata esse." G. — 236 νέκταρ χων * fM. Supplevit F. — 239 οἴνης] εὐνῆς edd. M. — 248 Post hunc demum versum 238 ponendum fuisse nexus docet: post enumerata damna vino illato imminentia in fine deprecatio addenda erat. — 249 sq. „Transpositio facta a Scaligero." G. — δαεύω fM. Em F. — 259 καὶ add post ἕσπεται f. — 269 ἐνίης] ἀνάγκης v: cfr. 32, 5. — 270 „Potuisset hic versus sequenti postponi; sed ita solemus mediis precum formulis eiusmodi limitationes interponere, velut ad minuendam rei, quam petimus, magnitudinem." G. Hoc a Nonni stilo alienum; quare transposui. — θέλξῃ v: cfr. 32, 6. — 274 υἱέας fM. — 281 φορέσσαι edd. M.

LIBER XXXII.

3 θελήμονι v. — 6 πόθεν f, πόθων etiam M. — 12 ἄχρι μετώπου sine lac. v; nec hiantem sententiam animadvertit Hermann. Opuscc. IV, p. 216. Nostrum clausulae supplementum firmat 34, 335. — 13 „Post hunc versum leguntur in editt. versus duo 34. 35. necessario ad finem narrationis reiiciendi. Pertinent enim ad illud momentum, quo, ornatu omni composito, in publicum itur. Cf. Il. ξ. 170. ss. Theocrit. Id. XV. 21. 29. ss. 39. 42. Hic aperte turbant." G. Recte ille quod περόνην χιτῶνος et πέπλον attinet; sed verba νιψαμένη δὲ μέτωπα (sic v) ad initium comptus referenda esse cum res ipsa docet, tum Homerus Ξ 170—175, unde etiam supplementum ἀλείψατο deprompsi. Tum v. 30, quo vestis descriptio incipit virgineo olim cruore adspersae, iungendus erat cum v. 28, quo *capitis* ornati descriptio finitur memorandis floribus, quos Venus gestet in amplexus Adonidis profectura; hinc tum v. 29 cesti et v. 35 fibulae mentio et ad rem et ad verba sibi respondent; postremo rite claudit descriptionem ad exemplum Ξ 184 sq. v. 34 ita *fere* olim lectus:

ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο νώροπι πέπλῳ.

Ita omnia bene procedunt, quamquam *nihil* deesse equidem non spoponderim, cum et solearum mentio desit Ξ 186 obvia et plura

accuratius exorn
solum Homeri imitatio
— 17 Num hic et 30 εἰλε
Corr G. — 26 ἀμφὶ δέ οἱ edd.
edd. M. — 30 εἶμα] Sic em Dorvill.
v αἷμα. — 35 περόνη male coni Wernick
συνέεργε νέον edd. M. — 46 δολόεντι] γελόω
fendas ex decantato isto λάθρια μὲν γελάοισα apud
cfr. Ξ 300 δολοφρονέουσα. — 51 γείτονος v. „Si γείτο
tur, αὐλὰς Ἀντολίης habemus, si γείτονας, Solis hab
aulas. Sed prius hic aptius est.“ G. Potius orientis aulas
Soli vicinas, ut 37, 81 memorantur αὖραι γείτονες Ἠελ
54 ἀχήτης fM. — 56 καλέσουσα Ma e coni G; melius ce
σασα esset. Sed recte καλέουσα. — 57 αὐταὶ e „ex in
Falk.“ G; αὐτῆς ad Iunonem pertinet. — 58 χεῖρες] παῖδ
„Spectat se Iuno, ut Lucinam. Cf. v. 74. s.“ G. — 63 ἐπ
ἐμὲ χθονίης v, quod non debebat defendere G. Vid. **4**, 1
253. **41**, 248. — 64 „Aperta est lacuna post hunc vers
ut illud οὐδ' ὅτε Τηϋγέτης elliptice dici potuisset, se
οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην etc. antecedere debuisset, ut i
loci Il. ξ. 315. ss. oeconomia clare ostendit. Et plures
res Nonnus novit, cf. V. 619. coll. 611. ss. VII. 117.
versus periisse videntur. — 67 οὗτος ὃν edd. M. E
68 οὗτος ὃν fM. Em F. — 69 ἢ fM. — 85 ἔτρεφεν
φεν etiam em Spitzner. v. Gr. her. p. 54. — 87 „A
sum in editt. versus 89. male collocatur, tota loci
rupta, quae μεταμορφώσει nititur, qua flores hi,
milax e puella, cognominibus, ortum traxere (cf.
283.) spirante adhuc amoris sensu.“ G. — 88 οἶσ
ἁβρὸν ἀκοίτην edd. M. — 95 ἄσκοπα? — 96 σ
βαρύδουπος v. — 106 „Lacunam hic subesse“
erat, quamquam etiam cogitabat de ἄλλοις hic
posito. — 110 κατάσχεται fM. — 110—118
post 132 ἀμειβομένη Διονύσου transposuit Ma,
eta haud improbabiliter factum videtur. Sed v
δεσμῷ] Sic G em, λαιμῷ v. — 119 νυκτερίῳ
repetitum adiectivum v. 124, quod ipsum pot
— 120 φόβον G: „ζόφον sine sensu.“ Minime:

gaera in Orcum redit. Ma *μόθον*. — 121 *μετὰ* edd. M. — 122 *ἰοβόλον* male G; *καρήνου* ipsum est Bacchi caput serpentium veneniferis guttis et facis Orcinae scintillis petitum. — 123 „*σπινθῆρες* bene se haberent, si facis mentio adesset; de oculorum ignibus cogitare durius videtur. An *σμήριγγες* de serpentibus, qui pro crinibus erant?" G. Facem Megaerae probabile est pluribus memoratam fuisse in longiore lacuna post v. 106, ut ibi 102 sq. flagellum, 104—106 serpentium venenum occurrit. — 125 *νερτερίης* v. Nostrum vide 44, 209. 261. — 128 *ἐχάρασσε*] *ἤρασσε* v, *ὤξυνε* Ma rem („il ne brise pas ses cornes, car il va s'en servir au vers 141; mais il les aiguise comme un taureau") non verbum assecutus, de quo vid. Rigler. melett. IV, 1. — 130 *Πᾶνα*] Sic G em, v. *πυκνὰ*. — *ὑστερόφωνον* v. Sensum iam recte perspexerat G: „relictis pastoritiis carminibus, quibus antea respondere consuevit, Bacchi mugitum repetebat Echo." Cfr. 39, 130. — 133 *δ'* edd. M. Dubitat Lehrs. Q. E. 298. — 138 *δαινυμένη* fM. — 139 *δὲ* corr Lehrs. l. c., *τε* v. — *ἑειδομένους* edd. M, *ἐρειδομένους* G. — *τινὶ*] *περὶ*? — 141 sq. Transpositionis causam senserat Ma ineptam coniecturam *κλίνων* — *φύλλα λαρίγγων* (?„ mélèses.") his firmans: „nous avons fini la série des phénomènes du règne animal, et nous entrons dans celle des végétaux." — 144 *τ'* v, quod mutavi, quamquam dubitanter retentum a Lehrsio l. c. 299. — 155 „*ἠέρα νίκτων* volebat Falk. in curis secundis, quod vulgata neque melius, neque deterius. Si quid mutandum, malim *φαίνων*." G. Hoc quidem nihili. Fort. *τύπτων*. — 156 *δὲ* corr Lehrs. l. c. 298. — *κύματος* v. — 161 *Βάκχος* fM, *Βάκχου* c g, *Βάκχον* em F, probat Lehrs. — 162 *λόνος* f, *κλόνος* etiam M. — 165 *Μωδαίου* v, *Μορραίου* (voluit *Μορρῆος*) Ma! — 169 *Μεδούσης* Ma, quamquam locum mire pervertens; *τεκούσης* v, quod mireris a G defensum: „*Μεδούσης* tentabat Scaliger. Male: neque enim sic v. anteced. *οἷά τε* dici potuisset. Quidni Indus ille, quem simulabat Mars, matris, satis fortasse Gorgoneam, faciem in clypeo gestare potuit? Sic uxoris signum habebat Morrheus, XXXIV. 285. s." Sed v. 168 *veri* innuuntur Gorgonis cincinni, quos ad vivum expressos referebat clupei imago. Et si ignotus ille Indus Gorgoneae matris faciem gestasset, debebat hoc diserte indicari. — 175 *ἔδραμον* edd. M. Em G. — 186 *Αἰβίαλος* v, *Οἰβάλιος* Ma, qui „obscura haec nomina" summa licentia et mutare et cor-

rumpere solet. — *Ἀρμένιος* Ma. — 188 Pro *Ἄρητος*, quod *P* 494. 517. *γ* 440 primam producit, probabiliter Ma *Δρῆσος* ex Z 20:

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν.

—*Μολυνδεύς* Ma. — 189 *Κόμαργος*? — *ἐτέμνετο* v. — 190 *πολὺς*] *νέκυς* v. *Θ* 472. — 192 *μόθον* v. — 193 *ἀγχιπόρῳ* — *διωκόμενον* v: non ipso mari, sed hasta Deriadis interficitur prope mare, quo interfectus hauritur et sepelitur. — 194 *ἄναξ* edd. M. „Intelligit mare Erythraeum, cf. XXXVI. 96.“ — 205 *συμφερτὴν* edd. M, *συμφερτῇ* G, sed idem etiam *συμφερτὸν* em. — 216 „οὐ arcte cohaeret cum *σκάζουσαν*.“ G. — 220 *καί σε* edd. M. — 221 *ἔνθορε*] Sic em Scal., *ἥρμοσε* edd. M, *ἤρισε* G; poterat etiam *ἔχραε*. — 222 *Βίβλιθον* v vitiosa correptione: vid. Lehrs. Q. E. 261—264: nomen ut alia corruptum videtur. — *Δέθιν* edd. M, *Δέτθιν* G, *Δένθιν* Ma. — 225 *ὀκρυόεντι* edd. M. — 226 *τε* edd. M. — 230 *ὁμόζυγοι* v. Em G, qui et locum recte explanavit: „illi perterriti a Deriade, et desperantes de victoria et salute, vim sibi inferre videntur ipsi, non secus ac Orontes apud Indos fecit.“ — 234 *Ἱμαλέων* v. „Fort. *Ἰκμαλέων*; sed praestat, nomina haec, semel tantum obvia, intacta hic relinquere.“ G. Verum hoc, sed quasdam, quae quidem probabiliores viderentur, ut et hanc ipsam, emendationes recipere non dubitavi. Marcellina somnia silentio pressi. — 238 *ἐχθρῷ* v. Em G. — *λούσατο* edd. M. — 248 *ὀρεσσιλόφοισι* edd. M. — 252 *ἐκίχησε* v. „Pro *ἐκίχησε* desidero verbum ut *ζήτησε*, *δίψησε*.“ G. — 253 *Βάκχῳ* v, quo retento G, cum recte in *Βάκχη* incidisset, lacunae signa posuit: „suspicor, Megaerae aut Morrhei mentionem periisse, veluti *ἐπεὶ πρ. φρ. Βακχῶν, νεύμασιν Ἡραίοισιν ἀνοιστρήσασα, Μέγαιρα*, vel: *Βακχῶν Μοῤῥέος ἠλιβάτοιο βαρύβρομος ἦχος ὁμοκλῆς εἰς κραδ.* etc.“ G. Est actio passiva, de qua dixi in prolegg. ad Quint. p. XCII sq. — 254 *μετέπρεπεν* fM, *μετέτρεπεν* cg. — 258 *ἐδόκευε*? — 260 *ταχύγουνος* v. cfr. 38, 227. — 262 *εὔνιον* fM. — 263 *ἀπτολέμοισι* mire dictum: num *ἠερίοισι*? — 270 *ἀλέεινε* suspectum: num *παράμειβε*? — 272 *κεχαραγμένον* fM. — 275 *ἀνόνητος*? Nisi solitum *ἀκίχητος* hic quoque posuit. — *φαίνος* fM. — 278 *δύσκιον* edd., *δάσκιον* etiam M. — 284 sq. „*Νύμφαι Νηϊάδες*“ edd. pessumdata recta loci ratione. *Νύμφαι* sunt Bacchi mulieres, (et fortasse rescribendum est *Βάκχαι*,) quae a Najadibus recipiuntur, cf. 291. s. et 296. unde *Νηϊάδος* necessario scriben-

dum erat." G. Recte ille, sed subest lacuna. — 286 ὁμήλυσιν edd. M „propter antecedentem dativum, cf. v. 288. Neque tamen repugna, si quis ὅμιλεον praeferat." G. — 288 ἄλλαι ὑδριάδεσσιν edd., ἀλλ' ὑδριάδεσσιν M; ἄλλαι δ' Ὑδριάδεσσιν coni Gerhard. lectt. App. 159; „quod sensu quoque laborat: nam nomen pr. fluvii requiritur, ut in reliquis est." G, qui Ἑσυδριάδεσσιν scripsit: „Hesydrus, medius fere inter Hydaspem et Gangem, qui hic sequitur, memoratur Plinio H. N. VI. 21." § 63, ubi hodie e codicibus *ad Sydrum* editur, quod ipsum hic quoque restitui. — 292 κυδᾷ τόεντας f, κυδατόεντας (sic!) M. Em Scal. — 293 ἀλλὰ edd., ἄλλα M. Em Hermann. Orph. 752. — Ἀμαδρυάδες edd. M. Em G. — 298 μορμύρετο? Quamquam non ignoro Ξ 16. — 299 μυρομένη c ex em F, quod fortasse sufficiebat; μυρομέναις G. Sed tamen probabilius videbatur hic quoque quaedam excidisse, quae quomodo dicta fuerint cum sciri nequeat, reliqui μυρομένας.

LIBER XXXIII.

2 εὔκερα fM. Em R. — 3 οἴδματι v; alibi ἅλματι posuit, sed id praecessit v. 1. — 4 κήτῳ — 9 Hunc versum post 5 ponit Ma, male: ὄφρα — τεύξειεν ad ἀμεργομένη, contra Θηΐτο ad ὁππότε — ἐδρέψατο pertinet. — 11 „Coronis Baccho Gratias peperisse dicitur XLVIII. 555." G. — 15 τ' edd. M. — 23 καὶ χροὸς edd. M. Em C et R. — 29 κόρσην] μορφὴν v; „fortasse hic, aut praecedens versus expungendus est. Certe nunc displicet repetitum μορφήν, nisi f. σέο χροιήν legendum." G. Hoc quidem propter correptionem Atticam ferri nequit. — 33 ἀρά τε edd. M. — 35 Σεληναίης v, Σεληναίη, quod iam K I 652 emendatum, etiam Ma. — 36 κέντρῳ Ma. — 40 ἀκοίτην] ἀνάγκῃ? — 53 τ' v. — 57 ὄφρα τελέσσῃ edd. M. Em Scal. — 64 „Locus adumbratus est ex Apollon. Rhod. III. 114. ss. Sed Apollonius ἀστραγαλίζοντας dedit; noster κοτταβίζοντας." G. — 66 ὁμέστιος — ἁβρὸς edd. M. „Scio, fore, qui nobis ὁμέψιος obtrudant et fortasse ἁβρὸν ἀθύρων." G. Illud quidem commendavit Lobeck. Aglaoph. 701, nec hoc reiiciendum erat. — 87 Locum, quem G invexatus vexavit, vindicavi in Tryphiodoreis p. 382 sq. — 88 προσεστιον edd. M. — 93 ἑκηβόλον fM. — 98 χρύσεος ἐσμαράγησε edd. M; „repugnat v. 73. s." G, qui ἄργυφος ἐσμαράγησε scripsit,

adiectivo alieno: vid. K I 657 sq. — 103 ἀντιπάλῳ edd., ἀντιπαλῶ M; „quod non ferendum, nisi quaedum deesse putes.“ G. Ma mire ἀντιπάλȣ — προσώπῳ „essuye les larmes de son antagoniste!“ Adhuc dubito. — 106 „Suspectum δέξατο; exspectes ἔδραξε.“ G. Ut famula dominae filio res ludo acquisitas domum portat. — 108 ψευδομένης — ἀνάσσης supectum: „*fallacis* et *mendacis*.“ G. Sed hoc ipsum nec verbo inest, nec satis quadrat. Quid, si ἐφετμῆς scripsit? — 112 σοῦ edd. M. — μούνῃ v. Em Ma. — 115 ξύμπαντες edd. M. — 128 οἰστρήσοιμι edd. M. — G ap. Uwarov. 83 sq. talia fere excidisse sagaciter coniecit, quamquam non sati Nonnice expressa:

> εἰ δέ μιν ὑβρίζων τανυσίπτερος ἤκαχεν Ἑρμῆς,
> μάρναμαι Ἑρμάωνι, καὶ αἰθέρος ἐκτὸς ἀπάξω
> [εἰ οὐ τρίσω Ἑρμάωνα τανύπτερον, οὐδὲ πονήσω]
> κουφίζων etc.

— 139 ἵνα ξύμπαντα δαμάσσω edd. M. — 141 ἔφθασε Πασιθέη v. Em Ma. — 142 ἐελδομένης? — 143 καὶ] ἢ Ma. — 144 γεγηθότι v. — 153 ἐλατῆρα edd. M. „Cf. 49. 50.“ G. — 155 βροτοειδέα μορφὴν edd. M. — 158 ἠρθήοισιν f, ἤρθήοισιν (sic!) M Em F. — 180 ἀνεπάλλετο v. Em G. — 195 Alibi πόθον δεδονημένος οἴστρῳ legitur; sed hic ipsam Amoris sagittam innuit. — 200 Pro ἀθελγέας, quo retento G Κυπριδίοις πρὶν tentabat cont Nonni metricam, ἀλήμονας scribendum. — 203 μήνιμα edd. M — 209 ἀντιβίων edd. M. Vereor ne etiam post hunc versum lacu eaque maior sit. — 210 Δάφνης] Sic em G: „similem corruptione vid. IX. 272.“ νύμφης v. — 217 ἕο] ὅτι v, quo retento sequer versu καὶ θεὸς scribendum esset. — 219 ὑπεμέμφετο v. — 233 θρασὺς Ma, speciose, sed vitiose. — 235 ἑσπόμενον v. — 236 Χαλκοδην edd. M. — 246 θύρσον ἔχων edd. M; „quasi vero unquam thy sum habuisset.“ G. — 249 πέλε f, πε (sic!) M [λλ superscr.]. — 250 παλάμης Em Ma. — ἕνα edd. M. — 252 Δηριαδῆα v. Sed tantum de loquitur, qui iam velit Bacchi esse. — 253 ὀπάσειεν edd. „Nostrum vide 367. 387. inprimis XXXIV. 206. 264.“ G. — ὑποκλίνω edd. M. — 259 δεχέτω edd. M. — με om fM, su F. — 260 ἀμφοτέροις δὲ v, ἀμφοτέροισι M. — 261 γαμβρὸς e M, γαμβροὶ G, γαμβροῖς em. Koch. 181. — 264 ὁμίχλῃ] Sic F, ὁμίλῳ edd. M. — 268 ξύμπαντα edd. M. — 269 ὁδίτης] Sic Scal. Ὑδάσπης edd. M. — 276 κεφαλὴ (-ὴν c) δὲ λύων sine lac. e

M; κεφαλῇ δὲ δύων G, κεφαλῇ δὲ δέων Ma; δολιχὴν δὲ λύων coni Koch. p. 181 ex Apollon. Rh. IV, 150. Orph. Argon. 1017. Sed hi ipsi loci subesse lacunam satis docent. — 278 θάμνῳ] τοίχῳ v. Nisi fuit δένδρῳ. — 285 ἀστραῖον f, ἀστραίων etiam M. — 288 δὲ] τε v. Corr Lehrs. Q. E. 298. — 291 ἰοχεαίρου fM. — 294 πόθῳ] Sic em G; γάμῳ v. — δρόμον] γάμον v. — 295 ἀξόνιον] ἀντίτυπον v; vid. 20, 160—165. — 309 Ad ἐλεγχομένων melius quadrare videtur λέκτρων. — 317 τοῖο fM. — 328 νυμφίος edd. M. Em Rh. — 329 καὶ σὺ fM. — 332 ἀπειρήτην Ma ex em G; ἀπειρήτων v. — 336 οὔ με] οὔ σε edd. M; οὐδὲ G. — 350 δ'] τ' v. Corr Lehrs. l. c. — 354 δὲ αὐτὴ edd., καὶ αὐτὴ etiam M. — 358 φυτεύσειν em G; φυτεῦσαι v. — 363 ὀλέσσαι fM. — 369 χραισμήματι v, χραισμή^{τρ} (sic!) M; χραισμήτορα em G, probavit Rigler. melett. IV, 9. — μήτρης f, μίτρης etiam M. — 373 ἑοῦ] ἑᾶ fM. — 379 ἀκοίτου fM. — 381 Διονύσου edd., Διόνυσος M. — 383 νεφέλη edd., νεφέλῃ etiam M. — 385 ὀδίτου fM. — 387 ἐρύσειε παρ' v.

LIBER XXXIV.

3 αὐτὴν fM. — 12 αὐτή v. — 16 ἦν γὰρ ὀλέσσω? — 18 „F. scribendum κάμνων, ita ut duo hi versus arctius cohaereant.“ G. Hoc a Nonni stilo abhorreret. — 21 ὑψόθεν edd. M; „ἔκτοθεν volebat F i. e. rursus a lecto abeuntem videt H. quod melius convenit, quam si quis ὑψόθεν ὄχθης tentaret.“ G. Recte ille, quamquam paullo melius ἔνδοθι λόχμης ex v. 2 quis coniiciat? — 25 σκολιῷ Ma; δολίῳ v, quod ex δολόεις 23 irrepsit. — 31 ἐλπομένην edd., ἐλπομένη etiam M. — 34 θρασὺς paullum suspectum: num βαρὺς an κρατύς? — 47 ἠὲ fM, „ubi certe de correpta vocali ante vocalem non cogitandum“ G; ἰδὲ cg, quo nusquam usum esse Nonnum observavit Lehrs. Q. E. 268, qui ἢ εὐρυφάεσσαν Ἀθήνην dubitanter coniecit. Sed *auri* mentio non erat tollenda. Reliqui ἠὲ, quod quis ex ἐπεὶ ἤ defendat, quamquam probabilius videtur locum lacunosum ita fere Nonni manu profectum esse:

ἢ Θέτιν ἀργυρόπεζαν ἢ Ἄρτεμιν ἀργυρόπηχυν
ἢ χρυσέην Παφίην ἠὲ χρύσασπιν Ἀθήνην.

— 48 φαμένου edd. M. — 51 ὑποβρυχίοιο v, ὑπὸ βρυχίοιο suasit G, contra Nonni usum. — 60 ἀκωκήν f, ἀκωκή etiam M. — 61 παφίην f, παφίη etiam M. — 64 σιδήρῳ inter alia suasit G

ap. Uwarov. 84; κεραυνῷ ex 61 edd. M; κρανείῃ g Ma, quod ex 30, 227 adstrui nequit. Cogitari etiam posset de βελέμνῳ au μαχαίρῃ, sed ipsius metalli notio optime fulmineo igni oppon videbatur. Post hunc v. Ma v. 69—73 πολλάκις — Ἐρώτων posuit male: nam 65—68 doceri vult, quomodo Chalcomedam vulnerare 69—73, quomodo amatorium vulnus sanare possit; 74—80 metu ex istis rebus oriundo orationem concludit. — 65 „Accuratius fuisse εἰπὲ δέ μοι; proprie enim unum alloquitur Hysacum, cf. v. 72 Dici tamen pluralis potuit, e vitae communis usu." G. Recepi Ma, perperam: variat orationem. — 67 ἀερτάσσω coni G, recep Ma; de quo magnopere dubito. — 75 ἀλκή Ma, αἰχμή v. — 8 νομῖης fM. Em G. — 84 φανεῖσα suspectum. — 88 αὖτις G. — ἔδαρϑεν] Sic em C; ὕπερϑεν edd. M. — 90 ἀμίξασα fM. — 10 et 101 τ' v, δ' Lehrs. Q. E. 298. „Sensus est: et vidit, se ma tutino tempore, quando somnia vera, haec somniasse, et cred dit iam, Chalcomeden amore perire." G. — πόνον v, πόϑον M — 105 φαείνεις edd. M. — 107 αὖραι edd. M, quod restituit M „les brises du printemps." — 110 ἅτε edd. M. — 111 ἀμφιέπε fM. — 114 κόσμησαν fM. — 117 Ἐρωτοτόκοιο v. — 123 φοινί σουσα edd. M. Em Rh. — 126 ἐπὶ edd. M. Em Rh. — 128 Βάκχ edd. M. — 132 „Nisi χαλκοχίτωνες mutatur in νεβροχίτωνε locus non facile integer videbitur. Sed loca plurima, ubi νεβρ et ϑώραξ, νεβροχίτων s. ἁβροχίτων et χαλκοχίτων s. χάλκε ἀνήρ sibi opponuntur, suspicionem movent mutilationis. Scrips f. tale quid: καὶ οὐ ῥηξήνορι λύσσῃ (alibi est ῥηξ. κισσῷ a ϑύρσῳ) εἰσέτι χαλκοχίτωνος ἀνασχίζειν δέμας Ἰνδο ὥς ποτε, νεβροχίτωνες ἐβακχεύοντο γυναῖκες, proclivi errandum via." G. Cum quid exciderit sciri nequeat, reliqui χαλκ χίτωνες. — 139 ἐϑήμονες ad Σάτυροι relatum v. Em G. — 141 ἐ φρονες suspectum. — 142 οἴνοπι] αἴϑοπι. — 145 εὐρύνοντο ἐχρίοντο coni C, ἐρρικνοῦντο vel ὠχραίνοντο G; posterius rec. M Nostrum vide Oppian. Cyneg. III, 266. — οὐ] Sic em C; ὡς ed M. — 148 „Nescio, quo iure γεγάασιν imperfecti significatione ad buerit Nonnus, nisi potius scripsit: φόβῳ μὲν ἔησαν ἐνηέες." „γεγάασιν confirmatur ex VI, 259." Lehrs. Q. E. 274. — 1 ἀδουπήτοις v. Em Ma. — 154 ἕστατο edd. M, ἕσπετο G, hoc ἵστατο coni Rh; omnia falsa. — 155 αἰδέσσοιτο edd. M. — 1 μορμύρουσαν edd. M. Em Rh. — 157 Nulla lac. v. „Si ὁμήλυδ

cum χάρμης iungendum, malim saltem τότ' ἐν προμάχοισιν. Usus eius postulasset προμάχοισιν ὁμόδρομος vel ὁμόστολος." G. Aperte quaedam exciderunt, quibus diserte indicatum fuit Chalcomedam inter mares, non inter feminas pugnasse: vid. v. 271 sqq. 340. — 158 Ἀναξώ edd. M. Em G coll. 35, 91. — 160 ἐν πεδίῳ v cum sequentibus iungitur, quo deceptus Koch. 182 ἐννυχίη coniecit. — 162 διατμήξας edd. M, quod defendit Koch. l. c. ex 25, 66! δ' ἀτιμήσας G: „nostra emendatio certissima." Potius certissime falsa: Χαρίτων ἴνδαλμα προσώπου ipsa est Chalcomeda: cfr. 5, 202. 7, 164. — 166 ἐπὶ v. Em G. — σείρων edd., σύρων etiam M. — 168 ἥ edd., ἧ M. Em Rh. — 173 ἐπήρατον] ἀπείριτον v. — 183 φύτλην suspectum; num ῥώμην? — 187 ἀρετὴν f, Ἀρετὴν c, ἀρετὴ M. Em Rh. „Nonnus alludit ad Odyss. ω. 193." G. — 188 ὅς ποτε Μοῤῥήνοιο γάμων edd. M. Em G. — 189 Ἀσσυρίῃ edd., Ἀσσυρίη etiam M. — 192 „Σάνδιος volebat C. Frustra." G. Cfr. Koehler. p. 55. — 201 ῥηξήνορι Ma, quasi χάρμη sequeretur. — νίκης edd. M. — 205 χατέων edd. M. — 211 ξύμπασαν edd. M. — 215 ὀλέσσω v, inepte: „*effodiuntur opes!*" — 219 παστῷ edd. M. — 230 Nulla lac. v. „Versus admodum suspectus, cuius nullum vestigium infra in repetita hac narratione XXXVI. 439. ss. conspicitur." G. Et, quid sibi vult πυρόεντι ῥεέθρῳ? Nam de aqua fervefacta cogitari nequit. Putaverit aliquis satis esse, si commutatis clausulis hic πυρόεντι βερέθρῳ, v. sq. ἐτυμβεύοντο ῥεέθροις scribatur; sed quid utrique obstet, peritum non latet. Potius lacuna est; quatuor modis quasi quatuor elementis immolantur captivae: aëri suspendio, igni rogo, aquae flumine, terrae puteo. Tale quid deest:

ἄλλαις θερμὸν ὄπασσε μόρον πυρόεντι κυδοιμῷ,
ἄλλας δ' ἐν ποτάμοιο κατεπρήνιξε ῥεέθροις.

— 231 ῥεέθροις edd. M. — 234 βαθυνομένου v. Em Ma. — 235 ἡμιθανὴς v, ἡμιφανὴς (sic!) M. (θ superscr.) — „an ἀμορβαίη?" G; ἀμορβαίη in notis, sed ἀμορβαίῃ („voix étouffée") in textu Ma. Recte vulgata: luctans cum aqua ascendente non uno tenore, sed cum intervallis orationem Baccha profert. — 238 μέσσον edd. M. — 243 ἑπταμέναι fM; em G. — μόρησιν fM; em F. — 245 οὗτος em G, αὐτὸς v. — κατ' αὐτοῦ coni G, frustra. — 255 δὲ om edd. M. Suppl F. — 261 ἀποστάδα edd. M. — 262 μόγον] δόλον v. —

263 λαβὼν] λιπὼν v, quod reieci quamquam sciens, quomodo quis defendere possit. — 269 „Video hic ingentem lacunam, quam supplere non est opis nostrae. iam ante dicendum fuit, quo modo ex urbe iterum egressus sit, postquam non repererat, quam quaerebat." C. „Lacuna fortasse post ἀνέρας v. 272. locum habet." G, non rectius illo! Cfr. ad 272. — 270 ἐπέτραπε? — 272 ἐκ δὲ κυδοιμῶν Ma, fortasse recte, quamquam singularem praetulerim. „Hic mihi lacuna esse videtur: par enim erat, dici antea, quomodo Bacchos, i. e. Satyros, Silenos, etc. aqud quos Chalcomede, cf. 154 sqq., nunc erat, adortus sit, et in fugam converterit Morrheus." G. At etiam ante v. 269 talia inseri poterant, quibus v. 269—273 satis illustrarentur. — 279 ἐτέρπετο fM. Em F. — 287 βαλλομένη edd. M. — 292 „ῥοδοδάκτυλε Πειθώ nescio, an sanum sit." G. Quidni? — 297 δι' ἄστεος edd. M, quod male e v. 343 defendebat Koch. 192. — 300 πεφιδημένος fM. — ἔγχος] ἄορ? — 301 ἦχον edd. M; „sed restituendum erat id, quod constanter in fine versus positum habet." G. — 305 ἑκούσιοι edd. M. — 306 ἐπέτρεχε v. Em G. — 312 καὶ] εἰς (nota male intellecta) edd., ἢ G. — 319 μαρνάμενον v. — 323 ἀριστεύουσι v, quod alibi recte legitur; G ὀϊστεύουσι ex 38, 126 coni, quod potius 35, 43 restituendum erat. — 334—337, quibus versibus v male Morrhei oratio clauditur, recte huc post μελίης πολὺ μᾶλλον intulit Ma. — 324 δέ] γάρ v ex 327 corruptum. — 326 „ἱσταμένης, non tam παρισταμένης, quam ὅτε πρόμος ἵσταται ut XXV. 344." G. Locutio tamen satis inusitata: num Κύπριδι μαρνάμενος? — 327 τοῖς edd., σοῖς etiam M. — 328 ἀριστεύσωσιν fM. — 329 ἢν δ' ἐθέλῃς et 330 ἢν ἐθέλῃς v: particulae sedem mutandam fuisse patet. — 330 „Dubito, an δάμαζε κατ' αὐχένος ἢ κενεῶνος ita nude dixerit. Fortasse versus cum participio periit, veluti: κατ' αὐχένος ἢ κενεῶνος λευκοτάταις σέο χερσὶν ὀϊστεύουσα βέλεμνον. Similia vide XV. 315. sqq." G. Ma δάϊξε scripsit scilicet commendatum sequente δεδαϊγμένος. Sed hic quoque lacunam esse probabilius. — 338 Βάκχαις edd. M. — 339 κελεύθου] κυδοιμοῦ v, aperte corruptum ex 341. — 342 ἐχάζετο edd. M. — 343 δι' ἄστεος hic quoque v: cfr. ad 297. — 350 εἰς ῥάχιν f, εἰς ῥάχιν (η) M, unde cave εἰς ῥαχίην facias; εἴς τε ῥάχιν em F. — 355 αὖτις v. — 358 κύκλον edd. M; κλόνον em Hermann. Orph. 762.

LIBER XXXV.

1 Nisi *Θυιάδι χάρμῃ* ipsum Thyiadum exercitum denotat, vereor ne *ῥιπῇ* aut *λύσσῃ* scribendum sit. — 5 *πεφόρητο*] Num *κεκότητο* aut adeo *κεκόρυστο*. — 10 „Propter adverb. *καναχηδὸν* putabam aliquando *θεινομένων*.“ G. Sed idem redit 48, 97. — 13 *θυρσοφόρων* v, *θυσοφόρον* Ma ex P. — 14 *τιθήνη* edd. M. — 16 *κταμένη* fM. — 21 „Proprium erat *περισπαίρουσα*. Cf. XXXVI. 240.“ G. Vid. Rigler. melett. Nonn. III, 5 sq. — 23 *ἀγλαΐη* edd. M. — 24 *νύμφη* edd. M, *μορφή* G ex v. 171. — 31 *γυμνῆς* v. — 43 *οἰστεύουσιν*] *ἀριστεύουσιν* v. Hic quidem in repetito verbo acumen inest. — 44. „Alius fortasse praetulisset *ἄπυστον*.“ G. Non ego: *incredibilem* dicit mortuae amorem. — 48 Iam F versum excidisse suspicatus est; „versum desidero huiusmodi: *γίνεο φωνήεσσα πάλιν, μόνον εἰς μίαν ὥρην*, ut fere in simili causa XI. 316.“ G. — 49 *ἐνὶ* v. — 51 Ne *ὃν* coniicias, *ἣν* ad *ἐμοῦ* pertinet. — 54 *θράσος* v. — 55 „Ex aliis locis *σκολιῇσιν* reponendum esset.“ G. Sed pertinet ad *γερόντων* v. sq. — *ὑποφρίσσοντας* v. — 58 *ὀλκὸν* edd., *ὁλκὸν* M. Em F. — 66 *ἀστερόεσσαν* v, quod ferri nequit. Sed etiam de *οἰστρήεσσαν* cogitari poterit. Transpositionem ex parte iam suasit Ma post v. 58 ponens uno tenore 66—72. 59—65. 73 sqq. Sed perficienda erat: necessario cum 66—68 iungendos fuisse 59—62 et similia initia 66 et 59 et omnino membrorum parallelismus docet, ut simili modo 69—72 atque 63—65 sibi oppositi sunt; 63—65 vero cum 73 sqq. cohaerere docet *herbae* vitalis desiderium utrisque versibus expressum, cum 69—72 *aqua* mortifuga expetatur. — 67 *θεοκλήτῳ* v, *θεόκλητον* etiam Ma. — 67 sq. Duorum versuum transpositionem fecit C. — 61 *ἧποθεν* fM. — 77 *κυκλούμενος* v. — 81 *διέστιχεν* suspectum. Num *διέσχισεν*? — 83 *αἰχμὴν* em Scal.; *εὐνὴν* edd. M. — 90 *ὅσποτε* edd. M. — *κακοξείνων παρὰ πέτρην* edd. M. — 91 *θῆλυς* v, *θοῦρις* etiam Ma. — 92 „Suspectum *πολλαί*. Num *Βάκχαι* legendum? an excidit versus, ubi Baccharum mentio inerat?“ G. Eum errorem secutus Ma v. 92—97 supra post 78 — *κεύθων* posuit, cum tamen v. 98 *ὄφρα μὲν ἐγρεμόθοιο δι' ἄστεος ἔβρεμεν ἄρης* apertissime ad illos praecedentes versus referendus sit. Sed omnino post singularia Protonoae, Chirobiae et Orsiboae exempla v. 79—91 iam ceterarum mulierum Indicarum virtus

— 341 ἀμέλησεν ἕος πάϊς edd. M. Em Rh. — 359 κατάσχεται fM. — 360 τιλλόμενον edd. M. „Cf. Apollon. Rhod. Arg. I. 129." G. — 366 ἅλματι edd. M. — 368 σύλη σέτε f, συλήσετε c g m, sed συλήσατε em iam G. — ἀλκῆς fM. — 373 κοτέω em etiam Koch. 183, δοκέω edd. M, φθονέω G; πονέω coni Scalig. — αἴδομαι? cfr. 379. 384. — 378 Αἰβίαλος v. — 379 Ἀρίστορα edd. M. „Aliquoties Ἀρεστορίδης Opheltes vocatur, ut XXXVII. 85. 101." G. — 389 Post hunc v. 376—378 οὐκέτι — ἐρύκω posuit Ma, male: nam a salute Asterio promissa 385—389 ad auxilium omnibus suis militibus affirmandum adscendit, cui loco non poterat denuo querela de singulorum aliorum clade interponi.

LIBER XXXVI.

8 ἔμπορον f, ἔμπυρον etiam M. — 13 κυδοιμῶν edd. M. — 27 Ne quis ἤγαγεν coniiciat, vid. ad Quint. VIII, 35. — 28 Ἥρ edd. M. — ὀρεσσικόμου v. — 31 ἐλοῦσα Ma ex em G; ἔχουσα v — 45 ἔκρυψε fM. — 49 σῶν σκοπέλων Ma, non male. — 5 „Fort. Ἔρως ἅτε τόξα quemadmodum ille." G. Recte habe membrum causale: refutatur 52, quo versu sagittae a Diana ab iudicatae sunt. — 67 σαοφρονέουσα v. — 68 μεθέπων em etiam Koch. 183 ex 29, 125. 31, 150. 33, 291; ποθέων v; φορέων coni G — 70 γαμοκλόπον v. — 71 ὑμετέρην Ma ex em G, ἡμετέρην v — 73 „Fort. μεμφόμεναι." G. Minime: ipsa ursa falsam Diana vituperat. — 74 θηλυτέρου edd. M. Corr Rh et Wernick. a Tryph. p. 487. — ὅτε v. — 79 τρομέουσαν Ma: „Diane n'est pa ivre de peur, mais tremblante." Mihi omnino metus mentio ali na videtur, potius comparanti supra 43—46 et Φ, 491—496 pr babile videatur Nonnum κόπῳ sive πόνῳ μεθύουσαν scr psisse: cfr. σ, 240. infra 37, 540 et inprimis Theocr. 22, 98 πλ γαῖς μεθύων. — 85 Δελφίδα πεύκην Ma ex em G; Δελφί πεύκη v. — 92 πόντιον coni Rh, fortasse recte. — 95 ὑποκ δὲ f, ὑποκρύψας δὲ M, ὑποκρύφιος δὲ c e coni F, qui etiam ὑπ κρυφίη δὲ proposuit, ὑποκρυφίου δὲ G. — 97 δὲ] τε edd. M. „In margine exemplaris est οἶκον." F. Et ὑπέρτερον οἶκον ἤχ ἀκούων M. — 101 κοσμήσας edd. M; νωμήσας Scalig. Em ap. Hermann. Orph. p. 233. — 104 νερτερίῳ v, νυκτερινῷ M — 109 τρισσοῖς v, quod G dubitanter defendit eo, quod 130 sq „velut in transcursu" addatur Hydaspes. Sed tantum Iovis frat

et filius appellantur 110 sqq. *δισσοῖς* iam Rh em. — 114 *ἐκφύλιος* edd., *ἔμφιος* M. — 115 *κλόνον* em G, sed non recepit; *κρόνον* edd., *χρόνον* g m. — 120 *ἅρμα θαλάσσης* edd. M. Em Scalig. — 123 *τιννύων* fM, *τίνων* c m, quod respuit Nonni metrica. — 127 *ἐὴν*] *ὃ σὴν* G. — *ὤπασεν*] *ἴαχεν* v, quod G transversum egit. — 129 *προτέρης* edd. M. — 142 *ἐννὼ*] *ἀνάγκην* v, „quasi *necessitatem, qua eos repellatis, arceatis*, parum apte. Vereor, ut sana sit lectio.“ G. Koch. 183 inepte coni *ἀνάγκης*, abusus **12**, 381. 21, 124. **25**, 529. **35**, 315. — 144 *ὄργανα* Ma ex em G, qui etiam *ἔργνεα* et *ἄρμενα* tentabat; *ὄργια* v. — 157 Ex usu Nonni (cfr. 243. **37**, 2. coll. **32**, 275.) potius *Βακχείην* exspectes. Num *ὀθνείην*? — 163 *ἐπεστήριξεν ὁμίλῳ* em G, sed non recepit; *ἐπεστήριξε κυδοιμῷ* v. Nisi id h. l. servandum, v. seq. autem *ὁμοζήλῳ δ' ὑ π ὸ κ έ ν τ ρ ῳ* aut *ὁμοζήλῳ δ' ἀ λ α λ η τ ῷ* scribendum est. — 164 *μαρναμένους* v; *πυργηδὸν* docet ad copias non ad duces hoc participium pertinere. — 168 Post hunc v. Ma 183—188 *καὶ πολὺς — ἐλεφάντων* posuit. Scilicet G scripserat: „Versus, si de draconibus intelligis, parum aptus; si de aliis bestiis, cf. v. 190 sqq. nimis abrupte hic positus.“ Sed errat G: ubi versum accuratius cum 164—167 iunxeris, profecto nihil abrupti senties. Sed *ἐκ στομάτων* sane ex 180 corruptum et *ἐ κ σ κ ο π έ λ ω ν* (ut 166 *ὀ ρ ι τ ρ ε φ έ ε ς μαχηταί*) a Nonno profectum videtur. — 169 *δὲ*] *τε* edd. M. — 170 *πόμπευεν* c, *πόμπευον* etiam fM. — 172 *παρασκαίροντες* v. — 173 Post hunc v. si 180—182 ponuntur, omnia aptissime cohaerent et concidit G sententia inter 179 et 180 lacunam esse, quam his verbis demonstratum ivit: „Maenadibus cum Phidalea comparatis, rursus transitus orationis huiusmodi exspectari poterat: *ὡς τότ' ἐχιδνήεντι κορύσσετο Μαινὰς ὀϊστῷ· καί τις ὄφις θύρσοι δι' ἠέρος ἅλματι κούφῳ, καί τις ἀπὸ* etc.“ — 182 *χάλυξ* fM. — 175 *βροτέρους* fM, *προτέρους* c „vix satis apte“ G, qui *βροτέους* scripsit; *κρατεροὺς* Ma. — 178 *ἢ τότε* edd. M. — 183 *καὶ πολὺς* G, rursus falso versuum ordine deceptus: „si *νέκυς* retinetur, et manet *Δηριαδῆος* v. 181. ipse Deriades dicitur hic periisse: quod absurdum.“ — 188 *ἠώρησε* edd. M corruptum ex 186, *ἠώρησε* G; *ἠρώησε* egregie em Naek. opuscc. II, p. 255. — 192 *βόες ἠσθρόων* (sic!) fM. — 193 *φοιταλ έ ο ν*? — 196 *ἀνικήτοιο* v. Cfr. **45**, 188. — 197 *ἐδείδεσαν* v, *ἐδείδισαν* tacite Lehrs. Q. E. 275. — 204 *κτεινομένων ἑκάτερθε* v, „fortasse male e v. 200.

hic repetita." G. Sine dubio: ad *πεπταμένους* cfr. *Φ*, 531
ἔκπεσε em Spitzner. v. Gr. her. 54, *ἔκθορε* v. — 213 *ὑπὲ*
γος, *ὃς* v sine lacuna: „*ἄντυγος* de clypeo? sed vocabul
vix sanum, nisi statuas, excidisse, cuius rei *ἄντυξ* fuer
iici potuissent plura, ut *ὀφρύος*, *ἰξύος* etc." G. *αὐχέ*
Collato **39**, 304 patet mutilum locum olim ita fere
fuisse:

> *ὃς δὲ τυπεὶς μεσάτης ὑπὲρ ἄντυγα κέκλιτο κόρσης*
> *ἄλλος δὲ στιβαροῖο δι᾽ αὐχένος, ὃς δὲ δι᾽ ὤμου.*

— 216 Hunc v. post 220 — *ἀγοστῷ* ponit Ma, sine caus
ἧπερ f, *ἧπαρ* etiam M. — 228 *δ᾽*] *τ᾽* v. — 232 *κόνι*
edd., *γενὺν* M; „errore e v. 229. orto." G. — 23
ἔδραμε v. — 240 „Fort. *ἔτι σπαίροντα*; sed cf. XXXV.
Et **47**, 168. Vid. etiam Rigler. melett. III, 5. — 24
edd. M. — 250 *Ἐπιάλτης* v. — 251 *ὑπέρτερος* v. — 25
edd. M. — *ῥώμη*? Quamquam cfr. 241. — 259 *λόγφην*
λόγχην etiam M. — 261 *ἕλκειν* f, *ἕλκει* etiam M. — 263 P
v. Ma posuit 266—268 *οὐ* — *σιδήρου*, male. — 270 *ὀνύ*
spectum. Vix enim de Baccharum „*strictis* in iuvenes
acrium" proeliis cogitandum, quamquam Pan sane ungu
prinis pugnat: cfr. 450. Exspectes *πετάλοισι* seu t
quamquam non dubito quin *ὀνύχεσσι* coll. 255 et 274 ex
sermone de *lapidibus* nobis explicatura sit male docta ign
— 271 *ὅιτον* (sic!) f, *οἷον* etiam M. — 272 *πιλίκον* f, *πίλικ*
273 *ἀκίχητος*, quamquam Nonnicum, hic quidem suspect
spectes *ἀτάρακτος* sive tale quid. — 278 *κουρήτην* edd.
(sic!) M. — 282 *θ᾽* om v, add coniectando G, „cum
XXVI. 218. Brongi filius dicatur." — 284 *φιλέοι* edd. M.
v, *μετὰ*, ut em Hermann., et M. — 285 *Ὀρσοβόῃ* edd. M „a
contradicentibus." G. — 286 *ἀμφότερον*? — 288 *προμά*
M. — 289 *Πευκετίῳ* Ma. — 290 *Ληνεύς* Ma e cod. Pal., ut i
et ita M; *Νηλεύς* v. — 294 Cum vulgo sequeretur 296 *πῇ* d
λήεσσα etc., G suo iure hanc notam adscripsit: „illud
parum est aptum, si recte v. seq. *παντοίης* — *μορφῆς* se
ut enim *πῇ δὲ* v. 296. de peculiari transformatione dicitur
quoque certa quaedam ab aliis distincta forma describi de
Sed omnino locus multum luxatus 293—333 ut restitueret
tioribus machinis opus erat, quam quibus usus est G, c

nota ad 328 optime, quibus prematur vulgaris ordo difficultatibus perspici potest: „Lacunam post hunc v. edd. non agnoscunt; certum tamen est, deesse hic quaedam. Antequam enim dici poterat, quid ex leone factum, dicendum erat, flammam, de qua inde a v. 321. egerat, rursus in leonem mutatam esse. Versus de leone supra v. 299—303. non videntur transponi posse. Igitur Bacchus bis in leonem mutatus est?" — Accedit, quod vulgo et flamma bis memoratur (296 sq. et 321—328), nec 331—333 ullo modo de apro intelligi possunt fulmineis dentibus in adversarii ventrem, non unguibus in collem irruente. Versibus rite in ordinem suum reductis omnia bene habent similiter atque **40**, 40—56. **43**, 230 –245, qui loci omnino simul cum communi fonte δ 456—458 conferendi sunt. — Primum igitur transformationum singulorum enarratio 293 sq. introducitur, qui versus olim ita fere (cfr. 335 sq.) legebantur:

μίξας ἔγχεϊ θύρσον· ἀκοντοφόρῳ δὲ μαχητῇ
πῇ μὲν ἀκοντίζοντι καταντίον ἧκε κόρυμβον,
πῇ δὲ |λαβεῖν ἐθέλοντι μετάτροπον εἶδος ἀμείβων
δύσατο παντοίης πολυδαίδαλα φάσματα μορφῆς.

Tum *primum* in *pantheram* mutatur (quemadmodum etiam **40**, 43. **43**, 232.), quae feroci saltu in elephantum irruens belluam ita terret, ut ea ex curru excutiat Deriadem, qui cum etiam „pedes acer" in pantheram *hasta* pugnare pergat (313—320), Deus in altam subito *arborem* mutatur (ut item **34**, 233—235.) Deriadis cornibus *resistentem* non sine placidi susurrus irrisione (304—312); iam ex alta arbore in *sublimem* transit *flammam*, quae ventis agitata veloci saltu regis loricam atque galeam ambit et lambit atque ita fumo adiuvante ipsum *aggreditur* (321—328. 296 et 297.); deinde in contrarium *aquae* transit elementum, ex qua primum in *leonem* mutatur mugitu terribilem (298—303), tum ex leone in *aprum* ore et dentibus (horum et ursi mentio haud dubie periit post 331) infestum (329—331), postremo in *ursum* (vid. 342 et cfr. **40**, 46—48) posticis pedibus innisum itaque amplexu et unguibus minacem (332 et 333).

Ma hanc transpositionem tentavit: post 295 — μορφῆς poni vult (neque enim posuit) 304—312 πῇ (ita tum scribendum censet pro καὶ) σκιερῆς — προσώπῳ, tum 296—303 πῇ δὲ — τοκῆος, deinde 329—333 ἐκ — χαράσσων, postremo 313—328 καὶ

— *πήληξ*, quos iam excipiunt sine lacuna 334 sqq. *Δηριάδ*
In quo conamine unum recte administratum esse patet, qu
de *leone* loci in unum coniunguntur; ceterae manent difficu
Iam ad singula transimus.

294 *πῇ μὲν*] *πυκνὸν* Ma. — 317 *ἡνιοχῆα* v, *ἡγεμονῆ*
„ce n'est pas du cocher qu'il s'agit ici, mais du chef Dé
— 320 *αἰχμὴ* edd., *αἰχμῇ* M. — 304 *ὀπωπῆς* v, *ὀπώρης*
em G. — 311 *κεραίαις* edd. M; „sed fortasse praestitisset: *ἐ*
ων — *κεραίαις*. Deriadis cornua sunt, inter quae Bacchu
dibus agitatis strepit.“ G. Hoc quidem recte monet, sed con
illa falsissima. Rem supra iam tetigi: reiicit arboris trunc
riadis cornua, quibus hic comprehensam illam evellere
studet. — 327 *ἀλλόμενος* edd. M. — 296 *πῇ δὲ* v. — 302 *πυκ*
edd. M. — 330 Hic versus fortasse ante 329 ponendus, ut
gientem leonem referatur. — 336 *ἄψ αὐτοῖς* edd. M. — 33
f, *χέων* etiam M. — 342 „*ἄρκτον* supra non vidimus. F
eius mentio supra excidit, et ille post v. 328. e flamma
ursum, deinde in leonem mutabatur. An ipsi *ἄρκτον* mut
in *κάπρον*, quem v. 329 vidimus?“ G. *κάπρον* recepit Ma.
ἐφαρπάξαντο coni F, perperam. — 351 *ἀκιχήτῳ* edd. M
ἀκηλήτῳ, vel *ἀκινήτῳ*, aut *ἀνικήτῳ* dedit. *Ἀκηλήτῳ* etia
G. Posterius iure praetulit. — 352 *ἐπιγράψας* edd. M. —
σον edd. M, *Διόνυσον* G. — 362 „Si dat. *προσώπῳ* recte
bet, desideres *ἐπισκιρτῶντα*.“ G. Forma suspecta. — 367
tivi, qui nunc sunt absoluti, *ἀῤῥαγέος κισσοῖο*, vix sa
cum antecedente sententia coeunt. Sed ambigo, utrum
una cum nomine, hos genitivos regente, excidisse statu
probabilius tentem tale quid: *καὶ πόδας ἐῤῥίζωσαν ὁ. ἑλ*
ἀκρεμόνες κισσοῖο.“ G. Prius verum. — 371 *βαρύδουπο*
sed non recepit; *βαρύδουπος* v. — 377 *πενθάδι*? — 3
θεουδέος, quoniam tandem aliquando ad preces convertit
scribendum *μεμυκότος* ut **34**, 133. **36**, 171? — 379 *δά*
fM. — 381 *ὅλον* mire dictum, quamquam cfr. ad Quint. X
An *ἑόν*? — *φωνῇ*] *μορφῇ* edd. M; „cf. XVIII. 360. sqq.
384 *ἐάσας* de Baccho suspectum. Num *ἀπώσας*? —
fM. — 399 *ἀπειθήσαντες* G, quo non opus. — 400 *μ*
edd. M. — 401 *Ἀναίου* edd., *Ἀναίῳ* etiam M. — 405 *πε*
νῆσιν edd. M; „cf. XL. 452. sqq. Locus ductus ex Odyss

sqq." G. — 406 δὲ] τε v. — 407 βαθυνομένην τε μεσόδμην edd. M. — 408 μεσσοφανῆ v, quo retento tum pro μέσον G tentabat μέγαν. — 409 Ne quis πεπυκασμένον coniiciat, πεφυλαγμένον est destinatum. — ἄκρων edd. M. — 417 ηνιοχεύων edd. M. Em G ex 39, 12. — 421 θαλασσοφόνῳ v, θαλασσονόμῳ coni G. — 424 „Etsi facile scribi posset: εἰς ἀγορὴν δ' ἐκάλ. tamen commodus nexus non oritur, ut merito de lacuna cogites." G. — 426 „Imo ἑτερόθροον, nim. λαόν, puto, debebat." G. Non puto: *barbarae vocis* praeco intelligitur, nisi adeo κρατερόθροος scripsit. — 430 ὑψόθι Ταύρου ex 34, 169 em G; ὑψόθι πύργων v, quod G dubitanter explicabat de bello terrestri, ut ὑψόθι νηῶν 447 de bello navali. Iure Ma emendationem recepit. — 439 „Si N. μετάρσιον ἀμφὶ χορείην, ut alibi χορεύειν de morientium vertigine habet, intelligi voluit de mulieribus, quae pendentes e laqueis aliquamdiu torquebantur; praepositionem certe ἀμφί male usurpavit. Sed comparato loco XXXIV. 228. suspiceris μετάρσιοι ἀμφὶ θυράων —." G. Hoc quidem aperte vitiosum; et speciosius Ma ἀντὶ χορείης scripsit. Sed recte vulgata habet recteque explicata est a G: ἀμφί non „male", sed ex temporis more usurpavit. — 446 ἐν ῥοθίοις] ἐν πτολέμοις edd. M, ἐν πολέμοις G. [illegible]d fort. ἀπτόλεμοι scripsit. — 448 γυναῖκες] σιδήρῳ edd. M. [illegible] F. „Fieri tamen potuit, ut versus unus et alter, voce σιδήρῳ in fine posita, omitterentur, binis binorum versuum terminationibus a librario confusis." G. Non satis perspexi, quomodo illud σιδήρῳ apte iungi potuerit: quare simpliciter clausulam corruptam reputavi. — 450 νέας] δέμας v, quod hic quidem nihili est. — 451 [illegible]σσων Ma ex em G, ἀράσσων v. — 452 χαλέψαι Ma ex em G, καλύψαι v, quod etiamsi de *mergenda* navi intelligas, hic non quadrat. — 459 ἅλμαις f, ἅλμης etiam M. — 460 Διονύσῳ edd. M. — 463 [illegible]κτήσσειεν edd. M. — 468 ἀνύσσω edd., ἐνάσσω M. Em C. — [illegible]3 ὄμμασι edd. M. — 478 ταρχύσουσι edd. M. — 479 ἄϊδι edd. [illegible] Em C.

LIBER XXXVII.

5 μοίρῃ] σειρῇ v. — 6 μόχθον] βάκχον v. — 8 τρώϊος edd. [illegible] Em F. — καὶ om fM. — „Caeterum ne ἡμιόνοισιν ὁμήλυδας [illegible]ρας, quod per se aptius, coniicere malis, Homeri exemplum [illegible] ψ. 111. vetat." G. — 15 τάμνετο v. Em K I 653. — 26 ἀρηρότα Ma ex em G; ἀρηρότα v. — 28 ὀρεσίδρομος fM. — 32 ὑλο-

τόμοις παλάμῃσιν ἀμοιβαίων ἀπὸ δένδρων sine lacunae indiciis edd. M. „Circum hunc versum lacunas esse, vel tacentibus libris, satis est manifestum. Praeterea aut ὑλοτ. πελέκεσσιν, aut ἐργοπόνοις παλάμ. ut v. 109. dedisse videtur.“ G. Utrumque dedit. — 35 ὑλοτόμοι? Vid. Ψ 123. — τελέσθαι edd., τελέσσαι etiam M. — 40 ὅλως v; „fort. ὅλον σκ. ut πάντα νέκυν Hom. Il. ψ. 135.“ G. Recepit Ma. — 44 ἔνθα καὶ ἔνθ' αὖ coni Struv. p. 20 infelicissime: versum immutatum ex Ψ 164 deprompsit. — 45 Ἰδαῖον edd. M: „male. Cf. 94. sqq. Emendaverat etiam Rhodomannus.“ G. — 47 „Puto ego quidem Δικταῖον scribendum esse, ut hic versus potius e v. 82. quam ille ex hoc corrigatur.“ *Hermann.* Minime! — 49 θῆκε νέων? — 54 ὧν] τῶν Ma e cod. Pal., perperam. — 50 Versus Homeri Ψ 170 hic aeque recte legitur, atque supra „parum apte intrusus“ erat, ut G dicit, cui tamen de transponendo eo nihil suboluit. — 58 τελούσης fM. — 60 ἤγαγεν suspectum: num εἴρυσεν? — νίκης aperte falsum. Sed nihil succurrit! — 64 Versum in edd. M mutilum scribendo σκληροὺς κενεῶνας F, κενεῶνας ἀμαυροὺς G supplere studuerunt, sed recte hic: „Infinita poterant tentari.“ Propterea asteriscum posui. — 69 ὑπέθηκεν G em, sed non recepit; ἐπέθηκεν v. — 72 ἀλήτην edd. M. Et ita etiam 78. 90. — 73 ἐπίκουρον Ma ex em G, ἐπίκυρτον v. — 76 πυρσοτέρῳ edd. M, πυκνοτέρῳ G ex em Heinsii dissert. p. 189. Sed πυρσοτόκῳ sequente πυρσὸν ex Nonni more tantum non flagitatur. — 82 δικταῖον edd. M. — 86 δὲ edd., δὴ etiam M. — 88 δὶς edd., δὴ etiam M. — 95—97 Et versus et hemistichia transponenda fuisse patet. Non sufficit G suspicio, qua post 95 suo loco retentum proponit:

νεκρὸν ἐταρχύσαντο πεδοσκαφέος διὰ κόλπου,
Κρήτης γνήσιον αἷμα, μιῆς οἰκήτορα πάτρης.

— 104 „Totus fere versus Homero debetur, Il. ψ'. 258.“ G. Apu Homerum αὐτοῦ, quod mutavit δακτυλόφιλος! — 105 δρόμοι f, δρόμον etiam M. — τελέσσας fM. — γὰρ] δὲ v. — 106 „ἰσόμ τρος — εὐρέϊ μέτρῳ vereor, ut sanum sit.' Nescio tamen, qui reponam, nisi fort. εὐρέϊ κόσμῳ scripsit. Ex Homero, Il. ψ' 32 sqq. nulla lux affulget.“ G. — 118 „σ. ἡμιτέλεστον quid sit, in telligitur e v. 469.“ G. — 119 ἐπ'] ὑπ' v. — 123 ὑπὸ] ἔτι ed M, ἐπὶ G. — 124 „Fort. dixit ἴππιος — γαστήρ.“ G. Non: ἴπ πιος ὄγκος opponitur ei, quod Homerus habet Ψ 266 βρέφο

ἡμίονον κνέουσαν. — 126 τοὶ f, τὸν etiam M. — 134 β α λ ί ο ι σ ι ν? — 144 γένος] πέδον v, corruptum ex 138; πέλεν coni G, male. — 148 Ἀχαΐδος edd., Ἀχαιΐδος etiam M. — 153 ὑμετέροιο edd. M. — 155 περιτροχεόντες edd. M. — 156 πρώτιστον edd. M; „vel Homeri auctoritas suadebat nominat. Il. ψ'. 288." G. — 157 Ποδάρκην fM g m, Ποδάργην c, „propter Il. π. 150. Nostram formam hic et infra v. 337. praefert ed. pr. agnoscit Stat. Theb. VI. 466." G. Sed vid. ad 337. Iam propter etymologiam — κύνες πόδας ἀργοί — consueta forma restituenda erat. — 162 „Suspecta brevitas in commemorando Actaeone. An excidit aliquid?" G. Non, opinor: brevis hic est de Actaeone, quoniam de eo 174 sqq. plenissime agitur. — 172 εἰς om fM. — 177 οἶδα em Rh C, ὅττι edd. M. — ἀρήϊον fM, ἄρκιον c g m. — 180 „Ne Ἀρκάδες ἵπποι suspecti videantur post Ἰσμηνίδα ἱμάσθλην v. 162. tenendum, Aristaeum ex Arcadia in Boeotiam venisse, XIII. 286. sqq." G. — 182 δόλος] σθένος edd. M, quod e v. praec. irrepsit; φρένες G: „alius f. praetulisset νόος, ut v. 223. Hom. μῆτιν et κέρδεα habet, Il. ψ'. 318. 322." Sed vid. 202. — 186 Post hunc v. Ma miro modo versuum ordinem hoc modo disiecit:

195—208 ἱπποσύνης — νύσσης.
217—220 ἔσσο — χαλινοῦ·
209—214 λοξὸς — ἀράξας,
216 καὶ — νομεύων,
215 εἰν — ἵππους.
221—223 ἔσσο — ἡνιοχῆος.
187—194 σπεῦδε — τοκῆος.

— 190 ἄρει coni G, fortasse recte. — 192 „Dat. ὁμογν. Διονύσῳ pendet a ῥέξον: ede ei, in gratiam eius facinora digna, digna duplici nomine." G. Recte, nec debebat de ponendis hic quoque cogitare genitivis. — 194 κ ύ δ η ν ο ν? — 195 ἱπποσύνην v, ἱπποσύνης Ma. — 216—220 ante 207—215, quibuscum arctissime cohaerent, ponendos fuisse semel monitus quivis videt: post sententiam communem de prudentis sollertiae effectu in curruum certaminibus conspicuo 195—206 (cfr. Ψ 313—325) doctrinam de meta angusto interspatio circumagenda Actaeoni potissimum (καὶ τεὸν 216) ita exponit, ut eum gubernatoris modo equos currentes regentem iubeat *simul* (ἀμφότερον 217) et dextrum equum effusis frenis stimuloque admoto incitare (216—220) et sinistrum

retinere corpore in idem latus inclinato; qua arte metam
sime stringens praetereat (207—215: cfr. Ψ, 334—343);
fine breviter sententiae summam repetit 221—223. Unum
est, quo quis fortasse offendat, asyndeton illud σκέπτεό
post ἀμφότερον δὲ — ἔλαυνε, quod quamquam habet quo
datur, haud scio tamen an Nonnus inverso ordine ita scr

207 δοχμῶσαι δ' ὅλον ἵππον ἀριστερὸν ἐγγύθι νύσσ
208 σκέπτεό μοι καὶ σφίγγε κυβερνητῆρι χαλινῷ.

Cui coniecturae non refragatur, quod 208 infra 43, 271 ut 2
273 totidem verbis recurrit loco nostri simillimo, qui huic il
do aptissimus est 43, 270—278. — 216 ποτὶ om fM; δρό
ἅρμα c, ταχὺ δρομον G, qui et κατὰ δρόμον, ut Rh atque Cant
δρομον, Gerhard. lectt. Apoll. 164 δρόμον καὶ τέρμα coni
218 κέντρον edd., κέντρῳ etiam M. — 208 ἀγγύθι edd., ἐγγυ
M.—211 πεφυλαγμένον edd. M —213 ἁπτομένουν. Cfr. Ψ,

ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατά θ' ἅρματα ἄξῃς.

Postrema adscripsi, ne quis 215 δηλήσαιτο, ad lapidem qu
ratur, coniiciat. — 228 προτερότροπον? — 230 ἡνιοχῆ
ἡνιοχῆες etiam M. — 233 ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ? — 238 νο
M, „pendente sententia" G. — 243 ἔην κέλευθος fM. Em
Rh. — 246 Iterum post hunc Ma versuum ordinem male

251 et 252 δόχμιος — ἀνάγκῃ,
247 et 248 ἅρματι — χαλινῷ·
256—259 καί — ἐρύκων,
249 et 250 ἄλλος — πορείην,
253—255 φειδομένῃ — ἡνιοχῆος.
260—262 καί — ἐλατῆρα.
269—290 λαοὶ — τιταίνων·
263—268 ἀγχιφανὴς γὰρ Κέλμις (sic!) — πορείη
291 sqq. καί οἱ etc.

Quae omnia vanissima esse patet. — 251 τετανυσμένο
ἐλαύνων et 252 ἵππον ἀνάγκῃ v. Clausulas perm
scripsi τετανυσμένος. Singula sibi opponuntur. Cfr. su
—220, 207 sqq. — 263 „Mirum, nisi ante Scelmin plur
unus saltem, quocum ille contenderet, nominatim commem
tur." G. — 272 πεφορημένος edd. M. — 274 πόνῳ? — δ

νος edd. M. „Paulo pinguius fuisset δεδμημένος.“ G. — 275 ἅρμασι κούφοις seu simile quidpiam in clausula scriptum fuit; v ἡνιοχῆος, quod aperte ex v. sq. irrepsit, nec sufficit quod G substituere volebat ἡνιοχείῃ. — 277 ἴαχεν ἠθάδι em G, sed non recepit; ἴαχε πενθάδι v, quod hic quidem non quadrat. — 279 αὔρης] ἄρκτου v, quod portentose de „ursa coelesti“ intelligit G; cfr. 645. 684. 42, 149. — 283 ἀήτης edd. M. — 284 αὐτὴ v. — 290 ὀρίδρομον fM, ἐρίδρομον c. Em F; cfr. 339. — 292 ὀπισθοφόρον edd. M. — 300—303 Transpositionem a Cunaeo inventam recepit G. Quas hic denuo turbas ciet Ma, silentio premere praestat. — 303 κατὰ] καὶ edd. M. Corr C. — 317 ἐὸν otiosum; num θοὸν aut adeo ἀεί? — 319 βραχύμυθον? Neque enim longis utitur precibus. — 337 Ποδάρκη f g m, Ποδάργη c M: cfr. ad 157. — 340 ἤνυα fM, ἤνυε c, ἤνυσε G ex 20, 160. — 346 Post hunc v. male posuit Ma 472—474 κύκλος — οὐρῆς. — 349 Ἀρισταίοιο edd. M. — 352 ὀνύχεσσιν edd. M, ὀχέεσσιν em Scalig. — 359 πέλον] μένον v: cfr. 365. — πεπηότες fM. — 360 δὲ] δ' ἐπὶ fM. — 364 δίφρον] ῥυμὸν Ma. — 367 θρύπτετο v; vid. ad Quint. IV, 396, et cfr. Ψ 395 sq. — 368 κεκόνιστο] κεκόρυστο fM. Sed num vice versa κεχάρακτο πέδῳ κεκονιμένος ἀγκών? — 369 ἑσσυμένος v. — 371 Cave ex 253 φειδομένῃ coniicias. — 385 λουομένοιο edd. M. — 387 πόδας] δέμας? — 388 „Musgravius ad Eurip. Hippol. 1203. tentabat ἴχνιον ἐμβάδι πήξας, frustra.“ G. — 391 ὠκύτερος Ma. — 396 „Clarius dedisset κέρδεϊ τεχνήεντι, cf. v. 185.“ G. Etiam alia proponi possint, ut οἴματι, ἅλματι, ἴθματι. Res incerta. — 397 ῥωγμὸς v; „apud Hom. Il. ψ. 420. ῥωχμός scribitur.“ G. — 403 φθονερὴν? — ἐνενείκατο edd. M. Em Schrader. ad Mus. p. 41: vid. Herm. Orph. p. 822. — 412 Hunc versum hic ponendum fuisse epanaphora docuit. — 405 κορῶναι Ma ex em G, κεραυνοί v. — 406 ἐκέδασσας? — ἀκοσμήτων Ma. — 407 κάθηρε edd. M. — „Mox debebat puto: τί σοὶ κλέος, ἵππον ἐλαύνειν; “ G. Sensus vulgatae: *quid tibi tanti est, equum incitare?* — 410 ὑποστίξειεν v. — 411 ἀκοντίξειε edd. M. — 413 ξυνηότα v, quod G „sciens reliquit“; ξυνήοντα M; ξυνήονα corr Rh. — 421 κύμβαλον edd. M. Em F. — 423 ἐφθέγξατο v, ἐγράψατο C, quod recte ex 1, 481 recepit Ma (sumptum ex Callim. Cer. cal. 57 Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο φωνάν, ubi vid. Ernest.); ἐπεμέμψατο coni Lehrs. Q. E. 300 ex 15, 394, quod

tamen illi posthabendum. — 425 πέλασσε corr G, πέλαξε v. — 428 πανείκελον? — 430 μεμηλότος? — Quamquam etiam μεμηνότος habet quo referri possit. — 431 ἀπέμιμνεν v. — 432 τετραπόδων edd. M. — ἤμενος] ἤμιον fM, ἤμνον c; „Faunus unus erat, qui quatuor equos regeret, vid. v. 167. sqq." G. — 436 ὅσσα em Rh ἀλλὰ edd. M. — 444 νέος νέῳ edd. M; „transposui, quemadmodum Nonni usus postulabat." G. — 448 δεύτερον g m, errore — 457 κονίῃ edd., κονίη M; „cf. Il. ψ'. 502." G. — 473 ἄκραι e Homero Ψ 519, quem locum accurate expressit, scripsi; ἄκρα v. — 474 ἑκτάδιαι Ma, quo iam facile caremus. — 476 ἔχεις edd M; „usitatius fuisset ἄγειν." G. — 482 Σικελῷ G: „Servus no facile Siculus erat, sed Achates ipse, cf. v. 169." Uterque! Ne poterat Σικελῷ tam multis verbis separari ab Ἀχάτῃ. — βραδυδινέος „Nonnicum est, cui alibi opponitur ταχυδινής, v. 655." G; βαθυνήνεος v. — 483 δῶκεν Ma. — 484 Versus corruptus, fortasse etiam mutilus. Expressisse videtur Bacchi misericordiam ad exemplum Ψ 534 sqq. Nihil iuvat aut quod G coni ἀπηγορέοντι (*qui se flebiliter excusabat apud Bacchum*), aut quod M scripsit οἰκτρὰ παρηγορέοντι, quamquam hoc fortasse post lacunam scribi potuit. — 485 χαλεπῆς Ma ex em G citato Ψ 65 χαροπῆς v. — 488 ἑλὼν] ἄγων v, corruptum ex 487. — 499 ξύμπαντας edd. — σιωπῇ edd., σιωπή etiam M. — 504 ἐριπτοίητο em Koch. 183; ἐριπτοίητος v. — 505 ζῶμά τε v. — Ne coniicis περίθηκε, quod etiam Meinekio ad Theocr. XXII, 80 in mente venit, etiam Ψ 683 legitur: ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν.— 509 λόγχης] λόχμης f, λείγχου (sic!) M. — 510 ταμεσίχροος ed M. — 512—515 Locum et clausulae defectu et membris disiect misere corruptum Hermanno duce restitui, qui et 513 post 5 addito in fine lacunae signo ponendum vidit et 513—515 rec emendavit. G 513 cum Scaligero uncis inclusit. Marcellina s mnia tacere praestat. — 515 εἰς μέσον cum sqq. v iungitur. — ἄκρον ἀράξας v, ἄρθρα χαράξας coni Spitzn. v. Gr. her. 55. — 513 τετυμμένον ἄκρον ἀράξας v, clausula ex v. antec. repetita. — 521 γήθεος f, στήθεος etiam M. — 523 τρομέων paullum suspctum. — κύκλον] κόλπον v, quod male defendit G; καρπὸν Scali haud melius. — 529 ἀκροτάτων edd. M. — 531 „Suspectum ἐ θρωσμῷ, sed suspectum etiam προσώπου, quod v. 533. in eade sede recurrit. Fuitne fortasse ὑπὸ θρωσμῷ δὲ μετώπου, *sub altio*

fronte, quae tumore latior facta, aestuabant, fluebant sanguine genae etc. vel ὑπὸ τρωσμῶν aut θρόμβων sive προσώπου sive μετώπου." G. Haec nihil iuvant, nec tamen melius succurrit. — 533 ὀφθαλμὸν edd., ὀφθαλμοὶ etiam M. Male Ma verba ἐκυμαίνοντο et ἐκοιλαίνοντο transposuit, hoc ut de genis, illud de oculis dicatur: bene G: „Facie tota intumescente, oculi inter tumores subsidunt, et veluti in *cavo* relinquuntur." — 538 ἄφνω em Koch 184, ἄμφω edd. M, ἀμφὶ G. — ἔτυψαν edd., ἔτυψεν etiam M. — 544 βεβαρυμένον edd. M. „Post hunc versum lacunam mihi videor detexisse: primum enim sermo esse debebat de Melisseo victore, qui taurum, cfr. v. 492. 495. sq. sibi debitum, abducere festinabat, ut is demum apte ἐσσυμένος id fecisse dici potuerit, non Alcon, qui fratrem cf. v. 504 victum et exanimem prius absportaturus erat." G. — 557 ἀεθλεύσοντες em G, sed non recepit; ἀεθλεύοντες v. — 561 „ἀμφίῤῥοπος volebat Cunaeus, sensum loci non intelligens. Manibus sese tenentes, *alter alterum in gyrum rapuit*, quod cum pueri per lusum faciunt, *rotare* dicitur, *ein Rad drehen*." G. — 566 ἐν δὲ μετώπῳ edd. M. — 567 Post hunc v. qui legebantur 598—601 transponendos vidit C, sed transposuit perperam ante 595, rectius ante 602 G. — 570 ἄλματι v; αἵματι, quod iam coni G ex Ψ 717, recepit Ma, etiam M. — 575 εἰς χθονὸς edd. M.—584 „φυλάσσων nescio, an non verum sit. debebat προφαίνων, an χαράσσων?" φατίζων non male Ma. Sed cfr. tamen 28, 157. — 586 οὐ] ἢ edd. M. — 590 περισφιγχθέντα? — 592 ἐκταδὰ corr Lob. parall. gr. Gr. p. 153, quod recipi debebat. — 594 περὶ Ma. — 595 τραχὺς edd. M. An βαρὺς? — 597 „βραχίονι est *per brachium*, ope brachii vinculum cervici iniiciens; sed fortasse elegantius dedit δεσμὸν — βραχίονα." G. Sed cum hic de χειρῶν ἅμματι sermo sit — 596. 600. —, quaeritur, num omnino *brachii* mentio quadret. — 600 μή μιν ὀλισθήσειε edd. M. Em C. — 605 „Inepte Nonnus τότε de remotiore et πάρος de propiore tempore dixit, iure ab Heinsio reprehensus dissert. p. 194." G. Vereor, ne locus corruptus sit. Nam etiam illud αὐτοὶ sensu caret. Sed nihil succurrit. — 608 „μνηστεύεται vereor, ut hic ita explicari possit, ut γνωτῷ — μνηστεύετο νίκην dici vidimus XXVI. 3. Fortasse scribendum μαντεύεται vel μαρτύρεται." G. Neutrum satisfacit, sed nec vulgata sana. — 609 ἀνέρα νικήσαντα κατηφέϊ χειρὶ πατάξας v, quod egregie em G, quem recte secutus est Ma. — 615 τιθεὶς v,

quamquam *τίθει* iam em G. — 616 „*δοριχτήτην τε γυναῖ*
quam hic additam vides, et Homerus in loco, unde haec hau
sunt, ignorat et Nonnus ipse infra v. 661. praetermisit, ut
spectum sit additamentum.“ G. Fortasse fluxit ex 118, cum
nuina clausula periisset, quam fuisse *τετυγμένον*, *αἰολόνωτον*
660 sq. coniicio. — 618 *εὐθήκτῳ* edd. M. Em Scalig. — 6
„Post hunc versum rursus lacuna est: desideratur enim non
huius Dictaei, s. Cretensis, ut nihil dicam de defectu ve
Ὠκύθοος est cuius nomen periit, ut e seqq. intelligitur cf. vv. 6
629. 633. 643. 648. 652. 656. 661. Corybantum unus, XIII. 14
G. — 624 *ὠκυπόρον* edd. M. — 631 *ὅν*] *ἓν* edd. M. Cfr. Ψ
sqq. — 632 *τανύσσει* edd. M. — 634 Totus versus ex Homer
764 desumptus. — 637 *μείονι* edd. M; cfr. 685. — 646 *τρὶς*
M. — 656—659 Confusum versuum ordinem restituit Scalig
656 *ἑσσυμένων* fM, *ἑσσυμένον* c. — 658 „*βαίνων* de *current*
eptissimum est. Homeri loca expressa, Il. *ψ*. 382. 526. sq.
lam opem praestant. An *ἦ τάχα κέν οἱ*, vel *ἦ τάχα κείνῳ*?“
Prius a Nonno alienum, posterius probabile. — 659 *ἀστὸς*
M. Em Scalig. — 672 *χρυσέην* edd. M. — 681 „Post hun
excidit rursus aliquid: dicendum enim erat, quo successu E
medon discum proiecisset, ut in seqq. factum videmus. Pr
mum hemistichium *καὶ σόλον εὐδίνητον ἑλών*, quod totum p
ante v. 679. legebatur, fortasse verum est, certe minus offe
bat repetitio, uno aut pluribus versibus vv. 681. et 682. inte
sitis; sed fieri etiam potuit, ut a librariis ad infucandam l
nam poëtae obtruderetur.“ G. — 689 *πεφοβημένος* fM. —
ἶσον fM. Cfr. Ψ 852 sqq. — 714 *ἄ ρ θ ρ α*? — 715 *πολυαλφέ*
nove dictum a Nonno de iumento magni vendendo notavi
Nisi *πολυαλγέα* scripsit, quemadmodum Homerus Ψ 654 *τ*
εργόν dixerat. — 723 „Aperte hic rursus plures versus de
rantur. Etenim post Hymenaeum, uberius fortasse descrip
primum alter quoque nominandus erat, debebant sortiri,
factum esse intelligitur e v. 726. et tum demum sequi pot
Asterium se accinxisse ad rem, sorte ita iubente, quo ordine
apud Hom. Il. *ψ*. 859. seq. recte narrantur.“ G. — 724 *εἰς*] *κ*
„*σκοπὸν ἰθυκέλευθον* nemo dixerit. Cum plura hic desint,
tasse initia duorum versuum *καὶ σκοπὸν* — — *καὶ βέλος* —
confusa sunt, aut praecessit *βέλος* et fuit *εἰς σκοπὸν ἰθυκ*

θον sc. βέλος etc." G. Consuetam formulam recepi: cfr. 732 et Rigler. melett. II, 21. — 727 δαϊζομένη edd. M. Sed num διχαζομένης? — 728 πεπότητο? — 744 Ὑμεναῖος edd. M. Em Rh. — 748 ἡμιόνου edd., ἡμίονον etiam M. — 760 σείων] πάλλων v, in quo iam offendebat G. Nisi fuit τείνων. — 762 δὲ] τε v. — 766 ἄθρον fM, ἄρθρον c; „contra usum Nonni." G. — 773 τεύχεα πάντα?

LIBER XXXVIII.

4 ναίοντες v. An βαίνοντες? — 5 ἑσπερίης edd., quod non debebat eo defendere Rigler. melett. III, 12, quod „leones inprimis sub noctem praedatum exeant"; ἑσπέριοι etiam M. — δοικότες f, δεδοικότες c M; δεδυκότες iam em F. — 8 ἀρτιφανὲς em G, sed non recepit; ἀρτιθαλὲς v. — 12 αὐτῆς edd. M; οὔ τις ἀϋτή tentabat Scalig. — 22 ἅρματος suspectum. — 28 κάπτων f, κάμπτων etiam M. — 29 ὑδάσπης edd., ὑδάσπη etiam M. — 30 τροφιὴν fM. — 36 κλεπτομένην — πορείην Ma, κλεπτομένου — πορείης v. — 46 „Φρύγιον, vereor, ut sanum sit. Idmon vulgo Argivus dicitur, cf. Argonautarum catalogos, neque apud Nonnum, XIII. 511. sqq. inter Phryges recensetur. Fortasse legendum: καὶ φρυκτῶν πολύϊδριν, *oraculorum, Delphicorum* inprimis, *parum*, cf. quos citat Schneid. in φρυκτός." G. Hoc quidem ferri nequit, sed offensio iusta est. — 56 δάφνην] φωνήν edd. M. — 66 ὠλίσθησε fM. — 68 καλύψει egregie G, κορύσσει edd. M, unde Koch. 184 coni Δηριάδη — κορύσσει — ἔχοντι mire abusus 23, 166. 27, 177. 39, 151, quibus ex locis optime disci potest, cur hic, quod intulit Koch., ferri nequeat, etiamsi in libris legeretur! — 72 χάρμα] θαῦμα edd. M: cfr. 39, 2. — ἀμύμονος Ma, quoniam de Athenis, non de Minerva agatur. — 83 ἠέρι] αἰθέρι v, quod vereor ut cum Riglero melett. IV, 5 ita defendi possit: „dicit, nisi fallor, *huiusmodi esse coelestia.*" — 90 τροφὸς em Lehrs. Q. E. 266, ubi et πρόμος tentavit; χρόνος edd. M, χρόνῳ G, quod refutavit Lehrs. ibid. — 91 πάρος edd. M. Em C. — 101 δ' ἀπὸ fM. — 102 καταλάουσι f, καταστολάουσι etiam M. — 112 Νηρεΐδων Ma, perperam. — 118 ῥόον] σέλας v, corruptum ex 117, pro quo varia tentabantur: κλέτας ut ὀφρύας (316), τέλος, τέρας, quae omnia nihili sunt. Cfr. 149. 411. alibi. Nec defendere debebat Rigler. melett. II, 4 de „mari a solis repercussu resplendente." — 122 ἔην δέ τις suspectum. — 125 δ'] τ' edd. M. —

134 κούρην fM. — 136 φάλαγγας fM. — 139 γαμοστόλον v.
142 ῥόῳ] γάμῳ v. — 148 Num εὔποδι an ἠθάδι παλ
Quamquam habet quo defendi possit αἴθοπι. — 154 ἐπέ
edd. M. — 155 ἤθεσιν ἁβρὸν em G ex 9, 307. 10, 193. 33,
sed non recepit; ἤθεσι κοῦρος edd. M, quod iure suo „ab
dum“ dixit G, defendit tamen Koch.; ἤθεσι κοῦρον g m
157 ἀγχινεφῆ] γαστρὶ μέσῃ v; „cuius? Oceani, in dorso na
tis? Ita comparari possit X. 360. Sed fortasse potius Phaëtho
pueri est.“ G. Neutrum ferri potest. Sed dubitari potest, an
ἀστροφανῆ scripserit. — 166 Φαεθοντιάδος λίνα Ma ex em
beckii pathol. l. Gr. 249; Φαεθοντίδος αἴλινα v. — 170 „Hi
est oratio. Urgere nolo, facta Lampeties mentione, Phaëthu
pariter exspectari potuisse, cf. Hom. Od. μ'. 132. nam eius
apud Nonnum quodammodo ipse Phaëthon est. Sed praece
πῇ μὲν, πῇ δὲ v. 168. transitum postulabat, veluti καί ποτε
ἄλλοτε etc. Parum itaque satisfaceret, si quis tentaret v.
πατρὸς δὲ ζαθέοιο etc. quo versu, propter lacunam, incertum
an praestet ἡνιοχείης, cf. v. 190.“ G. Postremum recepi:
190. 428; ἡνιοχῆος v. Marcellum taceo. — 172 ἄξονα v,
retento G δούρατι scripsit, ἄξοα M, quod cave probes; ἄξονι τε
εντα Ma. — 176 πισύροισιν ἑοῦς f, πισύροισι ἑοὺς g, πισύ
νέους Ma. „Ne πισύροισι continuo damnes, vide πισύρῃσι m
236. πισύραις XXXIX. 377.“ G. — 185 χειρὶ fM, unde F etiam
δὲ βαιῇ proposuit. — 186 ἀστερόεσσαν v. Cfr. 302. Nisi hic οἰ
εσσαν scripsit. — 192 αἰθέριον edd., αἰθερίων etiam M. — 196,
tanda hemistichia, quae concinunt.“ G. Talia multa apud nos
occurrunt. — 197 πέρας edd., γέρας etiam M. — 198 δύναμαι
δύνασαι, quod iam F em, etiam M. — 201 βροντῆσιν? —
ἀείρει v. — 205 μιμηλὸν] ποιητὸν v. — 207 G hunc v. cum
iunxit hac addita nota: „Editiones hunc versum cum sequen
iungunt, ita ut ad Mercurium pertineat. Fortasse nequ
hunc, neque ad Apollinem facit, sed sequebatur Palladis no
veluti: οὐ στ. π. ἀερτάζει γενετῆρος παρθένος Ἀτρυτώνη,
γυιον ἔγχος ἔχουσα.“ Mihi quidem inter filios patris non
ctantes honorem non videbatur filiae locum esse: quare
versus transposui. Marcellina praetereo. — 210 σκῆπτρον
M, „solemni aberratione.“ G. — 220 ἀφειδέος v. — 223 π
γότος edd. M. — 224 κεκλιμένοι edd. M; cf. 6, 233. 10,

— ἐνι μούνῃ edd., ἔνι μουνι (sic!) M. — 226 χρόνος edd. M. — 231 „Si verba: ἐν τριτάτῃ δὲ sana sunt, lacuna in sequentibus statuenda est: non enim Mars, ut hic sequitur, sed Venus in tertia zona conspicitur, noto Planetarum ordine, qui Nonnum minime fugit, cf. V. 69. sqq. XLI. 341. sqq. Igitur deesset Veneris mentio in tertia zona, Mercurii in secunda, Lunae in prima, et initium loci de Marte, in quinta quaerendo.“ G. Rectissime, nec debebat propter „mirum ordinem“ pro ἐν τριτάτῃ δὲ tentare ἐν δ' ἄρα πέμπτῃ cupide arreptum a Ma lacunarum osore, atque putare planetas in tribus reliquis zonis volentem praetermisisse poetam. — 234 ἅρματι? — 242 δ' om edd. M, recte add G, qui non debebat de lacuna cogitare: nam ad ἀνασειράζοντες etiam pertinent μέτρα κελεύθου. — 249 πεδίοιο] τοκετοῖο v, pro quo ἀπεδοιο coni G, recepit Ma. — 251 κρόνοιο edd. M. — ἀέθεν f M. — 252 Quam post hunc v. usque ad orationis finem institui versuum transpositionem, eius perspicuae causae videntur. Ma nihil vidit, cum 260—266 μή σε — μοίρας post 252 posuit ceteris intactis. — 272 ἰθύνων edd. M. — Ὥρης ex 276 G, ὥρης edd. M. — 273 ἀμείβω edd. M. — 275 ἐντύνων edd. M. — 278 τινὶ em Lehrs. Q. E. 278, ἐνὶ v. Cfr. ad 2, 641. — 280 ἀγροτέροισιν ἃ edd. M. Corr Cant. et Rh. — 282 ὄρφνης edd. M. — 284 ὑψιτ̈ (sic!) M; ὑψιτενῆ — ὅτ' ἔδραμον coni Scalig., cum haberent ἡνιοχεύων edd., ἡνιοχεύω etiam M. — 290 σύνδρομον ἰθύνουσι edd. M; σὸν δρόμον G, qui etiam „futurum verbi tempus praestitisse“ putat. Et aliquid ei suboluit scribenti: „Orationem male claudi, vulgare Nonni vitium est.“ Scilicet, ubi orationis ordo versibus disiectis turbatus est! — 254 ἡμετέροις edd. M. — 259 ἔχεις f, ἔχοις etiam M. — 265 ὑπὸ] ἔτι edd. M, ἐπὶ G, qui etiam de ὑπάζυγον cogitabat. — 293 ἑπταπόρους Ma, ἑπταπόρους v. — 294 et 295 Versus sedem mutare iussi causa aperta. — 295 χιτῶνι em Scalig., χαλινῷ edd. M. — 307 φωσφόρος em G, sed non recepit; φοίνιος v. Cfr. 288. 332. — 308 ἀνέβαινεν v. ἀ. βαίνων edd. M „intolerabili repetitione“ G, qui φαίνων scripsit in fine et adeo de κόσμον cogitavit. Praestabat prius mutare verbum. — 312 „Notabilis hic versus propter continuatos spondeos.“ G. Vitiosus est sine dubio, sed medicina incerta: num ζώνῃσι κεκασμένον? — 315 ὑποῤῥοφίῃσιν edd., ὑποῤῥο-

φίοισιν M. — 317 ἀνασειράζοντας edd. M. — 324 φαίνετο edd. — 327 ἀξονίης edd. M. — 328 ἐθήμονος v; „genitivus p ἄλλον positus est, ut post comparativos, omissa particula ἤ." Fieri hoc nequit; quare ἀήθεος scripsi. — 334 ἀμφότερον G, sed non recepit; ἀμφοτέρων v. — 358 μαλερῷ] λασίῳ v, c ruptum ex sq. λασιότριχι παλμῷ: „concussa iuba terret eum le G. — 362 Βοώτην em Lehrs. Q. E. 257, Βοώτου v. — 363 ἐ λησεν f, ἐμίλησεν M. — 365 ἑωσφόρον edd. M. — 376 κέρας quod propter ἀποπτύουσα displicet. — 379 ἀμέργετο edd. Sed corr iam G. — 393 διάβροχος edd., διάβροχον etiam M. 399 σεῖε] πάλλε v, corruptum ex 400 πάλλων, pro quo G βάλ vel κάμπτων male coniecit. — 409 ἕλουσαν] ἔχουσαν fM, ἔχου c. — 412 ἠθάδι] ἤλικι v, εἴλικι M. — 420 ἐπέκτυπον v, ἀπέκτ Ma ex em, quam G protulit quidem sed reiecit contorta lec nis vulgatae interpretatione contentus. Emendationem doctiss adstruxit Rigler. melett. II, 6–8. — 421 παλίνδρομος v. — πόρος edd. M. — 430 ἐπαινήσαντος suspectum.

LIBER XXXIX.

4 Κελτοὺς v. — 7 τοιχάδες edd. M, τοιχάδας g, στοιχά em G, recepit Ma. — 9 ἀμοιβαίῃσιν — ἀγυιαῖς v, quod r improbat G, et nostrum et ἀμοιβαίοισιν — ἀγοστοῖς coniici Illud, quod etiam Spitzn. v. Gr. her. 58. proposuit, propter praetuli. — 10 ἐπειγομένῳ edd. M, ἐπειγόμενος G, qui et ἐπειγομένου δὲ Λυαίου scribi posse putat. — 11 ἀντιτύπου — 14 δ' om f, add cM. — 16 καὶ ὡς ne suspectum habeas, 99. 213. — 21 ἀθροίσαντες edd., ἀθρήσαντες, quod corr F, e M. — 22 ἄχρι suspectum; num ἀλλὰ? — 26 τῆς edd. M. Hermann. — 28 πολυπλάγκτοισιν? — 32 λαὸν θάρσυνε f, defectum sanat M. — 34 ἀλκὶ] ἄρτι v. — 40 τεύχων suspect Num βάλλων an χεύων? — 53 ἐψαύσατο f, ἐψεύσατο etia — 59 σκήπτροισιν edd. M. — 68. 67. Hos versus transponer fuisse patet. In ceteris nihil video turbarum, sed fecit Ma 56 hoc modo versus disiiciens:

61—63 νεβρίδι — τοκῆος;
71—73 ἔκλυον — Βάκχῳ.
64—70 Τρώιον — τραπέζης.
57—60 οὐ — ἐνίψω.

— 69 υἱὸς] οὗτος v. — 71 „Fortasse etiam hic propter v. 73. σκηπτὸν scribendum; videtur tamen per additum θῶκον vulgata excusari.“ G. Non excusatur, sed postulatur vulgata, quae simul antecedenti ὠμῆς ἔψαυσε τραπέζης opponitur. Alia res est 38, 210. — 75 ἐλπίδι edd. M. — 76 θαλάσσης edd. M. — 80 μετὰ πόντον g errore, quem repetiit m, data opera correxit Koch. 184 ignarus in edd. κατὰ legi. — 84 στόμαθ' G e corr Rhod. apud Hermann. Orph. p. 752, „pessimo hiatu“ Nonnum liberaturus, quem in versu ex Homero (*O* 389) traducto consulto retentum esse monuit Wern. ad Tryph. p. 263 et post eum Ma. — 88 ὑγρομόρων edd. M; ὑγροπόρων vel ὑγρονόμων coni Spitzner. v. Gr. her. 58; „nostrum est infra v. 272.“ G. — 92 Post hunc versum plura deesse defectus apodoseos ostendit, quam et ipsam negatione οὐ vel οὐδέ incepisse probabile est. — 120 ἄκρον edd. M. ἀσκὸν iam em F. — 124 ἵστατο v, quod frustra defendit G provocans ad ὄρθιος de „acuto sono usurpatum“, quamquam rectius pergit: „Sed fieri etiam potuit, ut postrema duorum versuum vocabula confunderentur, veluti προάγγ. ἵστατο κῆρυξ et — — — ἴαχε, vel ἔκτυπε σάλπιγξ.“ Verum praeco ad concionem, non ad pugnam copias ciet. — 125 ἀνέκραγον edd. M. — 127 ...κόκροτος edd. M. — 130 Post hunc versum quomodo miris turbis disiecta poëtae membra in ordinem restitui debeant, accuratissime demonstrare conatus sum in *dissertatione de hoc ipso libro* lectionum universitatis Turicensis indici 1855 praemissa, quam dissertationem adeant qui transpositionum, quae audaciores videntur quam sunt, causas atque necessitatem doceri quam ipsi investigare maluerint. Ordinem ante hos duos annos a me revocatum retinui hoc uno discrimine, quod v. 391—407 (*Εὐρυμέδοντ — Διονύσου*), quos olim inter 294 — *Πολυφήμου* et 372 *εἶναι* — meo quodam iure collocaveram, nunc propter sequentis libri initium, quo Deriadis nomen aperte desideratur, libri exitui reddidi. Etenim iam dudum pugnae navalis victoria vel Diis adiuvantibus in Bacchi partes inclinata post ingentem Indorum stragem etiam daemonibus marinis mirandam (372—376. 228—256. 295—299.) non prius tamen, quam Cabirus insidiis usus propria incensa navi flammam fluctibus addidit, cum ceteris Indis etiam Deriades in continentem refugit (391—407), ubi tandem Minervae machinis circumventus iustas poenas dedit (40, 1 sqq.).

Comparandi gratia simpliciter addere placet eum
quem Marcellus etiam tum mihi ignotus suae editioni i
unum recte ille perspiciens fortiore hic sane opus esse
quasi Maenadum furore discerpta membra iustum in corp
gantur. Quale autem sibi composuerit corpus nobilissim
hic index te docebit versuum post 217 — *νηῶν*. sese exc

374—390 *καὶ βυθίῳ — Λυαίου.*
218—294 *Κυκλώπων — Πολυφήμου.*
300—305 *Βακχιάδες — καρήνου.*
312—343 *ἀμφοτέρης — κύκλῳ.*
347 *πνιγομένων* (sic!) *νεφεληδὸν ἔην δ' ἑτερ. ἡ*
306—308 *πολλοὶ — ἀφρῷ.*
344—346 *καί τις — δεσμῷ.*
309—311 *καὶ πόνος — σειρήν.*
348—371 *καὶ στόλος — ὕδωρ.*
295—299 *ὡς δὲ — θαλάσσης.*
391—407 *Εὐρυμέδων — Διονύσου.*
372 sq. *εἰναλίης — Διονύσῳ.*

Nec Graefium vulgati ordinis aliquas certe difficultate
longior eius ad 295 nota docet, quam l. c. p. 5 repet
ravi. Hic quidem in adnotanda singularum lectionum
brevior fui nec Graefi dubitationibus iam inutilibus la
cum concessi. Hoc unum addo, quamquam liber a me
iam satis commode legi queat, sponsionem me tamen pr
posse eum librum a *lacunis* vacuum esse; quarum tamen
nusquam detexi. Iam ad singula transeo. — 387 *χείλεσι*
M. — 349 Ne *παρὰ ῥάχιν* coniicias, cfr. 33, 64. — 354
v, *ἶσον* coni G. — 358 *βρεχμῆνος* fM. — 359 *λάχον* edd.
λιγὺν coni Rh; sed *λάλον* M. — 300 *δὲ*] *τε* v. — *ἐπέχ*
225 *ἔξεε* edd. M. — 227 *ἅλματι* edd., *αἵματι* etiam
ἀπανέων f, *ἀπλανέων* etiam M. — 320 *βέλεμνα*, quo
posui, etiam invenit Koch. 184; *κελεύθου* v, quod
posse probe intellexit G *καρήνου* coniiciens. Et habe
pter *πεδαλίοιο ἄκρα κόρυμβα* quo placere possit. Sed
si scribatur, desideretur sane, quale G indicavit, subst
βέλη vel *βέλεμνα*, hoc potius substitui, quam lacuna
dubitanter commendatae signa posui, quoniam quo
expleri possit non succurrit. Si tamen fuit, fuit in

320 unius versus, cuius clausula βέλεμνα ut sequentis καρήνου erat. — 321 διέξυσεν edd. M. — κορύμβου edd. M. — 337 χορήτιδος edd., χορίτιδος etiam M. — 339 ἀπὸ edd. M, ὑπὸ G, ἐπὶ em K I 653. — 132 „Nisi violentius pro κεκλομένων scribi velis Μυρμιδόνων, lacunam statuas necesse est. Diserte enim de Aeaci et fortasse etiam de Erechthei copiis hic sermonem esse indicari debebat." K. dissert. l. c. — 135 Αἰακίδης edd. M. — 142 „Fortasse melius esset ἐνίψει." G. Non! — 143 sq. „Orationis directae signa ponenda erant. Vulgo δεδοκημένος, ὡς etc." K. l. c. — 143 ὑμετέρην f, ἡμετέρην etiam M. — 147 κτείνων v, τέμνων em K I 653. — 149 πλέον edd. M. — αὐσταλέου fM, quo retento G versum post hunc huius sententiae

ἀσπόρου αὐχμώοντος ἐπὶ χρόνον ἄγρου ἐόντος

secundum 139 sq. excidisse putabat. Sed recte iam αὐσταλέῳ c ex em F, quem secutus est Ma lacunae signis deletis: nihil sic desideratur, nec debebat comparatio nimiis verbis onerari. — 151 βυθίων] χθονίων v, corruptum ex v. anteced. — 152 Ne quis μαρνάμενος coniiciat, μαρνάμενον οἶδμα oppositum est ei, quod supra fuit φερέσβιον ὕδωρ. — 155 προμάχοιο edd., προμάχοισι etiam M. — 164 αὐτόματον v, perperam: *voluntaria* mors significanda: cfr. 40, 95 sq. — 166 στεροπῆς edd. M, „contra Nonni facilitatem." G. — 169 ναί] ναιὸν fM. — 170 Nimium honoris Lubino tribuit Wern. ad Tryph. p. 137*), cum ex eius versione „*eiusdem coloris*" concludit eum ὁμόχροον „in suo libro reperisse." Operam perdidissem, si hominis ignorantissimi atque stolidissimi nugas interpretatorias adnotare voluissem. — 190 ὁππότε edd. M. — 193 συνάεθλον sine ὡς f, ὡς συνάεθλος etiam M. — 196 ὅσα fM. — 197 Νοτίην v. — 198 νοσήσειε f, νοστήσειε etiam M. — δαείη edd. M. Corr. F. — 212 ἐρέξατο Ma, inutiliter. — 213 κάρτεϊ] ἔγχεϊ v. „G erroris sede non intellecta vel κολλήεντι ex 83 sq. vel τολμήεντι tentabat. cfr. 132—135." K l. c. Posterius recepit Ma. An ἤθεϊ? — 215 εὔστολος em Koch. 184, ἦν στόλος v; ἦν στόνος coni F, ἦν κλόνος G, quod et ego olim secutus sum deceptus 363. 43, 35. et Ma, qui praeterea φιληρέτμου δὲ κυδοιμοῦ scripsit. Alia est G coniectura nec ipsa melior φιλήρετμος δὲ κυδοιμῷ. Sententia est, bellicam navalis martis virtutem in ipsa remigandi opera atque sollertia constitisse. — 380 et 379 Ita edd. M. Perperam G hos versus

sedem suam commutare iussit. — 361 sq. εἶχε δ' ἐνι v. — 365 μαχαίρῃ v. — 367 θαλάσσῃ G, sed potius ἰ corruptum videtur, pro quo βένθεσιν aut κύμασι —370 θαλασσομόθοισιν v, θαλασσοπόροισιν scrips l. p. 12. — 301 ᾧ ἐνὶ edd. M. Em Rh. — 347 στ — 308 ἐπασσυτέρην v. — 219 ὁλκάδα f, ὁλκάδας ἀγχιάλοισιν ut c ex em F, etiam M; ἀγχιάλῃσιν f g m recte monuit Nonnum οἰστρέω tantum transitivum 1, 195. 42, 27. 35. 176. 184. Sed nihil mutandum ille οἴμησεν — verum plurium versuum lacuna sub qua etiam ceterorum Cyclopum nomina hausta su p. 13. Et ante 340 quaedam deesse etiam Scalig. δ' om edd. M. — 260 παρειαῖς fM. — 264 σαῶσαι] M; „aut nullo aut languidissimo sensu, si ad ἰδεῖν v velis. Nostrum probat v. 266.“ G. — 273 ἀείρω 280—284 „Vulgatum versuum ordinem mutavi, q 283 ut „aperte superfluum“ uncinis inclusit. Poter poni: 281. 280. 283. 282. 284.“ K l. c. p. 14. Ma sitione contentus fuit: 280. 281. 284. 282. 283. — — 282 ἐχθρὸν] Ἰνδὸν v, corruptum ex 283. — ὁμ Κρόνος edd. M. — 232 στροφάλιγγα v. — 235 οἶδα — 237 Ante hunc versum fortasse lacuna. — 241 „ suspectum videtur.“ G. An ἀΐσσουσα? — 242 κόρου F et Spitzn. v. Gr. her. 58. — 247 ἐπὶ] ὑπὸ v. — 24 M, χύσιν em F. — 252 γαῦρον] λάβρον edd. M, q fere λαῦρον scribi solet. Em C. — 296 ἅλματι edd., M. — 298 „Usitatius fuisset πλήθει.“ G. Non p νῆ' ἰδίην v, quod falsum esse iam G vidit, νῆυν ἠδ νηῦν ἰδίην em Wernick. ad Tryphiod. p. 165. — ἀψάμ — 405 ἑλὼν edd. M. — „Mox melius fortasse fuisset G. Non. Epithetis oneraretur Deriades, nudaretur f

LIBER XL.

3 Raram esse pro Nonno parenthesin duorum ver tasse ne satis quidem certam recte observavit G. Mo σασκε coniecisset formam Nonno ignotam. Probabi 3 lacunam esse. — 4 παρὰ] κατὰ v. — 5 μόθον em recepit. — 6 Post σκοπιῆς add δ' edd. M. — μορ

654, χάρμην v. — 12 δύναμαι edd. M. Em Rh. — „Non deterius esset αὐτήν." G. Nec melius! — 13 Ὀρσοβίην fM. Cfr. 35, 88. — 17 ἢ] οὐ edd. M. „Sed habuit arma mariti, XXXV. 83." G. — 21 σε om edd., add etiam M. — 28 ἀκοίτης edd. M. — 38 Mirum est G, postquam ipse geminum locum 39, 53 οὐ θεός, οὐ θεὸς οὗτος adscripsit, de mutando loco cogitasse, ut aut πρόμος ἄτρομος aut πρόμος εἷς πρόμος aut πρόμος εὔτροπος scriberetur. Sed fieri potuit, ut post οὗτος pleniore posita interpunctione duo hemistichia perierint. — 43 „Oeconomia totius loci monstrat excidisse huiusmodi quid:

ἰθύνων δ' ἐμὸν ἔγχος ἐπ' αἰόλα δέρματα θηρός,
πόρδαλιν οὐκέθ' ὁρῶ· φοβέει δέ με χάσμα λέοντος."

G. Verba quidem non satis Nonniana, verum sententiam egregie supplevit. Locum consimilem supra habuimus 36, 313 sqq. — 46 Sine lacuna v tantum legitur σπεύδων δ' ἀντὶ δράκοντος ὀπιπεύω ῥάχιν ἄρκτου, quod ferri non posse quivis videt. Multo probabilius tale quid excidisse:

σπεύδων δ' ἄντα δράκοντος ἑκηβόλον ἔγχος ἀείρειν
εὔλοφον ἀντὶ δράκοντος ὀπιπεύω ῥάχιν ἄρκτου,

quam pro σπεύδων plenius verbum ut βάλλων olim scriptum fuisse. — 47 ἰάλλων edd. M, „sublato nexu." G. Vix melius restitueretur scribendo ἰάλλων αἶψα μάτην etc. — 52 παπταίνων edd. M hic quoque. — 53 ἑλίσσων edd. M, „nulla constructione." G. Vix enim καὶ οὐχ ἕνα significare possit *ne unum quidem*. — 54 θαμάσσω edd. M. — 55 ἀλλὰ φυγόντος quid sibi velit, non perspicio, nec qualia addi possint, ut tolerabilem efficiant sententiam, excogitare possum. Exspectaverim ἀντὶ φυτοῦ δὲ, sed non ausus sum restituere. — 62 μαινόμενος] μαρναμένων edd., μαρναμένων M, μαρναμένῳ G; nec hoc, nec μαρνάμενος sufficit. Nisi quis servato μαρναμένων hic quoque lacunam latere crediderit. — 65 περίπλοκον edd. M. — 67 πρόμος ἦλθε Ma, praeter necessitatem. — 78 φέρων edd. M. — 86 ἵκανεν edd. M. — 88 τοι] ἦτι f, ἤ τι c. — 98 Βάκχαι et 99 ἀνευάζουσαι v, quod falsum esse evicit et in nostrum mutavit Lehrs. Q. E. 273. — 101 Ὀρσοβόη edd. M, hic iterum. — 104 ὤλεψεν edd. M. — 108 hic ante 106 et 107 posui, ne Chirobia tam nude commemoraretur Orsiboa luctus externis signis nimis onerata; et iam G notavit: „Inepta brevitas circa Cheirobien." — 106 δ' ἤρασσε v, δὲ χά-

ϱασσε coni Spitzn. v. Gr. her. 55, quod certe δ' ἐχάϱασσε sc bendum erat; δ' ἤμυσσε Wernick. ad Tryphiod. p. 115, sed ao stum praetuli: cfr. 161. — 110 κονισσαλέοιο edd., κονισαλέ etiam M. — 111 γενετῆϱι] παϱακοίτῃ edd. M: „contra rei veritate cf. v. 129. sq. 132. Vidit Cunaeus, sed poëtae vitio vertit.“ — 113 „Totum versum ex Homero sumsit, Il. ω. 725. ut iam observavit.“ G. — 115 νίκην] δῆϱιν Ma, abusus 173, quem ci — 117 ῥέεϑϱα f, ῥεέϑϱῳ c g m, ῥεέϑϱοις M. — 123 Ὀϱσοβόη e M. — 124 καταφϑιμένους edd. M. — 125 πϱωτονόη edd., π τονό (sic!) M. — 134—136 Transpositionem necessariam f G: „τέμπεα Δάφνης pertinent ad Orontem.“ — 140 πόσιν M. — 144 ἐκείνῳ G, perperam. — 145 ἀκούσω edd. M. — μὴ] ἢ v. Post versum tradito in loco retentum lacunam indic G, cum eum post 151 (non 150, ut nos fecimus) collocare „ magnopere placeret.“ Transpositionem praeivit Ma. — 155 ἢ v. — 158 φαμένοις f, φαμένῃ c, φαμένης etiam M; φαμέ coni Rh. — 163 νεμέσησεν coni G. — ἀκοίτην edd. M. — ὤλεσε? — 171 ἄφνω] ἄμφω edd. M. — 175 ζώουσαν ἀκοίτ quo pervertitur oppositio cum ϑνήσκων μὲν — ἑὴν παϱάκοιτ ἐϑήκατο — χήϱην. — 176 Fortasse δ' delendum. — 180 ἀλκ v, „si refers ad ὀπάονα Κυπϱ. verum videri potest; malim men αἰόλον vel ποικίλον.“ G. Restitui Nonno suum. — „Μοῤῥέος ἱμείϱοντος sunt genitivi absoluti.“ G. — 192 Se tia haec est: revocat te, qui te repulit, draco ille pudicitia stos. — δίωκεν falso G. — 201 ὀλέσειε? — 203 πενϑεϱὸς M. — Post hunc v. Ma posuit 209—212 εἴην — Ἰνώ, perpe Nam et haec alterius exempli commemoratio optime ora claudendae convenit, et arctissime cohaerent 203 πενϑεϱὸν et 204 sqq. de Deriade marito. — 217 Vid. X 393 et cfr. F Orph. p. 718. — 228 ἐμιμήσαντο em G, sed non recepit; ἐ σαντο v. — 232 τῶν M. — ἀποδυϱομένων G, perperam. — λυσομένοισι v. — 236 κϱινάμενος μωλαῖον fM, κιϱνάμενος λαϱόν egregie em C; sed nec illud abiiciendum fuit, cum novi piique Indorum regis quam maxime desideretur. Quo men tamen num Μωλαῖος fuerit, iure dubitari potest. Facile tale quid excidere potuit:

> κϱινάμενος Μόλιον, καὶ ἰὸν πόμα δῶκεν ὀπώϱης
> κιϱνάμενος μέϑυ λαϱόν etc.

— 240 κρύουσα f, κρούουσα etiam M. Alioquin haud inepte κροτέουσα conieceris. — 245 καλέοντες edd. M, τελέοντες G: „facillimum videbatur." Sed verum κλονέοντες. — 251 κῶνος edd. M. Em F. Male acuta coniectura foret κῶνος ὁμίχλης. — 258 ὑπὸ v. Sed solum, quod calcatur, non desuper imminentia montium cacumina ita memorari solent. — 263 Μυγδονίης v. — 267 δονακήων Ma ex em G; ἁλιήων v. Cfr. 33, 5. — 268 τέρας edd. M. — 272—274 recte post 268 posuit Ma: odorum atque gemmarum praedae etiam χύσις ὄλβου adiungenda, tum demum servarum mentio facienda erat. — 270 Cave εἵλκετο scribas, etsi εἵλκον etc. dicitur. Cfr. Wernick. ad Tryphiod. p. 401. — 271 Vid. Tryphiodorea p. 383. — 275 λήιδα] λήϊ fM. — 277 ἀπεσσεύοντο Ma ex em G, ἐπεσσεύοντο v. — 279 ὄρνεά paullulum suspectum. — 283 σκιδνάμενοι coni G. — 284 παλίνδρομον edd. M. — 291 „αὐτὰρ ὃ μοῦνος non potuit de Baccho dici, quem Satyri et Bacchae comitantur, sed sequebantur sine dubio adhuc nonnulla de Asterio, qui solus, cf. v. 285. aliam viam ingressus est." G. — 293 „Bellum cum Amazonibus supra quoque tetigit, XXVI. 330. sqq. accuratius describere oblitus est, uti videtur, nisi malis, descriptionem periisse." G. Hoc parum credibile. Alias etiam de Baccho fabulas tantum commemoravit, alias prorsus omisit. — 294 ἐπίβαινε v! — 297 θαλλῷ] ταρσῷ fM, θυρσῷ c, καρπῷ G. — 304 Τυρίης edd. M. „Dicit N. ἡ κόχλος, VI. 274. uti Paul. Sil. ἔκφρ. II. 355." G. — 308 αἵματι] „Politianus (Miscellan. cap. XII) habet ἔνδοθι." F. — 309 ᾧ f, τῷ M et c ex Politiano l. c. — μούνων Ma ex em G, μούνῳ v. — 312 διερῆς? — 314 „Quid sibi voluerit poëta, facile intelligitur; sed mire expressit, si ita scripsit. Fort. ἀρχιτελὴς, λ. νέη." G. Recte habet vulgata: lunae forma intelligitur pridie plenilunium conspicua. — 315 ἄλμην edd. M. — 316 ἔπλετο em G, sed non recepit; ἔλλαχε v, quo retento idem καί μιν ὀπιπεύοντα v. antec. coni; tertia sed improbanda eius coniectura est ἤλυθε pro ἔλλαχε. — 318 μίτρην non intelligo quid sit, nec Rigleri explicatio („utpote cum mari connexa unum cingulum tribus commune lateribus coniungit") melett. IV, 11 mihi profuit; exspectaverim γαίῃ: „mari tribus lateribus coniuncta unum (latus) cum terra copulat." Cfr. 352. — 333 ποιμέσιν ὑλοτόμοισι v; ποιεμένοις (sic!) ὑλοτ. M. „Neque nominativus iustus his verbis inest, neque eiusmodi op-

positio, qualem oportet esse, et habuimus v. 328. sq. Aut igitur versus medius, nautarum piscatorum vel classiariorum descriptionem continens, periit, aut, quod malim, eiusmodi nomen in uno alterove horum versuum restituendum est. Sed ambigo, utrum praeferam *αἰγιαλεῖς δ' ὀάριζον — ποιμέσιν ὑλονόμοισι*, an: *εἰναλίης δ' ὀάριζον — πορθμέες ὑλοτόμοισι*. Certe pastorum mentio post vv. 328. 329. non amplius desideraretur. Erat tamen vir subtilis ingenii, qui *ποιμένες* legendum statueret." Uwarovium dicit p. 90, qui attulit **41**, 50. De lacuna nemo dubitabit. — 347 *θαλυσίων* fM. Cfr. **19**, 86. — 348 *καθιππεύοντα* v. Em iam F, nec debebat repudiare G. — 349 *ἰθύνειν* G, ita ut totum membrum — *ἅρμα καθιππεύοντα — ἰθύνειν δρόμον* a *φθέγγεται* aptum sit, sine idoneo sensu. Aperta est lacuna. — 351 *πτόλιος* f, *ὦ πτόλις* certe M. — 367 *εἰς δρόμον* edd. M. Corr Rh. — 371 „Propter *ἱππεύων* maluissem *δίφρῳ*; cf. XXXVIII. 262. sed *δίσκῳ* redit v. 390." G. — 378 Ne *ἀερτάζουσα* coniicias, *ἀολλίζουσα* significat *colligens*, h. e. *implens cornua sua*, similiter ut *νεφεληγερέτα* dicitur. — 387 *ἰκμάδα*] *εἰκόνα* edd. M. — 389 *ἐρεύγεται* fM. — 391 *ἀκτήν*] *ἀλκήν* edd. M. — 393 *Δεύς* coni G apud Uwarov. p. 90. — 402 *εἴτε γάμος σκιεροῖσιν* fM, *εἴτε Γάμος, σκιεροῖς ὃν* G contra Nonni usum qui *εἰ Γάμος, ὃν σκιεροῖσιν* scripsit. De Gamo cfr. G apud Uwarov. l. c. et O. Iahn. archaeol. Beitr. p. 292, inprimis vero Riglerum in melett. V, 9—24 accuratissime cum de singulis verbis, tum de universa iunctura atque sententia loci difficillimi disserentem. — 404 *ὅταν* Ma e cod. Pal. — 405 *αὐτογόνῳ* coni G l. c., perperam: *sine concubitu* „immundo somnia visu" —, caetera quis nescit? Cfr. Rigler. l. c. 9. — 408 *φατίζεται* edd., *φατίζεαι* etiam M. — 418 *μείλιξε*] *ξείνισσε* Ma. — 421 *ἄμβροτος* edd. M. Corr Rh. — 423 *τύπῳ* v, quo retento G etiam *εἰκόνι* scripsit. — 426 *πηγαί*] *πᾶσαι* edd. M. Em Rh: cfr. 36[illegible] sqq. 538 sqq. — 432 *ὧν ποτε* coni G, sed ipse diffisus. — 43[illegible] *ἀνήροτον* edd. M. — 436 *καί ποτε*] *ὁππότε* v, quod dubitante[r] defendit G, tamen etiam *οἵ ποτε* vel *οἳ δ' ὅτε* coniiciens. Ho[c] recepit Ma. — 440 „Sensus est: supra caput adstiti, ut apu[d] Hom. eiusmodi species somniantibus apparere solent." G. — 44[illegible] *ἅρμα* om fM, suppl F. — *ὀξυτόνοις* edd. M. Corr Rh. — 44[illegible] *ἐπὶ σταμ.* coni Nitzsch. ad Od. II, p. 39. — 450 *ὀχλίζει* edd. M. — 457 *κολπώσατο* edd., *κολπώσατε* etiam M. — 46[illegible]

περιστρώσαντες v; „si recte eum intelligo, debuit περισφίγξαντες dare. An περιστρωφῶντες?“ G. — 467 ἴκοισθε v. Corr Hermann. — „Res maxime memorabilis est, simillima narrari de condita urbe Mexico.“ G. — 473 εὔθηκτον edd. M, εὔθικτον G, haud multo melius. — 474 τ ι ν θ α λ έ ο υ ς? — 477 ἀμφότερα v; ἀμφότερον, quod et G et Spitzner. v. Gr. her. 54 praeferunt, etiam M. — 483 μετάρσιον v. Em G. — 490 „Ordo versuum vulgo perturbatus est ita, ut vv. 491. 492. nostro praefigantur, sine sensu.“ G. Oblitus sum ad marginem notare. Ma 490 post 486 — ἐλαίης posuit, perperam. — 493 ὁμόχροον edd., ὁμόχρονον etiam M. Cfr. 470. — 498 συνάψεται edd. M. — πέτρη g, errore. — 505 ἀχνυμένοις, quamquam defendi potest, tamen obscurius est. — 528 αὐτοκέλευστον Ma. — 531 sq. θαλασσοπόροι δὲ κολῶναι — ἐπερρίζωντο Ma, sine causa. — 536 αὐτόλευτον f, αὐτοτέλεστον c, sed αὐτολόχευτον etiam M. — ὁμώνυμον perbene Ma, Ὀλύμπιον v. — 541 Νύμφαις] βάκχαις edd. M, κούραις coni F. — 543 ὅπερ edd. M. Corr Rh: vid. Herm. Orph. p. 719. — 544 ἀείσω Ma ex em Rh, ἀείδω v. — 547 Νηρεῖς Ma. — 554 ἀπὸ πηγῆς etiam invenit G, ἀφροδίτης edd. M, ἀπὸ δίνης g m. — 555 Πολυφήμου em C, ποταμοῖο edd. M. — 565 δροσερὴ — αὐτὴ edd. M. — 566 ὅττι] ᾗ δὲ Ma. — 568 ὑγρονον f, ὑγρόνομον c, ὑγρόγονόν etiam M, quod „dixit, tamquam alteram Ἀφρογένειαν.“ G. — 580 ἑτέρης — ἀρούρης v.

LIBER XLI.

1 καρήνων em G ex 42, 18; καρήνου v. — 6 πόρε em C et Rh, ποτὲ edd. M. — 12 ε ὐ θ ύ ρ σ ο ι ο? Cfr. 11, 123. — 14 τροφὸς coni Rh. — 15 οὗ] οὐ v; ὡς coni Rh. — 16 στεινὸν ut „concinnius“ coni G, contra Nonni usum. — 17 ἀμάσσεται f, ἱμάσσεται M. — 18 Ante hunc v. 50 eumque corruptum (καὶ νομὸν — ἐμερίζετο) posuit Ma. — „ὑπὸ ῥάχιν, productione legitima; etsi ὑπὲρ ῥ. scribere licuisset.“ Et scripsit Wern. ad Tryphiod. p. 226 et recepit Ma; ὑπὸ ῥράχιν M, quo hanc scripturam iuvari ne putes. — 21 „Excidisse quaedam suspicor, quia nexum inter illud ἦχι — ἔρχεται αὔρη et καὶ δόμος ἀγρονόμων satis probabilem non invenio.“ G. Recte ille, sed debebat simul huc transferri 50, quem suo loco non cohaerere atque verbi et imperfecto et repetitione importunum esse observavit G ad uncinos confugiens, quibus nullus est apud Nonnum locus. — 22 λόχμου fM. — 29 ἔγχλοον] ἔμβρυον v. — 31

νύμφης bene Ma; κούρης v, corruptum ex 29. — 34 θαλάσσης Ma propter v. seq., quem tamen ante hunc posuit. Cfr. 42, 29. — 35 γαλήνῃ] τραπέζῃ v, quod frustra defendit Rigler. melett.
ὄρθρὶ
III, 5; τριαίνῃ tentabat G. — 49 ἔμπνους f, ἔμπνοος (sic!) M. Fortasse latet clausulae pars eius versus, qui ante 50 σύννομος — positus erat: — ὄρθιον αὐδήν. — 54 ἀρότων edd. M. Cfr. 2, 216. — δεσμῷ Ma, θεσμῷ v. — 55 ἠέρος v. — 56 ἰλὺς] Sic iam em F; ᾠδῆς edd. M, ᾠδὶς corr Cant. Rh, quod non sufficit. — 57 γονὴν] τομὴν edd. M. — 58 τελεσφόρος edd. M. „Sed εἶδος τελεσφόρον postulat oppositio ἀτέλεστος ἀνήρ v. 63.“ G. — 61 ἐπ' edd., ἀπ' etiam M. — 63 γαίης em G, sed non recepit; γαίῃ v. — 66 πρωτοφαὴς fM. — 69 ὀκρυόεν v. — 72 χαλδὸν f, χαλκὸν c, χανδὸν etiam M. De inepta Moversi coniectura Χαλδὸν ut fluvii nomen inferentis satis dixit Koehler. p. 82. — 74 ἐπασσυτέρῳ edd., ἐπασσυτέρω M, quod etiam G scripsit contra Nonni usum; ἐπασσυτέρους Ma. — διώκων v; ἐπασσυτέρῳ δὲ διωσμῷ ex paraphr. III, 32 Koch. 185, sed restituendum erat ipsum verbum. — 77 ὅτε respicit ad 68 ἔδειμε, σοφῆς ὅτε —; τότε v. — οὔ ποτε v. — πυκνῷ v, πυκνὴ Ma. — 78 ἀνασχίσασα edd. M. — 91 πρεσβυτέρους edd. M. — 93 ἀμεργομένη edd. M. — 94 ὑψιτέλεστον edd. M; „male: loquitur de luna *post* solem nata.“ G. Cfr. Wernick. ad Tryphiod. p. 80. — 97 Κύπριον edd., Κύπροιο M, Κύπρον τε G ex coni Hermanni Orph. p. 762. — 100 ἔγγυον fM. — 102 θυγατροτόκῳ retento γόνος Ma. — γένος edd. M, γόνος G ex em Rh, sed praetuli σπόρος: cfr. 7, 2. — 106 ἅλμην] ἀκτήν v. — 113 ἐρετμώσασα edd. M, e v. antecedenti. — 114 ἄλλα f, ἄλα etiam M. — 117 ἐπέβη, νεπόδων δ' ἐπὶ βάθρα fM. Em C. — 125 κατάσκιον edd. M, quod quasi ludibundus explicat G, quamquam κατάρρυτον et κατάσσυτον coniecit. Idem lacunam esse vidit. — 129 Ἔρωτα em F et Cant.; Ἄρηα fM. — 132 τόκον edd. M, pro quo G etiam κρότον vel κτύπον suasit, quorum illud praetulit Ma. — 139 φορβῆς] φοίβην edd. M. Em C. — 141 ὄγκ[illegible] edd. M. — 144 σύνθρονε v. — 148 δόμος, quod iam habuimus 146; δόσις Ma! — 157 πάνλευκον v. — γείτονα f, γείνατο etiam M. — „Videtur hic esse defectus.“ Rh. — 159 ἐλαφρίζειν fM. — 16[illegible] ἐσσομένην edd. M. — 165 παρεζομένη edd. M, παρεζομένῃ G, u[illegible] id ad Themidem assidentem referatur; sed nimis longe abes[illegible]

θεαίνῃ et propius adest λοχείῃ. Quare πιεζομένη scripsi. — 167 Κύπριν edd. M. — 170 ἐπέπτυε edd., ἀπέπτυε etiam M. — 173 ἠέρα] ἄστεα v. — 186 ἀδρὸν f, ἀβρὸν (sic!) M. — 188 ἀκροτέροις v. — 189 τροχαλῇ, quod scripsit G, etiam M. — ὁπλῇ v. Pluralem consulto cum Rh praetuli. — 201 λιχμώσασα fM. — 204 Paullum inexspectatae quercus adsunt, sed multo importunius apud Ma ἰχθύες ἐφθέγξαντο! — 207 ὀπωπαῖς f, ὀπωπῆς etiam M. — 215 παπταίνουσαν edd. M; „elegantem et verissimam lectionem invenit F.“ G. — 218 μελίσσας edd. M. — 225 et 226, qui post 229 legebantur, recte huc transduxit G: „aristae ad Gratias nihil faciunt, sed Astraeae debentur, quae Virgo est inter sidera.“ — 225 κορύμβων v, κορύμβοις Ma. — 243 λαιμῷ] δαίμων edd. M. Em C. — 255 et 254 Versuum ordo in edd. M is est, quem nos restituimus. Tum 255 ἔκρυπτεν edd. M, quod iam C rectissime in ἔκρυπτον mutavit et cum ὀφθαλμοὶ coniunxit. Illo retento G hic quidem mire locum corrupit, 253 οἴστρησαν scribens et versuum 255. 254 ordinem commutans, ut illud verbum ad ὀφθαλμοί pertineat. Verum vel epitheta πινυτὰς — ἀκηλήτων docent haec ad πειθώ pertinere. — 262 κάλλεϊ edd. M. — 263 ἦν v. Sed τὴν iam em G. — ἔγγυος fM. — 275 ἐσσυμένῳ Ma recepit ex em G, ἐσσυμένη v. — 277 δρόμον fM. — 280 ἐμετρήθησαν G. Recte vulgatam defendit Koch. 194. Cfr. 26, 367. — 281 δόλον edd. M. Em Rh. Nimius est Spitzner. v. Gr. her. 55 χορὸν ἐῤῥώοντο coniiciens. — 286 δὲ] τε? — 287 „ἐπέτασσε fortasse sanum est, sed aptius dixisset ἐφύλασσε.“ G. — 288 προθορῶσα edd., προθοροῦσα etiam M. — Ἀφρογενείῃ] ἠριγενείῃ edd. M; „sine sensu. Sermo est de Venere, cf. v. 263. 275. sqq. quam Gratia comitatur.“ G. — 291 ἄνδρα μὲν edd. M. — 296 ἔτασσε coni F, perperam. — 297 χορῷ pro τύπῳ Ma, quod et ipse olim conieci debebamque recipere. — 303 θῆλεος suspectum. — 310 κύδαινεν Ma ex § 438. — 313 Num κατηφέα μάρτυρι σιγῇ? — 317 „Post hunc versum iam Falk. aliquid desiderabat. Apertum est, deesse et finem orationis ab Harmonia dicendae et initium eius, qua Venus respondet.“ G. Meridiana luce haec profecto clariora; Ma tamen caecutire ausus deletis lacunae signis καὶ τότε δὴ Κυθέρεια· φυτοσπόρε μαῖα γενέθλης etc. scripsit. Conatu „ex uno disce omnes!“ — 318 εἰρομένη edd. M. „Harmoniam interroga-

tura Venus aderat, cf. v. 328. sqq." G. — 321 *λυσιπόνων* v. — 322 *οἴστρῳ* ex **42**, 98 aliisque locis scripsi; *ἰῷ* v. — 336 *μοις ἔοικε* f, *μοι ἔοικε* c M; *μοι ἔδωκε* G, quod propter hiatum reiicit Lehrs. Q. E. 273; *μοι δῶκε* scribit Rigler. melett. V, 9, quod vereor ut sufficiat. Sed nihil aliud succurrit. Nam Kochianum (p. 185) *μά-στευσε* quid sibi velit, ignorare me fateor. — *βιαζομένου* edd., *βιαζομένους* etiam M. Perperam *βιαζομένων* — *γάμων* coni Wernick. ad Tryphiod. p. 487. Cfr. Rigler. melett. l. c., qui etiam suum *βιαζομένοις* Graefiano postponit. — 347 *ἐστὶ*] *ἑπτὰ* edd. M; „e versu praeced." G. — 354 *πρεσβυτέρους* fM, *πρεσβυ-τέραις* c. „Singularem requiri, et natura rei et seqq. monstrant." G. Sed fortasse *πρεσβυτάτη* praeferendum. — 355 *Ἥρης* egregie em Ma, *Ἠοῦς* v. — 358 *χρόνιος* edd. M. — 361 „Aut *μόγις* in hoc versu corruptum est, aut excidit aliquid: *vix conspexit locum, ubi tabulae illae, cum in eam incideret, ubi Beroës mentio.* Idem vocabu-lum, forte repetitum, turbare potuit, veluti:

καὶ μόγις ἔδρακε χῶρον, ὅπῃ μαντήϊα κόσμου
ἑπτὰ πέριξ πινάκεσσιν ἔσαν γεγραμμένα μίλτῳ,
θέσκελον ὡς ἴδε χῶρον, ὅπῃ Βερόης etc.

Fieri tamen potuit, ut *μόγις* male scriberetur. Certe nemo hae-reret, si legeretur: *καὶ πέλας ἔδρακε χῶρον* etc." G. Nihil pro-babilius afferre potui. Hoc unum moneo Graecum *μόγις* eo quo voluit G sensu non posse ita poni quemadmodum Latinorum vix semper de opera, quam quis insumit, numquam de tempore dici-tur. Quare si quae fuit lacuna, fuit ante 361, ut Venus post longam Saturniarum tabularum perlustrationem *aegre* tandem eam con-spexisse dicta fuerit, quae de Beroes patria agebat. — 363 *κεχα-ραγμένον* em G, sed non recepit; *πεφυλαγμένον* v. — 367 *καλέ-ουσιν* edd. M. — Ceterum de iis, quae lacunoso hoc loco de Latina Beryti etymologia referuntur, ego ultra Graefium non sapio, qui post varias dubitationes, num fortasse vocabulum Latinum *veru-tum* an serius urbis nomen *Felix Iulia* respectum fuerit, dubitanter ad veram nominis etymologiam coniecit: *λιβάσιν* (*aquis*) *πέλας γείτων*. — 375 *χάρματα* Ma! — 376 „*Ἀρκὰς* suspectum." G. — 382 *διδάσκεται* edd. M. — 386 *παρέτρεπεν* fM, *δὲ παρέτρε-πεν* c. Em iam F. — 395 *δικάζειν* fM. — 399 *καὶ* om fM. — 400 *ἔναιε* edd. M; *ἵκανε* G. — 402 *ἐγκὰς* fM. — 403 *γε-γηθότι* v. — 413 *ἀχνυμένην* edd. M. — 419 Nulla lacuna vulgo,

sed G: „σεῖο et otiose et male positum est: non enim cum proximo κάλλεϊ, sed cum remotiore genit. κασιγνήτης iungendum, importunum est. Praeterea τιταίνων accusat. τόξα aut νεῦρα postulat, non facile supprimendum. Ambigo igitur, utrum σεῖο in τόξα mutandum dicam, an versum cum hoc vocabulo, veluti: σεῖο τιταίνων τόξον ἐρωτοτόκον τε καὶ ἱμερόεντας ὀϊστοὺς θέλγε θ. excidisse statuam." Τόξα posuit Ma. Sine dubio est lacuna, sed ea aut ante aut post σεῖο, quoniam hic genitivus a substantivo, ex quo aptus est, disiungi nequit. — 423 ἐπιεικέα ex Ψ 246 Ma, ἐπεοικότα v. — 426 ἐσσομένων edd., ἐσσομένου etiam M.

LIBER XLII.

1 μετὰ χρονίῳ edd., μεταχρονίῳ M, μεταχθονίῳ G, perperam. — 3 ὑψινεφὴς v. — 5 φαρέτρην f, totam vocem om M. — Ante hunc versum unum excidisse hians declarat sententia. — πορὸς] ποδὸς v. Fortasse etiam ὀπισθοπόρῳ scribendum erat. Cfr. Δ 75 sqq. — 10 παλμῷ] ῥοίζῳ v, ῥοίβδῳ Ma etiam peius. — 16 ἡγεμονῆα Ma, haud inepte sed praeter necessitatem. — 19 ἤλυθον em G, sed non recepit; ἤντεον v. — 20 ἀνέσχισε f, ἀνέσχησε c, ἀνέχισε M; em Rh. — 22 θηρός Ma. Non opus. — 23 κρήνῃ Ma: debebat certe πηγῇ, quod modo praecessit 21. Sed ἐπὶ γείτονι κούρῃ iungendum cum διδυμάονι βάλλεν ὀιστῷ, ut 419 κασιγνήτης ἐπὶ κάλλεϊ habuimus. — 25 νύμφης edd. M. — 31—34 Versuum ordo in edd. M is est, quem ego post Ma restitui, quamquam nec hic inter 34 et 32 vidit unum versum excidisse, quo altera causa, ob quam Bacchus vehementiore inflammatus sit amore, posita illa in iuventutis fervore explicabatur, cum verbis ἐπεὶ — πόθον prior eiusdem rei causa vini usus itidem in universum indicata esset. Generalis sententiae ignoratio et Hermannum transversum egit, ut ad Orph. p. 84. ἔγειρεν 30 coniiceret et Graefium, ut versum 34 suo loco moveret et 31 ὁπλότερον ad solum Bacchum relatum scriberet. Wernick. ad Tryphiod. p. 145. versibus suo loco servatis et retento ὁπλοτέρων post κέντρῳ punctum posuit, ut ex antecedente membro νόον οἶνος ἐγείρει cogitando repetendum sit, contra Nonni luculentam ubertatem, tum 34 παιδήιον scripsit abusus peraphr. IX, 114. — 38 φιλοκέρτομον em G, sed non recepit; φιλοκέρτομος v. — 42 ἀρχομένῳ edd. M. — 47 ἱσταμένην v. — 51 στρατὸν f, στατὸν etiam M. — 55 „Vel

ante vel post verba *ἐκ Λιβάνου δὲ* suspicor plura de Nept
excidisse: de quo nunc tam pauca sequuntur, ut quomodo Ber
primum oculis viderit, visam perdite amaverit, ne verbo quic
dictum reperias." G. — 56 *ὀκναλέου* M et Ma e cod. Pal.; o
λέου v. — 65—70 infra post 274 ponendi erant: hic aperte
bant narrationem de subtimido Bacchi ut novitii amatoris d
derio. Sensit iam G, cum ad 124 haec adnotaret: „Nonnus
locutus est, quasi hic primum venatoris formam Bacchus ind
set; sed talem iam supra v. 65. 67. sqq. vidimus, eumque m
audacius se gerentem, quam hic. Quid hoc est?" Nihil
transpositionis necessariae certissimum indicium! — 72 ex
quenti versu interpolatum exhibet M sic:

χῶρον θενικὴ ῥοδόεντι καταυγάζουσα πεδίλῳ.

Nec minus tum 73 *καὶ γλυκὺν ῥοδόεντι καταυγ. πεδ.* legitur
75 *νισσομένης* M, *νεισσομένης* v. — 76 *κόσμον* edd. M. —
δεσμῷ Ma, *θεσμῷ* v. — 88 *μετώπῳ* Ma, *προσώπῳ* hic quoqu
Tum Ma 86—88 *καὶ — μετώπῳ* inter 83 et 84 posuit, male
particulae *ἀλλὰ* 84 et *καὶ* 86 docent. — 94 *κορεσσαμένου* fM. —
et 101 His duobus versibus in M appicta manus huius fere for
☞. Indicat locum communem. — 104 *ἔκαμνεν* v, quod ex 6,
13, 494. 38, 116 cave defendas; desiderabatur accurata ad
σεν oppositio. — 105 *ἔχει* edd. M. Corr Rh. — 107 *ὁδίτης*]
της v. — 108 *σύγχροον* v; „ut explicari potest, ita vereor
rectius sit, quam *σύγχρονον*, toties in simili causa repetitum
— 132 *βεβιημένον* v. — 133 *ἐδόκευσε* edd., *ἐδόκευε* etiam
— 135 *ἀλυσκάζεις* edd. M. Corr Rh. — 136 *καὶ* om fM. —
„Post hunc versum duo integra folia a librario videntur pe
tata esse. Sequuntur enim contra omnem nexum vv. 197—265.
et tunc demum vv. 139—196. incl. aperte cum v. 138. coha
tes, alieno loco intrusi deprehenduntur. Ea singula Scaliger t
posuit admirabili felicitate apud Cunaeum p. 213. sq." G. N
tamen fortis fuit Scaliger, nam 197–207 suo debebant post 138
retineri, quod vel initium *ἀλλὰ φόβῳ πεπέδητο* docet, quo ti
graviter exprobrato iam apte 139, quomodo prae timore illo
chus verbum invenire nequiverit, per copulam adnectitur: *κ*
ἐριπτοίητον etc. Contra 208—265 egregie in iustum locum
summus revexit. — 197 *πεπέδησο* G e coni Scaligeri necessar
cienda, si 197—207 orationis Panicae initio intruderentur. —

χαίτη edd. M; sed fortasse altera G coniectura χαίτης praeferenda fuit, nisi adeo scripsit χαίτη πλεκτὰ πεδοτρεφέων etc. — 206 θηροφόνῳ v, cui sequens verbum contradicit. — 140 γλῶσσαν ἐς em Scalig., γλώσσην edd. M. — 141 ἐκ χθονὸς edd. M; ἐκ φρενὸς em iam Rh. — 144 ὑστερόμυθος em G, sed non recepit; ὑστερόμυθον v. — 149 κυκλάδος v, quod hic quidem de aëre non quadrat. — 151 ἐντυπέεις fM. — 152 ἰαύει M, ἱκάνει v. — 159 sq. Necessariam duorum versuum transpositionem iam F indicavit. — 159 εἶδος edd. M. — 167 Ad hunc v. item „manus pulcherrima" appicta: ☞. — 170 πόθεν f, πόθων etiam M. Impugnavit Nonnus celeberrimum locum *N* 636 sqq. — 172 μάστι M. — 177 sq. Necessariam duorum versuum transpositionem iam vidit C. — 179 ὄρθιος edd. M. — 180 ἀνασυράζων fM. — ἔκλασεν] ἔκλασεν v, nullo sensu. Cfr. 143. — 190 μενοινήν v. — 195 σε πόθεν edd. M, σὲ πόθεν cum interrogandi signo G. Sed hic eandem quam 170 subesse corruptelam et totius loci color et 208 ἀλλὰ πόθου etc. docet, quem versum statim post 196 ponendum fuisse supra docui. — 209 In M ad marg. adscriptum ἢ πλέον. — 220 ὄμματι coni Spitzner. v. Gr. her. 55. Sed intelligit stuporem „rectis oculis" simulatum. — 221 „Inter hunc et seq. versum ponuntur in editt. duo versus 229. 230. quibus omnis orationis series perturbatur. Infra recte cohaerebunt." G. Sed potius, ut extremum summi stuporis signum continentes in praeceptorum fine ante 233 ponendi fuerint. — 223 μορφῇ μῶμον ἄναπτε em Wernick. ad Tryph. p. 356. — 226 πέλας ἵσταται? — 232 νεύματα] θαύματα edd. M. — 229 πεπταμένην edd. M, sed in M adscript. ad marg.: „(ἢ τὸ παλαιὸν εἶχε τὸ ἤρην μετὰ τοῦ .ν. τὸ δὲ πεπταμένη χωρις .ν. καὶ βάκχος μετὰ τοῦ .σ." Postremo notationes ad 221 et 230 pertinent. — 230 θάμβος] βάκχον edd., sed ut ex notatione modo allata patet, archetypum, unde M profluxit, βάκχος. Sed in M ipso totus versus om. — 235 ῥοδέῃ παλάμῃ c dubitanter probante G, ῥοδέη παλάμη v. — 236 ὀφθαλμὸς edd. M. — 242 In M a prima manu scriptum fuit: κάλλεος ἱμείρουσι· καὶ οὐ δεύομαι· ἀβροκόμου γὰρ; sed litura hoc deletum et a secunda manu 242 et 243 adscripti, ut vulgo leguntur. Praeterea a prima manu ad marg. 242 adscriptum: ψεύδεται νη δία. Videtur igitur etiam codicis scriba amorem auripetam expertus esse. — 253 βαρβίδα fM. — 258 ἀπέκφυγον edd.,

ὑπέκφυγον G, sed ἀπέστυγων (sic!) M. Cfr. Apoll. Rh. I, 8
— 259 ὀρειάδα — αὔρης edd. M. — 261 πέλπε f, μέλπε etiam
— πόρον edd. M. — 263 μόθον edd. M. — 265 αἴθοπι μορ
Ma, male. — 274 Post adhortatoriam demum Panis oration
ponendos fuisse 65—70 ipsum eorum docet argumentum: i
enim docilis facere coepit discipulus, quae amandi magister
cuerat; cfr. inprimis 65 cum 218, 69 cum 219. — 282—312 Ora
perpetuis, quibus res obscoenae tecte significantur, amphibo
insignis, Wielandii vel Thümmelii frivolo acumine haud indig
— 283 ἀρδεύω v; corr iam G. — 284 νοέων v, cum anteceden
bus iunctum. — ἑσσυμένην Ma. — 286 ἀνέτελλε f, ἀντέλλε M.
287 ζεύξω μὲν f, ζεύξωμεν etiam M. — 288 ἀρούρας] ἀρό
edd. M. — 290 λουομένην edd., λουομένη M; G καιομένη
κυσσαμένην proposuit. Cfr. Hesiod. ἔ. 458. — 292 νυμφεύσ
coni G, quod hic non probo. — 294 ῥόδαξ λλω (sic!) f, ῥόδα ξ
(sic!) M; ῥόδα τ' ἄλλα c. — 301 et 302 huc ponendos vidit
rosis etiam ceteri veris flores adiungendi erant. Sed ut fun
ille fato fere, quae bene instituit, corrumpere solet; ita hic
302 primum 298—300, tum demum 295—297 posuit! — 297
χρόνος] σύγγονος edd. M, σὸν γάνος G, infeliciter. — 311 μ
μοι M c. — ἄγεις edd., ἄγης M. — 315 ἐπέφραδεν v, ἐπέρρα
optime Ma. — 318 ἀμφιλέλιξε edd. M. — 320 τέλεσσεν G co
Nonni usum; nec τελέσσει satis placet. Quare infinitivo ret
lacunae signa posui; versus omissi clausula ἔτλη fuisse vide
— 325 ἀντίτυμον fM. — 331 κατάσχεται fM. — 334 „Fort
πτερόεντι.“ G. Cave credas! — 337 ἐνόμισσε edd. M. Expecta
ἐπόθησε. — 348 Ante hunc versum lacunam esse mirum
quod nemo vidit. — νοοσφαγέων edd. M. — „fortasse ὑπεδύ
scribendum.“ G. — 353 ὅτι edd., ἔτι etiam M. — In M hic
que ad marg. adscript. (ῆμα. — 359 χορὸν paullulum suspec
— 364 „σῶν πατέρων σπ. aptum esset, si Beroës maiores tr
dytae fuissent.“ G, qui σῶν σκοπέλων coniecit. Sed πατέρε
Nonno sunt *parentes*, ut 3, 336 (et simul *parentum parentes* 4,
Adonis vero et Venus Beroes patriam, non „Olympum“ habi
Similiter 47, 708 τοκῆες sunt *maiores*. Ma σαὶ πρότεραι! —
θάμβος ἔχω] βάκχος ἐγὼ edd. M; „mira confusione, sed non i
dita, cf. v. 223.“ G. — 372 et 373 Hos versus quod inter 37
376 posuimus, nemo erit qui improbet. Nam ut 373 arctis

cohaeret cum 376, ita 372 — Ἄρτεμις ad antecedentia 374 sq. pertinet. — 381 ὅτε coni G, sed non recepit, cum praeterea ὅπῃ tentaret; ὅτι v, ὅττι M. — 383 ἀτιμήσας Ἀφροδίτην edd. M; „quasi Syrinx masculinum esset. Cur autem ἀτιμήσασ' Ἀφροδίτην in Nonno quidem scribi non possit, facile est intellectu.“ G. Nec puto subesse lacunam. — 384 μῦθον edd. M. — ἔλλαβε] ἔπαθε v, quod imperitus defendat Latino „poenas *dare!*“ Ma πλάγε. — 386 καὶ φύγε v, quo retento G πόθους τ' scripsit. — 391 πόθον v. Sed redit ad sententiam 380—382 expressam et 383—390 Syringis atque Daphnes exemplis illustratam. — 395 στορέσοιμι v. — 397 „δεδέξεται de Neptuno inter verba κομίσσει et στορέσει satis importunum est, inprimis cum mox δέχνυσο, v. 400. et δέξο, v. 402. de puella sequatur. Si sanum est, vertendum videtur: *an sumet mare, quod tibi det?* ut fere XLVIII. 546. δέξο — ὄφρα πόρῃς.“ G. Hoc quidem in simplici δεδέξεται ferri nequit, quod quin corruptum sit dubitari nequit. Sed incerta medicina. An π α ρ έ ξ ε τ α ι? — 404 ἔχοις hic et 470 dubitanter coni G, ἴχεις v. — 405 κακὸν] φίλον v, ex antecedente φίλη corruptum; λάλον coni G. Sed convicium aperte pronuntiandum erat. — 413 τελέσῃ coni G, sed non recepit; τελέσει v. — 416 φίλα om v; τίνα c g m e supplemento F, qui etiam ποτέ proposuit. „Forsitan praestitisset φίλα.“ G. — Tum post hunc versum fortasse versus excidit, quo Pactoli ut fluvii auriferi diserte mentio fiebat, quemadmodum in sequentibus Alybe et Eridanus nominantur. — 418 κομίσσω] τιταίνω Ma propter repetitionem, probabiliter. — 421 δ' post Ἡλιάδων v additum delet Ma ex sententia G. — 424 V, cum de lacuna non cogitaret, versum corrupit scribendo καὶ λίθον ἀστράπτοντα τεοῦ χροὸς ο ἶ δ ε ν ἐ λ έ γ χ ε ι ν μάρμαρα, ubi nec καί initio positum nec χροὸς μάρμαρα (Ma μάργαρα „les perles de ton teint“!) ferri potest. Possit etiam coniici hemistichiis mutatis hunc et sequentem versum ita scribendum esse:

μάρμαρα τιμήεντα τεοῦ χρόος εἶδος ἐλέγχει
καὶ λίθον ἀστράπτοντα.

Sed hoc quidem loco lacuna probabilior videtur. — 426 κομίσοι (sic!) fM. — 427 καλύμων edd. M. Corr Rh. — 428 Post hunc versum Ma primum 402—404 δέξο — τριαίνης, tum adeo 376—382 Ἡ — γυναῖκας posuit, utrumque male. Nam et 402 cum antecedentibus, et 404 (τριαίνης) cum sequentibus (θαλάσσης) arctis-

sime cohaeret, ne Κύπριδος
possit a κούρη Κύπριδος
— 439 „ἀπέμιμνεν, er blieb weg, quod
insolenter dictum.“ G. — 442 ἴκμια] ἴ
δοντι v. Sed fortasse ἀ ε ὶ σπεύδοντι sc
hic nonnulla, nexus turbatus satis doce
ὡς Βερόην σκ. vel καὶ B. σ.“ G. Ho
δ' post παπταίνων in edd. M additu
edd. M. — 457 ἀγλαύρῳ f, ἀγραύλῳ
ex em G, εἰς τόκον v, quod ex 4, 9
464 τιθήνην edd. M. — 467 τρισσαίω
τρισσατίων vel τριχθαδίων propo
haberet. — 468 ἐ π ε ὶ θέμις? —
479 γενετῆρα edd. M, Νηρῆα eg
— δυσπενθέα edd. M. — 493 ὁ
πλήκτῳ coni G. — 501 et 502 i
luere: καὶ γάμον ὅλην πυκάσα
litura deleta et manu secunda
leguntur. — 505 ξυνώσατο c
v. — 512 καμάτου Βερόης,
nimis abrupta sunt. — 515
omissum.“ G. Potius ant
librariis. — 525 νίκης edd
G posuit, propius est. — 5
tato accentu scribere pr
est. — 536 „βοσκομένη
recte mox ἐκ χθονὸς ἀ
G. An ἐ δ ό κ ε υ ε? —
ad finem reiecit 531—

1 ἔρως f, ἄρης
est ἄρης, et ita o
μυκώμενος etiam
12 ἤρεσε Βάκχος
G, fecit Ma. — 3
G. Sed haud pr
certe ἀπὸ κ ό λ π

riorem locum transponebat Scaliger ita, ut versus se exciperent in hunc modum: 36. 39. 38. 37. obloquente Cunaeo.“ G. Locus, quo de terrae motu Neptunio exponebatur, aperte lacunosus est. — 40 *μελανόχροος* coni Rh. — 41 *ἄλμα γεραίρων* fM, *ἅρμα γεραίρων* c e coni F, qui lacunam hic esse suspicabatur; *ἅλματι ταρσῶν* G ex em C, sed „trepidanter; fortasse enim omnino lacuna hic est.“ Non satis video quae hic insuper intrudi commode potuerint; scripsi igitur *ἅλματι κούφῳ*: mutila clausula male suppleta est. Koch. 185 *ἅρπαγι θύρσῳ* scripsit, quod nec hic quadrat cum *ἐρρώοντο* et 44, 70. 45, 287, quos locos temere adduxit, versus expellendum fuit. — 42 *ταννγλήνοιο* v. — 48 *ἀντιτόμοιο* g errore, quod data opera corr Ma. — 51 *χελλὴν* fM. — 58 *ῥοδέεσσι* v; vox in M om in textu, sed in marg. adscript. *ῥοδέησι*. — 62 *ἀνδρῶν* em G, sed non recepit; *Ἰνδῶν* v. — 64 *πέτηλα* coni G, perperam. — 68 *φύλαξ* edd. M. — 76 *Νηρῆος* edd. M. „Meum emend. Cun. recte: nam *Νηρεύς* sequitur v. 84. et Proteum flagitant proxima, cf. 1, 13. sqq.“ G. — 85 hic de Phorcyne ponendus fuit, cum infra aperte turbet: „*ἁλωεὺς ἀγραύλοις παλάμῃσι* mire dictum.“ G. — 88 *ἀποδρήσσοντα* g errore, quod data opera corr Koch. 185. — 91 *αἰὲν*] *εἰσέτ’* v, apostropho vitioso. — 93 *κοσμιθεῖσαν* fM. — 94 *Νηρεΐδεσσιν* em Scalig., *βασσαρίδεσσιν* edd. M. — 99 *ἀερτάζειεν* edd., *ἀερτάξειεν* M. Corr Rh. — 109 *τανυπτόρθοιο* v. Reposui consuetum. — 118 *πέρι μάρναμαι*, ut et M, c g. Alterum revocat Lehrs. Q. E. 283. — 119 *ὑμετέρης* fM. — 121 *παρεοῦσαν* edd., *περ ἐοῦσαν* etiam M. — 124 *ὑμετέρης* f, *ἡμετέρης* etiam M. — „Cum aperte imperfecta esset oratio, Scaliger non debebat *ἀγχιάλοιο* tentare. Deest tale quid: *ἀγχιάλου γὰρ ἀμφὶ κλέτας Λιβάνου μοι ἀέξεται οἰνὰς ὀπώρη*.“ — 126 *ἴλλοιτο* fM. — 127 Post hunc versum Ma 139—142 *καὶ — τανύσσῃ* ponit, temere. — 128 *ἢ ἔρον* f, *ἤερον* M, *ἦρον* c; *ἱερὸν* G, quamquam „fortasse σταθερὸν sensui magis convenire“ putat; *χέρσον* coni Koch. 186, quod nusquam est adiectivum. — 142 *ἐμὴ Βερόη* edd. M. — 163 et 164 necessario hic ponendi fuerunt, ubi et egregie post 146 *φυτὸν βουπλῆγα Λυκούργου* quadrant et nunc demum versus qui sequuntur 147 et 148 lucem accipiunt, de quibus merito dubitabat G: „*κερασφόρε* scripsit Cunaeus nescio, an consulto. Sed recte reprehendas cum illo *ineptum*, addo, obscurum, *acumen*, si poëta hunc et seq. vers. ita interposuit, uti legimus: de quo du-

bitare licebit." Iam omnia plana sunt. Ma, cui aliquid subol omnia turbavit versibus ita ordinatis:

145—148 *αἰδόμενος — ῥέξεις.*
163 sq. *δεῦρο — θαλάσσῃ.*
156—162 *οὐ — Λυαίῳ.*
165—191 *Αἰθιόπων — δελφίς.*
149—155 *ἀλλὰ — Λυαίου.*

— 152 *κύματι* v. — 164 *κακὰ* fM; „*καλὰ* ironice dictum est." — 155 *Βασσαρίδων* edd. M. — 156 *βυθὸν*] *μόθον* v. Iam rev ea, quae modo 154 sq. dixerat de Bassaridum servitute. — *ἐρύσσατο* edd. M. — 166 *καὶ κογλόσιο* f, *κακογλώσσοιο* etiam — 169 *ὠκεανοῦ* edd., *ὠκεανὸν* M. — *μοίρης* fM. — 173 *νεν* edd., *νεβρῶν* etiam M. — 174 *βελέων* edd. M. — 180 *τ'* om M. — 184 *ὅτι* edd. M. — 186 *ὠρθώθη*] *ὤθώθη* (sic!) M, *ὑψ* v. — 187 *λούετο διψὰς ἑρμὰ γένεια κύων ἐψύγετο μαίρης*, *ἑρμὰ — μαίρης* linea transfixi et ad marg. adscriptum: *ἄμ καὶ ὕδασι γείτονος ἅλμης.* — 188 *ἑρμαγένεια* edd., *ἑρμὰ γέ* M hic quoque! — 200 *διχθαδίῃ* edd., *διχθαδιῇ* M. — *θαλά* edd. M, et *χαράττων* v, quod solus notavit Rigler. melett. I — 201 et 202, qui hic aperte turbant — quare olim nihil s cans de necessaria transpositione *εἰναλίων* conieci pro *Ἰνδῴα* cum Ma infra post 306 posui, ubi egregie quadrant. Iam G sus erat, sed nihil medicinae attulit. — 204 *ἀδίαντον* edd. 207 *ἐπ'* edd. M. — 209 *οὐρῆς* edd. M; „cf. v. 342." G. — *πυκτίδι* fM. — 218 *ἀνεμώνιον* edd. M. — 221 Totus l qui post hunc versum usque ad 351 legitur, continens ille pu Bacchicas inter et Neptunias copias commissae description rursus versibus mire disiectis pessime turbatus est. Eum a in suum ordinem redactum esse optime argumenti totius b delineatio demonstrabit. Quae post 191, quo versu Neptun tio concluditur, sequuntur, duabus constant partibus, qu priore 192—350 *ὣς εἰπὼν — θύρσῳ acies* utrorumque (et m exercitus quidem 225—300 *Πρωτεὺς — Νηρεύς*, terrestris 307 *Βασσαρίδες* etc.) describuntur, posteriore 326—358 *ἁρπάξ θάμβος ἰδεῖν* ipsa *pugna* depingitur usque ad id temporis mo tum, quo Bacchae mari insultantis terrore correpta Psan Iovis auxilium implorat.

Ac primum quidem a *Neptuno* ipso principium capitur

quidem tridente maria commovet atque cum *Melicerte* auriga Isthmio curru summas undas pervehitur, *Tritone* atque *Glauco* ministrantibus (192—213), quibus *Pan* opponitur, fluctus ungulis perambulans, pedo verberans, bellicum carmen syringe sonans (213—221). Tum *Proteus* introducitur, cui variis pro more suo transformationibus lubrico *Indi* opponuntur (225—249), ut *phocis*, quas ille „egit altos visere montes" (250—252), Indorum *elephanti* proboscidibus humi repenti pecori infesti (337—339). Iam his elephantis tridente minax *Nereus* filiarum agmen ducit (253—259), quarum aliae dimidio corpore conspicuae pedites fluctibus instant (259 sq.), aliae sublimes delphinis insidentes „super alta vehuntur maria" (281—285), quarum equitatio, postquam exempli gratia nominatim quatuor ex nobilissimis Nereidibus depictae sunt — Ino denuo furibunda, Panope marino leoni inequitans, Galatea Polyphemi clava armata, Ido pompilo vecta — (261—269), cruenta illustratur peritissimi aurigae comparatione (270—280). Post deos marinos *flumina* memorantur (286-289) et *maria* nominantur (290-300) undarum strepitu suo imperatori classicum canentia.

Iam vice versa ex Bacchicis copiis *Bassarides* primum memorantur, et ipsae partim furente velocium pedum impetu partim Bacchico ulutatu minaces partim leaenis vectae atque serpentibus coronatae (307—318), tum — siquidem recte coniecimus — *Lydi* Mygdonios, quibus feruntur, leones incitantes (319-325), deinceps *Satyri* tripudiantes cornubus caudisque conspicui(340—342) atque *Sileni* tauris inequitantes tibias inflantes (343—345), dum *Bacchae* crotala concutiunt atque ursas pantherasque in hostes concitant (346—350).

Iam *pugnandi* initium fit ab uno *Silenorum*, qui saxo *Palaemonem* aggreditur, hasta hederacea *Inonem* terret (326—328), dum alius scopulum contra *Nereides* intorquet, qui aberrans *Palaemonis* aulam conquassat (222—224); et iam alii aliis pugnant, nec Baccha Nerei triaenam reformidat et Nereus Pani et Baccha daemoni Pallenaeo et Maron Glauco Bacchum aggredienti manus inserit (329—336), quo facto Melicertes Isthmii currus auriga cum Baccho eiusque leonibus congreditur (305 sq. 201 sq.). Certatim pugnant deus marinus atque Maenas; ille sinistro pede monti insistens dextro eiusdem cacumina decutit atque in Maenadem coniicit, sed nullo effectu (301—304), dum haec inulta mare pe-

dibus insultat, thyrso verberat, viva flamma comam cervicesqu
ambiente (351—358). Quo victricis adspectu territa iam Psama
the preces suas ad Iovem fundit, quibus ille motus certamen di
rimit (358 sqq.).

Vides haec omnia satis apte cohaerere, atque ita etiam
poëta composita esse spoponderim. Verum hoc equidem non spo
ponderim omnia integra ad nos pervenisse: contra fieri facile po
tuit, ut plura pluribus locis interierint. Nam pugnae inprim
descriptio satis ieiuna nec tam plene deducta videtur ad Neptu
cladem, ut Psamathe habeat, cur tantopere desperet, quemadm
dum facit 361 sqq. Ita, ut unam tantummodo rem ex multis n
tem, mirum profecto est, quod proci ipsi post tantum oration
(Bacchi 70—142. Neptuni 145—191) hiatum atque instruend
aciei strepitum in ipso proelio nihil, sed prorsus nihil faciun
Sed tamen cum nec *certa lacunarum indicia* usquam adsint et sum
sit Nonni in rebus modo longissime enarrandis modo brevissi
perstringendis inconstantia atque libido, certo indicio, utr
quaedam perierint necne, statui nequit; itaque omnibus defect
signis prorsus abstinui. Sed iam ad singula transimus.

242 Ne quis *πολυειδέι* coniiciat, *σκιοειδέι* simulatam form
rum speciem denotat. — 249 *ἔψαυσε* fM, *ἔψευσε* c. — 251 *κηώ*
τα edd. M. Em iam Rh: cfr. 1, 274. — 337 *ὑψινεφὴς* v, qu
nimium erat. — 255 *τρίτωνι* edd. M. Cfr. 305. — 281 Locus Gr
fio impeditissimus erat, qui nunc optime habet. Itaque tant
pietatis causa adnoto eum „hic quoque nonnulla excidisse“
tare, nisi *Βάκχη* pro *ἄλλη* scribatur, ut *ἀντικέλευθος πορεία*
gutius dictum sit. Cui coniecturae vel solum *ὑπερκύψασα*
versari virum acutissimum non fugit. Et Riglero melett. II,
„de Nympha, non de Baccha loqui poëtam persuasum est.“
ἀντικέλευθον v, quod sensu caret; *ὑψικέλευθον* opponitur
theto *ἡμιφανής*, hoc de pedite, illud de equite Nereide dict
— 283 et 282 Versuum transpositionem necessariam fuisse qu
videt. — 282 *γνωτῷ* edd. M. — 284 *ὑγρομανῆ* v. — *φανεὶς* v
261 *ἐπαιθύσσουσκ* edd. M. — 262 *νύσσαν* edd. M; „*recurri*
furorem; fortasse recte; exspectabam tamen *μετὰ λύσσαν*,
tentia paulo aliter concepta.“ G. Recte vulgata! — 269 *E*
Ἰνώ v; „fortasse aliud Deae marinae nomen latet.“ G. Vid. in
ad Eurip. Hel. 11. — 270 In M appictum ☞. — 272 *δε*

ἵππον ἔλαυνε Ma abusus 37, 219. — 274 *κάμψας* edd. M, „corruptione e seq. participio orta, cf. XXXVII. 355." G. — 313 *αἰθύσσουσα* v; „insolenter dictum, fortasse, quia caput furibunda iactat. Melius dixisset *εὐάζουσα*." G. — 315 *ἄρσενα* non intelligo: an *λυσσάδα*? — 316 *ὑπεβρυχᾶτο* v. — 317 *ὑψόθι λόχμης* v; „mirum est, si ad Baccham, leaena vectam, v. 314., pertinet. An alia est: *ἣ ποδὸς ἴ. ἔπ.* et fortasse *ὑψόθεν ὄχθης* — ?" G. Hoc quidem recipiendum fuit, illud *ἣ* vero quomodo commendetur, non video. Sed cfr. ad v. sq. — 319 *Σειληνοὶ δὲ Κίλισσαν* aperte corrupta; nam et *Σειληνῶν φάλαγγες* sequuntur 343, et de Cilicio vino ut Silenorum potu altum silentium. Itaque collatis 13, 464. 505. *Lydos* hic quoque putabam nominari Mygdoniis leonibus insidentes, ut fere scribendum esset: *καὶ Λυδοὶ θυόεσσαν* vel *Λυδοὶ δ' ἀμπελόεσσαν*. Sed accuratius omnia perscrutanti suspicio suborta est, me in toto loco post 313 usque ad 350 ordinando non satis circumspectum et fortem fuisse. Remanent enim hi scrupuli, primum quod 317 sq. *ποδὸς ἴχνος ἔπηξε* non satis convenisse videtur Maenadi leaena vectae; tum quod unus ex Silenis 343—345 tamquam tauri vector ita (*ὧν ὁ μὲν αὐτῶν*) memoratur, ut exspectes etiam *alium* ei opponi; denique quod 346—350 iterum revertitur ad Bacchas strepentes atque ursis et pantheris insidentes. Quare vide, ne Nonnus haec ita disposuerit:

311—313 *ἣ δὲ* — *ἠχοῦς*,
317 et 318 *καὶ* — *θαλάσσῃ*·
314—316 *ἄλλη* — *Μιμαλλών*·
346—350 *καὶ* — *θύρσῳ*. } Bacchae.
340—345 *καὶ* — *αὐλῶν*·
319—325 *ἄλλοι δ' αὖ θυόεσσαν ἀναβλύζοντες* — *χαλινοῖς*. } Satyri et Sileni.

Tum pro Lydis incerta coniectura receptis Silenorum partem habemus leonibus insidentes, dum unus alterve eorum tauro vehitur. — 322 *ὅπλον*] *ἔργον* v; „non telum est, sed bellum. E v. 328. coniicias *ἔγχος Ἐν.*, sed vide, an praestet *ἕρκος Ἐννοῦς*." G. — 345 *ἑτερόθροον* edd. M., *λιγυρόθροον* coni Gerhard. lectt. Apoll. 214. — 347 *βάκχαις* edd. — In M hic versus cum sq. in unum mutilum coaluit:

μυγδονὶς ἐπίκυρτον ἐμάστιε λυσσάδος ἄρκτον.

— 329 *ἠδέσσατο* suspectum. Num *ἐφοβήσατο*? — 334 *Νύμφη* pro-

pter Βάκχη 329 Ma. — 304 μετώπου Ma propter κάρηνα v. antec. sed in hoc ipso acumen quaesivit. — 353 „Fortasse ἐπισκιρτῶσα legendum." G. Male: hic quoque consulto verbum repetivit. Mirum est Riglero melett. III, 5 inficetum visum esse, quod quasi capiti Neptuni insultare dicitur: comparatur hoc ipsum caput cum maris superficie. — 354 „Oratio ἀσύνδετος suspecta est, etsi illud λὰξ π. κ. τ. tanquam repetitio versus 352. spectari potest." G. Mihi sana omnia videntur. — 362 θεσμῶν edd. M, quod data opera restituit Ma recte repudiato δεσμῶν, quod intulit G: tum enim nove tale quid scribi debuit τεῶν ποτε ῥήκτορα sive συλήτορα δεσμῶν: cfr. A 401 ὑπελύσαο δεσμῶν. Sed hic, ut alibi, usitata Nonno reddenda erant. — 364 ἅμα Γλαύκοιο] μετὰ φώκοιο edd. M, ὁμοῦ Φορκοῖο G „probaturus in commentario" ἐπὶ Γλαύκοιο coni C. — 366 βρομίων edd. M. — 367 ἔτι πότμον ἀχιλλεΐ, πηλεΐ, πύῤῥῳ edd. M. — 368 στενάχουσιν edd., στεναχούσῃ M. Hos tres versus em C. — 369—371 Ma post 364 — τελευτῇ posuit, temere. — 377 οἴστρῳ] ἰῷ v. — 385 ἡμιτέλεστον v; „i. e. iam quasi semipatratum." G. Quod quid sibi velit, nescio. — 387 ἤνεσε em G ex 47, 461, sed non recepit; ἤπνε v, quod ex 38 fluxit; ἤρτυε ex deteriore G coni Ma. — 393 ποιμενίην σύριγγα coni Koch. 186 abusus 9, 114. 12, 352; male: non ipsam syringem inflare, sed canere didicit Galatea, hinc μέλος εἶπεν! — 400 δαΐδα edd. M. — 401 ὅρμον em Wernick. ad Tryphiod. p. 122 ex Σ 401

πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους,

cuius loci si meminisset G, non καλάθους vel κύλικας tentasset. — 402 νηρεΐδεσσιν νε τέχνῃ fM, ἀμιμήτῳ κάμε τέχνῃ iam c ex suppl. F. — 403 πα δικαίεσον fM, παρὰ κύμασι καὶ μέσον c, παρὰ Κύπριδι, καὶ μέσον egregie G. — 408 τάδε δῶρα edd.; „verbo male in verbosissimo poëta subintelligendo." G. Totus versus om in M. Fortasse lacuna hic quoque post δῶρα πολύτροπα, sed certum indicium deest. — 419 ἀρτιλόχευτος edd. M. — 422 νυμφοκόμε edd., νυμφοκόμω M. Em Rh apud Herm. Orph. p. 719. — 429 λόφον] λιπὼν edd. M, proclivi errore. — 431 Ὠκεανοῖο probabiliter Ma, Ἠελίοιο v, quod non debebat obscure defendere G. — 433 ἐ δεδέξεται edd., ἐδεδέξεται M. Corr Rh. — 434 παστοὺς v. — 443 ἀφνειῆς λιβάνοιο edd. M; ἀφνειῆς ψαμάθοιο G ex 10, 146. Sed nostrum probabilius videbatur. — 447 γένος Ἰνδῶν edd. M; „alieno loco; de Lydis sermo est, cf. v. 441." G.

LIBER XLIV.

7 ἵππειον edd. M. — 12 „Pro more Nonni exspectabam ἔκτοθι δένδρον.“ G. Non: cfr. 49. 59. alibi. — 31—34 egregie huc transvexit Ma: „pour ne pas interrompre la série des joies que produit l'arrivée de Bacchus.“ Aliquid in ordine versuum turbatum esse docet 30 in editt. M inter 33 et 34 positus. — 32 καὶ πόδας] καὶ γένυν v, quod iam suspectum habuit G coniiciens καθ' ὑψιπότητον, quod haud scio an etiam deterius sit. Aut nostrum aut γούνατα δ' αἰθύσσουσα Nonnus scripsit. — 33 ἁβρὸς ἐρώτων edd. M, ἁβρὸς ἀθύρων G; sed perficienda erat emendatio. — 18 δ' ἄλλοις v, δ' ἀστοῖς Ma. Hic quoque acumen captavit. — 19 κενεῶνας v; quod vulgari usu postulari dixit G πυλεῶνας, sine dubio Nonnus scripsit. — 21 ἀνηώγνυντο edd., ἀνωΐγνυντο etiam M. — 22 δολιχοὺς Ma ex em G; δολιχῷ v. — 28 εὐτήκτοις edd., εὐτύκτοις etiam M; εὐπήκτοις ut „non deterius“ tentat G, falso! — 45 ἄγγελον edd. M. „Sed talia non construuntur in hunc modum.“ G. — 46 δεδόνοιτο fM. — 47 μενοινὴν v. — 50 ἐξότε v. — ἥρπασε v. — 65 δεδουπότα Ma ex em G, τεθνηπότα v. — 66 διαΐσσουσα v, quod infeliciter G de leaena explicat, quae ante faciem, ante oculos *somniantis* proruere videatur! καταΐσσουσα tacite, fortasse inscius, scripsit C in animadverss., sed suo iure Nonnum vituperat, quod „in faciem, inquit, ei irruit et manum radicitus evulsit.“ Si quidem hoc fecit Nonnus, de quo dubitare licebit. Aut enim post hunc v. defectus, aut adeo παρ' ὦμον scribendum esse videtur. — 70 θύρσῳ g ex em Hermanni ad Eurip. Bacch. 1133; perperam. Hic enim de leaenae specie per somnum oblata, non de Agaue ipsa sermo. — 72 ἀλλομένη? — 75 ὤλεσε edd. M. — 81 ἀριπτοίητον edd. M, ἐριπτοίητον G. — 82 θεηγόνον edd. M. — 87 δένδρεον suspectum. — 91 παιδὸς ἧς edd. M, παιδὸς ἑὴν G, sed insuper coni γαστρὸς ἑῆς. Nostrum 46, 203 tuetur. — 93 ὠρειρείης fM. — 97 ἐσσομένοιο edd. M. Em Rh. — 106 Non debebat de hoc loco dubitare G. Sine dubio maior est post hunc v. lacuna, qua de duorum serpentium „portento inter sacrificandum oblato“ pluribus exponebatur. Harmoniam una cum Cadmo ad sacrificium egressam esse hic quasi in appendice addi poterat, nisi etiam supra post 96 versus excidit. Marcellina portenta consulto praetereo. — 112 sq. μειλιχίῳ — ἀποπνείουσα γενείῳ σιγωμένῳ v. Sed ἀποπτύουσα iam

em G. — 113 *κόρσην*] *ταρσῷ* edd. M. — 115 *μιτρώσατο* edd. M
— 121 sq. debebat huc post narratum serpentium portentum pon
timorem ex somnio conceptum per sacrificium dissipatura Agau
novum timorem ex portento inter sacrificandum oblato concepi
Tum 119 sq., quos versus tamquam „variationem versus 80" ad
uncinis inclusit G, sane „epilogi" loco adduntur, quo simul
narrationis initium 46 sqq. lectores ablegantur, quo certius re
multo ante factam a praesenti statu secernant. Sed fortasse 1
πρότερον scribendum et post 122 versus excidit Agaues et H
moniae tenens nomina, quae sane desiderantur. — 122 *νόστιμ*
edd. M. — 125 *ἀγρονόμων* suspectum; neque *ἀγρονόμοις* su
cit. Fortasse hic quoque lacuna, qua *agrestes* oppidanis op
nebantur. — 134 „Mirum et suspectum orationis initium. B
chi nomen non facile supprimendum erat. Rhodomannus *ἐμο*
G. Haec omnia improbo. — 136 *οἰνοτόκῳ* v, *οἰνοδόχῳ* Ma
em G; sed forma Nonnica restituenda erat. — 137 Apertam la
nam dubitanter indicavit G; eius initium ex **13**, 261 et Nica
Alexiph. 584 bene supplevit Koch. 187 sic:

ἢ γλάγος ἢ γλυκὺ χεῦμα φιλοπτόρθοιο μελίσσης
ἐν δεπάεσσι χέαντα —

Sed plura etiam desunt: contra omnes suos saevit Pentheus. —
σιγνήτην iam c ex em F, quod G recipere debebat; *κασιγνήτης*
— 138 *πληγῇσιν* em G, sed non recepit; *λύγοισιν* v. — *ἱμάσσω*
ἀμάσσων M, quo retento Koch. l. c. *λήγοιεν* pro *λύγοισιν* scrip
inepte! Sed iam c ex em F *ἱμάσσω*! — 147 hic ponendum fuisse i
sensit G: „Parum hic cohaerens versus, supra sub initium ora
nis exspectari poterat, ubi de servo fugitivo, vi reducendo et
tasse flagris caedendo, v. 138. sermo erat." — 140 *κάλαμον* con
fortasse vere. Sed haud scio an permutatis hemistichiis scripse

κύμβαλα δ' ἠχήεντα καὶ Εὔια τύμπανα Ῥείης
καὶ πάταγον Βερέκυντα διαρρίψαντες ἀήταις.

— 141 *ἐνθάδε Βάκχας* v; „imo *ἕλκετε* repetendum." G. —
ληΐδας v. Acerbe iocatur Pentheus minitans se captivas Bacc
in fluvios praecipitaturum atque ita in *Naiadum* genus illatu
esse! — 151 *κε* corr Hermann., *γε* edd. M. — 154 *μετ'*] *καὶ* edd.
τὸν Ma e coni Rh. — 164 *πέμπω* v, sed *πέμψω* iam c ex em
— 169 *ἅρμα φέρων* f, *αἷμα φέρον* M, *αἷμα φέρων* c. — 177 *οὐ*
ἐμὲ G tacite. — „An *φεύγοι*?" G. Non! gloriari se fingit Dia

amore. — 181 *Κάδμος* em Scalig., *Βάκχος* edd. M. — 192 *ἀργυφέοιο* v. — 198 *συναγρώσσειν* edd., *συναγρώσσει* M. — 200 *διωκόμενα* f. — In M hic versus cum seq. in unum mutilum coaluit:

αἷμα λαχὼν Κάδμοιο ἀπὸ πατρίδος ὠκύμορος γάρ.

— 204 *ὑμετέροις* Ma, *ὑμέτεραι* v. — 211 *νέῳ*] *ἐμοὶ* edd. M. Em Rh; „vid. Hermann. ad Orph. p. 753. et ad Eurip. Bacch. 530." G. — 219 „*ἀλέγιζε*, imperat. recte se habet; nexus hic fere est: *cura tantum vitem tuam, et videbis, Lunam tibi favere.*" G. — *δ' ἐμοὶ* male G: vid. Lehrs. Q. E. 265 ***). — *βάκχων* edd. M, *Βακχῶν* G tacite, *Βάκχον* Lehrs. l. c. 256. — 220 Interpungebatur commate post *ὑμετέρων*. Corr Lehrs. l. c. — 223 „Fort. *τρομέοις*. Ita coniecit etiam Rhodomannus." G. Non accedo. — 229 *ἀγείρω* edd., *ἀγείρων* M. Em Schrader. ad Mus. p. 53. — 231 *Λυκόοργος* em F, *Διόνυσος* fM. — 250—252 Hos versus recte huc transtulit Ma: Deriadi atque Hydaspi subiungendus erat Orontes. — 241 *πέσεν* edd., *πέλεν* etiam M. — 258 *κόρσης*] *ἕλης* edd. M, *κούρης* coni Koch. 187, ineptissime. — 260 „*ὧν ἣ μέν*. Recte ita Furiarum una distingui poterat, si deinde de reliquis simili modo singulatim dicebatur. Sed nihil huiusmodi sequitur, nisi lacunam statuas post v. 277. Atqui plurali numero vv. 256—259. Furias poëta non semel in medium produxit." G. Apertissimum est longiorem esse post 263 lacunam. — *βερέθρου*] *μελάθρου* v, quod fortasse in clausula unius ex versibus deperditis positum erat. — 264 *προθεσπίζουσα* c g m e coni F. Sed in loco lacunoso nihil mutare praestat. — 265 *ἀτμίδος* fM. — 266 *ἥν* edd. M; „sed dativum postulat sententia." G. — 270 *ὀχετηγὸς* edd. M. — 273 *ἠμαινάδες* f, *ἠμαινάδεὲ* M. Sed de integritate loci dubito, praesertim si 45, 19 comparatur, ex quo loco patet et *ἔθι Μαινάδες* scripturum fuisse Nonnum, et, si verbum in hoc quidem membro deesset, idem ex sequente suppleri debuisse. Itaque haud scio an hic quoque duo hemistichia exciderint huius fere sententiae:

μηκεδανῆς ἐλάτης, ὅθι Μαινάδες εὔποδι ταρσῷ
μέλλον ἄγειν χορὸν αἰνὸν ὀρειάδες, ὁππόθι Πενθεὺς etc.

Nihil iuvat supra 87, qui versus et ipse corruptus. Sed cfr. 46, 145 sq. — 274 *θαλιεῖν* fM. — 275 *αὐτοφόνοιο* edd. M. — 277 *ποικίλοισι* edd. M. Corr Hermann. Orph. p. 762. — *Ἐριννύς*] *Ἀγαύη* edd. M. — 279 *νυκτιφανὴς* coni F. — 285 *λάχες* edd. M.

Corr anon. Villois. p. 21. — 289 οὐκ ἐψεύσατο νύμφη edd.
καθὼς ἐψεύσατο φήμη coni C; οὐκ ἐψεύσατο μορφήν G,
perficienda erat emendatio. Nec praestaret hic quidem, si q
in alia omnia abiens οὐκ ἠρνήσατο νύμφη coniiceret. —
ἀγκὰς] ἐγγὺς v. — Post hunc versum unum excidisse hi
oratio docet. — 302 ἐλυρὴ] κήρυξ edd. M. — 303 μακ
τάτη edd. M, quod erunt fortasse qui importuna doct
probaturi sint! — 309 ἔρχεο? Cfr. 297. — 311 „Act
n'étant pas le fils du frère de Diane, mais bien le fils d'Aris
soit le petit-fils d'Apollon, il faut lire υἱωνὸν γνωτοῖο." Ma.
quidem propter continuatos spondeos ferri nequit, sed res e
omnem posita est dubitationem, et Nonnus, qui libro V. ple
sime Actaeonis fabulam persecutus hic denuo 281 sq. eius
genus attigit, non potuit hic tam turpiter labi. Sed incertum
utrum tantum corruptus sit locus an etiam mutilus atque
fere modo olim scriptus:

υἱὸν Ἀρισταίοιο, τὸν ἤροσεν ἄφθιτος εὐνὴ
οἷο κασιγνήτοιο, καὶ οὐ ξένον εἶχεν ἀκοίτην.

— 312 ἑὴν edd. M, ἐπὴν em Hermann. Orph. 753. — 313
φρονος egregie em Scalig.; ἑὰς φρένας fM, τεῆς φρένας
mann. l. c., ut id a κουφίζουσα pertineret υἱέα a δεῖξον apto.
artificia a Nonno alienissima. — 315 κυνοσσόε edd. M. Corr

LIBER XLV.

3 νυμφίος edd. M. Corr Rh. — 6 χρονίης fM. Cfr. 44,
— 7 ἄσκοπον non satis intelligo. An ἄσχετον? — μεμηλότι
M. Corr Rh. — 8 δαμείη edd. M. — 10 πλέον edd. M. — 11 δα
σω et contra 12. δαΐζω v. Futurum δαΐξω restituit G, verba se
mutare iussi: δαΐζειν non de toto exercitu dicitur. — 13 δ'
— 14 αὐχένα edd. M. — 16 εὐπήληκα edd. M, ἀμφιπλῆγ
„sed fortasse vera lectio adhuc latet. Interim cf. v. 44." —
et 30 recte huc transposuit Ma: post Bacchas atque Cyrenen
tim ipsa Diana filii sponsa addenda erat. — ὁμόδρομος co
dubitanter; sed Ἰοχεαίρης pendet ex δίκτυα. — 31 πεπότ
ἐσκαίρουσα fM. — 32 ληγαίης fM. — 36 χορὸς hic quidem
lum suspectum; κλόνος Ma. — πέτραι Ma ex em G, πηγαὶ
40 δρυόεις Ma ex em G, δροσόεις v. — κελάδησεν ἁλὸς v; „in
loco mira res" G, qui κελάδησε λάλος coni; κελάδησεν ὅλος

— 42 νύμφη Ma propter κούρη 48: „l'épousée qui quitte l'appartement nuptial, θαλάμοιο." Verum videtur. — 43 πόρον f, πόροις etiam M. — 50 καλύπτρην indicavit G, χιτῶνα v, quod idem retinuit pro πλοκάμων scripto καλαμῶν; „intelligo vestem, quam texebat, et nunc e manibus dimittit, cf. v. anteced." Sed καλαμῶν ferri non posse docuit Lehrs. Q. E. 257, qui δαιδάλεον δ' ἀκόμιστον vel πουλύμιτον δ' ἀκόμιστον coniecit. Sed ne ἀκόμιστον quidem, si de *imperfecta* veste sermo sit, ferendum esse pulcre perspexit Ma ἀτέλεστον scribens. Itaque satius visum ad simplicissimam G emendationem καλύπτρην redire. — 54 χορὸν edd. M. — 57 καταστήσωσι perbene Ma, μεταστήσωσι v, quod attrectavit, non sanavit G. — 58 βριθομένου f, βριθομένοις etiam M. — 63 θεουδέα v. — 65 ἀτάσθαλον edd. M. — 75 τόδε] an σέο hic quoque? — 84 Cave propter v. anteced. ex 42, 31 π: πόθον coniicias: diversus notatur vini effectus, quo et „insanos amores et rixam" cruentam afferre solet. — 85 δέμας paullum suspectum, ut quis de σκέπας cogitare possit, nisi in auribus erat illud Homericum ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν. Hinc etiam defenderim ἠδὲ, quod G sane contra Nonni usum (vid. Lehrs. Q. E. 268 sq.) intulit. Nam ἠέ, quod praebent edd. M, quomodo bene defendatur, non satis perspicio. — χιτῶνα Ma, χιτῶνας v. — 92 ὡς edd., ἐς etiam M. — Ma hos tres versus 92—94 initio ἐρέω scripto transtulit post 46, 48 — καρήνῳ, infelici acumine. Quam melius G ad 94: „Palam est, hunc versum Baccho, non Cadmo dici potuisse, cf. XLVI. 10. sqq. Praeterea oratio in antecedd. aperte imperfecta est, ut lacuna necessario statuenda sit." Sed comes noster ne lacunam statuat incredibilia quaeque statuit! Patet versibus deperditis argumentum pro Iovali Bacchi origine e Minervae natalibus petitum ita esse refutatum, ut haec quidem Iovis aegidem vibrare, Bacchus vero ea carere dicatur. Probabile igitur commate post ἀσπίδα posito clausulam v. 93 Παλλὰς Ἀθήνη ad sequentem versum, cuius initium αἰγίδα fuerit, pertinere. — 96 Διόνυσος edd. M. — 104 Σικελόν v, Σικελὸν ex em G Ma, probaveratque Lehrs. Q. E. 302. — 108 et 109 „aut corrupti, aut alieno loco intrusi." G. Inter 115 et 116 ponendos, inter 107 et 110 vero defectus signa figenda esse mirum est quod nemo animadvertit. — 112 εἰ τότε v. — 114 λαβὼν v. — 116 ἐὸν] ἀνὴρ v, pro quo G ἄφαρ coni receptum a

Ma. — 118 *λιπόστολος*? — 119 *δόλῳ* em Koehler. p. 94.[1]), *δύω*
v, *Διὸς* Ma! — *ἐπίκλοπος* edd., *ἐπίκλιπος* M. — 127 De *χαρασ-
σομένης* „tam nude posito“ haud immerito paullulum dubitat
Rigler. melett. IV, 4. — 130 *φαιδροὶ*? — 131 *ὑποτροχόωσα* v.
— *σειρὴν* fM. — 141 *ἠέρι* et vice versa 143. *αἰθέρι* v. Transpo-
sitionis causa aperta. — 147 *πρύμνης δ' ἠδυπ. βαθυνομένου*
edd. M, *πρύμνη δ' ἠδυπ. βαρυνομένη* G. — 149 *σέλματι* fM. —
154 *ἀπέπτυον* v, quod hic ferri non posse loci ceteri docent, qui-
bus hoc verbum apud Nonnum occurrit, accuratissime collecti a
Riglero melett. II, 8, quamquam ipse de hoc versu non dubitavit
— 162 *νοῆσαι*] *βοτῆος* edd. M. — 173 *πυλωροῦ* edd. M. Corr
Scalig. — 176 *στίχε δαίμων* edd. M. Corr Scalig. — 179 *νομή-
σας* fM. — 180 *περίπλοκος* edd. M. — 184 *οὐ τότε δ'* v, οὐδ
τότ' G coni, haud multo melius. — 187 *αὐλῶν* fM. — 191 *τέ-
κτων*] *τέμνων* edd. M, „participio male repetito.“ G. — 200 et 20
huc transtuli: post saxosum clupeum primum clava et ensis, qui-
bus *cominus* pugnaturus erat gigas, memoranda erant, tum demum
quibus *eminus* utebatur, tela 197—199, ad quae etiam sequenti
(*τηλεβόλους — κολώνας* 202) pertinent. — 198 *πετρήεσσαν* v
quod non solum propter 196 reiiciendum, sed etiam quod hic po
scopulos 197 de *arboribus*, non de saxis sermonem esse v. seq. doce
Quare ne Marcellinum quidem *παχνήεσσαν* ferri potest. — 199 *πε
κην*] *ἢ πίτυν* v, quod propter 200 aperte falsum est; *κλήθρην* M
possis etiam *ἢ δρῦν*. — 203 *σκιεροῖς* edd., *σκιερῆς* etiam M. — 20
*βέλος** mutilo versu fM, *βέλος ὀξὺ ἀείρων* c, unde Gerhar
lectt. Apoll. 204 *ὀξὺς ἀείρων* emendavit; *βέλος ἐν χερὶ πά
λων* supplevit G. Sed desiderabatur accuratior teli Bacch
(*Βακχιὰς αἰχμή* 207) mentio. Quare *ἠθάδα* vel *οἴνοπα θύρσ
in clausula fuisse arbitror: cfr. 208. — 211 *διὰ* non intellig
fuitne *περὶ*? — 220 *ἄστεϊ* v, *ἄλσεϊ* em K I 655 sq. — 243 *ἐξομέν
edd. M, *ἑζομένου* Rh et G, qui peius etiam *ἐσσομένου* suasit. — 2
θοράκων fM. — 251 *βαλών* v, quod non quadrat cum cornu
minus adversarium petente. — 252 *ἔμφρονι* v, quod verum es
de pio Bacchantium furore. — 254 *ἐμῆς* fM. — 255 *αὐτὸς ἰκά
v. Sed hic pronomen repeti debebat. — 256 Mire hoc dictum
sede *Cadmi Semeles patris*. Ma *Καδμείης*, quod tum tantum re
haberet, si etiam *μητρώιον* scriberetur; et fortasse ita scrip
— 258 *ἀνδροφυῶν* fM. — 259 *βουκεράων* edd. M. — 267 *βα

θρῳ hic ut 77 Ma: debebat certe βερέθρῳ, quod infra habemus 282 de eodem carcere subterraneo, qui tamen quin etiam recte εὐρώεντι μελάθρῳ dici potuerit non dubito. — 269 Κιμμέριον em G, sed non recepit; Κιμμερίων v. — 271 βλιβομένης f, θλιβομένης cM. — 273 χρόνος? Cfr. 18 et 46, 158. — 277 παλάμας edd. M. — 278 ταρσῷ edd. M. — 279 σφριγόωσα v, pro quo G σφίγγουσα coniecit. Nostrum ex 131 petitum. — 282 ἀνεπτήσαντο edd. M. Corr Rh. — 287 Pro ταύρων G ex em C θύρσῳ scripsit sed addens: „nisi versum excidisse putaveris." Excidit sane: nam non thyrso, sed manu Bacchae boves laniantur. — 288 μιήνατο fM. — 292 πᾶσαι] λύθρῳ edd. M, λύθρον G ex em Hermanni ad Eurip. Bacch. 730, quae speciosior quam verior. G etiam de χεῖρες vel πέτραι cogitavit. — 293 ἀπὸ] ἔτι edd. M, ἀπὸ G. — 295 ἀθέσμιον v, ἀδέσμιον recte Ma. — 296 μεμηνότα edd. M. Em Herm. ad Bacch. 746. — 300 μαζοῦ edd. M. — 307 αὐτοτελὴς v. — 309 ἐρεσσομένης edd. M. — 313 πρέμνος edd. M. — 314 μιτρούμενον edd. M. — ἅμμα Ma ex em G, ἅλμα v. Utrumque em Hermann. ad Bacch. 732. — 315 πεπότητο? Non tigridi insidet Satyrus, sed ipse portat tigridem frustra reluctantem. Quare erravit Hermannus, cum 316 καθήμενος scripsit; contra 317 φορῆος scribendum erat pro vulgato φορῆα. — 318 Ne quis αἰνά coniiciat, dentes intelliguntur ex maxillis prominentes. — 322 ταύρῳ v. — 325 Post hunc versum quaedam excidisse insolens iunctura ostendit πόδεσσιν ἐβακχεύοντο — χείλεσιν. — 330 κυδοιμῷ] θορύβῳ edd. M. Em Dorvill. ad Charit. p. 680. — 333 ἑπταπόλων edd. M. — 335 μάρτυρι suspectum. An γείτονι? — 338 κατάσσυτος edd. M. — 340 πεπότητο hic quoque? — 341 κεκριμέναι v. — θερμῷ] θεσμοὺς edd. M. — 343 αὖραι edd. M. — 344 πολλάκι] πολλαὶ edd. M. — 351 σάλων f, ναλῶν (sic!) M.

LIBER XLVI.

1 γίνωσκεν ἔρως f, γίνωσκεν ἔρως M, γίνωσκεν Ἄρης c, γίνωσκεν ἀνὴρ G; γίνωσκε μέροψ imperite coni Koch. 187. — 12 θείης edd. M. — 15—17 Transpositionem necessariam fecit Scalig. — 17 Ζεὺς μένος] ὁ Ζεὺς μ' edd. M. C tentabat ὁ Ζεὺς ἠέξητο. — 18 ἢ θεός, ἠὲ γονῆς ἀπέμαξας edd. M; ἢ θεὸς ἠὲ γόης ἀπεμάξαο καὶ σὺ τεκοῦσαν G infelicissima emendatione, quam pro „certa" habuit! Non opus est, ut ceterorum commenta (etiam

Graefi ap. Uwarov. p. 201.) recenseantur post praeclaran
187 emendationem, qui ex 48, 229 ἤθεα σῆς κενεῆς ἀ
scripsit: tantum pro κενεῆς restitui debebat ut aptius
Nonnicum δολίης. — 20 Post hunc versum Penthei ora
disiecta erat, cui suum ordinem restitui: primum ex
morte fulmine percussae probatur Bacchum non Iovis fil
(27—39), qui certe probabiliori fabula e capite non e lu
vis sese enatum fingere debuisset (40 sq. 44—48.). Sed
sit Iovis filius atque civis Olympi, sibi, qui Thebanus
barbarus, patriam relinquat aliosque Indos interficiat
21—26.). Postremo cupit, ut Bacchus Iovis filius sit,
Echionis filio vinci possit (49—51). Sensit confusionem
suo more ita auxit, ut eius commenta referre taedeat. —
νητον v. — 35 λῦσε hic displicet, ubi Pentheus affirma
les embryonem cum ipsa combustum esse. An *καῦσε*? -
ἓν ἔπεισα, ἑκών edd. M; ὥς ἐνέπουσιν, ἑκὼν coni Rh
mann. Orph. p. 753. — 40 Fortasse *ἀλλά με τοῦτο*. —
τονα f, γείνατο etiam M. — 22 τέκεν ὑγρὸς edd. M; „
nimis otioso." G. — 50 σ' ἐφύτευσεν edd. M. — 55 Scri
tuit καθαρὰς ὠδῖνας ἐλέγχων. Sed non dubito quin eode
h. l. διδάσκων *cognoscendi* sensu posuerit Nonnus, quo
tus — ei enim suavissimum carmen non abiudicaverim —
cantato illo versu μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χλοάοντα διδ
60 δεδάασι edd. M. — 61 Πενθεύς edd. M. Corr iam
ἐγὼ χθονίοιο v, sed hic versus iisdem verbis constare
atque eius repetitio 68. Potuit etiam utroque loco ἐγὼ χ
scribi; sed pronomen otiosius mihi videbatur. — 66 „
ἐνίψεις." G. Nulla causa! — 69 κύδηνε edd. M. — 73
μᾶλλον edd. M. — μοίρης edd. M. Corr iam Rh. — 79
fortasse inter Semeles ancillas quaerenda, cf. VIII. 193.
ter etiam explicanda est. Sed vide, ne Πυθώ scribendum
Recipere oblitus sum. — 82 πενθεῦς fM. — 83 θυιὰς]
corruptum ex versus initio; „sanum non puto." G, qui tan
invenit. Cfr. 45, 5. — 99—105 Ordinem horum versuum
in edd. M conspicitur, restitui, quem turbavit G, cum
gitaret post 98 unum versum excidisse. — 102 μήτηρ
„veram lectionem monstrat v. 104. οἶστρος Σελήνης." G
δῶκεν edd. M, φαίνων G, δείξας iam em C. — 105 φρ

perperam. — 108 ὤϊξεν εὐώδεας fM, ὤϊξ' εὐώδεας c. Vid. Wernick. ad Tryphiod. p. 125. — 111 ἔσφιγξεν ἐπὶ v. — πλοκάμοισι? — 112 μίτρῃ] τέχνῃ edd. M, quod vix alio modo emendari poterit. Sed tamen μιτρώσας — μίτρῃ haud iniuria displicuit Ma, modo ne ζώνῃ scripsisset! Desideratur verbum, quod etiam ad βασιλήια στήθεα quadrat: an κοσμήσας? — 119 παλμῷ] χαλκῷ edd. e v. 121; χαλκοῖς M. — 125 Sumpsit ex Eurip. Bacch. 912 sq.

καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
δισσὰς δὲ Θήβας καὶ πόλισμ' ἑπτάστομον.

— 131 ἴχνῃ edd. M. — 132 ὄχλον edd. M. „Aliquando de instrumento agresti cogitabam, veluti μοχλὸν ἀρ. vel simile quid.“ G. Mirum sane et haud scio an corruptum ἐνγλώχινα. — 133 ἐπάξιος edd. M. — 134 ἀπὸ Ma; ἐπὶ v, ex versu sequente. — 135 ἐπ'] ἐν v, quod ferri nequit. — 140 αὐτομάταις edd., αὐτομάτοις G tacite, nescio, an consulto. Sed vid. Rigler. melett. V, 12. — 142 ἁγνὰ] ἱερὰ v. — 153 χθόνα δ' ἔκτοθι Πενθεὺς edd. M sine lacunae signis. „Graefius, non animadversa imitatione Euripidis, de qua dixi ad Bacchas v. 1056. 1062. coniecerat εἰς πέδον ἐγκλιδὸν ἄλτο· κατὰ χθόνα δ' ἔσχεθε Πενθεὺς θαλλὸν ἀερσιπότητον. Ergo lacunae signa posui, cui certam fidem facit Euripides. Rhodomannus: ἔκτοθι displicet.“ *Hermann.* Hoc quidem nullo pacto ferri poterit, quare ἐκταδὰ scripsi de abietis cacumine humi extenso, quo facilius ei insidere possit Pentheus. — 158 καί ποτε edd. M. — 161 ἀφροτόκοις Ma ex 45, 156. Sed oblitus est 45, 226! — 162 σπεύσω μὲν f, σπεύσωμεν etiam M. — 164 πλέξοιμι edd. M. — 171 ἐπιβρύσειε f, ἐπιβρίσειε etiam M. — 181 εὐπαλάμῳ em Scalig., εὐπετάλῳ edd. M. — 183 θάμνον edd. M. — 186 „ἐγυμνώθη recte de caesa sylva dici potuisset, de una arbore satis ineptum est.“ G. Amat talia Nonnus: cfr. 150 sq. et 44, 87 sq. — 191 ἰδὼν em G, sed non recepit; ἔχων v. Sumpsit item ex Bacch. 1105 κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν. — 195 σοία om edd. M, egregie supplevit Rh; F coniecerat τὸν υἱέα σεῖο κομίζων, melius certe G τὸν ἔτρεφες; ἦ ῥα κομίζω. — 201 sq. huc transtuli: γένεια νεότριχα componuntur cum στήθεα λαχνήεντα, tum οὐ θῆρα δοκεύεις respicit θῆρα πόθεν καλέεις μ'. Postquam his quatuor versibus (195 sq. 201 sq.) singula, quae inter se atque leonem intercedant, discrimina frustra enu-

meravit, iam de salute desperans addit 197—200, quo morien-
dum sibi esse videns patriam matremque valere iubet. Quam
cum *παιδοκτόνον* vocavit, atrocitate rei commotus rursus, ut
sibi filio parcat, admonet, sed cum nihil audiat, certe, ut suis
ipsa manibus se trucidet, acerbe optat. — 208 Ne quis *θοαῖς* con-
iiciat, *νόθαις* cum ironico quodam acumine dictum est: perire
vult certe maternis, quibus enutritus est, manibus, non alienis
ceterarum mulierum. — 212 *ὀπισθιδίους* v; „quasi revera bestia
quadrupes fuisset.“ G. Verum suppeditavit **45**, 132. — 214 *πε-*
ριπλεχθεῖσα v, *περιπλεγχθεῖσα* M; sed *παραπλαγχθεῖσα* vel *νοο-*
πλαγχθεῖσα iam coni G. Ante oculos habuit Bacch. 1114 sq. *δια-*
στρόφους κόρας ἑλίσσουσ᾽, οὐ φρονοῦσ᾽ ἃ χρὴ φρονεῖν. — 216 *τολ-*
μήεντι v, *τολμήεντα* em Hermann. ad Bacch. 1133.—„Excidisse hi
nonnulla puto: de qua re dixi ad Eur. Bacch. 1118. et 1133.“ *Her-*
mann. Non persuadet! Omnino Nonnus singula quidem eaque sati
multa ex Euripide expressit, nec tamen totum narrationis tenore
persecutus est. — 225 „Fortasse *ὑμετέρης*.“ G. Causam non video
quidni filia de matre ad patrem dicat: *nostra* Harmonia? — 23
τεκούσης] *Λυαίου* v; G coni *ὀπιπεύσειεν Ἀγαύης*, quod recepi
Ma, minus commode. — 234 *συγγενὲς* edd. M. — 240 *ὁ μοκλήν*
Quamquam cfr. *θ* 383. — 241 *πενθάδα φωνήν* v; sed *πενθάδι φω-*
νῇ coni G. — 245 *εἰσέτι* suspectum. — *ἀείρω* edd. M; em C, qui
sequentes duos versus transposuit. — 246 *παιδοκόμου* — *Κάδμο*
edd. M. Em C. — 252 et 251 Hos versus sedem mutare iussit Ma
res aperta. — 259 *ἀλήτης* iam F em, *ἀθήνης* edd. M. — 261 *Πε*
θέος οἰχομένοιο καὶ ὀλλυμένου Πολυδώρου v, contra rei verit
tem; praeclare sanavit Ma transpositis participiis. — 266 *ῥέω*
γέρων v. — 268 *Κάδμου* em Scalig., *Βάκχος* edd. M. — 278 *βρ*
μίους edd. M. — Tum pro *φιάλας* hic et **47**, 9 *φαλλοὺς* substituit M
— 279 *πτύχα μηρῶν* ridicule coni Koch. 187 ex aliis locis (7, 20
19, 270. **21**, 205. **25**, 222. 317. **44**, 161. **48**, 655.), quos si a
curatius inspexisset, vidisset eorum diversissimam esse rationem
Non sufficit etiam in his scriptoribus parallelos locos comportar
si iis uti nescias! — 283 *ἀκόρητε* suspectum. — 298 *ταμίην* fl
— 299 *Κάδμου* iam em F, sed *κόσμου* edd. M. — 302 *ὠκυμ*
ρους Ma, sed singularis potius ad *Ἀκταίωνα* cogitatione repete
dus videtur. — 311 *αὐτοχύτου* v, quod mire defendit Rigle
melett. V, 16; *ἀρτιχύτου* Ma, *ἀρτιφάτου* vel *ἀρτιλύτου* coni

Nihil horum sufficit. — 329 σῆς coni G, sed non recepit; σὴ v. — 331 ἀνόνητον non satis intelligo: an ἀνόητον? — 333 ἐκώκυον] ἐγὼ κλύον edd. M. — 340 ἡμετέροισιν edd. M; „contra veritatem.“ G. — 350 γελάσσῃ fM. — 359 λυσιπόνῳ v, λυσίπονον em K I 657: cfr. δ, 220 sqq. — 363 Versus obscurus Christianum quiddam redolet!

LIBER XLVII.

11 κοῦραι] κόρσης v. — 15 Κηφησίδες edd. M. — 20 δίθροον edd. M; „fortasse e v. 26.“ G. Corr Rh. — ἠρεύγοντο valde suspectum, nec ὧραι placet. Nihil iuvaret, qui ἠρεύθοντο scriberet. — 23 δόναξ Ἀχαρνεύς fortasse ex Theocr. VII, 71 provenit:

αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς.

— 25 Μυγδονίης edd. M. Corr Rh. — ὁμόθροος v; poterat etiam ὁμόστολος vel ὁμέμπορος scribi. — 27 ἐπικλίνουσα ἑῇ edd., ἐπικλίνουσαν ἑῇ M. Em Rh. — 31 ἀνέκραγεν edd. M. — 32 λάλος] δ' ἀλὸς fM, καλὸς c. In alia omnia abiens Rh καί που Δαυλιὰς ὄρνις. — 35 ἐς om fM. — πέλεν em G, sed non recepit; πλέον v. Sed fortasse adeo ὅς πέλε πάντων φέρτατος scribendum. — 36 φυτεύων v, φυτεύειν em Struv. p. 24. — 46 μέλπουσι edd. M. — 47 βοόωντες bene em Koch. 187, δώσοντες v, θροέοντες Ma, φάσκοντες coni G. — 52 ὦ γέρον] Ἴκαρος v, quod aperte falsum substituebatur deperdito initio, quod ex 46 facile restituendum erat. — ἐρίζει edd. M. — 62 κυπελλοτόκοιο v. — 63 „Fortasse dedit δόχμιον ἀμφιέλικτον — ἴχνος.“ G. Nimiis oneraretur epithetis. — 69 βωθρῆσαί fM, βοθρῆσαί c g m, βοθριάσαι em Gerhard. lectt. Apoll. 201; ἀποθρίσσαι coni Struv. p. 19. Cfr. Hermann. Orph. p. 762. — 70 „φιλοεργὸς fortasse verum est, fortasse scribendum φυτοεργὸς, ut vv. 58. 125. etc.“ G. Nimium hic foret φυτο — ante οἰνοφύτους et φυτηκομίας. — 75 ἄκρων edd. M; „cf. v. 42.“ G. — 79 Κηφισσοῖο v. — Post hunc v. qui sequebantur novem versus ita transponendi erant, ut feci: novum laticem primum non ex fluviis aut fontibus haustum (79. 82. 80 sq.), deinde non ex melle ut cyceonem arte factum (83. 88. 84 sq.), tum lacte multo dulcius (87), denique ne ex oliva quidem progenitum (86), sed si ex vernis floribus ab Horis expressum sit, potius rosaceum rorem videri (89—92) demonstratur.

— 88 male suo loco legi vel dativus συμφερταῖς λιβάδεσσι docere potuit; sed cyceon a melle omnino disiungi nequit: cfr. 5, 273. — 87 ἐμμενὲς αἰεί em Wernick. ad Tryphiod. p. 146, εὐμενέεσσι edd. M, εὐμιγέος τε G, ut id ad κυκεῶνος referretur, quod improbat Struv. p. 19. Sed dubito an lateat epitheton lactis, ut ἡδυπότοιο. — 99 μὴ σὺ] μήτι v. — 109 ἄργυφα v, ἀτρέμα vel ἔγχλοα tentabat G; ἄγρια em K I 657 sq., quod etiam nunc teneo, quamquam Rigler. melett. IV, 15 ἄχροα vel ἄρσενα tentavit. — 110 δὲ βαρύνετο edd. M. Corr Hermann. Orph. p. 696. — 111 οἰδαίνοντες g errore, quem repetiit m. — 120 σταχυηκόμον edd. M. — 123 ἐχέτλην Ma e coni G, qui putabat ἱμάσθλην cum κέντρῳ non coire. Sed vid. K I, 658. — 124 δαμεσίχροϊ g errore, quem data opera corr Ma. — 125 μογέων nonnihil suspectum. Fortasse μεθύων, scil. πληγῇσι, nisi hic simul tam amplus esset verae ebrietatis locus. — 126 Ne quis πολλοῖσιν coniiciat, cfr. 169 πατροφόνους κορύνας. — ἐπισκαίρων v. Vid. Rigler. melett. VIII, 6. — 130 αἱμαλέην φ. ὁμ. οἴνου ἔερσην edd. M. — 132 ἀνάπαυμα Ma e mentione G, contra Nonni usum. — 135 Ἠριγόνη edd. M. — 138 οἰόθι] ἔκτοθι v hic quoque; αὐτόθι coni Rh, paullo melius: vid. *H*, 39. 226. — 147 ἀνδροφόνοι f, ἀνδροφόνοις etiam M. — 149 εἰς νομὸν G ex 180, qui nihil probat. — 150 ἀνειρείης fM. — 151 πανομοίιος edd. M. — 155 νεοσφαγίοις v. — 156 μάρτυρι κούρη? — 159 ἐρευθομένοιο em Koch. 188 ex 46, 281. Cfr. infra 167. — 166 καναχῆς edd. M. — 171 μόνον fM; etiam φόνον legi posse observat G. — 181 γενετῆρι] παρακοίτῃ edd. M, σέο πατρί G. — 184 ἀκόρητον edd. M. — 186 ἀπειρήτων fM. — 189 μυροὺς fM, μηροὺς c, quod cave probes. — 191 ἔτι πείρῃ fM, ἔτι πέτρῃ c g m, quod non sufficit. — 198 ἥτινι edd. M, ἢ τίνι G. — 201 ἔτι om fM, add F et Rh. — 204 ἐπιφθιμένῳ v, ἐπιφθιμένη coni Koch. 188. — 217 εἶ δε fM, εἰ δὲ c, etiam peius. — 221 „μαινομένη sc. virgo, etsi fieri potuit, ut versus sequeretur, virginem diserte nominans.“ G. — 223 In M inter ἀγχονίῳ et σφίγξασα lacuna est. Si quid periit, potius ante ἀγχονίῳ periit, quod non poterit a δεσμῷ separari, cum sane illud ἀμφὶ δὲ δένδρῳ paullo obscurius videatur. — 225 sq. Necessariam transpositionem fecit G. — 234 οὐ δέ μιν f, οἱ δὲ μιν M. — 235 ἀκροτάτοισιν edd. M; hoc esset *suspensis pedibus*. „Cf. XLVI. 136.“ G. — 236 κατήγαγον nonnihil suspectum. —

ἀγχινεφῆ edd. M. — 242 ξεινῆς v, ξυνῆς c ex em F, κοινῆς Ma! — 245 ὤλολε v, ὤλετο c ex em F. „Sciens retinui lectionem antiquam." G. Sciens mutavi. — 255 ὁλκάς] ὁλκῷ edd. M, Ἀργώ em Scalig. — 261 ὀπωρινόν egregie em Koch. 188, ὁμόῤῥυτον v, pro quo varia tentarunt alterum altero peius: ὁμόῤῥοθον, ὁμόστολον, ὁμόσσυτον, ὁμώνυμον, ἐπώνυμον! — 262 „Alius malit ἐπεξύνωσε." G. Recipere debebam. — 266 Νάξου] μαξοῦ fM. — 271 δ'] τ' edd. M. — 295 ἀπὸ ψαμάθοιο v, quod erunt qui defendant. — 298 Post ἀλλὰ fortasse quaedam Thesei fugam accuratius narrantia exciderunt. — 299 βαρύδρομον edd. M. — 302 θαλάσσης v, corruptius etiam M παφίη — θαλάσσης. — 303 ἀήτη edd. M. Sed mira est locutio! — 306 ἀσελγέα Ma ex Eupol. fragm. incert. 25 ἀσελγὴς ἄνεμος. — μεσσομένη fM, λισσομένη c. — 310 τηλήμονι f, τλήμονες etiam M. — 312 ἐρῶν edd. M. — ἀπ' εὐθήτῳ fM, ἀπευκταίῳ c; sed ἀπευθήτῳ etiam invenit F et Rh. — 316 ἐς κρίσιν ἧκε edd. M; ἦ κε ceteris servatis pessime F, εἰ κρίσις ἧκε coni C, εἰ κρίσις ἧκε Rh. De adverbio ἧκα, quamquam „verissimum" dicit G, adhuc dubito: an ὦκα? — 318 δάκρυα edd. M. — 321 ἀλλά] αἰθέ fM, αἴθε v; quo servato G οὐ pro ἔτι scripsit ex 366, qui nihil probat. Nostram emendationem sequentia firmant. — ὑπναλέην edd. M. — γάρ] δὲ v. — 327 εἵμασι edd., εἴμασι M, ἅλμασι mire coni Spitzner. v. Gr. her. 58. Em iam Rh. — 328 οἷον edd., οἶον M, quo retento Gerhard. lectt. Apoll. 159 ὢ πόποι pro ὤμοι coniecit. — 329 παρθένος edd. M. Em Rh. — 335 Post hunc versum 345—349 collocandos fuisse nexus sententiarum docet: postquam somnium eiusque delicias praedicavit citra summam tamen voluptatem cohibitas 321—335, ut idem redeat desiderio suo satisfaciens optat 345—349; quod cum non sit futurum, iam a somno ad ventos, qui sponsum Athenas versus abripuerunt (336—344), et ad Aeolum ventorum dominum se convertit 350 sqq. — Ma cum et ipse hos versus loco movendos putasset, permirum tamen est, quod inter 337 et 338 eos intrusit, ubi omnia turbant. — 355 ἀγνώσσοντες edd. M. — ναύτης] Θησεύς fM. Utrumque em F. — 357 αὐτὸς edd. M. — ποτέ om fM; etiam πάλι et τινὰ inseri potuisse observat G. Illud tamen a Nonno alienum. — 361 εἰαρινοῖς edd. M. — 363 ποτὲ edd. M. — 364 ἤλιτεν οὗτος ἄθεσμος ὁ ναυτίλος edd. M; „versu a Nonni elegantia alienissimo." G. — 368 sq.

αὐτὰ δέ μοι bis edd. M. Em C. — 379 δ' om g errore,
repetiit m. — 381 ἁλός em Scalig., χολοὺς (sic!) fM, καλὸν
ή
385 ὑμετέρης v, υμετέρης M, unde alterum recepi. — 4
huc transponendos fuisse quivis videt: lecti genialis comp
nem antecedit hymenaeus. Iidem versus infra, quo vulgo
tur, in comparando Pasiphaës et Ariadnes amore aperte tu
— 404 ἀείσω? — 405 ὑποκλέπτουσα ἐριζυγέος f, ὑποκλ
σαν ἐριζυγέος M. — 391 Nullam vulgo agnoscunt lacunam.
την Ἀριάδνην fM, Κρήσσην Ἀριάδνην c, Κρήτην Μαρ
G: „oppositio requiritur, et quod attinet prius vocabulum
Κρήτην idem involvit, quod Falk. quaesivit, quamqua
prium esset: μετὰ Κρήσσην Μαραθωνίς.“ Hoc ipsum
Ma; Hermannus addidit: „Praestaret Μαραθῶνι. Co
v. 704.“ Sed comparanti hunc ipsum locum patet tale q
cidisse:

καὶ στορέσω σέο λέκτρα καὶ εἰς θάλαμόν σε κομίσσ
Ἀτθίδα ναιετάουσα μετὰ Κρήτην Ἀριάδνη.

— 393 πολύχροον Ma. — 399 μελιζομένοιο βοτῆρος edd.
ϵ̈
401 ψαύσοιμι v. Corr G. — περὶ v, π (= περὶ) M. Sed
em παρὰ G. — 403 Θησῆι] Μίνωϊ edd. M; φθεγγόμενον
Ma e coni Scalig. „pessumdato orationis nexu“ G, qui
tose φθεγγόμενον δὲ νυῷ σε scripsit. Nemo vidit
cum antecedentibus cohaerere, ut dativi ex παρέσσομα
sint. — 415 ἀνήλυτον f, ἀνήνυτον etiam M. — 418 ὅρ
ὅρκον etiam M. — 419 ἐτέρπετο fM; μάλ' ἐτέρπετο etiam
suit F. — 431 βρότεον] an ῥοδόεν? — 435 εἶδας fM; etiam
proposuit F. — 437 ἄμυνε] ἔμιμνε edd. M. — 438 Ἀριάδνη
Ἀριάδνη M. Em Rh. — 440 εὐνὴν] αὐλὴν v. — 445 ἀστερ
Ma. — 450 Ἀνδρομέδης edd. M, quo retento haud scio
ἔδρακε pro ὤπασε scribendum sit. — 466 δὲ] τε edd.
ἐρέπτων em C, ἐρώτων edd. M. An ἑλίσσων? — 467 π
v. — σύγχρονος ἄστρων edd. M, σύγχροον ἄστρων G.
προάγγελος edd. M. — νύμφας ναξιάδας edd. M. — 474
φέα suspectum. Num ἀπενθέα, ut 312? — 481 ἀχνυμέ
ἀχνύμενος etiam Ma, de quo ne dubites, vid. 48, 375. 784.
ἀντομένης f, ἀντομένοις etiam M. — 484 δειλαῖς fM, δει

— 485 *μαχαίραις* edd. M. — 491 sq. Hos versus praeclare huc transtulit Ma, ut vel iteratio docet. Sed vulgo *δ'* post *μήτηρ* additur, quod nec Ma sustulit. — 487 *δὲ* om fM. — 501 De *πατεῖ* cfr. Lehrs. Q. E. 259. — 502 *πρόμος*] *γόνος* v. — 503 *θύρσῳ* em G, sed non recepit; *κισσῷ* v, quo servato v. sq. *κισσοφόρον* scribi deberet. Cfr. 522. 538. alibi. — 505 *ἀνάψω* coni Koch. 188, frustra. — 509 *ἐμὸς*] *ὅλον* edd. M; „inepta repetitione." G. — 514 *οὔτος ἀνδρομέης* f, *ουπος* (sic!) *ἀνδρομέης* M, *οὔτος ὅς ἀνδρομέης* c, *οὐ κλυτὸς ἀνδρομανῆ* G, quod improbavit Lehrs. Q. E. 258*); *οὐδ' ἐμὸς Ἀνδρομέδην* em K I 659, probavitque Lehrs. l. c. Cogitari etiam poterat de *οὐδέ ποτ' Ἀνδρομέδην*, sed non debebat de *οὐ τόσον Ἀνδρομέδην*, quod protulit Koch. 188, scilicet abusus 32, 67. 47, 613, qui loci docere poterant illud *οὐ τόσον* non cum *ἱμείρουσαν* sed cum *ἐρρύσατο* iungendum fore, quod patet ineptum esse. — 522 *θύρσῳ*] *κισσῷ* v hic quoque. — 531 *ἀφνείης* f, *ἀφνίης* M, *ἀφνειῆς* c g m obscurato vitio; *Ἀονίης* optime Struv. p. 10. Wern. ad Tryphiod. p. 313 *ἀφνειῆς ποταμὸς Θήβης* scripturus erat. — 539 *ἀϊστώσουσι* edd. M. — 541 *δαφοινήεσσα* v. — 543 *χαλκοφόρον* edd. M. — 545 *γαμοκλόπος*? — 546 *Δανάης* edd. M. — 547 *οὐτιδανὴ* v, *οὐτιδανῷ* c m ex em F; „retinui lect. edit. princ. quia *Δανάη οὐτιδανή* alliterationem acute quaesitam continere videbatur." G. Huius generis acumen alienum a Nonno. — 555 Hunc versum et qui sequuntur usque ad 563 statim post 550 ponendos fuisse sententiarum cohaerentia ostendit: primum incitamenta pugnandi Perseo enumerantur, tum quid inde ab eo pugnante expectetur exponitur. Et optime post 559—563 quadrant 551-554 emendato praesertim 551, qui ne in vulgato quidem ordine ita tolerandus erat. — 558 *ἐσσομένην* edd. M. — 561 *ἀντιτύπων* edd. M. — 551 *Σειληνοῖς*] *καὶ Σατύροις* v, quod vel ante vel post 559 ferendum non erat. — 553 *καὶ*] *ὡς*? — *κατὰ* edd. M; *μετὰ* iam em Rh et C. — *πικρὸν* nonnihil offendit: num *λυγρόν*? — 575 *θώρηξεν*] *κούφιζεν* edd. M; „verbo e v. 573. male repetito." G. Possit etiam de aliis verbis cogitari, ut *θάρσυνεν*: sed vid. 48, 13. — 580 „*ἔδραμε* insolentius dictum; an *ἔχραε*?" G. Tum addi debebat dativus. Mihi sanum videtur vulgatum de equitatu: alioquin *ἔρρεε* praeferrem. — 581 *θηγαλέοις* edd. M, *φρικαλέοις* ex 595 G; *τρηχαλέοις* ex 6, 201 em

K I 644. — 592 ἀεξητῆρα fM. — 603 μενεδήιος] τέο δήϊος edd M, σέο δήϊος G. — 606 τευθοωμένον fM, τεθεωμένον c e coni F qui etiam τεθολωμένον tentavit. — 613 οὐ] εἰ edd. M. — 61 οὐδ' ἐμὲ G, perperam. — 616 ἐχυτλώσαντο Ma ex em G, ἐκυκλώ σαντο v. — 627 ἤριπον edd. M, quod revocavit Ma. — 630 νό θον om fM, κακὸν c, quod recepit Ma auctore Mosero. — ἦθ c, male. — 635 δ'] τ' edd. M. Fortasse particula omnino d lenda erat. — 637 στένουσι fM. — 642 ἕως Ma ex em G recepi ἐγὼ v. — 649 δήσω edd. M. Tum exspectes μείονι, quoniam Pe seus elevatur. Sed tum infans erat, nunc vir et bellator Perseu — 658 μορφῇ] ταρσῷ v, ῥιπῇ vel παλμῷ coni G, ῥοίζῳ Ma. — 6 ἔτρεμε edd. M. — 677 σε σάωσα] ἐσάωσα edd. M. — πύργων πυρσῶν em Koch. 188 ex **31**, 45. Et vid. **8**, 405 sqq. — 6 ἐπιβρίξειε edd. M. Corr Rh. — 694 „οὐ λίνα *M.* sanum est; Sc liger male sollicitabat, scribens ᾧ λίνα *M.* ἕ cf. II. 678. VI. 94 G. — οὐράνιον fM, οὐράνιος c, οὐρανίου G. — 696 ἡ] τῷ ed M; „suspectum, neque enim facile τῷ pro τούτῳ, τῷ αὐτῷ su hic poterit. Non magis placeret ἡ Διΐ aut σῷ Διΐ ν." G. H mannus ᾧ scripsit, Ma σῷ praetulit. — 701 ἀστερόφοιτος edd. „sed cf. v. 251." G. — 703 ἤθελεν retento, quod vulgo legitur χθονὶ λάμπειν G, qui tamen etiam de nostro quamquam „min apto" cogitabat. — 708 Male G tentabat τοκῆος „de solo Iov Sunt omnino maiores: cfr. ad **42**, 364. — 709 Ἰνοῦς edd. M. Rh. — 710 θυμὸν Ma propter θύρσον iam supra 705 positu Propter id ipsum repeti debebat! — 712 ἀναστήσωσι edd. M. 716 οὐδέ μιν edd. M. — 726 ῥήξατε fM. — 730 χορείῃ Ma em G, πορείῃ v. — 731 ταρσοί Ma ex em G, θύρσοι v.

LIBER XLVIII.

1 παρδαλίων hic quidem edd. M. — 5 ἄρεος edd. M. — ἀμετρήτων v, ἀμέτρητον Ma e corr Huetii. — 13 αὐτογόνῳ e M. — λεόντων edd. M, γιγάντων certatim em Rh Scalig G Spitzner. v. Gr. her. 55. — 19 ὅπη edd. M. — 21 χθονίων „Cun. corrigebat: καὶ χθονίην ναέτειραν ὅτε γλ. etc. infelici Chthonius est proprium Gigantis nomen." G. — 31—89 Bac Gigantomachia ita turbata erat, ut eodem modo, quo iam a rum pugnarum descriptiones, versibus transpositis in ordinem digi deberet. Neque operae pretium facturus mihi videbar,

singulas vulgati ordinis difficultates atque ineptias singulatim enumerarem, cum vel obiter legenti sponte in oculos incurrant. Praetera hic quoque sive multa sive pauca perire potuisse ut libenter concedo — nam quantum in his monstris enarrandis poëtarum imaginatio luxuriari solita sit satis constat —, ita certa defectus indicia hic quoque deficere contendo. Iam Graefius adnotavit versus 51—53 „turbare nexum et ita comparatos esse, ut non initio pugnae, aut medio certamine, sed sub finem demum huiusmodi sententiam exspectes, ut fortasse post v. 86.“ Hoc ut verissime dictum sit, nec tamen Marcello patuit, qui fortius quam sollertius turbas turbis expulit hoc modo:

31—44 *ὣς* — *Ἀλκυονῆος.*
71—80 *Ἀλκυονεὺς* — *Διὸς αὐτοῦ* (sic!).
46 *ἀλλὰ* — *Γιγάντων,*
45 *οὐ* — *ἀε'ρων.*
47—55 *αἰχμάζων* — *Διονύσου.*
60—62 *καί τις* — *ἰάλλων.*
56—59 *καὶ* — *Γιγάντων.*
81—86 *πῆ* (sic!) *τινος* — *Γιγάντων.*
63—70 *καὶ* — *κεραυνῷ.*
87 sqq. *καὶ νύ κε* etc.

Quae cur vulgatis non praestent exponere et longum est et taedii plenum nec necessarium quidem, cum vix metuendum sit, ne quis Marcellinam rationem prae nostra sit amplexurus. Sed hanc paucis explicare placet.

Terra igitur Baccho irata filios *Gigantes* ut in eum iter ingredientem impetum faciant concitat (1—31), quo facto cum alii scopulis armati (32—38) eum aggrediuntur, tum inprimis et *Peloreus* Pelion Chironis sedem iaculans (38—42) et *Alcyoneus* Typhoei instar Haemum cum aliis Thraciae montibus nequidquam in Bacchi caput coniiciens (71—80). In hunc igitur ante omnes incurrens Bacchus non ferro, sed *viteo racemo* Gigantis manus atque anguineos pedes demetit, Giganteos dracones suis simul serpentibus terrens (43—50. 54 et 55.). Iam vero primum *facem* prehensam atque fulminis in modum per aërem quassatam ceterorum Gigantum capitibus incutit, cui flammae solus Enceladus non succumbit vero fulmini reservatus (56—70), tum prostratos cum serpentibus suis sumpta *hedera* conficit (81—86), ut innu-

mera Gig…
torrentes rube…
cisset, nisi sponte p…
maluisset (87—89).

Iam ad singula transgredior…
33 νυσαῖον v, quod non debebat G…
Thraciae; νησαῖον, quod coni Rh et anon. …
M: aperte postulatur oppositis ὑψινεφῆ κενεῶνα…
ἀρούρης, ἀλιζώνοιο ἰσθμοῦ. — δ' ἀσίδηρος em G, sed…
pit, δὲ σιδήρῳ v: cfr. ad 81. — 36 et 35 Transposui hos ve…
quoniam in vulgato ordine διαρρήξας peculiariter de isthmo…
ctum minus commode etiam ad λόφον πετραῖον referendum es…
— 41 ἀσκεπέος v. — 74 et 75 Neque hic quemquam mihi ad…
saturum arbitror, quod duorum versuum hemistichia sedem…
tare iussi. Vulgo enim sic haec leguntur:

εἰς σκοπὸν ἀχρήιστον ἀνουτήτου Διονύσου·
καὶ σκοπιὴν ἔρριψεν· ἐφαπτόμεναι δὲ Λυαίου etc…

— 76 ἀῤῥήτοιο edd. M. Em Rh et anon. Villois. l. c. — 80 „…
νύσου suspectum: non enim de novi Typhonis, Alcyonei (v…
sqq.), pugna adversus Bacchum, sed antiqui Typhonis certa…
contra Iovem sermo esse debebat, veluti καταιχμάζων…
ἄντα, vel Διὸς αὐτοῦ. Sed fortasse librarii quaedam omise…
ubi huiusmodi versus de antiquo Typhone praecedebat, et…
nuata comparatione: οὕτω καὶ Ἀλκυονεὺς τότε μάρνατο —…
sequebatur, Bacchi nomine in fine posito, uti nunc v. 80…
mus." G. Διὸς ἄντα suo iure improbavit Struv. p. 20, Διὸς…
recepit Ma. Sed equidem non video, quidni comparatione in…
posita v. 80 cum v. 77 coniungi queat, quamquam melius s…
statim post 77 ponitur. De lacuna hic quidem non cogitaver…
46 Γιγάντων v. Sed hic de solo Alcyoneo sermo: vid. supra…
49. — 47 βελέμνῳ] κυπέλλῳ v, κορύμβῳ Ma ex 43. — 48 M…
cum totum locum non satis sibi expedivisset, φῦλα Γιγ…
„aptius" putavit. — 59 γυιοβόλῳ edd. M. Em etiam Wern. ad…
p. 460. — 66 καρήνου edd. M e v. seq.; κεραυνοῦ em Sca…
81 Versus bis legitur in f, et altero loco καίτονος. — καί] κ…
cfr. ad 84. — υἷος ἀρούρης] ἄορ ἐρύσσων v, quod recte ut…
33 σιδήρῳ („parum haec arma Terrae filiis apta") damn…
„ἄορ suspectum neque facile conciliandum cum ἀτευχέϊ χ…

84." — 84 Infeliciter Ma ut 81 ita hic quoque *πῆ* pro *καί* scripsit. — *αὐτοτέλεστον* v. — 52 *πορφυρέοις — ἐπορφύροντο*: hic quidem non satis placet repetitio; an *ἐ φ ο ι ν ί σ σ ο ν τ ο*, ut 97? — 97 *παλαίσται* edd. M. Corr anon. Villois. l. c. — 109 *εἵματι*] *εἵμιν* fM. — 113 Quomodo post hunc versum 114—120 in ordinem redigendi essent, monstravit G, quamquam ipse verum non vidit sed tantum sensit, postquam de *πτύχα μηρῶν* difficultatem movit: „videtur res conciliari posse ita, ut dicas, eam primum, positis vestibus, nudam stetisse, post cingulum femoribus circumdedisse, ut luctaturi apud Hom. facere solent." Res est apertissima. — 117 *ἀσκεπέες* v. — 114 *ἡμιφανὴς* edd. M, *ἡδυφανὴς* G, qui tamen etiam *θηλυφανὴς* invenit. Id iam suo loco restitutum optime habere quivis videt. — 123 *πιεζομένῃ — κούρῃ* edd.; nominativos etiam M. habet. — 125 sq. *διχθαδίῳ δὲ αὐχένι δεσμὸς* edd. M. — 130 *ἰξύι*] *αὐχένι* edd. M. — 137 *ἀμβολίην δὲ θελήμονα* edd. M. — 140 „Fort. *οὐδὲ μὶν ἤερτ.*" G. — 141 *ἀνικήτον* v, quod hic adiectivo significantiori cedere debuit. — 142 *ἀντιτύπων* edd. M. — 146 *ἐτανήσατο* f, *ἐτανύσσατο* etiam M. — 147 *καὶ λ ο ξ ο ῖ ς*? — 151 *κούρης* edd., *κούρῃ* etiam M. — 152 *τροχαλῇ* v. — 158 Vulgo nulla lacuna notata:

δεδοκημένην ἢ γόνυ κάμψειν f, *δεδοκημένην ἢ γόνυ κάμψειν* (μ ρ supra κάμψειν) M, *δεδοκημένος ἢ γόνυ κάμψειν* c, *δεδοκημένος ἢ γόνυ κόψειν* G, quo recepto Ma versum inter 154 et 155 posuit. „Locus impeditus et obscurus. Si *κάμψας* sanum, dicuntur haec de Baccho, sed non video, quomodo ille post ea, quae antecedunt, simul *ἀμφὶ νώτῳ ὀπίστερα δάκτυλα κυκλῶσαι* potuerit." (Quidni? Bacchus genu in Pallenes ventrem inniso manus circa medium eius corpus arctissime complicat collo suo iuxta eius latus curvato, itaque eam resupinare studet. G videtur *αὐχένα* ad virginis cervices retulisse.) „Deinde mirum, eum nunc inter hos nisus sua sponte succumbere: quod si dolo faciebat, monere debebat poëta." (Atqui clarissime explanavit 160—164, cur *ἑκούσιος* succubuerit deus!) „Igitur lacunam statuemus circa v. 158. ut alia quaedam in vv. 160. sqq. suadere videntur? Fortasse. Sed foemininum *δεδοκημένην* eo ducit, ut totum locum de puella dici suspicari possis: *ἀμφὶ δὲ νώτῳ μ. κύκλωσεν ὀπίστερα δάκτυλα κ ο ύ ρ η, ἢ σφυρὸν ἢ κνήμην δεδοκημένη ἢ γόνυ κάμψειν*. Iam sequentia bene cohaererent." Recte *δεδοκημένη* commendavit, sed recte

etiam lacunam esse obiter suspicatus est. Patet enim puellam ita ut vidimus petitam una manu (hinc οὐτιδανῇ παλάμῃ 160) demissa Bacchi aut crus prehensum subducere aut genu caedere conatam esse, quorum si alterum e sententia cessit, adversarium concidere necesse erat. Non successum quidem habuit, sed sponte succubuit amator. Hinc et varietas adscripta in M et G emendatio recipienda erat. Sed plures versus exciderunt. — 161 ἀ-χεν] ἐστιν edd. M. Cfr. 133. — 165 πόθον edd. M; „pro emendat. nostra est locus similis XVIII. 140." G. — 167 ὑπὸ μείζο Ma, acumine non animadverso. — 170 τιταινομένη edd., τιταινομένης M, τιταινομένῃ G contra Nonni usum. — 172 ὠκυτέρ

π λ

f, ὠκυτέροις etiam M. — 183 μάχης v, μαχης (sic!) M, u verum restitui. — 184 ἔτι em etiam anon. Villois. l. c.; ὅτε e M. — 186 ὀρετῆρα fM. — 188 δ' ἐνὶ v. — 189 βάκχῳ edd., β χαι etiam M; Βάκχοι volebat anon. Villois. l. c. — 196 γα edd. M. — 199 ῥάχιν em F et anon. Villois. l. c.; χάριν edd. 202 πεύκην] λόχμη edd. M; „neque sufficit λόχμην rescribe cf. vv. 210. 641." G. — 203 ἕο] σέο f, ο δ″ (sic!) M. Sed nihil tere videtur. — 224 κεῖνα] σεῖο edd. M, corruptum ex seque — 232 ἐπιδέμνια f, ἐπὶ δέμνια etiam M. — 237 νεοζυγίων e νεοζυγέων etiam M. — 240 αὖραι edd. M. Em Rh; „cf. IX. 16 G. — 253 καὶ κεμάδας edd. M; „contra mentem poëtae." G. 255 θυμοβόρων edd. M. — 257 σύνδρομον edd. M; „minus c venienter." G. — 260 ποίον fM. — 261 περικλίνασα v. — προμάντιον edd., προμάτιος M. — 265 λόχμον fM. — 267 V nulla lacuna notata, sed υἷι τε Μύῤῥης G: „antecedentia stulant, ut παιδὶ θηρεύοντι de Amore sumamus; igitur pula necessaria: υἷα vide v. 834." De forma quidem non d taverim, sed haec copulatio *natum* inter et *filium* Myrrhae nim violenta et abrupta videtur. Tale quid intercidisse suspicor:

παιδὶ δὲ θηρεύοντι συνέμπορος ἐγγύθι μητὴρ
πῆχυν ἐπικλίνουσα περίκλονον υἷει Μύρρης
Κύπρις ἔην γελόωσα.

Nisi plura etiam exciderunt. — 272 ἄρκτον v. — 284 Vulgo un tantum hic versus legitur:

τοῖον ἔπος μαντῷον ὀρεστιὰς ἔδρακεν Αὔρη.

„Rectius dixisset, aut ὄναρ — ἔδρακεν, aut ἔπος — ἔκλυεν

Cf. v. 279." G. Sine dubio dixit utrumque duobus versibus! Frustra Aeschylea (Prom. 22 φωνὴν ὄψει. Sept. 101 κτύπον δέδορκα) Nonno obtrudit Rigler. melett. II, 24. — 285 αὐτοὶ v. — 286 ἄνδρα φέρουσι v. Cfr. 280. — 287 μάρνατο? — 290 ἀφθόγγῳ φωνῇ quamquam per se recte dici potuit, hic tamen minaci irascentis Aurae orationi (287—290. 301.) minus convenire videtur quam εὐφθόγγῳ. — 295 ἐτύχησε v, quamquam G verum invenerat: „ἐτύχησε scil. σὸν φυτὸν — σῆς φ. κ. σῆς ἐλπίδος, argute; ne quis ἐτύχησα corrigat." At ex v. antec. apparet spem Aurae, non Daphnes fuisse! — 298 ἁμαρτιγάμοιο coni Koch. 189 ex 48, 94, ubi ἁμαρτιγάμων ὑμεναίων „*incesta* connubia" interpretatus est! — 291 ex initio orationis huc transferendum iam G olim sensit, sed facere non ausus est. Idem δοκῆσαι usitatius fuisse quam νοῆσαι pronuntiavit, qua de re non adsentior. — 304 ἤνυε edd. M. — 307 „μεσημβρινὸν ἦχον ἱμάσθλης πάλλων ineptissimus Nonni tumor est, quem emendare nec possum nec volo." G. Nec debuit, ut sane fecit Ma ὄγκον ἀπειλῆς scribendo: nam tumor ille non magis a Nonno abhorret quam alia similia. — 313 δὲ om fM. — θυγατέρες f, θύγατρες etiam M. — 314 Ἰοχεαίρης v.— 317 ἀθήνης edd. M, ἀπήνης corr Rh et anon. Villois. l. c. — 320 ὑπέρτερον coni Rh. Teneo vulgatam: ipsa splendore inter Nymphas eminet; et cfr. Rigler. melett. III, 7. — ὥς ἐνὶ edd. M; „pendente oratione" G, qui recte ὥς ὅτε scripsit, nisi forte de ipsa Diana Nonnus dixerat ᾧ ἐνὶ δίφρῳ, ita ut post haec verba versus exciderit. — 321 πυρσῶν coni G, sed non recepit; ταύρων v.—324 προσώπȣ edd. M. Em anon. Villois. l. c. — 325 ἡ edd., ἡ M. — 334 Vulgo nulla lacuna notata: καὶ βλύνας ἐνδρομίδας fM, καὶ κύνας. Ἐνδρομίδας c, quod recte explosit G addens: „Manifestum est, verbum requiri ad v. praecedentem, si ille huc pertinet, veluti κούφισαν. Si vero alienus est et eiiciendus, suspicor eiusmodi lectionem: καὶ σκέπας ἐνδρομίδας τε ποδῶν." Patet lacunam esse; sed quid lateat in illo βλύνας, nescire me fateor. — 335 „μεσημβρίζουσα, ita nude positum, magnopere languet; si nihil erat, quod adderetur, melius dixisset: ἡ δὲ σαοφρονέουσα —." G. Hic quoque vereor ne lacuna subsit sero a me animadversa. Pro σέβας enim, quod egregie ex 930 scripsit G, in edd. M legitur σέλας, id quod facile de meridiani solis *aestu* qualicunque modo cum μεσημβρίζουσα iungi poterat. — 338 Hunc versum

ante 340 ponendum esse iam G sensit, et res aperta est. — 340 *μιτρηδὸν* edd. M; „male: voluit *sensim sensimque.*“ G. — 341 *ἄσκοπος* v. — 343 *κούρης*] *μορφῆς*? — 347 *δ'* om edd. M. — *ἀτέλεστος* v, quod ut „mire dictum“ tamen retinet Rigler. melett. III, 14, quamquam loci ab ipso allati (**36**, 94. **41**, 62. **48**, 42.) demonstrant ferri id non posse; et vix praestaret *ἀκέλευστος*. — 348 *ἀποσμήξασκε* G „orationem imperfectam“ sine lacuna sanaturus, quod improbat Lehrs. Q. E. 302. — 349 *σχεδὸν* fM, τε· *σχιδὸν* inepte c. — 352 *ἄντυγι θῆλυς* f, *ἄντυγι θῆλης* (sic!) M. Transpositionem fecit G, qui *ἄντυγι* retinuit. — 355 *ἄλλο* edd. M. — 356 *ἀβρόμῳ* fM. — 357 *θαλάμου* v. — 358 *λεῖψον Ἀθήνην* v, cui defensores fortasse non deerunt, quamquam iam G: „Exspectabam *κ. Ἄρεϊ λεῖπε Κυθήρην.*“ Quod ipsum a loci acerbitate abhorret, qua viragini amatores alius post alium commendantur. Quare scripsi *μάρψον Ἄδωνιν* de Diana „protervo fronte maritum petente“, quemadmodum Iupiter amore victus *μάρπτεν ἑὴν παράκοιτιν*. — 361 *μᾶλλον ἀείρω* edd. M, *κάλλος ἀρείων* coni C. — 369 *αὐτομάτους κήρυκας* edd. M, quod recte mutavit G. Neque enim versus inter 364 et 365 ponendus. — 371 *σύννομος* suspectum, sed quod G coni *σύννοος* non praestat. — 386—389 Ma supra posuit post 381 — *πορείην*, quod primo adspectu haud improbabiliter factum videatur. Sed potius ante hunc ipsum versum 386 quaedam excidisse, quibus diserte dictum erat, Nemesin etiam frenis et flagello instructam esse, cum ex sententiarum nexu tum ex 453. 457. 459. 462. apparet. — 389 *θεὰν* G, cum *θεὰ* „minus aptum“ ei videretur, nescio qua de causa. — 391 *ἀειρομένη* edd. M. — 399 *πάλιν ἔψαυσε* edd. M, *πάλαι ἔψαυσε* coni anon. Villois. 23, quod errore probavit Hermann. Orph. p. 719; *πάλαι ψαύεσκε* forma verbali ex **6**, 54 petita G. — **412** et **413** recte vidit Ma inepte in orationis fine poni: gravissimum enim, quod a patre fortasse immineat, periculum postremo loco ponendum; sed male versus post 405 — *κορείης* collocavit. Facile patet verbis *τεὴν ἄτε μητέρα Λητώ* 412 respici ad 406—408. — 418 *βαρύπεπλος* edd. M. — 423 *ἑῶν* edd. M. Corr Rh et anon. Villois. l. c. — 427 Notabilis est locutio *πόρε ποινήν*, quae ex Latina *poenas dedit* facta videtur. Vix enim *πάθε ποινήν* probabiliter quis coniiciat. — 431 *εἶδε* v. — *οὐκ ἴδε σιγὴν* edd. M, quod magis etiam detorsit G recipienda Scaligeri coniectura *οὐκ ἴδε πηγήν*. — 432 *ἀφειδέος* v. — 438

οἰστρήσειε v, ἠμήσειε (sic!) Ma: cfr. 441. Sed praeterea membrum disiunctivum statim post 435 ponendum erat. Sensit difficultatem sed non sustulit G: „Exspectes *ἀλλά μιν οἰστρ.* sed explicari potest sic: *ne videam ridere me Auram, non mutatam,* cf. v. 435. *aut furibundam reddat falx tua.*“ — 439 φαμένη θάρσυνε γυνή edd. M. „Uti Nemesis mox Ἀδρήστεια v. 452. vocatur, ita hic Δίκη est.“ G. — 441 κομάσσω f, δαμάσσω M, κολάσσω c g m. — 448 ἔπι μίτρην v, quod olim defendi K I 659, cum G ἐπὶ μίτρῃ coniecisset. Sed nunc praetuli consuetum ἐς μίτρην. — 452 δύσμαχον v. — 454 ὀξέϊ δίφρῳ v, quod erunt qui defendant. — 455 καρήνων? — 458 sq. ὑψινόου δὲ αὐχένα λιναίης ὀφιώδεα, τύψεν ἱμάσθλῃ fM, nec aliter c, nisi quod λιναίῃ — ἱμάσθλῃ. Varia tentarunt: ποιναίῃ ὀφιώδεϊ — ἱμάσθλῃ C, δειλαῖον vel δηναιὸν ὀφιώδεϊ — ἱμάσθλῃ Dorvill. ad Charit. p. 669 sq., λαϊνέην ὀφιώδεϊ — ἱμάσθλῃ Toup. ad Theocr. vol. II, p. 403, λιναίῃ νιφοειδέα — ἱμάσθλῃ Wern. ad Tryph. p. 487, quae omnia patet inepta esse. „Veram lectionem dedit“, uti speraverat, sine dubio G. Unum fortasse superest, ut etiam ὑψίλοφον ex 386 scribatur, cum ὑψινόου ex 461 corruptum videatur. — 464 et 465 vulgo sic leguntur, quod ad marginem notare oblitus sum:

καὶ μάλα περ κοτέοντι κασιγνήτῳ Διονύσῳ
ὥπλισεν ἄλλον ἔρωτα, καὶ εἰ πέλε νῆϊς ἐρώτων.

Necessariam hemistichiorum transpositionem suasit Uwarov., quam miror a G non receptam esse. — 472 ἡδὺν edd. M. Sed quaeritur, an potius ἡ δ υ π ό θ ῳ vel ἡ δ υ τ ό κ ῳ scripserit. — 474 μείζονι Ma ex em G, γείτονι v. — 478 φοιτάδος Ma, θυιάδος v, quod iam propter amphiboliam vitandum erat. — 479 πόνον v. — 481 ἀλυσκάζειε edd. M. Corr Rh. — μοῦνοι] μαίνοι fM. — 484 παρθένον εἰς δρόμον edd. M. — 485 δ' om edd. M. — 486 θηλύτερο v, quod mutavi haud ignarus, quomodo quis defendere possit. — Ceterum post hunc v. Ma posuit 483 καὶ μέθεπε —, speciose, praesertim si deleto rursus δ' 485 omnia uno tenore decurrant sic:

παρθένος εἰ δρόμον εἶχε κυνοσσόον ἔνδοθι λόχμης,
κυπριδίοις ἀνέμοισιν ἀειρομένοιο χιτῶνος
μηρὸν ὀπιπεύων θερμαίνετο Βάκχος ἀλήτης
καὶ μέθεπε πραπίδεσσι πεπηγμένον ἰὸν Ἐρώτων.

— 491 Ἠοῦς g errore, quod data opera corr Ma. — 492 με φεύγων edd. M, corruptum ex 489, unde G με φεῦγον (*reme-*

dium id, quod me fugit) scripsit iure improbatum Struvio l.
22; *ματεύων* em C. Respicit illud Theocriteum *εὑρῆν δ' οὐ*
διόν ἐντι, — Ceterum Ma hunc et quatuor sequentes versus in
post 511 — *Αὔρη* posuit, male: aperte enim et his sententiam
mitat 489 propositam *Πανὸς ἐγὼ δυσέρωτος ἔχω τύπον*
iisdem adaptat sequentia: *ποῖον ἐμῆς ὀδύνης πέλε φάρμακ*
Hoc unum recte vidit Ma post membrum *αἴθε καὶ αὐτὴ* etc.
qui debere 512 sq. *αἴθε φίλοις* etc.: sed potius hos ipsos ver
inter 496 et 497 ponere debebat. Id igitur feci, sed fortasse eti
497 et 498 cum oratione Aurae optando attributa coniungere de
bam, quae nunc solum 513 habet. — 495 *εἴθε* v contra No
usum. — 497 Pro *πᾶσιν* anon. Villoison. tentabat *Πανός*, frust
Nam sensus est: „*hic amor nulli alii similis.*" — 499 *πέλε*] π
edd. M, *πόρε* male anon. Villois. — *ἓ*] *σε* edd. M. — 500 *ἄστα*
om fM, addidi ex 437 et 573; *ἄτροπος* c g m e sententia F,
etiam *ἀγρότις* proposuit. — 505 *κρανέην* egregie em G, sed
ipse recepit nec Ma; *κραναὴν* ad *πέτρην* relatum v. — 515
τάλοισι] *ἀνέμοισι* v, errore satis prono: cfr. 618. — 520 *Ἀδων*
edd. M. „Nihil huc facit Nympha Adonidis fluvii in Phoeni
cf. XX. 144." G. — 521 „Gravius dixisset *ἱμείροντι Λυαίῳ*."
Cur? *ἱρόεντι* M. — 522 *ἐπιδέμνιον* v, sed recte G: „fort. sim
cius *ἐπὶ δέμνιον*." Illud, quod est tragici coloris, a Nonni s
abhorret. — 523 „Fort. *πεδήσει*." G. — 528 *παλίνδρομον* f,
λιν δρόμον M. — 530 *ἀπὸ φθιμένης* edd., *ἀποφθιμένης* etiam
— 534 *ζῆλον* edd., *ζῆλος* etiam M. — 537 *ἀκοίτην*] *ἀήτην*
M e v. 535. — 538 *εἰ*] *οὐ* v, quo servato G post *νέος* interroga
signum posuit. Nec felicius Koch. 189 *ὁ γλυκὺς* scripsit. Sed omn
pessime Ma adeo inter 537 et 538 intrusit 543 sq. *ἀλλὰ* —
λέσσω et tum pro *οὐ γλυκὺς* scripsit *ἄστατος*. Contra iam cu
patebit arctissime 537 cum 538 et 539 iungendum fuisse. —
κατὰ] *μετὰ* v. Sed sensus est: *ad exemplum Iovis.* — 553
Σιθονίης v add *τ'*. — „Versus suspectus; si deesset, nemo
desideraret et sufficeret *Παλλήνης γάμον οἶδα* etc. Caete
mirum est, Nonnum hos Bacchi in Althaeam et Coronidem am
tam supine tractasse." G. At haec ipsa est eius consuetudo
si omnes versus apud Nonnum suspecti essent, qui si deesse
nemine desiderarentur, vereor ne „quinta parte sui" spoliar
verbosissimus poëta. — 560 *κλονέει* edd. M. — 564 *ἔγρετο*

K I 659 sq.; ἕσσυντο v e versu antecedenti. — 570 εὐνῇ edd. M, ἄυρῃ tentabat Uwarov. — 575 διχαζομένης δὲ κολώνης edd. M. — 576 εὐώδινι edd. M. Corr Rh et Spitzner. v. Gr. her. 58. — 582 ὃς edd. M. Em F et Rh. — 584 „ἡβητῆρος εὔχροος ἤθεϊ κούφῳ tentabat Cun. sine necessitate. Sensus est: *vidit aquam, mutatam in formam pulchri deceptoris* etc." G. — 588 et 589 in edd. M inverso ordine leguntur. Tum 588 ἱπταμένων et 589 εἰαριναὶ δ' ἑλίγ. edd. M, nisi quod pro illo ἱπτάμεναι c habet; Wern. ad Tryphiod. p. 487 πεπταμένων coniecit, de versuum ordine securus. — 590 διψώουσα edd. M, διψώωσα G. — 592 κεῖθι διαψώουσα edd. M, „errore e v. 590. orto. Lacunam putabat Scalig. sed rectius Cun. de emendatione cogitavit, scribens ἦλθε δὲ διφώουσα." G, qui hoc recepit scripto διφώωσα. Rh: „quid si ἔνθι διφώουσα." Particulas optime invenit, sed praeterea versus cum sequenti statim post 590 ponendus et in illo quidem διφώωσα, hic vero διψώωσα vice versa restituendum, postremo ἥντινα pro vulgato εἴ τινα scribendum erat. — 596 πρωτάγγελον· αὔρῃ edd., προτάγγελον αὔρῃ M. — Em Uwarov. et Gerhard. lectt. Apoll. 228. — 603 πηγή] γαστήρ v, quod alibi occurrit, hic vero ineptum esse solus sensit M, quamquam haud melius ex Huetii sui sententia τίς οὐράνιος τέκεν ἀστήρ scripsit! — 606 ἁπαλόχροον edd. M, ἁπαλόθροον G ex em anon. Villois. 23. Sed hoc non sufficit: balbutiem indicare si voluit, certe ἀταλόθροον scribendum erat. — 608 πεδίλοις] πορείαις v, χορείαις Ma, ποδοπλανέεσσιν ὁδείαις coni G vocabulo non Nonniano. — 609 τιταινομένης πλοκαμῖδος Ma. — 610 ὤμων edd. M. — 611 εὗρε edd. M. — περὶ edd. M. — 613 βαρύγουνος edd. M, „absurde." G. Sed nec quod ipse posuit βαρύγουνον sufficit: cfr. 761. Nostrum suppeditat 631. — 616 ἀγνώσσεις Ma. — 626 κατέκρυψε edd., κατέκρυφε etiam M. — 629 δειρὴν fM. — 630 ἀλυσκάζων edd. M. — 631 ἀφροδίτην edd. M. — 642 μοῦνος edd. M. — 650 ἐπιπνείων edd. M. Em Rh et Moser. add. p. 7. — 651 ἀπαλέοις edd. M. — 652 λυσιμελὴς edd. M. — 654 θάμβει v. Corr Lehrs. Q. E. 258. — 659 et 660 in edd. M sine lacunae signis ita leguntur:

στέρνα πάλιν σκιόωσα, καὶ ἠθάδος ἴχνια μαζοῦ
παρθενίῳ ζωστῆρι μάτην ἐσφίγγετο δεσμῷ.

G δεσμῶν scripsit, quamquam nec, si etiam παρθενίων scribere-

tur, satis placuit: „fuitne fortasse παρθενίης σωτῆρι, — δεσμῷ? Ma pro ἴχνια bene ἄντυγα, sed pro δεσμῷ male θεσμῷ scripsi Rigler. melett. IV, 16 coni ἠθάδος ἥλικι μαζοῦ — δεσμῷ, u verba παρθενίῳ ζωστῆρι per epexegesin adiecta sint. Sed nem vidit necessario subesse lacunam: duo enim commemorantur, fascia papillaris et zona virginalis, ut alibi: vid. 119 sq. 114 s Olim locus ita fere legebatur:

στέρνα πάλιν σκιόωσα καὶ ὄμφακος ἄντυγα μαζοῦ
παρθενίῳ ζωστῆρι καὶ ἠθάδος ἰξύα μίτρης
παρθενίης σωτῆρι μάτην ἐσφίγγετο δεσμῷ.

— 661 ἅμματι f, ἅματι M. — 662 εὐπετάλῳ g errore, quod da opera corr Ma. — 663 τόξῳ] θεσμῷ v, θυμῷ Ma, quod non su ficit. — 669 et 670 Horum versuum hemistichia commutand fuisse quivis videt. Tum membrum incipiens ab ἔκλυε καί st tim post membrum incipiens ab ἐπεὶ μάθε 665 sq. ponendu fuisse non minus patet. — 667 ὅττι] Num ἢ δὲ pendens hoc quoq ab ἐπεί 665? — ἀγέλης edd. M. — 674 ἠοῦς edd. M. Em ano Villois. l. c. — 676 σεῖο πόνους fM. — 677 γείτονος fM. — 6 et 680 in M coaluerunt hoc modo:

ἔκτανε δ᾽ ἀγρευτῆρα παλαιοτέρῳ ἀστὸν ἀθήνης.

— 681 ἔκλυεν ἡβητῆρα v, ἔκλυε θηρητῆρα Ma ex em F. — 6 ποτὸν em Ma, πόθον v. — 690 „Fort. argute voluit dicere ζ στῆρα ἀπειλητῆρα κεστοῦ? sed dixisset melius ἀπειλήτειρα κεστοῦ de ipsa puella.“ G. Recte vulgata: virginis ζωστήρ opp nitur Veneris κεστῷ. — 694 ῥεέθρον v. — 710 ἐμὸς edd. M. E anon. Villois. l. c. — 721 οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς edd. M, οὐδὲ γὰρ α τῷ G, quod non sufficiebat. — 723 τρομέουσαν nonnihil susp ctum. — 726 ἄειρεν, ἐῷ etiam Ma, ἄειρε, γυνὴ v hic quidem. 727 γυνὴ] γονῆς v. — 728 ἢ σπόρος αὐτολόχευτος edd. M, σπόρος αὐτολόχευτος G hac nota addita ad 727: „Verba un inclusa (γονῆς δυσπάρθενος Αὔρη) e v. 725. male huc tra lata suspicor; ita factum, ut omitteretur verbum, quod seq postulant, veluti: καὶ ἤθελε τοῦτο νοῆσαι, εἰ σπόρος etc. καὶ ρετο πολλάκις αὔρας, εἰ σπόρος etc. Deesse quaedam putab Scaliger.“ Postquam γυνὴ suo loco ante iteratum δυσπάρθεν Αὔρη positum est, nemo hoc ipso offendetur, quod cum empha repetitur; tum εἰς σπόρον more Nonniano pendet ex βακχε θεῖσα. — 729 ἠϊθέον edd. M. — 741—744 Hi versus inter 733

734 collocandi fuerunt, ut sententiarum nexus apertissime docet. — 743 αὐτοδμοίητος f, αὐτοδμοίητος M, αὐτάδμητος c, αὐτόδμητος G, sed praelaturus erat αὐτοδάικτος, quod iam Rh invenit. Cfr. Rigler. melett. V, 10. — 754 ἠθάδα] ἥλικα v. — 757 γονόεντι? — 763 δόλιον] κρύφιον v, quod hic quidem ferri non posse sensit Ma, qui κεύθειν κρύφιον scripsit. — οἰδαλέον edd. M. „Nescio an recte: suspicor enim v. seq. scribendum esse πόνον.“ *Hermann*. Non accedo: cfr. 770 sq. — 768 κρύψετε edd. M; κρύπτετε G. — 773 ἀναιμομένην edd. M. — 776 κορείης v, quod ut „cum irrisione dictum“ retinet Rigler. melett. V, 17; χορείης tentabat G haud melius, χαμεύνης etiam Ma: cfr. 612. 890. — 779 μὴ] ἢ edd. M. — 784 ἐσσυμένη Ma. — 786 „Clarius esset Αὔρη δ' οὐρεσίφοιτος.“ G. Non puto, post δαίμων 783. Recepit tamen Ma. — 788 φοιταλέον edd. M „absurde“. G. Sed fortasse sufficiebat φοιταλέος. — 791 πῶμα] πῆμα edd. M. — 793 ἐχθομένην em Koch. 190, ἐχθομένη v. — 800 αἴθε] ὄφρα v, quo retento post οὕτως commate distinxit G, qui tamen et ipse coni ὀψέ. — Post hunc versum Ma posuit 804 et 805 οὕτω — Διονύσῳ, speciose, quem secutus essem, nisi initium 806 Ἄρτεμι, καὶ σὺ etc. melius interpositis illis versibus ab 801—803 separari videretur. — 801 μαινάδες edd. M. — 808 βαρυώδινα edd. M. Corr Rh et Spitzner. v. Gr. her. 58. — 814 ξενὰ fM. — 819 πέλεν edd. M. — 822 „ἥρμοσεν fortasse rectum est, sed infra v. 872 est ἥρπασεν.“ G. Defendit Hermann. „utrumque recte, suo quodque loco, dictum.“ Sed adhuc dubito. — Post hunc versum unus huius fere sententiae excidit:

εἷς πόσις Αὔρης
παρθενίην ἔκλεψε δόλῳ πάλιν, ᾧ πάρος αὐτὴν
παρθενικὴν Νίκαιαν ἐθήκατο μητέρα παίδων.

Cfr. 871 sq. 888 sq. — 834 πιθόμην edd.; πυθόμην, quod apud G Hermannus reposuit ex ψ 40 et hymno Merc. 263. 363, etiam M. — 842 ὀλέτειρα γενέθλης v; G et ὀλετῆρα κορείης et γενετῆρα γενέθλης coniecit; prius praetuli. — 844 κοτέεις et in fine interrogandi signum posuit Hermann. apud G, qui κοτέσῃς tentabat. — 845 Pro ἤ G tentabat καὶ aut adeo ᾗ (*ubi*). Illud intulit ei Hermann. — 855 δίδυμον fM. — 858 μάμμη] μανίη edd. M. — 859 „Non difficile fuisset rescribere νίάσι, sed consulto reliqui lect. ed. pr.“ G. — μῆτερ G, perperam. — 860 σε] ἓ edd. M. —

Quis non meminerit Schilleriani illius: „*Weib, wo ist mein Vater? hallte — Weib, wo ist dein Gatte? hallte*“ —, quod certe non ex nostro fluxit! — 861 „Versus sine particula fortasse melius coiret cum reliquis, si legeretur *εἰπὲ τεοῖς τεκέεσσι.*“ G. — 865 *δύσκιον* f, *δάσκιον* etiam M. — 880 *λίσομαί* fM. — 884 *λυσσώουσα* edd. M. — 885 *ἀριόνος* fM. — 890 *περὶ* edd. M. — 898 *νομὸν* Ma ex em G, *δόμον* v, unde etiam de *δόμον Ἄϋρης* G cogitabat. — 899 *ἔλθετε*] *ἐνθάδε* edd. M. — 900 *ἑλίκωνες* edd. M. — *παρείονές* edd., *παρ' εἴονές* adeo M. Em F et Rh. — 904 *χαλκοχίτωνος* edd. M, quod sane ferri nequit; sed adhuc dubito, an sagittae ita dici potuerint. — 909 *διδύμους παῖδας* v; propter continuatos spondeos transposuit Struv. l. c. 19, cum G pro *χείρεσσι* aut *μετὰ χερσ* aut *παλάμῃσι* coniecisset. — 913 *θυμὸν* Ma ex em Uwarovi quam probaverat G; *μαζὸν* v. Cfr. Rigler. melett. IV, 18, qu aut nostrum aut retento *μαζόν* in clausula *κόλπῳ* scribendum putat. — 918 *ἦτορ* Ma e coni Huetii, frustra. — 919 *δ'*] *τ'* v. — 921 *ἐνὶ* scripsi ex *Π* 775. *ω* 39; *ὑπὸ* v, quo aut retento G *στρο φάλιγγι χορείης* aut deleto *ἐϋστροφάλιγγι χορείῃ* tentabat, neutrum probabiliter. — 923 Ne dubites de *φίλῳ*, *matris* indicantur fauces. Quare G iniuriam facit poëtae, cum dicit male eum locutum esse, ut nescias, utrum Terra an Aura devoraverit. — 924 *κακὰ φίλα* v. — 925 *ταρβαλέης λέχος* edd. M. — 934 *ὄμμασι μαινομέ νοισιν* edd. M; „male, cf. vv. 930. 946.“ G. — 948 *γαίη* edd. *γηγαίη* M, *Νικαίῃ* egregie em Scalig. — 951 *ἀνηέρησε* edd. M Em Rh. — 957 *αὐτοχύτῳ* v, sed *αὐτόχυτον* iam coni G. — *κύ κλῳ*] *μαζῷ* v, pro quo *θηλῇ* aut *μήλῳ* tentabat G, quorum posterius aperte falsum, cum non dicatur nisi in Venerei ludibri causa! — 964 *ὀψιγόνῳ στήσαντο καὶ ἀρχεγόνῳ Διονύσῳ* v; ordinem restituit Ma.

ΠΕΡΙΟΧΗ
ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ
ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΤΩΝ ΚΔ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ.

α. Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα κερασφόρον ἅρπαγα νύμφης
καὶ παλάμαις Τυφῶνος ἀρασσόμενον πόλον ἄστρων.
β. Δεύτερον ἀστερόφοιτον ἔχει Τυφῶνος ἐνυὼ
καὶ στεροπὴν καὶ ἄεθλα Διὸς καὶ κῶμον Ὀλύμπου.
γ. Ἐν τριτάτῳ μάστευε πολύπλανον ὁλκάδα Κάδμου
Ἠλέκτρης τε μέλαθρα φιλοξενίην τε τραπέζης.
δ. Ἰχνεύων δὲ τέταρτον ὑπὲρ πόντοιο νοήσεις
Ἁρμονίην πλώουσαν ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ.
ε. Πέμπτον ἔτι σκοπίαζε καὶ Ἀκταίωνα νοήσεις,
τὸν κεμὰς οὐκ ὤδινε, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην.
ς. Δίζεο θέσκελον ἕκτον, ὅπῃ Ζαγρῆα γεραίρων
γαίης ἕδρανα πάντα κατέκλυσεν ὑέτιος Ζεύς.
ζ. Ἕβδομον ἱκεσίην πολιὴν Αἰῶνος ἀείδει
καὶ Σεμέλην καὶ ἔρωτα Διὸς καὶ φώριον εὐνήν.
η. Ὄγδοον αἰολόμυθον ἔχει φθόνον ἄγριον Ἥρης
καὶ Σεμέλης πυρόεντα γάμον καὶ Ζῆνα φονῆα.
θ. Εἰς ἔνατον σκοπίαζε καὶ ὄψεαι υἱέα Μαίης
θυγατέρας τε Λάμου καὶ Μύστιδα καὶ δρόμον Ἰνοῦς.
Καὶ δεκάτῳ μανίην Ἀθαμαντίδα καὶ δρόμον Ἰνοῦς,
πῶς φύγεν εἰς ἁλὸς οἶδμα σὺν ἀρτιτόκῳ Μελικέρτῃ.
ια. Ἑνδέκατον δὲ δόκευε καὶ ἱμερόεντα νοήσεις
Ἄμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἅρπαγι ταύρῳ.

ιβʹ. Δωδεκάτῳ φρένα τέρψον, ὅπῃ νέον ἄνθος Ἐ
Ἄμπελος εἶδος ἀνῆκεν ἐς ἀμπελόεσσαν ὀπώρ
ιγʹ. Ἐν τρισκαιδεκάτῳ στρατιὴν νήριθμον ἐνίψω
καὶ προμάχους ἥρωας ἀγειρομένους Διονύσῳ
ιδʹ. Εἰς δέκατον δὲ τέταρτον ἔχε φρένα· κεῖθι κ
δαιμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἰνδικὸν ἄρεα Ῥείη
ιεʹ. Πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ βριαρὴν Νίκαιαν ἀείδω
θηροφόνον ῥοδόπηχυν ἀπειλήτειραν ἐρώτων
ιςʹ. Ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ γαμίην Νίκαιαν ἀείδω
εὐνέτιν ὑπνώουσαν ἀκοιμήτου Διονύσου.
ιζʹ. Ἑβδομάτῳ δεκάτῳ πρωτάγριον ἄρεα μέλπω
καὶ ῥόον οἰνωθέντα μελισταγέος ποταμοῖο.
ιηʹ. Ὀκτωκαιδεκάτῳ Στάφυλος καὶ Βότρυς ἱκάν
εἰς θαλίην καλέοντες ὀρείδρομον υἷα Θυών
ιθʹ. Ἐννεακαιδεκάτῳ Σταφύλου περὶ τύμβον ἐγ
Βάκχος ἐπὶ κρητῆρι θυώδεϊ τερπνὸν ἀγῶνα
κʹ. Εἰκοστὸν μεθέπει φονίου βουπλῆγα Λυκού
εἰς βυθὸν ἰχθυόεντα διωκομένου Διονύσου.
καʹ. Εἰκοστὸν πρώτιστον ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίο
καὶ μόθον Ἀμβροσίης ῥηξήνορα καὶ λόχον Ἰ
κβʹ. Δεύτερον εἰκοστὸν Βρομίου μόθον ἔργα τε
Αἰακὸς ὅσσα τέλεσσε καὶ ἐν πεδίῳ καὶ Ὑδά
κγʹ. Εἰκοστῷ τριτάτῳ πεπερημένον Ἰνδὸν Ὑδάσ
καὶ κλόνον ὑδατόεντα καὶ αἰθαλόεντα λιγαι
κδʹ. Εἰκοστὸν δὲ τέταρτον ἔχει γόον ἄσπετον Ἰν
κερκίδα θ' ἱστοπόνοιο καὶ ἠλακάτην Ἀφροδ

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΠΡΩΤΟΝ.

Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα κερασφόρον ἅρπαγα νύμφης
καὶ παλάμαις Τυφῶνος ἀρασσόμενον πόλον ἄστρων.

Εἰπέ, θεά, Κρονίδαο διάκτορον αἴθοπος αὐγῆς
νυμφιδίῳ σπινθῆρι μογοστόκον ἆσθμα κεραυνοῦ
καὶ στεροπὴν Σεμέλης θαλαμηπόλον, εἰπὲ δὲ φύτλην
Βάκχου δισσοτόκοιο, τὸν ἐκ πυρὸς ὑγρὸν ἀείρας
Ζεὺς βρέφος ἡμιτέλεστον ἀμαιεύτοιο τεκούσης,
φειδομέναις παλάμῃσι τομὴν μηροῖο χαράξας,
ἄρσενι γαστρὶ λόχευσε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εὖ εἰδὼς τόκον ἄλλον ἐῷ γονόεντι καρήνῳ,
ὡς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων ἐγκύμονι κόρσῃ
τεύχεσιν ἀστράπτουσαν ἀνηκόντιξεν Ἀθήνην.
ἄξατέ μοι νάρθηκα, τινάξατε κύμβαλα, Μοῦσαι,
καὶ παλάμῃ δότε θύρσον ἀειδομένου Διονύσου·
ἀλλὰ χοροῦ ψαύοντι Φάρῳ παρὰ γείτονι νήσῳ
στήσατέ μοι Πρωτῆα πολύτροπον, ὄφρα φανείη
ποικίλον εἶδος ἔχων, ὅτι ποικίλον ὕμνον ἀράσσω·
εἰ γὰρ ἐφερπύσσειε δράκων κυκλούμενος ὁλκῷ,
μέλψω θεῖον ἄεθλον, ὅπως κισσώδεϊ θύρσῳ
φρικτὰ δρακοντοκόμων ἐδαΐζετο φῦλα Γιγάντων·
εἰ δὲ λέων φρίξειεν ἐπαυχενίην τρίχα σείων,
Βάκχον ἀνευάξω βλοσυρῆς ἐπὶ πήχεϊ Ῥείης
μαζὸν ὑποκλέπτοντα λεοντοβότοιο θεαίνης·
εἰ δὲ θυελλήεντι μετάρσιος ἅλματι ταρσῶν

πόρδαλις ἀΐξῃ πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων,
ὑμνήσω Διὸς υἷα, πόθεν γένος ἔκτανεν Ἰνδῶν
πορδαλίων ὀχέεσσι καθιππεύσας ἐλεφάντων·
εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συός, υἷα Θυώνης
ἀείσω ποθέοντα συοκτόνον εὔγαμον Αὔρην,
ὀψιγόνου τριτάτοιο Κυβηλίδα μητέρα Βάκχου·
εἰ δὲ πέλοι μιμηλὸν ὕδωρ, Διόνυσον ἀείσω
κόλπον ἁλὸς δύνοντα κορυσσομένοιο Λυκούργου
εἰ φυτὸν αἰθύσσοιτο νόθον ψιθύρισμα τιταίνων
μνήσομαι Ἰκαρίοιο, πόθεν παρὰ θυιάδι ληνῷ
βότρυς ἁμιλλητῆρι ποδῶν ἐθλίβετο παλμῷ.
ἄξατέ μοι νάρθηκα, Μιμαλλόνες, ὠμαδίην δὲ
νεβρίδα ποικιλόνωτον ἐθήμονος ἀντὶ χιτῶνος
σφίγξατέ μοι στέρνοισι, Μαρωνίδος ἔμπλεον ὀ
νεκταρέης, βυθίῃ δὲ παρ᾽ Εἰδοθέῃ καὶ Ὁμήρῳ
φωκάων βαρὺ δέρμα φυλασσέσθω Μενελάῳ.
εὔιά μοι δότε ῥόπτρα καὶ αἰγίδας, ἡδυμελῆ δὲ
ἄλλῳ δίθροον αὐλὸν ὀπάσσατε, μὴ καὶ ὀρίνω
Φοῖβον ἐμόν· δονάκων γὰρ ἀναίνεται ἔμπνοον
ἐξ ὅτε Μαρσύαο θεήμαχον αὐλὸν ἐλέγξας
δέρμα παρῃώρησε φυτῷ κολπούμενον αὔραις,
γυμνώσας ὅλα γυῖα λιπορρίνοιο νομῆος.
ἀλλά, θεά, μαστῆρος ἀλήμονος ἄρχεο Κάδμο
Σιδονίης ποτὲ ταῦρος ἐπ᾽ ἠόνος ὑψικέρως Ζ
ἱμερόεν μύκημα νόθῳ μιμήσατο λαιμῷ
καὶ γλυκὺν εἶχε μύωπα· μετοχμάζων δὲ γυναῖκ
κυκλώσας παλάμας περὶ γαστέρα δίζυγι δεσμῷ
βαιὸς Ἔρως κούφιζε, καὶ ἐγγύθεν ὑγροπόρος β
κυρτὸν ὑποστορέσας λοφίην ἐπιβήτορι κούρῃ
δόχμιος ὀκλάζων κεχαλασμένα νῶτα τιταίνων
Εὐρώπην ἀνάειρε· διεσσυμένοιο δὲ ταύρου
πλωτὸς ὄνυξ ἐχάραξε βατῆς ἁλὸς ἄψοφον ὕδωρ

ἴχνεσι φειδομένοισιν· ὑπὲρ πόντοιο δὲ κούρη
δείματι παλλομένη βοέῳ ναυτίλλετο νώτῳ
ἀστεμφὴς ἀδίαντος· ἰδὼν δέ μιν ἦ τάχα φαίης
ἢ Θέτιν ἢ Γαλάτειαν ἢ εὐνέτιν Ἐννοσιγαίου
ἢ λοφίῃ Τρίτωνος ἐφεζομένην Ἀφροδίτην·
καὶ πλόον εἰλιπόδην ἐπεθάμβεε Κυανοχαίτης,
Τρίτων δ' ἠπεροπῆα Διὸς μυκηθμὸν ἀκούων
ἀντίτυπον Κρονίωνι μέλος μυκήσατο κόχλῳ
ἀείδων ὑμέναιον· ἀειρομένην δὲ γυναῖκα
θαῦμα φόβῳ κεράσας ἐπεδείκνυε Δωρίδι Νηρεύς,
ξεῖνον ἰδὼν πλωτῆρα κερασφόρον· ἀκροβαφῆ δὲ
ὁλκάδα ταῦρον ἔχουσα βοοστόλος ἔπλεε νύμφη,
καὶ διερῆς τρομέουσα μετάρσιον ἅλμα πορείης
πηδάλιον κέρας ἔσχε, καὶ Ἵμερος ἔπλετο ναύτης.
καὶ δολόεις Βορέης γαμίῃ δεδονημένον αὔρῃ
φᾶρος ὅλον κόλπωσε δυσίμερος, ἀμφοτέρῳ δὲ
ζῆλον ὑποκλέπτων ἐπεσύρισεν ὄμφακι μαζῷ.
ὡς δ' ὅτε Νηρεΐδων τις ὑπερκύψασα θαλάσσης
ἑζομένη δελφῖνι χυτὴν ἀνέκοπτε γαλήνην;
καὶ οἱ ἀειρομένης ἐλελίζετο μυδαλέη χεὶρ
νηχομένης μίμημα, φέρων δέ μιν ἄβροχον ἅλμης
ἡμιφανὴς πεφόρητο δι' ὕδατος ὑγρὸς ὁδίτης
κυρτώσας ἑὰ νῶτα, διερπύζουσα δὲ πόντου
δίπτυχος ἄκρα κέλευθα κατέγραφεν ἰχθύος οὐρή·
ὣς ὅγε τὴν ἀνάειρε· τιταινομένοιο δὲ ταύρου
βουκόλος αὐχένα δοῦλον Ἔρως ἐπεμάστιε κεστῷ,
καὶ νομίην ἅτε ῥάβδον ἐπωμίδι τόξον ἀείρων
Κυπριδίῃ ποίμαινε καλαύροπι νυμφίον Ἥρης
εἰς νομὸν ὑγρὸν ἄγων Ποσιδήιον· αἰδομένη δὲ
παρθενίην πόρφυρε παρηίδα Παλλὰς ἀμήτωρ
ἡνίοχον Κρονίωνος ὀπιπεύουσα γυναῖκα.
καὶ Διὸς ὑδατόεντι διεσσυμένου πόρον ὁλκῷ

οὐ πόθον ἔσβεσε πόντος, ὅτι βρυχίην Ἀφροδίτην
Οὐρανίης ὤδινεν ἀπ' αὔλακος ἔγκυον ὕδωρ·
καὶ βοὸς ἀφλοίσβοιο κυβερνήτειρα πορείης
κούρη φόρτος ἔην καὶ ναυτίλος. εἰσορόων δὲ
μιμηλὴν ταχύγουνον ἐχέφρονα νῆα θαλάσσης
τοῖον ἔπος περίφοιτος Ἀχαιικὸς ἴαχε ναύτης·
„ὀφθαλμοί, τί τὸ θαῦμα; πόθεν ποσὶ κύματ τέμνων
νήχεται ἀτρυγέτοιο δι' ὕδατος ἀγρονόμος βοῦς;
μὴ πλωτὴν Κρονίδης τελέει χθόνα; μὴ διὰ πόντου
ὑγρὸς ἁλιβρέκτοιο χαράσσεται ὁλκὸς ἁμάξης;
παπταίνω κατὰ κῦμα νόθον πλόον· ἦ ῥα Σελήνη
ἄζυγα ταῦρον ἔχουσα μετ' αἰθέρα πόντον ὁδεύει;
ἀλλὰ * * * * *
ἦ ῥα Θέτις βυθίη διερὸν δρόμον ἡνιοχεύει;
οὐ βοΐ χερσαίῳ τύπον εἴκελον εἰνάλιος βοῦς
ἔλλαχεν — ἰχθυόεν γὰρ ἔχει δέμας —, ἀντὶ δὲ γυμν
ἀλλοφανὴς ἀχάλινον ἐν ὕδατι πεζὸν ὁδίτην
Νηρεΐς ἑλκεσίπεπλος ἀήθεα ταῦρον ἐλαύνει.
εἰ πέλε Δημήτηρ σταχυηκόμος, ὑγροπόρος δὲ
γλαυκὰ διασχίζει βοέῳ ποδὶ νῶτα θαλάσσης,
καὶ σὺ βυθῶν μετὰ κῦμα, Ποσειδάων, μετανάστης
γαίης δίψια νῶτα μετέρχεο πεζὸς ἀροτρεύς,
νηὶ θαλασσαίῃ Δημήτερος αὔλακα τέμνων,
χερσαίοις ἀνέμοισι βατὸν πλόον ἐν χθονὶ τεύχων.
ταῦρε, παρεπλάγχθης μετανάστιος· οὐ πέλε Νηρε
βουκόλος, οὐ Πρωτεὺς ἀρότης, οὐ Γλαῦκος ἀλωεύ
οὐχ ἕλος, οὐ λειμῶνες ἐν οἴδμασιν, ἀλλὰ θαλάσση
ἀτρυγέτῳ πλώοντες ἀνήροτα ναύλοχον ὕδωρ
πηδαλίῳ τέμνουσι καὶ οὐ σχίζουσι σιδήρῳ·
αὔλακας οὐ σπείρουσιν ὀπάονες Ἐννοσιγαίου,
ἀλλὰ φυτὸν πόντοιο πέλει βρύα καὶ σπόρος ὕδωρ,

ναυτίλος ἀγρονόμος, πλόος αὔλακες, ὁλκὰς ἐχέτλη.
ἀλλὰ πόθεν μεθέπεις τινὰ παρθένον; ἦ ῥα καὶ αὐτοὶ
ταῦροι ἐρωμανέοντες ἀφαρπάζουσι γυναῖκας;
ἦ ῥα Ποσειδάων ἀπατήλιος ἥρπασε κούρην
ταυρείην κερόεσσαν ἔχων ποταμηΐδα μορφήν;
μὴ δόλον ἄλλον ὕφηνε πάλιν μετὰ δέμνια Τυροῦς,
ὡς καὶ χθιζὰ τέλεσσεν, ὅθ' ὑδατόεις παρακοίτης
χεύμασι μιμηλοῖσι νόθος κελάρυζεν Ἐνιπεύς;“
τοῖον ἔπος περόων Ἑλλήνιος ἔννεπε ναύτης
θαμβαλέος. βοέους δὲ γάμους μαντεύσατο κούρη,
καὶ πλοκάμους τίλλουσα γοήμονα ῥῆξεν ἰωήν·
„κωφὸν ὕδωρ, ῥηγμῖνες ἀναυδέες, εἴπατε ταύρῳ,
εἰ βόες εἰσαΐουσιν· ‚ἀμείλιχε, φείδεο κούρης.‘
εἴπατέ μοι, ῥηγμῖνες, ἐμῷ φιλόπαιδι τοκῆι
Εὐρώπην λιπόπατριν ἐφεζομένην τινὶ ταύρῳ
ἅρπαγι καὶ πλωτῆρι καί, ὡς δοκέω, παρακοίτῃ.
μητέρι βόστρυχα ταῦτα κομίσσατε, κυκλάδες αὖραι.
ναί, λίτομαι, Βορέης, ὡς ἥρπασας Ἀτθίδα νύμφην,
δέξο με σαῖς πτερύγεσσι μετάρσιον· ἴσχεο, φωνή,
μὴ Βορέην μετὰ ταῦρον ἐρωμανέοντα νοήσω.“
ὣς φαμένη ῥαχίῃσι βοὸς πορθμεύετο κούρη.
Κάδμος ὅθεν περίφοιτος ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων
ἄστατα νυμφοκόμοιο μετήιεν ἴχνια ταύρου.
ἦλθε καὶ εἰς Ἀρίμων Φλόγεον σπέος, εὖτε κολῶναι
φοιτάδες ἀρρήκτοιο πύλας ἤρασσον Ὀλύμπου,
εὖτε θεοὶ πτερόεντες ἀχείμονος ὑψόθι Νείλου
ὀρνίθων ἀκίχητον ἐμιμήσαντο πορείην
ἠερίῳ ξένον ἴχνος ἐρετμώσαντες ἀήτῃ,
καὶ πόλος ἑπτάζωνος ἱμάσσετο. καὶ γὰρ ἐς εὐνὴν
Πλουτοῦς Ζεὺς Κρονίδης πεφορημένος, ὄφρα φυτεύσῃ
Τάνταλον οὐρανίων ἀεσίφρονα φῶρα κυπέλλων,

αἰ…
καὶ στ…
καπνὸν ἐ…
καὶ κρυφίῳ …
πηγαὶ ἐθερμαίν…
Μυγδονὶς ἀφριόωσ…
καὶ παλάμας τανύσ…
ὅπλα Διὸς φλογόεντα Κι…
ὅπλα πυρός· πετάσας δὲ βαρυ…
παντοίην ἀλάλαξεν ὁμοφθόγγω…
συμφυέες δὲ δράκοντες ἐπερρώοντ…
πορδαλίων, βλοσυρὰς δὲ κόμας λιχμω…
καὶ βοέας σπειρηδὸν ἐμιτρώσαντο κεραία…
οὐραίαις ἕλικεσσι, τανυγλώσσων δὲ γενείω…
ἰὸν ἀκοντιστῆρα συῶν ἐπεμίγνυον ἀφρῷ.
ἔντεα δὲ Κρονίδαο τιθεὶς ὑπὸ φωλάδα πέ…
ἠλιβάτων ἐτίταινεν ἐς αἰθέρα λήια χειρῶν·
εὐπαλάμῳ δὲ φάλαγγι περὶ σφυρὸν ἄκρον Ὀ…
τῇ μὲν ἐπισφίγγων κυνοσουρίδα, τῇ δὲ πιέζω…
ἄξονι κεκλιμένης λοφίην ἀνεσείρασεν ἄρκτου…
Παρρασίης, ἑτέρῃ δὲ λαβὼν ἀνέκοψε Βοώτην…
ἄλλη Φωσφόρον εἷλκε, μάτην δ' ὑπὸ κυκλάδ…
πρώιος αἰθερίης ἐπεσύρισεν ἦχος ἱμάσθλης·
εἴρυσεν Ἠριγένειαν, ἐρυκομένοιο δὲ ταύρου
ἄχρονος ἡμιτέλεστος ἐλώφεεν ἱππότις Ὥρη·
καὶ σκιεροῖς πλοκάμοισιν ἐχιδνοκόμων κεφα…
ἀχλύϊ φέγγος ἔην κεκερασμένον, ἠματίη δὲ
Ἠελίῳ σελάγιζε συναντέλλουσα Σελήνη.
οὐδὲ Γῆρας ἀπέληγε· παλιννόστῳ δὲ πορείῃ
εἰς Νότον ἐκ Βορέαο, λιπὼν πόλον εἰς πόλο…
καὶ δολιχῇ παλάμῃ δεδραγμένος ἡνιοχῆος
νῶτα χαλαζήεντος ἐμάστιεν αἰγοκερῆος,

καὶ διδύμους ὑπὸ πόντον ἀπ' αἰθέρος ἰχθύας ἕλκων
κριὸν ἀνεστυφέλιξε, μεσόμφαλον ἄστρον Ὀλύμπου,
γείτονος εἰαρινοῖο πυραυγέος ὑψόθι κύκλου
ἀμφιταλαντεύοντος ἰσόζυγον ἦμαρ ὁμίχλῃ.
ὁλκαίοις δὲ πόδεσσιν ἀνῃώρητο Τυφωεὺς
ἀγχινεφής· πετάσας δὲ πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν
αἰθέρος ἀννεφέλοιο κατέσκεπεν ἄργυφον αἴγλην
αἰθύσσων ὀφίων σκολιὸν στρατόν· ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ὄρθιον ἀξονίοιο διέτρεχεν ἄντυγα κύκλου,
οὐρανίου δὲ δράκοντος ἐπεσκίρτησεν ἀκάνθῃ
ἄρεα συρίζων, ὃ δὲ Κηφέος ἐγγύθι κούρης
ἀστραίαις ἑλίκεσσιν ἰσόζυγα κύκλον ἑλίξας
δέσμιον Ἀνδρομέδην ἑτέρῳ σφηκώσατο δεσμῷ
λοξὸς ὑπὸ σπείρῃσιν, ὃ δὲ γλωχῖνι κεραίης
ἰσοτύπου ταύροιο δράκων κυκλοῦτο κεραστής,
οἰστρήσας ἑλικηδὸν ὑπὲρ βοέοιο μετώπου
ἀντιτύπους Ὑάδας, κεραῆς ἴνδαλμα Σελήνης,
οἰγομέναις γενύεσσιν· ὁμοπλεκέων δὲ δρακόντων
ἰοβόλοι τελαμῶνες ἐμιτρώσαντο Βοώτην·
καὶ θρασὺς ἄλλος ὄρουσεν ἰδὼν ὄφιν ἄλλον Ὀλύμπου
πῆχυν ἐχιδνήεντα περισκαίρων Ὀφιούχου,

* * * * * *

καὶ στεφάνῳ στέφος ἄλλο περιπλέξας Ἀριάδνης
αὐχένα κυρτώσας ἐλελίζετο γαστέρος ὁλκῷ.
καὶ Ζεφύρου ζωστῆρα καὶ ἀντιπόρου πτερὸν Εὔρου
αἰθύσσων πολύπηχυς ἐπεστρωφᾶτο Τυφωεὺς
νύσσαν ἐς ἀμφοτέρην, μετὰ Φωσφόρον Ἕσπερον ἕλκων
καὶ λόφον Ἀτλάντειον. ἐνὶ βρυόεντι δὲ κόλπῳ
πολλάκι συμμάρψας Ποσιδήιον ἅρμα θαλάσσης
εἰς χθόνα βυσσόθεν εἷλκεν· ἁλιβρέκτων δὲ κομάων
αὖ ἐρύσας στατὸν ἵππον ὑποβρυχίης παρὰ φάτνης

οὐρανίην ἔρριψεν ἐς ἄντυγα πῶλον ἀλήτην
αἰχμάζων ἐς Ὄλυμπον· ἱμασσομένοιο δὲ δίφρου
Ἠελίου χρεμέτιζον ὑπὸ ζυγὰ κυκλάδες ἵπποι·
πολλάκι δ' ἀγραύλοιο πεπαυμένον ἱστοβοῆος
ταῦρον ἀπειλητῆρι μεμυκότα πήχεϊ σείων
ἰσοφυὲς μίμημα κατηκόντιζε Σελήνης,
καὶ δρόμον ἐστήριξεν, ἀνακρούσας δὲ χαλινὰ
ταύρων λευκὰ λέπαδνα κατερροίζησε θεαίνης,
λοίγιον ἰοβόλοιο χέων συριγμὸν ἐχίδνης.
οὐδὲ κορυσσομένῳ Τιτηνιὰς εἴκαθε Μήνη·
μαρναμένη δὲ Γίγαντος ὁμοκραίροισι καρήνοις
ταυρείης ἐχάραξε φαεσφόρα κύκλα κεραίης·
καὶ βόες αἰγλήεντες ἐμυκήσαντο Σελήνης
χάσμα Τυφαονίοιο τεθηπότες ἀνθερεῶνος.
ἀστραίας δὲ φάλαγγας ἀταρβέες ὥπλισαν Ὧρα
καὶ στίχες οὐρανίων Ἑλίκων νωμήτορι κύκλῳ
εἰς ἐνοπὴν σελάγιζον· ἐπερροίζησε δὲ πυρσῷ
αἰθέρα βακχεύων στρατὸς αἰόλος, οἵ τε Βορῆα
καὶ Λιβὸς ἕσπερα νῶτα, καὶ οἳ λάχον ἄντυγας E
καὶ Νοτίους ἀγκῶνας· ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
ἀπλανέων ἀτίνακτος ἀπεπλάγχθη χορὸς ἄστρα
ἀντιπόρους δ' ἐκίχησαν ἀλήμονας· ἔβρεμε δ'
οὐρανίῳ κενεῶνι πεπαρμένος ὄρθιος ἄξων
μεσσοπαγής· ὀρόων δὲ κυνοσσόος ἔθνεα θηρῶ
Ὠρίων ξίφος εἷλκε, κορυσσομένου δὲ φορῆος
φαιδρὰ Ταναγραίης ἀμαρύσσετο νῶτα μαχαίρ
καὶ σέλας αἰθύσσων πυριθαλπέος ἀνθερεῶνος
δίψιος ἀστερόεντι κύων ἐπεπάφλασε λαιμῷ
πέμπων θερμὸν ὕλαγμα, καὶ ἠθάδος ἀντὶ λαγ
θηρσὶ Τυφαονίῃσιν ἀνήρυγεν ἀτμὸν ὀδόντων
καὶ πόλος ἐσμαράγησεν· ἀμειβομένη δὲ καὶ αὐ
οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἰσηρίθμων ἀπὸ λαιμῶν

Πληιάδων ἀλάλαξε βοὴν ἑπτάστομος ἠχώ,
καὶ καναχὴν ἰσόμετρον ἐπεγδούπησαν ἀλῆται.
σμερδαλέην δὲ Γίγαντος ἰδὼν ὀφιώδεα μορφὴν
αἰγλήεις Ὀφιοῦχος ἀλεξικάκων ἀπὸ χειρῶν
γλαυκὰ πυριτρεφέων ἀπεσείσατο νῶτα δρακόντων,
στικτὸν ἀκοντίζων σκολιὸν βέλος, ἀμφὶ δὲ παλμῷ
λαίλαπες ἐρροίζησαν, ἐτοξεύοντο δὲ λοξοὶ
ἠέρα βακχεύοντες ἐχιδνήεντες ὀιστοί·
καὶ θρασὺς ἰχθυόεντος ὁμόδρομος αἰγοκερῆος
τοξευτὴρ βέλος ἧκεν· ἀμαξαίῳ δ' ἐνὶ κύκλῳ
μεσσοφανὴς διδύμῃσι δράκων μεμερισμένος ἄρκτοις
αἰθερίης ἑλέλιξε σελασφόρον ὁλκὸν ἀκάνθης·
γείτων δ' Ἠριγόνης ἐλατὴρ ὁμόφοιτος ἁμάξης
πήχεϊ μαρμαίροντι καλαύροπα πάλλε Βοώτης·
γούνατι δ' εἰδώλοιο καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ κύκνῳ
φόρμιγξ ἀστερόεσσα Διὸς μαντεύσατο νίκην.
Κωρυκίου δὲ κάρηνα λαβὼν ἐτίναξε Τυφωεύς,
καὶ Κίλικος ποταμοῖο ῥόον ναετῆρα πιέζων
Ταρσὸν ὁμοῦ καὶ Κύδνον ἐνὶ ξύνωσεν ἀγοστῷ·
καὶ κραναοῖς βελέεσσιν ὀιστεύων στίχας ἅλμης
εἰς σκοπέλους μετένασσε, μετ' αἰθέρα πόντον ἱμάσσων·
νεισσομένου δὲ Γίγαντος ἁλιβρέκτου ποδὸς ὁλκῷ
φαίνετο γυμνωθεῖσα δι' ὕδατος ἄβροχος ὀσφύς,
καὶ μεσάτῳ βαρύδουπον ὕδωρ ἐπεβόμβεε μηρῷ·
νηχόμενοι δὲ δράκοντες ἁλιγδούπων ἀπὸ λαιμῶν
ἄρεα συρίζοντες ἐπεστρατόωντο θαλάσσῃ
ἰὸν ἀποπτύοντες· ἐν ἰχθυόεντι δὲ πόντῳ
ἱσταμένου Τυφῶνος ἔσω βρυόεντος ἐναύλου
βένθεϊ ταρσὰ πέπηκτο, καὶ ἠέρι μίγνυτο γαστὴρ
θλιβομένη νεφέεσσι· Γιγαντείου δὲ καρήνου
φρικτὸν ἀερσιλόφων αἴων βρύχημα λεόντων

πόντιος ἰλυόεντι λέων ἐκαλύπτετο κόλπῳ·
πᾶσα δὲ κητώεσσα φάλαγξ ἐστείνετο πόντῳ,
γηγενέος πλήσαντος ὅλην ἅλα μείζονα γαίης
ἀκλύστοις λαγόνεσσιν· ἐμυκήσαντο δὲ φῶκα
καὶ βυθίῃ δελφῖνες ἐνεκρύπτοντο θαλάσσῃ·
καὶ σκολιαῖς ἕλικεσσι περίπλοκον ὁλκὸν ὑφα
πούλυπος αἰολόμητις ἐθήμονι πήγνυτο πέτρ
καὶ μελέων ἴνδαλμα χαραδραίη πέλε μορφή.
οὐδέ τις ἄτρομος ἔσκε· μετερχομένη δὲ καὶ α
οἰστρομανὴς μύραινα δρακοντείης πόθον εὐ
ποντοπόρων ἔφριξε θεημάχον ἆσθμα δρακόν
πυργώθη δὲ θάλασσα καὶ ὡμίλησεν Ὀλύμπῳ
ἠλιβάτοις πελάγεσσιν· ἀερσιπόρῳ δὲ ῥεέθρῳ
ἠέρος ἄβροχος ὄρνις ἐλούσατο γείτονι πόντῳ
καὶ βυθίου τριόδοντος ἔχων μίμημα Τυφωε
χειρὸς ἀμετρήτοιο ταμὼν ἐνοσίχθονι παλμῷ
νῆσον ἁλικρηπῖδος ἀποσπάδα πέζαν ἀρούρης
ῥῖψε παλινδίνητον ὅλην σφαιρηδὸν ἑλίξας·
μαρναμένου δὲ γίγαντος ἐν ἠέρι γείτονες ἄσ
ἠέλιον σκιόωντες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ
ἠλιβάτου πρηῶνος ἀκοντιστῆρες ἀγοστοί.
    καὶ βύθιον μετὰ τέρμα, μετὰ χθονὸς εὔλοφο
Ζεὺς νόθος ὥπλισε χεῖρα πυριγλώχινι κεραυ
ἔντεα δὲ Κρονίωνος ἀμαιμακέτησιν ἀείρων
χερσὶ διηκοσίῃσι πέλωρ ἐμόγησε Τυφωεὺς
βριθοσύνῃ· παλάμῃ δὲ μιῇ κούφιζε Κρονίω
ἀννεφέλου δὲ Γίγαντος ἐνὶ ξηροῖσιν ἀγοστοῖ
βροντὴ κωφὸν ἔπεμπεν ἀδουπήτου μέλος ἠχ
ἠρέμα βομβήσασα, μόγις δέ οἱ ἠέρος αὐχμῷ
ἀσταγέος νιφετοῖο κατείβετο διψὰς ἐέρση·
ἀστεροπὴ δ' ἤχλυσε καὶ εἴκελον αἴθοπι καπν
μαρμαρυγῇ σελάγιζε κατηφέι λεπταλέον πῦρ

καὶ παλάμας νοέοντες ἀπειρήτοιο φορῆος
ἄρσενα πυρσὸν ἔχοντες ἐθηλύνοντο κεραυνοί,
πυκνὸν ὀλισθήσαντες ἀμετρήτων ἀπὸ χειρῶν
ἅλμασιν αὐτοπόροισιν· ἀπεπλάζοντο δὲ πυρσοὶ
οὐρανίου ποθέοντες ἐθήμονα χεῖρα φορῆος.
ὡς δ' ὅτε τις πλήξιππος ἀποπτυστῆρα χαλινοῦ
ξεῖνος ἀνὴρ ἀδίδακτος ἀπειθέα πῶλον ἱμάσσων
πυκνὰ μάτην μογέεσκεν, ὁ δὲ θρασὺς ἔμφρονι θυμῷ
χεῖρα νόθην γινώσκεν ἀήθεος ἡνιοχῆος,
οἰστρηθεὶς δ' ἀνέπαλτο, καὶ ὄρθιος ὑψόσε βαίνων
στηρίξας ἀτίνακτον ὀπισθιδίου ποδὸς ὁπλὴν
προσθιδίους προβλῆτας ἐκούφισε γούνατα πάλλων,
καὶ λόφον ἠώρησεν, ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
ἀμφιλαφὴς δεδόνητο παρήορος αὐχένι χαίτη·
ὣς ὅγε χερσὶν ἔκαμνεν ἀμοιβαίῃσιν ἀείρων
μαρμαρυγὴν φύξηλιν ἀλωομένοιο κεραυνοῦ.
ὄφρα μὲν εἰν Ἀρίμοις ἐπεφοίτεε Κάδμος ἀλήτης,
τόφρα δὲ Δικταίης ὑπὲρ ἠόνος ὑγροπόρος βοῦς
ἐκ λοφιῆς ἀδίαντον ἑὴν ἀπεθήκατο κούρην.
καὶ Κρονίδην ὁρόωσα πόθῳ δεδονημένον Ἥρη
ζηλομανὴς γελόωντι χόλῳ ξυνώσατο φωνήν·
„Φοῖβε, τεῷ γενετῆρι παρίστασο, μή τις ἀροτρεὺς
Ζῆνα λαβὼν ἐρύσειεν ἐς ἐννοσίγαιον ἐχέτλην.
αἴθε λαβὼν ἐρύσειεν, ὅπως Διὶ τοῦτο βοήσω·
‚τέτλαθι διπλόα κέντρα καὶ ἀγρονόμων καὶ Ἐρώτων.'
ὡς νόμιος, Κλυτότοξε, τεὸν ποίμαινε τοκῆα,
μὴ Κρονίδην ζεύξειε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη,
μὴ λέχος Ἐνδυμίωνος ἰδεῖν σπεύδουσα νομῆος
Ζηνὸς ὑποστίξειεν ἀφειδέι νῶτον ἱμάσθλῃ.
Ζεῦ ἄνα, πόρτις ἐοῦσα κερασφόρος ἤμβροτεν Ἰώ,
ὅττι σε μήποτε τοῖον ἴδεν πόσιν, ὄφρα λοχεύσῃ
ἰσοφυῆ τινα ταῦρον ὁμοκραίρῳ παρακοίτῃ.

Ἑρμείαν πεφύλαξο βοοκλόπον ἠθάδι τέχνῃ,
μή σε λαβὼν ἅτε ταῦρον ἐὸν κλέψειε τοκῆα,
καὶ κιθάρην ὀπάσειε τεῷ πάλιν υἱέι Φοίβῳ
ἅρπαγος ἁρπαμένου κειμήλιον. ἀλλὰ τί ῥέξω;
ὤφελεν ἀγρύπνοισιν ὅλον δέμας ὄμμασι λάμπων
Ἄργος ἔτι ζώειν, ἵνα δύσβατον εἰς νομὸν ἕλκων
πλευρὰ Διὸς πλήξειε καλαύροπι βουκόλος Ἥρης.“
ἣ μὲν ἔφη· Κρονίδης δὲ λιπὼν ταυρώπιδα μορφὴν
εἴκελος ἠιθέῳ περιδέδρομεν ἄζυγα κούρην,
καὶ μελέων ἔψαυσεν, ἀπὸ στέρνοιο δὲ νύμφης
μίτρην πρῶτον ἔλυσε περίτροχον, ὡς ἀέκων δὲ
οἰδαλέην ἔθλιψεν ἀκαμπέος ἄντυγα μαζοῦ,
καὶ κύσε χείλεος ἄκρον, ἀναπτύξας δὲ σιωπῇ
ἁγνὸν ἀνυμφεύτου πεφυλαγμένον ἅμμα κορείης
ὄμφακα Κυπριδίων ἐδρέψατο καρπὸν Ἐρώτων.
καὶ διδύμῃ σφριγόωσα γονῇ κυμαίνετο γαστήρ·
καὶ ζαθέης ὠδῖνος ἑὴν ἐγκύμονα νύμφην
κάλλιπεν Ἀστερίωνι βαθυπλούτῳ παρακοίτῃ
Ζεὺς πόσις· ἀντέλλων δὲ παρὰ σφυρὸν ἡνιοχῆος
νυμφίος ἀστερόεις ἀμαρύσσετο ταῦρος Ὀλύμπου
εἰαρινῷ Φαέθοντι φιλόδροσα νῶτα φυλάσσων
ὀκλαδὸν ἀντέλλων ἐπικάρσιος, ἡμιβαφὴς δὲ
δεξιὸν Ὠρίωνι πόδα προβλῆτα τιταίνων
φαίνεται, ἑσπερίην δὲ θοώτερος ἄντυγα βαίνων
σύνδρομον ἀντέλλοντα παρέρχεται ἡνιοχῆα.
ὣς ὃ μὲν ἐστήρικτο κατ᾽ οὐρανόν. οὐδὲ Τυφωεὺς
μέλλεν ἔτι κρατέειν Διὸς ἔντεα· τοξοφόρῳ γὰρ
Ζεὺς Κρονίδης σὺν Ἔρωτι πόλον δινωτὸν ἐάσας
φοιταλέῳ μαστῆρι δι᾽ οὔρεος ἤντετο Κάδμῳ
πλαζομένῳ, ξυνὴν δὲ πολύτροπον ἤρτυε βουλὴν
ῥαψάμενος Τυφῶνι δυσηλακάτου λίνα Μοίρης.
καὶ Διὶ παμμεδέοντι συνέμπορος αἰγίβοτος Πὰν

δῶκε βόας καὶ μῆλα καὶ εὐκεράων στίχας αἰγῶν,
πλέξας δ' ἐκ καλάμων καλύβην ἑλικώδεϊ δεσμῷ
πῆξεν ὑπὲρ δαπέδοιο, καὶ ἀγνώστῳ τινὶ μορφῇ
ποιμενίην ἐσθῆτα καθαψάμενος χροῒ Κάδμου
εἵμασι μιμηλοῖσι νόθον χλαίνωσε νομῆα,
καὶ δολίην σύριγγα φέρων εἰδήμονι Κάδμῳ
δῶκε Τυφαονίοιο κυβερνήτειραν ὀλέθρου.
ψευδαλέον δὲ βοτῆρα καὶ ἡνιοχῆα γενέθλης
Ζεὺς καλέσας πτερόεντα μίαν ξυνώσατο βουλήν·
„Κάδμε πέπον, σύριζε, καὶ οὐρανὸς εὔδιος ἔσται·
δηθύνεις, καὶ Ὄλυμπος ἱμάσσεται· ἡμετέροις γὰρ
τεύχεσιν οὐρανίοις κεκορυθμένος ἐστὶ Τυφωεύς.
αἰγὶς ἐμὴ μούνη περιλείπεται· ἀλλὰ τί ῥέξει
αἰγὶς ἐμὴ Τυφῶνος ἐριδμαίνουσα κεραυνῷ;
δείδια, μὴ γελάσειε γέρων Κρόνος, ἀντιβίου δὲ
ἄξομαι αὐχένα γαῦρον ἀγήνορος Ἰαπετοῖο·
δείδια μυθοτόκον πλέον Ἑλλάδα, μή τις Ἀχαιῶν
ὑέτιον Τυφῶνα καὶ ὑψιμέδοντα καλέσσῃ
ἢ ὕπατον, χραίνων ἐμὸν οὔνομα. γίνεο βούτης
εἰς μίαν ἠριγένειαν, ἀμερσινόῳ δὲ λιγαίνων
ῥύεο ποιμενίῃ σέο πηκτίδι ποιμένα κόσμου,
μὴ νεφεληγερέταο Τυφωέος ἦχον ἀκούσω,
μὴ βροντὴν ἑτέροιο νόθου Διός, ἀλλά ἑ παύσω
μαρνάμενον στεροπῇσι καὶ αἰχμάζοντα κεραυνῷ·
εἰ δὲ Διὸς λάχες αἷμα καὶ Ἰναχίης γένος Ἰοῦς,
κερδαλέης σύριγγος ἀλεξικάκῳ σέο μολπῇ
θέλγε νόον Τυφῶνος. ἐγὼ δέ σοι ἄξια μόχθων
δώσω διπλόα δῶρα· σὲ γὰρ ῥυτῆρα τελέσσω
ἁρμονίης κόσμοιο καὶ Ἁρμονίης παρακοίτην.
καὶ σύ, τελεσσιγόνοιο γάμου πρωτόσπορος ἀρχή,
τεῖνον, Ἔρως, σέο τόξα, καὶ οὐκέτι κόσμος ἀλήτης.
εἰ πέλεν ἐκ σέο πάντα, βίου φιλοτήσιε ποιμήν,

ἐν ῥα…, Τυ…
ὡς πυρόεις, … ἐμὴν …
ἐκ σέο νοστήσωσιν, ἕνα βάλλε τεῷ πυ…
πανδαμάτωρ, ἕνα βάλλε τεῷ πυ…
σὸν βέλος ἀγρεύσειε, τὸν οὐ νι…
Καδμείης δ' ἐχέτω φρενοθελγ…
ὅσσον ἐγὼ πόθον ἔσχον ἐς Εὐ…
ὣς εἰπὼν κερόεντι πανείκ…
ἔνθεν ὄρος πέλε Ταῦρος ἐπ…
Κάδμος ὁμοφθόγγων δονά…
κλίνας γείτονι νῶτον ὑπὸ …
καὶ φορέων ἄγραυλον ἀλ…
πέμπε Τυφαονίῃσι δολο…
οἰδαλέῃ φύσημα παρηΐδ…
ἔνθα Γίγας φιλάοιδος …
ἄνθορεν εἰσαΐων δόλι…
ὅπλα Διὸς φλογόεντα…
τερψινόου σύριγγος …
ἑσπόμενος μελέεσσι…
Κάδμος, ἅτε τρομ…
ἀλλά μιν ὑψικάρη…
νεύμασιν ἀφθόγγ…
καὶ δόλον οὐ γίν…
ποιμένι δεξιτερ…
ἀγνώσσων, με…
ἀνδρομέῳ γελ…
„αἰπόλε, τ…
καλὸν ἐμοὶ β…
καλὸν ἐμοὶ …
τί ξυνὸν κα…
πηκτίδα σ…
ὄργανον …

CORRIGENDA.

Praeter locos iam in commentario critico emendatos (**9**, 191. **15**, 106. **18**, 113. **21**, 217. **28**, 70. **35**, 270. **37**, 423. **41**, 297. **47**, 262.) haec corrigenda sunt:

1, 140 pro *Φλόγεον*, quod etiam in indicem transiit, corr. *φλόγεον*. — **4**, 386 pro *ὠμοβόρου* corr. *ὠμοβόρων*. — **5**, 24 comma post *κορύμβοις* dele. — **11**, 421 pro *κοῦρος* corr. *Καρπὸς* et vice versa 417 pro *Καρπὸς* corr. *κοῦρος*. — **16**, 290 scribe *ἐσμαράγησεν*. — **19**, 45 scribe *Ἀφροδίτη*. — **21**, 231 comma post *Δηριάδη* dele. — **22**, 40 pro *λεπταλέοισι* corr. *λεπταλέῃσι*. — Ibid. 322 pro *ἔο*, quod nescio quomodo irrepsit, corr. *ἐπὶ*. — **25**, 95 comma, quod est post *λεπταλέῳ*, pone post *κορύμβῳ*. — Ibid. 260 scribe *λιγαίνων*. — **26**, 323 pro *ὑπὸ στρ. κονίῃ* corr. *ἐπὶ στρ. κονίης*. — **32**, 120 scribe *αὖθις*. — **37**, 31 dele lineam post *αὐτῶν* ex g relictam. — **40**, 289 scribe *Κνώσιον*. — **41**, 385 scribe *Μούσης*. — **42**, 416 comma post *σοι* dele. — **44**, 50 scribe *ὁππότε*. — **45**, 93 comma, quod est post *Ἀθήνη*, pone ante *Παλλάς*. — **48**, 403 scribe *Ἐφιάλτης*. — Ibid. 845 comma post *πειρήσατο* dele. — Ibid. 921 comma post *κονίης* dele. — Ibid. 927 pro *ἀήθει* corr. *ἀήθεϊ*. —

Tum his locis pro *τε*, quod vulgo legitur, restituendum *δέ*: **3**, 179. **13**, 524. 568. **15**, 354. —

Accentuum spirituumque hi errores tollendi: **2**, 140 et argum. *ιδ'*, 2 scribendum *ἔνδοθι*; **5**, 284 *εἰλιπόδην*; **14**, 14 *Μυγδόνι*; **20**, 160 *Μυρτίλος*; **25**, 282 *ὁμίχλην* et **28**, 173 *ὁμιχλήεντι*; **40**, 267 *φυταλιὴν*; **48**, 612 *χαμεύνῃ*. —

Quod ad numeros attinet, hos locos notavi: **19**, 51 *καί σε Μίθρην* falso praescribitur 52. — **23**, *192 ὣς εἰπὼν* numerus ipse addendus est. — **35**, 17*8 οὐ τόσον* falso praescribitur 177. — **40**, 134—136 hoc ordine in edd. M leguntur: 136. 134. 135.

CCX

Hinc 134 = (135), 135 = (

χιον falso adscribitur (33) pro (34), — **47**, *406*

falso adscribitur (34) pro (33). — Tribus locis(

merus ipse addendus est. — Tribus locis (

48, 464 et 465) quid de numeris in ma

in commentario critico monui. —

Postremo haec vocabula utpote in

teris exarari poterant legentium comm

quin suppleta sint dubitari nequeat: 2

5, 524 ὃ γὰρ **8**, 79 οὐ ib. 271 σ

ἄδειπνον ib. 86 ἀέξειν **18**, 293 κ

καὶ ἔνθα **25**, 194 καὶ **26**, 235 δ

35, 232 κύκλα **36**, 379 δάκρυα

ἑὸν **41**, 399 et **42**, 136 καὶ **43**,

35 ἐς ib. 52 ὦ γέρον ib. 201

485 δ'. Sed **16**, 197 με om in

In praefationis fine p. XVII.

In commentario critico ad

23, 137 pro σείξν scribe σεία

ad **27**, 199 pro N*am* scribe

l*o*rum scribe singul*a*rum.

χερσὶν ἀδουπήτοισιν ἐθήμονος ἄμμορος ἠχοῦς
πηκτίδος ὑμετέρης ἐπιδεύεται ἀννέφελος Ζεύς,
σῶν δ' ὀλίγων δονάκων ἐχέτω κτύπον· οὐτιδανοὺς γὰρ
οὐ πλεκτοὺς καλάμους καλάμοις στοιχηδὸν ἑλίσσω,
ἀλλὰ κυλινδομένας νεφέλας νεφέλῃσι συνάπτων
οὐρανίοις πατάγοισιν ὁμόζυγα δοῦπον ἰάλλω.
στήσω δ', ἢν ἐθέλῃς, φιλίην ἔριν· ἀλλὰ σὺ μέλπων
πέμπε μέλος δονακῶδες, ἐγὼ βρονταῖον ἀράσσω·
πνεύματι μὲν σφριγόωσαν ἔχων προβλῆτα παρειὴν
φυσήσεις στομάτεσσιν, ἱμασσόμενοι δὲ Βορῆος
ἄσθματι φυσητῆρος ἐμοὶ βρομέουσι κεραυνοί.
βουκόλε, μισθὸν ἔχοις σέο πηκτίδος· οὐράνιον γὰρ
ἀντὶ Διὸς σκηπτοῦχος ὅτε θρόνον ἡνιοχεύσω,
ἑσπόμενον μετὰ γαῖαν ἐς αἰθέρα καὶ σὲ κομίσσω
αὐτῇ ὁμοῦ σύριγγι καί, ἢν ἐθέλῃς, ἅμα ποίμνῃ·
οὐδὲ τεῆς ἀγέλης νοσφίσσεαι· ἰσοτύπου γὰρ
στηρίξω σέθεν αἶγας ὑπὲρ ῥάχιν αἰγοκερῆος
ἢ σχεδὸν ἡνιοχῆος, ὃς Ὠλενίην ἐν Ὀλύμπῳ
πήχεϊ μαρμαίροντι σελασφόρον αἶγα τιταίνει·
στήσω δ' ὀμβροτόκοιο παρὰ πλατὺν αὐχένα ταύρου
σοὺς βόας ἀστερόεντας ἐπαντέλλοντας Ὀλύμπῳ,
ἢ δροσερὴν παρὰ νύσσαν, ὅπῃ ζωθαλπέι λαιμῷ
ἠνεμόεν μύκημα βόες πέμπουσι Σελήνης.
οὐδὲ τεῆς καλύβης ὀλίγης χρέος· ἀντὶ δὲ λόχμης
αἰθερίαις ἐρίφοισι συναστράπτοι σέο ποίμνη.
καὶ φάτνης ἑτέρης τελέσω τύπον, ὄφρα καὶ αὐτὴ
ἰσοφυὴς λάμψειεν ὄνων παρὰ γείτονι φάτνῃ.
ἔσσο καὶ ἀστερόεις μετὰ βουκόλον, ἧχι Βοώτης
φαίνεται, ἀστραίην δὲ καλαύροπα καὶ σὺ τιταίνων
ἔσσο Λυκαονίης ἐλατὴρ Ἀρκτῷος ἁμάξης.
οὐρανίου Τυφῶνος ὁμέστιος, ὄλβιε ποιμήν,
σήμερον ἐν χθονὶ μέλπε, καὶ αὔριον ἐντὸς Ὀλύμπου.

μολπῆς δ' ἄξια δῶρα παρ' ἀστεροφεγγέι κύκλῳ
στηρίξω σέθεν αὐλὸν Ὀλύμπιον, ἡδυμελῆ δὲ
οὐρανίῃ φόρμιγγι τεὴν σύριγγα συνάψω.
σοὶ γάμον, ὃν ἐθέλῃς, δωρήσομαι· ἁγνὸν Ἀθήν
εἰ δέ σοι οὐ Γλαυκῶπις ἐπεύαδε, δέχνυσο Λητ
ἢ Χάριν ἢ Κυθέρειαν ἢ Ἄρτεμιν ἢ γάμον Ἥβης·
μούνης ἡμετέρης μὴ δίζεο δέμνιον Ἥρης.
εἰ δ' ἔλαχες πλήξιππον ἀδελφεὸν ἴδμονα δίφρο
ἔμπυρον Ἠελίου τετράζυγον ἅρμα δεχέσθω·
εἰ δὲ Διὸς ποθέεις, ὡς αἰπόλος, αἰγίδα πάλλει
δώσω σοὶ τόδε δῶρον. ἐγὼ δ' ἐς Ὄλυμπον ὁδεύ
οὐκ ἀλέγων Κρονίωνος ἀτευχέος· οὐτιδανοῖς γ
ἔντεσι θῆλυς ἐοῦσα τί μοι ῥέξειεν Ἀθήνη;
ἀλλὰ Τυφαονίην ἀναβάλλεο, βουκόλε, νίκην,
γνήσιον ὑμνείων με νέον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου
σκῆπτρα Διὸς φορέοντα καὶ ἀστράπτοντα χιτῶνα
εἶπε, καὶ Ἀθρήστεια τόσην ἐγράψατο φωνήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκεν ἑκούσιον εἰς λίνον ἄγρης
νήματι Μοιριδίῳ πεφορημένον υἱὸν ἀρούρης
τερψινόων δονάκων βεβολημένον ἤθεϊ κέντρῳ,
κερδαλέην ἀγέλαστος ἀνήρυγε Κάδμος ἰωήν·
,,βαιὸν ἐμῆς σύριγγος ἐθάμβεες ἦχον ἀκούσας·
εἰπέ, τί κεν ῥέξειας, ὅταν σέο θῶκον ἀείσω
ἑπτατόνου κιθάρης ἐπινίκιον ὕμνον ἀράσσων;
καὶ γὰρ ἐπουρανίοισιν ἐγὼ πλήκτροισιν ἐρίζων
Φοῖβον ἐμῇ φόρμιγγι παρέδραμον, ἡμετέρας δὲ
χορδὰς εὐκελάδους Κρονίδης ἀμάθυνε κεραυνῷ
υἱέι νικηθέντι φέρων χάριν· εἰ δέ ποθ' εὕρω
νεῦρα πάλιν σφριγόωντα, μέλος πλήκτροισι τιταίνω
θέλξω δένδρεα πάντα καὶ οὔρεα καὶ φρένα θηρῶ
καὶ στέφος αὐτοέλικτον ὁμόζυγον ἥλικι γαίῃ
Ὠκεανὸν σπεύδοντα παλινδίνητον ἐρύξω

τὴν αὐτὴν περὶ νύσσαν ἄγειν κυκλούμενον ὕδωρ,
ἀπλανέων δὲ φάλαγγα καὶ ἀντιθέοντας ἀλήτας
στήσω, καὶ Φαέθοντα καὶ ἰστοβοῆα Σελήνης.
ἀλλὰ θεοὺς καὶ Ζῆνα βαλὼν πυρόεντι βελέμνῳ
μοῦνον ἔα Κλυτότοξον, ὅπως περὶ δεῖπνα τραπέζης
δαινυμένου Τυφῶνος ἐγὼ καὶ Φοῖβος ἐρίζω,
τίς τίνα νικήσειε μέγαν Τυφῶνα λιγαίνων·
Πιερίδας μὴ κτεῖνε χορίτιδας, ὄφρα καὶ αὐταὶ
Φοίβου κῶμον ἄγοντος ἢ ὑμετέροιο νομῆος
θῆλυ μέλος πλέξωσιν ὁμόθροον ἄρσενι μολπῇ.“
ἔννεπε, καὶ χαροπῇσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Τυφωεύς,
καὶ πλοκάμους ἐδόνησεν· ἐρευγομένων δὲ κομάων
ἰὸν ἐχιδνήεντα περιρραίνοντο κολῶναι.
καὶ ταχὺς εἰς ἑὸν ἄντρον ἐπείγετο· κεῖθεν ἀείρας
νεῦρα Διὸς δολόεντι πόρεν ξεινήια Κάδμῳ,
νεῦρα, τά περ χθονὶ πῖπτε Τυφαονίῃ ποτὲ χάρμῃ.
καὶ δόσιν ἀμβροσίην ἀπατήλιος ᾔνεσε ποιμήν·
καὶ τὰ μὲν ἀμφαφάασκε καὶ ἅρμενον οἷά τε χορδὴν
ἐσσομένην φόρμιγγι κατέκρυφε κοιλάδι πέτρῃ,
Ζηνὶ Γιγαντοφόνῳ πεφυλαγμένα· φειδομένῳ δὲ
λεπταλέον φύσημα μεμυκότι χείλεϊ πέμπων
θλιβομένοις καλάμοισιν ὑποκλέπτων τόνον ἠχοῦς
λαρότερον μέλος εἶπε· καὶ οὔατα πάντα τιταίνων
ἁρμονίης ἤκουε, καὶ οὐ γίνωσκε Τυφωεύς·
θελγομένῳ δὲ Γίγαντι νόθος παρεσύρισε ποιμὴν
ἀθανάτων ἅτε φύζαν ἑῇ σύριγγι λιγαίνων,
καὶ Διὸς ἐσσομένην ἐμελίζετο γείτονα νίκην
ἑζομένῳ Τυφῶνι μόρον Τυφῶνος ἀείδων·
καὶ πλέον οἶστρον ἔγειρε. καὶ ὡς νέος ἡδέι κέντρῳ
ἁβρὸν ἐρωμανέων ἐπιθέλγεται ἥλικι κούρῃ,
καί ποτε μὲν χαρίεντος ἐς ἄργυφα κύκλα προσώπου,
πῇ δὲ βαθυσμήριγγος ἀλήμονα βότρυν ἐθείρης

δέρκεται, ἄλλοτε χεῖρα ῥοδόχροον, ἄλλοτε μίτ
σφιγγομένην ῥοδόεντος ἴτυν μαζοῖο δοκεύει
αὐχένα παπταίνων γυμνούμενον, ἀμφὶ δὲ μορ
θέλγεται ἀλλοπρόσαλλον ἄγων ἀκόρητον ὀπωπ
οὐδὲ λιπεῖν ἐθέλει ποτὲ παρθένον· ὣς ὅγε Κ
θελγομένην μελέεσσιν ὅλην φρένα δῶκε Τυφ

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δεύτερον ἀστερόφοιτον ἔχει Τυφῶνος ἐνυὼ
καὶ στεροπὴν καὶ ἄεθλα Διὸς καὶ κῶμον Ὀλύμπου.

Ὣς ὁ μὲν αὐτόθι μίμνε παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης
ἀκροπόρῳ σύριγγι μετάτροπα χείλεα σύρων,
Κάδμος Ἀγηνορίδης νόθος αἰπόλος· ἀπροϊδὴς δὲ
Ζεὺς Κρονίδης ἀκίχητος ὑπὸ σπέος ἄψοφος ἕρπων
χεῖρας ἑὰς ἐκόρυσσε τὸ δεύτερον ἠθάδι πυρσῷ.
καὶ νέφος ἔσκεπε Κάδμον ἀθηήτῳ παρὰ πέτρῃ,
μὴ δόλον ἠπεροπῆα μαθὼν καὶ φῶρα κεραυνοῦ
λάθριον ὑστερόμητις ἀποκτείνειε Τυφωεὺς
βουκόλον ἀλλοπρόσαλλον· ὃ δὲ πλέον ἡδέι κέντρῳ
ἤθελεν εἰσαΐειν φρενοθελγέα ῥυθμὸν ἀοιδῆς.
ὡς δ' ὅτε τις Σειρῆνος ἐπίκλοπον ὕμνον ἀκούων
εἰς μόρον αὐτοκέλευστον ἀώριος εἵλκετο ναύτης
θελγόμενος μελέεσσι, καὶ οὐκέτι κῦμα χαράσσων
γλαυκὸν ἀκυμάντοισιν ὕδωρ λεύκαινεν ἐρετμοῖς,
ἀλλὰ λιγυφθόγγοιο πεσὼν ὑπὸ δίκτυα Μοίρης
τέρπετο πηδαλίοιο λελασμένος, ἄστρον ἐάσας
Πλειάδος ἑπταπόροιο καὶ ἄντυγα κυκλάδος ἄρκτου·
ὣς ὅγε κερδαλέης δεδονημένος ἄσθμασι μολπῆς
πηκτίδος ἡδὺ βέλεμνον ἐδέξατο πομπὸν ὀλέθρου.
ἀλλὰ καλυπτομένου νεφέων σκιοειδέι μίτρῃ
ἔμπνοος εὐκελάδοιο δόναξ σίγησε νομῆος,

ἁρμονίην δ' ἀνέκοψεν. ἀερσιπότης δὲ Τυ
οἶστρον ἑλὼν πολέμοιο κατέδραμεν εἰς μυχ
βροντὴν δ' ἠνεμόφοιτον ἐδίζετο φοιτάδι λ
καὶ στεροπὴν ἀκίχητον, ἐρευνητῆρι δὲ ταρ
ζαφλεγὲς ἁρπαμένοιο σέλας μάστευε κερα
καὶ κενεὸν σπέος εὗρε. δολοφραδέας δὲ μ
ὀψὲ μαθὼν Κρονίδαο καὶ αἰόλα δήνεα Κά
αἰχμάζων σκοπέλοισιν ἐπεσκίρτησεν Ὀλύμ
καὶ ποδὸς ἀγκύλον ἴχνος ἄγων ὀφιώδεϊ τα
ἰὸν ἀκοντιστῆρος ἀπέπτυεν ἀνθερεῶνος,
ὑψιλόφου δὲ γίγαντος ἐχιδναίῃσιν ἐθείρα
πίδακας ὀμβρήσαντος ἐκυμαίνοντο χαράδ
καί οἱ ἐπαΐσσοντι βαρυνομένην χθονὸς ἕδ
ἀκλινέος δαπέδοιο Κίλιξ ἐλελίζετο πυθμὴ
ποσσὶ δρακοντείοισι, πολυσφαράγῳ δὲ κυ
Ταυρείου λοφόεντος ἀρασσομένου κενεῶν
γείτονες ὠρχήσαντο φόβῳ Παμφυλίδες ὄχ
καὶ χθόνιαι σήραγγες ἐβόμβεον, ἔτρεμον
ἠιόνες, σείοντο μυχοί, καὶ ὀλίσθανον ἀκτ
λυομένου ψαμάθοιο ποδῶν ἐνοσίχθονι πα
οὐ νομός, οὐ τότε θῆρες ἀπήμονες· ὠμο
ἄρκτοι ἐδαιτρεύοντο Τυφαονίοιο προσώπ
ἀρκτῴαις γενύεσσι, λεοντείων δὲ καρήνω
γλαυκὰ δασυστέρνων ἐλαφύσσετο γυῖα λε
χάσμασιν ἰσοτύποισιν, ἐχιδνήεντι δὲ λαιμ
ψυχρὰ πεδοτρεφέων ἐδαΐζετο νῶτα δρακό
ἠερίους δ' ὄρνιθας ἐδαίνυτο γείτονι λαιμ
ἱπταμένους ἀβάτοιο δι' αἰθέρος, ἀγχιφαν
αἰετὸν ἤσθιε μᾶλλον, ἐπεὶ Διὸς ὄρνις ἀκο
ἤσθιε βοῦν ἀροτῆρα, καὶ οὐκ ᾤκτειρε δοκ
αἱμοβαφῆ ζυγίῳ κεχαραγμένον αὐχένα δε
καὶ ποταμοὺς ἐκόνισε πιὼν ἐπιδόρπιον ὕδ

Νηιάδων δὲ φάλαγγας ἀπεστυφέλιξεν ἐναύλων·
καὶ βυθίη στείχουσα βατὸν ῥόον ἅλματι πεζῷ
ἀβρέκτοις μελέεσσιν ἀσάμβαλος ἵστατο Νύμφη
Νηιὰς ὑγροκέλευθος, ἁμιλλητῆρι δὲ ταρσῷ
κούρης παλλομένης παρὰ διψάδα πέζαν ἐναύλων
σφίγγετο πηλώεντι πεπηγότα γούνατα δεσμῷ.
μαινομένου δὲ Γίγαντος ἰδὼν πολύμορφον ὀπωπὴν
ταρβαλέος σύριγγα γέρων ἀπεσείσατο ποιμὴν
νόσφι φυγών, ὀρέων δὲ πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν
αἰπόλος ἀστήρικτον ἐπέτρεπεν αὐλὸν ἀέλλαις·
οὐ σπόρον ἀμφεκάλυψε πέδῳ ταλαεργὸς ἀροτρεὺς
ῥαίνων ἀρτιχάρακτον ὀπισθοβόλῳ χθόνα παλμῷ,
οὐδὲ Τυφαονίης παλάμης νωμήτορι καρπῷ
αὔλακα τεμνομένην ἐνοσίχθονι τάμνε σιδήρῳ,
ἀλλὰ βόας μεθέηκε, Γιγαντείῳ δὲ βελέμνῳ
σχιζομένης κενεῶνες ἐγυμνώθησαν ἀρούρης.
καὶ διερὴν φλέβα λῦσεν, ἀνοιγομένου δὲ ῥεέθρου
χεύμασι πηγαίοισιν ἀνέβλυε νέρτερος αὐλών,
ἀσκεπέος δαπέδοιο χέων ὑποκόλπιον ὕδωρ·
καὶ σκόπελοι ῥίπτοντο, χαραδραίοις δὲ ῥεέθροις
ἠερόθεν πίπτοντες ἐνεκρύπτοντο θαλάσσῃ
ὕδατα χερσώσαντες, ἀπὸ χθονίων δὲ βελέμνων
αὐτοπαγῆ ῥιζοῦτο νεηγενέων σφυρὰ νήσων.
δένδρεα δ' αὐτόπρεμνα μετωχλίσθησαν ἀρούρης,
καὶ δαπέδῳ πέσε καρπὸς ἀώριος, ἀρτιθαλὴς δὲ
κῆπος ἀιστώθη, ῥοδόεις δ' ἀμαθύνετο λειμών·
καὶ Ζέφυρος δεδόνητο κυλινδομένων κυπαρίσσων
αὐχμηροῖς πετάλοισι· φιλοθρήνοισι δὲ μολπαῖς
αἴλινα Φοῖβος ἄειδε δαϊζομένων ὑακίνθων
πλέξας πένθιμον ὕμνον, Ἀμυκλαίων δὲ κορύμβων
κοπτομένῃ πολὺ μᾶλλον ἐπέστενε γείτονι δάφνῃ·
κεκλιμένην δ' ὤρθωσεν ἑὴν πίτυν ἀχνύμενος Πάν·

καὶ Μορίην μνησθεῖσα φερέπτολιν Ἀτθίδα ν
τεμνομένη Γλαυκῶπις ἐπεστονάχιζεν ἐλαίῃ·
καὶ Παφίη δάκρυσε κονιομένης ἀνεμώνης,
πυκνὰ δὲ μυρομένη καλύκων εὐώδεα χαίτην
βόστρυχον ἁβρὸν ἔτιλλε μαραινομένου ῥοδεῶ
καὶ στάχυν ἡμιτέλεστον ὀλωλότα μύρετο Δηώ
μηκέτι κῶμον ἄγουσα θαλύσιον· Ἀδρυάδες δ
ἥλικες ὠδύροντο λιπόσκια δένδρεα Νύμφαι.
καί τις ἐυπτόρθοιο διχαζομένοιο κορύμβου
σύγχρονος ἀκρήδεμνος Ἁμαδρυὰς ἄνθορε δάφ
ἐκ πίτυος δὲ φυγοῦσα βατῷ ποδὶ παρθένος ἄ
ἀγχιφανὴς ἀγόρευσε μετήλυδι γείτονι Νύμφ
„δαφναίη φυγόδεμνος Ἁμαδρυάς, εἷς δρόμο
ἀμφοτέραις, μὴ Φοῖβον ἴδῃς, μὴ Πᾶνα νοήσα
ὑλοτόμοι, τάδε δένδρα παρέλθετε, μὴ φυτὰ Δ
τέμνετε δειλαίης τετιημένα· φείδεο, τέκτων,
ὁλκάδα μὴ τελέσῃς πιτυώδεα δούρατα τέμνω
μὴ ῥοθίων ψαύσειε θαλασσαίης Ἀφροδίτης.
καί, δρυτόμος, πυμάτην πόρε μοι χάριν, ἀν
ρύμβων
κόπτε με σοῖς πελέκεσσι, καὶ ἡμετέρου διὰ μ
πῆξον ἀνυμφεύτοιο σαόφρονα χαλκὸν Ἀθήνη
ὄφρα θάνω πρὸ γάμοιο καὶ Ἄιδι παρθένος ἔλ
εἰσέτι νῆις ἔρωτος, ἅπερ Πίτυς, οἷά τε Δάφν
ὣς φαμένη πετάλοισι νόθην ποιήσατο μίτρ
καὶ χλοερῷ ζωστῆρι κατέσκεπεν ἄντυγα μαζο
αἰδομένη, καὶ μηρὸν ἐπεσφηκώσατο μηρῷ·
ἣ δέ μιν εἰσορόωσα κατηφέα ῥήξατο φωνήν·
„παρθενίης ἔμφυλον ἔχω φόβον, ὅττι καὶ
ἐκ δάφνης γεγαυῖα διώκομαι, οἷά τε Δάφνη.
πῆ δὲ φύγω; σκοπέλους ὑποδύσομαι; ἀλλὰ κο
ῥιπτομένας ἐς Ὄλυμπον ἐτεφρώσαντο κεραυν

καὶ τρομέω σέο Πᾶνα δυσίμερον, ὅς με χαλέψει,
ὡς Πίτυν, ὡς Σύριγγα, διωκομένη δὲ καὶ αὐτὴ
ἄλλη δευτερόφωνος ὀριδρόμος ἔσσομαι Ἠχώ.
οὐκέτι ταῦτα κόρυμβα μετέρχομαι, ὑψιφανῆ δὲ
οὔρεα ναιετάω μετὰ δένδρεον, ἧχι καὶ αὐτὴ
Ἄρτεμις ἀγρώσσει φιλοπάρθενος· ἀλλὰ Κρονίων
Καλλιστοῦς λάχε λέκτρον ἐς Ἄρτεμιν εἶδος ἀμείψας.
ἵξομαι εἰς ἁλὸς οἶδμα· τί μοι γάμος; ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Ἀστερίην ἐδίωκε γυναιμανέων Ἐνοσίχθων.
αἴθε λάχον πτερὰ κοῦφα, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ἠερίοις ἀνέμοισι συνέμπορον οἶμον ὁδεύσω·
ἀλλὰ τάχα πτερύγων κενεὸς δρόμος, ὅττι Τυφωεὺς
ἠλιβάτοις παλάμῃσιν ἐπιψαύει νεφελάων.
εἰ δὲ γάμοις ἀδίκοις με βιήσεται, εἶδος ἀμείψω,
μίξομαι ὀρνίθεσσι συνιπταμένη Φιλομήλῃ,
καὶ ῥόδον ἀγγέλλουσα καὶ ἀνθεμόεσσαν ἐέρσην
ἔσσομαι εἰαρινοῖο φίλη Ζεφύροιο χελιδών,
φθεγγομένη λάλος ὄρνις ὑπωροφίης μέλος ἠχοῦς,
ὀρχηθμῷ πτερόεντι περισκαίρουσα καλιήν·
Πρόκνη, πικρὰ παθοῦσα, σὺ μὲν σέο πενθάδι μολπῇ
υἱέα δακρύσειας, ἐγὼ δ' ἐμὰ λέκτρα γοήσω.
Ζεῦ ἄνα, μὴ τελέσῃς με χελιδόνα, μή με διώξῃ
καὶ Τηρεὺς πτερόεις κεχολωμένος, οἷα Τυφωεύς.
ἀὴρ, οὔρεα, πόντος ἀνέμβατος· ἐνδόθι γαίης
κρύπτομαι· ἀλλὰ Γίγαντος ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν
ἰοβόλοι δύνουσιν ὑπὸ χθόνα φωλάδες ὕδραι.
εἴην ὑγρὸν ὕδωρ ἐπιδήμιον, οἷα Κομαιθώ,
πατρῴῳ κεράσασα νεόρρυτα χεύματα κόλπῳ·
οὐκ ἐθέλω διὰ Κύδνον, ὅτι προχοῇσι συνάψω
παρθενικῆς δυσέρωτος ἐμὸν φιλοπάρθενον ὕδωρ.
εἴην δένδρεον ἄλλο καὶ ἐκ δρυὸς εἰς δρύας ἔλθω
οὔνομα παιδὸς ἔχουσα σαόφρονος· ἀντὶ δὲ Δάφνης

μὴ Μύρρης ἀθέμιστον ἐπώνυμον ἔρνος ἀκούσα
ναί, λίτομαι, παρὰ χεῦμα γοήμονος Ἠριδανοῖο
εἴην Ἡλιάδων καὶ ἐγὼ μία, πυκνὰ δὲ πέμψω
ἐκ βλεφάρων ἤλεκτρα, φιλοθρήνοις δὲ κορύμβ
155 γείτονος αἰγείροιο περίπλοκα φύλλα πετάσσω
δάκρυσιν ἀφνειοῖσιν ἐμὴν στενάχουσα κορείη
οὐ γὰρ ἐγὼ Φαέθοντα κινύρομαι. ἵλαθι, δάφ
αἰδέομαι φυτὸν ἄλλο μετὰ προτέρης φυτὸν ὕλ
ἔσσομαι, ὡς Νιόβη, καὶ ἐγὼ λίθος, ὄφρα καὶ
160 λαϊνέην στενάχουσαν ἐποικτείρωσιν ὁδῖται·
ἀλλὰ κακογλώσσοιο τί μοι τύπος; ἵλαθι, Λητ
162 ἐρρέτω αἰνοτόκοιο θεημάχου οὔνομα νύμφης.
147 πῆ δὲ φύγω; Τυφῶνι μιγήσομαι; ἀλλὰ λοχεύ
148 ἀλλοφυῆ πολύμορφον ὁμοίιον υἷα τοκῆι."
163 ἣ μὲν ἔφη. Φαέθων δὲ πόλον δινωτὸν ἐάσ
εἰς δύσιν ἔτρεπε δίφρον· ἀναθρῴσκουσα δὲ γ
165 ὑψιτενὴς ἅτε κῶνος ἐς ἠέρα σιγαλέη νὺξ
οὐρανὸν ἀστερόεντι διεχλαίνωσε χιτῶνι,
αἰθέρα δαιδάλλουσα· καὶ ἀννεφέλῳ παρὰ Νε
ἀθάνατοι πλάζοντο, παρ' ὀφρυόεντι δὲ Ταύρ
Ζεὺς Κρονίδης ἀνέμιμνεν ἐγερσιμόθου φάος Ἠ
170 νὺξ μὲν ἔην· φρουραὶ δὲ περὶ στίχας ἦσαν Ὀλ
ἑπτὰ περὶ ζώνῃσι, καὶ οἷά περ ὑψόθι πύργων
ἔννυχον ἦν ἀλάλαγμα, βοὴ δ' ἑτερόθροος ἄστ
ἀμφιλαφὴς πεφόρητο, καὶ ἀξονίης κτύπον ἠχο
174 ἐκ Κρονίης βαλβῖδος ἐδέχνυτο νύσσα Σελήνης
180 ἀντὶ δὲ συρίγγων ἐνοπῆς καὶ ἐθήμονος αὐλοῦ
181 ἐννυχίαις πτερύγεσσι μέλος σύριζον ἀῆται.
175 καὶ νεφέων στεφανηδὸν ἐπασσυτέρῃσι καλύπτ
οὐρανὸν ἐφράξαντο φυλάκτορες αἰθέρος Ὧραι
ἀμφίπολοι Φαέθοντος· ἀσυλήτων δὲ πυλάων
ἀστέρες Ἀτλάντειον ἐπεκλήισσαν ὀχῆα,

μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλον μακάρων ἀπεόντων·
αἰθερίῳ δὲ δράκοντι συνέμπορος Ἀρκάδος ἄρκτου
ἐννυχίην Τυφῶνος ἐπήλυσιν ὑψόθι λεύσσων
ὄμμασιν ἀγρύπνοισι γέρων ἐφύλασσε Βοώτης,
ἀντολίην ἐδόκευσεν Ἑωσφόρος, Ἕσπερος ἀστὴρ
ἑσπερίην, Νοτίας δὲ λιπὼν ἰθύντορι τόξων
ὀμβρηρὰς Βορέαο πύλας περιδέδρομε Κηφεύς.
καὶ πυρὰ πάντοθεν ἦεν, ἐπεὶ φλόγες αἴθοπες ἄστρων
καὶ νύχιοι λαμπτῆρες ἀκοιμήτοιο Σελήνης,
ὡς δαΐδες, σελάγιζον, ἀελλήεντι δὲ ῥόμβῳ
πυκνὰ διαθρώσκοντες ἀπ᾽ αἰθέρος ἄκρον Ὀλύμπου
ἀστέρες ἀικτῆρες ἐπέγραφον ἠέρα πυρσῷ
δεξιτεροὶ Κρονίωνι, κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
πυκνὰ διαΐσσουσα χαρασσομένων νεφελάων
ἀστεροπὴ σκίρτησεν, ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
κρύπτετο καὶ σελάγιζε παλίνδρομος ἄστατος αἴγλη,
καὶ πλοκάμους πλεκτοῖο πυρὸς βοτρυδὸν ἑλίξας
φέγγεϊ λαχνήεντι σέλας τρήχυνε κομήτης,
καὶ δοκίδες μάρμαιρον ἐπήλυδες, οἷα δὲ μακροὶ
ἠερόθεν τανύοντο δοκοὶ δολιχήρεϊ πυρσῷ
Ζηνὶ συναιχμάζοντες, ὑπ᾽ ἀκτίνεσσι δὲ λάμπων
ἀντιπόρου Φαέθοντος ἐκάμπτετο σύνδρομος ὄμβρῳ
Ἴριδος ἀγκύλα κύκλα πολύχροος ὁλκὸς ὑφαίνων,
χλωρὰ μελαινομένῳ, ῥοδοειδέι λευκὰ κεράσσας.
 καὶ Διὶ μουνωθέντι πολύτροπος ἵκετο Νίκη
ἠέρος ἄκρα κέλευθα διαγράψασα πεδίλῳ
Λητοῦς εἶδος ἔχουσα, καὶ ὁπλίζουσα τοκῆα
ἀντιτύποις στομάτεσσι παρήγορον ἴαχε φωνήν·
 „Ζεῦ ἄνα, σῶν τεκέων πρόμος ἵστασο, μηδὲ νοήσω
μιγνυμένην Τυφῶνι γάμων ἀδίδακτον Ἀθήνην·
μητέρα μὴ τελέσειας ἀμήτορα, μαρνάμενος δὲ
ἀστεροπὴν κούφιζε σελασφόρον ἔγχος Ὀλύμπου,

καὶ νεφέλας συνάγειρε τὸ δεύτερον, ὑέτι
ἤδη γὰρ σταθεροῖο τινάσσεται ἕδρανα κό
χερσὶ Τυφαονίῃσιν, ὁμοζυγέων δὲ λυθέν
στοιχείων πισύρων ἠρνήσατο λήια Δηώ
Ἥβη λεῖπε κύπελλον, Ἄρης δ' ἀπεσείσα
Ἑρμῆς ῥάβδον ἔθηκε, λύρην δ' ἔρριψεν
καὶ Πτερόεις πεπότητο λιπὼν πτερόεντα
εἶδος ἔχων κύκνοιο, τελεσσιγάμου δὲ θε
ἄσπορος ἔπλετο κόσμος ἀλωομένης Ἀφρο
ἁρμονίης δ' ἀλύτου λύτο πείσματα· νυμφ
πανδαμάτωρ ἀδάμαστος Ἔρως ταχὺς
ἔπτη
τόξα λιπὼν γονόεντα· καὶ ἠθάδα Λῆμνο
σὸς πυρόεις Ἥφαιστος ἀπειθέα γούνατα
ἆ βραδὺς ἀστήρικτον ἔχει δρόμον. ἆ μέ
καὶ μάλα μοι κοτέουσαν ἐποικτείρω σέθε
ἦ ῥα τεὸς γενέτης πάλιν ἵξεται εἰς χορὸν
μή ποτε τοῦτο γένοιτο· καὶ εἰ Τιτηνὶς ἀ
οὐκ ἐθέλω Τιτῆνας ἰδεῖν κρατέοντας Ὀλ
ἀλλὰ σὲ καὶ σέο τέκνα. σὺ δὲ κτυπέοντι
Ἀρτέμιδος προμάχιζε σαόφρονος· ἦ ῥα
παρθενικὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίῳ παρακο
ἦ ῥα τόκου ταμίη τόκον ὄψεται; ἦ ῥα τα
χεῖρας ἐμοί; ποίην δὲ καλέσσομαι Ἰοχεαί
ἵλαον Εἰλείθυιαν, ὅτ' Εἰλείθυια λοχεύσ
ὣς φαμένης σκιοειδὲς ἑὸν πτερὸν Ὕπ
εὔνασεν αἰνὰ παθοῦσαν ὅλην φύσιν· ἀλλ
ἦν τότε μοῦνος ἄυπνος· ἐφαπλώσας δὲ
νωθρὰ βαρυνομέναις ἐπερείσατο νῶτα χ
πλήσας μητέρα γαῖαν· ἀνοιγομένοιο δὲ
χάσματι κοιλαίνοντο σεσηρότι φωλάδες ε
εἰς χθόνα δυομένοισιν ἐχιδναίοισι καρή

ἠελίου δὲ φανέντος ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
εἰς ἐνοπὴν πολύπηχυς ἐπεβρυχᾶτο Τυφωεὺς
Ζῆνα μέγαν καλέων· βλοσυρὴ δέ οἱ ἵκετο φωνή,
ῥιζοπαγὴς ὅθι πέζα παλίμπορος Ὠκεανοῖο
τέτραχα τεμνομένην περιβάλλεται ἄντυγα κόσμου,
ζωσαμένη στεφανηδὸν ὅλην χθόνα κυκλάδι μίτρῃ·
φθεγγομένου δὲ Γίγαντος ἀμειβομένη στίχα φωνῆς
παντοίη σμαράγησε καὶ οὐ μία σύνθροος ἠχώ·
τοῦ δὲ κορυσσομένοιο φυῆς πολυειδέι μορφῇ
ὠρυγὴ κελάδησε λύκων, βρύχημα λεόντων,
ἆσθμα συῶν, μύκημα βοῶν, σύριγμα δρακόντων,
πορδαλίων θρασὺ χάσμα, κορυσσομένων γένυς ἄρκτων,
λύσσα κυνῶν· μεσάτῃ δὲ Γίγας βροτοειδέι φωνῇ
Ζηνὸς ἀπειλήτειραν ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
„χεῖρες ἐμαί, Διὸς οἶκον ἀράξατε, πυθμένα κόσμου
σείσατε σὺν μακάρεσσι, καὶ αὐτοέλικτον Ὀλύμπου
κόψατε θεῖον ὀχῆα, καὶ αἰθερίης ἐπὶ γαίῃ
κίονος ἑλκομένης φυγέτω δεδονημένος Ἄτλας,
ἄντυγα δ' ἀστερόφοιτον ἀπορρίψειεν Ὀλύμπου,
μηκέτι δειμαίνων ἕλικα δρόμον — οὐ γὰρ ἐάσω
ὤμοις θλιβομένοις κυρτούμενον υἱὸν ἀρούρης
αἰθέρος ὀχλίζοντα παλινδίνητον ἀνάγκην —,
ἀλλὰ θεοῖς ἑτέροισιν ἀτέρμονα φόρτον ἐάσας
μαρνάσθω μακάρεσσιν, ἀναρρήξειε δὲ πέτρας
τρηχαλέοις βελέεσσιν ὀιστεύων πόλον ἄστρων,
ὃν πάρος ἠέρταζεν, ἱμασσόμεναι δὲ κολώναις
ταρβαλέαι φυγέτωσαν ἀνάλκιδες οὐρανὸν Ὧραι,
δμωίδες Ἠελίοιο· περιπλέγδην δὲ λαβοῦσαι
ἠέρι μίξατε γαῖαν, ὕδωρ πυρί, πόντον Ὀλύμπῳ.
καὶ πισύρων ἀνέμων τελέσω δούλειον ἀνάγκην,
μαστίξω Βορέην, κλονέω Νότον, Εὖρον ἱμάσσω,

καὶ Ζέφυρον πλήξαιμι, καὶ ἤματι νύκ
χειμερίην· καὶ γνωτὸς ἐμὸς πολυπίδα
Ὠκεανὸς πρὸς Ὄλυμπον ἄγων ὑψούμε
πέντε παραλλήλων πεφορημένος ὑψόθ
ἄστρα κατακλύσσειε, καὶ ὕδατι διψὰς ἀ
ἄρκτος ἁμαξαίοιο δεδυκότος ἱστοβοῆος.
ταῦροι ἐμοί, δονέοντες ἰσήμερον ἄντυγα
αἰθέρι μυκήσασθε, χαρασσομέναις δὲ κε
ἰσοτύπου φλογεροῖο κεράατα ῥήξατε ταύ
καὶ βόες ὑγρὰ κέλευθα μεταλλάσσωσι Σε
δειδιότες βαρύδουπον ἐμῶν μύκημα καρ
καὶ βλοσυρῶν μέγα χάσμα διαπτύξασα γε
ἄρκτος ἀνοιστρήσειε Τυφαονὶς ἄρκτον Ὀλ
αἰθερίῳ δὲ λέοντι λέων ἐμὸς ἀντιφερίζων
ζωδιακῆς ἀέκοντα μεταστήσειε κελεύθου·
ἡμετέρους δὲ δράκοντας ὄφις φρίξειεν ἀμα
— — — — — —
ἀστεροπαῖς ὀλίγαις κεκορυθμένος· ἀλλὰ θ
κύματα λυσσήεντα, λόφοι χθονός, ἄγκεα ν
φάσγανά μοι γεγάασι, καὶ ἀσπίδες εἰσὶ κολ
καὶ σκόπελοι θώρηκες ἀαγέες, ἔγχεα πέτραι
καὶ ποταμοὶ σβεστῆρες ἀκιδνοτάτοιο κεραυν
δεσμοὺς δ' Ἰαπετοῖο
* * * * * *
Ποσειδάωνι φυλάσσω,
ἀμφὶ δὲ Καύκασον ἄκρον ἐύπτερος ἄλλος ἀρ
αἰετὸς αἱμάξειε παλιμφυὲς ἧπαρ ἀμύσσων
Ἡφαίστου πυρόεντος, ἐπεὶ πυρὸς εἵνεκα κάμ
ἥπατος αὐτοφύτοιο χαρασσομένοιο Προμηθεύ
υἱάσι δ' ἀντικέλευθον ἔχων τύπον Ἰφιμεδείης
κρύψω ἀλυκτοπέδῃσι περίπλοκον υἱέα Μαίης
χαλκέῳ ἐν κεράμῳ πεφυλαγμένον, ὄφρα τις εἴ
,λύσας δεσμὸν Ἄρηος ἐκεύθετο δέσμιος Ἑρμῆς.

λυσαμένη δ' ἄψαυστον ἐῆς σφρηγῖδα κορείης
Ἄρτεμις Ὠρίωνος ἀναγκαίη δάμαρ ἔστω,
καὶ Τιτυῷ πετάσειε παλαίτερα φάρεα Λητώ,
εἰς γάμον ἑλκομένη βεβιημένον· ἀνδροφόνου δὲ
ῥωγαλέων σακέων γυμνούμενον Ἄρεα δήσας
κοίρανον ὑσμίνης κλήισσομαι ἀντὶ φονῆος
μείλιχον, ὀψιγάμῳ δὲ συναπτομένην Ἐφιάλτῃ
Παλλάδα ληιδίην νυμφεύσομαι, ὄφρα νοήσω
Ἄρεα θητεύοντα καὶ ὠδίνουσαν Ἀθήνην.
καὶ μογεροῖς ὤμοισι παλινδίνητον ἀείρων
οὐρανὸν Ἀτλάντειον ἐλαφρίσσειε Κρονίων
ὄρθιος, ἡμετέρων δὲ γάμων ὑμέναιον ἀκούσῃ
ζῆλον ὑποκλέπτων, ὅτε νυμφίος ἔσσομαι Ἥρης.
οὐ μὲν ἐγὼ δαΐδων ἐπιδεύομαι· αὐτόματος γὰρ
δαλὸς ἐμῶν θαλάμων στεροπῆς σέλας, ἀντὶ δὲ πεύκης
αὐτὸς ἐμοὶ Φαέθων ἰδίης φλογὸς ἁψάμενος πῦρ
νυμφιδίῳ τανύσειε Τυφωέι δούλιον αἴγλην,
καὶ γαμίους σπινθῆρας ἐπαιθύσσοντες Ὀλύμπῳ
ἀστέρες ἀστράψειαν ἐμῶν λαμπτῆρες ἐρώτων,
ἀστέρες ἕσπερα λύχνα· σὺν εὐθαλάμῳ δ' Ἀφροδίτῃ
εὐνέτις Ἐνδυμίωνος ἐμὴ θεράπαινα Σελήνη
δέμνιά μοι στορέσειε, καὶ εἰ χρέος ἐστὶ λοετρῶν,
λούσομαι ἀστερόεντος ἐν ὕδασιν Ἠριδανοῖο·
ἀλλὰ Διὸς μετὰ λέκτρα Τυφωέι, κυκλάδες Ὧραι,
πήξατε παστὸν ἔρωτος· ἀπ' Ὠκεανοῦ δὲ καὶ αὐταί,
Λητώ, Ἀθηναίη, Παφίη, Χάρις, Ἄρτεμις, Ἥβη,
νυμφοκόμῳ Τυφῶνι κομίσσατε σύγγονον ὕδωρ·
καὶ γαμίοις πλήκτροισιν ἐμῆς παρὰ δαῖτα τραπέζης
ἀντὶ Διὸς μέλψειε Τυφωέα λάτρις Ἀπόλλων.
οὐ ξείνου δαπέδοιο φέρω πόθον· ἡμέτερον γὰρ
Οὐρανὸν ἀστερόνωτον ἀδελφεὸν ἡνιοχεύσω,
Οὐρανὸν οἶκον ἔχων μητρώιον, υἱέα γαίης.

καὶ Κρόνον ὠμηστῆρα τὸ δεύτερον εἰς φάος ἕλκ
γνωτὸν ἐμὸν συνάεθλον ἀπὸ χθονίοιο βερέθρου
λύσω δεσμὰ βίαια, παλιννόστους δὲ τελέσσω
αἰθερίους Τιτῆνας, ὁμωροφίους δὲ κομίσσω
γηγενέας Κύκλωπας ἐς οὐρανόν, ἄλλα δὲ τεύξω
ὅπλα πυρός· πολέων γὰρ ἐμοὶ χρέος ἐστὶ κεραυ
ὅττι διηκοσίῃσι, καὶ οὐ διδύμαις πολεμίζω
χερσὶν ἐγὼ Κρονίδῃ πανομοίιος· ἀντιτύπους δ
κρείσσονας ὀψιγόνους πολυφεγγέι μείζονι πυρσ
ἀστεροπὰς ἑτέρας χαλκεύσομαι, εὐρύτερον δὲ
ὄγδοον οὐρανὸν ἄλλον ὑπέρτερον ὑψόθι τεύξω
ἀστράσι φαιδροτέροισι κεκασμένον· οὐ δύναται
ἀγχιφανὴς πόλος οὗτος ὅλον Τυφῶνα καλύψαι.
καὶ μετὰ θήλεα τέκνα καὶ ἀρσενόπαιδα γενέθλ
πουλυτόκου Κρονίδαο πολυσπερὲς ἄλλο φυτεύσ
αἷμα νέων μακάρων πολυαύχενον· οὐ χορὸν ἄστ
λείψω νόσφι γάμων ἀχρήιον, ἀλλὰ συνάψω
ἄρσενι θηλυτέρην, ἵνα δούλια τέκνα λοχεύσῃ
παρθενικὴ πτερόεσσα παρευνηθεῖσα Βοώτῃ."
εἶπεν ὁμοκλήσας· Κρονίδης δ' ἐγέλασσεν ἀκο
καὶ μόθος ἀμφοτέροισιν ἐπέβρεμεν· ἦν δὲ κυδο
πομπὸς Ἔρις Τυφῶνι, Διὸς δ' ἡγήσατο Νίκη
εἰς μόθον· οὐ βοέης ἀγέλης χάριν, οὐ περὶ ποί
ἦεν ἀγών, οὐ νεῖκος ἔην ἐπὶ κάλλεϊ νύμφης,
οὐ κλόνος ἀμφὶ πόληος ὀλίζονος· ἀλλ' ὑπὲρ αὐ
αἰθέρος ἵστατο δῆρις, ἔην δ' ἐνὶ γούνασι Νίκης
σκῆπτρα Διὸς καὶ θῶκος ἀέθλια δηιοτῆτος.
Ζεὺς μὲν ἱμασσομένων νεφέων βρονταῖον ἀράσ
αἰθέριον μύκημα μέλος σάλπιζεν ἐνυοῦς,
καὶ νεφέλας ἑλικηδὸν ἐπὶ στέρνοισι καθάψας
εἶχε Γιγαντείων βελέων σκέπας· οὐδὲ Τυφωεὺ
ἄψοφος ἦν· κεφαλαὶ δὲ βοῶν μυκηθμὸν ἱεῖσαι

αὐτόματοι σάλπιγγες ἐπεσμαράγησαν Ὀλύμπῳ,
συμμιγέες δὲ δράκοντες ἐσύρισαν ἄρεος αὐλοί.
καὶ στίχας ἠλιβάτων μελέων θώρηξε Τυφωεὺς
φραξάμενος σκοπέλῳ σκόπελον μέγαν, εἰσόκε πυκναὶ
ἀρραγέες στοιχηδὸν ἐπυργώθησαν ἐρίπναι,
καὶ πέτρην προθέλυμνον ἐπασσυτέρῃ θέτο πέτρῃ·
ἦν δὲ κορυσσομένης στρατιῆς τύπος· ἀγχιφανὴς γὰρ
ῥωγάδα ῥωγὰς ἔρειδε, λόφος λόφον, αὐχένα δ' αὐχήν,
ὑψινεφὴς δ' ἀγκῶνα πολύπτυχον ὤθεεν ἀγκών·
καὶ κρανααὶ πήληκες ἔσαν Τυφῶνι κολῶναι
αἰπυλόφῳ πρηῶνι καλυπτομένων κεφαλάων.
μαρναμένου δὲ γίγαντος ἔῃ πολυδειράδι μορφῇ
ἓν δέμας, ἀλλὰ φάλαγγες ἀπείρονες, αἳ μὲν ἀγοστῶν,
αἳ δὲ λεοντείων γενύων εὐθηγέες αἰχμαί,
ἄλλαι ἐχιδναίων πλοκάμων ἐπιβήτορες ἄστρων.
δένδρεα δ' ἐπτύσσοντο Τυφαονίων ἀπὸ χειρῶν
σειόμενα Κρονίδαο καταντίον, αἰόλα γαίης
ἔρνεα καλλιπέτηλα, τάπερ βεβριθότι παλμῷ
Ζεὺς ἄκρων ἀμάθυνεν ἐνὶ σπινθῆρι κεραυνῶν·
πολλὴ μὲν πτελέη σὺν ὁμήλικι ῥίπτετο πεύκῃ
καὶ πλάτανος περίμετρος, ἀκοντίζοντο δὲ λεῦκαι
ἄντα Διός· πολλὴ δὲ λαγὼν ἐρρήγνυτο γαίης.
πᾶσα δὲ τετράπλευρος ἴτυς στυφελίζετο κόσμου,
καὶ πίσυρες Κρονίωνι συναιχμάζοντες ἀῆται
ἠερίην σκοτόεσσαν ἐπυργώσαντο κονίην
κύματα κυρτώσαντες· ἱμασσομένης δὲ θαλάσσης
Σικελίη δεδόνητο, Πελωρίδες ἔβρεμον ὄχθαι
Αἰτναῖοί τε τένοντες, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι
μάντιες ἐσσομένων Λιλυβηίδες, ἔκτυπε δ' ἀκτὴ
ἑσπέριον παρὰ χεῦμα Παχυνιάς· ἐγγύθι δ' ἄρκτου
ἀμφὶ νάπην Θρήισσαν Ἀθωιὰς ἔκλαγεν ὄχθη,
Πιερικῷ δὲ τένοντι Μακηδονὶς ἴαχεν ὕλη·

ἀντολίης δὲ θέμεθλα τινάσσετο, δενδροκόμοι δὲ
Ἀσσυρίου Λιβάνοιο θυώδεες ἔκτυπον ἄκραι.
καὶ Διὸς ἀκαμάτοιο καταιχμάζοντα καρήνου
ῥίπτετο πολλὰ βέλεμνα Τυφαονίων ἀπὸ χειρῶν·
καὶ τὰ μὲν ἀίσσοντα Σεληναίῳ παρὰ δίφρῳ
ἀσταθέων ἀχάρακτα κατέγραφον ἰσχία ταύρων,
ἄλλα δὲ δινηθέντα δι' ἠέρος ὀξέι ῥοίζῳ
ἄσθμασιν ἀντιπόροισι μετερρίπιζον ἀῆται·
καὶ Διὸς ἀψαύστοιο παραπλαγχθέντα καρήνου
πολλὰ Ποσειδάωνος ἐδέξατο τερπομένη χείρ,
γειοτόμου γλωχῖνος ἀφειδήσασα τριαίνης·
ὑγροβαφῆ δὲ βέλεμνα παρὰ Κρονίης πόρον ἅλμης
Ζηνὶ φέρων ἀνάθημα γέρων ἱδρύσατο Νηρεύς.
καὶ βλοσυροὺς δύο παῖδας Ἐνυαλίοιο καλέσσας
εἶχε Φόβον καὶ Δεῖμον ὀπάονα πατροπάτωρ Ζεὺς
αἰθέρος ἀσπιστῆρας ὁμήλυδας, ἀστεροπῇ δὲ
στῆσε Φόβον, καὶ Δεῖμον ἐπεστήριξε κεραυνῷ
δεῖμα φέρων Τυφῶνι· καὶ ἀσπίδα κούφισε Νίκη
πρόσθε Διὸς τανύουσα, καὶ ἀντιάχησεν Ἐνυώ,
Ἄρης δ' ἐσμαράγησεν· ἐπαιγίζων δὲ θυέλλαις
ἠερόθεν πεφόρητο μετάρσιος αἰγίοχος Ζεύς,
ἑζόμενος πτερόεντι Χρόνου τετράζυγι δίφρῳ·
ἵπποι δὲ Κρονίωνος ὁμόζυγες ἦσαν ἀῆται.
καὶ πῇ μὲν στεροπῇσι κορύσσετο, πῇ δὲ κεραυνοῖς
ἄλλοτε καὶ βροντῇσιν ἐπέχραεν, ἄλλοτε δ' ὄμβρων
πηγνυμένης προχέων πετρούμενα νῶτα χαλάζης
χειμερίοις βελέεσσι· Γιγαντείοισι δὲ πυκνοὶ
κίονες ὑδατόεντες ἐπερρήγνυντο καρήνοις
ὀξυβελεῖς, παλάμαι δὲ Τυφωέος, οἷα μαχαίρῃ,
ἠερίῳ τέμνοντο χαλαζήεντι βελέμνῳ·
καὶ παλάμη κεκόνιστο, καὶ οὐ μεθέηκε κολώνης,
ἀλλὰ νιφοβλήτοιο τομῇ πληγεῖσα χαλάζης

μάρνατο καὶ πίπτουσα, καταΐσσουσα δὲ γαίῃ
ἅλμασιν αὐτοκύλιστος ἐπάλλετο μαινομένη χείρ,
οἷα βαλεῖν ἐθέλουσα καὶ εἰσέτι κύκλον Ὀλύμπου.
καὶ πρόμος οὐρανίων πυρόεν βέλος ὑψόθι σείων
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο κέρας πολέμοιο νομεύων
ὑψιφανὴς πολέμιζεν· ἐς ὑδροπόρους δὲ χαράδρας
ὦρτο Γίγας πολύπηχυς, ἐπασσυτέρῳ δὲ συνάψας
αὐτομάτῳ σφήκωσεν ὁμόπλοκα δάκτυλα δεσμῷ
κοιλαίνων παλάμας πολυχανδέας, ᾗσιν ἀείρων
μεσσόθι χειμερίων ποταμῶν ὀρεσίδρομον ὕδωρ
χερσὶ βαθυνομέναις μεμερισμένα χεύματα πέμπων
ἀστεροπῇ προέηκε· χαραδραίῳ δὲ ῥεέθρῳ
βαλλομένη σελάγιζε δι' ὕδατος αἰθερίη φλὸξ
λαβροτέρῳ σπινθῆρι, καὶ ἔζεσε δίψιον ὕδωρ
αἰθαλόεν, διερὴ δὲ χύσις τερσαίνετο πυρσῷ·
σβέσσαι γὰρ μενέαινε Γίγας θρασὺς αἰθέριον πῦρ,
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε, πυραυγέες ὅττι κεραυνοὶ
καὶ στεροπαὶ γεγάασιν ἀπ' ὀμβροτόκων νεφελάων.
  καὶ πάλιν ἰθυτμῆτας ἑλὼν σπήλυγγας ἐναύλων
στέρνα Διὸς μενέαινε βαλεῖν ἄτρωτα σιδήρῳ,
καὶ σκοπιὴ Διὸς ἄντα τιταίνετο· χείλεϊ δ' ἄκρῳ
Ζεὺς ὀλίγον φύσησε, καὶ ὑψίκρημνον ἐοῦσαν
λεπταλέον φύσημα παρέτραπε κυκλάδα πέτρην.
χειρὶ δὲ δινήεντα λόφον νησαῖον ἀράξας
εἰς ἐνοπὴν πάλιν αἰνὸς ἀνῃώρητο Τυφωεύς,
καὶ Διὸς ἀρρήκτοιο κατηκόντιζε προσώπου·
ἀλλ' ὃ μὲν ἀντικέλευθον ἀλεύατο μάρμαρον αἰχμὴν
κρᾶτα παρακλίνας, στεροπῆς δ' ἐτύχησε Τυφωεὺς
θερμὸν ἀμειβομένης ἕλικα δρόμον, αἶψα δὲ πέτρη
ἀκροφαληριόωσα μελαίνετο μάρτυρι καπνῷ.
καὶ τριτάτην προΐαλλεν· ἐπεσσυμένην δὲ Κρονίων
πεπταμένης παλάμης μεσάτῳ νωμήτορι καρπῷ,

σφαῖραν ἅτε θρώσκουσαν, ἀτέρμονι χειρὶ πατά
πέμπε πάλιν Τυφῶνι· μεταστρεφθεῖσα δὲ πολλ
ἠερίῃ στροφάλιγγι παλιννόστοιο πορείης
αὐτομάτη τόξευεν ὀιστευτῆρα κολώνη.
τέτρατον ἠκόντιζεν ὑπέρτερον· ἁψαμένη δὲ
αἰγίδος ἀκροτάτων θυσάνων ἐδιχάζετο πέτρη.
ἄλλην δὲ προέηκεν· ἀελλήεσσα δὲ πέτρη
ἡμιδαὴς σελάγιζεν ὀιστευθεῖσα κεραυνῷ.
οὐδ᾽ ὑγρὸν σκοπιαὶ νέφος ἔσχισαν, ἀλλὰ τυπεῖσ
ὑδρηλαῖς νεφέλῃσι διερρήγνυντο κολῶναι.
ξυνὴ δ᾽ ἀμφοτέροισιν ἰσόρροπος ἦεν ἐνυῶ
καὶ Διὶ καὶ Τυφῶνι· πολυφλοίσβῳ δὲ βελέμνῳ
αἰθέρος ὀρχηστῆρες ἐβακχεύοντο κεραυνοί.
μάρνατο δὲ Κρονίδης κεκορυθμένος· ἐν δὲ κυδο
βροντὴν μὲν σάκος εἶχε, νέφος δέ οἱ ἔπλετο θώ
καὶ στεροπὴν δόρυ πάλλε, διιπετέες δὲ κεραυνο
ἠερόθεν πέμποντο πυριγλώχινες ὀιστοί·
ἤδη γὰρ περίφοιτος ἀπὸ χθονίου κενεῶνος
ξηρὸς ἀερσιπότητος ἀνέδραμεν ἀτμὸς ἀρούρης,
καὶ νεφέλης ἔντοσθεν ἐελμένος αἴθοπι κόλπῳ
πνίγετο θερμαίνων νέφος ἔγκυον· ἀμφὶ δὲ καπν
τριβομένων καναχηδὰ πυριτρεφέων νεφελάων
θλιβομένη πεφόρητο δυσέκβατος ἐνδόμυχος φλὸξ
διζομένη μέσον οἶμον, ἐπεὶ σέλας ὑψόθι βαίνειν
οὐ θέμις· ἀστεροπὴν γὰρ ἀναθρώσκουσαν ἐρύκει
ὀμβρηρῇ ῥαθάμιγγι λελουμένος ἴκμιος ἀὴρ
πυκνώσας νέφος ὑγρὸν ὑπέρτερον· ἀζαλέου δὲ
νειόθεν οἰγομένοιο διέδραμεν ἀλλόμενον πῦρ.
ὡς λίθος ἀμφὶ λίθῳ φλογερὴν ὠδῖνα λοχεύων
λάινον ἠκόντιζε πολυθλιβὲς αὐτόγονον πῦρ,
πυρσογενὴς ὅτε θῆλυς ἀράσσεται ἄρσενι πέτρῳ·
οὕτω θλιβομένῃσιν ἀνάπτεται οὐρανίη φλὸξ

λιγνύι καὶ νεφέλῃσιν· ἀπὸ χθονίοιο δὲ καπνοῦ
λεπταλέου γεγαῶτος ἐμαιώθησαν ἀῆται.
ἄλλην δ' ἐξ ὑδάτων μετανάστιον ἀτμίδα γαίης
ἠέλιος φλογεροῖσι βολαῖς ἀντωπὸν ἀμέλγων
τινθαλέῳ νοτέουσαν ἀνείρυσεν αἰθέρος ὁλκῷ·
ἣ δὲ παχυνομένη νεφέων ὤδινε καλύπτρην,
σεισαμένη δὲ πάχιστον ἀραιοτέρῳ δέμας ἀτμῷ
ἂψ ἀναλυσαμένη μαλακὸν νέφος εἰς χύσιν ὄμβρου
ὑδρηλὴν προτέρην μετεκίαθεν ἔμφυτον ὕλην.
τοῖος ἔφυ φλογόεις νεφέων τύπος, οἷσι καὶ αὐτοὶ
ἰσότυποι στεροπῇσι συνωδίνοντο κεραυνοί.

Ζεὺς δὲ πατὴρ πολέμιζε· κατ' ἀντιβίοιο δὲ πέμπων
ἠθάδα πυρσὸν ἴαλλεν ἀκοντιστῆρα λεόντων,
βάλλων ποικιλόφωνον ἀμετρήτων στίχα λαιμῶν
οὐρανίῳ πρηστῆρι· Διοβλήτου δὲ βελέμνου
ἓν σέλας ἔφλεγε χεῖρας ἀπείρονας, ἓν σέλας ὤμους
νηρίθμους ἀμάθυνε καὶ αἰόλα φῦλα δρακόντων,
καὶ κεφαλὰς ἐδάιξαν ἀτέρμονας αἰθέρος αἰχμαί,
καὶ πλοκάμους Τυφῶνος ἕλιξ ἀμάθυνε κομήτης
ἀντιπόρῳ σπινθῆρι δασύτριχα πυρσὸν ἰάλλων,
καὶ κεφαλαὶ σελάγιζον, ἀναπτομένων δὲ κομάων
βόστρυχα συρίζοντα κατεσφρηγίσσατο σιγὴ
οὐρανίῳ σπινθῆρι, μαραινομένων δὲ δρακόντων
ἰοβόλοι ῥαθάμιγγες ἐτερσαίνοντο γενείων·
μαρναμένου δὲ Γίγαντος ἐτεφρώθησαν ὀπωπαὶ
καπνῷ λιγνυόεντι, νιφοβλήτων δὲ προσώπων
χιονέαις λιβάδεσσιν ἐλευκαίνοντο παρειαί.
καὶ πισύρων ἀνέμων τετράζυγον εἶχεν ἀνάγκην·
εἰ γὰρ ἐς ἀντολίην σφαλερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπάς,
ὑσμίνην φλογόεσσαν ἐδέχνυτο γείτονος Εὔρου·
καὶ δύσιν εἰσορόων φλογερῆς ἀντώπιον Ἠοῦς
ἑσπερίην ἔφριξε θυελλήεσσαν ἐνυώ,

εἰαρινῆς ἀίων Ζεφυρηίδος ἦχον ἱμάσθλης·
εἰς κλίσιν εἰ σκοπίαζε δυσήνεμον Ἀρκάδος ἄρκτον
χειμερίου πρηστῆρος ἀθαλπέι βάλλετο πάχνῃ·
φεύγων ψυχρὸν ἄημα νιφοβλήτοιο Βορῆος
καὶ διερῷ δεδόνητο καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ,
καὶ Νότος ἀμφὶ τένοντα μεσημβρινὸν αἰγοκερῆος
ἄντυγας ἠερίας ἐπεμάστιε θερμὸς ἀήτης
φλογμὸν ἄγων Τυφῶνι πυραυγέι καύματος ἀτμῷ.
εἰ πάλιν ὄμβρον ἔχευε κατάρρυτον ὑέτιος Ζεύς,
λυσιπόνοις λιβάδεσσιν ὅλον χρόα λοῦσε Τυφωεύς,
θερμὰ καταψύχων κεκαφηότα γυῖα κεραυνῷ.
  καὶ κραναοῖς βελέεσσι χαλαζαίου νιφετοῖο
παιδὸς ἱμασσομένου τραφερὴ μαστίζετο μήτηρ·
δερκομένη δὲ Γίγαντος ἐνὶ χροῒ μάρτυρα μοίρης
λάινα πηκτὰ βέλεμνα καὶ ὑδατόεσσαν ἀκωκὴν
Ἠέλιον Τιτῆνα κατηφέι λίσσετο φωνῇ,
ἓν φάος αἰτίζουσα θοώτατον, ὄφρα κε πυρσῷ
θερμοτέρῳ λύσειε Διὸς πετρούμενον ὕδωρ
νιφομένῳ Τυφῶνι χέων ἐμφύλιον αἴγλην·
καί οἱ ἱμασσομένῳ συνετήκετο· καιομένων δὲ
ἠλιβάτων ὁρόωσα πυριστεφὲς ἔθνος ἀγοστῶν
χειμερίην ἱκέτευε μολεῖν δυσπέμφελον αὔρην
εἰς μίαν ἠριγένειαν, ἵνα ψυχροῖσιν ἀήταις
διψαλέην Τυφῶνος ἀποσβέσσειεν ἀνάγκην.
  ἰσοτύπου δὲ τάλαντα μάχης ἔκλινε Κρονίων.
χειρὶ δὲ δενδρήεσσαν ἀπορρίψασα καλύπτρην
μήτηρ ἄχνυτο γαῖα Τυφαονίων κεφαλάων
καπνὸν ὀπιπεύουσα· μαραινομένων δὲ προσώπων
γηγενέος λύτο γοῦνα· προθεσπίζουσα δὲ νίκην
βρονταίοις πατάγοισι Διὸς μυκήσατο σάλπιγξ·
ἤριπε δ' οὐρανίῳ μεθύων φλογόεντι βελέμνῳ
ὠτειλὴν ἀσίδηρον ἔχων πολέμοιο Τυφωεύς

ὑψιτενής, καὶ νῶτα βαλὼν ἐπὶ μητέρι γαίῃ
κεῖτο περιστορέσας ὀφιώδεα γυῖα κονίῃ
πυρσὸν ἀναβλύζων. Κρονίδης δ' ἐρέθιζε γελάσσας
τοῖον ἔπος προχέων φιλοπαίγμονος ἀνθερεῶνος·
„καλὸν ἀοσσητῆρα γέρων Κρόνος εὗρε, Τυφωεῦ·
Χθὼν μόγις υἷα λόχευσε, μέγαν γόνον Ἰαπετοῖο
* * * * * *
ἡδὺς ὁ Τιτήνων τιμήορος· ὡς ὁρόω δέ,
ἀδρανέες γεγάασι τάχα Κρονίδαο κεραυνοί.
δηθύνεις τέο μέχρις ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν,
ψευδόμενε σκηπτοῦχε; μένει δέ σε θῶκος Ὀλύμπου·
σκῆπτρα Διὸς καὶ πέπλα θεημάχε δέξο Τυφωεῦ,
Ἀστραῖον δὲ κόμισσον ἐς οὐρανόν· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
αἰθέρι νοστήσειε καὶ Εὐρυνόμη καὶ Ὀφίων
καὶ Κρόνος ἀμφοτέροισιν ὁμόστολος· ἐρχομένῳ δὲ
σὺν σοὶ ποικιλόνωτον ἐς ὑψιπόρων ἴτυν ἄστρων
δεσμὰ φυγὼν δολόμητις ὁμαρτήσειε Προμηθεύς,
ἥπατος ἡβώοντος ἀφειδέα δαιτυμονῆα
οὐρανίης θρασὺν ὄρνιν ἔχων πομπῆα κελεύθου.
τί πλέον ἤθελες ἄλλο μετὰ κλόνον, ἠὲ νοῆσαι
Ζῆνα καὶ Ἐννοσίγαιον ὀπάονα σεῖο θοώκων;
Ζῆνα μὲν ἀδρανέοντα καὶ οὐ σκηπτοῦχον Ὀλύμπου,
βροντῆς καὶ νεφέων γυμνούμενον, ἀστεροπῆς δὲ
ἀντὶ πυρὸς ζαθέοιο καὶ ἠθάδος ἀντὶ κεραυνοῦ
δαλὸν ἀερτάζοντα Τυφαονίῳ παρὰ παστῷ,
ληιδίης ἀλόχοιο τεῆς θαλαμηπόλον Ἥρης
ὀφθαλμῷ κοτέοντι τεῶν ζηλήμονα λέκτρων·
σύζυγα δ' Ἐννοσίγαιον ἀποζευχθέντα θαλάσσης
ὑμετέρῃ μετὰ πόντον ὑποδρήσσοντα τραπέζῃ,
διψάδι χειρὶ φέροντα τεὸν δέπας ἀντὶ τριαίνης.
Ἄρεα λάτριν ἔχεις, θεράπων τεός ἐστιν Ἀπόλλων·
πέμπε δὲ Τιτήνεσσι διάκτορον υἱέα Μαίης

σὸν κράτος ἀγγέλλοντα καὶ οὐρανίην σέθεν α
ἐργατίνην δ' Ἥφαιστον ἐθήμονι κάλλιπε Λήμ
ὄφρα κεν ἀσκήσειε νεοζεύκτῳ σέο νύμφῃ
595 ποικίλον αὐχένος ὅρμον εὔχροον ἤνοπι κόσμῳ
ἠὲ πεδοστιβέων ἀμαρύγματα φαιδρὰ πεδίλων
οἷσι τεὴ παράκοιτις ἀγάλλεται, ἠὲ τελέσσῃ
χρυσοφαῆ θρόνον ἄλλον Ὀλύμπιον, ὄφρα γελ
κρείσσονα θῶκον ἔχουσα τεὴ χρυσόθρονος Ἡ
600 καὶ χθονίους Κύκλωπας ἔχων ναετῆρας Ὀλύμ
τεῦξον ἀρειοτέροιο νέον σπινθῆρα κεραυνοῦ.
ἀλλὰ δόλῳ θέλξαντα τεὸν νόον ἐλπίδι νίκης
χρυσῷ δῆσον Ἔρωτα μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης
χαλκῷ σφίγξον Ἄρηα κυβερνητῆρα σιδήρου.
605 ἀστεροπαὶ φεύγουσι καὶ οὐ μίμνουσιν Ἐνυώ·
πῶς στεροπῆς ὀλίγης οὐκ ἔκφυγες ἀπτόλεμον
ἢ πόθεν οὔασι σοῖσιν ἀμετρήτοισιν ἀκούων
βρονταίην ἐλάχειαν ἐδείδιες ὄμβριον ἠχώ;
τίς σε τόσον ποίησεν ἀνάλκιδα; πῇ σέθεν αἰχ
610 πῇ κεφαλαὶ σκυλάκων; πῇ χάσματα δεινὰ λε
καὶ χρόνιον βρύχημα βαρυφθόγγων σέο λαιμ
619 πῇ μοι φρικτὰ γένεια σεσηρότα λυσσάδος ἄρκ
612 πῇ δὲ δρακοντείης δολιχόσκιος ἰὸς ἐθείρης;
οὐκέτι συρίζεις ὀφιώδεϊ κυκλάδι χαίτῃ;
617 οὐκέτι λευκαίνουσι συῶν προβλῆτες ἀκωκαὶ
ἀφροκόμῳ ῥαθάμιγγι διάβροχον ἀνθερεῶνα;
614 πῇ βοέων στομάτων μυκήματα; πῇ σέο χειρῶ
615 ἠλιβάτου πρηῶνος ἀκοντιστῆρες ἀγοστοί;
οὐκέτι μαστίξεις ἑλικώδεας ἄντυγας ἄστρων;
620 εἶξον ἐπουρανίοισι, πεδοτρεφές· ὑμετέρων γ
χειρὶ μιῇ νίκησα διηκοσίων στίχα χειρῶν.
ἀλλὰ βαθυκρήμνοισι περισφίγγουσα κολώναι
Σικελίη τρικάρηνος ὅλον Τυφῶνα δεχέσθω

οἰκτρὰ κονιομένοις ἑκατὸν κομόωντα καρήνοις.
ἔμπης, εἰ νόον ἔσχες ὑπέρβιον, εἰ δὲ καὶ αὐτῷ
ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐπεσκίρτησας Ὀλύμπῳ,
τεύξω σοι, πανάποτμε, κενήριον, ὑστάτιον δὲ
σὸν κενεὸν παρὰ τύμβον, ἀτάσθαλε, τοῦτο χαράξω·
„γηγενέος τόδε σῆμα Τυφωέος, ὅν ποτε πέτροις
αἰθέρα μαστίζοντα κατέφλεγεν αἰθέριον πῦρ.“
ἔννεπε κερτομέων νέκυν ἔμπνοον, υἱὸν ἀρούρης.
καὶ Διὶ παμμεδέοντι χέων ἐπινίκιον ἠχὼ
λαϊνέῃ σάλπιγγι Κίλιξ μυκήσατο Ταῦρος,
ὑδρηλοῖς δὲ πόδεσσιν ἕλιξ ὠρχήσατο Κύδνος
Ζηνὸς ἀνευάζων διερῷ βρυχήματι νίκην,
μεσσοφανὴς προχέων ναέτην ῥόον ἥλικι Ταρσῷ.
γαῖα δὲ πετρήεντα διαρρήξασα χιτῶνα
ἄχνυτο κεκλιμένη, καὶ πενθάδος ἀντὶ μαχαίρης
κοπτομένην ἀνέμοις ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην,
βόστρυχον ὑλήεντος ἀποτμήξασα καρήνου
φυλλοχόῳ πρηστῆρι, χαραδραίας δὲ παρειὰς
δρύψατο, καὶ κελαδεινὰ δι᾽ εὐύδρων κενεώνων
ἔρρεε μυρομένης ποταμήια δάκρυα γαίης.
ἐκ δὲ Τυφαονίων μελέων στροφάλιγγες ἀέλλης
κύματα μαστίζουσιν, ἐπεσσύμεναι δὲ καλύψαι
ὁλκάδας ἀκλύστοιο καθιππεύουσι γαλήνης,
οὐ μούνοις ῥοθίοισιν ἐπήλυδες· ἀλλ᾽ ἐπὶ γαίῃ
πολλάκις αἰθύσσουσα θυελλήεσσα κονίη
ὄρθιον ἡβώοντα κατέκλυσε καρπὸν ἀλωῆς.
καὶ ταμίη κόσμοιο, παλιγγενέος Φύσις ὕλης,
ῥηγνυμένης κενεῶνα κεχηνότα πῆξεν ἀρούρης,
νησαίους δὲ τένοντας ἀποτμηγέντας ἐναύλων
ἁρμονίης ἀλύτοιο πάλιν σφρηγίσσατο δεσμῷ.
οὐκέτι δὲ κλόνος ἦεν ἐν ἀστράσιν· Ἠέλιος γὰρ
χαιτήεντα λέοντα παρὰ σταχυώδεϊ κούρῃ

ζωδιακῆς ἔστησε παραΐξαντα κελεύθου·
οὐρανίου δὲ λέοντος ἐπισκαίροντα προσώπῳ
καρκίνου ἀντικέλευθον ἀθαλπέος αἰγοκερῆος
ἂψ ἀνασειράζουσα διεστήριξε Σελήνη.
οὐ μὲν ἀοιδοπόλοιο λελασμένος ἔπλετο Κάδμου
Ζεὺς Κρονίδης, καλέσας δὲ τόσην ἐφθέγξατο φωνὴν
ἠερίης σκιοειδὲς ἀποσκεδάσας νέφος ὄρφνης·
„Κάδμε, τεῇ σύριγγι πύλας ἔστεψας Ὀλύμπου·
σὸν γάμον οὐρανίῃ καὶ ἐγὼ φόρμιγγι γεραίρω·
γαμβρὸν ἐγὼ τελέσω σε καὶ Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ,
καὶ χθονίου δείπνοιο θεοὺς ἔχε δαιτυμονῆας.
ἵξομαι εἰς σέο δῶμα· τί φίλτερον ἄλλο νοήσεις,
ἢ μακάρων βασιλῆα τεῆς ψαύοντα τραπέζης;
εἰ δὲ τύχης ἐθέλεις ἑτερότροπα κύματα φεύγειν
πορθμεύων βιότοιο γαληναίοιο πορείην,
Ἄρεα μὲν Διρκαῖον ἀεὶ πεφύλαξο χαλέψαι,
Ἄρεα νόσφι χόλου κεχολωμένον· ἐννύχιος δὲ
οὐρανίοιο δράκοντος ἐναντίον ὄμμα τιτήνας
ῥέξον ὑπὲρ βωμοῖο λαβὼν εὔοδμον ὀφίτην,
κικλήσκων ὀφιοῦχον Ὀλύμπιον, ἐν πυρὶ καίων
Ἰλλυρικῆς ἐλάφοιο πολυγλώχινα κεραίην,
ὄφρα φύγῃς, ὅσα πικρὰ τεῷ πεπρωμένα πότμῳ
Μοιριδίης ἔκλωσεν ἕλιξ ἄτρακτος ἀνάγκης,
εἰ λίνα Μοιράων ἐπιπείθεται.. ἀλλὰ τοκῆος
μνῆστιν ἔα κοτέοντος Ἀγήνορος, ἀσταθέων δὲ
ἀμφὶ κασιγνήτων μὴ δείδιθι· κεκριμένοι γὰρ
πάντες ἔτι ζώουσιν, ἐπεὶ Νοτίην χθόνα Κηφεὺς
νάσσατο Κηφήνων ἐπιήρανος Αἰθιοπήων,
καὶ Θάσος εἰς Θάσον ἦλθεν, ἀερσιλόφοιο δὲ Ταύρου
δύσνιφον ἀμφὶ τένοντα Κίλιξ Κιλίκεσσιν ἀνάσσει,
Θρηικίην δ' ἐπὶ πέξαν ἀπόσσυτος ἵκετο Φινεύς·
τὸν μὲν ἐγὼ κομόωντα βαθυπλούτοισι μετάλλοις

γαμβρὸν ἐς Ὠρείθυιαν ἄγω καὶ Θρῆκα Βορῆα,
νυμφίον ὀμφήεντα φιλοστεφάνου Κλεοπάτρης.
καὶ σὺ κασιγνήτων ἰσοελκέι νήματι Μοίρης
Καδμείων βασίλευε καὶ οὔνομα λεῖπε πολίταις·
πλαγκτοσύνης δ' ἀπόειπε παλίμπορα κύκλα κελεύθου,
καὶ βοὸς ἄστατον ἴχνος ἀναίνεο· Κυπριδίῳ γὰρ
σύγγονον ὑμετέρην ζυγίῳ νυμφεύσατο θεσμῷ
Ἀστερίων Δικταῖος ἄναξ Κορυβαντίδος Ἴδης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ μαντεύομαι, ἄλλα δὲ Φοίβῳ
καλλείψω· σὺ δέ, Κάδμε, μεσόμφαλον ἄξονα βαίνων
Δελφίδος αὐδήεντα μετέρχεο τέμπεα Πυθοῦς."
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν Ἀγηνορίδην μετανάστην
Ζεὺς Κρονίδης· καὶ κραιπνὸς ἐς αἰθερίων ἴτυν ἄστρων
χρύσεον ἔτρεπε δίφρον, ἐπεμβεβαυῖα δὲ Νίκη
ἤλασεν οὐρανίῃ πατρώιον ἵππον ἱμάσθλῃ.
καὶ θεὸς εἰς πόλον ἦλθε τὸ δεύτερον· ἐρχομένῳ δὲ
οὐρανίας πετάσαντο πύλας ὑψαύχενες Ὧραι,
αἰθέρα δ' ἐστέψαντο· παλιννόστῳ δὲ πορείῃ
σὺν Διὶ νικήσαντι θεοὶ νόστησαν Ὀλύμπῳ,
καὶ πτερόεν μίμημα μετηλλάξαντο προσώπου.
ἀβροχίτων δ' ἀσίδηρος ἐς οὐρανὸν ἦλθεν Ἀθήνη
Ἄρεϊ κῶμον ἄγουσα, μέλος δέ οἱ ἔπλεκε Νίκη·
καὶ Θέμις ὅπλα Γίγαντος ὀλωλότος ἄφρονι Γαίῃ
εἰς φόβον ἐσσομένων ἐπεδείκνυε μητρὶ Γιγάντων,
ὑψιπαγῆ κρεμάσασα παρὰ προθύροισιν Ὀλύμπου.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩ
ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐν τριτάτῳ μάστευε πολύπλανον ὁλκάδα Κάδμου
Ἠλέκτρης τε μέλαθρα φιλοξενίην τε τραπέζης.

Αὖτο δ' ἀγών, ὅτε χεῖμα παρήλυθεν· ἄκρα δὲ φ
ἀννεφέλῳ τελαμῶνι φαεσφόρα νῶτα μαχαίρης
Ὠρίων ἀνέτελλε, καὶ οὐκέτι κυκλάδι λίμνῃ
λούετο παχνήεντα δεδυκότος ἴχνια ταύρου,
οὐκέτι δ' ὀμβροτόκοιο παρὰ κλίμα διψάδος ἄρ
ἴχνεσιν ἀβρέκτοισιν ὁδεύετο μάρμαρον ὕδωρ·
οὐκέτι Μασσαγέτης μετανάστιον οἶκον ἱμάσσα
δουρατέῳ τροχόεντι διαστείβων ῥόον ὁλκῷ
ὑδρηλὰς ἐχάρασσε πεπηγότος αὔλακας Ἴστρου
ἤδη γὰρ Ζεφύροιο προάγγελος ἔγχλοος Ὥρη
σχιζομένων καλύκων δροσεροὺς ἐμέθυσσεν ἀή
καὶ λιγυρὴ μερόπεσσι συνέστιος εἴαρι κῆρυξ
ὄρθριον ὕπνον ἄμερσε λάλος τρύζουσα χελιδώ
ἀρτιφανής, καὶ γυμνὸν ἀπ' εὐόδμοιο καλύπτρ
εἰαριναῖς ἐγέλασσε λελουμένον ἄνθος ἐέρσαις
ζωογόνοις. Κιλίκων δὲ παρὰ κροκόεντας ἐναύ
ὑψιλόφου Ταύροιο λιπὼν πρηῶνα κεραστὴν
πρώιος ἤιε Κάδμος, ὅτε ζόφον ἔσχισεν Ἠώς.
καὶ πλόος ὥριος ἦεν· ἐπειγομένοιο δὲ Κάδμου
ἐκ χθονὸς ὠχλίζοντο χαλινωτήρια νηῶν·
ἱστὸς δ' ὑψικάρηνος ὑπέρτερον ἠέρα τύπτων

ὄρθιος ἐστήρικτο, καὶ ἠρέμα πόντον ἱμάσσων
ἄσθμασιν ἠῴοις ἐπεβόμβεε κοῦφος ἀήτης
κομπὸν ἔχων κελάδημα, καὶ ἀλλοπρόσαλλα θυέλλαις
οἴδματα κυρτώσας διερῆς ἀνέκοψε χορείης
σιγαλέης δελφῖνα κυβιστητῆρα γαλήνης.
συμπλεκέες δὲ κάλωες ἐσύρισαν ὀξέι ῥοίζῳ,
σπερχομένῳ δ' ἀνέμῳ πρότονοι μύκον, ἰθυπόρου δὲ
λαῖφος ἐκολπώθη βεβιημένον ἔγκυον αὔρης,
σχίζετο δ' ἄστατον οἶδμα παλιμπετές, ἄφρεε δ' ὕδωρ
οἰδαλέον, καὶ νηὸς ἐπειγομένης διὰ πόντου
κύματι βομβήεντι περὶ τρόπιν ἤπυεν ἠχώ·
πηδαλίου δὲ κόρυμβα διχαζομένης ἁλὸς ὁλκῷ·
κυρτὰ φαληριόωντα κατέγραφε νῶτα θαλάσσης.
καὶ δεκάτης μετὰ νύσσαν ἀχείμονα κυκλάδος Ἠοῦς
Κάδμος ἀκυμάντοισι Διὸς πεφορημένος αὔραις
Τρώιον ὑγρονόμοιο διασχίζων πόρον Ἕλλης
ἅρπαγος ἐξ ἀνέμοιο μεμυκότι σύρετο πορθμῷ
εἰς Σάμον ἀντικέλευθον ἐγερσιμόθοιο Καμάνδρου
γείτονα Σιθονίης, ὅθι παρθένος εἰσέτι Κάδμῳ
Ἁρμονίη πεφύλακτο· καὶ ὁλκάδα θέσπιδι Ῥείῃ
Θρηικίην πόμπευον ἐς ἠόνα μάντιες αὖραι.
καὶ Σαμίης ὁρόωντες ἀκοίμητον φλόγα πεύκης
ἀγχίγυοι στείλαντο γεγηθότες ἱστία ναῦται·
νῆα δὲ πορθμεύσαντες ἀκυμάντου σχεδὸν ὅρμου
νήνεμον ἀκροτάτοισιν ὕδωρ ἐχάρασσον ἐρετμοῖς,
καὶ λιμένος προσέκελσαν ὑπὸ σκέπας· ἀκλινέων δὲ
τρητὸς ὄνυξ πετραῖος ἐδέξατο πείσματα νηῶν,
καὶ διερῆς ψαμάθοιο βαθυνομένου διὰ κόλπου
ὁλκάδος ἀγκυλόδοντες ἐπεσφήκωντο χάλινοι
δυομένου φαέθοντος· ἐπ' αἰγιαλοῖσι δὲ ναῦται
ἀστορέας ψαμάθοισιν ἐπεστορέσαντο χαμεύνας
ἑσπερίην μετὰ δαῖτα· βαρυνομένοισι δὲ φωτῶν

ὄμμασιν ἄψοφον ἴχνος ἐπήγαγεν Ὕπνος ἀλήτης.
ἀλλ' ὅτε πορφυρέοιο παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὔρου
ἄκρα χαρασσομένην ὑπὸ ῥωγάδα Τευκρίδος Ἴδης
ὄρθρον ἀποπτύουσα φάνη λιμενοσκόπος Ἠώς,
ἀντιπόρου μέλαν οἶδμα καταυγάζουσα θαλάσσης,
Ἁρμονίην τότε Κύπρις ἵνα ζεύξειεν ἀκοίτῃ,
ἄπνοα σιγαλέης ἐτανύσσετο νῶτα γαλήνης.
ἤδη δ' ἔκλαγεν ὄρνις ἑώιος ἠέρα τέμνων,
καὶ στίχες εὐπήληκες ἐρημονόμων Κορυβάντων
Κνώσσιον ἐκρούσαντο σακεσπάλον ἅλμα χορείης
ἴχνεσι μετρητοῖσιν· ἐρισμαράγου δὲ βοείης
τυπτομένης ἑλικηδὸν ἀμιλλητῆρι σιδήρῳ
δίκτυπος ἦχος ἔμελπε, καὶ ὀρχηστῆρας ἐπείγων
σύνθροον ἐσμαράγησε μέλος βητάρμονι παλμῷ.
καὶ δρύες ἐψιθύριζον, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι,
καὶ νοερῷ σείοντο τινάγματι θυιάδες ὗλαι,
καὶ Δρυάδες κελάδησαν· ἐπεσσεύοντο δὲ πυκναὶ
εἰς χορὸν ἀντιπόρῳ σκιρτήματι κυκλάδες ἄρκτοι,
βρυχηθμῷ δὲ λέοντες ὁμοζήλων ἀπὸ λαιμῶν
μυστιπόλων ἀλαλαγμὸν ἐμιμήσαντο Καβείρων
ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντα· φιλοσκύλακος δὲ θεαίνης
μελπομένης Ἑκάτης θιασώδεες ἔβρεμον αὐλοὶ
ἄζυγες, οὓς Κρονίη κεραοξόος εὕρατο τέχνη.
καὶ πατάγῳ κελάδοντι φιλοσμαράγων Κορυβάντων
πρώιος ἔγρετο Κάδμος, ὁμοκλινέες δὲ καὶ αὐτοὶ
ὀρθρινῆς ἀίοντες ἀσιγήτοιο βοείης
Σιδόνιοι πλωτῆρες ἐυκροκάλων ἀπὸ λέκτρων
ἀκταίης μεθέηκαν ἀλίκτυπα νῶτα χαμεύνης.
καὶ πόλιν ἰχνεύων ἐπλάζετο Κάδμος ὁδίτης
νῆα λιπὼν ἑτάροισιν ἀπόσσυτος· ἐρχομένῳ δὲ
εἰς δόμον Ἁρμονίης θαλαμηπόλος ἤντετο Πειθὼ
θνητῆς εἶδος ἔχουσα, καὶ ἀχθοφόρου διὰ καρποῦ,

οἷα γυνὴ ταλαεργός, ἀφυσσαμένη πόμα γαίης
ἀργυρέην εὔκυκλον ἐκούφισε κάλπιν ἀγοστῷ,
ἄγγελος ἐσσομένων, ὅτι νυμφίον ἠθάδι θεσμῷ
ζωογόνοις πρὸ γάμοιο καθικμαίνουσι λοετροῖς.
καὶ σχεδὸν ἄστεος ἦεν, ὅθι γλαφυροῖς ἐνὶ βόθροις
συμπλεκέων ῥυπόωσαν ἐπασσυτέρων στίχα πέπλων
ποσσὶ πολυσκάρθμοισιν ἐπιστείβουσι γυναῖκες,
ποσσὶν ὁμοζήλοισι. καὶ ἀκροτάτων ἀπὸ ταρσῶν
κυανέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένον ἄχρι καρήνου
Κάδμον ἀσημάντοιο δι' ἄστεος ἤγαγε Πειθὼ
ξεινοδόκου βασιλῆος ἐρευνητῆρα μελάθρου,
πομπὸς ὁδοῦ Παφίης ὑπὸ νεύμασιν· ἔνθα τις ὄρνις
ἑζομένη γλαυκωπὸν ὑπὸ σκέπας ἁβρὸν ἐλαίης
ὀμφαίῃ στόμα λάβρον ἀναπτύξασα κορώνη
ἠιθέῳ νεμέσιζεν, ἐς Ἁρμονίην ὅτι νύμφην
ἤιε φειδομένῳ γαμίῳ ποδὶ νωθρὸς ὁδίτης,
καὶ πτερὰ σεισαμένη φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
„νήπιος ἔπλετο Κάδμος, ἢ ἔπλετο νῆις ἐρώτων·
νυμφίον οὐ βραδὺν οἶδεν Ἔρως ταχύς· ἵλαθι, Πειθώ,
δηθύνει σέο Κάδμος ἐπειγομένης Ἀφροδίτης.
θερμὸς Ἔρως καλέει σε· τί, νυμφίε, νωθρὸς ὁδεύεις;
ἡδύς, ὃς ἱμερόεντος Ἀδώνιδος ἔπλεο γείτων,
ἡδὺς ὁ Βυβλιάδεσσιν ὁμαύλακα πατρίδα ναίων.
ἤλιτον, οὐ ῥόον εἶδες Ἀδώνιδος, οὐ χθόνα Βύβλου
ἔδρακες, ἧχι πέλει Χαρίτων δόμος, ἧχι χορεύει
Ἀσσυρίη Κυθέρεια καὶ οὐ φυγόδεμνος Ἀθήνη.
τερπομένην δὲ γάμοισι τιθηνήτειραν Ἐρώτων
Πειθὼ πομπὸν ἔχεις, οὐκ Ἄρτεμιν· ἴσχεο μόχθων,
Ἁρμονίης ἀπόναιο καὶ Εὐρώπην λίπε ταύρῳ·
σπεῦδε, καὶ Ἠλέκτρη σε δεδέξεται, ἧς ἀπὸ χειρῶν
νηὶ τεῇ γαμίων ἐμβάλλεο φόρτον Ἐρώτων
ἐμπορίην φιλότητος ἐπιτρέψας Ἀφροδίτῃ,

Κυπριδίην δὲ θύγατρα φυλασσομένην σέο παστῷ
ἄλλην δέχνυσο Κύπριν· ἐπαινήσεις δὲ κορώνην,
καὶ γαμίων καλέσεις με θεοπρόπον ὄρνιν Ἐρώτων.
ἤλιτον· ἀλλά με Κύπρις ἐπέπνεεν· ἐκ Παφίης γὰρ
θεσπίζω σέο λέκτρα, καὶ εἰ πέλον ὄρνις Ἀθήνης."
ὣς φαμένη σφρήγισσε λάλον στόμα μάρτυρι σιγῇ.
ἀλλ' ὅτε οἱ στείχοντι λεωφόρα κύκλα κελεύθου
τηλεφανὴς βασιλῆος ἐφαίνετο πάνδοκος αὐλὴ
κίοσιν ὑψωθεῖσα, τανυσσαμένη τότε Κάδμῳ
δάκτυλον ἀντιτύποιο νοήμονα μάρτυρα φωνῆς
σιγαλέῳ κήρυκι δόμον σημήνατο Πειθὼ
ποικίλον ἀστράπτοντα· καὶ αἰθέρα δύσατο δαίμων
ἀλλοφανὴς πτερόεντι διαιθύσσουσα πεδίλῳ.
καὶ δόμον ἐσκοπίαζεν ἀλήμονι Κάδμος ὀπωπῇ,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον, ὃν Ἠλέκτρῃ ποτὲ νύμφῃ
ἐργοπόνος Λήμνοιο Μυριναίῃ κάμε τέχνῃ,
δαίδαλα πολλὰ φέροντα. νεοσταθέος δὲ μελάθρου
χάλκεος οὐδὸς ἔην εὐήλατος· ἀμφίθυροι δὲ
σταθμοὶ ἐμηκύνοντο πολυγλυφέων πυλεώνων,
καὶ λόφος ὀμφαλόεντι διεσφαίρωτο καρήνῳ
μεσσοφανὴς ὀρόφοιο· λιθοστρώτοισι δὲ τοίχοις
νῶτα κατεστήρικτο πεπηγότα λευκάδι γύψῳ
εἰς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο. πέλας δέ τις ὄρχατος αὐλῆς
ἀμφιλαφὴς δροσόεντι φυτῶν ἐβαρύνετο καρπῷ
τετράγυος πρὸ δόμοιο· καὶ ἄρσενα φύλλα πετάσσας
θηλυτέρῳ φοίνικι πόθον πιστώσατο φοῖνιξ,
ὄχνῃ τ' ἀγλαόκαρπος ὁμήλικι σύμφυτος ὄχνῃ
ὄρθριον ἐψιθύριζεν, ἑλισσομένη δὲ κορύμβοις
γείτονα πιαλέης ἐπεμάστιε θάμνον ἐλαίης·
εἰαρινοῖς ἀνέμοισιν ἀναινομένῃ παρὰ δάφνῃ
σείετο μύρσινα φύλλα, καὶ εὐπετάλου κυπαρίσσου
ὄρθριον ἐρρίπιζε κόμην εὔοδμος ἀήτης·

συκῆς θ' ἡδυτόκοιο καὶ ἰκμαλέης ἀπὸ ῥοιῆς
καρπὸς ἐρευθιόων ἐπεθήλεεν οἴνοπι καρπῷ
ἀγχιφύτῳ, καὶ μῆλον ἐπήνθεε γείτονι μήλῳ·
πολλὰ δὲ Φοιβείοισι σοφοῖς ποικίλλετο φύλλοις
γράμματα δενδρήεντα φιλοκλαύτων ὑακίνθων·
καὶ Ζεφύρου πνείοντος ἀεξιφύτου διὰ κήπου
ἄστατον ὄμμα τίταινε πόθων ἀκόρητος Ἀπόλλων,
καὶ φυτὸν ἡβητῆρος ἰδὼν δεδονημένον αὔραις
δίσκου μνῆστιν ἔχων ἐλελίξετο, μή ποτε κούρῳ
ζηλήμων φθονέσειε καὶ ἐν πετάλοισιν ἀήτης,
εἰ ἐτεόν ποτε κεῖνον ἐπισπαίροντα κονίῃ
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἰδὼν δάκρυσεν Ἀπόλλων,
καὶ τύπος ἀνθεμόεις μορφώσατο δάκρυα Φοίβου
αἴλινον αὐτοκέλευστον ἐπιγράψας ὑακίνθῳ.
ὄρχατος ἔπλετο τοῖος ἐύσκιος· ἄγχι δὲ πηγὴ
δίστομος, ἔνθεν ἔην ναέταις ποτόν, ἔνθεν ἀλωεὺς
ἐξ ἀμάρης ὀχέτευε πολυσχιδὲς ἀγκύλον ὕδωρ
εἰς φυτὸν ἄλλο μετ' ἄλλο· ῥόος δέ τις ὡς ἀπὸ Φοίβου
ἁβρὰ μελιζομένης ἐπεβόμβεε πυθμένι δάφνης.
καὶ πολὺς εὐποίητος ἐρεισάμενος πόδα πέτρῳ
χρύσεος ἵστατο κοῦρος, ἐναντία δαιτυμονήων
λαμπάδος ἑσπερίης τανύων ἐπιδόρπιον αἴγλην·
πολλαὶ δ' ἰσοτύπων μελέων τεχνήμονι σιγῇ
χάσμασι ποιητοῖσι σεσηρότος ἀνθερεῶνος
ψευδαλέων σκυλάκων στίχες ἔμφρονες ἄγχι θυράων
ἕστασαν ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἀργυρέῳ κυνὶ γείτων
χρύσεος οἰδαίνοντι κύων συνυλάκτεε λαιμῷ
σαίνων ἠθάδα φῶτα, παραστείχοντι δὲ Κάδμῳ
μιμηλῆς ἀπέπεμπε βοῆς ξεινοσσόον ἠχώ,
ποιητῆς τ' ἐλέλιξε φιλοστόργου τύπον οὐρῆς.
ὄφρα μὲν εἰσέτι Κάδμος ἐυστρέπτοιο προσώπου
ὄμματα δινεύων διεμέτρεε κῆπον ἀνάκτων

καὶ γλυφίδας καὶ κάλλος ὅλον γραπτοῖο μελάθρου,
λαϊνέων ὀρόφων ἀμαρύγματα φαιδρὰ μετάλλων,
τόφρα δὲ καλλείψας ἀγορὴν καὶ νείκεα λαῶν
φαιδρὸς ἀερσιλόφοιο περὶ ῥάχιν ἥμενος ἵππου
Ἠμαθίων Θρήισσαν ἔχων Σάμον Ἄρεος ἕδρην
μητέρος Ἠλέκτρης βασιληίδος εἰς δόμον ἔστη,
ὃς τότε μοῦνος ἄνασσε κασιγνήτοιο νομεύων
ἡνία κοιρανίης, ὅτι πάτριον οὖδας ἐάσας
Δάρδανος ἀντικέλευθον ἐνάσσατο πέζαν ἀρούρης,
Δαρδανίην εὔπυργον ἐπώνυμον ἄστυ χαράξας,
Ἰδαίην ἀροτῆρι διαγράψας κόνιν ὁλκῷ·
καὶ ῥόον Ἑπτακόροιο πιὼν καὶ χεύματα Ῥήσου
γνωτῷ κλῆρον ἔλειπεν ἔχειν καὶ σκῆπτρα Καβείρου
Δάρδανος Ἠμαθίωνος ἀδελφεός, ὃν Διὸς εὐναὶ
ἤροσαν, ὃν κομέεσκε Δίκη τροφός, εὖτε λαβοῦσαι
σκῆπτρα Διὸς καὶ πέπλα Χρόνου καὶ ῥάβδον Ὀλύμπου
εἰς δόμον Ἠλέκτρης βασιληίδος ἔδραμον Ὧραι
κοιρανίης ἀλύτοιο προμάντιες Αὐσονιήων·
καὶ βρέφος ἐθρέψαντο, καὶ ἀτρέπτῳ Διὸς ὀμφῇ
κοῦρος ἀνασταχύων παλιναυξέος ἄνθεμον ἥβης
Ἠλέκτρης λίπεν οἶκον, ὅτε τριτάτου χύσις ὄμβρου
κύμασι πυργωθεῖσι κατέκλυσεν ἕδρανα κόσμου.
πρώτου γὰρ κελάδοντος ἐπειρήθη νιφετοῖο
Ὤγυγος ἠλιβάτοιο δι᾽ ὕδατος ἠέρα τέμνων,
χθὼν ὅτε κεύθετο πᾶσα κατάρρυτος, ἄκρα δὲ πέτρης
Θεσσαλίδος κεκάλυπτο, καὶ ὑψόθι Πυθιὰς ἄκρη
ἀγχινεφὴς νιφόεντι ῥόῳ κυμαίνετο πέτρη.
δεύτερος ὄμβρος ἔην, ὅτε κυκλάδος ἄντυγα γαίης
χεύματι λυσσήεντι κατέκρυφε δύσνιφον ὕδωρ,
Δευκαλίων ὅτε μοῦνος ὁμόστολος ἥλικι Πύρρῃ
ὀλλυμένων μερόπων ἐνὶ λάρνακι κοιλάδι τέμνων
χεῦμα παλινδίνητον ἀτεκμάρτου νιφετοῖο

ἠέρος ὑδατόεντος ἕλιξ πορθμεύετο ναύτης.
καὶ τρίτατος Διὸς ὄμβρος ὅτε χθονὸς ἔκλυσεν ἕδρην
καὶ σκοπέλους ἔκρυψεν, Ἀθωιάδος δὲ καὶ αὐτῆς
ἄβροχα Σιθονίης ἐκαλύπτετο νῶτα κολώνης,
ὑψιπόρου τότε χεῦμα διασχίζων νιφετοῖο
Δάρδανος ἀρχαίης ἐπεβήσατο γείτονος Ἴδης.
τοῦ τότε Σιθονίης χιονώδεος ἀρχὸς ἀρούρης
σύγγονος Ἠμαθίων ἀγορὴν βαρύδουπον ἐάσας
θάμβεεν ἀνέρος εἶδος, ἐπεί νύ οἱ ἔμφυτος ἥβη
ἠνορέην καὶ κάλλος ἐμίγνυε σύζυγι μορφῇ,
θάμβεε τηλίκον εἶδος· ἀριφραδέων γὰρ ἀνάκτων
αὐτόματοι κήρυκες ἀναυδέες εἰσὶν ὀπωπαί.
καί μιν ἑλὼν ξείνισσε, σὺν Ἠλέκτρῃ δὲ τεκούσῃ
228 ξεῖνον ὑποσσαίνων φιλίῳ καὶ ἀμεμφέι μύθῳ
227 αἰόλα πιαλέης ἐπεκόσμεε δεῖπνα τραπέζης
πολλὰ τιθείς. ὃ δὲ κυφὸν ἐπ' οὔδεος αὐχένα κάμψας
ἀμφιπόλων ἀπάνευθεν ἀθελγέας εἷλκεν ὀπωπάς,
καὶ μόλις εἰλαπίναζε· φιλοξείνοιο δὲ νύμφης
ἑζομένης ἀντωπὸς ὑποκλέπτοντι προσώπῳ
αἰδομένην ἐτίταινε σαόφρονα χεῖρα τραπέζῃ.
 τοῖσι δὲ δαινυμένοισιν ἐπήτριμος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ἔμπνοος ἐσμαράγησε δόναξ Κορυβαντίδος Ἴδης·
ἐκ δὲ πολυτρήτοιο πόρου σκιρτήματι χειρῶν
σύνθροον ἐκρούσαντο μέλος μυκήτορος αὐλοῦ
Δάκτυλοι ὀρχηστῆρες ἐπιθλίβοντες ἀοιδήν·
καὶ τροχαλοῖς κροτέοντα τινάγμασι σύνθροον ἠχὼ
κύμβαλα βομβήεντα συνέκτυπε δίζυγι χαλκῷ
συμφερτοῖς δονάκεσσιν· ὑπὸ πλήκτρῳ δὲ καὶ αὐτὴ
ὄρθιος ἑπτατόνοιο λύρης ἐλελίζετο χορδή.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ δαῖτα κορέσσατο Βίστονος αὐλοῦ,
εἰρομένῃ πελάσας φιλοπευθέι θῶκον ἀνάσσῃ
Κάδμος ἁλιπλάγκτοιο μελῃδόνος οἶστρον ἐάσας

φαιδρὸν ἑὸν γένος εἶπε, καὶ ἀενάων στίχα μύθων
οἰγομένου κρουνηδὸν ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·
„νύμφα φίλη, τί με τόσσον ἀνείρεαι αἷμα γενέθλη[ς]
ὠκυμόρων μερόπων γενεὴν φύλλοισιν ἐίσκω·
φύλλα τὰ μὲν κατέχευαν ἐπὶ χθονὶ θυιάδες αὖραι
ὥρης ἱσταμένης φθινοπωρίδος, ἄλλα δὲ καιρῷ
εἰαρινῷ κομέουσι τεθηλότα δενδράδες ὗλαι·
ὣς βροτέη γενεὴ μινυώριος ἣ μὲν ὀλέθρῳ
δάμναται ἱππεύσασα βίου δρόμον, ἣ δ᾽ ἐπιθάλλει,
ἄλλη ὅπως εἴξειεν· ἐπεὶ παλινάγρετος ἕρπων
εἰς νέον ἐκ πολιοῖο ῥέει μορφούμενος αἰών.
ἀλλ᾽ ἐρέω περίπυστον ἐμὴν εὔπαιδα γενέθλην·
ἔστι πόλις κλυτὸν Ἄργος ἐδέθλιον ἵππιον Ἥρης,
νήσου Ταντταλίδαο μεσόμφαλος· ἔνθα δὲ κούρην
θηλυτόκοις ἔσπειρε γοναῖς εὐπάρθενον ἀνὴρ
Ἴναχος, Ἰναχίης ὀνομακλυτὸς ἀστὸς ἀρούρης,
νηοπόλος, καὶ φρικτὰ πολισσούχοιο θεαίνης
ὄργια βυσσοδόμευε θεηγόρα μύστιδι τέχνῃ
πρεσβυγενής· καὶ Ζῆνα θεῶν πρόμον ὄρχαμο[ν]
ἄστρων
γαμβρὸν ἔχειν ἀπέειπε, σέβας πεφυλαγμένος Ἥρης

— — — — — —

ταυροφυὴς ὅτε πόρτις ἀμειβομένοιο προσώπου
εἰς ἀγέλην ἄγραυλον ἐλαύνετο σύννομος Ἰώ,
καὶ δαμάλης ἄγρυπνον ἐθήκατο βουκόλον Ἥρη
ποικίλον ἀπλανέεσσι κεκασμένον Ἄργον ὀπωπαῖς,
Ζηνὸς ὀπιπευτῆρα βοοκραίρων ὑμεναίων,
Ζηνὸς ἀθηήτοιο, καὶ εἰς νομὸν ἤιε κούρη
ὀφθαλμοὺς τρομέουσα πολυγλήνοιο νομῆος·
γυιοβόρῳ δὲ μύωπι χαρασσομένη δέμας Ἰὼ
Ἰονίης ἁλὸς οἶδμα κατέγραφε φοιτάδι χηλῇ·
ἦλθε καὶ εἰς Αἴγυπτον ἐμὸν ῥόον, — ὃν πολιῆται

Νεῖλον ἐφημίξαντο φερώνυμον, οὕνεκα γαίῃ
εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος πεφορημένος ὑγρὸς ἀκοίτης
χεύματι πηλώεντι νέην περιβάλλεται ἰλύν, —
ἤλυθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπῃ βοέην μετὰ μορφὴν
δαιμονίης ἴνδαλμα μεταλλάξασα κεραίης
ἔσκε θεὰ φερέκαρπος· ἀναπτομένοιο δὲ καρποῦ
Αἰγυπτίης Δήμητρος, ἐμῆς κεραελκέος Ἰοῦς,
εὐόδμοις ὁμόφοιτος ἑλίσσεται ἀτμὸς ἀήταις.
ἔνθ' Ἔπαφον Διὶ τίκτεν, ἀκηρασίων ὅτι κόλπων
Ἰναχίης δαμάλης ἐπαφήσατο θεῖος ἀκοίτης
χερσὶν ἐρωμανέεσσι· θεηγενέος δὲ τοκῆος
ἐξ Ἐπάφου Λιβύη· Λιβύης δ' ἐπὶ παστὸν ὁδεύων
Μέμφιδος ἄχρις ἵκανε Ποσειδάων μετανάστης
παρθένον ἰχνεύων Ἐπαφηίδα, καὶ τότε κούρη
δεξαμένη ναετῆρα βυθοῦ χερσαῖον ὁδίτην
Ζῆνα Λίβυν τέκε Βῆλον, ἐμῆς ἀροτῆρα γενέθλης.
καὶ Διὸς Ἀσβύσταο νέην ἀντίρροπον ὀμφὴν
Χαονίῃ βοόωσι πελειάδι διψάδες ἄμμοι
μαντιπόλοι· πέμπτῳ δὲ πατὴρ ἰσόμετρον ἀριθμῷ
Βῆλος ἐπασσυτέρην γενεὴν σπερμήνατο παίδων,
Φινέα καὶ Φοίνικα λιπόπτολιν, οἷς ἅμα θάλλων
ἀστὸς ἀμοιβαίων πολίων περίφοιτος Ἀγήνωρ
ἀσταθέος βιότοιο πατὴρ ἐμὸς εἶχε πορείην
εἰς Θήβην μετὰ Μέμφιν, ἐς Ἀσσυρίην μετὰ Θήβην,
καὶ σοφὸς Αἰγυπτίης ναέτης Αἴγυπτος ἀρούρης
αἰνοτόκος πολύτεκνος, ὃς ἀρσενόπαιδι γενέθλῃ
ἤροσε τοσσατίων μινυώρια πώεα παίδων,
καὶ Δαναὸς λιπόπατρις, ὃς ὥπλισεν ἄρσενι φύτλῃ
θῆλυ γένος τανύων γάμιον ξίφος, ὁππότε παστοὶ
αἵματι φοινίσσοντο δαϊζομένων ὑμεναίων,
καὶ κρυφίοις ξιφέεσσι σιδηροφόρων ἐπὶ λέκτρων
ἄρσενα γυμνὸν ἄρηα κατεύνασε θῆλυς ἐνυώ·

οὐ μὲν Ὑπερμνήστρη κακονύμφιον εὔαδεν ἔργον,
ἀλλὰ παρωσαμένη δυσπένθερα θεσμὰ τοκῆος
ἠερίῃ πατρῷον ἐπέτρεπε μῦθον ἀέλλῃ,
καὶ καθαρὴν ἐφύλαξεν ἀναίμονα χεῖρα σιδήρου·
ἔπλετο δ' ἀμφοτέρων ὅσιος γάμος. ἀρτιθαλῆ δὲ
γνωτὴν ἡμετέρην θρασὺς ἥρπασε ταῦρος ἀλήτης,
εἰ ἐτεὸν πέλε ταῦρος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι,
εἰ βόες ἱμείρουσι γυναικείων ὑμεναίων.
καί με κασιγνήτοισιν ὁμήλυδα πέμψεν Ἀγήνωρ
σύγγονον ἰχνεύοντα καὶ ἄγριον ἅρπαγα νύμφης,
ταῦρον ἀκυμάντοιο νόθον πλωτῆρα θαλάσσης,
οὗ χάριν ἀστήρικτος ἀλώμενος ἐνθάδε βαίνω."
τοῖα μὲν εὐλάιγγος ἔσω μυθεῖτο μελάθρου
Κάδμος ἐυγλώσσοιο χέων ἔπος ἀνθερεῶνος,
πατρῴης ἐνέπων τεκνοσσόον οἶστρον ἀπειλῆς
καὶ Τυρίων ῥοθίων ψευδήμονα ταῦρον ὁδίτην
Σιδονίης ἀκίχητον ἀπευθέος ἅρπαγα νύμφης.
Ἠλέκτρη δ' αἴουσα παρήγορον ἴαχε φωνήν·
„ξεῖνε, κασιγνήτην καὶ πατρίδα καὶ γενετῆρα
Ληθαίῃ στροφάλιγγι καὶ ἀμνήστῳ πόρε σιγῇ·
οὕτω γὰρ μερόπων φέρεται βίος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
μόχθον ἔχων, ὅτι πάντες, ὅσους βροτέη τέκε γαστή
Μοιριδίου κλωστῆρος ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ.
μάρτυς ἐγώ, βασίλεια καὶ εἰ πέλον, εἴποτε κείνων
Πληιάδων γενόμην καὶ ἐγὼ μία, τῆς ποτε μήτηρ
θηλυτέρας ὠδῖνας ἀεὶ μαιώσατο κόλπῳ,
ἑπτάκις Εἰλείθυιαν ἑῇ καλέσασα λοχείῃ
κέντρον ἐλαφρίζουσαν ἀμοιβαίου τοκετοῖο,
μάρτυς ἐγώ· πατέρων γὰρ ἀπόπροθι δώματα ναί
οὐ Στεροπήν, οὐ Μαῖαν ὁμόστολον, οὐδὲ Κελαιν
σύγγονον ἐγγὺς ἔχουσα συνέστιον· οὐδ' ἐνὶ κόλπ
γνωτῆς Τηϋγέτης Λακεδαίμονα δίζυγι παλμῷ

παιδοκόμῳ πήχυνα γεγηθότα κοῦρον ἀγοστῷ·
οὐ σχεδὸν Ἀλκυόνης ὁρόω δέμας, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
φθεγγομένης Μερόπης φρενοτερπέα μῦθον ἀκούω.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μᾶλλον ὀδύρομαι· ἀρτιθαλὴς γὰρ
υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις, ὅτε χνόον ἔσχεν ἰούλων,
Δάρδανος Ἰδαίης μετανάσσατο κόλπον ἀρούρης,
καὶ Φρυγίῳ Σιμόεντι θαλύσια δῶκε κομάων
Θυμβραίου ποταμοῖο πιὼν ἀλλότριον ὕδωρ·
καὶ Λιβύης παρὰ τέρμα πατὴρ ἐμὸς εἰσέτι κάμνει
ὤμοις θλιβομένοισι γέρων κυρτούμενος Ἄτλας
αἰθέρος ἑπτάζωνον ἀερτάζων κενεῶνα.
ἔμπης τόσσα παθοῦσα παρήγορον ἐλπίδα βόσκω
Ζηνὸς ὑποσχεσίῃσιν, ὅτι γνωτῇσι σὺν ἄλλαις
ἐκ χθονὸς Ἀτλάντειον ἐλεύσομαι εἰς πόλον ἄστρων
οὐρανὸν οἶκον ἔχουσα, καὶ ἔσσομαι ἕβδομος ἀστήρ.
καὶ σὺ τεὰς πρήυνε μεληδόνας· ἀπροϊδὴς γὰρ
εἰς σὲ βιοπλάγκτοιο τύχης στροφάλιγγα κυλίνδων
φρικτὸς ἀκινήτοιο μίτος σφρηγίσσατο Μοίρης·
τλῆθι φέρειν λιπόπατρις ἀκαμπέα δεσμὸν ἀνάγκης,
ἐσσομένων προκέλευθον ὑπέρτερον ἐλπίδα βόσκων,
εἰ γένος ἐρρίζωσε τεὸν πρωτόσπορος Ἰώ,
εἰ λάχες ἐκ Λιβύης Ποσιδήιον αἷμα γενέθλης·
μίμνε παρ' ὀθνείοις, ἅτε Δάρδανος, οἰκία ναίων,
ναιετάων ξένον ἄστυ, πατὴρ τεὸς ὥσπερ Ἀγήνωρ,
ὡς Δαναὸς γενετῆρος ἀδελφεός· ὅττι καὶ αὐτὸς
ἄλλος ἀνὴρ φερέοικος ἔχων γένος ἔνθεον Ἰοῦς,
αἰθέριον βλάστημα, Διιπετὲς οὔνομα Βύζας,
αὐτογόνου Νείλοιο πιὼν ἑπτάστομον ὕδωρ
γείτονα γαῖαν ἔνειμεν, ὅπῃ παρὰ Βόσπορον ἀκτὴν
Ἰναχίῃ δαμάλῃ πεπερημένον ἕλκεται ὕδωρ,
πᾶσι περικτιόνεσσι τιθεὶς φάος, ὁππότε κείνου
ἀκλινέος δόχμωσε μεμηνότος αὐχένα ταύρου."

εἶπεν Ἀγηνορίδαο κατευνάζουσα μερίμνας.
Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκε τανύπτερον υἱέα Μαίης
εἰς δόμον Ἠλέκτρης ταχὺν ἄγγελον, ὄφρα κε Κάδμῳ
Ἁρμονίην ὀπάσειεν ἐς ἁρμονίην ὑμεναίων,
παρθένον οὐρανόθεν μετανάστιον, ἣν Ἀφροδίτης
λαθριδίῃ φιλότητι γαμοκλόπος ἤροσεν Ἄρης·
καὶ βρέφος αἰδομένη κρυφίης αὐτάγγελον εὐνῆς
μήτηρ οὐκ ἀτίταλλεν, ἀπ' αἰθερίοιο δὲ κόλπου
πήχεϊ κεκλιμένην ἐπιμάζιον ἤγαγε κούρην
εἰς δόμον Ἠλέκτρης μαιήιον, ἧς τόκον Ὧραι
ὑγρὸν ἐμαιώσαντο λεχωίδες, ἧς ἔτι πυκνοὶ
ἀργεννὴν σφριγόωντες ἀνέβλυον ἰκμάδα μαζοί·
δεξαμένη δὲ θύγατρα νόθην ἰσόζυγι θεσμῷ
σύγχρονον Ἠμαθίωνος ἐνὶ ξυνώσατο μαζῷ
κούρην ἀρτιλόχευτον, ὁμοστόργῳ δὲ μενοινῇ
διχθαδίην θρεπτῆρι γονὴν κούφιζεν ἀγοστῷ.
ὡς δέ τις ἀγροτέρη διδυμητόκος ἔνδοθι λόχμης
λαχνήεσσα λέαινα γαλαξαίῃσιν ἐέρσαις
σκύμνοις ἀμφοτέροις διδυμάονας ἥρμοσε μαζοὺς
καὶ διδύμοις τεκέεσσι μεριζομένην πόρε θηλήν,
καὶ χρόα λιχμάζουσα καὶ ἄτριχον εἰσέτι δειρὴν
ἰσοτύποις κομιδῇσιν ἀνέτρεφεν ἥλικα φύτλην,
ὣς τότε παιδοκόμῳ φιλίῃ μαιώσατο θηλῇ
* * * * * *
ἀρτιγόνων μεθέπουσα συνωρίδα δίζυγα τέκνων·
πολλάκι νήπιον υἷα συνέμπορον ἥλικι κούρῃ
πίονος ἔνθα καὶ ἔνθα μετάτροπον ἰκμάδι μαζοῦ
πεπταμένης πήχυνε φιλήτορι χειρὸς ἀγοστῷ·
γούνασι δ' ἄρσενα παῖδα συνίδρυε θήλεϊ κούρῃ
μηρὸν ἐφαπλώσασα κεχηνότα γείτονι μηρῷ
κόλπον ἀνευρύνουσα βαθυνομένοιο χιτῶνος·
καὶ τεκέων κλάζουσα μέλος θελκτήριον ὕπνου

ἀμφοτέρους εὕδοντας ἐκοίμισε μαιάδι τέχνῃ
πῆχυν ὑποστορέσασα συνήορον αὐχένι παίδων,
καί σφισι λέκτρον ἔθηκεν ἑὸν γόνυ, διχθαδίῳ δὲ
φάρεος ἄκρον ἕλισσε διαιθύσσουσα προσώπῳ
τέκνα καταψύχουσα, καὶ ἔσβεσε καύματος ὁρμὴν
ἀντίτυπον φύσημα χέων ποιητὸς ἀήτης.
ὄφρα μὲν ἕζετο Κάδμος ἐχέφρονος ἐγγὺς ἀνάσσης,
τόφρα λαθὼν πυλαωρὸν ἑῷ ληίστορι ταρσῷ
ἀπροϊδὴς ἀκίχητος ἐς οἰκίον ἤιεν Ἑρμῆς
εἴκελος ἠιθέῳ· ῥοδέῳ δέ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
ἀσκεπέος κεχάλαστο παρήορος ὁλκὸς ἐθείρης
ἀμφιλαφής, στέψας δὲ νεότριχος ἄκρα παρειῆς
λεπτὸς ἀεξομένων ἐρυθαίνετο κύκλος ἰούλων
ἀρτιφυὴς ἑκάτερθε περίδρομος· οἷα δὲ κῆρυξ
ἠθάδα ῥάβδον ἄειρεν· ἀθηήτῳ δὲ προσώπῳ
ἐκ κεφαλῆς νεφέεσσι κεκασμένος εἰς πόδας ἄκρους
πιαλέης ἐκίχησε πεπαυμένα δεῖπνα τραπέζης·
οὐδέ μιν Ἠμαθίων σχεδὸν ἔδρακεν, οὐδὲ καὶ αὐτὴ
Ἁρμονίη καὶ Κάδμος ὁμέστιος, οὐ χορὸς ἀνδρῶν
δούλιος· Ἠλέκτρῃ δὲ θεουδέι φαίνετο μούνῃ
Ἑρμῆς ποικιλόμυθος· ἑλὼν δέ μιν εἰς μυχὸν οἴκου
ἀπροϊδὴς ὀάριζε καὶ ἀνδρομέῃ φάτο φωνῇ·
„μητροκασιγνήτη, Διὸς εὐνέτι, χαῖρε γυναικῶν
πασάων μετόπισθε μακαρτάτη, ὅττι Κρονίων
κοιρανίην κόσμοιο τεοῖς τεκέεσσι φυλάσσει,
καὶ χθονὸς ἄστεα πάντα κυβερνήσει σέο φύτλη,
ἕδνα τεῆς φιλότητος, ἐμῇ δ' ἅμα μητέρι Μαίῃ
ἀστράσιν ἑπταπόροισι συναστράψειας Ὀλύμπῳ
σύνδρομος Ἠελίοιο, συναντέλλουσα Σελήνῃ.
εἰμὶ τεῆς, φιλότεκνε, γονῆς ἐμφύλιος Ἑρμῆς,
ἄγγελος ἀθανάτων τανυσίπτερος, οὐρανόθεν δὲ
ξείνιος ὑψιμέδων με τεὸς προέηκεν ἀκοίτης

ἀμφὶ τεοῦ ξείνοιο θεουδέος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
πείθεο σῷ Κρονίωνι, καὶ Ἁρμονίην σέο κούρην
πέμπε μολεῖν ἀνάεδνον ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ,
καὶ Διὶ καὶ μακάρεσσι χαρίζεο· τειρομένους γὰρ
ἀθανάτους ξένος οὗτος ὅλους ἐσάωσεν ἀείδων·
οὗτος ἀνὴρ μογέοντι τεῷ χραίσμησεν ἀκοίτη,
οὗτος ἀνὴρ ἐπέτασσεν ἐλεύθερον ἦμαρ Ὀλύμπῳ.
μή σε τεὴ θέλξειε γόῳ φιλομήτορι κούρη·
ἀλλά μιν εἰς ὑμέναιον ἀλεξικάκῳ πόρε Κάδμῳ
πειθομένη Κρονίωνι καὶ Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ.“

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἰχνεύων δὲ τέταρτον ὑπὲρ πόντοιο νοήσεις
Ἁρμονίην πλώουσαν ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ.

Ὣς εἰπὼν ἐς Ὄλυμπον ἐύρραπις ἤιεν Ἑρμῆς
αἰθύσσων πτερὰ κοῦφα, τιταινομένων δὲ πεδίλων
σύνδρομος ἠερίοισιν ἐρέσσετο ταρσὸς ἀήταις.
οὐδὲ γυνὴ Θρήισσα κυβερνήτειρα Καβείρων
* * * * * *
ἀλλὰ Διὸς σέβας εἶχε, καὶ Ἄρεος ἄζυγι κούρῃ
ὄρθια δινεύουσα νοήμονι δάκτυλα παλμῷ
Ἁρμονίην ἐκάλεσσε τύπῳ τεχνήμονι φωνῆς·
ἣ δὲ τιταινομένη βλεφάρων ἀντώπιον αἴγλην
Ἠλέκτρης ἀγέλαστον ἐδέρκετο κύκλον ὀπωπῆς,
καὶ βαθὺν ἀφράστοιο νεόσσυτον ὄγκον ἀνίης
σιγαλέαι κήρυκες ἐμαντεύοντο παρειαί·
παρθενικὴ δ' ἀνέπαλτο καὶ ὡμάρτησε τεκούσῃ
εἰς δόμον αἰπύδμητον· ἀναπτύξασα δὲ μήτηρ
ἑπταμύχου θαλάμοιο πολυσφρήγιστον ὀχῆα
λάινον οὐδὸν ἄμειψε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
ἄστατα ταρβαλέης ἐλελίζετο γούνατα νύμφης·
καὶ παλάμην ῥοδόπηχυν ἑῆς ἀνεκούφισε κούρης
δραξαμένη παλάμῃ χιονώδεϊ· καὶ τάχα φαίης
Ἥβην χειρὸς ἔχουσαν ἰδεῖν λευκώλενον Ἥρην.
ἀλλ' ὅτε πορφυρέοισι πέδον στείβουσα πεδίλοις

λοίσθια μαρμαίροντος ἐδύσατο κύκλα μελάθρου,
παρθένον ἀχνυμένην Ἀτλαντιὰς ἵδρυε νύμφη
εἰς θρόνον εὐποίητον· ἀμοιβαίῳ δὲ καὶ αὐτὴ
ἑζομένη στοιχηδὸν ἐπ' ἀργυροφεγγέι δίφρῳ
ἀγγελίην Κρονίωνος ἀπειθέι πέφραδε κούρῃ,
καί μιν πάντα δίδαξεν, ὅσα βροτοειδέι μορφῇ
ἀλλοφανὴς ἅτε κοῦρος Ὀλύμπιος ἔννεπε κῆρυξ.
παρθενικὴ δ' ἀίουσα πολυπλάγκτους ὑμεναίους
καὶ πόσιν ἀστήρικτον ὑπωρόφιον μετανάστην
ξεῖνον ἔχειν ἀπέειπε, καὶ ἐκ Διὸς ὅσσα τοκῆος
ξεινοδόκος Κάδμοιο βοσσόος ἔννεπεν Ἑρμῆς·
καὶ πόσιν ἤθελε μᾶλλον ὁμόπτολιν, ὥς κεν ἀλύξῃ
συζυγίην φερέοικον ἀδωροδόκων ὑμεναίων·
καὶ παλάμῃ κρατέουσα κατηφέι χεῖρα τιθήνης
δάκρυσι μυδαλέη πολυμεμφέα ῥήξατο φωνήν·
„μῆτερ ἐμή, τί παθοῦσα τεὴν ἠρνήσαο κούρην;
οὕτω σεῖο θύγατρα νεήλυδι φωτὶ συνάπτεις;
ποῖον ἐμοί ποτε δῶρον ὁ ναυτίλος ἐγγυαλίξει;
ἦ ῥά μοι ἕδνα γάμων πρυμνήσια νηὸς ὀπάσσει;
οὐκ ἐδάην, φιλότεκνε, τεὴν ὅτι παῖδα φυλάσσεις
παρθενικὴν λιπόπατριν ἀλήμονας εἰς ὑμεναίους.
ἄλλοι ἐμοὶ μνηστῆρες ἀρείονές εἰσι πολῖται·
τί χρέος ἦν ἀνάεδνον ἔχειν τινὰ γυμνὸν ἀκοίτην
ἀλλοδαπὸν περίφοιτον, ἀλυσκάζοντα τοκῆα;
ἀλλ', ἐρέεις, Κρονίωνι τεῷ χραίσμησεν ἀκοίτῃ·
πῶς Διὸς οὐ γέρας ἔσχεν Ὀλύμπιον, εἴπερ Ὀλύμπου,
ὡς ἐνέπεις, προμάχιζε, καὶ οὐ Διὸς εὐνέτις Ἥρη
Ζηνὸς ἀοσσητῆρι συνήρμοσε παρθένον Ἥβην;
οὐ χατέει Κάδμοιο τεὸς πόσις ὑψιμέδων Ζεύς·
ἵλήκοι Κρονίδης· ἐψεύσατο θέσκελος Ἑρμῆς
ἀμφὶ Διὸς γενετῆρος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι,
εἰ λίπε θοῦρον Ἄρηα κυβερνητῆρα κυδοιμοῦ

καὶ βροτὸν ἄνδρα κάλεσσεν ἑοῦ συνάεθλον ἀγῶνος
ὁ κρατέων κόσμοιο καὶ αἰθέρος. ἆ, μέγα θαῦμα,
τοσσατίους Τιτῆνας ἐνεκλήισσε βερέθρῳ,
καὶ Κάδμου χατέεσκεν, ὅπως ἕνα μοῦνον ὀλέσσῃ.
οἶδας ἐμῶν πατέρων διδυμάονα σύγγονον εὐνήν·
Ζεὺς προπάτωρ ἐμὸς ἔσχε κασιγνήτης λέχος Ἥρης
θεσμὸν ἔχων θαλάμων ἐμφύλιον· ἀμφότεροι δὲ
Ἄρης καὶ Κυθέρεια μιῆς ἐπιβήτορες εὐνῆς
Ἁρμονίης γενετῆρες ἑνὸς γεγάασι τοκῆος,
δέμνιον ἀμφιέποντες ὁμόγνιον. ὤ μοι ἀνάγκης·
γνωταὶ γνωτὸν ἔχουσιν, ἐγὼ λιπόπατριν ἀκοίτην."
ὣς φαμένης ἀπένιψε γοήμονος ὄμβρον ὀπωπῆς
μήτηρ ἀσχαλόωσα· διχοστασίῃ δὲ μενοινῆς
Ἁρμονίην ᾤκτειρε, Διὸς δ' ἀπέειπεν ἀπειλήν.
ἀλλὰ περισφίγξασα δέμας φρενοθελγέι κεστῷ
κερδαλέῳ ζωστῆρι δολοφράδμων Ἀφροδίτη,
καὶ χροῒ δυσαμένη φιλοτήσια φάρεα Πειθοῦς
Ἁρμονίης εὔοδμον ἐβήσατο παρθενεῶνα·
καὶ τύπον οὐρανίοιο μεταλλάξασα προσώπου
Πεισινόῃ δέμας ἶσον ἐίσκετο γείτονι κούρῃ,
Κάδμον ἅπερ ποθέουσα, καὶ ὡς κρυφίῃ τινὶ νούσῳ
λεπταλέον πέμπουσα σέλας χλοάοντι προσώπῳ
ἀμφιπόλους ἔψευδε· παρεδριόωσα δὲ μούνῃ,
οἷά περ αἰδομένη, δολίην ἀνενείκατο φωνήν·
„ὀλβίη, οἷον ἔχεις ἐνὶ δώμασι καλὸν ἀλήτην,
οἷον ἔχεις μνηστῆρα, μακαρτάτη· οἷον ἀκοίτην
ὄψεαι ἱμερόεντα, τὸν οὐ λάχε παρθένος ἄλλη·
ἀτρεκὲς Ἀσσυρίης ἀπὸ πατρίδος αἷμα κομίζει,
ἧχι ῥόος χαρίεντος Ἀδώνιδος· ἱμερόεις γὰρ
ἐκ Λιβάνου νέος οὗτος, ὅπῃ Κυθέρεια χορεύει.
ἤλιτον· οὐ τάχα Κάδμον ἐπιχθονίη τέκε γαστήρ,
ἀλλὰ Διὸς γένος ἔσκεν, ἑὴν δ' ἐψεύσατο φύτλην.

οἶδα, πόθεν νέος οὗτος Ὀλύμπιος· εἴ ποτε Μαίῃ
σύγγονον Ἠλέκτρην Τιτήνιος ἤροσεν Ἄτλας,
Ἁρμονίῃ πόσις ἦλθεν ἀνεψιὸς ἄπτερος Ἑρμῆς,
οὐδὲ μάτην Κάδμηλος ἀείδεται· οὐρανίην γὰρ
μορφὴν μοῦνον ἄμειψε καὶ εἰσέτι Κάδμος ἀκούει.
εἰ δὲ πέλει θεὸς ἄλλος ἔχων βροτοειδέα μορφήν,
Ἠμαθίων τάχα Φοῖβον ἑῷ ξείνισσε μελάθρῳ.
παρθένε πασιμέλουσα, μακαρτέρη ἐσσὶ τεκούσης
εἰς πόθον, εἰς ὑμέναιον Ὀλύμπιον· ἆ, μέγα θαῦμα,
λάθριος Ἠλέκτρην νυμφεύσατο μητίετα Ζεύς,
ἀμφαδὸν Ἁρμονίην μνηστεύεται ἁβρὸς Ἀπόλλων·
ὀλβίη, ἣν ἐπόθησεν Ἑκηβόλος· αἴθε καὶ αὐτῆς
Πεισινόης σπεύσειεν ἔχειν ὑμέναιον Ἀπόλλων·
οὐ μὲν ἐγώ ποτε Φοῖβον ἀναίνομαι, οἷά τε Δάφνη,
οὐ νόον Ἁρμονίης μιμήσομαι· ἀλλὰ λιποῦσα
κλῆρον ἐμὸν καὶ δῶμα καὶ οὓς ποθέω γενετῆρας,
ἵξομαι Ἀπόλλωνι συνέμπορος εἰς ὑμεναίους.
μέμνημαί ποτε τοῖον ἐγὼ τύπον· ἡμετέρῳ γὰρ
εἰς δόμον ὀμφήεντα συνεσπομένη γενετῆρι
Πύθιον εἶδον ἄγαλμα, καὶ ὡς τεὸν εἶδον ἀλήτην·
ὠισάμην Φοίβοιο πάλιν βρέτας ἐνθάδε λεύσσειν.
ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι Φοῖβος ἔχει χρυσαυγέα μίτρην·
χρύσεος ἔπλετο Κάδμος ὅλον δέμας· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
δμῶας ἐμοὺς ἔχε πάντας ἀπείρονας, ἀντὶ δὲ κείνου
χρυσὸν ἐμὸν ξύμπαντα καὶ ἄργυρον ἐγγυαλίξω,
καὶ Τυρίης ὀπάσω βασιλήια πέπλα θαλάσσης
καὶ δόμον, ἢν ἐθέλῃς, πατρώιον· εἰ θέμις εἰπεῖν,
δέχνυσο καὶ γενέτην καὶ μητέρα, δέχνυσο πάσας
ἀμφιπόλους, καὶ μοῦνον ἐμοὶ πόρε τοῦτον ἀκοίτην·
οὐ ποθέω στίλβουσαν Ἐρυθραίων λίθον Ἰνδῶν,
οὐ φυτὸν Ἑσπερίδων παγχρύσεον, οὐδέ με τέρπει
Ἡλιάδων ἤλεκτρον, ὅσον μία νυκτὸς ὀμίχλη,

τῇ ἔνι Πεισινόην προσπτύξεται οὗτος ἀλήτης.
εἰ δὲ γένος μεθέπεις ἐξ Ἄρεος, ἐξ Ἀφροδίτης,
σοὶ γάμον ἄξιον εὗρε γάμων ταμίη σέο μήτηρ.
οὔποτε τηλίκον ἄνθος ἐσέδρακον· αὐτόματος γὰρ
εἰαρινὸν δώρημα φύσις δωρήσατο Κάδμῳ·
εἶδον ἐγὼ παλάμην ῥοδοδάκτυλον, εἶδον ὀπωπὴν
ἡδὺ μέλι στάζουσαν, ἐρωτοτόκου δὲ προσώπου
ὡς ῥόδα, φοινίσσουσι παρηίδες, ἀκροφαῆ δὲ
δίχροα χιονέων ἀμαρύσσεται ἴχνια ταρσῶν
μεσσόθι πορφυρόεντα, καὶ ὡς κρίνον εἰσὶν ἀγοστοί·
καλλείψω πλοκαμῖδας, ὅπως μὴ Φοῖβον ὀρίνω
χροιῇ ὀνειδίζουσα Θεραπναίης ὑακίνθου·
εἴ ποτε δινεύων φρενοτερπέα κύκλον ὀπωπῆς
ὀφθαλμοὺς ἐλέλιξεν, ὅλη σελάγιζε Σελήνη
φέγγεϊ μαρμαίροντι, καὶ εἴ ποτε βόστρυχα σείσας
αὐχένα γυμνὸν ἔθηκεν, ἐφαίνετο φωσφόρος ἀστήρ·
χείλεα σιγήσαιμι· τὸ δὲ στόμα πορθμὸν Ἐρώτων
Πειθὼ ναιετάουσα χέει μελιηδέα φωνήν,
καὶ Χάριτες μεθέπουσιν ὅλον δέμας· ἄκρα δὲ χειρῶν
αἰδέομαι κρίνειν, ἵνα μὴ γάλα λευκὸν ἐλέγξω.
δέχνυσο δειλαίην με συνέστιον· ἠιθέου δὲ
δεξιτερῆς ψαύουσα καὶ ἀμφαφόωσα χιτῶνα
κρυπταδίης εὕροιμι παρήγορα φάρμακα νούσου·
αὐχένα γυμνὸν ἴδοιμι καὶ ἑζομένοιο πιέσσω
δάκτυλον ὡς ἀέκουσα, καὶ ἡμετέρου διὰ κόλπου
τεθναίην ὅτε μοῦνον ἀφειδέα χεῖρα χαλάσσας
ἀμφοτέρων θλίψειεν ἐλεύθερον ἄντυγα μαζῶν,
χείλεσιν ἡμετέροισι μεμυκότα χείλεα πήξας,
τέρπων ἀκροτάτοισι φιλήμασιν· ἠίθεον δὲ
εἰσέτι πηχύνουσα καὶ εἰς Ἀχέροντα περήσω
αὐτομάτη, γλυκερὸν δὲ πολυκλαύτῳ παρὰ Λήθῃ
λέξω καὶ φθιμένοισιν ἐμὸν μόρον, ὥς κεν ἐγείρω

155 οἶκτον ὁμοῦ καὶ ζῆλον ἀθελγέι Περσεφονείῃ·
καὶ Χαρίτων πνείοντα φιλήματα κεῖνα διδάξω
θηλυτέρας δυσέρωτας, ὅσας κτάνεν ἱμερόεν πῦρ,
καὶ νέκυας τελέσω ζηλήμονας, εἰ παρὰ Λήθῃ
159 εἰς παφίην μετὰ πότμον ἔτι φθονέουσι γυναῖκες.
119 παρθένε, Κάδμον ἔχεις, μὴ δίζεο θῶκον Ὀλύμπου·
114 παρθένε, τί τρομέεις; σὺ μὲν εἴαρι ποντοπορήσεις
115 στεινὸν ὕδωρ πλώουσα, σὺν ἱμερόεντι δὲ Κάδμῳ
Ὠκεανὸν περίμετρον ἐγὼ κατὰ χεῖμα περήσω·
μὴ τρομέοις ἁλὸς οἶδμα βαρύβρομον, ὅττι σαώσει
118 εἰν ἁλὶ φόρτον Ἔρωτος ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.
160 ἕσπομαι, ἢν ἐθέλῃς, καὶ ὁμόστολος, οὐ τρομέω δὲ
πλαγκτοσύνην ἀδίδακτον. ἀμείλιχε, γίνεο Κάδμου
κουριδίη παράκοιτις· ἐγὼ θαλαμηπόλος εἴην,
ἀμφοτέροις θεράπαινα καὶ Ἁρμονίῃ καὶ ἀκοίτῃ.
ἀλλὰ πάλιν τρομέω σε, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις,
165 μή ποτέ σοι διὰ λέκτρα χόλον καὶ ζῆλον ἐγείρω,
ὅττι θεά περ ἐοῦσα καὶ αἰθέρος ὄρχαμος Ἥρη
Ζηνὸς ἐπιχθονίῃσι νόθαις ἀλόχοισι μεγαίρει·
Εὐρώπῃ κεχόλωτο καὶ ἤλασεν ἄστατον Ἰώ·
οὐδὲ θεὰς μεθέηκε· χολωομένης δὲ τεκούσης
170 ἤλασεν ὠδίνουσαν Ἄρης ἐγκύμονα Λητώ.
εἰ μὴ ζῆλος ἔχει σε, πόθων ἵνα φάρμακον εὕρω,
εἰς μίαν ἠριγένειαν ἐμοὶ πόρε τοῦτον ἀκοίτην,
ναί, λίτομαι, καὶ νυκτὸς ἕνα δρόμον· εἰ δὲ μεγαίρεις
χειρὶ τεῇ με δάιξον, ὅπως ἄμπαυμα νοήσω
175 τηλίκον ἀπρήυντον ἀεὶ κατὰ νύκτα καὶ ἠῶ
ἐνδόμυχον μεθέπουσα περὶ φρένα βοσκόμενον πῦρ."
εἶπε καὶ Ἁρμονίην φυγοδέμνιον ἤλασε κεστῷ
εἰς πλόον οἰστρήσασα πόθῳ πειθήμονα κούρην·
ἣ δὲ μεταστρέψασα νόον διδυμάονι βουλῇ
180 ξεῖνον ἔχειν μενέαινε καὶ ἤθελε πατρίδα ναίειν,

καί τινα μῦθον ἔειπεν ἱμασσομένη νόον οἴστρῳ·
„ὤ μοι, τίς μετάμειψεν ἐμὴν φρένα; σώζεο, πάτρη,
χαίροις, Ἠμαθίων καὶ πᾶς δόμος· ἄντρα Καβείρων,
χαίρετε, καὶ σκοπιαὶ Κορυβαντίδες· οὐκέτι λεύσσω
μητρῴης Ἑκάτης νυχίην θιασώδεα πεύκην.
σώζεο, παρθενίη, νυμφεύομαι ἤθεϊ Κάδμῳ·
Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα, χαροπῆς ἁλὸς οἶδμα περήσω.
ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι πόντος ἀμείλιχος· οὐκ ἀλεγίζω
μαινομένου ῥοθίοιο, συνολλυμένους δὲ δεχέσθω
Ἁρμονίην καὶ Κάδμον ἐμὸν μητρώιον ὕδωρ.
ἕσπομαι ἠβητῆρι γάμους βοόωσα θεάων·
εἰ μὲν ἐς ἀντολίην με φέρει πλώουσαν ἀκοίτης,
ἵμερον Ὠρίωνος ἐς Ἠριγένειαν ἐνίψω,
καὶ Κεφάλου θαλάμων μεμνήσομαι· εἰ δέ ποτ' ἔλθω
εἰς δύσιν ἀχλυόεσσαν, ἐπ' Ἐνδυμίωνι καὶ αὐτὴ
Λατμιὰς ἶσα παθοῦσα παρηγορέει με Σελήνη."
τοῖα νοοπλανέεσσι μελη δόσιν ἤπυε κούρη
ἄσχετον ἱμερόεντι δαϊζομένη νόον οἴστρῳ·
καὶ κινυρῇ ῥαθάμιγγι διαινομένοιο προσώπου
Ἠλέκτρης κύσε χεῖρα καὶ ὄμματα καὶ πόδας ἄκρους
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα, καὶ Ἠμαθίωνος ὀπωπὴν
χείλεσιν αἰδομένοισι κασιγνήτου περ ἐόντος,
πάσας δ' ἀμφιπόλους ἠγκάζετο· μυρομένη δὲ
τυκτὰ πολυγλυφέων ἠσπάσσατο κύκλα θυράων
ἄπνοα καὶ κλιντῆρα καὶ ἕρκεα παρθενεῶνος·
πατρῴην δὲ λαβοῦσα κόνιν προσπτύξατο κούρη.
καὶ τότε χειρὸς ἔχουσα θεῶν ὑπὸ μάρτυρι πομπῇ
Ἁρμονίην, ἀνάεδνον ὀφειλομένην φέρε Κάδμῳ
Ἠλέκτρη, χυτὸν ὄμβρον ἀποσμήξασα προσώπου.
Κυπριδίην δὲ θύγατρα λαβὼν ἠῷος ὁδίτης
γηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ λίπε δώματα, δῶρον ἀνάσσης
λάτριν ἔχων πομπῆα δι' ἄστεος ἄχρι θαλάσσης.

παρθενικὴν δ' ὁρόωσα παρ' ἠόνας ὑψόθι πόντου
ξείνῳ ἐφεσπομένην φλογερῇ ζείουσαν ἀνάγκῃ
Κύπριδι μεμφομένη φιλοκέρτομος ἴαχε Μήνη·
„Κύπρι, καὶ εἰς σέο τέκνα κορύσσεαι, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
ὑμετέρης ὠδῖνος ἐφείσατο κέντρον ἐρώτων;
ἣν τέκες, οὐκ ἐλέαιρες, ἀμείλιχε; καὶ τίνα κούρην
οἰκτείρεις ἑτέρην, ὅτε σὸν γένος εἰς πόθον ἕλκεις;
πλάζεο καὶ σύ, φίλη· Παφίης τέκος, εἰπὲ τεκούσῃ·
‚κερτομέει Φαέθων σε, καὶ αἰσχύνει με Σελήνη.'
Ἁρμονίη, λιπόπατρι δυσίμερε, κάλλιπε Μήνη
νυμφίον Ἐνδυμίωνα, καὶ ἄμφεπε Κάδμον ἀλήτην,
τλῆθι φέρειν πόνον ἶσον, ἐρωτοτόκῳ δὲ μερίμνῃ
μνώεο καὶ σὺ καμοῦσα ποθοβλήτοιο Σελήνης."
ὣς φαμένης ἑτάρους ὑπὲρ ἠόνα Κάδμος ἐπείγων
ὁλκάδος ἰθυπόροιο παλίμπορα πείσματα λύσας
εἰαρινῷ κόλπωσεν ἀχείμονι λαῖφος ἀήτῃ·
διχθαδίους δὲ κάλωας ἐφαψάμενός τινι γόμφῳ
δουροπαγὲς πόμπευε δι' οἴδματος ἅρμα θαλάσσης,
ἰσάζων ἑκάτερθε νεὼς πόδας, οἷα δὲ Φοῖνιξ,
ναυτιλίης νοέων πατρώιον ἠθάδα τέχνην,
πηδαλίῳ παρέμιμνεν· ἐπὶ πρύμνῃ δὲ καὶ αὐτὴν
Ἁρμονίην ἄψαυστον ὁμόπλοον ἵδρυε κούρην
νηὸς ἰδὼν ξείνους ἐπιβήτορας, οὓς τότε ναῦται
μισθοφόρους ἐδέχοντο. καὶ ἠρέμα σύμπλοος ἀνὴρ
ἀμφοτέρους ὁρόων ἐκεράσσατο θαύματι φωνήν·
„αὐτὸς Ἔρως πέλεν οὗτος ὁ ναυτίλος· οὐ νέμεσις δ
υἷα τεκεῖν πλωτῆρα θαλασσαίην Ἀφροδίτην·
ἀλλὰ βέλος καὶ τόξον ἔχει καὶ πυρσὸν ἀείρει
βαιὸς Ἔρως πτερύγεσσι κεκασμένος· εἰσορόω δὲ
ὁλκάδα Σιδονίην. δολόεις τάχα φώριος Ἄρης
ἕζεται ἐν πρύμνῃσιν ἔσω Λιβάνοιο κομίζων

Ἀσσυρίην πλώουσαν ἀπὸ Θρῄκης Ἀφροδίτην.
ἵλαθι, μῆτερ Ἔρωτος, ἀκυμάντῳ δὲ γαλήνῃ
πέμπε μοι ἴκμενον οὖρον ἀχείμονι μητρὶ θαλάσσῃ."
τοῖον ἔπος λαθραῖον ὁμόπλοος ἔννεπεν ἀνὴρ
λοξὸς ἐς Ἁρμονίην ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων.
καὶ πλόον ἤνυσε Κάδμος ἐς Ἑλλάδα Φοιβάδος ὀμφῆς
οἶστρον ἔχων πραπίδεσσι, Διὸς δέ οἱ αἰὲν ἐπείγων
ἔνθεος ἀπλανέεσσιν ἐπέτρεχε μῦθος ἀκουαῖς.
ἔνθα Πανελλήνεσσι νεώτερα δῶρα τιταίνων
ἀρχεκάκου Δαναοῖο φερέσβιον ἔκρυφε τέχνην,
ὑδροφόρου Δαναοῖο· τί γὰρ πλέον εὗρεν Ἀχαιοῖς,
εἴ ποτε χαλκείῃσι πεδοσκαφέεσσι μακέλλαις
χάσματος οὐδαίοιο χυτὸν κενεῶνα κολάψας
δίψιον Ἄργος ἔπαυσε, κονιομένοις δὲ πολίταις
ὑγρὰ ποδῶν ἐπίβαθρα πόρεν ξεινήιον ὕδωρ,
ἐκ βυθίων λαγόνων ὀλίγον ῥόον· αὐτὰρ ὃ πάσῃ
Ἑλλάδι φωνήεντα καὶ ἔμφρονα δῶρα κομίζων
γλώσσης ὄργανα τεῦξεν ὁμόθροα, συμφυέος δὲ
ἁρμονίης στοιχηδὸν ἐς ἄζυγα σύζυγα μίξας
γραπτὸν ἀσιγήτοιο τύπον τορνώσατο σιγῆς,
πάτρια θεσπεσίης δεδαημένος ὄργια τέχνης,
Αἰγυπτίης σοφίης μετανάστιος, ἦμος Ἀγήνωρ
Μέμφιδος ἐνναέτης ἑκατόμπυλον ᾤκισε Θήβην·
καὶ ζαθέων ἄρρητον ἀμελγόμενος γάλα βίβλων
χειρὸς ὀπισθοπόροιο χαράγματα λοξὰ χαράσσων
ἔγραφεν ἀγκύλα κύκλα· καὶ Αἰγυπτίου Διονύσου
εὔια φοιτητῆρος Ὀσίριδος ὄργια φαίνων
μύστιδος ἐννυχίας τελετὰς ἐδιδάσκετο τέχνης,
καὶ κρυφίῃ μάγον ὕμνον ἀνέκλαγε θυιάδι φωνῇ
λεπτὸν ἔχων ὀλόλυγμα, λιθοξοάνοιο δὲ νηοῦ
γλυπτὰ βαθυνομένῳ κεχαραγμένα δαίδαλα τοίχῳ

κουρίζων δεδάηκε· πολυφράστῳ δὲ μενοινῇ
μετρήσας φλογόεσσαν ἀνηρίθμων ἴτυν ἄστρων
καὶ δρόμον Ἠελίοιο μαθὼν καὶ μέτρα πορείης
χειρὸς ἐυστροφάλιγγος ὁμόπλοκα δάκτυλα κάμψας,
ἄστατα κύκλα νόησε παλιννόστοιο Σελήνης,
πῶς τρισσαῖς ἕλικεσσι μετάτροπον εἶδος ἀμείβει,
ἀρτιφαής, διχόμηνις, ὅλῳ στίλβουσα προσώπῳ,
πῶς δὲ συναπτομένη καὶ ἀπόρρυτος ἄρσενι πυρσῷ
Ἠελίου γενετῆρος ἀμήτορι τίκτεται αἴγλῃ,
πατρὸς ὑποκλέπτουσα παλιμφυὲς αὐτόγονον πῦρ.
τοῖος ἔην. καὶ κραιπνὸς Ἀχαιΐδος ἄστεα βαίνων
ναυτιλίην μεθέηκε· σὺν Ἁρμονίῃ δὲ κομίζων
ἑσμὸν ἁλιπλανέων ἑτάρων χερσαῖον ὁδίτην
ἅρμασιν ἱππείοισι καὶ ἀχθοφόροισιν ἁμάξαις
μαντῴοις ἀδύτοισιν ἐπέστιχεν· ἔνθα κιχήσας
Δελφὸν ἀσιγήτοιο μεσόμφαλον ἄξονα Πυθοῦς
μαντοσύνην ἐρέεινε, καὶ ἔμφρονα Πύθιος ἄξων
κυκλόθεν αὐτοβόητος ἐθέσπισε κοιλάδι φωνῇ·
„Κάδμε, μάτην, περίφοιτε, πολυπλανὲς ἴχνος ἑλίσσεις·
μαστεύεις τινὰ ταῦρον, ὃν οὐ βοέη τέκε γαστήρ,
μαστεύεις τινὰ ταῦρον, ὃν οὐ βροτὸς οἶδε κιχῆσαι·
Ἀσσυρίης ἀπόειπε τεῆς ἡγήτορα κομπῆς,
ἄμφεπε βοῦν χθονίην, μὴ δίζεο ταῦρον Ὀλύμπου·
νυμφίον Εὐρώπης οὐ βουκόλος οἶδεν ἐλαύνειν·
οὐ νομόν, οὐ λειμῶνα μετέρχεται, οὔ τινι κέντρῳ
πείθεται, οὐ μάστιγι κελεύεται· οἶδεν ἀείρειν
Κύπριδος ἁβρὰ λέπαδνα καὶ οὐ ζυγόδεσμον ἀρότρων
αὐχένα μοῦνον Ἔρωτι καὶ οὐ Δήμητρι τιταίνει.
ἀλλὰ πόθον Τυρίοιο τεοῦ γενετῆρος ἐάσας
μίμνε παρ' ἀλλοδαποῖσι, καὶ Αἰγυπτίης σέο Θήβης
πατρίδος ἄστυ πόλισσον ἐπώνυμον, ἧχι πεσοῦσα

εὐνήσει βαρύγουνον ἑὸν πόδα δαιμονίη βοῦς."
ὣς φάμενος τριπόδων ἐπεκοίμισε θυιάδα φωνήν,
καὶ ῥία Παρνησσοῖο τινάσσετο Φοιβάδος ἠχοῦς
γείτονος εἰσαΐοντα, καὶ ὀμφήεντι ῥεέθρῳ
Κασταλίης πάφλαζε νοήμονος ἔνθεον ὕδωρ·
εἶπε θεός· καὶ Κάδμος ἐχάζετο καὶ παρὰ νηῷ
βοῦν ἴδε, νεισσομένῃ δὲ συνέστιχεν· ἑσπόμενοι δὲ
ἀνέρες ἀπλάγκτοιο βοὸς βραδυπειθέι χηλῇ
φειδομένην ἰσόμετρον ἐποιήσαντο πορείην
ὀτρηροὶ θεράποντες· ὅθεν τότε Κάδμος ὁδεύων
ἱερὸν ἔδρακε χῶρον ἐπόψιον, ἧχι νοήσας
Πύθιος ἐννεάκυκλον ὀρειάδος ὁλκὸν ἀκάνθης
εὔνασε Κιρραίης θανατηφόρον ἰὸν ἐχίδνης·
Παρνησσοῦ δὲ κάρηνα λιπὼν μετανάστιος ἀνὴρ
Δαυλίδος ἔστιχεν οὖδας ὁμούριον, ἔνθεν ἀκούω
σιγαλέης λάλον εἷμα δυσηλακάτου Φιλομήλης,
Τηρεὺς ἣν ἐμίαινεν, ὅτε ξυγίη φύγεν Ἥρη
συζυγίην ἀχόρευτον ὀρεσσαύλων ὑμεναίων,
κούρη δ' ἀστορέεσσιν ἐπεστενάχιζε χαμεύναις
εἰνοδίου θαλάμοιο, λιπογλώσσοιο δὲ κούρης
μυρομένης Θρήισσαν ἀναγκαίην ἀφροδίτην
δάκρυσι μιμηλοῖσι λιπόθροος ἔστενεν Ἠχώ,
παρθενικὴν φυγόδεμνον ὀδυρομένη Φιλομήλην,
ὁππότε φοινήεντι μεμιγμένον αἵματος ὁλκῷ
γλώσσης ἀρτιτόμοιο συνέβλυεν αἷμα κορείης·
καὶ Τιτυοῦ πόλιν εἶδεν, ὅπῃ θρασὺς υἱὸς ἀρούρης
ἄλσεα καλλιπέτηλα διαστείχων Πανοπῆος
ἁγνὰ βιαζομένης ἀνεσείρασε φάρεα Λητοῦς·
καὶ ποδὸς ἴχνος ἔθηκε Ταναγραίῳ κενεῶνι,
ἐκ δὲ Κορωνείης Ἁλιάρτιον οὖδας ἀμείβων
Θεσπιέων τε πόληα βαθυκνήμους τε Πλαταιὰς
Ἀονίης σχεδὸν ἦλθε πέδον Βοιωτὸν ὁδεύων,

ἧχί ποτ' Ὠρίωνα δυσίμερον υἱέα γαίης
σκορπίος ἀστόργοιο βοηθόος Ἰοχεαίρης
τηλίκον ἐπρήνιξεν, ἀνυμφεύτοιο θεαίνης
ἀκροτάτην ἔτι πέζαν ἀναστείλαντα χιτῶνος,
ὁ βραδὺς ἑρπύζων χθόνιον τέρας, ἀντιβίου δὲ
ταρσὰ χαλαζήεντι τυχὼν ἐχαράξατο κέντρῳ.
καὶ γαίης ἐπέβη Χαιρωνίδος, ἔνθα κονίην
ἀργυφέην τέμνουσα βοὸς λευκαίνετο χηλή,
καὶ κραναῆς μεθέπων πολυκαμπέα κύκλα πορείης
λευκὰ κονιομένων ἀπεσείσατο λύματα ταρσῶν.
καὶ βοὸς ὀμφήεσσα χαμευνάδος ὤκλασε χηλὴ
ἄστεος ἐσσομένοιο προάγγελος. ἀλλ' ὅτε Κάδμῳ
Πύθιον οὐδαίης ἐτελείετο θέσφατον ἠχοῦς,
βοῦν ἱερὴν θυόεντι διαστήσας παρὰ βωμῷ
δίζετο πηγαίων ὑδάτων χύσιν, ὄφρα καθήρῃ
μαντιπόλους ἕο χεῖρας, ἐπισπείσῃ δὲ θυηλαῖς
ἁγνὸν ὕδωρ· οὔπω γὰρ ἐν οἰνοφύτοισιν ἀλωαῖς
ἁβρὸς ἀεξομένης ἀνεφαίνετο καρπὸς ὀπώρης.
καὶ πόδας ἐστήριξε δρακοντοβότῳ παρὰ Δίρκῃ·
στῆ δὲ ταφών, ὅτι λοξὰ φανεὶς ὀφιώδεϊ δεσμῷ
Ἄρεος αἰολόνωτος ὄφις μιτρώσατο πηγήν,
καὶ στρατὸν ἐπτοίησεν, ὅσος πολὺς ἕσπετο Κάδμῳ·
τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοισι δακὼν χαροποῖσι γενείοις,
τὸν δὲ δαφοινήεντι τυχὼν ἐχάραξεν ὀδόντι,
ἄλλου μαρναμένοιο βιοσσόον ἧπαρ ἀμύξας
θῆκε νέκυν· ψαφαρὴ δὲ κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη
αὐτομάτη, πλαδαροῖο διειλυσθεῖσα καρήνου·
(377) *ἄλλον ἀνεπτοίησε θορὼν ὑπὲρ ἄντυγα κόρσης*
ἀνδρομέης, ἑτέρου δὲ διέτρεχεν ἀνθερεῶνος
ἄσχετος, ἰοβόλῳ δὲ βαλὼν ὀφθαλμὸν ἐέρσῃ
μαρμαρέην ἤχλυσε μεμυκότος ὄμματος αἴγλην·
ἄλλου ταρσὸν ἔμαρψε, χαρασσόμενον δὲ γενείῳ

(382) εἶχε δακών, καὶ χλωρὸν ἀνήρυγεν ἀφρὸν ὀδόντων
εἰς δέμας ἠιθέοιο, πελιδναίῳ δὲ σιδήρῳ
ἰσοφυὴς χλοάοντι διεψύχθη δέμας ἰῷ·
ἄλλου φυσιόωντος ὑπὸ πληγῇσι γενείων
ἀσταθέες μήνιγγες ἐκυμαίνοντο καρήνων
(387) δήγματι φαρμακόεντι, δι' ἐγκεφάλου δὲ χυθέντος
(388) μυδαλέῳ μυκτῆρι κατάσσυτος ἔρρεεν ἰχώρ.
(365) καὶ ταχὺς ἀμφιέλικτος ἐπὶ κνήμῃσιν ἀνέρπων
Κάδμον ἀπειλητῆρι δράκων ἐζώσατο δεσμῷ,
καὶ δέμας ὀρθώσας μελέων ἐπιβήτορι παλμῷ
(368) ταυρείης περίκυκλον ἐς ὀμφαλὸν ἅλτο βοείης·
καὶ σκολιαῖς ἑλίκεσσι πόδας μιτρούμενος ἀνὴρ
ὁλκαίῃ βαρύδεσμος ἐχιδναίῃ κάμε σειρῇ
φόρτον ἔχων δασπλῆτα, βαρυνόμενον δὲ φορῆα
ὄρθιον ἑστηῶτα κατέσπασεν εἰς πέδον ἕλκων,
(373) καὶ στόμα πικρὸν ἔλυσε, δυσηλεγέος δὲ δράκοντος
φοίνιος ὠμοβόρου πυλεὼν εὐρύνετο λαιμῶν,
καὶ κεφαλὴν δόχμωσε, τινασσομένου δὲ καρήνου
(376) ὑψιτενὴς ἐλέλικτο μέσος κυρτούμενος αὐχήν.
ἀλλ' ὅτε Κάδμος ἔκαμνε, τότε σχεδὸν ἦλθεν Ἀθήνη
ἐσσομένης δονέουσα προάγγελον αἰγίδα νίκης
Γοργείῳ κομόωσαν ἐχιδνήεντι καρήνῳ,
καί οἱ ἀτυζομένῳ λαοσσόος ἴαχε δαίμων·
„Κάδμε, Γιγαντοφόνοιο Διὸς συνάεθλε κυδοιμοῦ,
δειμαίνεις ἕνα μοῦνον ἰδὼν ὄφιν; εἰ δὲ κεραυνοῖς
σοὶ πίσυνος Τυφῶνα κατεπρήνιξε Κρονίων
τοσσατίοις κομόωντα δρακοντείοισι καρήνοις,
παύεο θηρείων τρομέων συριγμὸν ὀδόντων·
Παλλὰς ἐποτρύνει σε, καὶ οὐ φονίῃ παρὰ Δίρκῃ
ῥύσεται ἑρπυστῆρα φυλάκτορα χάλκεος Ἄρης.
ἀλλὰ καταφθιμένοιο λαβὼν δασπλῆτας ὀδόντας
θηρὸς ἐχιδνήεντι περισπείρας χθόνα καρπῷ

κεῖρε Γιγαντείης ὀφιώδεα λήια χάρμης,
γηγενέων δὲ φάλαγγας ἐνὶ ξύνωσον ὀλέθρῳ
πέντε λιπὼν ζώοντας· ἐπεσσομένῃσι δὲ Θήβαις
σπαρτῶν ἀγλαόκαρπος ἀνασταχύοιτο γενέθλη.“
ὣς φαμένη θάρσυνε τεθηπότα Κάδμον Ἀθήνη,
καὶ βαθὺν ἠνεμόεντι κατέγραφεν ἠέρα ταρσῷ,
δυσαμένη Διὸς οἶκον. ὃ δὲ τραφερῇ παρὰ βώλῳ
μάρμαρον εὐρυάλωος ἐύτροχον οὖρον ἀρούρης
ἵστατο κουφίζων κραναὸν βέλος, ἰθυπόρῳ δὲ
ἄκρα δρακοντείοιο καρήατος ἔθλασε πέτρῳ·
θηγαλέην δὲ μάχαιραν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
αὐχένα θηρὸς ἔτεμνεν· ἀπαμηθεῖσα δὲ κόρση
σώματος ἐκτὸς ἔμιμνε, κυλινδομένη δὲ κονίῃ
ἠθάδα κύκλον ἕλισσε παλίλλυτον ἄστατος οὐρή,
καὶ δαπέδῳ τετάνυστο δράκων νέκυς. ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
θοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀνέκραγε· χωομένου δὲ
Κάδμος ἀμειβομένων μελέων ἑλικώδεϊ μορφῇ
ἀλλοφυὴς ἤμελλε παρ' Ἰλλυρίδος σφυρὰ γαίης
ξεῖνον ἔχειν ἴνδαλμα δρακοντείοιο προσώπου.
ἀλλὰ τὰ μὲν πέπρωτο μετὰ χρόνον. αὐτὰρ ὃ μέσσῃ
χαλκείῃ κυνέῃ συνελέξατο καρπὸν ὀλέθρου
θηρείων γενύων βλοσυρὸν θέρος· ἐνδαπίης δὲ
Παλλάδος ὑβὸν ἄροτρον ἀπ' ὀργάδος εἰς χθόνα σύρων
καὶ χαροπῆς ἀρόσας πολεμητόκον αὔλακα γαίης
ἰοβόλων ἔσπειρε πολύστιχον ὄγμον ὀδόντων.
καὶ στάχυς αὐτολόχευτος ἀνηέξητο Γιγάντων,
ὧν ὃ μὲν ὑψικάρηνος ἀνέδραμεν ἄκρα τιταίνων
στήθεος εὐθώρηκος, ὃ δὲ προθορόντι καρήνῳ
φρικτὸν ἀνοιγομένης ὑπερέσχεθεν ὦμον ἀρούρης,
ἄλλος ἄνω προύκυψεν ἐς ὀμφαλόν, ὃς δ' ἐπὶ γαίῃ
ἡμιτελὴς ἀνέτελλε πεδοτρεφὲς ὅπλον ἀείρων·

ἄλλος ὑπερκύπτοντα λόφον προβλῆτα τιταίνων
οὔπω στέρνον ἔφαινε, καὶ εἰσέτι μητρὸς ἀνέρπων
ἐκ λαγόνων κατὰ βαιὸν ἀταρβέι μάρνατο Κάδμῳ
τεύχεσιν αὐτοφύτοις κεκορυθμένος· ἆ, μέγα θαῦμα,
ὥπλισεν Εἰλείθυια, τὸν οὐ μαιώσατο μήτηρ·
καί τις ἀνηκόντιζεν ὁμόγνιον ἔγχος ἀφάσσων
ἡμιφανής, ὃ δὲ κοῦφος ὅλον δέμας εἰς φάος ἕλκων
ἄκρα ποδῶν ἀτέλεστα πεπηγότα λεῖπεν ἀρούρῃ.
οὐ μὲν ἐφημοσύνης ἐπελήσατο Κάδμος Ἀθήνης,
ἀλλὰ παλιμφυέων καλάμην ἤμησε Γιγάντων,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν ἀνεμώδεϊ λόγχῃ,
τὸν δὲ κατὰ κληῖδα παρὰ πλατὺν αὐχένα τύψας
ὀστέα λαχνήεντος ἀνέσχισεν ἀνθερεῶνος·
451 ἄλλου μαρναμένοιο παρ' ἰσχίον ἄορι τύψας
452 συμφυέος διέκερσε σὺν ἰξύι νῶτα βοείης·
446 ἄλλον ἀκοντιστῆρι βαλὼν ἐχαράξατο πέτρῳ
γαστέρος ἄχρι φανέντα· καὶ αἵματος αἰνογιγάντων
ἐκχυμένου ποταμηδὸν Ἄρης ὠλίσθανε λύθρῳ
φοινίξας ἑὰ γυῖα, παρισταμένης δὲ κυδοιμῷ
πορφυρέῃ ῥαθάμιγγι χιτὼν ἐρυθαίνετο Νίκης·
453 καὶ φόνος ἄσπετος ἔσκε· δαϊζομένων δὲ Γιγάντων
λοίγιος αἱμαλέης ἀνεκήκιεν αὐλὸς ἐέρσης
ἄορι θεινομένων. ὃ δὲ Παλλάδος ἔμφρονι βουλῇ
γηγενέων τινὰ πέτρον ἐπῃώρησε καρήνων·
οἳ δὲ δαφοινήεντι πόθῳ μεθύοντες ἐνυοῦς
ἄρεϊ βακχεύθησαν, ὁμογνήτῳ δὲ σιδήρῳ
ἀλλήλων ὀλετῆρες ἐτυμβεύοντο κονίῃ·
ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζεν· ἐρευθιόωντι δὲ λύθρῳ
στικτὰ διαινομένης ἐμελαίνετο νῶτα βοείης
γηγενέος κταμένοιο, κατουδαίης δὲ μαχαίρης
γνωτοφόνῳ γλωχῖνι δαΐζετο καρπὸς ἀρούρης.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΠΕΜΠΤΟΝ.

Πέμπτον ἔτι σκοπίαζε καὶ Ἀκταίωνα νοήσεις,
τὸν κεμὰς οὐκ ὤδινε, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πολέμων ὀφιώδεα λήια κείρων
Κάδμος ὀδοντοφύτων καλάμην ἤμησε Γιγάντων,
σπένδων λύθρον Ἄρηι θαλύσια δηιοτῆτος,
φαιδρύνας ἑὰ γυῖα δρακοντοβότῳ παρὰ Δίρκῃ
Δελφίδα βοῦν ἱέρευσε θεοκλήτων ἐπὶ βωμῶν,
Παλλάδι καλὸν ἄγαλμα. καταρχόμενος δὲ θυηλῆς
*　　*　　*　　*　　*　　*

δίζυγες ἔνθα καὶ ἔνθα περιρραίνοντο κεραῖαι
οὐλοχύταις· ὃ δὲ γυμνὸν ἑλὼν παρὰ γείτονι μηρῷ
φάσγανον Ἀσσυρίοιο παρήορον ἐκ τελαμῶνος
ἀκροτάτην τρίχα τάμνε τανυκραίροιο καρήνου
ἄορι κωπήεντι· Θεοκλύμενος δὲ κεραίης
δραξάμενος μόσχοιο παλίντονον εἴρυσε δειρήν,
αὐχενίους δὲ τένοντας ἀπηλοίησε Θυέστης
ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι, καὶ αἱμαλέῳ βοὸς ὁλκῷ
λάινος Ὀγκαίης ἐρυθαίνετο βωμὸς Ἀθήνης,
καὶ βοέου κερόεντος ἀρασσομένοιο μετώπου
πρηνὴς μόσχος ἔπιπτε· δαϊζομένης δὲ σιδήρῳ
πλευρὰ διατμήξαντες ἐμιστύλαντο μαχαίρῃ,
καὶ βοέην τρηχεῖαν ἐγυμνώσαντο καλύπτρην
ἐκταδίην· ὃ δὲ φαιδρὸν ἐπὶ χθονὶ φᾶρος ἑλίξας

αὐτὸς ἄναξ πεπόνητο, καὶ εὐφυέων κρέα μηρῶν
ὠμὰ διατμήξας ἐκαλύψατο δίζυγι δημῷ
μιστύλλων κατὰ βαιόν, ἐπ' ἀνθρακιῇ δὲ τανύσσας
σπλάγχνα σιδηρείοισι πεπαρμένα πάντα κορύμβοις,
εἴρυσεν, ὀπτήσας ἁπαλῷ πυρί· μεσσοπαγῆ δὲ
ἀκροπόρῳ στοιχηδὸν ἄγων τετορημένα χαλκῷ
ἀνθοκόμου κατέθηκε χαμαιζήλοιο τραπέζης
δαιτρός, ἐπασσυτέρους ὀβελοὺς ζείοντας ἀείρας.
καὶ θυόεις ἐλέλικτο δι' ἠέρος ἀτμὸς ἀλήτης
Ἀσσυρίης λιβάνοιο. τελειομένης δὲ θυηλῆς
δεῖπνον ἔην, καὶ Κάδμος ἑλὼν ἐπένειμεν ἑκάστῳ
κεκριμένης ὀρέγων ἰσοελκέα μοῖραν ἐδωδῆς.
δαιτυμόνων δὲ φάλαγγες ἐπ' εὐκύκλοιο τραπέζης
εἰλαπίνης ἀπέθεντο πόθον κεκορηότι θυμῷ.
οὐδὲ δρακοντοφόνῳ καμάτων τέλος ἔπλετο Κάδμῳ,
ἀλλὰ μεθ' ἑρπηστῆρα, μετ' ἄγρια φῦλα Γιγάντων,
Ἐκτήνων προμάχοισι καὶ Ἄονι μάρνατο λαῷ
βάρβαρον ἀμώων στάχυν Ἄρεος, ἀγχιπόροις δὲ
ἔχραε Τεμμίκεσσι· καλεσσαμένοις δὲ μαχηταῖς
ποικίλος ἑσμὸς ἵκανε περικτιόνων ἐπικούρων.
καὶ διδύμαις στρατιῇσιν Ἔρις ξύνωσεν ἐνυὼ
φύλοπιν ὠδίνουσα· συνερχομένων δὲ κυδοιμῷ
τόξον ἐκυκλώθη, δόρυ πάλλετο, σείετο πήληξ,
καὶ βέλος ἐρροίζησεν, ἐπ' ὀμφαλόεντι δὲ κύκλῳ
βαλλομένη μυλόεντι λίθῳ σμαράγησε βοείη.
καὶ κταμένων ῥέεν αἷμα· πολὺς δ' ἐπὶ φορβάδι γαίῃ
ἡμιθανὴς προκάρηνος ἀνὴρ κεκύλιστο κονίῃ.
καὶ στρατὸς ἀντιβίων ἱκέτης ἐκλίνετο Κάδμῳ·
λῦτο δ' ἀγών. φονίην δὲ μετὰ στροφάλιγγα κυδοιμοῦ
Κάδμος ἀπυργώτοιο θεμείλια πήγνυε Θήβης.
πολλαὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μεριζομένων κενεώνων
αὔλακες ἐτμήγοντο, πολυσχιδέων δὲ κελεύθων

ἕδρανα καρχαρόδοντι βοῶν κεχάρακτο σιδήρῳ·
πολλαὶ δ' ἀντιπόρων ἀνέμων τετράζυγι κόσμῳ
ἔμμοροι ἐν χόρτοισιν ἐμετρήθησαν ἀγυιαί.
καὶ πόλις Ἀονίη Τυρίης ποικίλλετο τέχνης
κάλλεϊ λαϊνέῳ· καὶ ἐποίπνυεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
γειοτόμῳ γλωχῖνι ταμὼν ἑτερόχροα πέτρην
ἐργατίνης Βοιωτὸν ὑπὸ κλέτας, ἣν παρὰ λόχμῃ
Τευμήσσου δρυόεντος ἐμαιώσαντο κολῶναι,
ἣν Ἑλικὼν βλάστησε καὶ ἣν ὤδινε Κιθαιρών.
καὶ νηοὺς ἐτέλεσσε θεῶν καὶ δώματα φωτῶν
τορνώσας κανόνεσσιν· ἐπ' ἀρρήκτοις δὲ δομαίοις
ἑπταπόρῳ πυλεῶνι περίδρομον ἄστυ χαράξας
οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἑῇ μιμήσατο τέχνῃ,
ἐσσόμενον ναέταις Ἀμφίονι τεῖχος ἐάσας
πυργοδόμῳ κιθάρῃ πεφυλαγμένον· οὐρανίοις δὲ
ἑπτὰ πύλας ἀνέθηκεν ἰσηρίθμοισιν ἀλήταις
ἰσοτύπους· πρῶτον μὲν ἐς ἑσπέριον κλίμα πήξας
Ὀγκαίην ἐπένειμε πύλην γλαυκώπιδι Μήνῃ
ἐκ βοὸς ὀγκηθμοῖο φερώνυμον, ὅττι καὶ αὐτὴ
ταυροφυὴς κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη
τριπλόον εἶδος ἔχουσα πέλει Τριτωνὶς Ἀθήνη·
δεύτερον Ἑρμάωνι διαυγέι γείτονι Μήνης
δῶκε γέρας πυλεῶνα· διαγράψας δὲ τετάρτην
Ἠλέκτρην Φαέθοντος ἐπώνυμον, ὅττι φανέντος
σύγχροος Ἠλέκτρης ἀμαρύσσεται ὄρθριος αἴγλη,
Ἠελίῳ πυρόεντι πύλην ἀντώπιον Ἠοῦς
μεσσατίην ἀνέθηκεν, ἐπεὶ μέσος ἐστὶ πλανήτων·
πέμπτην δ' Ἄρεϊ δῶκε, πόρε τριτάτην Ἀφροδίτῃ,
ἀμφοτέρων ἑκάτερθεν ὅπως Φαέθων μέσος εἴη,
γείτονα θοῦρον Ἄρηα διατμήγων Ἀφροδίτης·
ἕκτην Ζηνὸς ἄγαλμα φαεινοτέρῳ κάμε κόσμῳ
ὑψιφανῆ· πυμάτην δὲ Κρόνου λάχεν ἕβδομος ἀστήρ.

τοῖον ἕδος ποίησε· καὶ ἱερὸν ἄστυ πολίσσας
Αἰγυπτίης ἐκάλεσσεν ὁμώνυμον ἄστεϊ Θήβης,
ποικίλον ἀσκήσας χθόνιον τύπον, ἶσον Ὀλύμπῳ.
Ἀονίων δὲ θύγατρες ἀνεκρούσαντο χορείαις
Ἁρμονίης ὑμέναιον· ἐπ' εὐθαλάμῳ δὲ μελάθρῳ
Θρηικίης φθέγξαντο χορίτιδες οὔνομα νύμφης.
καὶ Παφίη νεότευκτον ἐκόσμεε παστάδα Κάδμῳ
παιδὸς ἑῆς μέλλουσα θεοκλήτους ὑμεναίους
μήτηρ ἱμερόεσσα· πατὴρ δ' ὑπὸ χάρματι κούρης
γυμνὸς ἄτερ σακέων ὠρχήσατο μείλιχος Ἄρης
δεξιτερὴν ἀσίδηρον ἐπικλίνων Ἀφροδίτῃ,
καὶ γαμίῃ σάλπιγγι μελίζετο θεσμὸν Ἐρώτων
ἀντίτυπον σύριγγι, σιδηροφόρου δὲ καρήνου
ἠθάδας εὐπολέμοιο λόφους ἀπεσείσατο χαίτης,
μιτρώσας πλοκαμῖδας ἀναιμάκτοισι κορύμβοις,
πλέξας κῶμον Ἔρωτι· σὺν ἀθανάτοις δὲ χορεύων
εἰς γάμον Ἁρμονίης Ἰσμήνιος ἤλθεν Ἀπόλλων
ἑπτατόνῳ κιθάρῃ φιλοτήσιον ὕμνον ἀράσσων·
καὶ μέλος ἐκρούσαντο βιοσσόον ἐννέα Μοῦσαι,
καὶ παλάμας ἐλέλιξε Πολύμνια μαῖα χορείης,
μιμηλὴν δ' ἐχάραξεν ἀναυδέος εἰκόνα φωνῆς,
φθεγγομένη παλάμῃσι σοφὸν τύπον ἔμφρονι σιγῇ
ὄμματα δινεύουσα· πολυστρέπτῳ δὲ πεδίλῳ
Ζηνὶ χαριζομένη θαλαμηπόλος ἵστατο Νίκη,
Κάδμον ἀνευάζουσα Διὸς πρόμον, ἀμφὶ δὲ παστῷ
παρθενίοις στομάτεσσι γαμήλιον ἔπλεκε μολπήν,
καὶ ποδὸς ἴχνος ἕλισσεν, ἐπ' εὐκύκλῳ δὲ χορείῃ
αἰδομένη πτερὰ πάλλε παρὰ πτερύγεσσιν Ἐρώτων.
ἐκ δὲ πολυσπερέων δαΐδων ὁμοφεγγέος αἴγλης
ἑσπερίης ἀνέτελλε φάος ψευδήμονος ἠοῦς.
καὶ λιγυροῖς στομάτεσσι φιλοσκάρθμῳ παρὰ παστῷ
πάννυχος ἔπλετο κῶμος ἀκοιμήτοιο χορείης

μελπομένων· σπεύδων γὰρ ἐς ἀγρύπνους ὑμεναίους
* * * * * *
ἠθάδα ῥάβδον ἔλειπεν, ἐπεὶ ταμίη πέλεν ὕπνου.
καὶ Θήβη χορὸς ἦεν Ὀλύμπιος· ἦν δὲ νοῆσαι
Κάδμον ὁμοῦ καὶ Ζῆνα μιῆς ψαύοντα τραπέζης.
καὶ γαμίοις θαλάμοισι φέρων νυμφοστόλον ὥρην
Ἀρκτῴης ἀνέτελλε δράκων ὁμόφοιτος ἁμάξης
ἄγγελος ἐσσομένων, ὅτι σύννομος ἥλικι νύμφῃ
ἐκ βροτέης ἤμελλεν ἔχειν ὀφιώδεα μορφὴν
νυμφίος Ἁρμονίης. μακάρων δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
εἰς θαλάμους σπεύδοντι γέρας δωρήσατο Κάδμῳ·
Ζεὺς μὲν πάντα τέλεια· κασιγνήτην δὲ γεραίρων
Ἥρην πασιμέλουσαν, ἐπεὶ πέλεν Ἄρεϊ μήτηρ,
ἵππιος ὤπασε δῶρα θαλάσσια Κυανοχαίτης·
Ἑρμῆς σκῆπτρον ἔδωκεν, Ἄρης δόρυ, τόξον Ἀπόλλων,
καὶ στέφανον κομόωντα λίθων ἑτερόχροϊ κόσμῳ
Ἁρμονίης Ἥφαιστος ἐπηώρησε καρήνῳ,
χρυσείην κροτάφοισιν ἐπικρεμάσας ἀναδέσμην·
καὶ θρόνον εὐλάιγγα πόρε χρυσόθρονος Ἥρη
Ἄρεα κυδαίνουσα· πολυφράδμων δ' Ἀφροδίτη
χρύσεον ὅρμον ἔχοντα λίθων πολυδαίδαλον αἴγλην
λευκὸν ἐρευθιόωντι συνήρμοσεν αὐχένι κούρης,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον, ὅπερ κάμε Κυπρογενείῃ,
τοξευτῆρος Ἔρωτος ὅπως ὀπτήριον εἴη·
ἔλπετο γὰρ Κυθέρειαν ἀεὶ βαρύγουνος ἀκοίτης
υἷα τεκεῖν σκάζοντα ποδῶν μίμημα τοκῆος·
ἀλλὰ μάτην ἐδόκησε, καὶ ἀρτίπον υἷα νοήσας
λαμπόμενον πτερύγεσσιν ὁμοίιον υἱέι Μαίης
ποικίλον ὅρμον ἔτευξεν, ὃς ἀστεροφεγγέι νώτῳ
ὡς ὄφις ἦν ἑλικῶδες ἔχων δέμας· οἷα γὰρ αἰνὴ
δίστομος ἀμφίσβαινα μέσῳ μηρύεται ὁλκῷ
ἰὸν ἀποπτύουσα δι' ἀμφοτέροιο καρήνου

ἀμφελελιζομένη μελέων ἑτερόζυγι παλμῷ,
εἰς κεφαλὴν δὲ κάρηνον ἐφερπύζουσα συνάπτει
λοξῇ καμπύλα νῶτα περισκαίρουσα πορείῃ·
ὣς ὅγε ποικίλος ὅρμος ἑαγότα νῶτα τιταίνων
κάμπτετο κυρτωθεῖσαν ἔχων διδυμάονα δειρήν,
ἀμφιλαφὴς φολίδεσσιν ἐς ὀμφαλὸν ἄχρις ἱκάνων
πλεκτὸς ὄφις δικάρηνος· ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ τέχνης
χρύσεος ὁλκαίης ἐλελίζετο κύκλος ἀκάνθης,
καί οἱ ἑλισσομένη κεφαλὴ πολυδινέι παλμῷ
ψευδαλέον σύριγμα διήρυγεν ἀνθερεῶνος.
καὶ στομάτων ἑκάτερθεν, ὅπῃ τέλος ἐστὶ καὶ ἀρχή,
αἰετὸς ἦν χρύσειος, ἅτε πλατὺν ἠέρα τέμνων,
ὀρθὸς ἐχιδναίων διδύμων μεσσηγὺ καρήνων
ὑψιφανὴς πτερύγων πισύρων τετράζυγι κόσμῳ·
τῇ μὲν ξανθὸς ἴασπις ἐπέτρεχε, τῇ δὲ Σελήνης
εἶχε λίθον πάνλευκον, ὃς εὐκεράοιο θεαίνης
λειπομένης μινύθει καὶ ἀέξεται, ὁππότε Μήνη
ἀρτιφαὴς σέλας ὑγρὸν ἀποστίλβουσα κεραίης
Ἠελίου γενετῆρος ἀμέλγεται αὐτόγονον πῦρ·
ἄλλη μάργαρον εἶχε φαεσφόρον, οὗ χάριν αἴγλης
γλαυκὸν Ἐρυθραίης ἀμαρύσσεται οἶδμα θαλάσσης
λαμπομένης· ἑτέρης δὲ μεσόμφαλος αἴθοπι κόσμῳ
λεπτοφαὴς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυεν Ἰνδὸς ἀχάτης.
ἀλλήλαις δ' ἑκάτερθε συναπτομένων κεφαλάων
χάσματα δισσὰ δράκοντος ἀνευρύνοντο καρήνων,
αἰετὸν ἀμφοτέροισι περικλείοντα γενείοις
σύμπλοκον ἔνθα καὶ ἔνθα· δι' εὐφαέος δὲ προσώπου
λυχνίδες ἠκόντιζον ἐν ὄμμασι σύμφυτον αἴγλην
ὀξὺ σέλας πέμπουσαν, ὁμοίιον αἴθοπι λύχνῳ
ἁπτομένῳ· κομόων δὲ λίθων πολυειδέι μορφῇ
πόντος ἔην, γλαυκῆς δὲ λίθος χλοάουσα μαράγδου
δεξαμένη κρύσταλλον ὁμόζυγον εἴκελον ἀφρῷ

εἶχε φαληριόωντα μελαινομένης τύπον ἅλμης·
τῷ ἔνι δαίδαλα πάντα τετεύχατο, τῷ ἔνι πάντα
χρυσοφαῆ μάρμαιρεν ἀλίτροφα πώεα λίμνης,
οἷα περισκαίροντα, πολὺς δέ τις ὑγρὸς ὁδίτης
μεσσοφανὴς ἐχόρευεν ἐπιξύων ἅλα δελφίς,
ψευδαλέην δ' ἐλέλιξεν ἑὴν αὐτόσσυτον οὐρήν

— — — — — —

καὶ χορὸς ὀρνίθων ἑτερόχροος, ὧν τάχα φαίης
ἱπταμένων πτερύγων ἀνεμώδεα δοῦπον ἀκούειν.
τοῖον ἐπεὶ Κυθέρεια γέρας δωρήσατο νύμφῃ,
χρύσεον εὐλάιγγα παρήορον αὐχένι κούρης

* * * * * *

καὶ γαμίων ζευχθεῖσα πόθων ἰθύντορι κεστῷ
Ἁρμονίη πολύπαιδα γονὴν μαιώσατο κόλπῳ
τικτομένην κατὰ βαιόν· ἀμοιβαίῃ δὲ λοχείῃ
ἔγκυον ὄγκον ἔλυσε θυγατρογόνου καμάτοιο,
τετράκις ἐννέα κύκλα διαπλήσασα Σελήνης.
πρώτη δ' Αὐτονόη γονίμων ἀνεπήλατο κόλπων
μητέρος ἐννεάμηνον ἀναπτύξασα λοχείην
πρωτοτόκοις ὠδῖσιν· ὁμογνήτῳ δὲ γενέθλῃ
καλλιφυὴς Ἀθάμαντος ἀέξετο σύγγαμος Ἰνὼ
μήτηρ διssοτόκος· τριτάτη δ' ἀνέτελλεν Ἀγαύη,
ἥ ποτε νυμφευθεῖσα Γιγαντείοις ὑμεναίοις
εἴκελον υἷα λόχευσεν ὀδοντοφύτῳ παρακοίτῃ·
καὶ Χαρίτων ἴνδαλμα ποθοβλήτοιο προσώπου
Ζηνὶ φυλασσομένη Σεμέλη βλάστησε τετάρτη
θυγατέρων, μούνῃ δὲ καὶ ὁπλοτέρῃ περ ἐούσῃ
δῶκεν ἀνικήτοιο φύσις πρεσβήια μορφῆς.
ἄρσενα δ' ὀψιλόχευτον ὁμόζυγα θήλεϊ φύτλῃ
Ἁρμονίη νέον υἷα γεγηθότι γείνατο Κάδμῳ
Ἀονίης Πολύδωρον ἑωσφόρον ἀστέρα πάτρης
ὁπλότερον Σεμέλης ῥοδοειδέος, ὃν παρὰ Θήβαις

σκῆπτρα λαβὼν ἀθέμιστος ἄναξ ἀπενόσφισε Πενθεύς.
καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε γέρων χρόνος ὀψὲ τελέσσαι.
κεκριμένας δὲ θύγατρας ἐπεκλήισσεν ἀκοίταις
Κάδμος ἀμοιβαίοιο γάμου τετράζυγι παστῷ,
καὶ λέχος ἄλλο μετ' ἄλλο συνήρμοσε· δωροφόρος γὰρ
πρῶτος Ἀρισταῖος, Νόμιος καὶ ἐπώνυμος Ἀγρεύς,
αἷμα σοφοῦ Φοίβοιο καὶ εὐπαλάμοιο Κυρήνης,
Αὐτονόην ζυγίων ἀρότων νυμφεύσατο θεσμῷ·
οὐ μὲν Ἀγηνορίδης πολυφερβέος ἴδμονα τέχνης
γαμβρὸν ἔχειν ἀπέειπε βιοσσόον υἱέα Φοίβου,
ἀλλὰ διιπετέων ἀνέμων ζωαρκέσιν αὔραις
λοίγιον εὐνήσαντι πυρώπιδος ἀστέρα Μαίρης
παῖδα συνεκλήισσε περισσονόῳ παρακοίτῃ.
καὶ γάμος ἦν πολύολβος, ἐπεὶ γέρας ἄζυγι κούρῃ
δῶκε βόας, πόρεν αἶγας, ὀρίτροφον ὤπασε ποίμνην·
καὶ πολὺς ἀχθοφόρῳ βεβαρημένος ἑσμὸς ἀνάγκῃ
φόρτον ἐλαιήεντος ἐκούφισεν ἀμφιφορῆος,
ἕδνα γάμων, πολλὴν δὲ σοφῆς ἐκόμισσε μελίσσης
δαιδαλέην ὠδῖνα πολυτρήτοιο λοχείης.
κεῖνος ἀνὴρ πρώτιστος ὀρίδρομος ἅλματι ταρσῶν
εὗρε φιλοσκοπέλοιο πόνον κεμαδοσσόον ἄγρης,
πῶς νοερῷ μυκτῆρι παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης
θηρὸς ἀσημάντοιο κύων μαντεύεται ὀδμήν,
ὄρθια λοξοκέλευθον ἐπὶ δρόμον οὔατα τείνων,
καὶ δολίης δεδάηκε πολύπλοκα δίκτυα τέχνης
καὶ σταλίκων τύπον ὀρθόν, ὑπὲρ ψαμάθοιο δὲ θηρῶν
πρώιον ἀτρίπτῳ κεχαραγμένον ἴχνος ἀρούρῃ

— — — — — —

καὶ ποσὶν ἐνδρομίδας θηρήτορα φῶτα διδάξας
ἄσχετον ἀίσσοντα κυνοσσόον εἰς δρόμον ἄγρης
πέπλα φαεινομένης ἐπιγουνίδος ἄχρι φορῆσαι,

μή ποτε θηρητῆρος ἐπειγομένου ποδὸς ὁρμὴ
ἂψ ἀνασειράζοιτο καθιεμένοιο χιτῶνος.
κεῖνος ἀνὴρ ἐνόησε πολυτρήτων στίχα σίμβλων,
πλαζομένης δ' ἔστησεν ἐρημάδος ἔργα μελίσσης,
ἥτις ἔσω λειμῶνος ἀπ' ἄνθεος ἄνθος ἀμείβει
εἰς φυτὸν ἀγλαόκαρπον, ἐφιπταμένη δὲ κορύμβοις
χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ἀμέλγεται ἄκρον ἐέρσης·
καὶ λινέαις ἀψῖσι πολυπλέκτοιο χιτῶνος
γυῖα περισφίγξας ὀνύχων ἄπο μέχρι κομάων
(255) φρικτὰ κορυσσομένης ἐφυλάσσετο κέντρα μελίσσης.
(249) καὶ δολίῳ πνιγόεντι πυρὸς τεχνήμονι καπνῷ
σινομένην πρήυνεν, ὑπηνέμιον δὲ τινάσσων
πυρσὸν ἀπειλητῆρα φιλοσμήνοιο μελίσσης
δίζυγα χαλκὸν ἄειρεν, ὑπωροφίῃ δὲ λοχείῃ
βομβηδὸν κλονέοντος ἀσιγήτοιο κυδοιμοῦ
(254) χειρὶ πολυκροτάλῳ διδυμάονα δοῦπον ἀράσσων
καὶ προταμὼν κηροῖο πολυγλώχινα καλύπτρην
ἔβλισεν αἰόλα δῶρα μελισταγέος τοκετοῖο.
πρῶτος ἐυρραθάμιγγος ἀλείφατος εὗρεν ἐέρσην,
καρπὸν ὅτε βρίθοντι ταμὼν μυλοειδέι πέτρῳ
πίονας ὑγροτόκοιο γονὰς ἔθλιψεν ἐλαίης.
καὶ σκιερῆς πολύδενδρον ὑπὸ κλέτας εὔβοτον ὕλη
εἰς ἕλος, εἰς λειμῶνα φυγὼν ἐδίδαξε βοτῆρας
ἠελίου φαίνοντος ἐς ἕσπερον ἄχρι νομεύειν.
πλαζομένων δ' ἀκίχητον ἀπειθέα φοιτάδι χηλῇ
ἑσπομένων βραδὺν οἶμον ὀπισθοπόρων στίχα μήλ
εἰς νομὸν ἀνθεμόεντα μιῇ ξύνωσε κελεύθῳ
αἶγα λαβὼν προκέλευθον ὁμοζήλοιο πορείης.
καὶ νομίην ἐνόησεν ὀρειάδα Πανὸς ἀοιδήν.
καὶ πυρὶ σειριάοντα κατεύνασεν ἀστέρα Μαίρης,
καὶ Διὸς ἰκμαίοιο θυώδεα βωμὸν ἀνάψας
αἵματι ταυρείῳ γλυκερὴν ἐπεχεύατο λοιβὴν

ποικίλα φοιταλέης ἐπιβώμια δῶρα μελίσσης,
πλήσας ἁβρὰ κύπελλα μελικρήτου κυκεῶνος·
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἤκουσε καὶ υἱέος υἷα γεραίρων
πέμψεν ἀλεξικάκων ἀνέμων ἀντίπνοον αὔρην
Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο·
εἰσέτι νῦν κήρυκες Ἀρισταίοιο θυηλῆς
γαῖαν ἀναψύχουσιν Ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι,
ὁππότε ποικιλόβοτρυς ἀέξεται οἰνὰς ὀπώρη.
τὸν μὲν Ἔρως πόμπευεν ἐς Ἀονίους ὑμεναίους
Φοίβου Κήιον υἷα· βοοστίκτου δὲ θυηλῆς
πᾶσα πόλις στεφθεῖσα, καὶ ἰθυτμῆτες ἀγυιαὶ
ὀρχηθμῷ μεμέληντο, παρὰ προπύλαια δὲ παστοῦ
εἰλιπόδην ὑμέναιον ἐπερρώσαντο πολῖται,
καὶ μέλος ἱμερόφωνον ἀνεκρούσαντο γυναῖκες,
καὶ γαμίῃ σύριγγι συνέκλαγον Ἄονες αὐλοί.
ἔνθεν Ἀρισταίοιο καὶ Αὐτονόης ἀπὸ λέκτρων
Ἀκταίων ἀνέτελλε· φιλοσκοπέλῳ δὲ μενοινῇ
Ἀγρέος αἷμα φέρων ἀπεμάξατο πάτριον ἄγρην,
Ἀρτέμιδος θεράπων ὀρεσίδρομος — οὐ νέμεσις δὲ
δύσμορον Ἀκταίωνα μαθεῖν μελεδήματα θήρης
υἱωνὸν γεγαῶτα λεοντοφόνοιο Κυρήνης —·
οὔποτέ μιν φύγεν ἄρκτος ὀρεστιάς, οὐδέ μιν αὐτῆς
λοίγιον ἐπτοίησε λεχωίδος ὄμμα λεαίνης·
πολλάκι δ' ὑψιπότητον ἐπιθρώσκοντα δοκεύων
πόρδαλιν ἐπρήνιξεν· ἀεὶ δέ μιν ὑψόθεν ὄχθου
ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐδέρκετο μηλονόμος Πὰν
ὠκείης ἐλάφοιο παραΐσσοντα πορείην.
ἀλλά οἱ οὐ χραίσμησε ποδῶν δρόμος, οὐδὲ φαρέτρη
ἤρκεσεν, οὐ βελέων σκοπὸς ὄρθιος, οὐ δόλος ἄγρης·
ἀλλά μιν ὤλεσε Μοῖρα κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην
Ἰνδῴην μετὰ δῆριν ἔτι πνείοντα κυδοιμοῦ,
εὖτε τανυπρέμνοιο καθήμενος ὑψόθι δένδρου

λουομένης ἐνόησεν ὅλον δέμας Ἰοχεαίρης,
θηητὴρ δ' ἀκόρητος ἀθηήτοιο θεαίνης
ἁγνὸν ἀνυμφεύτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης
ἀγχιφανής· καὶ τὸν μὲν ἀνείμονος εἶδος ἀνάσσης
ὄμματι λατριδίῳ δεδοκημένον ὄμματι λοξῷ
Νηιὰς ἀκρήδεμνος ἀπόπροθεν ἔδρακε Νύμφη,
ταρβαλέη δ' ὀλόλυξεν, ἑῇ δ' ἤγγειλεν ἀνάσσῃ
ἀνδρὸς ἐρωμανέος θράσος ἄγριον· ἡμιφανὴς δὲ
Ἄρτεμις ἁρπάξασα σὺν εἵματι κυκλάδα μίτρην
παρθενίῳ ζωστῆρι σαόφρονας ἔσκεπε μαζούς,
καὶ διεροῖς μελέεσσιν ἔσω δύνουσα ῥεέθρων
αἰδομένη κατὰ βαιὸν ὅλον δέμας ἔκρυφε πηγῇ.
Ἀκταίων βαρύποτμε, σὲ μὲν λίπεν αὐτίκα μορφ
ἀνδρομέη, πισύρων δὲ ποδῶν ἐδιχάζετο χηλή,
καὶ τανααὶ γναθμοῖσιν ἐμηκύνοντο παρειαί,
κνῆμαι ἐλεπτύνοντο, καὶ ἀγκύλα δοιὰ μετώπῳ
φύετο μακρὰ κόρυμβα τανυπτόρθοιο κεραίης,
καὶ στικτοῖς μελέεσσι νόθη ποικίλλετο μορφή,
καὶ λάσιον δέμας εἶχεν· ἀελλήεντι δὲ νεβρῷ
εἰσέτι μοῦνος ἔην νόος ἔμπεδος· ὠκυπόρῳ δὲ
ἔτρεχεν ἀξείνοιο δι' οὔρεος ἅλματι χηλῆς
θηρητὴρ τρομέων θηρήτορας. ἀλλοφυῆ δὲ
οὐκέτι τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες μάθον· ἀχνυμένης γὰ
νεύμασιν ἀτρέπτοισι βαρύφρονος Ἰοχεαίρης
φοιτάδος οἰστρήεντι μεμηνότες ἄσθματι λύσσης
νεβροφόνων ἐχάραξαν ὁμόζυγον ὄγμον ὀδόντων,
ψευδομένη δ' ἐλάφοιο παραπλαγχθέντες ὀπωπῇ
στικτὸν ἐθοινήσαντο νόθον δέμας ἄφρονι λύσσῃ·
καὶ θεὸς ἄλλο νόησε κύνας βραδέεσσι γενείοις
ἔμπνοον Ἀκταίωνα κεκασμένον ἔμφρονι θυμῷ
δαρδάπτειν κατὰ βαιόν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ
ὀξυτέραις ὀδύνῃσιν· ὑπὸ βροτέῃ δὲ μενοινῇ

πότμον ἑὸν στενάχων κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
„ὄλβιε Τειρεσία, σὺ γὰρ ἔδρακες ἐκτὸς ὀλέθρου
γυμνὸν ἀναινομένης οἰκτίρμονος εἶδος Ἀθήνης·
οὐ θάνες, οὐκ ἐλάφοιο δέμας λάχες, οὐδὲ μετώπῳ
ὑμετέρῳ προβλῆτες ἐπηώρηντο κεραῖαι·
ζώεις σῶν βλεφάρων ὀλέσας φάος· ὑμετέρων δὲ
ὀφθαλμῶν ἀμάρυγμα νόῳ μετέθηκεν Ἀθήνη·
χώεται Ἰοχέαιρα κακώτερα Τριτογενείης.
αἴθε μοι ἄλγος ὄπασσεν ὁμοίιον, αἴθε καὶ αὐτὴ
ὄμμασιν ἡμετέροισιν ἐπέχραεν ὥσπερ Ἀθήνη,
αἴθε νόον μετάμειψεν, ἅπερ δέμας· ἀλλοφυὴς γὰρ
μορφὴ θηρὸς ἔχει με, καὶ ἀνέρος ἦθος ἀέξω.
σφωιτέρῳ πότε θῆρες ἐπιστενάχουσιν ὀλέθρῳ;
ἀφραδέες ζώουσι καὶ οὐ νοέουσι τελευτήν.
μοῦνος ἐγὼ μεθέπω πινυτὸν νόον· ὀλλύμενος δὲ
ὀφρύσι θηρείῃσιν ἐχέφρονα δάκρυα λείβω.
ἄγριοι ἄρτι γένεσθε κύνες πλέον· οὔποτε τόσσον
ἅλματι λυσσήεντι κατεσσεύεσθε λεόντων.
αἴλινον Ἀκταίωνι, φίλαι, φθέγξασθε, κολῶναι,
ναί, λίτομαι, καὶ θῆρες ὁμοίιον· εἰπέ, Κιθαιρών,
Αὐτονόῃ, τάπερ εἶδες, Ἀρισταίῳ δὲ τοκῆι
δάκρυσι πετραίοισιν ἐμὴν ἀγόρευε τελευτὴν
καὶ κύνας οἰστρηθέντας ἀφειδέας. ὤμοι ἀνάγκης,
αὐτὸς ἐμαῖς παλάμῃσιν ἐμοὺς ἔθρεψα φονῆας·
αἴθε λέων με δάμασσεν ὀρίδρομος, αἴθε με σύρων
πόρδαλις αἰολόνωτος ἀνέσχισεν, αἴθε με πικροῖς
ἀμφιπαγεῖς ὀνύχεσσιν ἀφειδέσι λυσσάδες ἄρκτοι
νεβροφανῆ χαροποῖσιν ἐδαιτρεύσαντο γενείοις,
μηδὲ κύνες με δάμασσαν ὁμήθεες· οὐκέτι μορφήν,
οὐκέτι γινώσκουσιν ἐμὴν ἑτερόθροον ἠχώ.“
ἡμιθανὴς τάδ' ἔλεξε, καὶ οὐκ ἀίοντα λιτάων
θηρείῃ κύνα μάργον ἐλίσσετο πενθάδι φωνῇ·

μύθους μὲν προέηκεν ἐχέφρονας, ἀντὶ δὲ φωνῆς
ἀνδρομέης κελάδησεν ἀσημάντου θρόος ἠχοῦς.
ἤδη δ' αὐτοδίδακτος ὀρεστιὰς ἵπτατο φήμη
Αὐτονόῃ βοόωσα κυνοσπάδα παιδὸς ἀνάγκην,
οὐ μὲν ὅπως ἐλάφοιο δασύτριχα δύσατο μορφήν,
ἀλλ' ὅτι μοῦνον ὄλωλε. φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
νήλιπος ἀκρήδεμνος ἱμάσσετο πένθεϊ μήτηρ·
καὶ πλοκάμους ἐδάιξεν, ὅλον δ' ἔρρηξε χιτῶνα,
πενθαλέοις δ' ὀνύχεσσιν ἑὰς ἐχάραξε παρειὰς
αἵματι φοινίξασα, κατὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
παιδοκόμων ἐρύθηνε φερέσβιον ἄντυγα μαζῶν
μνησαμένη τοκετοῖο· φιλοθρήνου δὲ προσώπου
δάκρυσιν ἀενάοισιν ἐλούσατο φάρεα νύμφη.
καὶ κύνες Ἀκταίωνος ἀπὸ σκοπέλοιο μολόντες
μῦθον ἐπιστώσαντο δυσάγγελον· ἠιθέου γὰρ
δάκρυσι σιγαλέοισιν ἐμαντεύοντο τελευτήν.
μυρομένους δ' ὁρόωσα πολὺ πλέον ἔστενε μήτηρ·
καὶ πολιὴν πλοκαμῖδα γέρων ἀπεκείρατο Κάδμος,
Ἁρμονίη δ' ἰάχησε· φιλοκλαύτων δὲ γυναικῶν
συμφερτὴ βαρύδουπος ὅλον δόμον ἔβρεμεν ἠχώ.
Αὐτονόη δ' ὁμόφοιτος Ἀρισταίῳ παρακοίτῃ
ἤιε μαστεύουσα πολύπλανα λείψανα νεκροῦ·
εἶδε καὶ οὐ γίνωσκεν ἑὸν γόνον, ἔδρακε μορφὴν
δαιδαλέης ἐλάφοιο καὶ οὐκ ἴδεν ἀνδρὸς ὀπωπήν,
πολλάκι δ' ἀγνώστοιο παρέστιχεν ὀστέα νεβροῦ
ἐν χθονὶ κεκλιμένοιο καὶ οὐ μάθεν· ὀλλυμένου γὰ[ρ]
παιδὸς ἑοῦ δοκέεσκεν ἰδεῖν βροτοειδέα μορφήν.
δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέμφομαι· ἀλλοφυῆ γὰρ
λείψανα παιδὸς ὄπωπεν, ἀτεκμάρτου δὲ προσώπο[υ]
γαμφηλὰς ἐνόησε καὶ οὐκ ἴδε κύκλον ὀπωπῆς,
καὶ κεράων ἔψαυσε καὶ υἱέος οὐ μάθε κόρσην·
λεπταλέους πόδας εὗρε καὶ οὐκ ἐφράσσατο ταρσού[ς]

λεπταλέους πόδας εἶδε καὶ οὐκ ἴδε κύκλα πεδίλων.
δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέμφομαι· οἰχομένου γὰρ
ὀφθαλμοὺς βροτέους οὐκ ἔδρακεν, οὐκ ἴδε μορφῆς
ἀνδρομέης ἴνδαλμα, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἰούλων
ἄνθεϊ πορφυρέῳ κεχαραγμένον ἀνθερεῶνα.
φοιταλέοις δὲ πόδεσσι διερχομένη ῥάχιν ὕλης
τρηχαλέης ἐπάτησε δυσέμβατα νῶτα κολώνης
λυσιχίτων ἀπέδιλος· ὀριπλανέων δ᾽ ἀπὸ μόχθων
νόστιμος εἰς δόμον ἦλθεν· ἐπ᾽ ἀπρήκτῳ δὲ μενοινῇ
ἀχνυμένη μόγις εὗδε σὺν αἰνοτόκῳ παρακοίτῃ.
ἄμφω δὲ σκιεροῖσιν ἐφωμίλησαν ὀνείροις,
ὄμμασιν ἁρπάξαντες ἀηδονίου πτερὸν ὕπνου.
ψυχὴ δ᾽ ἠιθέοιο κατηφέι πατρὶ παρέστη
στικτὸν ἔχων ἐλάφου σκιόεν δέμας, ἐκ βλεφάρων δὲ
ἔμφρονα δάκρυα χεῦε, καὶ ἀνδρομέῃ φάτο φωνῇ·
„ὦ πάτερ, ὑπνώεις, καὶ ἐμὴν οὐκ οἶδας ἀνάγκην·
ἔγρεο καὶ γίνωσκε νόθην ἄγνωστον ὀπωπήν,
ἔγρεο καὶ πήχυνε φίλης ἐλάφοιο κεραίην,
καὶ κύσον ἔμφρονα θῆρα, τὸν Αὐτονόης τέκε γαστήρ.
αὐτὸν ὀπιπεύεις με, τὸν ἔτρεφες· ἀμφότερον γὰρ
δέρκεαι Ἀκταίωνα καὶ Ἀκταίωνος ἀκούεις.
εἰ παλάμην ποθέεις καὶ δάκτυλα παιδὸς ἀφάσσειν,
προσθιδίους σκοπίαζε πόδας, καὶ χεῖρα νοήσεις·
εἰ κεφαλὴν ποθέεις, κεφαλὴν ἐλάφοιο δοκεύοις·
εἰ βροτέους κροτάφους, δολιχὰς σκοπίαζε κεραίας·
εἰ πόδας Ἀκταίωνος, ὀπισθιδίην ἴδε χηλήν·
εἰ μελέων τρίχας εἶδες, ἐμοὶ γεγάασι χιτῶνες.
υἷα, πάτερ, γίνωσκε, τὸν οὐκ ἐσάωσεν Ἀπόλλων·
υἷα, πάτερ, στενάχιζε, τὸν οὐκ ἐφύλαξε Κιθαιρών.
ἀλλοφυῆ σέο παῖδα κατηφέι κεῦθε κονίῃ·
μή σε παραπλάγξειε νόθη καὶ ἄπιστος ὀπωπή·
μὴ τεὸν ἀκτερέιστον ὀλωλότα νεβρὸν ἐάσῃς.

αἴθε, πάτερ, με φύλαξας ἀήθεα θηροσυνάων·
οὐκ ἂν ἐγὼ πόθον εἶχον ἐρημάδος Ἰοχεαίρης,
οὐκ ἂν ἐγὼ δέμας εἶδον Ὀλύμπιον. αἴθε δὲ κούρης
θνητῆς εἶχον ἔρωτα· χαμαιγενέας δὲ γυναῖκας
καλλείψας ἑτέροισι καὶ ὠκυμόρους ὑμεναίους
ἀθανάτην ἐπόθησα· χολωομένης δὲ θεαίνης
δεῖπνον ἐμῶν σκυλάκων γενόμην, πάτερ· εἰσὶ κολῶναι
μάρτυρες· εἰ σκοπέλοις οὐ πείθεαι, εἴρεο Νύμφας·
Νηιάδες δεδάασι, μάθε Δρυάς· ἰσοτύπους δὲ
θῆρας ἐμοὺς ἐρέεινε, καὶ οὓς ἐκάλεσσα νομῆας.
ἀλλά, πάτερ, πυμάτην πόρε μοι χάριν, ἀφραδέας δὲ
πένθος ἔχων φιλότεκνον ἐμοὺς μὴ κτεῖνε φονῆας,
παιδοφόνους οἴκτειρον ἀμεμφέας· ἡμετέραις γὰρ
θηρείαις ἀέκοντες ἀπεπλάγχθησαν ὀπωπαῖς.
τίς δὲ κύων ἐλάφου ποτὲ φείδεται; ἠὲ τίς ἀνὴρ
νεβροφόνοις σκυλάκεσσι χολώεται; ἆ πόσα δειλοὶ
κυκλάδες ἔνθα καὶ ἔνθα περιτροχόωσι κολώνας,
καὶ νέκυν ἰχνεύουσι, τὸν ἔκτανον· ἐκ βλεφάρων δὲ
δάκρυα μὲν προχέουσιν ἐχέφρονα, καὶ ποσὶν ἄκροις
δίκτυα πηχύνουσι φιλοστόργῳ τινὶ θεσμῷ
ἀνδράσιν ἀχνυμένοισιν ἐοικότες, ἡμετέρη δὲ
πενθαλέαις ὑλακῇσιν ἐπικλαίουσι χαμεύνῃ.
ναί, λίτομαι, μὴ κτεῖνε γοήμονας· ἡμετέρου γὰρ
δέρματα λαχνήεντος ἐθηήσαντο προσώπου,
οὐδὲ λιταῖς πείθοντο, καὶ οὐκ ἀνέκοψαν ὀδόντας
ἀλλοίης ἀίοντες ἐμῆς μυκήματα φωνῆς,
καὶ κινυροῖς στομάτεσσιν ἐμὴν ἐρέεινον ἐρίπνην·
‚σήμερον Ἀκταίωνα τίς ἥρπασεν, εἴπατε, πέτραι,
πῇ δρόμον ἀμφιέπει κεμαδοσσόον, εἴπατε, Νύμφαι.‘
τοῖα κύνες φθέγξαντο· καὶ ἀντιάχησε κολώνη·
‚τίς κεμὰς οὐρεσίφοιτος ἔχει κεμαδοσσόον ἄγρην;

οὐκ ἔλαφον πυθόμην ἐλαφηβόλον· ἀλλοφυὴς δὲ
Ἀκταίων μετάμειπτο καὶ ἔπλετο νεβρὸς ἐχέφρων,
ὅς ποτε θῆρας ἔπεφνεν· ὑπ' ἀνδροφόνῳ δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀγρέος αἷμα φέρων ἀγρεύεται Ἰοχεαίρῃ.‘
τοῖα μὲν ἀχνυμένων σκυλάκων ἐβόησαν ἐρίπναι.
πολλάκι δ' Ἄρτεμις εἶπεν ἐμῷ μαστῆρι φονῆι·
‚λῆγε, κύων βαρύμοχθε, πολύπλανον ἴχνος ἐλίσσων·
δίζεαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔνδοθι γαστρὸς ἀείρεις,
δίζεαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔκτανες· ἢν ἐθελήσῃς,
ὄψεαι ὀστέα μοῦνα τεῆς ἔτι λείψανα φορβῆς.‘
ἀλλά, πάτερ, κατὰ κόσμον ἐμὸν μόρον εἴς σε βοήσω.
θάμνος ἔην τανύφυλλος, ὃ μὲν φυλίης, ὃ δ' ἐλαίης·
δειλὸς ἐγώ· φυλίης γὰρ ἐπώνυμον ἔρνος ἐάσας
πρέμνον ἐς ἀγχικέλευθον ἀνέδραμον ἁγνὸν ἐλαίης
Ἀρτέμιδος χρόα γυμνὸν ἀθηήτοιο δοκεύων.
ἀασάμην· διδύμην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἀέξων
Παλλάδος εἰς φυτὸν ἦλθον, ἰδεῖν δέμας Ἰοχεαίρης
τολμηροῖς βλεφάροισιν, ὅθεν βαρύμηνις ἀπειλὴ
ἔχραεν Ἀκταίωνι καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀθήνης.
ἄρτι γὰρ ἱδρώουσα πυραυγέι καύματος ἀτμῷ
Ἄρτεμις εὐκαμάτοιο μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
λούετο μὲν καθαροῖσιν ἐν ὕδασι, λουομένης δὲ
ὀφθαλμοὺς ἀμάρυσσεν ἐμοὺς ἀντώπιος αἴγλη
χιονέας ἀκτῖνας ἀκοντίζουσα ῥεέθροις·
φαίης δ', ὡς παρὰ χεῦμα παλίμπορον Ὠκεανοῖο
ἑσπερίη σελάγιζε δι' ὕδατος ὄμπνια Μήνη.
Νηιάδες δ' ὀλόλυξαν ὁμήλυδες· ἴαχε Λοξὼ
σύνθροον Οὖπιν ἔχουσα, γαληναίῳ δὲ ῥεέθρῳ
νηχομένην ἀνέκοψε κασιγνήτην Ἑκαέργην.
καὶ ζόφος ἠερόφοιτος ἐμὰς ἐκάλυψεν ὀπωπάς·
ἐκ δὲ φυτοῦ προκάρηνος ἐπωλίσθησα κονίῃ,
καὶ λάχον ἐξαπίνης δέμας αἰόλον, ἀντὶ δὲ μορφῆς

ἀνδρομέης ἄγνωστον ἐμὸν δέμας ἔσκεπε λάχνη,
καὶ κύνες ἀγρευτῆρες * * *
* * * -οὺς ἐχάραξαν ὀδόντας.
σιγήσω τάδε πάντα· τί δεύτερον ἄλγος ἐνίψω,
μή σε καὶ ὑπνώοντα πάλιν στοναχῇσι πελάσσω;
πολλάκι δένδρον ἐκεῖνο παρέστιχες, ὁππόθι κεῖται
λείψανον Ἀκταίωνος, ὑπὲρ δαπέδου δὲ λυθέντα
πολλάκι δαιδαλέοιο παρήλυθες ὀστέα νεβροῦ
γυμνὰ πολυβρώτων μελέων, μεμερισμένα γαίῃ,
ἀλλήλων ἀπάνευθεν. ἐγὼ δέ σοι ἄλλο βοήσω
πιστὸν ἐμοῦ θανάτου σημήιον· ἀρχεκάκου γὰρ
ὄψεαι ἰοδόκην καὶ ἐμὸν βέλος ἐγγύθι δένδρου,
εἰ μὴ καὶ πτερόεντες ἐμορφώθησαν ὀιστοί,
εἰ μὴ χωομένη πλέον Ἄρτεμις εἰς φυτὸν ὕλης
τόξον ἐμὸν μετάμειψεν, ἐμὴν δ' ἤλλαξε φαρέτρην.
ὄλβιος Ὦτος ἔην, ὅτι μὴ πέλε νεβρὸς ἀλήτης·
οὐ κύνες Ὠρίωνα διέσπασαν· αἴθε καὶ αὐτὸν
σκορπίος Ἀκταίωνα κατέκτανεν ὀξέι κέντρῳ.
δειλὸς ἐγώ· κενεὴ γὰρ ἐμὸν νόον ἥπαφε φήμη,
εἰσαΐων δ', ὅτι Φοῖβος ἀδελφεὸς Ἰοχεαίρης
Κυρήνῃ παρίαυεν ἐμὸν δ' ἔσπειρε τοκῆα,
Ἄρτεμιν ᾠισάμην ἐμφύλιον εἰς γάμον ἕλκειν.
καὶ πάλιν εἰσαΐων, ὅτι νυμφίον ἀργέτις Ἠὼς
ἥρπασεν Ὠρίωνα καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη,
καὶ βροτὸν Ἰασίωνα πόσιν προσπτύξατο Δηώ,
ᾠισάμην, ὅτι τοῖος ἔην νόος Ἰοχεαίρης.
ἀλλά, πάτερ, κτερέιξε νόθην κεραελκέα μορφήν,
μηδὲ λίπῃς ἑτέροισι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
ἢν δὲ κατακρύψῃς ἐμὰ λείψανα κοιλάδι γαίῃ,
δῶρον ἐμοὶ καὶ τοῦτο χαρίζεο, τόξα καὶ ἰοὺς
πῆξον ἐμὸν παρὰ τύμβον· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

ἀλλὰ βέλος καὶ τόξον ἔα, πάτερ, ὅττι βελέμνοις
τέρπεται Ἰοχέαιρα καὶ ἀγκύλα τόξα τιταίνει.
ζωοτύπον δ' ἱκέτευε πολύτροπον, ὄφρα χαράξῃ
στικτὸν ἐμὸν νόθον εἶδος ἀπ' αὐχένος εἰς πόδας ἄκρους·
μοῦνον ἐμοῦ βροτέοιο τύπον τεύξειε προσώπου,
πάντες ἵνα γνώωσιν ἐμὴν ψευδήμονα μορφήν.
μὴ δέ, πάτερ, γράψειας ἐμὸν μόρον· οὐ δύναται γὰρ
δακρυχέειν ἐμὸν εἶδος ὁμοῦ καὶ πότμον ὁδίτης."
εἶπεν ὀνειρείη νοερὴ κεμάς, ἀπροΐδὴς δὲ
ᾤχετο ποτήεσσα· καὶ Αὐτονόης παρακοίτης
ἄνθορεν ὀμφήεντος ἀπορρίψας πτερὸν ὕπνου.
ἐκ λεχέων δὲ δάμαρτα πολυπτοίητον ἐγείρας
πέφραδε θηρείην κεραελκέα παιδὸς ὀπωπήν,
καὶ μύθους ἀγόρευεν, ὅσους φάτο νεβρὸς ἐχέφρων.
καὶ γόος ἔπλετο μᾶλλον· Ἀρισταίοιο δὲ νύμφη
ἤιε μαστεύουσα τὸ δεύτερον, ἀχνυμένη δὲ
πυκνὰ τανυπρέμνοιο διέστιχεν ἔνδια λόχμης·
καὶ κραναῶν στείβουσα δυσέμβατα κύκλα κελεύθων
κεῖνο μόγις φυτὸν εὗρε μιαιφόνον, εὗρε καὶ αὐτὴν
ἰοδόκην καὶ τόξον ἐρημαίῳ παρὰ δένδρῳ.
ὀστέα δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χυτῇ μεμερισμένα γαίῃ
λείψανα πεπτηῶτα μόγις συνελέξατο μήτηρ,
καὶ φιλίῃ παλάμῃ γλυκερὴν πήχυνε κεραίην,
καὶ κύσεν αἰνομόροιο δασύτριχα χείλεα νεβροῦ.
ὀξὺ δὲ κωκύουσα νέκυν τυμβεύσατο μήτηρ,
πάντα δέ οἱ παρὰ τύμβον ἐπέγραφεν, ὅσσα τοκῆι
ἔννυχος Ἀκταίωνος ὀνειρείῃ φάτο φωνή.
ὄφρα μὲν ἔβρεμε πένθος Ἀρισταίοιο μελάθρῳ,
τόφρα δὲ καλλίστερνος Ἐχίονι τίκτεν Ἀγαύη
γηγενέος θρασὺν υἷα θεημάχον· ἀρτιφάτου δὲ
πένθεος ἱσταμένοιο φερώνυμος ἔπλετο Πενθεύς.

καὶ Νεφέλης μετὰ λέκτρα, μετὰ προτέρους ὑμεναίους
εἰς θαλάμους Ἀθάμαντος ἐκώμασε παρθένος Ἰνώ·
αἰνοπαθῆ δὲ Λέαρχον ἐγείνατο καὶ Μελικέρτην
ποντιὰς ἐσσομένη μετανάστιος, οἷα τιθήνη
παιδοκόμος Βρομίοιο φερέσβιος· ἀμφοτέροις γὰρ
μαζὸν ἕνα ξύνωσε Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.
καὶ Σεμέλη πεφύλακτο φαεινοτέροις ὑμεναίοις·
ἤδη γὰρ μενέαινε νέον Διόνυσον ἀέξειν
ταυροφυὲς μίμημα παλαιγενέος Διονύσου
αἰνομόρου Ζαγρῆος ἔχων πόθον ὑψιμέδων Ζεύς,
ὃν τέκε Περσεφόνεια δρακοντείῃ Διὸς εὐνῇ
σύγγαμος ὑδαίοιο μελαγχλαίνου βασιλῆος,
Ζεὺς ὅτε πουλυέλικτος ἔχων ψευδήμονα μορφὴν
μείλιχος ἱμερόεντι δράκων κυκλούμενος ὁλκῷ
Περσεφόνης σύλησεν ἀνυμφεύτοιο κορείην
κευθομένης, ὅτε πάντες, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
παιδὶ μιῇ θέλγοντο καὶ ἀγχιγάμου περὶ κούρης
κυπριδίην ἔριν εἶχον ἀσυλήτων ὑμεναίων
δωροφόροι· μήπω δὲ μολὼν ἐπὶ δέμνια Πειθοῦς
ῥάβδον ἑὴν ἐτίταινε γέρας θαλαμηπόλον Ἑρμῆς,
ὤρεγε δ' ἕδνα γάμοιο λύρην εὔυμνον Ἀπόλλων,
καὶ δόρυ καὶ θώρηκα γαμήλιον ὤπασεν Ἄρης
ἀσπίδα δῶρον ἄγων νυμφήιον, εὐκελάδου δὲ
Λήμνιος ἀρτιτέλεστον ἔτι πνείοντα καμίνου
ποικίλον ὅρμον ἔτεινε πολύχροον Ἀμφιγυήεις·
ἤδη γὰρ προτέρην ἀέκων ἠρνήσατο νύμφην
Ἀρεϊ βακχευθεῖσαν ὀπιπεύων Ἀφροδίτην·
δείκνυε καὶ μακάρεσσι γαμοκλόπον ἅρπαγα λέκτρων,
ἀγγελίῃ Φαέθοντος ἀραχναίῳ τινὶ δεσμῷ
γυμνῇ γυμνὸν Ἄρηα περισφίγξας Ἀφροδίτῃ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ πολὺ μᾶλλον ἐθέλγετο Περσεφονείῃ

καὶ Διὶ παπταίνοντι φυῆς εὐπάρθενον ἥβην
ὀφθαλμὸς προκέλευθος ἐγίνετο πομπὸς ἐρώτων
Περσεφόνης ἀκόρητος· ὑπὸ κραδίην δέ οἱ αἰεὶ
λαίλαπες ἐρροίζησαν ἀκοιμήτοιο μερίμνης·
καὶ Παφίης κατὰ βαιὸν ἀνήπτετο μείζονι πυρσῷ
ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος· ἐπ' εὐκόλπῳ δὲ θεαίνῃ
Ζηνὸς ἐρωμανέοντος ἐδουλώθησαν ὀπωπαί.
καί ποτε χαλκὸν ἔχουσα διαυγέα τέρπετο κούρη
κάλλεος ἀντιτύποιο δικασπόλον, αὐτομάτῳ δὲ
σιγαλέῳ κήρυκι τύπον πιστώσατο μορφῆς
ψευδαλέον σκιόεντι δέμας κρίνουσα κατόπτρῳ,
μιμηλὴν δ' ἐγέλασσεν ἐς εἰκόνα· Περσεφόνη δὲ
αὐτοχάρακτον ἄγαλμα διοπτεύουσα προσώπου
ψευδομένης νόθον εἶδος ἐδέρκετο Περσεφονείης·
καί ποτε διψαλέοιο πυραυγέι καύματος ἀτμῷ
καρφαλέης φεύγουσα μεσημβρινὸν ἴχνιον Ὥρης
κερκίδος ἱστοπόνων καμάτων ἀμπαύετο κούρη,
καὶ διεροὺς ἱδρῶτας ἀποσμήξασα προσώπου,
σφιγγομένην στέρνοισι σαόφρονα λύσατο μίτρην,
καὶ χρόα λυσιπόνοισι καθικμαίνουσα λοετροῖς
πηγαίῳ πεφόρητο καταψύχοντι ῥεέθρῳ,
νήματα καλλείψασα πεπαρμένα Παλλάδος ἱστῷ.
οὐδὲ Διὸς λάθεν ὄμμα πανόψιον· ἀσκεπέος δὲ
λουομένης ὅλον εἶδος ἐδέρκετο Περσεφονείης·
οὐ τόσον ἱμείρων ἐπεμήνατο Κυπρογενείῃ,
ἣν ποθέων ἀκίχητα γονὴν ἔσπειρεν ἀρούρῃ
θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν ἐρώτων,
ἔνθεν ἀεξιτόκοιο Κεραστίδος ἔνδοθι Κύπρου
Φηρῶν εὐκεράων διδυμόχροος ἤνθεε φύτλη.
καὶ μεδέων κόσμοιο καὶ οὐρανὸν ἡνιοχεύων
εἰς πόθον αὐχένα κάμψεν ὁ τηλίκος· οὐδὲ κε-
ραυνοί,

οὐ στεροπὴ χραίσμησε κορυσσομένης Ἀφροδίτης·
Ἥρης δ' οἶκον ἔλειπε, λέχος δ' ἀπέειπε Διώνης,
Δηοῦς ῥῖψεν ἔρωτα, Θέμιν φύγε, κάλλιπε Λητώ,
μούνης δ' εἰς ὑμέναιον ἐθέλγετο Περσεφονείης.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΕΚΤΟΝ.

Δίζεο θέσκελον ἕκτον, ὅπῃ Ζαγρῆα γεραίρων
γαίης ἕδρανα πάντα κατέκλυσεν ὑέτιος Ζεύς.

Οὐδὲ πατὴρ τότε μοῦνος ἔχεν πόθον· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἓν βέλος ἶσον ἔχοντες, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
Δηῴης ὑμέναιον ἐεδνώσαντο θεαίνης.
ἔνθα σέλας ῥοδέοιο διαλλάξασα προσώπου
ἄλγεσι κυμαίνοντα νόον μαστίζετο Δηώ·
καὶ κεφαλῆς γονόεσσαν ἀπεσφήκωσε καλύπτρην
αὐχενίης λύσασα καθειμένα βόστρυχα χαίτης
παιδὶ περιφρίσσουσα· βαρυνομένης δὲ θεαίνης
δάκρυσιν αὐτοχύτοισι καθικμαίνοντο παρειαί,
ὅττι τόσους μνηστῆρας ἐνὶ φλογόεντι βελέμνῳ
εἰς ἔριν οἰστρηθέντας ὁμοζήλων ὑμεναίων
ξυνὸς Ἔρως βάκχευεν ἀμιλλητῆρας ἐρώτων·
πάντας μὲν τρομέεσκε, τὸ δὲ πλέον ὄμπνια μήτηρ
παιδὸς ἔχειν Ἥφαιστον ἐδείδιε χωλὸν ἀκοίτην.
καὶ δόμον Ἀστραίοιο μετέστιχεν εὔποδι ταρσῷ
δαίμονος ὀμφήεντος· ὀπισθοπόρων δὲ κομάων
ἄπλοκον ἀσταθέεσσιν ἐσείετο βόστρυχον αὔραις.
τὴν μὲν ἰδὼν ἤγγειλεν Ἑωσφόρος· εἰσαΐων δὲ
ὤρτο γέρων Ἀστραῖος· ὃ μὲν γραμμῇσι χαράσσων
κυανέην ἐνέπασσε κόνιν περὶ νῶτα τραπέζης,

καὶ τυπόων ἑλικηδὸν ὑπ' ἀγκυλόδοντι σιδήρῳ
πυθμένα τετράπλευρον ἐπέγραφεν αἴθοπι τέφρῃ,
καὶ τύπον ἄλλον ἔτευξεν ἰσογλώχινι τριγώνῳ.
ἀλλὰ τὰ μὲν μεθέηκε καὶ ἤλυθεν ἄγχι θυράων
ἀντιόων Δήμητρι· διεσσυμένων δὲ μελάθρου
Ἕσπερος ἡγεμόνευε, καὶ εἰς θρόνον ἵδρυε Δηὼ
πατρὸς ἑοῦ παρὰ θῶκον· ὁμοστόργῳ δὲ μενοινῇ
νεκταρέου κεράσαντες ἀπὸ κρητῆρος Ἀῆται
δαίμονα λυσιπόνοισιν ἐδεικανόωντο κυπέλλοις
υἱέες Ἀστραίοιο· πιεῖν δ' ἠρνήσατο Δηὼ
Περσεφόνης μεθύουσα μεληδόνι· μουνοτόκοι γὰρ
τηλυγέτους διὰ παῖδας ἀεὶ τρομέουσι τοκῆες·
ἀλλὰ μόγις παρέπεισεν ἀναινομένην ἔτι Δηὼ
ἡδυεπὴς Ἀστραῖος ἔχων θελξίφρονα πειθώ.
ἔνθα γέρων μέγα δεῖπνον ἐπήρτυεν, ὄφρα μερίμνας
θυμοδακεῖς Δήμητρος ἀποσκεδάσειε τραπέζῃ.
καὶ πίσυρες λαγόνεσσι καθαψάμενοι τελαμῶνας
πατρὸς ὑποδρηστῆρες ἐμιτρώθησαν Ἀῆται·
νεκταρέῳ δὲ κύπελλα παρὰ κρητῆρι τιταίνων
Εὖρος ἐῳνοχόει, προχόῳ δ' ἐπιδόρπιον ὕδωρ
εἶχε Νότος, Βορέης δὲ φέρων ἐπέθηκε τραπέζῃ
ἀμβροσίην, Ζέφυρος δὲ περιθλίβων θρόον αὐλοῦ
εἰαρινοῖς δονάκεσσι μελίζετο θῆλυς Ἀήτης·
καὶ στεφάνους ἔπλεξεν Ἑωσφόρος ἄνθεα δήσας
ὀρθρινοῖς κομόωντα δροσιζομένοισι κορύμβοις·
καὶ νυχίου λαμπτῆρος ἐθήμονα πυρσὸν ἀείρας
Ἕσπερος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ
ἕλκων καμπύλον ἴχνος, ἐπεὶ πέλε πομπὸς ἐρώτων,
καὶ σκαρθμῷ μεμέλητο χοροπλεκέων ὑμεναίων.
ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ δαῖτα θεὰ κεκόρητο χορείης
σεισαμένη βαρὺ κέντρον ἀμερσινόοιο μερίμνης,
μαντοσύνην ἐρέεινε, φιλοστόργου δὲ γεραιοῦ

λαιῇ μὲν παλάμῃ γονάτων θίγε, λισσομένη δὲ
δεξιτερῇ ψαύεσκε βαθυσμήριγγος ὑπήνης·
καὶ πολέας μνηστῆρας ἑῆς μυθήσατο κούρης
θέσφατα μαστεύουσα παρήγορα· μαντοσύναι γὰρ
ἐλπίσιν ἐσσομένῃσιν ὑποκλέπτουσιν ἀνίας.
οὐδὲ γέρων Ἀστραῖος ἀναίνετο· μουνοτόκου δὲ
κούρης ἀρτιλόχευτα γενέθλια μέτρα νοήσας
καὶ χρόνον οὐ πταίοντα καὶ ἀπλανέος δρόμον Ὥρης
ἀρχεγόνου, κάμψας δὲ μετάτροπα δάκτυλα χειρῶν
ἀμφὶ παλιννόστοιο μετήλυδα κύκλον ἀριθμοῦ
ἐκ παλάμης παλάμῃ διεμέτρεε δίζυγι παλμῷ·
καί οἱ κεκλομένῳ θεράπων εὔκυκλον ἀείρας
σφαῖραν ἑλισσομένην, τύπον αἰθέρος, εἰκόνα κόσμου,
Ἀστερίων παρέθηκε λαβὼν ἄπο πώματα χηλοῦ.
ἔνθα γέρων πεπόνητο, καὶ ἄξονος ἄκρον ἑλίσσων
ζωδιακὸν περὶ κύκλον ἑὴν ἐτίταινεν ὀπωπὴν
λεύσσων ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ ἀπλανέας καὶ ἀλήτας·
καὶ πόλον ἀμφελέλιξε· πολυστροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
εἰς δρόμον ἀστήρικτον ἀτέρμονι κάμπτετο νύσσῃ
ἀστράσι ποιητοῖσι νόθος κυκλούμενος αἰθὴρ
ἄξονι μεσσατίῳ τετορημένος· εὗρε δὲ δαίμων
σφαῖραν ἰδὼν στεφανηδόν, ὅτι πλήθοντι προσώπῳ
ἀγκύλα συνδέσμοιο διέτρεχε νῶτα Σελήνη,
καὶ Φαέθων ἰσόμοιρος ἔην ἀντώπιδι Μήνῃ
κέντρῳ ὑποχθονίῳ πεφορημένος, ἀχλυόεις δὲ
κῶνος ἀερσιπότητος ἀπὸ χθονὸς ὀξὺς ἀνέρπων
ἀντίτυπον Φαέθοντος ὅλην ἐκάλυψε Σελήνην·
καὶ γαμίης φιλότητος ἀμιλλητῆρας ἀκούων
Ἄρεα δίζετο μᾶλλον, ὑπὲρ δυτικοῦ δὲ μελάθρου
φῶρα γάμων ἐνόησε σὺν ἀστέρι Κυπρογενείης
ἑσπερίῳ· καὶ κλῆρον ἐπώνυμον εὗρε τοκήων
παρθενικῆς ἀστραῖον ὑπὸ στάχυν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

ὀμβροτόκου Κρονίδαο φαεσσόος ἔτρεχεν ἀστήρ.
ἀλλ' ὅτε πάντα νόησεν ἀριθμήσας ἴτυν ἄστρων,
σφαῖραν ἀειδίνητον ἀνέκρυφε κοιλάδι κίστῃ,
σφαῖραν ποικιλόνωτον· ἀνειρομένῃ δὲ θεαίνῃ
τριπλόον ὀμφαίης ἀνερεύγετο θέσφατον ἠχοῦς·
„Δημῆτερ φιλότεκνος, ὑπὸ σκιοειδέι κώνῳ
κλεπτομένης ἀκτῖνος ἀφωτίστοιο Σελήνης
νυμφίον ἁρπακτῆρα φυλάσσεο Περσεφονείης
κρυπτὸν ἀσυλήτοιο τεῆς ληίστορα κούρης,
εἰ λίνα Μοιράων ἐπιπείθεται· ἀπροϊδῆ δὲ
ἀθρήσεις πρὸ γάμοιο νόθον λαθραῖον ἀκοίτην
θηρομιγῆ δολόμητιν, ἐπεὶ δυτικῷ παρὰ κέντρῳ
σὺν Παφίῃ στείχοντα γαμοκλόπον Ἄρεα λεύσσω,
ἀμφοτέροις δὲ δράκοντα παραντέλλοντα δοκεύω.
ὀλβίστην δ' ἐνέπω σε· σὺ γὰρ τετράζυγι κόσμῳ
ἔσσεαι ἀγλαόκαρπος, ὅτι χθονὶ καρπὸν ὀπάσσεις
ἀτρυγέτῳ· κούρης γὰρ ὕπερ κλήροιο τοκήων
παρθένος Ἀστραίη σταχυώδεα χεῖρα τιταίνει."
ὣς φάμενος μαντῷον ὑπὸ στόμα κοίμισεν ὀμφήν.
ἀλλ' ὅτε Δημήτηρ δρεπανηφόρος ἐλπίδα καρπῶν
ἐσσομένων ἤκουσε καὶ αὐτοκέλευστον ἀκοίτην
τηλυγέτης ἀδμῆτος ἀνέγγυον ἅρπαγα κούρης,
ἔστενε μειδιόωσα· δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
οἶκον ἑὸν σπεύδουσα κατηφέι δύσατο ταρσῷ.
καὶ ζυγὸν εὐδίνητον ἐχιδναίῃ παρὰ φάτνῃ
ἀμφιταλαντεύσασα λόφῳ διδυμάονι θηρῶν
ἄζυγας ἑρπηστῆρας ἐπεσφήκωσε λεπάδνῳ·
καὶ γένυν ἀγκυλόδοντι περισφίγγουσα χαλινῷ
ξανθοφυὴς βλοσυροῖο δι' ἅρματος ἤγαγε Δηὼ
παῖδα καλυπτομένην νεφέλης κυανάμπυκι μίτρῃ,
καὶ κτύπον ἀντικέλευθον ἐπιβρομέοντος ἀπήνῃ
θηρονόμῳ μάστιγι κατερροίζησε Βορῆος,

ἠερίης ἱππηδὸν ἐπεσσυμένων δρόμον αὔρης
ἀσταθέων πτερὰ κοῦφα περιστέλλουσα δρακόντων
ἀμφὶ κέρας Λιβυκοῖο παλίσσυτον Ὠκεανοῖο.
Δικταίης δ' ἀίουσα μέλος κορυθαίολον ἠχοῦς
Κρῆτα χορὸν παράμειβε βαρυσμαράγοιο βοείης
νῶτα περισκαίροντα κυβιστητῆρι σιδήρῳ.
καί τινα λάινον οἶκον ἐποπτεύουσα θεαίνη
Σικελίης τριλόφοιο Πελωρίδα δύσατο πέτρην
Ἀδριάδας παρὰ θῖνας, ὅπῃ χύσις ἄστατος ἅλμης
εἰς δύσιν ἑλκομένη περικάμπτεται εἴκελος ἅρπῃ,
εἰς Λίβα πομπεύουσα Βορειόθεν ἀγκύλον ὕδωρ·
καί, Κυανὴν ὅθι πυκνὰ ῥόος χυτλώσατο κούρην
κρηναίῳ στροφάλιγγι χέων ὀπτήριον ὕδωρ,
γείτονα κόλπον ὄπωπεν ἰσοσταθέοντα μελάθρῳ
λαϊνέης ὀρόφοιο περιστεφθέντα καλύπτρῃ,
ὃν φύσις ἐθρίγκωσε χαραδραίῳ πυλεῶνι
λάινον ἱστὸν ἔχοντα μεμηλότα γείτοσι Νύμφαις.
καὶ θεὸς ὀρφναίοιο διερπύζουσα μελάθρου
παῖδα πολυσφρήγιστον ἐνέκρυφε φωλάδι πέτρῃ·
λυσαμένη δὲ δράκοντας ἐυπτερύγων ἀπὸ δίφρων
τὸν μὲν δεξιτεροῖο παρὰ πρηῶνα θυρέτρου,
τὸν δὲ λιθογλώχινα πύλης παρὰ λαιὸν ὀχῆα
στῆσεν ἀθηήτοιο φυλάκτορα Περσεφονείης·
κεῖθι δὲ Καλλιγένειαν ἑὴν εὔπαιδα τιθήνην
κάλλιπε σὺν ταλάροισι, καὶ ὁππόσα θήλεϊ φύτλῃ
Παλλάδος εὐπαλάμοιο νέμει ταλασήιος ἱδρώς·
καὶ ποσὶν ἠέρα τέμνεν, ἐρημονόμοις δὲ φυλάξαι
καμπύλα πετραίῃσιν ἐπέτρεπεν ἅρματα Νύμφαις.
  ἀμφὶ δὲ καρχαρόδοντα γένυν πεπόνητο σιδήρου
εἰροκόμῳ ξαίνουσα περὶ κτενὶ λήνεα κούρη,
ἠλακάτῃ δ' ἐνέλισσε· πολυστροφάδεσσι δὲ ῥιπαῖς
εἰλυφόων ἄτρακτος ἕλιξ βητάρμονι παλμῷ

νηθομένων ἐχόρευε μίτων κυκλούμενος ὁλκῷ·
καὶ ποσὶ φοιταλέοισι παλίνδρομος ἄκρον ἀπ᾽ ἄκρου
πρωτοπαγῆ ποίησε διάσματα φάρεος ἀρχήν,
ἱστῷ δ᾽ ἀμφὶς ἕλισσεν· ὕφαινε δὲ κερκίδι κούρη
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀμφὶ δὲ πέπλῳ
γνωτὴν ἱστοτέλειαν ἑὴν ἐλίγαινεν Ἀθήνην.
παρθένε Περσεφόνεια, σὺ δ᾽ οὐ γάμον εὗρες ἀλύξαι,
ἀλλὰ δρακοντείοισιν ἐνυμφεύθης ὑμεναίοις,
Ζεὺς ὅτε πουλυέλικτος ἀμειβομένοιο προσώπου
νυμφίος ἱμερόεντι δράκων κυκλούμενος ὁλκῷ
εἰς μυχὸν ὀρφναίοιο διέστιχε παρθενεῶνος,
σείων δαυλὰ γένεια· παρισταμένων δὲ θυρέτρῳ
εὔνασεν ἰσοτύπων πεφορημένος ὄμμα δρακόντων.

— — — — — —

καὶ γαμίαις γενύεσσι δέμας λιχμάζετο κούρης
(164) μείλιχος. αἰθερίων δὲ δρακοντείων ὑμεναίων
(163) Περσεφόνης γονόεντι τόκῳ κυμαίνετο γαστήρ,
Ζαγρέα γειναμένη κερόεν βρέφος, ὃς Διὸς ἕδρης
μοῦνος ἐπουρανίης ἐπεβήσατο, χειρὶ δὲ βαιῇ
ἀστεροπὴν ἐλέλιζε· νεηγενέος δὲ φορῆος
νηπιάχοις παλάμῃσιν ἐλαφρίζοντο κεραυνοί.
οὐδὲ Διὸς θρόνον εἶχεν ἐπὶ χρόνον· ἀλλά ἑ γύψῳ
κερδαλέῃ χρισθέντες ἐπίκλοπα κύκλα προσώπου
δαίμονος ἀστόργοιο χόλῳ βαρυμήνιος Ἥρης
Ταρταρίῃ Τιτῆνες ἐδηλήσαντο μαχαίρῃ
ἀντιτύπῳ νόθον εἶδος ὀπιπεύοντα κατόπτρῳ.
ἔνθα διχαζομένων μελέων Τιτῆνι σιδήρῳ
τέρμα βίου Διόνυσος ἔχων παλινάγρετον ἀρχὴν
ἀλλοφυὴς μορφοῦτο πολυσπερὲς εἶδος ἀμείβων,
πῇ μὲν ἅτε Κρονίδης δόλιος νέος αἰγίδα σείων,
πῇ δὲ γέρων βαρύγουνος ἅτε Κρόνος ὄμβρον ἰάλλων·

ἄλλοτε ποικιλόμορφον ἔην βρέφος, ἄλλοτε κούρῳ
εἴκελος οἰστρηθέντι, νέον δέ οἱ ἄνθος ἰούλων
ἀκροκελαινιόωντα κατέγραφε κύκλα προσώπου·
πῆ δὲ χόλῳ δασπλῆτι λέων μιμηλὸς ἰάλλων
φρικαλέον βρύχημα σεσηρότι μαίνετο λαιμῷ,
ὀρθώσας πυκινῇσι κατάσκιον αὐχένα χαίταις,
ἀμφελελιξομένης λασιότριχος ὑψόθι νώτου
αὐτομάτῃ μάστιγι περιστίζων δέμας οὐρῆς·
εἶτα λεοντείοιο λιπὼν ἴνδαλμα προσώπου
ὑψιλόφῳ χρεμετισμὸν ὁμοίιον ἔβρεμεν ἵππῳ
ἄζυγι, γαῦρον ὀδόντα μετοχλίζοντι χαλινοῦ,
καὶ πολιῷ λεύκαινε περιτρίβων γένυν ἀφρῷ·
ἄλλοτε ῥοιζήεντα χέων συριγμὸν ὑπήνης
ἀμφιλαφὴς φολίδεσσι δράκων ἐλέλικτο κεραστής,
γλῶσσαν ἔχων προβλῆτα κεχηνότος ἀνθερεῶνος,
καὶ βλοσυρῷ Τιτῆνος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ
ὅρμον ἐχιδνήεντα περίπλοκον αὐχένι δήσας·
καὶ δέμας ἑρπηστῆρος ἀειδίνητον ἐάσας
τίγρις ἔην στίξας δέμας αἰόλον· ἄλλοτε ταύρῳ
ἰσοφυής, στομάτων δὲ νόθον μυκηθμὸν ἰάλλων
θηγαλέῃ Τιτῆνας ἀνεστυφέλιξε κεραίῃ.
καὶ ψυχῆς προμάχιζεν, ἕως ζηλήμονι λαιμῷ
τρηχαλέον μύκημα δι' ἠέρος ἔβρεμεν Ἥρη
μητρυιὴ βαρύμηνις, ἰσόφθογγοι δὲ θεαίνῃ
αἰθέριον κελάδημα πύλαι κανάχιζον Ὀλύμπου·
καὶ θρασὺς ὤκλασε ταῦρος· ἀμοιβαίῃ δὲ φονῆες
ταυροφυῆ Διόνυσον ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ.

Ζεὺς δὲ πατήρ, προτέροιο δαϊζομένου Διονύσου,
γινώσκων σκιόεντα τύπον δολίοιο κατόπτρου
μητέρα Τιτήνων ἐλάσας ποινήτορι πυρσῷ
Ζαγρέος εὐκεράοιο κατεκλήισσε φονῆας
Ταρταρίῳ πυλεῶνι· καὶ αἰθομένων ἀπὸ δένδρων

θερμὰ βαρυνομένης ἐμαραίνετο βόστρυχα γαίης.
ἀντολίην δ' ἔφλεξε, καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ
καίετο Βάκτριον οὖδας ἑώιον, ἀγχιπόροις δὲ
κύμασιν Ἀσσυρίοισιν ἐδαίετο Κάσπιον ὕδωρ,
Ἰνδῷοί τε τένοντες, Ἐρυθραίοιο δὲ κόλπου
ἐν πυρὶ κυμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνετο νηρεύς·
καὶ δύσιν ἀντικέλευθον ἑῷ πρήνιξε κεραυνῷ
Ζεὺς πυρόεις φιλότεκνος, ὑπὸ Ζεφύροιο δὲ ταρσῷ
ἡμιδαὴς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυεν ἑσπερὶς ἅλμη,
— — — — — —
Ἀρκτῷοί τε τένοντες, ὁμοφλεγέος δὲ καὶ αὐτῆς
πηγνυμένης πάφλαζε Βορήια νῶτα θαλάσσης·
καὶ Νοτίου φλογόεσσαν ὑπὸ κλίσιν αἰγοκερῆος
θερμοτέρῳ σπινθῆρι μεσημβρινὸς ἔζεεν ἀγκών.
καὶ διεροῖς βλεφάροις ποταμήια δάκρυα λείβων
Ὠκεανὸς λιτάνευε χέων ἱκετήσιον ὕδωρ·
Ζεὺς δὲ χόλον πρήυνε, μαραινομένην δὲ κεραυνῷ
γαῖαν ἰδὼν ἐλέαιρε, καὶ ἤθελεν ὕδατι νίψαι
λύματα τεφρήεντα καὶ ἔμπυρον ἕλκος ἀρούρης.
καὶ τότε γαῖαν ἅπασαν ἐπέκλυσεν ὑέτιος Ζεὺς
πυκνώσας νεφέεσσιν ὅλον πόλον, οὐρανίη δὲ
βρονταίοις πατάγοισι Διὸς μυκήσατο σάλπιγξ,
ἀστέρες ὁππότε πάντες ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
κεκριμένοι δρόμον εἶχον, ἐπεὶ τετράζυγι δίφρῳ
Ἠέλιος σελάγιζε λεοντείων ἐπὶ νώτων
ἱππεύων ἑὸν οἶκον, ἐπιτροχόωσα δὲ δίφρῳ
καρκίνον ὀκταπόδην τριφυὴς κυκλοῦτο Σελήνη,
καὶ δροσερὴν ὑπὸ πέζαν ἰσημερίῳ παρὰ κύκλῳ
Κύπρις ἀπὸ κριοῖο μεταστήσασα κεραίης
εἰαρινὸν δόμον εἶχεν ἀχείμονα ταῦρον Ὀλύμπου,
γείτων δ' Ἠελίοιο προάγγελον ἱστοβοῆος
σκορπίον εἶχεν Ἄρης μιτρούμενον αἴθοπι κέντρῳ

δόχμιος ἀντικέλευθον ὀπιπεύων Ἀφροδίτην,
καὶ τελέων λυκάβαντα δυωδεκάμηνος ὁδίτης
ἰχθύας ἀστερόεντας ἐπέτρεχεν ἀκρόνυχος Ζεὺς
δεξιτερὴν τρίπλευρον ἔχων ἑλικώδεα μορφήν,
καὶ Κρόνος ὄμβρια νῶτα διέστιχεν αἰγοκερῆος
φέγγεϊ παχνήεντι διάβροχος, ἀμφὶ δὲ φαιδρῇ
παρθενικῇ πτερύγεσσιν ἔην ὑψούμενος Ἑρμῆς,
ὅττι Δίκην δόμον εἶχε δικασπόλος. ἑπταπόρου δὲ
αἰθέρος ὑδατόεντες ἀνωίχθησαν ὀχῆες
Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος· ἐριφλοίσβοιο δὲ κόλπου
κρουνοῖς πλειοτέροισιν ἐμυκήσαντο χαράδραι,
ὑδρηλαὶ δὲ θύγατρες ἀποσπάδες Ὠκεανοῖο
λίμναι ἐκουφίζοντο, καὶ ἠέρι νέρτερον ὕδωρ
κρουνοὶ ἀκοντιστῆρες ἀνέβλυον Ὠκεανοῖο,
καὶ σκοπιαὶ ῥαθάμιζον, ὀρεσσιχύτῳ δὲ ῥεέθρῳ
διψαλέαι ποταμηδὸν ἐμορμύροντο κολῶναι·
ὑψώθη δὲ θάλασσα, καὶ εἰς ὄρος ὑψόθι λόχμης
Νηρεΐδες γεγάασιν Ὀρειάδες. ἆ μέγα δειλή,
χερσὶν ἀπειρήτοισιν ἐνήχετο παρθένος Ἠχὼ
ἀρχαίης φόβον ἄλλον ἀμειβομένη περὶ μίτρης,
μήποτε Πᾶνα φυγοῦσα Ποσειδάωνι μιγείη.
ποντοπόροι δὲ λέοντες ἀήθεος ἔνδοθι πέτρης
χερσαίων ἐχόρευον ἐνὶ σπήλυγγι λεόντων
μυδαλέοις μελέεσσι· χαραδραίῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
εἰναλίῳ δελφῖνι συνήντετο κάπρος ἀλήτης·
298 καὶ βυθίη φάλαινα περισκαίρουσα κολώναις
299 πλάζετο μαστεύουσα χαμευνάδος ἄντρα λεαίνης.
267 καὶ ξυνοῖς ῥοθίοισιν ὀρεσσιχύτου νιφετοῖο
θῆρες ἐναυτίλλοντο σὺν ἰχθύσιν· εἱλικόεις δὲ
πούλυπος οὐρεσίφοιτος ἐπεσκίρτησε λαγωῷ.
καὶ διεροὶ Τρίτωνες ὑπὸ σφυρὰ φωλάδος ἄκρης
ἔγχλοον αἰθύσσοντες ἐπ' ἰξύι δίπτυχον οὐρὴν

Πανὸς ὀρεσσαύλοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροις,
σύμπλοον ἠερίοισιν ἐπιτρέψαντες ἀήταις
στρεπτὴν ἠθάδα κόχλον· ἐν εὐύδρῳ δὲ κολώνῃ
μυδαλέην σύριγγα διαπλώουσαν ἐάσας
Πὰν * * * * *
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ μετανάστιος ἤντετο Νηρεύς,
καὶ ναέτης πετραῖος ὄρος μετὰ πόντον ἀμείβων
ἰκμαλέον σπέος εἶχεν ὑπωροφίης δόμον Ἠχοῦς.
καὶ διερῷ τότε φῶτες ἀνοιδαίνοντες ὀλέθρῳ
ὕδασι τυμβεύοντο, πολὺς δέ τις ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ
πλώετο κυματόεντι νέκυς πεφορημένος ὁλκῷ·
καὶ νιφετῷ κελάδοντι κεχηνότος ἀνθερεῶνος
χανδὸν ἀπὸ σκοπέλοιο πιὼν ὀρεσίδρομον ὕδωρ
πῖπτε λέων, πέσε κάπρος. ὁμοζεύκτῳ δὲ ῥεέθρῳ
λίμναι ὁμοῦ ποταμοῖσι, Διὸς ῥόος, ὕδατα πάντα
ἀλλήλοις κεκέραστο, καὶ εἰν ἑνὶ τέσσαρες αὖραι
συμμιγέων ἀνέμων ἐπεμάστιον ἄκριτον ὕδωρ.
καὶ διερὴν χθόνα πᾶσαν ἰδὼν ὑπὸ μείζονι παλμῷ
μᾶλλον ἀπειλητῆρι τινασσομένην Διὸς ὄμβρῳ
πόντιος Ἐννοσίγαιος ἑὴν ἔρριψεν ἀκωκὴν
ἀσχαλόων, τίνα γαῖαν ἀνοχλίσσειε τριαίνῃ.
Νηρεΐδων δὲ φάλαγγες ἐπέπλεον ἄβρομον ὕδωρ·
καὶ χλοερῆς Θέτιν εἶχεν ἐπ᾽ ἰξύος ὑγρὸς ὁδίτης
Τρίτων εὐρυγένειος, ἐπ᾽ ἰχθυόεντι δὲ νώτῳ
πομπίλον ἡνιόχευεν ἐν ἠέρι φοιτὰς Ἀγαυή,
καὶ λόφον ὑδατόεντι φέρων κυκλούμενον ὁλκῷ
Δωρίδα κουφίζων μετανάστιος ἔτρεχε δελφίς.
καὶ τότε κυματόεσσαν ἰδὼν ὑπὸ γείτονα πέτρην
νηχομένην Γαλάτειαν ἀνίαχε μυδαλέος Πάν·
„πῇ φέρεαι, Γαλάτεια, δι᾽ οὔρεος ἀντὶ θαλάσσης;
μὴ τάχα μαστεύεις ἐρατὴν Κύκλωπος ἀοιδήν;
πρὸς Παφίης λίτομαί σε καὶ ὑμετέρου Πολυφήμου,

μὴ κρύψῃς δεδαυῖα βαρὺν πόθον, εἰ παρὰ πέτραις
νηχομένην ἐνόησας ἐμὴν ὀρεσίδρομον Ἠχώ.
ἦ ῥά σοι ἶσον ἔχει διερὸν δρόμον; ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
ἑζομένη δελφῖνι θαλασσαίης Ἀφροδίτης,
ὡς Θέτις ἀκρήδεμνος, ἐμὴ ναυτίλλεται Ἠχώ;
δείδια, μή μιν ὄρινε δυσάντεα κύματα πόντου·
δείδια, μή μιν ἔκευθε μέγας ῥόος· ὣς ἄρα δειλὴ
ἄστατος ἐν πελάγεσσι μετ' οὔρεα κύματα βαίνει·
ἤ ποτε πετρήεσσα φανήσεται ὑδριὰς Ἠχώ.
ἀλλὰ τεὸν Πολύφημον ἔα βραδύν· ἢν ἐθελήσῃς,
αὐτὸς ἐμοῖς ὤμοισιν ἀερτάζων σε σαώσω·
οὔ με κατακλύζει κελάδων ῥόος· ἢν ἐθελήσω,
ἴχνεσιν αἰγείοισιν ἐλεύσομαι εἰς πόλον ἄστρων."
ὣς φαμένῳ Γαλάτεια τόσην ἀντίαχε φωνήν·
„Πὰν φίλε, σὴν ἀνάειρε δι' οἴδματος ἄπλοον Ἠχώ·
μή με μάτην ἐρέεινε, τί σήμερον ἐνθάδε βαίνω,
322 καὶ γλυκερήν περ ἐοῦσαν ἐῶ Κύκλωπος ἀοιδήν.
321 ἄλλον ἐμοὶ πλόον εὗρεν ὑπέρτερον ὑέτιος Ζεύς·
οὐκέτι μαστεύω Σικελὴν ἅλα· τοσσατίου γὰρ
τάρβος ἔχω νιφετοῖο καὶ οὐκ ἀλέγω Πολυφήμου."
εἶπε καὶ ὑγροπόροιο παρήλυθε Πανὸς ἐναύλους.
πυκνὰ δὲ κυμαίνοντος ἀμαιμακέτου νιφετοῖο
πᾶσα πόλις, πᾶς δῆμος ἔην ῥόος· οὐδέ τις ἀγκὼν
ἄβροχος ἦν, οὐ γυμνὸς ἔην λόφος, οὐ ῥίον Ὄσσης,
οὐ τότε Πήλιον ἄκρον· ὑπὸ τριλόφῳ δὲ κολώνῃ
Τυρσηνὸς κελάδησεν· ἱμασσομένοιο δὲ πόντου
Ἀδριάδες Σικελοῖσιν ἐρόχθεον ὕδασι πέτραι
ὀμβρηροῖς ῥοθίοισιν. ἐν ἠερίῃ δὲ κελεύθῳ
μαρμαρυγαὶ Φαέθοντος ἐθηλύνοντο ῥεέθροις·
ζώνῃ δ' ἑβδομάτῃ χθαμαλῆς ὑπὲρ ἄντυγα πέζης
κύμασιν ἠλιβάτοισι σέλας ψύξασα Σελήνη
μυδαλέων ἀνέκοψε λελουμένον αὐχένα ταύρων·

ἀστραίῃ δὲ φάλαγγι μεμιγμένον ὄμβριον ὕδωρ
λευκοτέρην ποίησε γαλαξαίην ἴτυν ἀφρῷ.
καὶ ῥοθίῳ γονόεντι χέων ἑπτάστομον ὕδωρ
Ἀλφειῷ δυσέρωτι συνήντετο Νεῖλος ἀλήτης,
ὧν ὃ μὲν εὐκάρποιο δι' αὔλακος ἤθελεν ἕρπειν
τέρπων ἰκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην,
ὃς δὲ παραΐξας προτέρην ὁδὸν ἠθάδος ἄγρης
ἀχνύμενος πεφόρητο· συνερπύζοντα δὲ λεύσσων
Πύραμον ἱμερόεντα τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
„Νεῖλε, τί κεν ῥέξαιμι καλυπτομένης Ἀρεθούσης;
Πύραμε, πῇ σπεύδεις; τίνι κάλλιπες ἠθάδα Θίσβην;
ὄλβιος Εὐφρήτης, ὅτι μὴ λάχε κέντρον Ἐρώτων.
ζῆλον ἔχω καὶ δεῖμα μεμιγμένον· ὑδατόεις γὰρ
ἱμερτῇ παρίαυε τάχα Κρονίδης Ἀρεθούσῃ·
δείδια, μὴ προχοῇσι τεὴν νυμφεύσατο Θίσβην.
Πύραμος, Ἀλφειοῖο παραίφασις, ἡμέας ἄμφω
οὐ Διὸς ὄμβρος ὄρινεν, ὅσον βέλος Ἀφρογενείης.
ἕσπεό μοι ποθέοντι, Συρηκοσίης δ' Ἀρεθούσης
ἴχνια μαστεύσω, σὺ δέ, Πύραμε, δίζεο Θίσβην.
ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι γαῖα τινάσσεται, ὅττι χαλέπτει
οὐρανός, ὅττι θάλασσα βιάζεται, ὅττι καὶ αὐτὸς
ἄπλοος ἀφριόωντι ῥόῳ κυμαίνεται αἰθήρ·
οὐκ ἀλέγω νιφετοῖο μεμηνότος. ἆ μέγα θαῦμα·
αἰθομένην Διὸς ὄμβρος ὅλην χθόνα καὶ φλόγα πόντου
καὶ ποταμοὺς ἐκάθηρεν, ἀπ' Ἀλφειοῖο δὲ μούνου
οὐτιδανὸν παφίης οὐκ ἔσβεσεν ἁπτόμενον πῦρ.
ἔμπης, εἰ κλονέει με τόσος ῥόος, εἰ πυρὶ κάμνω,
βαιὸν ἐμῆς ὀδύνης πέλε φάρμακον, ὅττι καὶ αὐτὸς
πλάζεται ἁβρὸς Ἄδωνις ἀνιάζων Ἀφροδίτην.“
οὔπω μῦθος ἔληγε, φόβος δ' ἐβιήσατο φωνήν.
καὶ τότε Δευκαλίων περόων ὑψούμενον ὕδωρ
ναυτίλος ἦν ἀκίχητος ἔχων πλόον ἠεροφοίτην,

καὶ στόλος αὐτοκέλευθος ἄτερ ποδός, ἄμμορος ὅρμου,
λάρνακος αὐτοπόροιο κατέγραφε δύσνιφον ὕδωρ.
καί νύ κε κόσμος ἄκοσμος ἐγίνετο, καί νύ κεν ἀνδρῶν
ἄσπορον ἁρμονίην ἀνελύσατο πάντροφος Αἰών·
ἀλλὰ Διὸς ζαθέοις ὑπὸ νεύμασι Κυανοχαίτης
Θεσσαλικοῦ σκοπέλοιο μεσόμφαλον ἄκρον ἀράξας
γειοτόμῳ τριόδοντι διέσχισε, καὶ διὰ μέσσου
ῥηγνυμένου πρηῶνος ἐχάζετο μάρμαρον ὕδωρ·
καὶ χύσιν ὑψικέλευθον ἀπωσαμένη νιφετοῖο
γαῖα φάνη παλίνορσος· ἐλαυνομένων δὲ ῥεέθρων
εἰς βυθίους κευθμῶνας ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι.
καὶ χθονὸς ὑγρὰ μέτωπα χέων πολυδίψιον αἴγλην
Ἠέλιος ξήραινε· παχυνομένων δὲ ῥοάων
θερμοτέραις ἀκτῖσιν ἐχερσώθη πάλιν ἰλύς,
οἷα πάρος. βροτέῃ δὲ τετυγμένα μείζονι τέχνῃ
ἄστεα λαϊνέοισιν ἐνεστήρικτο θεμέθλοις,
δωμήθη δὲ μέλαθρα, νεοκτίστων δὲ πολήων
ἀρτιγόνοις μερόπεσσιν ἐρυμνώθησαν ἀγυιαί.
καὶ φύσις ἂψ ἐγέλασσε· συνιπταμένων δὲ θυέλλαις
ὀρνίθων πτερύγεσσιν ἐρετμώθη πάλιν ἀήρ.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἕβδομον ἱκεσίην πολιὴν Αἰῶνος ἀείδει
καὶ Σεμέλην καὶ ἔρωτα Διὸς καὶ φώριον εὐνήν.

Ἤδη δ' ἀενάοιο βίου παλιναυξέι καρπῷ
ἄρσενα θηλυτέρῃ γόνιμον σπόρον αὔλακι μίξας
ἄσπορον ἤροσε κόσμον Ἔρως φιλότητος ἀροτρεύς·
καὶ φύσις ἐρρίζωτο τιθηνήτειρα γενέθλης,
καὶ χθονὶ πῦρ κεράσασα καὶ ἠέρι σύμπλοκον ὕδωρ
ἀνδρομέην μόρφωσε γονὴν τετράζυγι δεσμῷ.
ἀλλὰ βίον μερόπων ἑτερότροπος εἶχεν ἀνίη
ἀρχόμενον καμάτοιο καὶ οὐ λήγοντα μερίμνης.
καὶ Διὶ παμμεδέοντι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν
ἄμμορον εὐφροσύνης ἐπεδείκνυε σύντροφος Αἰών·
οὔπω γὰρ τοκετοῖο λεχώια νήματα λύσας
Βάκχον ἀνηκόντιξε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ,
ἀνδρομέης ἄμπαυμα μεληδόνος· οὐ τότε λοιβὴ
ἠερίους ἐμέθυσσε πόρους εὐώδεϊ καπνῷ
οἰνοβαφής, στεφάνους δὲ θεῶν λειμωνίδι ποίῃ
θυγατέρες λυκάβαντος ἀτερπέες ἔπλεκον Ὧραι·
οἴνου γὰρ χρέος ἦεν· ἀβακχεύτου δὲ χορείης
ἡμιτελὴς ἀνόνητος ἔην χάρις· ἀγρομένων γὰρ
ὄμματα μοῦνον ἔθελγεν, ὅτε στροφάδεσσιν ἐρωαῖς
ὀρχηστὴρ πολύκυκλος ἑλίσσετο λαίλαπι ταρσῶν,
νεύματα μῦθον ἔχων, παλάμην στόμα, δάκτυλα φωνήν.
ἀλλὰ Διὸς πετάσας ἐπὶ γούνασι λευκάδα χαίτην

Αἰὼν ποικιλόμορφος ἔχων κληῖδα γενέθλης
ἱκεσίης ὀρέγων κεχαλασμένον ὁλκὸν ὑπήνης
χεῦε λιτάς· δαπέδῳ δὲ καθελκομένοιο καρήνου
ἐκταδίην ἔρριψε ῥάχιν κυρτούμενος αὐχήν·
καὶ ποδὸς ὀκλάζοντος ἀτέρμονα χεῖρα τιταίνων
ἀενάου βιότοιο γέρων ἐφθέγξατο ποιμήν·
„Ζεῦ ἄνα, καὶ σὺ δόκευε κατηφέος ἄλγεα κόσμου·
οὐχ ὁράας, ὅτι γαῖαν ὅλην οἴστρησεν Ἐνυὼ
ὥριον ἀμώωσα ταχυφθιμένης στάχυν ἥβης;
οὔπω λείψανα κεῖνα παρήλυθεν, ἐξ ὅτε φωτῶν
ἔκλυσας ἔθνεα πάντα, καὶ ἠερίου ῥόος ὄμβρου
αἰθέρα κυμαίνων ἐπεπάφλασε γείτονι Μήνῃ.
χαιρέτω ὠκυμόρων μερόπων βίος, ὧν ἐπὶ πότμῳ
οὐρανίους οἴηκας ἀναίνομαι, οὐκ ἔτι κόσμου
πεῖσμα κυβερνήσω· μακάρων δέ τις ἄλλος ἀρείων
πηδάλιον βιότοιο παλιννόστοιο δεχέσθω·
ἄλλος ἐμῶν ἐτέων ἐχέτω δρόμον· αἰνοπαθὲς γὰρ
οἰκτείρων ἐμόγησα πολυτλήτων γένος ἀνδρῶν.
ἄρκιον οὐ πέλε γῆρας, ὅπερ νεότητα μαραίνει
καὶ βραδὺν ἄνδρα τίθησι, κάτω νεύοντι καρήνῳ
κυφὸς ὅτε τρομερῇσι περισσοπόδεσσι πορείαις
γηροκόμῳ βαρύγουνος ἐρείδεται ἠθάδι βάκτρῳ·
ἄρκιος οὐ πέλε πότμος, ὃς ἔκρυφε πολλάκι λήθῃ
νυμφίον ἀρτιχόρευτον ὁμόστολον ἥλικι νύμφῃ,
συζυγίης ἀλύτοιο φερέσβια πείσματα λύσας.
οἶδα μέν, ὡς ἐρόεις πέλεται γάμος, ἧχι λιγαίνει
Πανιάδος σύριγγος ὁμόθροος αὐλὸς Ἀθήνης·
ἔμπης, ποῖον ὄνειαρ, ὅτε ζυγίῳ παρὰ παστῷ
ἑπτατόνου φόρμιγγος ἀράσσεται ὄρθιος ἠχώ;
πηκτίδες οὐ λύουσι μεληδόνας· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
νυμφιδίην ἀχόρευτος Ἔρως ἀπεσείσατο πεύκην
τερπωλῆς χατέοντας ὀπιπεύων ὑμεναίους.

ἀλλὰ πολυκμήτων μερόπων ἐπίληθον ἀνίης
φάρμακον ἐρρίζωτο βιοσσόον· οὐράνιον γὰρ
οὐκ ὄφελέν ποτε κεῖνο πίθου κρήδεμνον ἀνοῖξαι
ἀνδράσι Πανδώρῃ γλυκερὸν κακόν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἀνδρομέης κακότητος ἐπαίτιός ἐστι Προμηθεύς,
ὃς μογερῶν μερόπων ἐπικήδεται· ἀρχεκάκου γὰρ
ἀντὶ πυρὸς γλυκὺ νέκταρ, ὅπερ μακάρων φρένα τέρπει,
κλέψαι μᾶλλον ὄφελλε καὶ ἀνδράσι δῶρον ὀπάσσαι,
ὄφρα θεῶν σκεδάσειε ποτῷ μελεδήματα κόσμου.
ἀλλὰ λιπὼν βιότοιο πολυφλοίσβοιο μερίμνας
σὰς τελετὰς σκοπίαζε κατηφέας· ἦ ῥά σε θέλγει
ἀσπόνδων θυέων ἀνεμώλιος ἀτμὸς ἀλήτης;"
ὣς φαμένοιο γέροντος ἐπὶ χρόνον ἔμφρονι σιγῇ
μῆτιν ἑὴν ἐλέλιξεν ἀτέρμονα μητίετα Ζεύς·
καὶ φρενὸς ἡνία λῦσεν· ἐπασσυτέρῃσι δὲ βουλαῖς
ἐγκεφάλου γονόεντος ἐδινεύοντο μενοιναί.
καὶ Κρονίδης Αἰῶνι θεηγόρον ἴαχε φωνὴν
ἄξονος ὀμφήεντος ὑπέρτερα θέσφατα φαίνων·
„ὦ πάτερ, ἀενάων ἐτέων αὐτόσπορε ποιμήν,
μὴ νεμέσα· βροτέη γὰρ ἀώριος οὔποτε λήγει
πληθομένη μινύθουσα φύσις, μίμημα σελήνης.
νέκταρ ἔα μακάρεσσι, καὶ ἀνδράσιν ἄλκαρ ἀνίης
αὐτοχύτῳ γλυκὺν οἶνον ἐοικότα νέκταρι δώσω·
ἄλλο ποτὸν μερόπεσσιν ἐφάρμενον· ἀρχέγονος δὲ
ἄχνυται εἰσέτι κόσμος, ἕως ἕνα παῖδα λοχεύσω.
τίκτω ἐγὼ γενέτης, καὶ τλήσομαι ἄρσενι μηρῷ
θηλυτέρας ὠδῖνας, ὅπως ὠδῖνα σαώσω.
χθιζὰ μὲν εὐρυάλωος ἐμῆς ὑπὸ νεύμασι Δηοῦς
γαῖα χαρασσομένη σταχύων μνηστῆρι σιδήρῳ
ξηρὸν ἀμαλλοτόκοιο λοχεύσατο καρπὸν ἀρούρης,
ἤδη δ' ἀγλαόδωρος ἐμὸς πάις ἐν χθονὶ τέξει

ὑγρὸν ἀκεσσιπόνοιο θυώδεα καρπὸν ὀπώρης,
νηπενθὴς Διόνυσος ἀπενθέα βότρυν ἀέξων
ἀντίπαλος Δήμητρι· καὶ αἰνήσεις με δοκεύων
ἄμπελον οἰνοτόκοισιν ἐρευθιόωσαν ἐέρσαις
εὐφροσύνης κήρυκα, καὶ ἀγρονόμους παρὰ ληνῷ
ποσσὶ βαρυνομένοισιν ἐπιθλίβοντας ὀπώρην,
Βασσαρίδων τε φάλαγγα φιλεύιον ὑψόθεν ὤμων
ἄπλοκον αἰθύσσουσαν ἐς ἠέρα λυσσάδα χαίτην·
καὶ φρένα βακχεύσαντες ἀμοιβαίοισι κυπέλλοις
πάντες ἀνευάξουσιν ἐπ᾽ εὐκελάδοιο τραπέζης
ἀνδρομέης Διόνυσον ἀλεξητῆρα γενέθλης·
τοῦτον ἀεθλεύσαντα μετὰ χθόνα σύνδρομον ἄστρων,
γηγενέων μετὰ δῆριν, ὁμοῦ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
Ζηνὶ συναστράπτοντα δεδέξεται αἰόλος αἰθήρ.
καὶ θεὸς ἡμερίδων ἐπικείμενον οἴνοπι κισσῷ
ὡς στέφος ἑρπηστῆρα περὶ πλοκάμοισιν ἑλίξας
* * * * * *
σῆμα νέης θεότητος ἔχων ὀφιώδεα μίτρην·
καὶ μακάρων ὁμότιμος ἐπώνυμος ἀνδράσιν ἔσται
ἀμπελόεις Διόνυσος, ἅτε χρυσόρραπις Ἑρμῆς,
χάλκεος ὥσπερ Ἄρης, ἑκατηβόλος ὥσπερ Ἀπόλλων."
εἶπε πατήρ· Μοῖραι δὲ συνήνεον· ἀμφὶ δὲ μύθῳ
ἐσσομένων κήρυκες ἐπέπταρον εὔποδες Ὧραι.
καὶ τὰ μὲν ὣς εἰπόντε διέτμαγεν, ὃς μὲν ἱκάνων
οἶκον ἐς Ἁρμονίης, ὃ δὲ ποικίλον εἰς δόμον Ἥρης.
καὶ σοφὸς αὐτοδίδακτος Ἔρως αἰῶνα νομεύων
πρωτογόνου Χάεος ζοφεροὺς πυλεῶνας ἀνοίξας
ἰοδόκην ἐκόμισσε θεήλατον, ᾗ ἔνι μοῦνοι
εἰς πόθον ἀλλοπρόσαλλον ἐπιχθονίων ὑμεναίων
Ζηνὶ πυριτρεφέες πεφυλαγμένοι ἦσαν ὀιστοὶ
δώδεκα, καὶ χρύσειον ἔπος μετρηδὸν ἑκάστῳ
ἔγραφεν εἰς μέσα νῶτα * * *

* * * ποθοβλήτοισ φαρέτρης·
‚πρῶτος ἄγει Κρονίωνα βοώπιδος εἰς λέχος Ἰοῦς·‘
‚δεύτερος Εὐρώπην μνηστεύεται ἅρπαγι ταύρῳ·‘
‚Πλουτοῦς εἰς ὑμέναιον ἄγει τρίτος ἀρχὸν Ὀλύμπου·‘
‚τέτρατος εἰς Δανάην καλέει χρύσειον ἀκοίτην·‘
‚πέμπτος ἐπεντύνει Σεμέλῃ φλογεροὺς ὑμεναίους·‘
‚αἰετὸν Αἰγίνῃ πρόμον αἰθέρος ἕκτος ὀπάζει·‘
‚ἕβδομος Ἀντιόπην Σατύρῳ δολόεντι συνάπτει·‘
‚ὄγδοος ἔμφρονα κύκνον ἄγει γυμνόχροϊ Λήδῃ·‘
‚εἴνατος ἵππια λέκτρα φέρει Περραιβίδι Δίῃ·‘
‚θέλγεται Ἀλκμήνης δεκάτῳ τρισέληνος ἀκοίτης·‘
‚ἑνδέκατος μεθέπει νυμφεύματα Λαοδαμείης·‘
‚δωδέκατος τριέλικτον Ὀλυμπιάδος πόσιν ἕλκει.‘
ἀλλ' ὅτε πάντας ὄπωπεν Ἔρως στοιχηδὸν ἀφάσσων,
ἄλλους μὲν μεθέηκε πυριγλώχινας ὀιστούς,
χειρὶ δὲ πέμπτον ἄειρε καὶ ἥρμοσεν αἴθοπι νευρῇ
κισσὸν ἐπὶ γλωχῖνι βαλὼν πτερόεντος ὀιστοῦ,
δαίμονος ἀμπελόεντος ἵνα στέφος ἅρμενον εἴη,
νεκταρέου κρητῆρος ὅλον βέλος ἰκμάδι βάψας,
νεκταρέην ἵνα Βάκχος ἀεξήσειεν ὀπώρην.

ὄφρα μὲν εἰς Διὸς οἶκον Ἔρως κουφίζετο παλμῷ,
τόφρα δὲ καὶ Σεμέλῃ ῥοδοειδέι σύνδρομος ὄρθρῳ
ἀργυρέης ἐτίταινε δι' ἄστεος ἦχον ἱμάσθλης
ἡμιόνους ἐλάουσα, καὶ ὄρθιος ἄκρα κονίης
λεπτὸς ἐυκνήμιδος ἐπέγραφεν ὁλκὸς ἀπήνης.
ὄμμασι γὰρ ληθαῖον ἀμεργομένη πτερὸν ὕπνου
ἀντιτύπῳ πόμπευεν ἀλήμονα θυμὸν ὀνείρῳ
θέσφατα ποικίλλοντι, καὶ ἀρτιγόνοισι κορύμβοις
ἔλπετο καλλιπέτηλον ἰδεῖν φυτὸν ἔνδοθι κήπου
ἔγχλοον, οἰδαλέῳ βεβαρημένον ὄμφακι καρπῷ,
νιφόμενον Κρονίωνος ἀεξιφύτοισιν ἐέρσαις·
ἐξαπίνης δὲ πεσοῦσα δι' αἰθέρος οὐρανίη φλὸξ

δένδρον ὅλον πρήνιξε, μόνου δ' οὐχ ἥπτετο καρποῦ·
ἀλλά μιν ἁρπάξας τανυσίπτερος ὄρνις ἀλήτης
ἡμιτελῆ χατέοντα τελεσσιγόνοιο λοχείης
ὤρεξεν Κρονίωνι· πατὴρ δέ μιν ἄρσενι κόλπῳ
δέκτο λαβών, μηρῷ δὲ συνέρραφεν· ἀντὶ δὲ καρποῦ
ταυροφυὴς κερόεντι τύπῳ μορφούμενος ἀνὴρ
αὐτοτελὴς βλάστησεν ὑπὲρ βουβῶνα τοκῆος·
καὶ Σεμέλη φυτὸν ἦεν. ὑπερφρίσσουσα δὲ κούρη
ἐκ λεχέων ἀνέπαλτο καὶ ἐπτοίησε τοκῆα
εὐπετάλων ἐνέπουσα σελασφόρον ἀτμὸν ὀνείρων.
καὶ Σεμέλης δεδόνητο φυτὸν πυρίκαυτον ἀκούων
Κάδμος ἄναξ· καλέσας δὲ θεηγόρον υἷα Χαρικλοῦς
πρώιος αἰθαλόεντας ἐπέφραδε παιδὸς ὀνείρους.
καὶ τότε Τειρεσίαο δεδεγμένος ἔνθεον ὀμφὴν
παῖδα πατὴρ προέηκεν ἐς ἠθάδα νειὸν Ἀθήνης
Ζηνὶ θυηπολέουσαν ἀκοντιστῆρι κεραυνοῦ
ταῦρον ὁμοκραίροιο φυῆς ἴνδαλμα Λυαίου,
καὶ τράγον ἐσσομένης σταφυλητόμον ἐχθρὸν ὀπώρης.
ἔνθεν ἔβη πρὸ πόληος, ὅπως Διὶ βωμὸν ἀνάψῃ
ἀστεροπῆς μεδέοντι· παρισταμένη δὲ θυηλαῖς
αἵματι κόλπον ἔδευσε, φόνῳ δ' ἐρραίνετο κούρη·
καὶ πλοκάμους ἐδίηναν ἀφειδέες αἵματος ὁλκοί,
καὶ βοέαις λιβάδεσσιν ἐπορφύροντο χιτῶνες·
καὶ δρόμον ἰθύνουσα βαθυσχοίνῳ παρὰ ποίῃ
γείτονος Ἀσωποῖο μετέστιχε πάτριον ὕδωρ
παρθένος αἰολόπεπλος, ἵνα σμήξειε ῥεέθροις
στικτὰ πολυρραθάμιγγι δεδευμένα φάρεα λύθρῳ.
καὶ φόβον ἄλλον ἔδεκτο, καὶ ὑψόθι γείτονος ὄχθης
ᾔθην παρὰ πέξαν — — —
— — — ἀλεξικάκου Διονύσου
εἰς ῥόον, εἰς ἀνέμους ἀπεσείσατο τάρβος ὀνείρων.
οὐκ ἀθεεὶ δὲ ῥέεθρα μετήιεν· ἀλλά ἑ κείνου

εἰς προχοὰς ποταμοῖο προμάντιες ἤγαγον Ὧραι.
καὶ Σεμέλην ὁρόωσα παρ' Ἀσωποῖο ῥεέθροις
λουομένην ἐγέλασσεν ἐν ἠέρι φοιτὰς Ἐριννὺς
μνησαμένη Κρονίωνος, ὅτι ξυνήονι πότμῳ
ἀμφοτέρους ἤμελλε βαλεῖν φλογόεντι κεραυνῷ
* * * * * *
κεῖθι δέμας φαίδρυνε, σὺν ἀμφιπόλοισι δὲ γυμνὴ
χεῖρας ἐρετμώωσα δι' ὕδατος ἔτρεχε κούρη·
καὶ κεφαλὴν ἀδίαντον ἐκούφισεν ἴδμονι τέχνῃ
ὕψι τιταινομένην ὑπὲρ οἴδματος, ἄχρι κομάων
ὑγροβαφής, καὶ στέρνον ἐπιστορέσασα ῥεέθρῳ
ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ.
οὐδὲ Διὸς λάθεν ὄμμα πανόψιον· ἀμφὶ δὲ κούρῃ
ὑψιφανὴς ἐλέλιξεν ἀτέρμονα κύκλον ὀπωπῆς.
καὶ βιοτῆς ἐπίκουρον ἐν ἠέρι τόξον ἀνέλκων
πατρὸς ὀπιπευτῆρος Ἔρως ἀντώπιος ἔστη,
τοξευτὴρ ἀκίχητος· ὑπ' ἀνθοκόμῳ δὲ βελέμνῳ
νευρὴ μὲν μέγα λίγξεν, ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
ἑλκομένου ῥοίζησε σοφὸν βέλος εὔιον ἠχώ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ σκοπὸς ἦεν ὁ τηλίκος· οὐτιδανῷ δὲ
αὐχένα κάμψεν Ἔρωτι· καὶ εἴκελος ἀστέρος ὁλκῷ
συριγμῷ γαμίῳ δεδονημένος ἰὸς ἐρώτων
εἰς κραδίην Διὸς ἦλθε παράτροπος ἔμφρονι παλμῷ,
ἀκροτάταις γλυφίδεσσιν ἐπιγράψας πτύχα μηροῦ,
ἐσσομένου τοκετοῖο προάγγελος. ἔνθα Κρονίων
ἄστατον ὄμμα φέρων γαμίης ὀχετηγὸν ἀνάγκης
παρθενικῆς ἐς ἔρωτα πόθου μαστίζετο κέστρῳ·
καὶ Σεμέλην ὁρόων ἀνεπάλλετο, μὴ σχεδὸν ὄχθης
Εὐρώπην ἐνόησε τὸ δεύτερον, ἐν κραδίῃ δὲ
κάμνε πάλιν Φοίνικα φέρων πόθον· ἀγλαΐης γὰρ
τῆς αὐτῆς τύπον εἶχεν, ἀεὶ δέ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
πατροκασιγνήτης ἀμαρύσσετο σύγγονος αἴγλη.

Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεσσαν ἑὴν ἠλλάξατο μορφήν,
καὶ Σεμέλης δι' ἔρωτα προώριος αἰετὸς ἔπτη
ὑψόθεν Ἀσωποῖο θυγατρογόνου ποταμοῖο,
Αἰγίνης ἅτε μάντις ἐυπτερύγων ὑμεναίων
ὀξυφαὲς μίμημα φέρων ὄρνιθος ὀπωπῆς·
αἰθέρα δὲ προλέλοιπε καὶ ἀγχιπόρου σχεδὸν ὄχθης
γυμνὸν ἐυπλοκάμοιο δέμας διεμέτρεε κούρης·
οὐ γὰρ ἰδεῖν μενέαινεν ἀπόπροθεν, ἀλλὰ δοκεύειν
ἀγχιφανὴς πάνλευκον ὅλον δέμας ἤθελε νύμφης,
ὅττι τόσον καὶ τοῖον ἀτέρμονα πάντοθι πέμπων
ὀφθαλμὸν περίμετρον ὅλου θηήτορα κόσμου
ἄρκιον οὐ δοκέεσκεν ἰδεῖν μίαν ἄζυγα κούρην.
καὶ ῥοδέοις μελέεσσιν ἐφοινίχθη μέλαν ὕδωρ,
καὶ ῥόος ἱμερόεις ποταμήιος ἔπλετο λειμὼν
ἀστράπτων χαρίτεσσιν· ὀπιπεύουσα δὲ νύμφην
Νηιὰς ἀκρήδεμνος ἀνήρυγε θαύματι φωνήν·
„μὴ προτέρην μετὰ Κύπριν ἀμερσιγάμῳ Κρόνος ἅρπῃ
μήδεα πατρὸς ἔτεμνεν, ὅπως πάλιν ἀφρὸς ἐχέφρων
εἰς τόκον αὐτοτέλεστον ἄγων μορφούμενον ὕδωρ
ὁπλοτέρην ὤδινε θαλασσαίην Ἀφροδίτην;
μὴ ποταμὸς μετὰ πόντον ὁμοζήλοισι λοχείαις
κύματος αὐτογόνοιο λεχώιον ὁλκὸν ἑλίσσων
ἄλλην Κύπριν ἔτικτε, καὶ οὐχ ὑπόειξε θαλάσσῃ;
μὴ μία Μουσάων τις ἐμὸν πατρώιον ὕδωρ
γείτονος ἐξ Ἑλικῶνος ἐδύσατο, καὶ τάχα πηγῆς
Πηγασίδος προλέλοιπε μελισταγὲς ἵππιον ὕδωρ
καὶ ῥόον Ὀλμειοῖο, τιταινομένην δὲ ῥεέθροις
παρθένον ἀργυρόπεζαν ἔσω ποταμοῖο δοκεύω;
πείθομαι, ὡς ἐθέλουσα μολεῖν ἐπὶ Λάτμιον ἄντρον
εἰς λέχος Ἐνδυμίωνος ἀκοιμήτοιο νομῆος
λούεται Ἀονίῃσιν ἐνὶ προχοῇσι Σελήνη·

εἰ δὲ δέμας φαίδρυνε χάριν γλυκεροῖο νομῆος,
τί χρέος Ἀσωποῖο μετὰ ῥόον Ὠκεανοῖο;
εἰ δὲ καὶ αἰθερίην μεθέπει χιονώδεα μορφήν,
Μήνης ποῖον ἔχει σημήιον; ἀστομίων γὰρ
οὐρήων ζυγόδεσμα καὶ ἀργυρόκυκλος ἀπήνη
αἰγιαλῷ παρέασιν, ὑποζεῦξαι δὲ λεπάδνῳ
ἡμιόνους οὐκ οἶδε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη.
εἰ δέ τις οὐρανίη θεὸς ἤλυθε — παρθενικῆς γὰρ
γλαυκὰ γαληναίων βλεφάρων ἀμαρύγματα λεύσσω —
ναί, τάχα Τειρεσίαο παλαιοτέρην μετὰ πηγὴν
λούσατο δεῖμα βαλοῦσα πάλιν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κούρη μὲν ῥοδόπηχυς ἔχει θεοειδέα μορφήν·
εἰ δέ μιν ἀγλαόφορτος ἐπιχθονίη τέκε γαστήρ,
αἰθερίων Κρονίωνος ἐπάξιος ἔπλετο λέκτρων."
τοῖα μὲν ἐν ῥοθίοισιν ὑποβρυχίῃ φάτο φωνῇ.
Ζεὺς δὲ πυριγλώχινι πόθου δεδονημένος οἴστρῳ
νηχομένης πάπταινε ῥοδόχροα δάκτυλα κούρης·
ἀσταθέος δ' ἐλέλιξεν ἀλήμονα κύκλον ὀπωπῆς,
πῇ μὲν ὀπιπεύων ῥοδέου σπινθῆρα προσώπου,
πῇ δὲ βοογλήνων βλεφάρων σέλας, ἄλλοτε χαίτην
πλαζομένην ἀνέμοισι, παρελκομένων δὲ κομάων
ἀσκεπέος σκοπίαζεν ἐλεύθερον αὐχένα κούρης·
στέρνα δὲ μᾶλλον ὄπωπε, κατὰ Κρονίδαο δὲ γυμνοὶ
μαζοὶ ἐθωρήχθησαν ἀκοντιστῆρες ἐρώτων·
καὶ χρόα πάντα δόκευεν· ἀθηήτοιο δὲ μούνου
ὄμμασιν αἰδομένοισι παρήλυθεν ὄργια κόλπου.
καὶ Διὸς αἰθερίοιο νόος μετανάστιος ἕρπων
νηχομένῃ Σεμέλῃ συνενήχετο· θελγομένῳ δὲ
ἡδυμανῆ σπινθῆρα δεδεγμένος ἤθαδι θυμῷ
παιδὶ πατὴρ ὑπόειξεν· ἀκιδνοτάτῳ δὲ βελέμνῳ
βαιὸς Ἔρως ἔφλεξεν ὀιστευτῆρα κεραυνοῦ·
οὐδὲ χύσις νιφετοῖο, καὶ οὐ φλογόεσσα φαρέτρη

ἀστεροπὴ χραίσμησεν, ἐνικήθη δὲ καὶ αὐτὴ
ἀπτολέμου Παφίης ὀλίγῳ πυρὶ τοσσατίη φλὸξ
οὐρανίη· καὶ γυμνὸς Ἔρως λασιότριχι ῥινῷ,
αἰγίδι κεστὸς ἔριζεν, ἐρωτοτόκῳ δὲ φαρέτρῃ
βρονταίης βαρύδουπος ἐδουλώθη κτύπος ἠχοῦς.
καὶ Σεμέλης δεδόνητο πόθου φρενοθελγέι κέντρῳ
θάμβος ἔχων· φιλίῳ γὰρ ἔρως πέλε θαύματι γείτων.
καὶ μόγις εἰς πόλον ἦλθε δολοπλόκος ὑψιμέδων Ζεὺς
ἔνθεον ἀμφιέπων παλινάγρετον εἶδος ὀπωπῆς.
καὶ νυχίης ἐθέλων Σεμέλης ἐπιβήμεναι εὐνῆς
εἰς δύσιν ὄμμα τίταινε, πότε γλυκὺς Ἕσπερος ἔλθῃ·
καὶ δολιχὴν Φαέθοντος ἐμέμφετο δείελον ὥρην,
καὶ φιλίοις στομάτεσσι δυσίμερον ἴαχε φωνήν·
„ἔννεπε, Νὺξ χρονίη, φθονερὴ πότε δύεται Ἠώς;
ἀλλὰ σὺ δαλὸν ἄειρε Διὸς προκέλευθον ἐρώτων,
λαμπάδα νυκτιπόλοιο προθεσπίζουσα Λυαίου.
ζηλήμων Φαέθων με βιάζεται· ἦ ῥα καὶ αὐτὸς
ἱμείρει Σεμέλης καὶ ἐμοὶ ποθέοντι μεγαίρει;
Ἠέλιε, κλονέεις με, καὶ εἰ μάθες οἶστρον ἐρώτων·
φειδομένῃ μάστιγι πόθεν βραδὺν ἵππον ἱμάσσεις;
οἶδα καὶ ὀξυτάτην ἑτέρην δύσιν· ἢν ἐθελήσω,
καὶ σὲ καὶ Ἠριγένειαν ἐμοῖς νεφέεσσι καλύψω,
καὶ σέο κευθομένοιο φανήσεται ἠματίη Νὺξ
Ζηνὸς ἐπειγομένοιο γαμοστόλος, ὄφρα φαείνῃ
ἄστρα μεσημβρίζοντα, καὶ ἠθάδα πομπὸν ἐρώτων
Ἕσπερον ἀντέλλοντα καὶ οὐ δύνοντα τελέσσω.
ἀλλὰ τεὸν προκέλευθον Ἑωσφόρον εἰς δύσιν ἕλκων
σοὶ καὶ ἐμοὶ ποθέοντι χαρίζεο, παννύχιος δὲ
σῆς Κλυμένης ἀπόναιο, καὶ εἰς Σεμέλην ταχὺς ἔλθω.
ζεῦξον ἐμοὶ τεὸν ἅρμα, φαεσφόρε καὶ σὺ Σελήνη,
μαρμαρυγὴν πέμπουσα φυτηκόμον, ὅττι γενέθλην

θεσπίζει γάμος οὗτος ἀεξιφύτου Διονύσου,
καὶ Σεμέλης ἐρατοῖσιν ἐπαντέλλουσα μελάθροις
λάμψον ἐμοὶ ποθέοντι σὺν ἀστέρι Κυπρογενείης,
καὶ γλυκερὴν μήκυνε Διὸς θαλαμηπόλον ὄρφνην.“
τοῖα πατὴρ ἀγόρευε, τάπερ πόθος οἶδε κελεῦσαι.
ἀλλ᾽ ὅτε οἱ σπεύδοντι χαμαιγενὲς ἅλμα τιταίνων
ἀκροτενὴς περίμετρος ἀνέδραμε κῶνος ὀμίχλης
δυομένης ζόφον ὑγρὸν ἄγων ἀντίσκιον ἠοῦς,
ἀστερόεν τότε δῶμα παρέστιχεν αἰθέριος Ζεὺς
εἰς Σεμέλης ὑμέναιον, ἀτεκμάρτῳ δὲ πεδίλῳ
ἅλμα θορὼν πρώτιστον ὅλην παρεμέτρεε ταρσῷ
ἀτραπὸν ἠερίην· τὸ δὲ δεύτερον ἵκετο Θήβην,
ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα. διεσσυμένου δὲ μελάθρου
αὐτόματοι πυλεῶνος ἀνωίχθησαν ὀχῆες.
καὶ Σεμέλην φιλίῳ παλάμης ἠγκάσσατο δεσμῷ,
πῇ μὲν ὑπὲρ λεχέων βοέην μυκώμενος ἠχὼ
ἀνδρομέοις μελέεσσιν ἔχων κερόεσσαν ὀπωπήν,
ἰσοφυὲς μίμημα βοοκραίρου Διονύσου,
πῇ δὲ λεοντείην πυκινότριχα δύσατο μορφήν,
ἄλλοτε πόρδαλις ἦεν, ἅτε θρασὺν υἷα φυτεύων
πορδαλίων ἐλατῆρα καὶ ἡνιοχῆα λεόντων·
ἄλλοτε μιτρωθεῖσαν ὑπὸ σπείρῃσι δρακόντων
νυμφίος ἀμπελόεντι κόμην ἐσφίγγετο δεσμῷ,
οἴνοπα δινεύων ἑλικώδεα κισσὸν ἐθείρης,
Βάκχου πλεκτὸν ἄγαλμα· δράκων δέ τις ἀγκύλος ἕρπων
ταρβαλέης λιχμᾶτο ῥοδόχροον αὐχένα νύμφης
χείλεσι μειλιχίοισι, κατὰ στέρνοιο δὲ βαίνων
ἀκλινέων τροχόεσσαν ἴτυν μιτρώσατο μαζῶν
συρίζων ὑμέναιον, ἐυσμήνοιο μελίσσης
ἡδὺ μέλι προχέων, οὐ λοίγιον ἰὸν ἐχίδνης.
Ζεὺς δὲ γάμῳ δήθυνε, καὶ ὡς παρὰ γείτονι ληνῷ

339 *ἄγγελον ἐσσομένων λαθικηδέα βότρυν ἀείρων*
εὔιον ἐσμαράγησε, φιλεύιον υἷα φυτεύων·
καὶ στόματι στόμα πῆξεν ἐρωμανές, ἱμερόεν δὲ
νέκταρ ἀναβλύζων Σεμέλην ἐμέθυσσεν ἀκοίτης,
338 *νεκταρέης ἵνα παῖδα τέκῃ σκηπτοῦχον ὀπώρης·*
341 *ἄλλοτε θύρσον ἄειρε πολύπλοκον οἴνοπι κισσῷ,*
340 *πυρσοφόρῳ νάρθηκι καταχθέα πῆχυν ἐρείσας,*
342 *δέρμα φέρων ἐλάφοιο, γυναιμανέος δὲ φορῆος*
λαιῷ ποικιλόνωτος ἐσείετο νεβρὶς ἀγοστῷ.
γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε, καὶ αὐτοφύτοισι πετήλοις
ὄρχατος ἀμπελόεις πάντῃ περιδέδρομεν εὐνήν,
καὶ δροσεροῦ λειμῶνος ἀνέβρυον ἄνθεα τοῖχοι
ἀμφὶ γονῇ Βρομίοιο, καὶ ἀννεφέλων ἐπὶ λέκτρων
βρονταίοις πατάγοισιν ἐπέκτυπεν ἐνδόμυχος Ζεὺς
τύμπανα νυκτελίοιο προθεσπίζων Διονύσου.
καὶ Σεμέλην μετὰ λέκτρα φίλῳ προσπτύξατο μύθῳ
ἐλπίσιν ἐσσομένῃσι παρηγορέων ἕο νύμφην·
„εἰμί, γύναι, Κρονίδης σέο νυμφίος· αἰθερίῳ μὲν
αὐχένα γαῦρον ἄειρε συναπτομένη παρακοίτῃ,
μείζονα δὲ βροτέης μὴ δίζεο μέτρα γενέθλης.
οὔ σοι ἐριδμαίνει Δανάης γάμος· ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
πατροκασιγνήτης βοέων ὑμέναιον ἐρώτων
ἔκρυφες· Εὐρώπη γὰρ ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ
ἤλυθεν εἰς Κρήτην, Σεμέλη δ' ἐς Ὄλυμπον ἱκάνει.
τί πλέον ἤθελες ἄλλο μετ' αἰθέρα καὶ πόλον ἄστρων;
καί ποτέ τις λέξειεν, ὅτι Κρονίδης πόρε τιμὴν
νερτερίην Μίνωι καὶ οὐρανίην Διονύσῳ.
ἀλλὰ μετ' Αὐτονόης βροτὸν υἱέα καὶ τόκον Ἰνοῦς,
τὸν μὲν ἑοῖς σκυλάκεσσι δεδουπότα, τὸν δὲ τοκῆος
παιδοφόνου μέλλοντα θανεῖν πτερόεντι βελέμνῳ,

καὶ μετὰ λυσσαλέης μινυώριον υἱὸν Ἀγαύης
ἄφθιτον υἷα λόχευε, καὶ ἀθανάτην σε καλέσσω·
ὀλβίη, ὅττι θεοῖσι καὶ ἀνδράσι χάρμα λοχεύσεις
υἱέα κυσαμένη βροτέης ἐπίληθον ἀνίης.“

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΟΓΔΟΟΝ.

Ὄγδοον αἰολόμυθον ἔχει φθόνον ἄγριον Ἥρης
καὶ Σεμέλης πυρόεντα γάμον καὶ Ζῆνα φονῆα.

Ὣς εἰπὼν ἐς Ὄλυμπον ἔβη θεός· ἐν δὲ μελάθρῳ
ὑψορόφῳ νόον εἶχεν ἀλώμενον ἐγγύθι νύμφης,
Θήβης οἶστρον ἔχων πλέον αἰθέρος· ἱμερόεις γὰρ
οὐρανὸς ἦν Κρονίδῃ Σεμέλης δόμος, ἀμφὶ δὲ παστῷ
ἀμφίπολοι Κάδμοιο Διὸς πέλον εὔποδες Ὧραι.
καὶ γαμίῃ ῥαθάμιγγι Διιπετέων ὑμεναίων
ὄγκῳ θλιβομένη Σεμέλης κυμαίνετο γαστήρ·
μαρτυρίῃ δὲ τόκοιο φιλοστεφάνου Διονύσου
στέμματι θυμὸν ἔτερπεν, ἐπ' ἀνθοκόμῳ δὲ καρήνῳ
θυιάδος αὐτοέλικτον ἀνέπλεκε κισσὸν ἐθείρης,
Βασσαρίδων ἅτε μάντις, ἐπεσσομένῃσι δὲ νύμφαις
ὄψιμον ἀγχιτόκοισιν ἐπωνυμίην πόρε κισσοῦ.
καὶ βαρὺν ὄγκον ἔχουσα θεηγενέος τοκετοῖο,
εἴ ποτέ τις σύριγγι γέρων ἐμελίζετο ποιμήν,
γείτονος εἰσαΐουσα φιλαγραύλου μέλος Ἠχοῦς,
οἰοχίτων θαλάμοιο διέστιχε θυιάδι ῥιπῇ·
εἰ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀκούετο δίζυγος αὐλοῦ,
ὑψορόφων ἀπέδιλος ἀναθρώσκουσα μελάθρων
εἰς ῥάχιν αὐτοκέλευστος ἐρημάδος ἔστιχεν ὕλης·
κύμβαλον εἰ πλατάγησε, ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ,
λοξῷ καμπύλον ἴχνος ὑποσκαίρουσα πεδίλῳ·

εἰ δὲ τανυκραίροιο μεμυκότος ἔκλυε ταύρου,
ἀντίτυπον μίμημα βοὸς μυκήσατο λαιμῷ·
πολλάκι ποιμενίην ὑπὸ δειράδα θυιάδι φωνῇ
Πανὶ μέλος συνάειδε καὶ ἔπλετο σύνθροος Ἠχώ,
καὶ νόμιον κερόεντος ἀμειβομένη κτύπον αὐλοῦ
εἰς χορὸν ἴχνος ἔκαμψε· πάις δ' ἀλόχευτος ἐχέφρων
ἅλμασιν ἐνδομύχοισι συνεσκίρτησε τεκούσῃ
αὐλομανὲς μίμημα, καὶ αὐτοδίδακτον ἀοιδὴν
ἡμιτελὴς κελάδησε χέων ὑποκόλπιον ἠχώ.
ὣς ὃ μὲν ἀρσενόπαιδος ἀέξετο γαστέρος ὄγκῳ
ἄγγελος εὐφροσύνης, νοερὸν βρέφος· ἀμφὶ δὲ κούρῳ
ἀμφίπολοι Κρονίωνος ἐπέστεφον οὐρανὸν Ὧραι.
καὶ Φθόνος ὑψιμέδοντος ὀπιπεύων Διὸς εὐνὴν
καὶ Σεμέλης ὠδῖνα θεηγενέος τοκετοῖο
Βάκχου ζῆλον ἔδεκτο καὶ ἔνδοθι γαστρὸς ἐόντος,
αὐτοπαθὴς ἄστοργος ἑῷ βεβολημένος ἰῷ.
καὶ φρενὶ κερδαλέῃ σκολιὴν ἐφράσσατο βουλὴν
Ἄρεος ἀντιτύποιο φέρων ψευδήμονα μορφὴν
ἔντεσι μιμηλοῖσι, καὶ οἷά περ αἵματος ὁλκῷ
ἄνθεϊ φαρμακόεντι κατέγραφε νῶτα βοείης
ποιητῇ ῥαθάμιγγι, καὶ ὡς κταμένων ἀπὸ φωτῶν
βάψας ἰσοτύπῳ δεδολωμένα δάκτυλα μίλτῳ
χεῖρας ἐρευθιόωντι νόθῳ φοινίσσετο λύθρῳ·
καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος
σμερδαλέοις στομάτεσσι χέων ῥηξήνορα φωνήν·
κλεψινόοις δ' ὀάροισιν ἀνεπτοίησεν Ἀθήνην,
καὶ φθονερὴν οἴστρησεν ἔτι πλέον εἰς χόλον Ἥρην·
ἀμφοτέρας δ' ἐρέθιζε· τόσῳ δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
„δίζεό σοι νέον ἄλλον ἐν αἰθέρι νυμφίον, Ἥρη,
ἄλλον, ἐπεὶ Σεμέλη τεὸν ἥρπασεν, ἧς χάριν εὐνῆς
Θήβης ἑπταπύλοιο γαμήλιον οὖδας ἀμείβων
οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἀναίνεται· ἀντὶ σέθεν δὲ

τέρπεται ἀγκὰς ἔχων χθονίην ἐγκύμονα νύμφην.
πῆ μοι ζῆλος ἔβη μητρώιος; ἦ ῥα καὶ αὐτῆς
εἰς Σεμέλης ὑμέναιον ἐθηλύνθη χόλος Ἥρης;
πῆ σέο κέντρα μύωπος ἀφειδέος; οὐκέτι πόντῳ
πόρτις ἁλιπτοίητος ἐλαύνεται; οὐκέτι βούτης
Ἄργος ἀκοιμήτοισι πολυσπερέεσσιν ὀπωπαῖς
κλεψιγάμου Κρονίδαο νεώτερα λέκτρα φυλάσσει;
ἀλλὰ τί μοι δόμος οὗτος Ὀλύμπιος; εἰς χθόνα βαίνων
αἰθέρα καλλείψω πατρώιον, ἡμετέρην δὲ
Θρῄκην ναιετάων οὐ μητέρος ἄλγεα λεύσσω
ἀχνυμένης, οὐ Ζῆνα γαμοκλόπον· εἰ δέ ποτ' ἔλθῃ
γαῖαν ἐς ἡμετέρην ποθέων Βιστωνίδα κούρην,
γνώσεται, οἷος Ἄρης, ὅτε χώεται· ἡμετέρην γὰρ
Τιτήνων ὀλέτειραν ἔχων θανατηφόρον αἰχμὴν
ἐκ Θρῄκης Κρονίωνα γυναιμανέοντα διώξω·
καὶ πρόφασιν μεθέπων, ὅτι παρθένον εἰς λέχος ἕλκει,
ἔσσομαι αὐτοκέλευστος ἐμῆς τιμήορος Ἥρης,
ὅττι χαμαιγενέεσσιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις
αἰθέρα ποικιλόνωτον ἑῶν ἔπλησεν ἐρώτων.
οὐρανὸς ἱλήκοι· μερόπων χορὸς ἄξονα βαίνει·
Καλλιστὼ κατ' Ὄλυμπον ἑλίσσεται, ἧχι φαείνει
κύκλος ἀερσιλόφοιο φερώνυμος Ἀρκάδος ἄρκτου.
Πλειάδος ἑπταπόρου στυγέω δρόμον· ἐν γὰρ Ὀλύμπῳ
Ἠλέκτρη κλονέει με συναστράπτουσα Σελήνῃ.
νῦν πόθεν ἠρεμέεις; ὑποκόλπιον υἱέα Λητοῦς
ἤκαχες Ἀπόλλωνα, καὶ οὐ Διόνυσον ὀρίνεις;
τικτομένης, Ἥφαιστε, μογοστόκε Τριτογενείης,
υἷα νόθης ἀλόχοιο λοχεύσεται αὐτοτόκος Ζεὺς
ὠδίνων τόκον ἄλλον ὑπέρτερον ἄρσενι μηρῷ,
οὐδὲ τεοῦ βουπλῆγος ἔτι χρέος. εἶξον, Ἀθήνη,
λῆγε Διὸς βοόωσα λεχώιον ἄντυγα κόρσης,
ὅττι σοφὴν ὠδῖνα τελεσσιγόνοιο καρήνου

αἰσχύνει Διόνυσος, ὅτι χθονίης ἀπὸ φύτλης
ἔσσεται αὐτολόχευτος Ὀλύμπιος, ὥσπερ Ἀθήνη,
κρύπτων Παλλάδος εὖχος ἀμήτορος. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
αἰδέομαι πολὺ μᾶλλον, ὅταν μερόπων τις ἐνίψῃ·
,Ζεὺς πόρε δῆριν Ἄρηι καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ.‘
ἀλλὰ πόλον Κρονίδαο νόθοις τεκέεσσιν ἐάσας
ἵξομαι οὐρανόθεν μετανάστιος· ὑγροπαγὴς δὲ
Ἴστρος ἐὸν σκηπτοῦχον ἀλητεύοντα δεχέσθω,
πρὶν Διὸς οἰνοχόον Γανυμήδεα δεῦρο νοήσω
βουκόλον εὐχαίτην, μετὰ Πέργαμον ἀστὸν Ὀλύμπου,
οὐρανίης ἄψαυστον ἀμειβόμενον δέπας Ἥβης,
πρὶν Σεμέλην καὶ Βάκχον ἴδω ναετῆρας Ὀλύμπου,
καὶ στέφος ἀστερόφοιτον ἐπιχθονίης Ἀριάδνης
σύνδρομον Ἠελίοιο, συνέμπορον Ἠριγενείης.
κεῖθι μένω, μὴ κῆτος ἴδω, μὴ Περσέος ἅρπην,
μὴ τύπον Ἀνδρομέδης, μὴ Γοργόνος ὄμμα Μεδούσης,
οὓς Κρονίδης μετόπισθεν ἐνιστήσειεν Ὀλύμπῳ.“
εἶπε καὶ αὐτογόνοιο νόον συνέχευεν Ἀθήνης,
καὶ πλέον ἠέξησε βαρυζήλου χόλον Ἥρης.
καὶ Φθόνος ὀξὺς ὄρουσε, καὶ ἀγκύλα γούνατα πάλλων
ἤιε λοξὰ κέλευθα δι' ἠέρος· ἀνδρομέοις δὲ
ὄμμασι καὶ πραπίδεσσιν ὁμοίιος ἔσσυτο καπνῷ,
εἰς δόλον, εἰς κακότητα νόον τελχῖνα κορύσσων.
οὐδὲ Διὸς βαρύμηνις ἐλώφεεν εὐνέτις Ἥρη·
ἀλλὰ θυελλήεντι παραΐξασα πεδίλῳ
ποικίλον εὐφαέεσσι κεκασμένον οὐρανὸν ἄστροις
ἄσπετα φοιτητῆρι διέδραμεν ἄστεα ταρσῷ,
κερδαλέην Ἀπάτην διζημένη, εἴ που ἐφεύρῃ.
ἀλλ' ὅτε Δικταίης Κορυβαντίδος ὑψόθι πέτρης
γείτονος Ἀμνισοῖο λεχώιον ἔδρακεν ὕδωρ,
ἔνθα οἱ ἀλλοπρόσαλλος ὀρεστιὰς ἤντετο δαίμων·

ἢ γὰρ ἀεὶ παρέμιμνε Διὸς ψευδήμονι τύμβῳ
τερπομένη Κρήτεσσιν, ἐπεὶ πέλον ἠπεροπῆες.
ἀμφὶ δέ οἱ λαγόνεσσι Κυδωνιὰς ἔρρεε μίτρη,
τῇ ἔνι δαίδαλα πάντα βροτῶν θελκτήρια κεῖται·
ἐν μὲν ἐπικλοπίη πολυμήχανος, ἐν δ᾽ ὀαριστὺς
πάρφασις, ἐν δὲ δόλοι πολυειδέες, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς
σύνδρομος ἠερίοις ἀπατήλιος ὅρκος ἀήταις.
καὶ δολίην Ἀπάτην δολίῳ μειλίξατο μύθῳ
Ἥρη ποικιλόμητις, ἀμυνομένη παρακοίτην·
„χαῖρε, θεὰ δολόμητι, δολοπλανές· οὔ σε καὶ αὐτὸς
κλεψινόοις ὀάροισι παρέρχεται αἱμύλος Ἑρμῆς·
δὸς καὶ ἐμοὶ ζωστῆρα παναίολον, ὅν ποτε Ῥείη
δῆσεν ἑαῖς λαγόνεσσιν, ἕως ἀπάφησεν ἀκοίτην.
οὐ μὲν ἐγὼ Κρονίωνι φέρω πετρώδεα μορφήν,
οὐδὲ λίθῳ δολόεντι παρακλέπτω παρακοίτην,
ἀλλὰ γυνὴ χθονίη με βιάζεται, ἧς χάριν εὐνῆς
θοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀναίνεται αἰθέρα ναίειν.
τί πλέον, εἰ γενόμην θεὸς ἄμβροτος; οὐτιδανὴ γὰρ
θνητὴ ἐμὸν πόσιν ἔσχε, τὸν οὐ θεὸς ἥρπασε Λητώ·
οὐ Δανάῃ παρίαυε τὸ δεύτερον ὑέτιος Ζεύς,
ἀλλὰ σιδηροφόροιο μετὰ σφρηγῖδα μελάθρου
μεμφομένη χρυσέοισι γάμοις ναυτίλλετο νύμφη,
καὶ λάχεν ἕδνον ἔρωτος ὕδωρ ἁλός· ἐν δὲ θαλάσσῃ
σύμπλοος ἀσταθέεσσιν ἐνήχετο χηλὸς ἀήταις.
οὐδὲ μετὰ Κρήτην πάλιν ἔπλεε ταῦρος Ὀλύμπου,
οὐκ ἴδεν Εὐρώπην μετὰ δέμνιαν· ὑγροβαφὴς δὲ
οἰστρηθεῖσα μύωπι κερασφόρος ἔπλεεν Ἰώ.
οὐδὲ θεὰ γάμον εἶχεν ἐλεύθερον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
γαστέρι φόρτον ἔχουσα πολύστροφος ἔτρεχε Λητώ,
ἄστατα παπταίνουσα πολυπλανέων σφυρὰ νήσων
καὶ σάλον οὐ μίμνοντα κακοξείνοιο θαλάσσης,

καὶ λοχίης μόγις εἶδεν ἐλεύθερον ἔρνος ἐλαίης.
Λητὼ τόσσα μόγησε, καὶ οὐ χραίσμησεν ἀκοίτης·
θνητῆς δ' ὠκυμόροιο μιῆς διὰ δέμνια νύμφης
οὐρανίης ἀπέειπε κασιγνήτης λέχος Ἥρης.
δείδια, μὴ Κρονίδης με πόσις καὶ γνωτὸς ἀκούων
αἰθέρος ἐξελάσειε γυναικείης χάριν εὐνῆς,
μὴ Σεμέλην τελέσειεν ἑοῦ βασίλειαν Ὀλύμπου.
εἰ δὲ Διὶ Κρονίωνι χαρίζεαι, ἠέπερ Ἥρῃ,
μηδὲ τεὴν ὀπάσειας ἐμοὶ πανθελγέα μίτρην,
ὄφρα μόλῃ πρὸς Ὄλυμπον ἐμὸς πάλιν υἱὸς ἀλήτης,
ὑστατίην ἐπὶ πέζαν ἐλεύσομαι Ὠκεανοῖο
αἰθέρα καλλείψασα χάριν βροτέων ὑμεναίων
Τηθύος ἀρχεγόνοιο συνέστιος· ἔνθεν ἱκάνω
εἰς δόμον Ἁρμονίης, καὶ Ὀφίονος ἐγγύθι μίμνω.
ἀλλὰ σύ, κυδαίνουσα Διὸς παμμήτορα νύμφην,
δός μοι ἔχειν ζωστῆρα βοηθόον, ὄφρα φυγόντα
θέλξω θοῦρον Ἄρηα τὸ δεύτερον αἰθέρα ναίειν.“
ὣς φαμένης ἀπάμειπτο θεὰ πειθήμονι μύθῳ·
„μῆτερ Ἐνυαλίοιο, Διὸς πρωτόθρονε νύμφη,
δώσω ἐμὸν ζωστῆρα, καὶ εἰ πλέον ἄλλο κελεύεις·
πείθομαι, ὅττι θεοῖσι μετὰ Κρονίωνος ἀνάσσεις.
δέχνυσο τοῦτον ἱμάντα· περισφίγξασα δὲ κόλπῳ
Ἄρεα μὲν κομίσειας ἐς οὐρανόν, ἢν δ' ἐθελήσῃς,
θέλγε νόον Κρονίδαο καί, εἰ χρέος, Ὠκεανοῖο
χωομένου· χθονίων δὲ λιπὼν ὑμέναιον ἐρώτων
ἵξεται αὐτοκέλευστος ἐς οὐρανὸν ὑψιμέδων Ζεὺς
ἡμετέρῳ δολόεντι περιγνάμψας φρένα κεστῷ·
κεστὸς ἐμὸς Παφίης φρενοθελγέα κεστὸν ἐλέγχει.“
ὣς φαμένη δολόμητις ὑπηνέμιος φύγε δαίμων
ἠέρα πωτήεντι διαστείχουσα πεδίλῳ.
Δικταίης δὲ λιποῦσα σακέσπαλον ἄντρον ἐρίπνης
καὶ λοχίην σπήλυγγα τελεσσιγόνοιο θεαίνης

εἰς θάλαμον Σεμέλης ἀπατήλιος ἤλυθεν Ἥρη
ζήλῳ φυσιόωσα· μελιγλώσσῳ δὲ γεραιῇ
ἰσοφανὴς φιλόπαιδι δέμας μορφοῦτο τιθήνῃ
παιδοκόμῳ, τὴν αὐτὸς ἀνηέξησεν Ἀγήνωρ,
καί οἱ κλῆρον ἔδωκε, καὶ ὤπασεν ἀνδρὶ γυναῖκα,
οἷα πατήρ· κομιδῆς δὲ χάριν τίνουσα καὶ αὐτὴ
νήπιον εἰσέτι Κάδμον ἑῷ μαιώσατο μαζῷ
καὶ βρέφος Εὐρώπην φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ.
τῇ δέμας ἶσον ἔχουσα διέστιχεν εἰς δόμον Ἥρη
χωομένη Σεμέλῃ καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ
μήπω φέγγος ἰδόντι, καὶ ἀρτιγάμῳ παρὰ παστῷ
τοῖχον ἐς ἀντικέλευθον ἑὴν ἔκλινεν ὀπωπὴν
ὄμμα παρατρέψασα, Διὸς μὴ λέκτρα νοήσῃ.
τὴν μὲν Πειθιάνασσα καθίζανεν ὑψόθι δίφρου
ἀμφίπολος Σεμέλης, Τυρίης βλάστημα γενέθλης,
Θελξινόη δὲ τάπητας ἐνήρμοσεν ἤνοπι δίφρῳ.
ἔνθα θεὰ σχεδὸν ἧστο δολοπλόκος· εὗρε δὲ κούρην
βριθομένην ὠδῖνι πεπαινομένου τοκετοῖο·
καὶ τοκετὸν ψαύοντα τελεσσιγόνοιο σελήνης
γαστρὸς ἀσημάντου χλοερὴ κήρυξε παρειὴ
καὶ χλόος οἰνωπῶν μελέων πάρος· ἑζομένης δὲ
Ἥρης ψευδομένης δολόεν δέμας ἔτρεμε παλμῷ
ἀντιτύπῳ, καὶ νέρθεν ἐπὶ χθόνα κάμπτετο νεύων
ὤμοις θλιβομένοισι γέρων κυρτούμενος αὐχήν.
καὶ πρόφασιν μόγις εὗρεν· ἐπεστενάχιζε δὲ μύθῳ
δάκρυον εὐποίητον ἀποψήσασα προσώπου,
καὶ δολόεν κατέλεξεν ἔπος φρενοθελγέι φωνῇ·
„εἰπέ, πόθεν, βασίλεια, τεαὶ χλοάουσι παρειαί;
πῇ σέο κάλλος ἐκεῖνο; τίς εἴδεϊ σεῖο μεγαίρων
πορφυρέους σπινθῆρας ἀπημάλδυνε προσώπου;
καὶ ῥόδα τίς μετάμειψεν ἐς ὠκυμόρους ἀνεμώνας;
καὶ σὺ κατηφιόωσα τί τήκεαι; ἦ ῥα καὶ αὐτὴ

ἔκλυες αἴσχεα κεῖνα, τάπερ βοόωσι πολῖται;
ἐρρέτω ἀρχεκάκων ὀλοὸν στόμα θηλυτεράων.
εἰπὲ δέ μοι, μὴ κρύπτε τεῆς συλήτορα μίτρης·
τίς σε θεῶν ἐμίηνε; τίς ἥρπασε σεῖο κορείην;
εἰ μὲν Ἄρης λαθραῖος ἐμὴν νυμφεύσατο κούρην
καὶ Σεμέλη παρίαυεν ἀφειδήσας Ἀφροδίτης,
ἐλθέτω εἰς σέο λέκτρα γαμήλιον ἔγχος ἀφάσσων·
γινώσκει μενέχαρμον ἑὸν γενέτην σέο μήτηρ.
εἰ δέ σοι ὠκυπέδιλος ἐκώμασε νυμφίος Ἑρμῆς
καὶ Σεμέλης διὰ κάλλος ἑὴν ἠρνήσατο Πειθώ,
ῥάβδον ἑὴν ὀπάσειεν ἑῆς αὐτάγγελον εὐνῆς,
ἠέ σε κοσμήσειεν ἑοῖς χρυσέοισι πεδίλοις
δῶρον ἄγων λεχέων σέθεν ἄξιον, ὄφρα καὶ αὐτὴ
εἴης χρυσοπέδιλος, ἅπερ Διὸς εὐνέτις Ἥρη.
εἰ δέ σοι οὐρανόθεν πόσις ἤλυθε καλὸς Ἀπόλλων
καὶ Σεμέλης ὑπ' ἔρωτι λελασμένος ἔπλετο Δάφνης,
νόσφι δόλου κρυφίοιο δι' ἠέρος εἰς σὲ χορεύσῃ
ἁβρὸς ἀσιγήτων ἐποχημένος ἅρματι κύκνων
ἕδνα τεῆς φιλότητος ἑὴν φόρμιγγα κομίζων,
πιστὸν ἑῶν θαλάμων σημήιον· εἰσορόων γὰρ
Κάδμος ἐπουρανίην κιθάρην Φοίβοιο νοήσει,
ἣν ἴδεν αἰολόφωνον ἑῆς παρὰ δεῖπνα τραπέζης
Ἁρμονίης μέλπουσαν ἐπιχθονίους ὑμεναίους.
εἰ δὲ γυναιμανέων σε βιήσατο Κυανοχαίτης,
καί σε σοφῆς προβέβουλεν ἀειδομένης Μελανίππης,
ἀμφαδὰ κωμάσσειε, παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
νυμφιδίης πήξειεν ἑῆς γλωχῖνα τριαίνης,
ξυνώσας γέρας ἶσον ἐχιδνοκόμῳ παρὰ Δίρκῃ,
οἷα παρ' Ἀργείοισι λεοντοβότῳ παρὰ Λέρνῃ
σῆμα γάμων ἔστησεν Ἀμυμώνης, ὅθι νύμφης
Λερναίης ἔτι χῶρος ἐπώνυμός ἐστι τριαίνης.
ἀλλὰ τί κικλήσκω σὲ παρευνέτιν Ἐννοσιγαίου;

ποῖα Ποσειδάωνος ἔχεις σημήια λέκτρων;
ὑδρηλαῖς παλάμησι χυθεὶς ἠγκάσσατο Τυρὼ
παφλάζων δολόεντι ῥόῳ μιμηλὸς Ἐνιπεύς.
εἰ δὲ καί, ὡς ἐνέπεις, σέο νυμφίος ἐστὶ Κρονίων,
ἐλθέτω εἰς σέο λέκτρα σὺν ἱμερόεντι κεραυνῷ
ἀστεροπῇ γαμίῃ κεκορυθμένος, ὄφρα τις εἴπῃ·
‚Ἥρης καὶ Σεμέλης νυμφοστόλοι εἰσὶ κεραυνοί.'
ζηλήμων περ ἐοῦσα Διὸς δάμαρ οὔ σε χαλέψει·
οὐ γὰρ ἐπιτρέψειε τεὸς μητρώιος Ἄρης.
ὀλβίη Εὐρώπη Σεμέλης πλέον, ἣν ὑπὲρ ὤμων
Ζεὺς κερόεις ἀνάειρε· ποθοβλήτοιο δὲ ταύρου
ἄβροχος ἀκροτάτοιο δι' ὕδατος ἔτρεχε χηλή,
καὶ σκάφος ἦεν ἔρωτος ὁ τηλίκος. ἆ μέγα θαῦμα,
παρθένος ἡνιόχευε τὸν αἰθέρος ἡνιοχῆα.
ὀλβίζω Δανάην Σεμέλης πλέον, ἧς διὰ κόλπου
χρύσεος ἐξ ὀρόφοιο κατέρρεεν ὑέτιος Ζεὺς
ἀφνειῇ ῥαθάμιγγι γυναιμανέος νιφετοῖο·
οὐ μὲν χρύσεα δῶρα μακαρτάτη ἤτεε νύμφη·
εἶχε γὰρ ἕδνον ἔρωτος ὅλον πόσιν. ἀλλά τις εἴη
σιγὴ ἐφ' ἡμείων, γενέτης μὴ Κάδμος ἀκούσῃ."
ὣς φαμένη λίπε δῶμα καὶ ἀχνυμένην ἔτι νύμφην,
Ἥρης ζῆλον ἔχουσαν ἀμιμήτων ὑμεναίων,
μεμφομένην Κρονίωνι· παλιννόστῳ δὲ κελεύθῳ
αἰθέρος ἔνδον ἵκανε, καὶ οὐρανίῳ παρὰ θώκῳ
κείμενα δερκομένη Διὸς ἔντεα νόσφι φορῆος,
οἷάπερ εἰσαΐοντα, φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
„βροντή, καὶ σὲ λέλοιπεν ἐμὸς νεφεληγερέτα Ζεύς;
τίς πάλιν ἁρπάξας σε σέθεν γύμνωσε φορῆα;
βροντή, ἐσυλήθης — οὐκ αἴτιός ἐστι Τυφωεύς —
Ἥρης ξυνὰ παθοῦσα παρήγορε· νυμφοκόμος γὰρ
ἡμέας ἀμφοτέρους ἀπαναίνεται ὑέτιος Ζεύς.

οὐ νιφετοῖς ἔτι γαῖα παλύνεται, ὑγροχύτου δὲ
ὄμβρου λειπομένου περιβόσκεται αὐχμὸς ἀρούρης
αὔλακα, καρπὸν ἔχων ἀχρήιον· ἀγρονόμοις δὲ
ἀντὶ κελαινεφέος κικλήσκεται ἀννέφελος Ζεύς.
ἀστεροπαί, Κρονίωνι πυρώδεα ῥήξατε φωνήν,
Ζηνὶ γυναιμανέοντι, φίλοι, φθέγξασθε, κεραυνοί.
ἀλλὰ βαρυζήλων ἀχέων ποινήτορες Ἥρης
εἰς Σεμέλην ἔρχεσθε γαμοστόλοι, ἕδνα δὲ μίτρης
λισσομένη φλογόεντας ἑοὺς δέξαιτο φονῆας.“
τοῖα μὲν ἀφθόγγοις Διὸς ἔντεσιν ἴαχεν Ἥρη
ἀχνυμένη, φθονερῷ δὲ χόλῳ κυμαίνετο δαίμων.
καὶ Σεμέλη βαρύμυθος ἑῷ νεοπενθέι θυμῷ
ἀστεροπὴν ποθέουσα πυραυγέα πομπὸν ἐρώτων
μεμφομένοις στομάτεσσιν ἑὸν λιτάνευεν ἀκοίτην,
Ἡραίης ἐθέλουσα πυριστεφέος τύπον εὐνῆς·
„πρὸς Δανάης λίτομαί σε ῥυηφενέων ὑμεναίων,
δὸς χάριν, Εὐρώπης κερόεις πόσις· αἰδέομαι γὰρ
κικλήσκειν Σεμέλης σε, τὸν ὡς ὄναρ εἶδον, ἀκοίτην.
Ἀκρίσιος Κάδμοιο μακάρτερος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἤθελον, εἰ χρύσειον ἴδον γάμον, ὕετιε Ζεῦ,
εἰ μὴ τοῦτο γέρας σέο Περσέος ἥρπασε μήτηρ·
ἤθελον, εἴ με κόμισσας ἐν ὕδασι ταῦρος ὁδίτης
ὤμοις ὑμετέροισιν, ἵνα πλάζοιτο καὶ αὐτὸς
γνωτὸς ἐμὸς Πολύδωρος ἀλήμονος ἅρπαγα νύμφης
μαστεύων, ἅτε Κάδμος, ἐμὸν Κρονίωνα φορῆα.
ἀλλὰ τί μοι βοέοιο γάμου τύπος ἢ νιφετοῖο;
οὐκ ἐθέλω γέρας ἶσον, ὅπερ χθονίη λάχε νύμφη.
Εὐρώπη λίπε ταῦρον, ἔα Δανάῃ χύσιν ὄμβρου·
Ἥρης μοῦνος ἔχει με γάμων φθόνος. εἴ με γεραίρεις,
παστὸν ἐμὸν κόσμησον ἐπουρανίῳ σέο πυρσῷ
αἰθύσσων νεφέων ἐρόεν σέλας, ἀστεροπὴν δὲ
ἕδνον ἐμῆς φιλότητος ἀπειθέι δεῖξον Ἀγαύῃ·

Αὐτονόη φρίξειεν ἐμῷ παρὰ γείτονι παστῷ
νυμφοκόμων ἀίουσα μέλος βρονταῖον Ἐρώτων,
σύμβολον αὐτοβόητον ἀκηρύκτων σέο λέκτρων.
δὸς δέ, περιπτύξαιμι φίλην φλόγα καὶ φρένα τέρψω
ἀστεροπῆς ψαύουσα καὶ ἀμφαφόωσα κεραυνούς.
δός μοι σῶν θαλάμων ζυγίην φλόγα· πᾶσα δὲ νύμφη
πυρσὸν ἔχει κομπῆα τελεσσιγάμων ὑμεναίων.
ἦ ῥα τεῶν γαμίων οὐκ ἄξιος εἰμὶ κεραυνῶν
Ἄρεος αἷμα φέρουσα καὶ ὑμετέρης Ἀφροδίτης;
δειλὴ ἐγώ· Σεμέλης μὲν ἔχει γάμος ὠκύμορον πῦρ
καὶ χθονίους λαμπτῆρας, ἐφαπτομένη δὲ κεραυνοῦ
καὶ στεροπῆς ψαύουσα τεὴ νυμφεύεται Ἥρη.
νυμφίε τερπικέραυνε, σὺ μὲν πολυφεγγέι παστῷ
ἔνθεον εἶδος ἔχων ἐπὶ δέμνιον ἔρχεαι Ἥρης
ἀστεροπαῖς γαμίῃσι καταυγάζων σέο νύμφην
Ζεὺς πυρόεις, Σεμέλῃ δὲ δράκων ἢ ταῦρος ἱκάνεις·
κείνη μὲν βαρύδουπον Ὀλύμπιον ἦχον ἐρώτων
εἰσαΐει, Σεμέλη δὲ τύπῳ σκιοειδέι μορφῆς
ταύρου ψευδαλέοιο νόθον μυκηθμὸν ἀκούει·
ἄψοφος εἰς ἐμὰ λέκτρα κατέρχεται ἀννέφελος Ζεύς,
καὶ νεφεληγερέτης ὑψαύχενι μίγνυται Ἥρῃ.
κούρης δ' αἰνογάμοιο πατὴρ ἐμὸς αἴσχεα φεύγων
ἐνδόμυχος σέο Κάδμος ἀλυσκάζει πάτον ἀνδρῶν,
αἰδόμενος ναέτῃσι φανήμεναι, ὅττι πολῖται
πάντες ἐφυβρίζουσι τεοῖς κρυφίοις ὑμεναίοις
μεμφόμενοι Σεμέλην, ὅτι φώριον ἔσχεν ἀκοίτην·
334 καὶ χορὸς ἀμφιπόλων ἐμὲ μέμφεται, ἔξοχα δ' ἄλλων
335 δειμαίνω στόμα λάβρον ἀσιγήτοιο τιθήνης·
333 καλὸν ἐμοὶ πόρες ἔδνον ὀνείδεα θηλυτεράων.
μνώεο, τίς Τυφῶνι δολόφρονα πότμον ὑφαίνων
σοὶ πόρεν ἁρπαμένοιο πάλιν σπινθῆρα κεραυνοῦ·
δεῖξον ἐμῷ γενετῆρι, τάπερ πόρε· γηραλέος γὰρ

Κάδμος ἀπαιτίζει με τεῆς σημήιον εὐνῆς.
οὔπω ἐγὼ Κρονίωνος ἀληθέος εἶδον ὀπωπήν,
οὐ βλεφάρων ἀκτῖνα σελασφόρον, οὐδὲ προσώπου
μαρμαρυγὰς ἐνόησα καὶ ἀστράπτουσαν ὑπήνην·
οὔπω ἴδον τεὸν εἶδος Ὀλύμπιον, ἀλλὰ δοκεύω
πόρδαλιν ἠὲ λέοντα, θεὸν δ' οὐκ εἶδον ἀκοίτην.
ὡς βροτὸν εἰσορόω σε θεὸν μέλλουσα λοχεύειν.
ἄλλον ἐγὼ πυθόμην φλογερὸν γάμον· Ἠέλιος γὰρ
σὺν πυρὶ νυμφιδίῳ Κλυμένην ἠγκάσσατο νύμφην."
ἔννεπεν αἰτίζουσα φίλον μόρον· ἶσα γὰρ Ἥρῃ
εἰς γάμον ἀθρῆσαι μινυώριος ἔλπετο νύμφη
μειλίχιον σπινθῆρα γαληναίοιο κεραυνοῦ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ αἴων φθονεραῖς ἐπεμέμφετο Μοίραις,
καὶ Σεμέλην ἐλέαιρεν ἀώριον· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
κερδαλέης γίνωσκεν ἀμείλικτον χόλον Ἥρης.
Ἑρμείῃ δὲ κέλευεν ἀπὸ φλογεροῖο κεραυνοῦ
ἁρπάξαι νέον υἷα πυριβλήτοιο Θυώνης.
καί τινα μῦθον ἔλεξε πατὴρ ὑψαύχενι κούρῃ·
„ὦ γύναι, ἦ σε δόλοις φθονερὸς νόος ἤπαφε Ἥρης·
ἦ ῥα, γύναι, δοκέεις, ὅτι μείλιχοί εἰσι κεραυνοί;
τλῆθι μένειν χρόνον ἄλλον, ἕως μὴ φόρτον ἀείρεις
τλῆθι μένειν χρόνον ἄλλον, ἕως ἐμὸν υἷα λοχεύεις·
μὴ πρὸ τόκου πυρόεντας ἀπαιτίζῃς με φονῆας·
οὐ στεροπὴν μεθέπων Δανάης σύλησα κορείην,
οὐ βροντῆς κελάδημα, καὶ οὐ Τυρίης σέο νύμφης
Εὐρώπης ὑμέναιον ἐνυμφεύσαντο κεραυνοί,
οὐκ ἴδεν Ἰναχίη δαμάλη σέλας· ἀλλὰ σὺ μούνη
θνητὴ ἀπαιτίζεις με, τὰ μὴ θεὸς ἤτεε Λητώ."
τοῖον ἔπος κατέλεξε καὶ οὐ μενέαινεν ἐρίζειν
νήμασι Μοιριδίοισι· δι' αἰθερίοιο δὲ κόλπου

ἀστράπτων πεφόρητο καὶ ἱκεσίην ἕο νύμφης
οὐκ ἐθέλων ἐτέλεσσε πόσις στεροπηγερέτα Ζεύς,
εἰς Σεμέλην δ' ἐχόρευε κατηφέι χειρὶ τιταίνων
νυμφιδίους σπινθῆρας ἀμερσιγάμοιο κεραυνοῦ·
καὶ θάλαμος στεροπῇσιν ἐλάμπετο, καὶ πυρὸς ἀτμῷ
Ἰσμηνὸς σελάγιζεν, ὅλη δ' ἀμαρύσσετο Θήβη.
καὶ Σεμέλη φλογόεντας ἑοὺς ὁρόωσα φονῆας
αὐχένα γαῦρον ἄειρε καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·
„πηκτίδος οὐ χατέω λιγυηχέος, οὐ χρέος αὐλοῦ,
387 οὐ χατέω φόρμιγγος ὀλίζονος· οὐρανίη γὰρ
ἀστραίη κιθάρη Σεμέλης ὑμέναιον ἀείδει,
378 βρονταὶ ἐμοὶ γεγάασι Διὸς σύριγγες ἐρώτων,
αὐλὸς ἐμοὶ κτύπος οὗτος Ὀλύμπιος, αἰθερίης δὲ
δαλὸς ἐμῶν θαλάμων στεροπῆς σέλας· οὐτιδανῶν δὲ
οὐκ ἀλέγω δαΐδων· δαΐδες δέ μοί εἰσι κεραυνοί.
εἰμὶ δάμαρ Κρονίωνος, Ἐχίονός ἐστιν Ἀγαύη,
Αὐτονόην καλέσωσιν Ἀρισταίοιο γυναῖκα·
οὐ γενόμην Ἀθάμαντος ἐγὼ δάμαρ, ὠκύμορον δὲ
οὐ τέκον Ἀκταίωνα κυνοσπάδα σύννομον ὕλης·
384 Ἰνὼ ἔχει Νεφέλην, Σεμέλη λάχε σύγγαμον Ἥρην."
389 ἔννεπε κυδιόωσα καὶ ἤθελε χερσὶν ἀφάσσειν
ἀστεροπὴν ὀλέτειραν, ἀφειδήσασα δὲ μοίρης
τολμηρῇ παλάμῃ φονίων ἔψαυσε κεραυνῶν·
καὶ γάμος ἦν Σεμέλης θανατηφόρος, ἧς ἐνὶ θεσμῷ
πυρκαϊὴν καὶ τύμβον ἐθήκατο παστὸν Ἐριννύς·
καὶ λοχίαις ἀκτῖσι γαμήλιον ἆσθμα κεραυνοῦ
Ζηνὸς ἀφειδήσαντος ὅλην τεφρώσατο νύμφην·
καὶ στεροπὴ πέλε μαῖα, καὶ Εἰλείθυια κεραυνοί·
κόλπου δ' αἰθομένοιο διαθρώσκοντα τεκούσης.
Βάκχον ἐπουρανίη μαιώσατο φειδομένη φλόξ,
μητροφόνῳ σπινθῆρι μαραινομένων ὑμεναίων·
καὶ βρέφος ἠλιτόμηνον ἀδηλήτου τοκετοῖο

ἄσθμασι φειδομένοισιν ἐχυτλώσαντο κεραυνοί·
καὶ Σεμέλη πυρόεσσαν ἐσαθρήσασα τελευτὴν
ὤλετο τερπομένη λόχιον μόρον· ἣν δὲ νοῆσαι
Ἵμερον, Εἰλείθυιαν, Ἐριννύας εἰν ἑνὶ παστῷ.
καὶ βρέφος ἡμιτέλεστον ἔσω γενετῆρι λοχεῦσαι
οὐρανίῳ πυρὶ γυῖα λελουμένον ὤπασεν Ἑρμῆς.
Ζεὺς δὲ βαρυζήλοιο μετατρέψας νόον Ἥρης
ἄγριον ἐπρήυνε παλίλλυτον ὄγκον ἀπειλῆς,
καὶ φλογερὴν Σεμέλην μετανάστιον εἰς πόλον ἄστρω
οὐρανὸν οἶκον ἔχουσαν ἀνήγαγε μητέρα Βάκχου
αἰθερίοις ναέτῃσιν ὁμέστιον, ὡς γένος Ἥρης,
ὡς τόκον Ἁρμονίης ἐξ Ἄρεος, ἐξ Ἀφροδίτης·
καὶ καθαρῷ λούσασα νέον δέμας αἴθοπι πυρσῷ
* * * * * *
καὶ βίον ἄφθιτον ἔσχεν Ὀλύμπιον· ἀντὶ δὲ Κάδμο
καὶ χθονίου δαπέδοιο καὶ Αὐτονόης καὶ Ἀγαύης
σύνθρονον Ἄρτεμιν εὗρε καὶ ὡμίλησεν Ἀθήνῃ
καὶ πόλον ἕδνον ἔδεκτο, μιῆς ψαύουσα τραπέζης
Ζηνὶ καὶ Ἑρμάωνι καὶ Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΕΝΝΑΤΟΝ.

Εἰς ἔνατον σκοπίαζε καὶ ὄψεαι υἱέα Μαίης
θυγατέρας τε Λάμου καὶ Μύστιδα καὶ δρόμον Ἰνοῦς.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Σεμέλης φλογερῶν νωμήτορα κόλπων
ἡμιτελῆ λοχίοιο διαθρώσκοντα κεραυνοῦ
δεξάμενος Διόνυσον ἐπέρραφεν ἄρσενι μηρῷ,
μαρμαρυγὴν δ' ἀνέμιμνε τελεσσιγόνοιο σελήνης·
8 καὶ Διὸς ὠδίνοντος ἴτυς θηλύνετο μηροῦ,
καὶ πάις ἠλιτόμηνος ἀμήτορι τίκτετο θεσμῷ
10 ἄρσενα θηλυτέρην μετὰ γαστέρα γαστέρα βαίνων.
5 καὶ παλάμη Κρονίδαο κυβερνήτειρα λοχείης
αὐτομάτη πέλε μαῖα πολυρραφέος τοκετοῖο,
παιδογόνου λύσασα μογοστόκα νήματα μηροῦ.
11 τὸν μὲν ὑπερκύψαντα θεηγενέος τοκετοῖο
στέμματι κισσήεντι λεχωίδες ἔστεφον Ὧραι
ἐσσομένων κήρυκες, ἐπ' ἀνθοκόμῳ δὲ καρήνῳ
εὐκεράων σκολιῇσιν ὑπὸ σπείρῃσι δρακόντων
15 ταυροφυῆ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο κεραστήν.
καί μιν ἔσω Δρακόνοιο λεχώιον ἀμφὶ κολώνην
πήχεϊ κολπωθέντι λαβὼν Μαιήιος Ἑρμῆς
ἠερόθεν πεπότητο· λοχευομένῳ δὲ Λυαίῳ
πατρῴην ἐπέθηκεν ἐπωνυμίην τοκετοῖο
20 κικλήσκων Διόνυσον, ἐπεὶ ποδὶ φόρτον ἀείρων
ἤιε χωλαίνων Κρονίδης βεβριθότι μηρῷ,

νῦσος ὅτι γλώσσῃ Συρακοσσίδι χωλὸς ἀκούει·
καὶ θεὸν ἀρτιλόχευτον ἐφήμισεν Εἰραφιώτην,
ὅττι μιν εὐώδινι πατὴρ ἐρράψατο μηρῷ.
καί μιν ἀχυτλώτοιο διαΐσσοντα λοχείης
πήχεϊ κοῦρον ἄδακρυν ἐκούφισε σύγγονος Ἑρμῆς,
καὶ βρέφος εὐκεράοιο φυῆς ἴνδαλμα Σελήνης
ὤπασε θυγατέρεσσι Λάμου ποταμηίσι Νύμφαις,
παῖδα Διὸς κομέειν σταφυληκόμον· αἳ δὲ λαβοῦσαι
Βάκχον ἐπηχύναντο, καὶ εἰς στόμα παιδὸς ἑκάστη
ἀθλιβέων γλαγόεσσαν ἀνέβλυεν ἰκμάδα μαζῶν.
καὶ πάις ἀντικέλευθον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων
ὕπτιος ἧεν ἄυπνος, ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
ἠέρα λακτίζων διδυμάονι τέρπετο παλμῷ,
καὶ πόλον ἐσκοπίαζεν ἀήθεα, θαμβαλέος δὲ
πατρῴην ἐγέλασσεν ἴτυν δεδοκημένος ἄστρων.
    καὶ βρέφος ἀθρήσασα Διὸς μαστίζετο νύμφη

* * * * * *

θυγατέρες δὲ Λάμοιο χόλῳ βαρυμήνιος Ἥρης
δαιμονίης κακότητος ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ·
ἐν δὲ δόμῳ δμωῇσιν ἐπέχραον, ἐν τριόδοις δὲ
ξεινοφόνῳ δαίτρευον ὁδοιπόρον ἄνδρα μαχαίρῃ·
φρικαλέαι δ' ἀλάλαζον, ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
ὀφθαλμοὺς ἐλέλιξον ἀκοσμήτοιο προσώπου·
πάντῃ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα νοοπλανέεσσι μενοιναῖς
ἔτρεχον ἀσταθέων τροχαλῷ σκιρτήματι ταρσῶν·
καὶ πλοκάμους βάκχευον ἐς ἠέρα θυιάδες αὖραι
πλαζομένους· κροκόεις δὲ περὶ στέρνοισιν ἑκάστης
ἀφροκόμῳ ῥαθάμιγγι χιτὼν λευκαίνετο κούρης.
καί νύ κε φοιταλέης ἑτερόφρονι κύματι λύσσης
νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ,
εἰ μὴ ἀσημάντοιο ποδὸς ληίστορι ταρσῷ
Βάκχον ὑποκλέψας πτερόεις πάλιν ἥρπασεν Ἑρμῆς,

καὶ βρέφος ἀρτικόμιστον ἔχων ζωαρκέι κόλπῳ
εἰς δόμον ἀρτιτόκοιο λεχώιον ἤγαγεν Ἰνοῦς.
ἣ μὲν ἀνηέρταζεν ἑῆς προθορόντα λοχείης
νήπιον εἰσέτι κοῦρον ἐπωλένιον Μελικέρτην
παιδοκόμοις παλάμῃσιν· ἀνοιδαίνοντο δὲ μαζοὶ
θλιβομένοιο γάλακτος ἀναβλύζοντες ἐέρσην.
καὶ φιλίοις στομάτεσσι θεὸς μειλίξατο νύμφην
θέσκελον ὀμφήεντι χέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
„δέξο, γύναι, νόθον υἷα, τεῷ δ' ἐνικάτθεο κόλπῳ
παῖδα κασιγνήτης Σεμέλης σέθεν, ὃν παρὰ παστῷ
οὐ στεροπῆς ἀμάθυνεν ὅλον σέλας, οὐδέ μιν αὐτοῦ
μητροφόνοι σπινθῆρες ἐδηλήσαντο κεραυνοῦ.
καὶ βρέφος ἀχλυόεντι δόμῳ πεφυλαγμένον ἔστω,
μηδέ μιν ἀθρήσειεν ἔσω γλαφυροῖο μελάθρου
ἠμάτιον Φαέθοντος ἢ ἔννυχον ὄμμα Σελήνης,
μηδέ ἑ κουρίζοντα, καὶ εἰ ταυρῶπις ἀκούει,
ζηλήμων βαρύμηνις ἴδῃ κεκαλυμμένον Ἥρη.
δέξο κασιγνήτης σέθεν υἱέα· σοὶ δὲ Κρονίων
ἄξια σῶν καμάτων ὀπάσει θρεπτήρια Βάκχου.
ὀλβίη ἐν πάσῃσι θυγατράσιν ἔπλεο Κάδμου·
ἤδη γὰρ Σεμέλη φλογερῷ δέδμητο βελέμνῳ,
Αὐτονόην δὲ θανόντι σὺν υἱέι γαῖα καλύψει,
ἀμφοτέροις δ' ἕνα τύμβον ἀναστήσειε Κιθαιρών,
καὶ μόρον οὐρεσίφοιτις ἐσαθρήσειεν Ἀγαύη
Πενθέος ὀλλυμένοιο χυτῆς ψαύουσα κονίης,
παιδοφόνος γεγαυῖα λιπόπτολις· ἀλλὰ σὺ μούνη
ἔσσεαι αὐχήεσσα, τόσης ναέτειρα θαλάσσης,
οἶκον ἀμειβομένη Ποσιδήιον, εἰναλίη δὲ
ὡς Θέτις, ὡς Γαλάτεια φατίζεαι Ὑδριὰς Ἰνώ·
οὐ χθονίῳ κενεῶνι κατακρύψει σε Κιθαιρών,
ἀλλὰ σὺ Νηρεΐδων μία γίνεαι· ἀντὶ δὲ Κάδμου
ἐλπίδι λωιτέρῃ καλέσῃς Νηρῆα τοκῆα

παιδὶ τεῷ ζώουσα σὺν ἀθανάτῳ Μελικέρτῃ
Λευκοθέη, κρατέουσα χυτῆς κληῗδα γαλήνης,
εὐπλοΐης μεδέουσα μετ᾽ Αἰόλον· εὐδιόων δὲ
σοὶ πίσυνος πλεύσειε φιλέμπορος εἰν ἁλὶ ναύτης
βωμὸν ἕνα στήσας Ἐνοσίχθονι καὶ Μελικέρτῃ,
ῥέζων ἀμφοτέροισι· θαλασσαίοιο δὲ δίφρου
δέξεται ἡνιοχῆα Παλαίμονα Κυανοχαίτης."
ὣς εἰπὼν ἀκίχητος ἐς οὐρανὸν ἔδραμεν Ἑρμῆς
ἠέρι δινεύων ἀνεμώδεα ταρσὰ πεδίλων.
Ἰνὼ δ᾽ οὐκ ἀπίθησε, φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
παιδοκόμῳ πήχυνεν ἀμήτορα Βάκχον ἀγοστῷ,
πήχεϊ δ᾽ ἁπλώσασα συνωρίδα δίζυγα παίδων
δίζυγα μαζὸν ὄρεξε Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ·
καὶ βρέφος ἀμφιπόλῳ παρεθήκατο Μύστιδι νύμφῃ,
Μύστιδι καλλικόμῳ Σιδωνίδι, τὴν ἔτι κούρην
Κάδμος ἀνηέξησε πατὴρ θαλαμηπόλον Ἰνοῦς·
ἣ τότε Βάκχον ἑλοῦσα θεοτρεφέων ἀπὸ μαζῶν
ἀπροϊδῆ ζοφόεντι κατεκλήισσε βερέθρῳ.
καὶ Διὸς αὐτοβόητος ἀπαγγέλλουσα λοχείην
μαρμαρυγὴ σελάγιζε καταυγάζουσα προσώπου·
τοῖχοι δ᾽ ἀχλυόεντες ἐλευκαίνοντο μελάθρου,
καὶ ζόφον ἔκρυφε φέγγος ἀθηήτου Διονύσου.
καὶ Βρομίῳ παίζοντι παρέξετο πάννυχος Ἰνώ·
πολλάκι δ᾽ ἀστήρικτος ἀναθρώσκων Μελικέρτης
χείλεσιν ἀντιτύποισιν ἀνέσπασε γείτονα θηλὴν
εὔια παππάζοντι παρερπύζων Διονύσῳ.
καὶ θεὸν ἔτρεφε Μύστις ἑῆς μετὰ μαζὸν ἀνάσσης
ὄμμασιν ἀγρύπνοισι παραδρήσσουσα Λυαίῳ·
καὶ πινυτὴ θεράπαινα φερώνυμα μύστιδι τέχνῃ
ὄργια νυκτελίοιο διδασκομένη Διονύσου
καὶ τελετὴν ἄγρυπνον ἐπεντύνουσα Λυαίῳ
πρώτη ῥόπτρον ἔσεισεν, ἐπεπλατάγησε δὲ Βάκχῳ

κύμβαλα δινεύουσα περίκροτα δίζυγι χαλκῷ,
πρώτη νυκτιχόρευτον ἀναψαμένη φλόγα πεύκης
εὔιον ἐσμαράγησεν ἀκοιμήτῳ Διονύσῳ,
πρώτη καμπύλον ἄνθος ἀναδρέψασα κορύμβων
ἄπλοκον ἀμπελόεντι κόμην μιτρώσατο δεσμῷ,
πρώτη δ' ἔπλεκε θύρσον ὁμόζυγον οἴνοπι κισσῷ,
ἀκρότατον δὲ σίδηρον ἐπεσφήκωσε κορύμβῳ
κευθόμενον πετάλοισιν, ὅπως μὴ Βάκχον ἀμύξῃ·
καὶ φιάλας γυμνοῖσι περὶ στέρνοισι καθάψαι
χαλκείας ἐνόησε καὶ ἰξύι δέρματα νεβρῶν·
καὶ τελετῆς ζαθέης ἐγκύμονα μύστιδα κίστην
παίγνια κουρίζοντι δεδισκομένη Διονύσῳ
πρώτη ἐχιδνήεντα κατὰ χροὸς ἧψεν ἱμάντα
σύμπλοκον, εἰλικόεις δὲ δράκων περὶ δίπλακα μίτρην
ἅμματα κυκλώσας ὀφιώδεϊ κάμπτετο δεσμῷ.
τὸν δὲ πολυκλήιστον ὑπὸ σφρηγῖδα μελάθρου
ὄμμασιν ἀπλανέεσσιν ἴδεν πανεπόψιος Ἥρη
Μύστιδος ἀφράστοιο μυχῷ πεφυλαγμένον οἴκου·
καὶ Στυγὸς ὑστερόποινον ἐπώμνυε νέρτερον ὕδωρ
παντοίῃ κακότητι κατακλύζειν δόμον Ἰνοῦς.
καί νύ κεν ἠμάλδυνε Διὸς γόνον· ἀλλά μιν Ἑρμῆς
ἁρπάξας ἐκόμισσε Κυβηλίδος εἰς ῥάχιν ὕλης·
Ἥρη δ' ὠκυπέδιλος ἐπέδραμεν εὔποδι ταρσῷ
ὑψόθεν ἀστήρικτος· ὃ δὲ δρόμον ἔφθασεν Ἥρης,
πρωτογόνου δὲ Φάνητος ἀτέρμονα δύσατο μορφήν·
καὶ θεὸν ἁζομένη πρωτόσπορον εἴκαθεν Ἥρη
ψευδομένας ἀκτῖνας ὑποπτήσσουσα προσώπου,
οὐδὲ νόθης ἐνόησε δολοπλόκον εἰκόνα μορφῆς·
κουφοτέροις δὲ πόδεσσιν ὀρειάδα πέζαν ἀμείβων
χερσὶ περιπλεκέεσσι κερασφόρον υἷα κομίζων
μητρὶ Διὸς γενέταο λεοντοβότῳ πόρε Ῥείῃ,
καί τινα μῦθον ἔειπεν ἀριστώδινι θεαίνῃ·

„δέξο, θεά, νέον υἷα τεοῦ Διός, ὃς μόθον Ἰνδῶν
ἀθλεύσας μετὰ γαῖαν ἐλεύσεται εἰς πόλον ἄστρων,
Ἥρῃ χωομένῃ μεγάλη χάρις· οὐ γὰρ ἐῴκει,
ὃν Κρονίδης ὤδινεν, ἔχειν κουροτρόφον Ἰνώ·
μαῖα Διωνύσοιο Διὸς γενέτειρα γενέσθω,
μήτηρ Ζηνὸς ἐοῦσα καὶ υἱωνοῖο τιθήνη.“
ὣς εἰπὼν ταχύγουνος ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἑρμῆς
ἁπλώσας βαλίῃσιν ὑπηνέμιον πτερὸν αὔραις·
αὐτογόνου δὲ Φάνητος ὑπέρτερον εἶδος ἀμείψας
ἀρχαίην παλίνορσος ἑὴν ἀνεδύσατο μορφὴν
μητέρι παιδοκόμῳ παλιναυξέα Βάκχον ἐάσας.
τὸν δὲ θεὰ κομέεσκε καὶ εἰσέτι κοῦρον ἐόντα
ἅρματος ὠμοβόρων ἐπιβήτορα θῆκε λεόντων·
καὶ τροχαλοὶ Κορύβαντες ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς
παιδοκόμῳ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο χορείῃ,
καὶ ξίφεα κτυπέεσκον, ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
ἀσπίδας ἐκρούσαντο κυβιστητῆρι σιδήρῳ
κουροσύνην κλέπτοντες ἀεξομένου Διονύσου·
καὶ πάις εἰσαΐων σακέων μαιήιον ἠχὼ
πατρῴαις κομιδῇσιν ἀεξήθη Κορυβάντων.
καὶ νέος εὐαστῆρος ἔχων θηροκτόνον οἶστρον
ποσσὶ μὲν ὠκυτέροισι παρέστιχεν ἴθμα λαγωοῦ,
χειρὶ δὲ νηπιάχῳ μεθέπων κεμαδοσσόον ἀλκὴν
ποικίλον ἠώρησεν ἐπ' αὐχένι νεβρὸν ἀείρων,
καὶ θρασὺν αἰολόνωτον ἔχων τετανυσμένον ὤμῳ
τίγριν ἄνω κούφιζε μετάρσιον ἔκτοθι δεσμοῦ,
* * * * * *
σκύμνους χερσὶν ἔχων ἐπεδείκνυε μητέρι Ῥείῃ
ἁρπάξας νέα τέκνα πολυγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
σμερδαλέους δὲ λέοντας ἔτι ζώοντας ἐρύσσας
μητέρι δῶρα τίταινεν, ἵνα ζεύξειεν ἀπήνῃ
δίζυγας ἀμφοτέρῃσι πόδας παλάμῃσι πιέξων.

θαμβαλέη δὲ γέλωτι γεγηθότι δέρκετο Ῥείη
ἠνορέην καὶ ἄεθλα νεηγενέος Διονύσου·
καὶ βλοσυρῶν Ἰόβακχον ἰδὼν ἐλατῆρα λεόντων
ὄμμασι φαιδροτέροισι πατὴρ ἐγέλασσε Κρονίων.
καὶ χροῒ λαχνήεντας ἀνεχλαίνωσε χιτῶνας
Εὔιος ἀρτιτέλεστον ἔχων παιδήιον ἥβην,
δαιδαλέην ἐλάφοιο φέρων ὤμοισι καλύπτρην,
αἰθερίων μιμηλὸν ἔχων τύπον αἰόλον ἄστρων·
καὶ Φρυγίης ὑπὸ πέζαν ἐς αὔλια λύγκας ἐλάσσας
στικτοῖς πορδαλίεσσιν ἑὴν ἔζευξεν ἀπήνην,
οἷά τε πατρῴων δαπέδων ἴνδαλμα γεραίρων·
πολλάκι δ' ἀθανάτης ἐποχούμενος ἅρματι Ῥείης
βαιῇ χειρὶ φέρων ἁπαλόχροϊ κύκλα χαλινοῦ
κραιπνὸν ἐπειγομένων ἀνεσείρασεν ἅρμα λεόντων·
καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
δεξιτερὴν ἐτίταινεν ἐπὶ στόμα λυσσάδος ἄρκτου,
σμερδαλέαις γενύεσσιν ἀταρβέα δάκτυλα βάλλων,
δάκτυλα κουρίζοντα, καὶ ἵστατο μειλιχίη θὴρ
νηπιάχῳ στόμα δοῦλον ἐπιτρέψασα Λυαίῳ,
καὶ κύσε καρχαλέοισι φιλήμασι δάκτυλα Βάκχου.

ὣς ὁ μὲν ἠέξητο φιλοσκοπέλῳ παρὰ Ῥείη
ἀρτιθαλὴς ἔτι κοῦρος ὀρίτροφος. ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
Πᾶνες ἐκυκλώσαντο χοροίτυπον υἷα Θυώνης
ποσσὶ δασυκνήμοισι περισκαίροντες ἐρίπναις,
Βάκχον ἀνευάζοντες· ἑλισσομένων δὲ χορείῃ
αἰγείη κροτάλιζε θοῷ σκιρτήματι χηλή.

καὶ Σεμέλη κατ' Ὄλυμπον ἔτι πνείουσα κεραυνοῦ
αὐχένα γαῦρον ἄειρε καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·

„Ἥρη, ἐσυλήθης· Σεμέλης τόκος ἐστὶν ἀρείων·
Ζεὺς ἐμὸν υἷα λόχευσε καὶ ἀντ' ἐμέθεν πέλε μήτηρ,
σπεῖρε πατὴρ καὶ ἔτικτε, τὸν ἤροσεν, αὐτοτόκος δὲ
γαστρὶ νόθῃ τέκε παῖδα, φύσιν δ' ἤλλαξεν ἀνάγκης.

Βάκχος Ἐνυαλίου πέλε φέρτερος· ὑμέτερον γὰρ
ἤροσε μοῦνον Ἄρηα καὶ οὐ τεκνώσατο μηρῷ.
Θήβη δ' Ὀρτυγίης κλέος ἔκρυφεν· οὐρανίη γὰρ
λάθριον Ἀπόλλωνα διωκομένη τέκε Λητώ·
Λητὼ Φοῖβον ἔτικτε, καὶ οὐκ ὤδινε Κρονίων·
Ἑρμείαν τέκε Μαῖα, καὶ οὐκ ἐλόχευσεν ἀκοίτης·
ἀμφαδίην δ' ἐμὸν υἷα πατὴρ τέκεν. ἆ μέγα θαῦμα,
δέρκεο σῆς Διόνυσον ἐν ἀγκαλίδεσσι τεκούσης
πήχεϊ παιδοκόμῳ περικείμενον· ἀενάου δὲ
πανταμίη κόσμοιο, θεῶν πρωτόσπορος ἀρχή,
παμμήτωρ, Βρομίου τροφὸς ἔπλετο· νηπιάχῳ γὰρ
Βάκχῳ μαζὸν ὄρεξε, τὸν ἔσπασεν ὑψιμέδων Ζεύς.
τίς Κρονίδης ὤδινε, τίς ἔτρεφεν Ἄρεα Ῥείη
παῖδα τεόν; Κυβέλη δὲ φατιζομένη σέο μήτηρ
Ζῆνα τέκεν καὶ Βάκχον ἀνέτρεφεν εἰν ἑνὶ κόλπῳ·
ἀμφοτέρους ἀνάειρε καὶ υἱέα καὶ γενετῆρα.
οὐδὲ τόκῳ Σεμέλης ἀπάτωρ Ἥφαιστος ἐρίζοι
ἄσπορος ἐκ γενετῆρος, ὃν αὐτογόνος τέκεν Ἥρη
λεπταλέων σκάζοντα ποδῶν ἑτεραλκέι ταρσῷ,
μητρῴην ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντα λοχείην.
οὐ Σεμέλῃ πέλε Μαῖα πανείκελος, ἧς πάις Ἑρμῆς
ἰσοφανὴς δολόεις κεκορυθμένος, οἷά περ Ἄρης,
Ἥρην ἠπερόπευσεν, ἕως γλάγος ἔσπασε μαζῶν.
εἴξατέ μοι· Σεμέλη γὰρ ἑὸν πόσιν ἔλλαχε μούνη
τὴν αὐτὴν ἀρόωντα καὶ ὠδίνοντα γενέθλην.
ὀλβίστη Σεμέλη χάριν υἱέος· ἡμέτερος γὰρ
νόσφι δόλου Διόνυσος ἐλεύσεται εἰς χορὸν ἄστρων
αἰθέρα ναιετάων πατρώιον, ὅττι θεαίνης
τοσσατίης ὑπέδεκτο θεοτρεφέος γάλα θηλῆς·
ἵξεται αὐτοκέλευστος ἐς οὐρανόν, οὐδὲ χατίζει
Ἡραίοιο γάλακτος ἀρείονα μαζὸν ἀμέλξας."
εἶπεν ἀγαλλομένη καὶ ἐν αἰθέρι· χωομένη δὲ

Ζηνὸς ἀνεπτοίησε δάμαρ μετανάστιον Ἰνώ,
ἀπροϊδὴς Ἀθάμαντος ἐπιβρίσασα μελάθρῳ,
εἰσέτι κουρίζοντι χολωομένη Διονύσῳ.
ἐκ θαλάμου δὲ φυγοῦσα διέδραμε δύσγαμος Ἰνὼ
τρηχαλέας ἀπέδιλος ἐπισκαίρουσα κολώνας
ἴχνος ἀκηρύκτοιο μετεσσυμένη Διονύσου·
φοιταλέη δὲ βέβηκε δι' οὔρεος ἄγκεα νύμφη,
ἄχρι χαραδρήεσσαν ἐδύσατο Δελφίδα Πυθώ·
καὶ μόγις ἴχνος ἔκαμψε δρακοντοβότῳ περὶ λόχμῃ
ἄσχετα παιφάσσουσα· κατὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
πενθαλέον κήρυκα διαρρήξασα χιτῶνα
αἰνομανὴς πεφόρητο· νοοπλάγκτοιο δὲ νύμφης
οἰμωγὴν ἀίων ἑτερόθροον ἔτρεμε ποιμήν.
πολλάκι θεσπεσίῃ τριποδήιδι σύμπλοκον ἕδρῃ
αὐχμηραῖς τριέλικτον ὄφιν σπειρηδὸν ἐθείραις
ἥρμοσε, λυσσαλέῳ δὲ περισφίγξασα καρήνῳ
μηκεδανὴν μίτρωσε δρακοντείῳ τρίχα δεσμῷ·
παρθενικὰς δ' ἐδίωκε θεωρίδας. οὐ τότε λοιβή,
οὐδὲ θυηπολίη μεταδήμιος, οὐ παρὰ νηῷ
Δελφὸς ἀνὴρ ἐχόρευε· τανυπλέκτοιο δὲ κισσοῦ
γυιοβόροις ἕλικεσσιν ἐμαστίζοντο γυναῖκες.
θηρητὴρ δ' ἀλέεινεν ἰδὼν ὀρεσίδρομον Ἰνὼ
καλλείψας σταλίκων λίνεον δόλον· ὑψιλόφου δὲ
αἰπόλος ἤλασεν αἶγας ὑπὸ πτύχα φωλάδα πέτρης·
καὶ βόας ἱδρώοντας ὑπὸ ζυγόδεσμον ἐλαύνων
ἅλμασιν Ἰνῴοισι γέρων ἔφριξεν ἀροτρεύς.
καὶ χθονίης φρίξασα βοῆς ἀλλόθροον ἠχὼ
Πυθιὰς ὀμφήεσσα δι' οὔρεος ἔτρεχε κούρη,
ἠθάδα σεισαμένη κεφαλῇ Πανοπηίδα δάφνην·
δυσαμένη δὲ κάρηνα βαθυκρηπῖδος ἐρίπνης
Δελφικὸν ἄντρον ἔναιε φόβῳ λυσσώδεος Ἰνοῦς.
ἀλλὰ διεσσυμένη πολυκαμπέος ἔνδιον ὕλης

οὐ λάθεν Ἀπόλλωνα πανόψιον· ἄγχι δὲ λόχμης
οἰκτείρων ταχὺς ἦλθε, καὶ εἰς βροτὸν εἶδος ἀμείψας
νύμφης ἐγγὺς ἵκανε, καὶ ἀκρότατον δέμας Ἰνοῦς
φειδομέναις παλάμῃσι * * *
* * πετάλοισι σοφῆς ἐπλέξατο δάφνης,
καί οἱ νήδυμον ὕπνον ἐπήγαγεν· ἀμβροσίῃ δὲ
ὑπναλέης ἔχρισεν ὅλον χρόα λυσσάδος Ἰνοῦς
λυσιπόνῳ ῥαθάμιγγι μεμηνότα γυῖα διαίνων.
καὶ χρόνον αὐτόθι μίμνεν ἔσω Παρνησσίδος ὕλης
τέτρατον εἰς λυκάβαντα, καὶ ὀμφαίῃ παρὰ πέτρῃ
εἰσέτι νηπιάχοιο χοροὺς ἱδρύσατο Βάκχου
Φοίβου μαντοσύνῃσι· σὺν ἀγρύπνοισι δὲ πεύκαις
Κωρυκίδες θυόεντα μετέστιχον ὄργια Βάκχαι,
καὶ ζαθέαις παλάμῃσιν ἀλεξητήρια λύσσης
φάρμακα συλλέξαντο καὶ ἰήσαντο γυναῖκα.
κεκλομένου δ' Ἀθάμαντος ὀπάονες ἦσαν ἀλῆται
πάντοθι μαστεύοντες· ὀριπλανέες δὲ καὶ αὐταὶ
δμωίδες ἐστιχόωντο πολυστρέπτοισι πορείαις
διζόμεναι περίφοιτον ἀπευθέος ἴχνος ἀνάσσης
πλαζομένης ἀκίχητα· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
στυγνὸς ἐρευθιόωσαν ὄνυξ ἤμυσσε παρειήν,
καὶ ῥοδέοις ἐκόρυσσον ἑκούσια δάκτυλα μαζοῖς·
καὶ πολὺν οἰμωγῇσι δι' ἄστεος ἦχον ἰάλλων
πενθαλέης ὀλόλυξε βεβυσμένος οἶκος ἀνάγκης·
καὶ πλέον αἰολόμητις ἐδέχνυτο Μύστις ἀνίην,
εἶχε δὲ διπλόον ἄλγος ἀλωομένης ἔτι δειλῆς
Ἰνοῦς τλησιπόνοιο καὶ ἁρπαμένου Διονύσου.
οὐ μὲν ἄναξ Ἀθάμας κινυρὴν ὠδύρετο νύμφην,
ἀλλὰ λιπὼν ἄμνηστον ἀκηρύκτου πόθον Ἰνοῦς
δισσοτόκου Νεφέλης προτέρης μετὰ δέμνια νύμφης
ἁβρὰ βαθυζώνοιο μετέστιχε λέκτρα Θεμιστοῦς,
καὶ τρίτον εἰς ὑμέναιον ἄγων Ὑψηίδα κούρην

Ἰνοῦς ῥῖψεν ἔρωτα· καὶ ὡς τροφὸς ἁβρὸν ἀθύρων
ὑψιπόρῳ στροφάλιγγι μετάρσιον ἠέρι πέμπων
κούφισε παππάζοντα παρηγορέων Μελικέρτην·
καί οἱ δακρυχέοντι γαλακτοφόρου περὶ θηλῆς
ἄρσενα μαζὸν ὄρεξε, πόθον δ' ἀνέκοψε τεκούσης.
ἐκ λεχέων δ' Ἀθάμαντος ἀνηέξησε Θεμιστὼ
υἱέας εὐθώρηκας ἀλεξητῆρας ἐνυοῦς
Σχοινέα καὶ Λεύκωνα, νέην εὐήνορα φύτλην,
πρωτοτόκοις ὠδῖσιν· ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ μήτηρ
ξυνῆς δισσὰ γένεθλα μιῆς βλάστημα λοχείης
γείνατο Πορφυρίωνα καὶ ἔτρεφε πίονι μαζῷ
Πτῷον ἀλεξικάκοιο θάλος παιδήιον ἥβης,
ἄμφω τηλυγέτους καὶ ὁμήλικας, οὓς ποτε μήτηρ
μητρυιῆς ἅτε παῖδας ἀπηλοίησε Θεμιστώ,
δίπτυχον ἀγλαόπαιδος ὀιομένη γένος Ἰνοῦς.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΔΕΚΑΤΟΝ.

Καὶ δεκάτῳ μανίην Ἀθαμαντίδα καὶ δρόμον Ἰνοῦς
ὄψεαι εἰς ἁλὸς οἶδμα σὺν ἀρτιτόκῳ Μελικέρτῃ.

Ὣς ἣ μὲν φονίη παιδοκτόνος ἔπλετο μήτηρ
μαινομένη· τεκέων δὲ πατὴρ ὑπὸ μάρτυρι ποινῇ,
ὅττι γονῆς ὀλέτειραν ὁμέστιον εἶχε Θεμιστώ,
οἰστρηθεὶς Ἀθάμας μανιώδεϊ Πανὸς ἱμάσθλῃ
ποίμνης εἰς μέσον ἦλθε, καὶ ὡς θεράποντας ἱμάσσων
εἰροπόκων ἐδίωκεν ἀναίτια πώεα μήλων·
καὶ μίαν ἠέρταξεν, ἑὴν ἅτε σύζυγα νύμφην,
σὺν διδύμοις βρεφέεσσι νεογλαγέων ἐπὶ μαζῶν·
αἶγα λαβών· λασίους δὲ πόδας σφηκώσατο δεσμῷ
διχθαδίῳ· λύσας δὲ παρ' ἰξύϊ κυκλάδα μίτρην
σφιγγόμενον μάστιζε δέμας ψευδήμονος Ἰνοῦς,
μὴ νοέων νόθον εἶδος. ἀεὶ δέ οἱ ἔνδον ἀκουῆς
Πανιάδος Κρονίης ἐπεβόμβεε δοῦπος ἱμάσθλης·
πολλάκι δ' ἀστήρικτος ἑῶν ἀνεπάλλετο θώκων
οὔασι ταρβαλέοισι δεδεγμένος ἆσθμα δρακόντων.
πυκνὰ δὲ τόξα τίταινε, βέλος δ' ἐπὶ κυκλάδι νευρῇ
εἰς κενεὸν σκοπὸν εἶλκεν ἀνούτατον ἠέρα βάλλων.
Ταρταρίης δ' ὀφιῶδες ἰδὼν ἴνδαλμα θεαίνης
πάλλετο δειμαίνων ἑτερόχροα φάσματα μορφῆς,
ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα μάρτυρα λύσσης,
ὀφθαλμοὺς μεθύοντας ἀπειλητῆρας ἑλίσσων.

καί οἱ ὀπιπεύοντι πολυπλανέεσσιν ἐρωαῖς
ὄμματα φοινίσσοντο· διὰ κροτάφοιο δὲ λεπταὶ
ἀσταθέος μήνιγγες ἐδινεύοντο καρήνου.
ὤλετο δὲ ψυχῆς τρίτατον λάχος· ἀπλανέες γὰρ
ἄφρονος ἐγκεφάλοιο μετατρωπῶντο μενοιναί,
καὶ σφαλεραῖς ἕλίκεσσιν ἐβακχεύθησαν ὀπωπαὶ
ἀνέρος οἰστρηθέντος· ἀπεπλάζοντο δὲ χαῖται
σειόμεναι περὶ νῶτον ἀκερσεκόμοιο καρήνου.
καὶ στόμα οἱ βάμβαινε, καὶ ἠέρι χείλεα λύσας
πέμπεν ἀσημάντων ἐπέων ἑτερόθροον ἠχώ.
καὶ προτέρας βιότοιο μεληδόνας ἥρπασαν ὁρμαὶ
Εὐμενίδων, καὶ γλῶσσα βαρύνετο θυιάδι φωνῇ·
παπταίνων δ' ἑλικηδὸν ὑπὸ στροφάλιγγι προσώπου
αὐτοφυὲς νόθον εἶδος ἀθηήτοιο Μεγαίρης
οἰστρομανὴς Ἀθάμας ἑτερόφρονι σείετο παλμῷ·
καὶ βλοσυρῆς ἀπὸ χειρὸς ἀμερσινόοιο θεαίνης
ἁρπάξαι μενέαινεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·
γυμνώσας δὲ μάχαιραν Ἐριννύος ἀντία κόρσης
ἤθελε Τισιφόνης ὀφιώδεα βόστρυχα τέμνειν.
καὶ κενεοῖς ὀάροισιν ὁμίλεε γείτονι τοίχῳ
παπταίνων σκιόεσσαν ἐπίκλοπον εἰκόνα μορφῆς
Ἀρτέμιδος, καὶ κοῦφον ἰδὼν εἴδωλον ὀπωπαῖς
φάσμασιν ἀντιτύποισιν ἐς ἵμερον ἤλυθεν ἄγρης.
ὀψὲ δὲ ποικιλόδακρυς ἔτος μετὰ τέτρατον Ἰνὼ
νόστιμος εἰς δόμον ἦλθεν· ὀπιπεύουσα δὲ νύμφη
καὶ πόσιν οἰστρηθέντα καὶ ἀρσενόπαιδα Θεμιστὼ
διπλόον ἄλγος ἔδεκτο. καὶ οὐ γίνωσκεν ἀκοίτης
εὐνέτιν ἀθρήσας χρονίην παλινόστιμον Ἰνώ·
ἀλλὰ πόθον ταχύγουνος ἔχων κεμαδοσσόον ἄγρης
εἰς σκοπιὰς ἤιξε θυελλήεντι πεδίλῳ
υἱὸν ἰδὼν ἅτε θῆρα κερασφόρον· ἰθυτενὲς δὲ
τόξον ἔχων ἀκίχητος ἐπεσκίρτησε Λεάρχῳ,

ὑψίκερων ἔλαφον δοκέων ψευδήμονι μορφῇ,
θηρείοις μελέεσσιν ὁμοίιον· αὐτὰρ ὁ φεύγων
ταρβήεις πεπότητο θοώτερα γούνατα πάλλων.
χερσὶ δὲ λυσσαλέῃσιν ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων
παιδοφόνῳ νέον υἷα πατὴρ ἐπέδησε βελέμνῳ·
καὶ κεφαλὴν ἄγνωστον ἀπηλοίησε μαχαίρῃ
φάσματι νεβρωθεῖσαν· ἀσημάντου δὲ προσώπου
αἱμαλέης ἐγέλασσε γενειάδος ἄκρον ἀφάσσων,
ἀμφαφόων ἅτε θῆρα, καὶ ἔδραμεν ἅλματι λύσσης
παιδὸς ἔτι σπαίροντος ἀτυμβεύτοιο Λεάρχου
μητέρα μαστεύων, στροφάδας δ' ἐλέλιξεν ὀπωπάς.
οὐδέ τις ἀμφιπόλων σχεδὸν ἤιε· φοιταλέος δὲ
ἑπταμύχου θαλάμοιο διέστιχεν ὠκέι ταρσῷ
κικλήσκων ἑὸν υἷα, τὸν ἔκτανεν. ἐν δὲ μελάθρῳ
νήπιον ἀρτικόμιστον ἐσαθρήσας Μελικέρτην

* * * * * *

στηρίξας δὲ λέβητα πυρίπνοον ἐσχαρεῶνι
εἰς μέσον υἱέα θῆκεν, ἀναπτομένοιο δὲ πυρσοῦ
φοίνιος ὑδατόεντι λέβης ἐπεπάφλασεν ἀτμῷ.
παππάζων δ' ἰάχησε νέος πάις, οὐδέ τις αὐτῷ
ἀμφιπόλων χραίσμησεν· ἀελλήεσσα δὲ μήτηρ
ἡμιδαῆ πυρίκαυτον ἀφαρπάξασα λεβήτων
ἅλμασι φοιταλέοισι ποδήνεμος ἔτρεχεν Ἰνώ·
καὶ Λευκοῦ πεδίοιο διατμήγουσα κονίην
Λευκοθέη πεφάτιστο φερώνυμος. ἐκ δὲ μελάθρου
αἰνομανὴς Ἀθάμας ἀνεμώδεα γούνατα πάλλων
ὠκυτέρην ἐδίωκε μάτην ὀρεσίδρομον Ἰνώ.
ἀλλ' ὅτε οἱ σχεδὸν ἦλθε πολυπτοίητος ἀκοίτης
ἄστατον ἴχνος ἔχων σφαλερῷ ποδί, δὴ τότε δειλὴ
ἀγχιπόρῳ στήσασα διαινόμενον πόδα πόντῳ
παιδὶ φιλοθρήνῳ κινυρὴν βρυχήσατο φωνήν,
μεμφομένη Κρονίωνα καὶ ἄγγελον υἱέα Μαίης·

„καλά μοι, Ἀργικέραυνε, πόρες θρεπτήρια Βάκχου·
ἡμιδαῆ σκοπίαζε συνήλικα παῖδα Λυαίῳ·
ἢν ἐθέλῃς, πρήνιξον ἀφειδέι σεῖο κεραυνῷ
μητέρα καὶ νέον υἷα, τὸν ἔτρεφον εἰν ἐνὶ κόλπῳ
σύντροφον ὑμετέροιο θεηγενέος Διονύσου.
τέκνον, ἀναγκαίη μεγάλη θεός· εἰς τίνα φεύγεις;
ποῖον ὄρος δέχεταί σε πεφυγμένον ἐγγύθι πόντου;
τίς σκοτίῳ κενεῶνι κατακρύψει σε Κιθαιρών;
τίς βροτὸς οἰκτείρει σε, τὸν οὐ γενέτης ἐλεαίρει;
ἢ ξίφος ἢ σε θάλασσα δεδέξεται· εἴπερ ἀνάγκη,
λώιον ἐν πελάγεσσι δαμήμεναι ἠὲ μαχαίρῃ.'
οἶδα, πόθεν τόδε πῆμα τεῇ κεκύλιστο τεκούσῃ,
οἶδα, πόθεν· Νεφέλη γὰρ Ἐριννύας εἰς ἐμὲ πέμπει,
ὄφρα θάνω κατὰ πόντον, ὅπῃ πέσε παρθένος Ἕλλη.
ἔκλυον ἠερόθεν πεφορημένον εἰς χθόνα Κόλχων
ἅρπαγος ἀρνειοῖο μετήορον ἡνιοχῆα
Φρίξον ἔτι ζώειν μετανάστιον· αἴθε καὶ αὐτὸς
χρυσοπόκου κριοῖο μετάρσιον οἶμον ὁδεύοι
υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις ἀλυσκάζων Μελικέρτης·
αἴθε δὲ καὶ μετὰ Φοῖβον ἐποικτείρων σέθεν Ἰνὼ
ξεινοδόκος Γλαύκοιο Ποσειδάων σε σαώσῃ.
δείδια, μὴ μετὰ πότμον ἀτυμβεύτοιο Λεάρχου
νεκρὸν ἄθαπτον ἄδακρυν ὀλωλότα καὶ σὲ νοήσω
αἱμαλέῃ γενετῆρος ἐπισπαίροντα μαχαίρῃ.
σπεῦδε φυγεῖν Ἀθάμαντα μεμηνότα, μηδὲ νοήσῃς
παιδοφόνον γενετῆρα τεῆς ὀλετῆρα τεκούσης.
δέξο με καὶ σύ, θάλασσα, μετὰ χθόνα· δέχνυσο, Νηρεῦ,
χειρὶ φιλοξείνῳ μετὰ Περσέα καὶ Μελικέρτην·
δέχνυσο καὶ Δανάης μετὰ λάρνακα σύμπλοον Ἰνώ.
ἄξια δυσσεβίης καὶ ἐγὼ πάθον, ὅττι καὶ αὐτὴν

ἄσπορον ἡμετέρην γενεὴν ποίησε Κρονίων,
ἄσπορον ὡς ἐτέλεσσα φερέσβιον αὔλακα γαίης·
μητρυιή ποτ᾽ ἐοῦσα νόθην Ἀθαμαντίδα φύτλην
ἀμῆσαι προβέβουλα, καὶ εἰς ἐμὲ χώεται Ἥρη
μητρυιὴ γεγαυῖα νεοτρεφέος Διονύσου."
ὣς φαμένη τρομεροῖσιν ὑπ᾽ ἴχνεσιν ἥλατο πόντῳ
κραιπνὰ κυβιστήσασα σὺν υἱέι· Λευκοθέην δὲ
πεπταμέναις παλάμῃσιν ἐδέξατο Κυανοχαίτης
δαίμοσιν ὑγροπόροισιν ὁμέστιον· ἔνθεν ἀρήγει
ναύταις πλαζομένοισι, καὶ ἔπλετο ποντιὰς Ἰνὼ
Νηρεῒς ἀφλοίσβοιο κυβερνήτειρα γαλήνης.
τὴν μὲν ἄναξ Κρονίδης ἐπεδείκνυε μητρὶ Λυαίου,
ὅττι χάριν Βρομίοιο θεὰ πέλεν· ἡ δὲ χαρεῖσα
γνωτῇ ποντοπόρῳ φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
„Ἰνώ, πόντον ἔχεις, Σεμέλη λάχε κύκλον Ὀλύμπου·
εἶξον ἐμοί· Κρονίδην γὰρ ἐμῆς ἀροτῆρα γενέθλης
ἀθάνατον πόσιν ἔσχον, ἐμῆς ὠδῖνα λοχείης
ἀντ᾽ ἐμέθεν τίκτοντα, σὺ δὲ χθονίῳ παρακοίτῃ
νυμφεύθης Ἀθάμαντι τεῆς ὀλετῆρι γενέθλης.
σὸς πάις ἔλλαχε πόντον, ἐμὸς τόκος αἰθέρα ναίων
ἵξεται εἰς Διὸς οἶκον ὑπέρτερον· οὐ γὰρ ἐίσκω
οὐράνιον Διόνυσον ὑποβρυχίῳ Μελικέρτῃ."
τοῖα μὲν αἰθερίη Σεμέλη μυθήσατο νύμφη
γνωτῆς κερτομέουσα θαλασσονόμον βίον Ἰνοῦς.
τόφρα δὲ καὶ Διόνυσος ὑπὸ κλίμα Λυδὸν ἀρούρης
εὔια δινεύων Κυβεληίδος ὄργανα Ῥείης
ἤνθεε μῆκος ἔχων, ὅσον ἤθελεν· ὑψιπόρου δὲ
φεύγων Ἠελίοιο μεσημβρίζουσαν ἱμάσθλην
ἥσυχα παφλάζοντι δέμας φαίδρυνε λοετρῷ
Μῃονίου ποταμοῖο, χαριζόμενος δὲ Λυαίῳ
Πακτωλὸς κελάρυζε χέων χρυσόσπορον ὕδωρ

πορφυρέαις ψαμάθοισι, βαθυπλούτων δὲ μετάλλων
ἀφνειῷ κεκύλιστο βυθῷ χρυσούμενος ἰχθύς.
καὶ Σάτυροι παίζοντες ἐν ἠέρι ταρσὰ μεθέντες
εἰς ποταμὸν προχέοντο κυβιστητῆρι καρήνῳ,
ὧν ὃ μὲν αὐτοφόρητος ἐνήχετο χερσὶν ἐρέσσων
πρηνὴς ἐν ῥοθίοισι, καὶ οἴδμασιν ἴχνος ἐρείσας
ποσσὶν ὀπισθοτόνοισι ῥυηφενὲς ἔσχισεν ὕδωρ·
καί τις ὑποβρυχίων κατεδύσατο βένθος ἐναύλων
νειόθι μαστεύων νεπόδων ἑτερόχροον ἄγρην,
τυφλὴν νηχομένοισιν ἐπ᾽ ἰχθύσι χεῖρα τιταίνων,
καὶ βυθὸν αὖθις ἔλειπε, καὶ ἰχθύας ὤρεγε Βάκχῳ
ἰλύι φοινίσσοντας ἐχεκτεάνου ποταμοῖο·
συμπλέγδην δὲ πόδεσσιν ἀρηρότα ταρσὰ συνάπτων
κυφὸς ἐριδμαίνων Σατύρῳ Σειληνὸς ἀλήτης
κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπεσκίρτησε ῥεέθρῳ
ὑψόθεν εἰς βαθὺ λαῖτμα, καὶ ἰλύος ἥπτετο χαίτη,
καὶ διδύμους στίλβοντι πόδας στηρίξατο πηλῷ
ὄλβον ἐυψηφῖδα μεταλλεύων ποταμοῖο·
καί τις ἐνὶ προχοῇσι μετάφρενον ἠέρι φαίνων
ἄβροχον ὦμον ἔλειπε δι᾽ ὕδατος, ἰσχία βάπτων
ἀγχιβαθὴς ἀτίνακτος· ὃ δ᾽ οὔατα γυμνὰ τιταίνων
χεύματι μαρμαρέῳ λασίους ἐδιήνατο μηρούς,
καὶ ῥόον αὐτοέλικτος ἐμάστιε σύμφυτος οὐρή.
καὶ θεὸς ὀρθώσας κεφαλὴν καὶ στέρνα πετάσσας
χεῖρας ἐρετμώσας χρυσέην ἐχάραξε γαλήνην·
καὶ ῥόδον αὐτοτέλεστον ἀκύμονες ἔπτυον ὄχθαι,
καὶ κρίνον ἐβλάστησε, καὶ ἠόνας ἔστεφον Ὧραι
Βάκχου λουομένοιο, καὶ ἀστράπτοντι ῥεέθρῳ
ἄπλοκα κυανέης ἐρυθαίνετο βόστρυχα χαίτης.
καί ποτε θηρεύων ὑπὸ φυλλάδα δάσκιον ὕλης
ἥλικος ἠιθέοιο ῥοδώπιδι θέλγετο μορφῇ.
ἤδη γὰρ Φρυγίης ὑπὸ δειράδα κοῦρος ἀθύρων

Ἄμπελος ἠέξητο, νεοτρεφὲς ἔρνος Ἐρώτων·
οὐδέ οἱ ἁβρὸς ἴουλος ἐρευθομένοιο γενείου
ἄχνοα χιονέης ἐχαράσσετο κύκλα παρειῆς,
ἥβης χρύσεον ἄνθος· ὀπισθοπόροιο δὲ χαίτης
βότρυες ἑλικόεντες ἐπ' ἀργυφέων θέον ὤμων
ἀπλεκέες, λιγυρῷ δὲ συναΐσσοντες ἀήτῃ
ἄσθματι κουφίζοντο· παρελκομένων δὲ κομάων
ἀκροφανὴς ἀνέτελλε μέσος γυμνούμενος αὐχὴν
καὶ σέλας ἠκόντιζε λιπόσκιος, οἷά τε λάμπει
μεσσοφανὴς νέφος ὑγρὸν ἀνασχίζουσα Σελήνη·
καὶ στόματος ῥοδέοιο μελίπνοος ἔρρεε φωνή·
ἐκ μελέων δ' ὅλον εἶαρ ἐφαίνετο· νεισσομένου δὲ
ἐκ ποδὸς ἀργυφέοιο ῥόδων ἐρυθαίνετο λειμών·
εἰ δὲ βοογλήνων φαέων εὐφεγγέι κύκλῳ
ὀφθαλμοὺς ἐλέλιξεν, ὅλη σελάγιζε Σελήνη.
τὸν μὲν ἔχων Διόνυσος ὁμέψιον ἁβρὸν ἀθύρων
εἴρετο θαμβαλέην προχέων ἐπὶ κάλλεϊ φωνὴν
ὡς βροτός, ἀθανάτην δὲ δολοπλόκος ἔκρυφε μορφήν·
„τίς σε πατὴρ ἐφύτευσε; τίς οὐρανίη τέκε γαστήρ;
τίς Χαρίτων σε λόχευσε; τίς ἤροσε καλὸς Ἀπόλλων;
εἰπέ, φίλος, μὴ κρύπτε τεὸν γένος· εἰ μὲν ἱκάνεις
ἄπτερος ἄλλος Ἔρως βελέων δίχα, νόσφι φαρέτρης,
τίς μακάρων σε φύτευσε παρευνάζων Ἀφροδίτῃ;
καὶ γὰρ ἐγὼ τρομέω σέο μητέρα Κύπριν ἐνίψαι,
μὴ γενέτην Ἥφαιστον ἢ Ἄρεα σεῖο καλέσσω.
εἰ δὲ σύ, τὸν καλέουσιν, ἀπ' αἰθέρος ἤλυθες Ἑρμῆς,
δεῖξον ἐμοὶ πτερὰ κοῦφα καὶ ἔμπνοα ταρσὰ πεδίλων.
πῶς μεθέπεις ἄτμητον ἐπήορον αὐχένι χαίτην;
μὴ σύ μοι αὐτὸς ἵκανες ἄτερ κιθάρης, δίχα τόξου,
Φοῖβος ἀκερσεκόμης κεχαλασμένα βόστρυχα σείων;
εἰ Κρονίδης με φύτευσε, σὺ δὲ χθονίης ἀπὸ φύτλης
βουκεράων Σατύρων μινυώριον αἷμα κομίζεις,

ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, θεῷ βροτός· οὐ γὰρ ἐλέγξει
οὐράνιον τεὸν εἶδος Ὀλύμπιον αἷμα Λυαίου.
ἀλλὰ τί κικλήσκω σε μινυνθαδίης ἀπὸ φύτλης;
γινώσκω τεὸν αἷμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·
Ἠελίῳ σε λόχευσε παρευνηθεῖσα Σελήνη
Ναρκίσσῳ χαρίεντι πανείκελον· αἰθέριον γὰρ
εἴκελον εἶδος ἔχεις κεραῆς ἴνδαλμα Σελήνης.“
τοῖον ἔπος κατέλεξε. νέος δ' ἠγάλλετο μύθῳ
κυδιόων, ὅτι κάλλος ὑπέρβαλεν ἥλικος ἥβης
εἴδεϊ φαιδροτέρῳ. καὶ ὀρειάδος ἔνδοθι λόχμης
εἰ μέλος ἔπλεκε κοῦρος, ἐτέρπετο Βάκχος ἀκούων,
εἰ μέλος αὖθις ἔπαυσεν, ἀμειδέας ἔσχε παρειάς·
εἰ Σάτυρος παρὰ δαῖτα φιλοσκάρθμοιο τραπέζης
τύμπανα χερσὶν ἔτυπτε περίκροτον ἦχον ἀράσσων,
καὶ νέος ἐκτὸς ἔην μεθέπων ἐλαφηβόλον ἄγρην,
κούρου μὴ παρεόντος ἀναίνετο δίκτυπον ἠχώ·
εἴ ποτε Πακτωλοῖο παρ' ἀνθεμόεντι ῥεέθρῳ
δηθύνων ἀνέμιμνεν, ὅπως ἐπιδόρπιον ἥκοι
αὐτὸς ἑῷ βασιλῆϊ φέρων γλυκερώτερον ὕδωρ,
κούρου νόσφι μένοντος ἱμάσσετο Βάκχος ἀνίῃ·
εἰ λιγὺν αὐλὸν ἔγειρε Λιβυστίδος ὄργανον ἠχοῦς,
οἰδαλέῃ φύσημα παρηΐδι λεπτὸν ἰάλλων,
Μυγδόνος αὐλητῆρος ὀίετο Βάκχος ἀκούειν,
ὃν τέκε θεῖος Ὕαγνις, ὃς εἰς κακὸν ἤρισε Φοίβῳ
τρητὸν ἐπιθλίβων διδυμόθροον αὐλὸν Ἀθήνης·
εἰ δέ τί οἱ δύσμορφον ἐπήρατον εἶχεν ὀπωπήν,
ἱμερόεν πέλε τοῦτο ποθοβλήτῳ Διονύσῳ,
φίλτερον ἡβητῆρος ὅλου χροός· εἰ δὲ καὶ ἄκρη
συμφερτὴ κεχάλαστο δι' ἰξύος ὄρθιος οὐρή,
καὶ μέλιτος γλυκεροῖο μελιχροτέρη πέλε Βάκχῳ·
καὶ πλόκαμοι ῥυπόωντες ἀκηδέστοιο καρήνου
αὐτοὶ μᾶλλον ἔτερπον ἐρωμανέοντος ὀπωπήν.

εἰ δὲ σὺν ἡβητῆρι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
κούρου φθεγγομένου πολυτερπέας εἶχεν ἀκουάς,
παυομένου δὲ νέοιο κατηφέας εἶχε παρειάς·
εἰ δὲ βαθυσκάρθμοιο πόνου πεφορημένος οἴστρῳ
Ἄμπελος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ,
καὶ Σατύρῳ παίζοντι συνέπλεκε χεῖρα χορεύων,
δόχμιόν ἐκ ταρσοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
Βάκχος ὀπιπεύων φθονερῇ δεδόνητο μερίμνῃ.
εἴ ποτε Σειληνοῖσιν ὁμίλεεν, εἴ τινι κούρῳ
ἥλικι θηρητῆρι συνέτρεχεν εἰς δρόμον ἄγρης,
ζηλήμων Διόνυσος ἐρήτυε, μή τις ὀϊστῷ
βλήμενος ἰσοτύπῳ φρενοθελγέι λάτρις Ἐρώτων
παιδὸς ἐλαφρονόοιο παραπλάγξειε μενοινήν,
καὶ νέον ἱμερόεντα μεταστήσειε Λυαίου,
ἀρτιθαλὴς ἅτε κοῦρος ὁμόχροονον ἥλικα τέρπων.
ἀλλ' ὅτε θύρσον ἄειρε καταντία λυσσάδος ἄρκτου
ἢ βριαρῷ νάρθηκι κατηκόντιζε λεαίνης,
εἰς δύσιν ὄμμα τίταινεν ἐς ἠέρα λοξὰ δοκεύων,
μὴ Ζεφύρου πνεύσειε πάλιν θανατηφόρος αὔρη,
ὡς πάρος ἡβητῆρα κατέκτανε πικρὸς ἀήτης
δίσκον ἀκοντιστῆρα καταστρέψας Ὑακίνθου·
δείδιε, μὴ Κρονίδης ἐρασίπτερος ὄρνις Ἐρώτων
ἀπροϊδὴς ἀκίχητος ὑπὲρ Τμώλοιο φανείη
φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐς αἰθέρα παῖδα κομίζων,
Τρώϊον οἷά τε κοῦρον ἑῶν δρηστῆρα κυπέλλων·
ἔτρεμε καὶ δυσέρωτα κυβερνητῆρα θαλάσσης,
μὴ μετὰ Ταντταλίδην χρυσέων ἐπιβήτορα δίφρων
εἰς δρόμον ἠερόφοιτον ἄγων πτερόεσσαν ἀπήνην
Ἄμπελον ἁρπάξειεν ἐρωμανέων Ἐνοσίχθων.
ἤματι μὲν κεχάρητο συνέμπορος· ἄχνυτο δ' αἰεὶ
νυκτὸς ἐπερχομένης, ὅτε μηκέτι παιδὸς ἀκούων
οὔασι θελγομένοισιν ἐθήμονα δέχνυτο φωνήν,

277 Ῥείης ὀβριμόπαιδος ἐνὶ σπήεσσιν ἰαύων·
264 καὶ γλυκὺν εἶχεν ὄνειρον ὀνειροτόκων ἐπὶ λέκτρων,
265 καὶ φιλίους ὀάριζε νέῳ ψευδήμονι μύθους
μιμηλῆς ὀρόων σκιοειδέα φάσματα μορφῆς.
278 καί μιν ἰδὼν Σατύρων τις ἐθέλγετο θέσπιδι μορφῇ,
καὶ κρυφίην ἐρόεσσαν ὑποκλέπτων φάτο φωνήν·
„ἀνδρομέης κραδίης ταμίη, φιλοτήσιε Πειθώ,
μοῦνος ἐμοὶ νέος οὗτος ἐπήρατος ἵλαος εἴη·
καί μιν ἔχων, ἅτε Βάκχος, ὁμέψιον οὐ μενεαίνω
αἰθέρα ναιετάειν μετανάστιος, οὐ θεὸς εἶναι
ἤθελον, οὐ Φαέθων φαεσίμβροτος, οὐ πόθον ἕλκω
νέκταρος, ἀμβροσίης δ' οὐ δεύομαι· οὐκ ἀλεγίζω,
Ἄμπελος εἰ φιλέει με καὶ ἐχθαίρει με Κρονίων.“
ὣς ὃ μὲν ἀμφιέπων ὑποκάρδιον ἰὸν Ἐρώτων
κρυπτὸν ἀνηΰτησεν ἔπος ζηλήμονι φωνῇ,
θαύματι φίλτρον ἔχων κεκερασμένον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Εὔιος ἠιθέου βεβολημένος ἡδέι κέντρῳ
ἴαχε μειδιόων Κρονίδῃ δυσέρωτι τοκῆι·
„νεῦσον ἐμοὶ φιλέοντι μίαν χάριν, ὦ Φρύγιε Ζεῦ·
νηπιάχῳ μὲν ἔειπεν ἐμὴ τροφὸς εἰσέτι Ῥείη,
ὡς στεροπὴν Ζαγρῆι πόρες, προτέρῳ Διονύσῳ
εἰσέτι παππάζοντι τεὴν πυρόεσσαν ἀκωκὴν
καὶ βροντῆς κελάδημα καὶ ἠερίου χύσιν ὄμβρου,
καὶ πέλε δεύτερος ἄλλος ἔτι βρέφος ὑέτιος Ζεύς·
σεῖο δ' ἐγὼ πρηστῆρος ἀναίνομαι αἰθέριον πῦρ,
οὐ νέφος, οὐ βροντῆς ἐθέλω κτύπον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Ἡφαίστῳ πυρόεντι δίδου σπινθῆρα κεραυνοῦ,
Ἄρης σῶν νεφέων ἐχέτω θώρηκα καλύπτρην,
δὸς χάριν Ἑρμάωνι Διιπετέος χύσιν ὄμβρου,

καὶ στεροπὴν γενετῆρος ἀερτάσσειεν Ἀπόλλων·
μοῦνον ἐμοί, φίλε, * * *
* * * δῶμα φιλοσκάρθμῳ Διονύσῳ·
καλὸν ἐμοὶ Σεμέλης στεροπὴν ὀλέτειραν ἀείρειν,
μητροφόνοι σπινθῆρες ἀτερπέες εἰσὶ κεραυνοῦ.
ναίω Μαιονίην· τί γὰρ αἰθέρι καὶ Διονύσῳ;
κάλλος ἐμοῦ Σατύροιο φιλαίτερόν ἐστιν Ὀλύμπου.
εἰπέ, πάτερ, μὴ κρύπτε: τεὸς νέος ὅρκιος ἔστω·
αἰετὸς ὁππότε κοῦρον ὑπὸ σφυρὰ Τευκρίδος Ἴδης
φειδομένῳ κούφιζες ἐς οὐρανὸν ἅρπαγι ταρσῷ,
τηλίκον ἔλλαχε κάλλος ὁ βουκόλος, ὃν σὺ τραπέζῃ
αἰθερίῃ ξύνωσας ἔτι πνείοντα βοαύλων;
Ζεῦ πάτερ, ἱλήκοις, τανυσίπτερε· μή μοι ἐνίψῃς
Τρώϊον οἰνοχοῆα τεῶν δρηστῆρα κυπέλλων,
ὅττι φαεινοτέροιο φέρων ἀμάρυγμα προσώπου
Ἄμπελος ἱμερόεις Γανυμήδεος εἶδος ἐλέγχει·
Τμώλιος Ἰδαίου πέλε φέρτερος. εἰσὶ δὲ πολλαὶ
ἄλλων ἠιθέων ἐραταὶ στίχες, οὓς ἅμα πάντας,
ἢν ἐθέλῃς, ἀγάπαζε λιπὼν ἕνα παῖδα Λυαίῳ."
τοῖον ἔπος κατέλεξε πόθου δεδονημένος οἴστρῳ·
οὐχ οὕτω λασίης Μαγνησσίδος ἔνδοθεν ὕλης
παιδὸς ἐρωτοτόκου βεβολημένος ἡδέι κέντρῳ
βουκόλος Ἀδμήτοιο βόας ποίμαινεν Ἀπόλλων,
ὅσσον ἐπ' ἠιθέῳ φρένα τέρπετο Βάκχος ἀθύρων.
ἄμφω δ' ἐψιόωντο συνήλυδες ἔνδοθι λόχμης,
πῇ μὲν ἀκοντίζοντες ἐς ἠέρα θύρσον ἀλήτην,
πῇ δὲ παρὰ πλαταμῶνα λιπόσκιον, ἄλλοτε πέτραις
ἔστιχον ἀγρώσσοντες ὀρίτροφα τέκνα λεόντων·
καί ποτε μουνωθέντες ἐρημάδος ὑψόθεν ὄχθης
ἐν ψαμάθοις παίζοντες ἐυκροκάλου ποταμοῖο
ἀμφὶ παλαισμοσύνης φιλοπαίγμονος εἶχον ἀγῶνα·
τοῖσι μὲν οὐ τρίπος ἦεν ἀέθλιον, οὐδ' ἐπὶ νίκῃ

ἀνθεμόεις παρέκειτο λέβης, οὐ φορβάδες ἵπποι,
335 ἀλλὰ λιγυφθόγγων διδυμόθροος αὐλὸς Ἐρώτων.
ἀμφοτέροις δ' ἔρις ἦεν ἐπήρατος· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἵστατο μάργος Ἔρως πτερόεις ἐναγώνιος Ἑρμῆς,
στέμμα πόθου νάρκισσον ἐπιπλέξας ὑακίνθῳ.
339 ἄμφω δ' εἰς μέσον ἦλθον ἀεθλητῆρες ἐρώτων,
* * * * * *

347 καὶ παλάμην Βρομίου παλάμης περὶ καρπὸν ἑλίξας,
χερσὶ συναπτομέναις ἑτερόζυγον ἅμμα πιέζων,
διχθαδίῳ συνέεργεν ἀρηρότα δάκτυλα δεσμῷ,
350 δεξιτερὴν ἐθέλοντος ἐπισφίγγων Διονύσου.
340 καὶ παλάμας στεφανηδὸν ἑλιξάμενοι διὰ νώτου
ἀμφοτέρων σφίγξαντες ἐπ' ἰξύϊ δεσμὸν ἀγοστῶν
πλευρὰ διεσφήκωσαν ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ,
καὶ δέμας ἀλλήλων ἀνεκούφισαν ὑψόθι γαίης
χερσὶν ἀμοιβαίῃσι· καὶ ἥπτετο Βάκχος Ὀλύμπου
345 ἀμφὶ παλαισμοσύνης μελιηδέος, εἶχε δὲ δισσὴν
τερπωλὴν ἐρόεσσαν, ἀειρόμενος καὶ ἀείρων·
351 ἔνθα μὲν ἡβητῆρος ἐπ' ἰξύϊ χεῖρας ἑλίσσων
Βάκχος ἐρωμανέεσσι δέμας παλάμῃσι πιέζων
Ἄμπελον ἠέρταζεν, ὃ δὲ Βρομίοιο τυχήσας
κόψε ποδὸς κώληπα· καὶ Εὔιος ἡδὺ γελάσσας
355 ἥλικος ἠιθέοιο τυπεὶς ἁπαλόχροϊ ταρσῷ
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε κονίῃ·
καὶ χθονὶ κεκλιμένοιο θελήμονος ὑψόθι Βάκχου
γυμνῇ νηδύϊ κοῦρος ἐφίζανεν· αὐτὰρ ὃ χαίρων
ἐκταδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα χυθεὶς ἐπεκέκλιτο γαίῃ
360 γαστέρι κουφίζων γλυκερὸν βάρος· ἰθυτενὲς δὲ
ἄκρον ὑπὲρ ψαμάθοιο πεδοτριβὲς ἴχνος ἐρείσας
νῶτον ἀνῃώρησε μετάτροπον, ἠνορέην δὲ
φειδομένην ἀνέφηνεν, ἀμιλλητῆρι δὲ παλμῷ
χειρὸς ἀναινομένης ἀπεσείσατο φόρτον ἐρώτων·

πλευρὰ δὲ δοχμώσας, πελάσας δ' ἀγκῶνα κονίῃ
ἡβητὴρ πολύιδρις ἐπ' ἀντιπάλου θόρε νώτου
λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσιν, ὑπὲρ λαγόνος δὲ καθάψας
ἄκρα ποδὸς κώληπι, παρὰ σφυρὸν ἴχνος ἐρείσας,
γαστέρα διχθαδίῳ μεσάτην μιτρώσατο δεσμῷ,
πλευρὰ περιθλίβων, ὑπὸ γούνατι ταρσὸν ἑλίξας
ὄρθιον ἁπλωθέντα· κυλινδομένων δὲ κονίῃ
ἀμφοτέρων καμάτοιο προάγγελος ἔρρεεν ἱδρώς.
ὀψὲ δὲ νικηθέντος ἀνικήτου περ ἐόντος
Ζηνὸς ἀεθλητῆρος ἔχων μίμημα τοκῆος
νικήθη Διόνυσος ἑκούσιος, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ζεὺς μέγας αὐτοκύλιστος ἐπ' Ἀλφειοῖο παλαίων
ὤκλασεν Ἡρακλῆι θελήμονα γούνατα κάμψας.
τοῖος ἀγὼν τετέλεστο φιλέψιος· ἠιθέου δὲ
δίθροον αὐλὸν ἄεθλον ἐκούφισε τερπομένῃ χείρ.
καὶ νέος ἱδρώων φαιδρύνετο γυῖα ῥεέθρῳ
καὶ κόνιν ἱκμαλέην ἀπενίψατο· λουομένου δὲ
ἐκ χροὸς ἱδρώοντος ἐπήρατος ἔρρεεν αἴγλη.
οὐδὲ παλαισμοσύνης τελέσας γυιαλκέα νίκην
σύννομος ἡβητῆρος ἐπαύετο Βάκχος ἀθύρων,
ἀλλὰ ποδωκείης ἀνεμώδεα θῆκεν ἀγῶνα.
καὶ βαλίου κερόεντας ἄγων μνηστῆρας ἀγῶνος
πρώτῳ μὲν θέτο δῶρα Κυβηλίδος ὄργανα Ῥείης
κύμβαλα χαλκεόνωτα καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν·
νίκης δ' ἦεν ἄεθλα τὰ δεύτερα Πανὸς ἑταίρη
σύριγξ ἡδυέπεια καὶ ἠχήεσσα βοείη
χαλκοβαρής· τριτάτῳ δὲ τίθει Διόνυσος ἀθύρων
ψάμμον ἐρευθιόωσαν ἑτοιμοτάτου ποταμοῖο.
καὶ Βρόμιος σταδίῳ μεμερισμένον οὖδας ὁρίζων
δισσὰ τιταινομένης διεμέτρεεν ἄκρα κελεύθου
ὀρθώσας δεκάδωρον ἐπὶ χθονὶ σῆμα πορείης,
στήσας τέρμα δρόμου ταναὸν ξύλον· ἀντιπόρου δὲ

πῆξε τύπον βαλβῖδος ἐπ' ἠόνι θύρσον ἀείρας·
καὶ Σατύρους ὤτρυνεν ἀεθλεύειν περὶ νίκης.
ὀξὺ δὲ κεκλομένοιο φιλοσκάρθμοιο Λυαίου
Ληνεὺς πρῶτος ὄρουσε ποδήνεμος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Κισσὸς ἀερσιπόδης καὶ ἐπήρατος Ἄμπελος ἔστη·
καὶ ποδὸς ἰθυπόροιο πεποιθότες ὠκέι ταρσῷ
κεκριμένοι στοιχηδὸν ἐφέστασαν· ἐκ δαπέδου δὲ
ἄκρα χαρασσομένοιο μετάρσιον ἴχνος ἀείρας
Κισσὸς ἀελλήεντι ποδῶν κουφίζετο παλμῷ·
τοῦ μὲν ἐπειγομένοιο μετάφρενον ἄσθματι θάλπων
Ληνεὺς ἠερίῃσιν ἐπέτρεχε σύνδρομος αὔραις
ἀγχιφανὴς προθέοντος, ὀπισθοπόροιο δὲ ταρσοῦ
ἴχνεσιν ἴχνεα τύψε χυτῆς ψαύοντα κονίης·
καὶ τόσον ἀμφοτέρων ἀπελείπετο μέσσον ὁρίζων
* * * * * *
ὁππόσον ἱστοπόνοιο κανὼν πρὸς στήθεϊ κούρης
μεσσοφανὴς λάχε χῶρον ἀκαμπέι γείτονα μαζῷ.
καὶ τρίτος Ἄμπελος ἦεν ὀπίστερος· εἰσορόων δὲ
ζηλήμων Διόνυσος ἐτήκετο λοξὰ δοκεύων
διχθαδίους προθέοντας ἀεθλητῆρας ἀγώνων,
μή ποτε νικήσωσι καὶ Ἄμπελος ὕστερος ἔλθῃ·
ἀλλὰ θεὸς χραίσμησεν, ἐνιπνεύσας δέ οἱ ἀλκὴν
κοῦρον ἐυτροχάλοιο ταχίονα θῆκεν ἀέλλης·
καὶ διδύμων πρώτιστος ἀεθλοφόρων ἐν ἀγῶνι
σπερχομένων διερῇ μὲν ἐπ' ἠόνι γούνατα πάλλων
Κισσὸς ἐπωλίσθησε πεσὼν ψαμαθώδεϊ πηλῷ,
καὶ σφαλερὴ Ληνῆος ἐσύρετο γούνατος ὁρμὴ
ἂψ ἀνασειράζουσα ποδῶν δρόμον· ἀθλοφόροι δὲ
ἀμφότεροι λείποντο, καὶ Ἄμπελος ἥρπασε νίκην.
Σειληνοὶ δὲ γέροντες ἀνίαχον εὔιον ἠχὼ

νίκην ἠιθέοιο τεθηκότες· ἁβροκόμης δὲ
δέκτο νέος τὰ πρῶτα, τὰ δεύτερα δέχνυτο Ληνεὺς
ζῆλον ἔχων, φθονερὸν δὲ δόλον γίνωσκε Λυαίου
καὶ πόθον· αἰδομένῃ δὲ συνήλικας εἶδεν ὀπωπῇ
λοίσθια Κισσὸς ἄεθλα κατηφέι χειρὶ κομίζων.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ·
ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἑνδέκατον δὲ δόκευε καὶ ἱμερόεντα νοήσεις
Ἄμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἅρπαγι ταύρῳ.

Αὗτο δ' ἀγών· ἐρόεις δὲ νέος φιλοπαίγμονι νίκῃ
κυδιόων σκίρτησεν ὁμέψιος ἥλικι Βάκχῳ
εἰλιπόδην περὶ κύκλον ἀλήμονα ταρσὸν ἀμείβων,
δεξιτερὴν πάλλευκον ἐπικλίνων Διονύσῳ·
καί μιν ἰδὼν Ἰόβακχος ἀγήνορα δίζυγι νίκῃ
ποσσὶ περισκαίροντα φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
„σπεῦδε πάλιν, φίλε κοῦρε, ποδωκείης μετὰ νίκην
καὶ μετὰ δεύτερον ἆθλον ἔχειν τρίτον ἄλλον ἀγῶνα,
νηχομένῳ δ' ἀκίχητος ὁμήλικι νήχεο Βάκχῳ.
Ἄμπελε νικήσας με παρὰ ψαμάθοισι παλαίων
ἔσσο καὶ ἐν προχοῇσιν ἐλαφρότερος Διονύσου,
καὶ Σατύρους παίζοντας ἔτι σκαρθμοῖσιν ἐάσας
εἰς τρίτατον πάλιν ἄλλον ἐπείγεο μοῦνος ἀγῶνα·
ἐν χθονὶ νικήσας με * * *
* νικήσεις καὶ ἐν ὕδασι, καὶ μετὰ νίκην
σοὺς ἐρατοὺς πλοκάμους διδύμοις στέψαιμι κορύμβοις
διπλόα νικηθέντος ἀνικήτοιο Λυαίου.
ἔπρεπε σοὶ ῥόος οὗτος ἐπήρατος, ἔπρεπε μούνῳ
κάλλεϊ σῶν μελέων, ἵνα διπλόος Ἄμπελος εἴη
χρυσείῃ παλάμῃ χρυσαυγέα ῥεύματα τέμνων·
καὶ γυμνοῖς μελέεσσι τιταινομένου περὶ νίκης

κοσμήσει σέο κάλλος ὅλον Πακτώλιον ὕδωρ.
δὸς ποταμῷ γέρας ἶσον Ὀλύμπιον, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ὠκεανῷ Φαέθων ῥοδέας ἀκτῖνας ἰάλλει·
Πακτωλῷ πόρε καὶ σὺ τεὸν σέλας, ὄφρα φανείη
Ἄμπελος ἀντέλλων ἅτε Φωσφόρος· ἀμφότερον γὰρ
ἀστράπτει ῥόος οὗτος ἐρευθιόωντι μετάλλῳ,
ὡς σὺ τεοῖς μελέεσσι· βαθυπλούτῳ δὲ ῥεέθρῳ
σύγχροον εἶδος ἔχοντα καὶ ἡβητῆρα δεχέσθω
μίξας κάλλεϊ κάλλος, ὅπως Σατύροισι βοήσω·
‚πῶς ῥόδον εἰς ῥόδον ἦλθε; πόθεν μία κίρναται αἴγλη
καὶ χροῒ φοινίσσοντι καὶ ἀστράπτοντι ῥεέθρῳ;‛
αἴθε καὶ ἐνθάδε, κοῦρε, πέλεν ῥόος Ἠριδανοῖο,
Ἡλιάδων ὅθι δάκρυ ῥυηφενές, ὄφρα κεν ἄμφω
καὶ χρυσῷ σέο γυῖα καὶ ἠλέκτροισι λοέσσω.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ Ἑσπερίου ποταμοῦ μάλα τηλόθι ναίω,
ἵξομαι εἰς Ἀλύβην ἀγχίπτολιν, ὁππόθι γείτων
Γεῦδις ἐχεκτεάνων ὑδάτων λευκαίνεται ὁλκῷ,
ὄφρα σε Πακτωλοῖο λελουμένον ἐκ ποταμοῖο,
Ἄμπελε, φαιδρύνοιμι καὶ ἀργυρέοισι ῥεέθροις.
Ἕρμος ἐυρρείτης ἑτέροις Σατύροισι μελέσθω·
οὐ γὰρ ἀπὸ χρυσοῖο φέρει ῥόον· ἀλλὰ σὺ μοῦνος
χρύσεος ἔπλεο κοῦρος, ἔχοις καὶ χρύσεον ὕδωρ.“
ὣς εἰπὼν πεφόρητο δι᾽ ὕδατος· ἐκ δαπέδου δὲ
Ἄμπελος ἠώρητο καὶ ὡμάρτησε Λυαίῳ·
καὶ γλυκὺς ἀμφοτέροισιν ἔην δρόμος ἄκρον ἀπ᾽ ἄκρου
νηχομένοις ἑλικηδὸν ἐρικτεάνου ποταμοῖο.
καὶ θεὸς ὑδατόεντα φέρων ταχυτῆτος ἀγῶνα
ἔτρεχεν ἀστήρικτος ἐν ὕδασι, γυμνὰ ῥεέθροις
στέρνα βαλών, δονέων δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἐρέσσων
ἀφνειῆς ἀτίνακτα κατέγραφε νῶτα γαλήνης,

πῇ μὲν ἔχων ὁμόφοιτον ἑὸν δρόμον ἥλικι κούρῳ,
πῇ δὲ παραΐσσων πεφυλαγμένος, ὅσσον ἐάσῃ
Ἄμπελον ἀγχικέλευθον ὁμήλυδα γείτονι Βάκχῳ,
ἄλλοτε κυκλώσας παλάμας, ἅτε κύματι κάμνων,
— — — — — —
ὑγροπόρῳ ταχύγουνος ἑκούσιος ὤπασε νίκην.
καὶ ποταμοῦ μετὰ χεῦμα μετήιεν ἔνδια λόχμης
Ἄμπελος αὐχένα γαῦρον ἔχων ποταμηίδι νίκῃ.
καὶ πλοκάμους μίτρωσεν ἐχιδνήεντι κορύμβῳ
φρικτὸν ἔχων μίμημα δρακοντοκόμοιο Λυαίου·
πολλάκι δ' αἰολόνωτον ἰδὼν Βρομίοιο χιτῶνα
δαιδαλέην μελέεσσι νόθην ἐσθῆτα καθάψας
πορφυρέῳ πόδα κοῦφον ἐπεσφήκωσε κοθόρνῳ,
στικτὸν ἔχων χροῒ πέπλον· ὀρεσσαύλῳ δ' ἐνὶ δίφρῳ
πορδαλίων Ἰόβακχον ὀπιπεύων ἐλατῆρα
γαῦρα φιλοσκοπέλων ἐπεδείκνυε παίγνια θηρῶν·
πῇ μὲν ὀρεστιάδος λοφιῆς ἐπιβήμενος ἄρκτου
θηρὸς ἐπειγομένης βλοσυρὴν ἀνεσείρασε χαίτην,
πῇ δὲ λεοντείην λασίην ἐπεμάστιε δειρήν,
ἄλλοτε δαιδαλέων ἐποχημένος ὑψόθι νώτων
ἀστεμφὴς ἀχάλινον ἐτέρπετο τίγριν ἐλαύνων.
καί μιν ἰδὼν Διόνυσος ἔχων πρηεῖαν ἀπειλὴν
εἶπε παρηγορέων φιλίῳ μαντώδεϊ μύθῳ,
μεμφομένοις στομάτεσσι χέων οἰκτίρμονα φωνήν·
„πῇ φέρεαι, φίλε κοῦρε; τί σοι τόσον εὔαδεν ὕλη;
μίμνε μοι ἀγρώσσοντι συναγρώσσων Διονύσῳ·
εἰλαπίνης ψαύοντι συνειλαπίναζε Λυαίῳ
κωμάζων, ὅτε κῶμον ἐγὼ Σατύροισιν ἐγείρω.
πόρδαλις οὐ κλονέει με καὶ ἀγροτέρης γένυς ἄρκτου,
μὴ τρομέοις στόμα λάβρον ὀρεσσινόμοιο λεαίνης·
μοῦνον ἀμειλίκτοιο κεράατα δείδιθι ταῦρον.“
ἔννεπεν οἰκτείρων θρασὺν Ἄμπελον· ἠίθεος δὲ

οὔασι μῦθον ἄκουε, νόος δέ οἱ ἔνδοθι παίζων
* * * * * *

ἔνθα φάνη μέγα σῆμα φιλοστόργῳ Διονύσῳ
Ἄμπελον ἀγγέλλον μινυώριον· ἐκ σκοπέλου γὰρ
ἀρτιθαλῆ τινὰ νεβρὸν ὑπὲρ νώτοιο κομίζων
ἀμφιλαφὴς φολίδεσσι δράκων ἀνέτελλε κεραστής,
καί μιν ὑπὲρ βωμοῖο φέρων ἐφύπερθε θεμέθλων
σμερδαλέῃ πρήνιξεν ἀλοιηθέντα κεραίῃ
κύμβαχον αὐτοκύλιστον, ὀρεσσινόμοιο δὲ νεβροῦ
ὀξὺ μέλος κλάγξαντος ἀπέπτατο θυμὸς ἀλήτης·
σπονδῆς δ' ἐσσομένης αὐτάγγελος αἵματος ὁλκῷ
λάινος αἱμαλέαις ἐρυθαίνετο βωμὸς ἐέρσαις,
οἴνου λειβομένοιο φέρων τύπον. εἰσορόων δὲ
Εὔιος ἑρπηστῆρα κερασφόρον ἅρπαγα νεβροῦ
ἄφρονος ἠιθέοιο μαθὼν ὀλετῆρα κεράστην
πένθος μῖξε γέλωτι, καὶ ἄστατον εἶχε μενοινὴν
διχθαδίην, κραδίη δὲ μερίζετο, γείτονα πότμον
ἡβητὴν στενάχων, γελόων χάριν ἡδέος οἴνου.
ἔμπης δ' ἱμερόεντι συνέμπορος ἤιε κούρῳ
εἰς ὄρος, εἰς πλαταμῶνα, καὶ εἰς δρόμον ἠθάδος ἄγρης.
καί μιν ἰδὼν ἔτι Βάκχος ἐτέρπετο· καὶ γὰρ ὀπωπαὶ
οὔποτε δερκομένοισι κόρον τίκτουσιν ἐρώτων.
πολλάκι καὶ Βρομίοιο παρεζομένοιο τραπέζῃ
ἠίθεος σύριζεν ἀήθεα μοῦσαν ἀμείβων,
καὶ δονάκων συνέχευεν ὅλον μέλος· οἷα δὲ κούρου
καλὰ μελιζομένοιο, καὶ εἰ τόνον ἔκλασε μολπῆς,
Βάκχος ὑπὲρ δαπέδοιο θορὼν ἀνεμώδεϊ παλμῷ
χερσὶ συνεπλατάγησε πολύκροτος, ἠιθέου δὲ
εἰσέτι μελπομένοιο περὶ στόμα χεῖλος ἐρείσας
ἁρμονίης πρόφασιν φιλίῳ προσπτύξατο δεσμῷ·
ὤμοσε καὶ Κρονίδην, ὅτι τηλίκον ὑμνοπόλος Πὰν

οὔποτε ῥυθμὸν ἄεισε, καὶ οὐ λιγύφωνος Ἀπόλλων.
καὶ θρασὺν εἰσορόωσα νέον θανατηφόρος Ἄτη
οὔρεσιν ἀγρώσσοντος ἀποπλαγχθέντα Λυαίου,
ἠιθέου χαρίεντος ὁμοίιος ἥλικι κούρῳ
Ἄμπελον ἠπεροπῆι τόσῳ μειλίξατο μύθῳ,
μητρυιῇ Φρυγίοιο χαριζομένη Διονύσου·
„σὸς φίλος, ἄτρομε κοῦρε, μάτην Διόνυσος ἀκούει·
ποῖον ἑταιρείης γέρας ἔλλαχες; οὐ σὺ Λυαίου
θέσκελον ἅρμα φέρεις, οὐ πόρδαλιν ἡνιοχεύεις.
δίφρα τεοῦ Βρομίοιο Μάρων λάχε, χεῖρα τιταίνων
θηρονόμῳ μάστιγι καὶ εὐλάιγγι χαλινῷ·
ποῖον ἔχεις ποτὲ δῶρον ἀπ' εὐθύρσοιο Λυαίου;
πηκτίδα Πᾶνες ἔχουσι καὶ εὐκελάδων θρόον αὐλῶν,
καὶ Σατύροις πόρε κύκλον ἐρισμαράγοιο βοείης
σὸς ταμίης Διόνυσος, ὀρεστιάδες δὲ καὶ αὐταὶ
Βασσαρίδες ῥαχίῃσιν ἐφεδρήσσουσι λεόντων.
ποῖα τεῆς φιλότητος ἐπάξια δῶρα κομίζεις,
πορδαλίων ἐλατῆρι μάτην πεφιλημένε Βάκχῳ;
πολλάκι Φοιβείοιο καθήμενος ὑψόθι δίφρου
ὑψιφανὴς ἤλαυνεν Ἀτύμνιος ἠέρα τέμνων·
ἔκλυες αὖ τὸν Ἄβαριν, ὃν εἰς δρόμον ἠεροφοίτην
ἱπτάμενον πόμπευεν ἀλήμονι Φοῖβος ὀιστῷ.
αἰετὸν ἡνιόχευεν ἐν αἰθέρι καὶ Γανυμήδης
Ζῆνα νόθον πτερόεντα, τεοῦ γενετῆρα Λυαίου·
Ἄμπελον οὔποτε Βάκχος ἐκούφισεν ὄρνις ἐρώτων,
σὸν δέμας ἀδρύπτοισιν ἑοῖς ὀνύχεσσιν ἀείρων.
Τρώιος οἰνοχόος πέλε φέρτερος, ὃς Διὸς αὐλὴν
οἶκον ἔχει. σὺ δέ, κοῦρε, φέρων πόθον εἰσέτι δίφρου
εἰς δρόμον ἀστήρικτον ἀναίνεο πῶλον ἐλαύνειν,
ὅττι πολυστροφάλιγγι ποδῶν δεδονημένος ὁρμῇ
ἵππος ἀελλήεις ἀποσείεται ἡνιοχῆα·

Γλαῦκον ἀπεστυφέλιξαν ἐπὶ χθόνα λυσσάδες ἵπποι,
καὶ ξυνῆς μεθέπων Ποσιδήιον αἷμα γενέθλης
ἠερόθεν προκάρηνον ἀπόσπορον Ἐννοσιγαίου
Πήγασος ὠκυπέτης ἀπεσείσατο Βελλεροφόντην.
δεῦρό μοι εἰς ἀγέλην, λιγυηχέες ἧχι νομῆες
καὶ βόες ἱμερόεντες· ἐφεδρήσσοντα δὲ ταύρῳ
ὑψιφανῆ τελέσω σε βοοσσόον ἡνιοχῆα·
σὸς γὰρ ἄναξ πολὺ μᾶλλον ἐπαινήσει σε δοκεύων
ταυροφυὴς Διόνυσος ἐφήμενον ἰξύι ταύρου.
νόσφι φόβου δρόμος οὗτος, ἐπεὶ καὶ θῆλυς ἐοῦσα
παρθένος Εὐρώπη βοέων ἐπεβήσατο νώτων,
χερσὶ κέρας κρατέουσα καὶ οὐ χατέουσα χαλινοῦ.“
ὣς φαμένη παρέπεισε, καὶ ἠέρα δύσατο δαίμων.
καί τις ἀπὸ σκοπέλοιο κατέδραμε ταῦρος ἀλήτης
ἀπροϊδής, καὶ γλῶσσαν ἑῆς ἐπιμάρτυρα δίψης
χείλεσιν οἰγομένοισι προΐσχανεν ἀνθερεῶνος,
καὶ πίεν· ἀμφὶ δὲ κοῦρον ἅπερ παρεόντα νομῆα
ἵστατο γινώσκοντι πανείκελος· οὐδὲ μετώπου
λοξὸν ἐὸν κέρας εἶχεν· ἀμαιμακέτοιο δὲ ταύρου
πυκνὸν ἐρευγομένοιο ποτὸν πολυχανδέι λαιμῷ
ἡβητὴν ἐδίηνε κατάρρυτος ἰκμὰς ἐέρσης,
ἐσσομένων ἅτε μάντις, ὅτι χθονίῳ βόες ὁλκῷ
ἀμφὶ μιῇ μογέοντες ἀτέρμονι κυκλάδι νύσσῃ
ὕδασιν ἀμπελόεσσαν ἐπαρδεύουσιν ὀπώρην.
καὶ θρασὺς ἵστατο κοῦρος ὑπὲρ βοέοιο μετώπου
ἀμφαφόων ἐπίκυρτον ἀταρβέι χειρὶ κεραίην·
καὶ βοὸς ὑλονόμοιο τεθηγμένος ἤθεϊ κέντρῳ
ἤθελεν ἄζυγα ταῦρον ὀρίδρομον ἡνιοχεύειν.
δρεψάμενος δὲ πέτηλα βαθυσχοίνῳ παρὰ ποίῃ
ψευδαλέην χλοεροῖσι λύγοις ἔπλεξεν ἱμάσθλην
μόσχοις ὀξυτέροισι, πολυστρέπτῳ δὲ κορύμβῳ
γνάμψας ἀγκύλα κύκλα τύπον ποίησε χαλινοῦ·

καὶ δροσεροῖς πετάλοισι δέμας διεκόσμεε ταύρου,
καὶ ῥόδα φοινίσσοντα πέριξ ἐπεδήσατο νώτῳ,
καὶ κρίνα καὶ νάρκισσον ἐπηώρησε μετώπῳ,
αὐχένι πορφύρουσαν ἐπικρεμάσας ἀνεμώνην·
καὶ διδύμην ἑκάτερθε κατεχρύσωσε κεραίην
χερσὶ βαθυνομέναις ξανθόχροα πηλὸν ἀφύσσων
γείτονος ἐκ ποταμοῖο. καὶ αἰόλον ὑψόθι νώτου
δέρμα περιστορέσας ῥαχίης ἐπεβήσατο ταύρου·
καὶ βοέαις πλευρῇσι νόθην μάστιγα τιταίνων,
εὐχαίτην ἅτε πῶλον, ἑὸν μάστιξε φορῆα.
καὶ θρασὺς ἠύτησεν ἔπος ταυρώπιδι Μήνῃ·
„εἶξον ἐμοί, κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη·
ἄμφω γὰρ κερόεις γενόμην καὶ ταῦρον ἐλαύνω.“
τοῖον ἐπαυχήσας ἔπος ἴαχε κυκλάδι Μήνῃ.
καὶ φθονερῆς σκοπίαζε δι᾽ ἠέρος ὄμμα Σελήνης
Ἄμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἅρπαγι ταύρῳ,
καί οἱ πέμπε μύωπα βοοσσόον· αὐτὰρ ὃ πικρῷ
ἄστατα φοιτητῆρι δέμας κεχαραγμένος οἴστρῳ
δύσβατον ἀμφὶ τένοντα κατέτρεχεν εἴκελος ἵππῳ.
καὶ νέος ἄζυγα ταῦρον ἰδὼν λυσσώδεϊ κέντρῳ
ἴχνος ἀερσιλόφοισιν ἐπιρρήσσοντα κολώναις,
ταρβαλέος πρὸ μόροιο γοήμονι λίσσετο φωνῇ·
„σήμερον ἵστασο, ταῦρε, καὶ αὔριον ὠκὺς ὁδεύσεις·
μή με κατακτείνειας ἐρημάδος ὑψόθι πέτρης,
πότμον ἐμὸν νήπυστον ὅπως μὴ Βάκχος ἀκούσῃ.
μὴ κοτέῃς, ὅτι, ταῦρε, τεὴν χρύσωσα κεραίην·
μὴ φθονέῃς, ὅτι Βάκχος ἐμὴν φιλότητα φυλάσσει.
εἰ δὲ κατακτείνεις με καὶ οὐκ ἀλέγεις Διονύσου,
οὐδέ τις οἶκτος ἔχει σε γοήμονος ἡνιοχῆος,
ὅττι νέος γενόμην, ὅτι καὶ φίλος εἰμὶ Λυαίου,
εἰς Σατύρους με κόμιζε καὶ αὐτόθι, ταῦρε, δαμάσσεις,

ὄφρα τύχω μετὰ πότμον ἐρικλαύτοιο κονίης·
ναί, λίτομαι, φίλε ταῦρε· παραιφασίην δὲ νοήσω,
πότμον ἐμὸν στενάχοντος ἀδακρύτου Διονύσου.
εἰ τεὸν ἡνιοχῆα κερασφόρον ἠπεροπεύεις
εἴκελον εἶδος ἔχοντα τεῇ ταυρώπιδι μορφῇ,
γίνεο φωνήεις καὶ ἐμὸν μόρον εἰπὲ Λυαίῳ·
ταῦρε, τεῆς Δήμητρος ἀνάρσιε καὶ Διονύσου,
ἀχνυμένου Βρομίοιο συνάχνυται ὄμπνια Δηώ."
τοῖον ἔπος ῥοδόεις νέος ἔννεπεν Ἄϊδι γείτων
δύσμορος· ἀΐσσων δὲ ποδῶν διδυμάονι χηλῇ
οὔρεος ἄκρα κάρηνα δυσέμβατα λυσσαλέος βοῦς
ἡβητὴν προκάρηνον ἑῶν ἀπεσείσατο νώτων·
ἤριπε δ' αὐτοκύλιστος· ἐπ' ἀστραγάλου δὲ πεσόντος
λεπτὸν ὑποτρίζων ἐδιχάζετο δόχμιος αὐχήν·
καί μιν ὑπὲρ δαπέδοιο παλινδίνητον ἑλίξας
θηγαλέῃ γλωχῖνι κατεπρήνιξε κεραίης.
καὶ νέκυς ἦν ἀκίχητος· ἀτυμβεύτοιο δὲ νεκροῦ
λευκὸν ἐρευθιόωντι δέμας φοινίσσετο λύθρῳ.
καί τις ἰδὼν Σατύρων κεκονιμένον ὑψόθι γαίης
Ἄμπελον ἱμερόεντα δυσάγγελος ἤλυθε Βάκχῳ.
καὶ θεὸς εἰσαΐων ταχὺς ἔδραμεν εἴκελος αὔραις·
οὐ τόσον Ἡρακλέης δρόμον ἤνυεν, ὁππότε Νύμφαι
ἁβρὸν Ὕλαν φθονεροῖσι κατεκρύψαντο ῥεέθροις
νυμφίον ἰκμαλέῃ πεφυλαγμένον ἅρπαγι κούρῃ,
ὡς τότε Βάκχος ὄρουσεν ὀρίδρομος· ἐν δὲ κονίῃ
κείμενον ἔστενε κοῦρον ἅτε ζώοντα δοκεύων.
καί μιν ἀνεχλαίνωσε τὸν ἄπνοον, ὑψόθεν ὤμου
νεβρίδα καὶ ψυχροῖσιν ἐπὶ στέρνοισι καθάψας,
καὶ νέκυός περ ἐόντος ἐδήσατο ταρσὰ κοθόρνοις·
καὶ ῥόδα καὶ κρίνα πάσσε κατὰ χροός, ἀμφὶ δὲ χαί-
ταις,
οἷα μινυνθαδίοιο δεδουπότος ὀξέι κέντρῳ,

ἄνθος ἀνῃώρησε ταχυφθιμένης ἀνεμώνης·
καὶ παλάμῃ πόρε θύρσον, ἑῷ δέ μιν ἔσκεπε πέπλῳ
πορφυρέῳ· καὶ δῶρον ἀκερσεκόμοιο καρήνου
πλοχμὸν ἕνα τμήξας ἐπεθήκατο μάρτυρι νεκρῷ
λοίσθιον· ἀμβροσίην δὲ λαβὼν παρὰ μητέρι Ῥείῃ
ὠτειλαῖς ἐπέχευεν, ὅθεν νέος εἶδος ἀμείψας
ἀμβροσίην εὔοδμον ἑῇ μετέθηκεν ὀπώρῃ.
καὶ νέκυος χαρίεντος ὑπὲρ δαπέδοιο ταθέντος
οὐ χλόος ἀμφεχύθη ῥοδόεν δέμας· ὠκυμόρου δὲ
καὶ πλόκαμοι χαρίεντες ἐρωτοτόκοιο καρήνου
αὔραις φειδομένῃσιν ἐπαιθύσσοντο προσώπῳ·
οὐδέ ἑ κάλλος ἔλειπε, καὶ εἰ θάνεν· ὡς Σάτυρος δὲ
κεῖτο νέκυς, γελόωντι πανείκελος, οἷάπερ αἰεὶ
χείλεσιν ἀφθόγγοισι χέων μελιηδέα φωνήν·
ἦν δὲ καὶ ἱμερόεις κεκονιμένος. ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Σειληνοὶ στενάχιζον, ἐπωδύροντο δὲ Βάκχοι.
καὶ νέκυν εἰσορόων κινυρὴν ἀνενείκατο φωνὴν
νηπενθὴς Διόνυσος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν·
„Μοιράων πεσέτω φθονερὸν λίνον· ἦ ῥα καὶ αὐτοὶ
ταῦροι ἐπ' ἠιθέοις ζηλήμονες, ὥσπερ ἀῆται;
τίς Ζέφυρος μετὰ Φοῖβον ἐπέχραε καὶ Διονύσῳ;
ὄλβιος ἔπλετο Φοῖβος Ἀτύμνιος· ἠιθέου γὰρ
ἔλλαχεν οὔνομα τοῦτο· Θεραπναίου δὲ καὶ αὐτοῦ
φάρμακον ἡβητῆρος ἐπώνυμον ἄνθος ἀείρει,
αἴλινον ἐν πετάλοισιν ἐπιγράψας ὑακίνθου,
ποῖον ἔχω καὶ ἐγὼ πλοκάμοις στέφος, ἢ τίνα πάλλω
ἄνθεα φωνήεντα παρήγορα παιδὸς ἀνίης;
ἀλλὰ τεοῦ θανάτου τιμήορος εἰς φόνον ἕλκων
ἄξομαι εἰς σέο τύμβον, ἀώριε, ταῦρον ἀλήτην.
οὐ μὲν ἐγὼ βουπλῆγι τεὸν κτείνοιμι φονῆα,
ὄφρα λάχῃ μόρον ἶσον ἀρασσομένοιο μετώπου

ταύροις σφαζομένοισιν, ἀναρρήξαιμι δὲ πικροῦ
ταύρου γαστέρα πᾶσαν ἐμῆς γλωχῖνι κεραίης,
ὅττι τανυκραίρῳ σε κατεπρήνιξεν ἀκωκῇ.
ὄλβιος Ἐννοσίγαιος, ἐπεί τινα γείτονα πάτρης
παιδὸς ἐμοῦ Φρύγα κοῦρον ἐφίλατο, τὸν δὲ κομίζων
χρύσεον εἰς Διὸς οἶκον ἀνήγαγεν ἀστὸν Ὀλύμπου,
καί οἱ, ὅτε σπεύδεσκεν ἐς ἱπποσύνην ἀφροδίτης,
ὤπασεν ἄβροχον ἅρμα γαμοστόλον Ἱπποδαμείης.
μοῦνος ἐγὼ νέον ἔσχον ἀώριον· ἱμερόεις γὰρ
Ἄμπελος οὐ γάμον εἶδε βιοσσόον, οὐδ' ἐπὶ παστῷ
νυμφιδίην νέος οὗτος ἐμὴν ἔζευξεν ἀπήνην,
ἀλλὰ θανὼν λίπε πένθος ἀπενθήτῳ Διονύσῳ.
οὔπω μοι, φίλε κοῦρε, τεὸν στόμα κάλλιπε Πειθώ,
ἀλλὰ σέθεν φθιμένοιο καὶ ἄπνοα χείλεα ναίει·
καὶ νέκυός περ ἐόντος ἔτι στίλβουσι παρειαί,
ὀφθαλμοὶ γελόωσι καὶ εἰσέτι, διχθαδίης δὲ
εἰσέτι σῆς παλάμης χιονώδεές εἰσιν ἀγοστοί,
σοὺς δ' ἐρατοὺς πλοκάμους λιγυροὶ δονέουσιν ἀῆται·
οὐ ῥόδα σῶν μελέων θανατηφόρος ἔσβεσεν ὥρη,
ἀλλ' ἔτι σοι τάδε πάντα φυλάσσεται. ὤμοι ἐρώτων,
τί χρέος ἦν, ἵνα ταῦρον ἀμείλιχον ἡνιοχεύοις;
εἴ σε διεπτοίησεν ἀελλοπόδων πόθος ἵππων,
τίπτε μοι οὐκ ἀγόρευες, ὅπως ἀπὸ γείτονος Ἴδης
ἐνθάδε δίφρον ἄγοιμι, καὶ ἀρχαίης ἀπὸ φύτλης
Τρώιον εἰς σὲ κόμιζον ἐπουρανίων γένος ἵππων
πατρίδα συλήσας Γανυμήδεος, ὃν τρέφεν Ἴδη
σοὶ δέμας ἶσον ἔχοντα, τὸν ἀνδροφόνων ἀπὸ ταύρων
φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐκούφισεν ὑψιπέτης Ζεύς·
εἰ ἐτεὸν μενέαινες ἐν οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
τίπτε μοι οὐ κατέλεξας, ὅτι χρέος ἔπλετο δίφρου;
καί κεν ἐμῆς ἤλαυνες ἀπήμονα κύκλον ἀπήνης,
καί κεν ἐμῆς ἄψαυστα δεδεγμένος ἡνία Ῥείης

μειλιχίων ἀδόνητος ἐμάστιες ἅρμα λεόντων.
302 οὐκέτι Βασσαρίδεσσι φιλοκροτάλοισι κελεύεις,
301 οὐκέτι σὺν Σατύροισιν ἐποίνιον ὕμνον ἀείδεις,
οὐκέτι θηρεύοντι συναγρώσσεις Διονύσῳ.
ὤμοι, ὅτ' οὐκ Ἀίδης πέλεν ἤπιος, οὐδ' ἐπὶ νεκρῷ
δέχνυται ἀγλαὰ δῶρα βαθυπλούτοιο μετάλλου,
Ἄμπελον ὄφρα θανόντα πάλιν ζώοντα τελέσσω·
ὤμοι, ὅτ' οὐκ Ἀίδης ποτὲ πείθεται· ἢν δ' ἐθελήσῃ,
ὄλβον ὅλον στίλβοντα χαρίζομαι Ἠριδανοῖο
δένδρεα συλήσας ποταμήια, μαρμαρέην δὲ
ἄξομαι ἀστράπτουσαν Ἐρυθραίων λίθον Ἰνδῶν
ἀφνειῆς τ' Ἀλύβης ὅλον ἄργυρον, ἀντὶ δὲ νεκροῦ
παιδὸς ἐμοῦ χρύσειον ὅλον Πακτωλὸν ὀπάσσω."
ὣς εἰπὼν στενάχιζε νέκυν φίλον· ἐν δὲ κονίῃ
κείμενον εἰσορόων πάλιν ἴαχε πενθάδι φωνῇ·
„Ζεῦ πάτερ, εἰ φιλέεις με, καὶ εἰ πόνον οἶδας ἐρώτων,
Ἄμπελον αὐδήεντα τίθει πάλιν εἰς μίαν ὥρην,
ὑστάτιον καὶ μοῦνον ὅπως ἕνα μῦθον ἐνίψῃ·
‚τί στενάχεις, Διόνυσε, τὸν οὐ στοναχῇσιν ἐγείρεις;
οὔατά μοι παρέασι, καὶ οὐ βοόωντος ἀκούω,
ὄμματά μοι παρέασι, καὶ οὐ στενάχοντα δοκεύω·
νηπενθὴς Διόνυσος, ἐμοὶ μὴ δάκρυα λείβῃς,
ἀλλὰ τεὸν λίπε πένθος, ἐπεὶ φονίῃ παρὰ πηγῇ
Νηιάδες στενάχουσι καὶ οὐ Νάρκισσος ἀκούει,
Ἡλιάδων Φαέθων κινυρὴν οὐκ οἶδεν ἀνίην.'
ὤμοι, ὅτ' οὔ με φύτευσε πατὴρ βροτόν, ὄφρα κεν εἴην
σύννομος ἠιθέῳ καὶ ἐν Ἄιδι, μηδ' ἐνὶ Λήθῃ
Ἄμπελον ἱμερόεντα δεδουπότα μοῦνον ἐάσω.
εἰς πόθον ἠιθέοιο μακάρτερός ἐστιν Ἀπόλλων

οὔνομα παιδὸς ἔχων πεφυλαγμένον· αἴθε καὶ αὐτὸς
εἴην Ἀμπελόεις, Ὑακίνθιος ὥσπερ Ἀπόλλων.
ὑπνώεις τέο μέχρι, καὶ οὐκέτι, κοῦρε, χορεύεις;
εἰς προχοὰς ποταμοῖο τί σήμερον οὐκέτι βαίνεις
κάλπιν ἔχων εὔχαλκον; ὀρεσσαύλῳ δ' ἐνὶ λόχμῃ
ἠθάδος ὀρχηθμοῖο τεὴ πάλιν ἤλυθεν ὥρη.
εἰ κοτέεις, φίλε κοῦρε, ποθοβλήτῳ Διονύσῳ,
φθέγγεο Σειληνοῖσιν, ὅπως σέο μῦθον ἀκούσω.
εἴ σε λέων ἐδάμασσεν, ἐγὼ ξύμπαντας ὀλέσσω,
πάντας, ὅσους Τμώλοιο φέρει λέπας, οὐδὲ λεόντων
Ῥείης ἡμετέρης ποτὲ φείσομαι, ἀλλὰ δαμάσσω,
εἰ βλοσυραῖς γενύεσσι τεοὶ γεγάασι φονῆες·
πόρδαλις εἰ πρήνιξε τεὸν δέμας, ἄνθος ἐρώτων,
οὐκέτι πορδαλίων δέμας αἰόλον ἡνιοχεύσω·
ἄλλοι θῆρες ἔασιν, ὅλης δ' ἐπιήρανος ἄγρης
Ἄρτεμις ἐξ ἐλάφων κεραελκέα δίφρον ἐλαύνει·
νεβρίδα πέπλον ἔχων ἐποχήσομαι ἅρματι νεβρῶν·
εἴ σε σύες κατέπεφνον ἀναιδέες, εἰν ἐνὶ μάρψας
πάντας ἐγὼ κτείνοιμι, καὶ οὐχ ἕνα μοῦνον ἐάσω
κάπρον ἔτι ζώοντα λελειμμένον Ἰοχεαίρῃ·
εἰ δέ σε ταῦρος ἔπεφνεν ἀτάσθαλος, ὀξέι θύρσῳ
ταυρείην προθέλυμνον ἀιστώσαιμι γενέθλην.“
ὣς ὃ μὲν ἐστενάχιζεν. Ἔρως δέ οἱ ἐγγύθεν ἔστη
Σειληνοῦ λασίοιο φέρων κεραελκέα μορφήν,
θύρσον ἔχων, καὶ στικτὸν ἐπὶ χροῒ δέρμα καθάψας
γηροκόμῳ νάρθηκι δέμας στηρίζετο βάκτρῳ·
καὶ Βρομίῳ γοόωντι παρήγορον ἴαχε φωνήν·
„ἄλλῳ λῦσον ἔρωτι τεῶν σπινθῆρας ἐρώτων
εἰς νέον ἡβητῆρα μετάτροπον οἶστρον ἀμείψας,
λησάμενος φθιμένοιο· παλαιοτέροιο γὰρ αἰεὶ
φάρμακόν ἐστιν ἔρωτος ἔρως νέος· οὐ γὰρ ὀλέσσαι
ὁ χρόνος οἶδεν ἔρωτα, καὶ εἰ μάθε πάντα καλύπτειν.

εἰ δὲ τεῆς ἐθέλεις ὀδυνήφατον ἄλκαρ ἀνίης,
φέρτερον ἄμφεπε παῖδα· πόθος πόθον οἶδε μαραίνειν.
καὶ Ζέφυρον κλονέεσκε Λάκων νέος· ἀλλὰ θανόντος
ἡβητὴν Κυπάρισσον ἰδὼν ἐρατεινὸς ἀήτης
εὗρεν Ἀμυκλαίοιο παραιφασίην Ὑακίνθου.
ἢν ἐθέλῃς, ἐρέεινε φυτηκόμον· ἐν δαπέδῳ γὰρ
κείμενον ἀθρήσας κεκονιμένον ἄνθος ἀροτρεὺς
φάρμακον ὀλλυμένοιο νεώτερον ἄλλο φυτεύει.
κλῦθι, παλαιγενέων μερόπων ἵνα μῦθον ἐνίψω·
ἁβρὸς ἔην ποτὲ κοῦρος, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
Μαιάνδρου παρὰ χεῦμα πολυσχιδέος ποταμοῖο,
εἴδεϊ λεπταλέῳ ταναός, πόδας ὀξύς, ἐθείρας
ἰθυτενής, ἀνίουλος· ἐπ' ἀμφοτέραις δὲ παρειαῖς
αὐτοφυὴς χάρις ἦεν ἐπισκαίρουσα προσώπῳ
ὄμμασιν αἰδομένοισιν, ἀπὸ βλεφάρων δέ οἱ αἰεὶ
κάλλος ὀιστεύοντος ἑκηβόλος ἔρρεεν αἴγλη·
καὶ δέμας εἶχε γάλακτι πανείκελον, ἀμφὶ δὲ λευκῷ
ἀκροφανὲς πόρφυρε ῥόδον διδυμόχροϊ πυρσῷ.
τὸν Κάλαμον καλέεσκε πατὴρ φίλος, ὃς διὰ γαίης
ἑρπύζων ἀίδηλος, ὑπὸ χθόνα λοξὸς ὁδίτης,
νειόθι κυμαίνων σκολιὸν ῥόον εἰς φάος ἕλκων,
ὀξὺς ἀναθρῴσκων ὑπερίσχεται αὐχένα γαίης,
ἐνδόμυχος Μαίανδρος ἄγων ὑποκόλπιον ὕδωρ.
τοῖος ἔην ἐρόεις Κάλαμος ταχύς. ἠίθεος δὲ
ἱμερτῷ ῥοδόπηχυς ὁμήλικι τέρπετο Καρπῷ,
ὃς τόσον ἔλλαχε κάλλος, ὃ μὴ βροτὸς ἔλλαχεν ἀνήρ·
εἰ γὰρ ἔην νέος οὗτος ἐπὶ προτέρων ποτὲ φωτῶν,
καί κεν ἐυσμήριγγος ἐγίνετο νυμφίος Ἠοῦς,
φέρτερον εἶδος ἔχων, ῥοδέῳ χροῒ μοῦνος ἐλέγξας
ἀγλαΐην Κεφάλοιο καὶ Ὠρίωνος ὀπωπήν·
οὐδέ κεν εὐκάρπῳ παλάμῃ πηχύνατο Δηὼ

νυμφίον Ἰασίωνα, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη·
ἀλλὰ νέος τάχα κεῖνος ἀρείονος εἵνεκα μορφῆς
εἷς πόσις ἀμφοτέρων νυμφεύσατο λέκτρα θεάων,
395 Δηοῦς ξανθοκόμου μεθέπων πολυλήιον εὐνήν,
καὶ ξυνὴν ὁμόλεκτρον ἔχων ζηλήμονα Μήνην.
τοῖος ἔην ἐρόεις Καλάμῳ φίλος, ἄνθος ἐρώτων,
κάλλος ἔχων· ἄμφω δὲ συνήλικες ὑψόθεν ὄχθης
γείτονος ἐψιόωντο πολυγνάμπτου ποταμοῖο.
400 τοῖσι μὲν ἔσκε δίαυλος ἕλιξ δρόμος, ἀμφοτέροις δὲ
ἦεν ἔρις· Κάλαμος μὲν ἐπέτρεχεν εἴκελος αὔραις,
καὶ πτελέην βαλβῖδα φέρων καὶ νύσσαν ἐλαίην
ἠιόνας ποταμοῖο διέδραμεν ἄκρον ἀπ' ἄκρου·

— — — — — —

καὶ Κάλαμος ταχύγουνος ἑκούσιος ἤριπε γαίῃ,
405 καὶ Καρπῷ χαρίεντι θελήμονα κάλλιπε νίκην.
407 (406) παιδὶ δὲ λουομένῳ συνελούετο κοῦρος ἀθύρων,
406 (407) καὶ πάλιν εἴκελον ἄλλον ἐν ὕδασιν εἶχον ἀγῶνα,
412 καὶ διερῆς βαλβῖδος ἔην δρόμος· ἤρισαν ἄμφω,
τίς τίνα νικήσειεν, ὅπως παλινόστιμος ἔλθῃ
ὄχθης ἀμφοτέρης διδυμάονα νύσσαν ἀμείβων
415 γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐρεσσομένων παλαμάων·
419 καὶ Κάλαμος προκέλευθος ἑὴν ἀνεσείρασεν ὁρμήν,
420 ἠιθέῳ δ' ὑπόειξε· καὶ ἔδραμε χεῖρας ἐρέσσων
κοῦρος ἀελλήεις ὑπὲρ οἴδματος αὐχένα τείνων,
416 καὶ προχοὴν ὁδὸν εἶχεν· ἀεὶ δέ οἱ ἐγγὺς ἱκάνων
Καρπὸς ἐπειγομένης παλάμης πεφιδημένος ὁρμῆς
νηχομένων σκοπίαζε ῥοδόχροα δάκτυλα χειρῶν·
408 καὶ βραδὺς ἐν προχοῇσιν ἐνήχετο Καρπὸν ἐάσας
πρόσθε μολεῖν, ἵνα χερσὶν ὀπίστερος οἴδματα τέμνων
410 Καρποῦ νηχομένοιο παρὰ σφυρὰ δεύτερος ἔλθῃ

ἠιθέου προθέοντος ἐλεύθερα νῶτα δοκεύων.
καί νύ κεν ἐκ ῥοθίων ἐπεβήσατο Καρπὸς ἀρούρης,
καὶ μετὰ χερσαίην ποταμηίδα δέξατο νίκην,
ἀλλά μιν ἀντικέλευθος ἀνεστυφέλιξεν ἀήτης,
καὶ γλυκὺν ἔκτανε κοῦρον ἀμείλιχος· ἠιθέου γὰρ
οἰγομένῳ νήριθμον ὕδωρ ἐπεσύρετο λαιμῷ.
καὶ Κάλαμος φθονεροῖο φυγὼν ἀνέμοιο θυέλλας
ἔκτοθεν ἡβητῆρος ἐδύσατο γείτονας ἀκτάς·
καὶ φίλον οὐ παρεόντα καὶ οὐκ ἀίοντα νοήσας
ἱμερόεν στενάχων κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
„Νηιάδες, φθέγξασθε, τίς ἥρπασε Καρπὸν ἀήτης;
ναί, λίτομαι, πυμάτην δότε μοι χάριν, ἔλθετε πηγὴν
εἰς ἑτέρην, καὶ πατρὸς ἐμοῦ θανατηφόρον ὕδωρ
φεύγετε, μηδὲ πίητε ῥόον Καρποῖο φονῆα.
οὐ μὲν ἐμὸς γενέτης νέον ἔκτανεν· ἀλλὰ μεγαίρων
καὶ Καλάμῳ μετὰ Φοῖβον ἀπώλεσε Καρπὸν ἀήτης,
καὶ τάχα μιν ποθέων ζηλήμονι τύψεν ἀέλλῃ
ἠιθέῳ μετὰ δίσκον ἄγων ἀντίπνοον αὔρην.
οὔπω ἐμὸς προχοῇσι λελουμένος ἄνθορεν ἀστήρ,
οὔπω ἐμὸς σελάγιζεν ἑωσφόρος· ἀλλὰ ῥεέθροις
Καρποῦ δυομένοιο τί μοι φάος εἰσέτι λεύσσειν;
Νηιάδες, φθέγξασθε, τίς ἔσβεσε φέγγος ἐρώτων;
δηθύνεις ἔτι, κοῦρε; τί σοι τόσον εὔαδεν ὕδωρ;
κρείσσονά μοι φίλον εὗρες ἐν ὕδασι, τῷ παραμίμνων
δειλαίου Καλαμοῖο πόθους ἔρριψας ἀήταις;
εἰ μία Νηιάδων σε δυσίμερος ἥρπασε Νύμφη,
ἔννεπε, καὶ πάσῃσι κορύσσομαι· εἰ δέ σε τέρπει
γνωτῆς ἡμετέρης γαμίων ὑμέναιος ἐρώτων,
εἰπέ, καὶ ἐν προχοῇσιν ἐγὼ σέο παστὸν ἀνάψω.
Καρπέ, παραπλώεις με λελασμένος ἠθάδος ὄχθης;

κάμνον ἐγὼ καλέων σε, καὶ οὐ βοόωντος ἀκούεις.
εἰ Νότος, εἰ θρασὺς Εὖρος ἐπέπνεεν, αὐτὸς ἀλάσθω
νηλειὴς ἀχόρευτος, ἀτάσθαλος ἐχθρὸς Ἐρώτων·
εἰ Βορέης σε δάμασσεν, ἐς Ὠρείθυιαν ἱκάνω.
εἰ δέ σε κῦμα κάλυψε καὶ οὐκ ᾐδέσσατο μορφήν,
καί σε πατὴρ ἐμὸς εἷλεν ἀφειδέι κύματος ὁλκῷ,
ὕδασιν ἀνδροφόνοισιν ἐὸν καὶ παῖδα δεχέσθω,
καὶ Κάλαμον κρύψειεν ὀλωλότος ἐγγύθι Καρποῦ.
ἀλλὰ πεσὼν προκάρηνος, ὅπῃ θάνε Καρπὸς ἀλήτης,
σβέσσω θερμὸν ἔρωτα πιὼν Ἀχερούσιον ὕδωρ.“
εἶπεν ἀναβλύζων βλεφάρων ῥόον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
κυανέην πλοκαμῖδα κατηφέι τάμνε σιδήρῳ,
ἣν τρέφεν, ἣν κομέεσκε, καὶ ὤρεγε πενθάδα χαίτην
Μαιάνδρῳ γενετῆρι, καὶ ὑστατίην φάτο φωνήν·
„δέξο μετὰ πλοκάμους καὶ ἐμὸν δέμας· οὐ δύναμαι γὰρ
εἰς μίαν ἠριγένειαν ἰδεῖν φάος ἔκτοθι Καρποῦ·
Καρπῷ καὶ Καλάμῳ βιοτὴ μία, καὶ λάχον ἄμφω
εἴκελον οἶστρον ἔρωτος ἐπὶ χθονός· ὑδατόεις δὲ
εἷς μόρος ἀμφοτέροισι καὶ ἐν προχοῇσι γενέσθω.
τεύξατε, Νηιάδες, ποταμηίδος ὑψόθεν ὄχθης
ἄκριτον ἀμφοτέροισι κενήριον, ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
γράμμασι πενθαλέοισιν ἔπος κεχαραγμένον ἔστω·
‚Καρποῦ καὶ Καλάμοιο πέλω τάφος, οὓς πάρος ἄμφω
ἀλλήλους ποθέοντας ἀμείλιχον ἔκτανεν ὕδωρ.‘
καὶ Καλάμῳ δυσέρωτι κασιγνήτῳ περ ἐόντι
βαιὸν ἕνα θνήσκοντι δαΐξατε βότρυν ἐθείρης,
καὶ πλοκάμους ξύμπαντας ὀλωλότι κείρατε Καρπῷ.“
εἶπε καὶ αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ
πατρὸς ἀναινομένοιο πιὼν παιδοκτόνον ὕδωρ.
καὶ Κάλαμος καλάμοισιν ἐπώνυμον ὤπασε μορφὴν
ἰσοφυῆ, καὶ Καρπὸς ἀέξετο καρπὸς ἀρούρης.“

τοῖα παρηγορέων φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ
θοῦρος Ἔρως, γλυκὺ κέντρον ἐλαφρίζων Διονύσῳ.
καὶ κινυρῇ πολὺ μᾶλλον ἱμάσσετο θυμὸν ἀνίῃ
*   *   *   *   *   *
ἠιθέου διὰ πότμον ἀώριον. ἀσταθέος δὲ
θυγατέρες λυκάβαντος ἀελλοπόδοιο τοκῆος
εἰς δόμον Ἠελίοιο ῥοδώπιδες ἤιον Ὧραι·
ὧν ἣ μὲν νιφόεντι κατάσκιον ἀμφὶ προσώπῳ
λεπταλέον πέμπουσα κελαινεφέος σέλας αἴγλης
ψυχρὰ χαλαζήεντι συνήρμοσε ταρσὰ πεδίλῳ,
καὶ διερῷ πλοκαμῖδας ἐπισφίγξασα καρήνῳ
ὀμβροτόκον κρήδεμνον ἐπεσφήκωσε μετώπῳ,
καὶ νοτερὸν στέφος εἶχε καρήατι, χιονέῃ δὲ
στήθεα παχνήεντα κατέσκεπε λευκάδι μίτρῃ·
ἣ δὲ χελιδονίων ἀνέμων τερψίμβροτον αὔρην
ἔπτυε φυσιόωσα, φιλοζεφύρου δὲ καρήνου
εἰαρινὴν δροσόεντι κόμην μιτρώσατο δεσμῷ,
ἀνθεμόεν γελόωσα, διαιθύσσουσα δὲ πέπλου
ὄρθριον οἰγομένοιο ῥόδου δολιχόσκιον ὀδμὴν
διπλόον ἔπλεκε κῶμον Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ·
ἄλλη ἅμα γνωτῇσι θαλυσιὰς ἔστιχεν Ὥρη,
καὶ στάχυν ἀκροκόμοισι περιφρίσσοντα κορύμβοις
δεξιτερῇ κούφιζε καὶ ὀξυτόμου γένυν ἅρπης
ἄγγελον ἀμητοῖο, δέμας δ' ἐσφίγγετο κούρη
ἀργενναῖς ὀθόνῃσιν, ἑλισσομένης δὲ χορείῃ
φαίνετο λεπταλέοιο δι' εἵματος ὄργια μηρῶν,
καὶ νοτεροὺς ἱδρῶτας ἀνιεμένοιο προσώπου
θερμοτέρῳ φαέθοντι καθικμαίνοντο παρειαί·
ἄλλη εὐσκάρθμοιο προηγήτειρα χορείης
θαλλὸν ἐλαιήεντα λιπότριχι δήσατο κόρσῃ
ἑπταπόρου ποταμοῖο διάβροχον ὕδασι Νείλου,
καὶ ψεδνὴν μεθέπουσα μαραινομένην τρίχα κόρσης

καρφαλέον δέμας εἶχεν, ἐπεὶ φθινοπωρὶς ἐοῦσα
φυλλοχόοις ἀνέμοις ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην·
οὔπω γὰρ χρυσέων ἑλίκων πλεκτοῖσι κορύμβοις
βότρυες ἀμπελόεντες ἐπέρρεον αὐχένι νύμφης,
οὐδέ μιν οἰνωθεῖσα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῷ
πορφυρέης ἐμέθυσσε Μαρωνίδος ἰκμὰς ἐέρσης,
οὐδὲ παλινδίνητος ἀνέδραμε κισσὸς ἀλήτης·
ἀλλὰ τότε χρόνος ἦλθε μεμορμένος, οὗ χάριν αὐταὶ
εἰς δόμον Ἠελίοιο συνήλυδες ἔδραμον Ὧραι.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Δωδεκάτῳ φρένα τέρψον, ὅπη νέον ἄνθος Ἐρώτων
Ἄμπελος εἶδος ἀνῆκεν ἐς ἀμπελόεσσαν ὀπώρην

Ὣς αἳ μὲν δυτικοῖο παρ' ὀφρύσιν Ὠκεανοῖο
Ἠελίου γονόεντος ἐναυλίζοντο μελάθροις.
τῇσι δὲ νεισσομένῃσι συνήντεεν Ἕσπερος ἀστὴρ
θρώσκων ἐκ μεγάροιο· διεσσυμένη δὲ καὶ αὐτὴ
ἀρτιφανὴς ἀνέτελλε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη.
αἳ δὲ φερεζώοιο παρ' ὄμμασιν ἡνιοχῆος
κάρπιμον ἴχνος ἔκαμψαν. ὃ μὲν δρόμον ἄρτι τελέσσας
ἠερόθεν νόστησε· πυριγλήνου δ' ἐλατῆρος
Φωσφόρος αἰγλήεις τετράζυγος ἐγγύθι δίφρου
θήκατο θερμὰ λέπαδνα καὶ ἀστερόεσσαν ἱμάσθλην,
γείτονος Ὠκεανοῖο παρὰ προχοῇσι καθήρας
μυδαλέων ἱδρῶτι πυριτρεφέων δέμας ἵππων·
πῶλοι δ' αὐχενίας νοτερὰς δονέοντες ἐθείρας
μαρμαρέοις ὀνύχεσσιν ἐπέκτυπον αἴθοπι φάτνῃ.
θυγατέρες δὲ Χρόνοιο πέριξ φλογεροῖο θοώκου
ἱστάμεναι στεφανηδὸν ἀτειρέος ἡνιοχῆος
τέσσαρας ἠσπάζοντο δυώδεκα κυκλάδες Ὧραι,
δμωΐδες Ἠελίοιο, συνήλυδες αἴθοπι δίφρῳ,
μυστιπόλοι λυκάβαντος ἀμοιβάδες· Ὠγυγίῳ γὰρ
αὐχένα δοῦλον ἔκαμψαν ὅλου νωμήτορι κόσμου.
καί οἱ ἀνηΰτησεν ἔπος σταφυληκόμος Ὥρη

12*

μάρτυρος ἱκεσίην σχομένη φθινοπωρίδος Ὥρης·
„Ἠέλιε ζείδωρε, φυτηκόμε, κοίρανε καρπῶν,
οἰνοτόκον πότε βότρυν ἀεξήσουσιν ἀλωαί;
καὶ μακάρων τίνι τοῦτο γέρας μνηστεύεται Αἰών;
ναί, λίτομαι, μὴ κρύπτε, κασιγνήτων ὅτι μούνη
πασάων ἀγέραστος ἐγὼ πέλον· οὐ γὰρ ὀπώρην,
οὐ στάχυν, οὐ λειμῶνα, καὶ οὐ Διὸς ὄμβρον ἀέξω."
ἔννεπεν· ἐσσομένης δὲ τιθηνήτειραν ὀπώρης
Ἠέλιος θάρσυνε, καὶ ἀντιπόρῳ παρὰ τοίχῳ
δάκτυλον ὀρθώσας ἐπεδείκνυε κυκλάδι κούρῃ
κύρβιας Ἁρμονίης ἑτερόζυγας, αἷς ἔνι κεῖται
εἰν ἑνὶ θέσφατα πάντα, τάπερ πεπρωμένα κόσμῳ
πρωτογόνοιο Φάνητος ἐπέγραφε μαντιπόλος χείρ,
καὶ γραφίδων ποίκιλλεν ἐφάρμενον οἶκον ἑκάστῃ.
καί τινα μῦθον ἔειπε πυρὸς ταμίης Ὑπερίων·
„κύρβιδι μὲν τριτάτῃ, πόθεν ἔσσεται οἰνὰς ὀπώρη,
γνώσεαι, ἧχι λέων καὶ παρθένος· ἐν δὲ τετάρτῃ,
τίς σταφυλῆς σκηπτοῦχος, ὅπῃ γλυκὺ νέκταρ ἀφύσσων
γραπτῇ χειρὶ κύπελλον ἀερτάζει Γανυμήδης."
τοῖα θεοῦ φαμένοιο φιλάμπελος ἔτρεχε κούρη
ὄμματα δινεύουσα, καὶ ὀμφαίῳ παρὰ τοίχῳ
πρώτην κύρβιν ὄπωπεν ἀτέρμονος ἥλικα κόσμου
εἰν ἑνὶ πάντα φέρουσαν, ὅσα σκηπτοῦχος Ὀφίων
ἤνυσεν, ὅσσα τέλεσσε γέρων Κρόνος, ὁππότε τέμνων
ἄρσενα πατρὸς ἄροτρα λεχώιον ἤροσεν ὕδωρ,
σπείρων ἄσπορα νῶτα θυγατρογόνοιο θαλάσσης,
ὅς ποτε λάινον υἷα κεχηνότι δέξατο λαιμῷ .
Ζηνὸς ψευδομένοιο νόθον δέμας εἰλαπινάζων·
καὶ λίθος ἐνδομύχων τεκέων μαιώσατο φύτλην
φόρτον ἀκοντίζων ἐγκύμονος ἀνθερεῶνος.
ἀλλ' ὅτε μαρναμένοιο Διὸς πυριλαμπέα νίκην
καὶ Κρονίου νιφετοῖο χαλαζήεσσαν ἐνυὼ

ἀμφίπολος Φαέθοντος ἀελλόπος ἔδρακεν Ὥρη,
γείτονα δέρκετο κύρβιν ἀμοιβαδίς· εἶχε δὲ κείνη,
πῶς βροτέην ὤδινε γονὴν πίτυς, ἢ πόθεν ἄφνω
δενδρείην γονόεσσαν ἀναπτύξασα λοχείην
ἄσπορον αὐτοτέλεστον ἀνήρυγεν υἱέα πεύκη,
καὶ πόθεν ἄστεα πάντα κατέκλυσεν ὑέτιος Ζεὺς
ἠλιβάτοις πελάγεσσιν ἄγων ὑψούμενον ὕδωρ,
πῶς Νότος ἐκ Βορέαο, καὶ ἐκ Λιβὸς Εὖρος ἱμάσσων
λάρνακα Δευκαλίωνος ἀλήμονα γείτονα Μήνης
εἰς πλόον ἠερόφοιτον ἐκούφισεν ἄμμορον ὅρμου.
καὶ τριτάτην ὅτε κύρβιν ἐπέδραμεν εὔποδι ταρσῷ
μυστιπόλος λυκάβαντος ἕλιξ στηρίζετο κούρη,
μόρσιμα παπταίνουσα πολύτροπα θέσφατα κόσμου,
γράμματα φοινίσσοντα, σοφῇ κεχαραγμένα μίλτῳ,
ὁππόσα ποικιλόμυθος ἐπέγραφεν ἀρχέγονος χείρ,
τοῖα προθεσπίζοντα, καὶ ἐν πινάκεσσιν ἀνέγνω·
„Ἥρης βουκόλος Ἄργος ἐς ὄρνεον εἶδος ἀμείψει
φαιδρὸν ἔχων βλεφάρων τύπον αἰόλον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ἁρπαλύκη μετὰ λέκτρον ἀλιτροβίων ὑμεναίων
υἱέα δαιτρεύσασα θυγατρογάμῳ γενετῆρι
ἠερίην πτερόεσσαν ἐρετμώσειε πορείην
ὄρνις ἀελλήεσσα· καὶ ἱστοπόνος Φιλομήλη
78 δαίδαλα φωνήεντα σοφῷ γράψασα χιτῶνι
76 ἔσσεται αἰολόδειρος ὑποτρύζουσα χελιδών,
μαρτυρίην βοόωσα λιπογλώσσοιο σιωπῆς·
79 καὶ Νιόβη Σιπύλοιο παρὰ σφυρὰ πέτρος ἐχέφρων
δάκρυσι λαϊνέοισιν ὀδυρομένη στίχα παίδων
στήσεται οἰκτρὸν ἄγαλμα· καὶ ἔσσεται αὐτόθι γείτων
Πύρρος ἐρωμανέων Φρύγιος λίθος, εἰσέτι Ῥείης
οἶστρον ἔχων ἀθέμιστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
Θίσβη δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ Πύραμος ἥλικες ἄμφω
ἀλλήλους ποθέοντες· ἐυστεφάνοιο δὲ κούρης

Μίλακος ἱμείρων Κρόκος ἔσσεται ἄνθος Ἐρώτων·
καὶ γαμίην μετὰ νύσσαν ἀελλοπόδων ὑμεναίων
καὶ Παφίης μετὰ μῆλα λεοντείην ἐπὶ μορφὴν
Ἄρτεμις οἰστρήσειεν ἀμειβομένην Ἀταλάντην."
καὶ τὰ μὲν εἰν ἑνὶ πάντα παρέστιχεν ἄστατος Ὥρη,
εἰσόκε χῶρον ἵκανεν, ὅπη πυρόεις Ὑπερίων
σύμβολα μαντοσύνης ἀνεμώδεϊ πέφραδε κούρῃ,
ἧχι λέων ἐτέτυκτο σελασφόρος, ἧχι καὶ αὐτὴ
παρθένος ἀστερόεσσα νόθῃ ποικίλλετο μορφῇ
οἴνοπα βότρυν ἔχουσα, θερειγενὲς ἄνθος ὀπώρης·
κεῖθι Χρόνου θυγάτηρ πόδας εὔνασε, ταῦτα δ' ἀνέγνω·
„Κισσὸς ἀερσιπότης ἐρόεις νέος εἰς φυτὸν ἕρπων
ἔσται κισσὸς ἕλιξ καὶ ἐν ἔρνεσιν· ἠιθέου δὲ
ὄρθιος ἐκ Καλάμοιο δόναξ κυρτούμενος αὔραις
λεπτὸν ἀεξιφύτοιο φανήσεται ἔρνος ἀρούρης
ἡμερίδων στήριγμα· καὶ εἰς φυτὸν εἶδος ἀμείψας
Ἄμπελος ἀμπελόεντι χαρίζεται οὔνομα καρπῷ."
ἀλλ' ὅτε θέσφατα ταῦτα θαλυσιὰς ἔδρακε κούρη,
δίζετο χῶρον ἐκεῖνον, ὅπη παρὰ γείτονι τοίχῳ
ποιητῷ κεχάρακτο τύπῳ Γανυμήδεος εἰκὼν
ἰκμάδα νεκταρέην χρυσέῳ στάζουσα κυπέλλῳ,
ἧχι χαρασσομένων ἐπέων τετράζυγος ὀμφή·
κεῖθι θεὰ φιλόβοτρυς ἐκώμασεν, εὗρε δὲ νύμφη
θέσφατα κισσοφόρῳ πεφυλαγμένα ταῦτα Λυαίῳ·
„Φοίβῳ Ζεὺς ἐπένευσεν ἔχειν μαντώδεα δάφνην,
καὶ ῥόδα φοινίσσοντα ῥοδόχροϊ Κυπρογενείῃ,
γλαυκὸν Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι θαλλὸν ἐλαίης,
καὶ στάχυας Δήμητρι, καὶ ἡμερίδας Διονύσῳ."
τοῖα μὲν ἐν γραφίδεσσι φιλεύιος ἔδρακε κούρη·
τερπομένη δ' ἤιξε, κασιγνήτας δὲ λαβοῦσα
εἰς ῥόον ἠῴοιο διέστιχεν Ὠκεανοῖο

ἱπποσύνῃ Φαέθοντος ὁμόδρομος. οὐδὲ Λυαίῳ
φάρμακον ἦν ἑτάροιο δεδουπότος, οὐδὲ χορείης
μνῆστις ἔην· φιλίῳ δὲ νόον δεδονημένος οἴστρῳ
αἴλινα πικρὰ λίγαινεν, ἀκηδέστῳ δὲ σιωπῇ
χάλκεα νῶτα λέλοιπεν ἀδουπήτοιο βοείης·
οὐδέ ἑ πηκτὶς ἔτερπεν. ἀμειδήτῳ δὲ προσώπῳ
οἰκτρὰ κινυρομένοιο φιλοστόργου Διονύσου
ἔσχετο μὲν Λυδοῖο ῥόος δονακώδεος Ἕρμου
κραιπνὰ κυλινδόμενος προχοῆς ἀνεμώδεϊ παλμῷ,
οὐδὲ ῥέειν μενέαινε· βαθυκτεάνῳ δὲ ῥεέθρῳ
Πακτωλὸς κροκόεις ἀνεσείρασε πένθιμον ὕδωρ
ἀνδρὸς ἔχων μίμημα κατηφέος· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
πηγαίων ἀνέκοψε παλίσσυτον ὁλκὸν ἐναύλων
Σαγγάριος προχέων Φρύγιον ῥόον· αἰνοτόκου δὲ
Τανταλίδος στοναχῇσι διάβροχος ἄπνοος εἰκὼν
διπλόα δάκρυα χεῦεν ὀδυρομένου Διονύσου·
καὶ πίτυς αἰάζουσα συνέμπορος ἥλικι πεύκῃ
λεπταλέον ψιθύριζεν· ἀκερσεκόμου δὲ καὶ αὐτὴ
Φοίβου δένδρον ἐοῦσα κόμην ἀπεσείσατο δάφνη
πενθαλέοις ἀνέμοις· λιπαρὴ δ' ἄτμητος ἐλαίη
φύλλα χαμαὶ κατέχευε, καὶ εἰ φυτὸν ἦεν Ἀθήνης.
τοῖα πόθῳ στενάχοντος ἀδακρύτου Διονύσου
φρικτὰ μετετρέψαντο παλίλλυτα νήματα Μοῖραι·
καὶ γόον ἀχνυμένοιο παραιφαμένη Διονύσου
Ἄτροπος ἐμπεδόμυθος ἀνήρυγεν ἔνθεον ὀμφήν·
„ζώει τοι, Διόνυσε, τεὸς νέος, οὐδὲ περήσει
πικρὸν ὕδωρ Ἀχέροντος· ἀκαμπέα δ' εὕρατο λῦσαι
σὸς γόος ἀτρέπτου παλινάγρετα νήματα Μοίρης·
Ἄμπελος οὐ τέθνηκε, καὶ εἰ θάνεν· ἱμερόεν γὰρ
εἰς ποτόν, εἰς γλυκὺ νέκταρ ἐγὼ σέο κοῦρον ἀμείψω·
τὸν μὲν ἐυτροχάλου παλάμης βητάρμονι παλμῷ
δόρπιον ἁρμονίην διδυμόθροος αὐλὸς ἀράσσων

ὑμνήσει, Φρύγα ῥυθμὸν ἔχων ἢ Δωρίδα μολπήν·
ἠέ μιν ἐν θυμέλῃσιν ἀνὴρ εὔρυθμος ἀείσει
Ἀονίου καλάμοιο χέων Ἰσμήνιον ἠχὼ
ἐνναέτης Μαραθῶνος· ἀνευάξουσι δὲ Μοῦσαι
Ἄμπελον ἱμερόεντα σὺν ἀμπελόεντι Λυαίῳ.
καὶ σκολιὴν πλοκάμοιο λιπὼν ὀφιώδεα μίτρην
στέμματα βοτρυόεντα περιπλέξεις σέο χαίτῃ
Φοίβῳ ζῆλον ἄγων, ὅτι πένθιμα χειρὶ τιταίνει
αἴλινα δενδρήεντα φιλοκλαύτων ὑακίνθων,
καὶ σὺ ποτὸν μεθέπεις βροτέης ἄμπαυμα μερίμνης
νέκταρος οὐρανίου χθόνιον τύπον, ἀνθεμόεν δὲ
παιδὸς Ἀμυκλαίοιο τεὸς νέος εὖχος ἐλέγξει:
εἰ δὲ πόλις κείνοιο μαχήμονα χαλκὸν ἀείρει,
καὶ σέθεν ἠιθέοιο φεραυγέα πατρὶς ἀέξει
ὑγρὸν ἐρευθομένης ποταμηίδος ὄμβρον ἐέρσης,
χρυσῷ ὅλη κομόωσα, καὶ οὐ χαίρουσα σιδήρῳ·
εἰ ποταμοῦ κελάδοντος ἀγάλλεται ἀμφὶ ῥεέθρῳ,
φέρτερον Εὐρώταο πέλει Πακτώλιον ὕδωρ.
Ἄμπελε, πένθος ὄπασσας ἀπενθήτῳ Διονύσῳ,
ὄφρα μελιρραθάμιγγος ἀεξομένου σέθεν οἴνου
τερπωλὴν ὀπάσειας ὅλῳ τετράζυγι κόσμῳ
καὶ σπονδὴν μακάρεσσι καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ·
Βάκχος ἄναξ δάκρυσε, βροτῶν ἵνα δάκρυα λύσῃ.“
    ὣς φαμένη γνωτῇσι συνέμπορος ἔστιχε δαίμων.
καὶ κινυρῷ μέγα θάμβος ἐφαίνετο μάρτυρι Βάκχῳ·
καὶ γὰρ ἀναΐξας ἐρόεις νέκυς ὡς ὄφις ἕρπων
Ἄμπελος αὐτοτέλεστος ἑὴν ἠλλάξατο μορφήν,
καὶ πέλε νήδυμον ἄνθος· ἀμειβομένοιο δὲ νεκροῦ
γαστὴρ θάμνος ἔην περιμήκετος, ἄκρα δὲ χειρῶν
ἀκρεμόνες βλάστησαν, ἐνερριζῶντο δὲ ταρσοί,
βόστρυχα βότρυες ἦσαν, ἐμορφώθη δὲ καὶ αὐτὴ
νεβρὶς ἀεξομένης πολυδαίδαλον ἄνθος ὀπώρης;

ἀμπελόεις δὲ κόρυμβος ἔην δολιχόσκιος αὐχήν,
ἰσοφυὴς δ' ἀγκῶνι τιταίνετο καμπύλος ὄρπηξ
οἰδαίνων σταφυλῆσιν, ἀμειβομένου δὲ καρήνου
γναμπτῆς κυρτὰ κόρυμβα τύπον μιμεῖτο κεραίης.
κεῖθι φυτῶν στίχες ἦσαν ἀπείρονες· αὐτοτελὴς δὲ
ὄρχατος ἀμπελόεις χλοεροὺς ὄρπηκας ἑλίσσων
οἴνοπι γείτονα δένδρα νέῳ μιτρώσατο καρπῷ.
καὶ νέον ἔπλετο θάμβος, ἐπεὶ τότε κοῦρος ἀθύρων
εἰς φυτὸν ὑψιπέτηλον ἑὸν πόδα λοξὸν ἑλίσσων
Κισσὸς ἀερσιπότητος ἑὴν δενδρώσατο μορφήν,
καὶ πέλεν ἀγκύλον ἔρνος ἐπώνυμον, ἀρτιφυῆ δὲ
ὄρχατον ἡμερίδων σκολιῷ μιτρώσατο δεσμῷ.
καὶ φιλίοις πετάλοισι κατάσκιον ἔσκεπε κόρσην,
καὶ πλοκάμους ἐμέθυσσε φιλακρήτων ἀπὸ φύλλων
κυδιόων Διόνυσος· ἀεξιφύτοιο δὲ κούρου
ἄρτι πεπαινομένης ἐδρέψατο καρπὸν ὀπώρης.
καὶ θεὸς αὐτοδίδακτος ἄτερ ποδὸς ἔκτοθι ληνοῦ
βότρυν ἐπισφίγγων παλάμης βεβριθότι καρπῷ
χερσὶ περιπλεκέεσσι μέθης ὠδῖνα πιέζων
πορφυρέης ἀνέφηνε νεόρρυτον ὄγκον ὀπώρης,
καὶ γλυκερὸν ποτὸν εὗρε· καὶ οἰνοχύτου Διονύσου
λευκὰ διαινομένων ἐρυθαίνετο δάκτυλα χειρῶν.
καὶ δέπας ἀγκύλον εἶχε βοὸς κέρας· ἡδυπότου δὲ
χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ἐγεύσατο Βάκχος ἐέρσης,
γεύσατο καὶ καρποῖο, καὶ ἀμφοτέροις φρένα τέρπων
μῦθον ἀγηνορέοντος ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·
„ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐμοῦ Διός, Ἄμπελε, τίκτεις·
ἔρνεα δισσὰ φέρων πεφιλημένα καρπὸν Ἀπόλλων
209 οὐ φάγε δαφνήεντα καὶ οὐ πίεν ἐξ ὑακίνθου·
245 εἶξον ἐμοί, Κλυτότοξε, πολυθρήνων ὅτι φύλλων
πενθαλέῳ μίτρωσας ἀπενθέα βόστρυχα δεσμῷ·

αἴλινα σοῖς πετάλοισι χαράσσεται· εἰ δ' ἐνὶ κήπῳ
στέμμα φέρει Κλυτότοξος, ἐγὼ γλυκὺν οἶνον ἀφύσσω,
καὶ στέφος ἱμερόεν περιβάλλομαι, ἡδυπότην δὲ
ἔνδον ἐμῆς κραδίης ὅλον Ἄμπελον αὐτὸν ἀείρω.
εἶξον Ἐρισταφύλῳ, Κορυθαίολος· αἱματόεις γὰρ
σπένδει λύθρον Ἄρηι, καὶ ἀμπελόεις Διονύσῳ
βότρυος οἰνωθέντος ἐρευθιόωσαν ἐέρσην.
Δηώ, ἐσυλήθης μετὰ Παλλάδος· οὐ γὰρ ἐλαῖαι
εὐφροσύνην τίκτουσι, καὶ οὐ στάχυς ἀνέρα θέλγει,
οὐ στάχυς ὠδίνει γλυκερὸν ποτόν· ἵλαθι, Δηώ·
εἶδαρ ἐγὼ μερόπεσσι καὶ οὐ πόμα μοῦνον ὀπάσσω.
ὑμείων γενόμην πολὺ φέρτερος· ἡμετέρου γὰρ
οἴνου μὴ παρεόντος ἀτερπέα δεῖπνα τραπέζης,
οἴνου μὴ παρεόντος ἀθελγέες εἰσὶ χορεῖαι.
εἰ δύνασαι, Γλαυκῶπι, τεῆς πίε καρπὸν ἐλαίης·
σὸν φυτὸν ἀγλαόδωρος ἐμὴ νίκησεν ὀπώρη,
ὅττι τεῷ λιπόωντι δέμας χρίουσιν ἐλαίῳ
ἄνδρες ἀεθλητῆρες ἀτερπέες, αἰνοπαθὴς δὲ
εὐνέτιν ἠὲ θύγατρα * * *
* * * βαλὼν ξυνήονι πότμῳ,
ἢ τεκέων φθιμένων ἢ μητέρος ἢ γενετῆρος
ἀνὴρ πένθος ἔχων, ὅτε γεύσεται ἡδέος οἴνου,
στυγνὸν ἀεξομένης ἀποσείσεται ὄγκον ἀνίης.
Ἄμπελε, καὶ μετὰ πότμον ἐυφραίνεις φρένα Βάκχου·
πᾶσιν ἐμοῖς μελέεσσιν ἐγὼ σέο πῶμα κεράσσω.
Ἄμπελε, καὶ σέο πότμος ἐπήρατος· ἦ ῥα καὶ αὐτῆς
εἰς σὲ καὶ εἰς σέο κάλλος ἐθηλύνθη λίνα Μοίρης,
εἰς σὲ καὶ οἰκτίρμων Ἀίδης πέλεν, εἰς σὲ καὶ αὐτὴ
Περσεφόνη τρηχεῖαν ἑὴν ἤμειψε μενοινήν,
καὶ σὲ νέκυν ζώγρησε κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
οὐ θάνες, ὡς τέθνηκεν Ἀτύμνιος· οὐ Στυγὸς ὕδωρ,
οὐ φλόγα Τισιφόνης, οὐκ ἔδρακες ὄμμα Μεγαίρης·

ζώεις δ' εἰσέτι, κοῦρε, καὶ εἰ θάνες· οὐδέ σε Λήθης
κρύψεν ὕδωρ, οὐ ξυνὸς ἔχει τάφος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
μορφὴν ὑμετέρην ἠδέσσατο γαῖα καλύψαι·
ἀλλὰ φυτόν σε τέλεσσε πατὴρ ἐμὸς υἷα γεραίρων,
σὸν δέμας εἰς γλυκὺ νέκταρ ἄναξ ἤμειψε Κρονίων.
οὐ φύσις, ὡς γραπτοῖσι Θεραπναίοισι κορύμβοις,
αἴλινον ἀκλαύτοισι τεοῖς ἐχάραξε πετήλοις·
χροιὴν δ' ὑμετέρην καὶ ἐν ἔρνεσι, κοῦρε, φυλάσσεις·
σῶν μελέων ἀκτῖνα τεὴ κήρυξεν ὀπώρη·
οὔπω σε προλέλοιπεν ἐρευθαλέη σέο μορφή.
ἀλλὰ τεοῦ θανάτου τιμήορος οὔ ποτε λήξω
θυομένῳ τεὸν οἶνον ἐπισπένδων ὀλετῆρι
ἀνδροφόνῳ. σὺ δὲ μῶμον Ἁμαδρυάδεσσιν ἀνάπτεις
σοῖς ἐρατοῖς πετάλοισιν· ἀπ' εὐόδμων δὲ κορύμβων
233 ἰκμάδες ἡμετέρων με περιπνείουσιν ἐρώτων.
236 ὄχνη καρπὸν ἔχει μελιηδέα, μύρτος ἀέξει
ἄνθεα κηώεντα, καὶ οὐ φρενοθελγέι καρπῷ
ἀνδρομέας ἀνέμοισιν ἀκοντίζουσι μερίμνας·
234 καρπὸν ἐγὼ μήλοιο πότε κρητῆρι κεράσσω;
235 νεκταρέῳ πότε σῦκον ἐπιστάξαιμι κυπέλλῳ;
σῦκον ὁμοῦ καὶ μῆλον ἔχει χάριν ἄχρις ὀδόντων.
οὐ δύναται φυτὸν ἄλλο τεαῖς σταφυλῇσιν ἐρίζειν·
οὐ ῥόδον, οὐ νάρκισσος εὔχροος, οὐκ ἀνεμώνη,
οὐ κρίνον, οὐχ ὑάκινθος ἰσάζεται ἔρνεϊ Βάκχου,
240 ὅττι πολυτρίπτοιο νέαις λιβάδεσσιν ὀπώρης
σὸν ποτὸν ἄνθεα πάντα δεδέξεται· ἓν ποτὸν ἔσται
μιγνύμενον πάντεσσι, καὶ εἰς μίαν ἵξεται ὀδμὴν
ἄνθεσι παντοίοις κεκερασμένον, εἰαρινὴν δὲ
244 κοσμήσει τεὸν ἄνθος ὅλην λειμωνίδα ποίην·
272 ἀμφὶ δὲ δένδρεα πάντα κάτω νεύοντι καρήνῳ
εἴκελα λισσομένοις κυρτούμενον αὐχένα κάμπτει,
ὑψιτενῆ δὲ πέτηλα γέρων ἐκλίνατο φοῖνιξ·

ἀμφὶ δὲ μηλείῃ τανύεις πόδας, ἀμφὶ δὲ συκῇ
χεῖρας ἐφαπλώσας ἐπερείδεαι, ὑμετέρην δέ,
δμωΐδες ὢς δέσποιναν, ἐλαφρίζουσιν ὀπώρην,
εὖτε τιταινομένων πετάλων ἑλικώδεϊ παλμῷ
ἀμφιπόλων ὑπὲρ ὦμον ἀνέρχεαι· ἀγχιφύτων δὲ
ἁβρὰ πολυσπερέων ἑτερόχροα φύλλα κορύμβων,
οἷα σέθεν κνώσσοντος, ἐπαιθύσσουσι προσώπῳ
αὔραις φειδομένῃσι καταψύχοντες ἀῆται,
λεπταλέην ἅτε λάτρις ἐθήμονα ῥιπίδα σείει,
ψυχρὸν ἑῷ βασιλῆι φέρων ποιητὸν ἀήτην,
εὖτε μεσημβρίζουσιν ἄγει Φαέθοντος ἀπειλὴ

* * * * * *

σῆς σταφυλῆς προκέλευθος ἐτησιὰς ἔρχεται αὔρη
δίψιον εὐνάζουσα πυρώδεος ἀστέρα Μαίρης,
ὁππότε θερμαίνει σε θερειγενέος δρόμος Ὥρης
θάλπων Σειριόεντι μαραινομένην δρόσον ἀτμῷ."
ἔννεπε κυδιόων, προτέρας δ' ἔρριψε μερίμνας
φάρμακον ἡβητῆρος ἔχων εὔοδμον ὀπώρην.
καὶ τὰ μὲν ἀμπελόεντος ἀείδεται ἀμφὶ κορύμβου,
πῶς πέλεν ἡβητῆρος ἐπώνυμος. ὑμνοπόλων δὲ
ἄλλη πρεσβυτέρη πέλεται φάτις, ὥς ποτε γαίῃ
οὐρανόθεν φερέκαρπος Ὀλύμπιος ἔρρεεν ἰχὼρ
καὶ τέκε Βακχιάδος σταφυλῆς ποτόν, ἐν σκοπέλοις δὲ
αὐτοφυὴς ἀκόμιστος ἀέξετο καρπὸς ὀπώρης·
οὔπω δ' ἡμερὶς ἦεν ἐπώνυμος, ἀλλ' ἐνὶ λόχμαις
ἀγριὰς ἡβώωσα πολυγνάμπτοισιν ἑλίνοις
οἰνοτόκων βλάστησε φυτῶν εὐάμπελος ὕλη
ὑγρὸν ἀναβλύζουσα βεβυσμένον ὄγκον ἐέρσης·
καὶ πολὺς ὄρχατος ἦεν, ὅπῃ στοιχηδὸν ἀνέρπων
σείετο φοινίσσων ἐπὶ βότρυϊ βότρυς ἀλήτης·
ὧν ὃ μὲν ἡμιτέλεστος ἑὰς ὠδῖνας ἀέξων
αἰόλα πορφύρων ἑτερόχροϊ φαίνετο καρπῷ,

ὃς δὲ φαληριόων ἐπεφαίνετο σύγχροος ἀφρῷ,
καὶ πολὺς ὤθεεν ἄλλος ὁμόζυγα γείτονα γείτων
ξανθοφυής, ἕτερος δὲ μέλας ἰνδάλλετο πίσσῃ
περκάζων ὅλον ἄνθος, ἀπ᾽ οἰνοτόκων δὲ πετήλων
σύμφυτον ἀγλαόκαρπον ὅλην ἐμέθυσσεν ἐλαίην·
ἄλλου δ᾽ ἀρτιχάρακτος ἐπέτρεχεν ὄμφακι καρπῷ
βότρυος ἀργυφέοιο μέλας αὐτόσσυτος ἀήρ,
ὄγκῳ βοτρυόεντι φέρων σφριγόωσαν ὀπώρην·
καὶ πίτυν ἀντικέλευθον ἕλιξ ἔστεψεν ὀπώρης
συμφερτοῖς σκιόωσα περισκεπὲς ἔρνος ἰάμνοις,
καὶ φρένα Πανὸς ἔτερπε· τινασσομένους δὲ Βορῆι
ἀκρεμόνας πελάσασα παρ᾽ ἀμπελόεντι κορύμβῳ
ἀγχιφανὴς ἐλέλιξε κόμην εὐώδεα πεύκη.
ἀμφὶ δέ μιν σκολιῇσι δράκων δινωτὸς ἀκάνθαις
λαρὸν ἐυρραθάμιγγος ἀμέλγετο νέκταρ ὀπώρης,
καὶ βλοσυραῖς γενύεσσι ποτὸν Βακχεῖον ἀμέλξας
βότρυος οἰνωθέντος ἐπιστάζων πόμα λαιμῷ
πορφυρέῃ ῥαθάμιγγι χανὼν φοίνιξεν ὑπήνην.
καὶ θεὸς οὐρεσίφοιτος ὄφιν θάμβησε δοκεύων
οἰνωπῇ ῥαθάμιγγι πεφυρμένον ἀνθερεῶνα·
καὶ στικταῖς φολίδεσσι μετάτροπον ὁλκὸν ἑλίξας
πετραίην βαθύκολπον ἐδύσατο γείτονα χειὴν
Εὔιον ἀθρήσας ὄφις αἰόλος. εἰσορόων δὲ
Βάκχος ἐρευθαλέης ἐγκύμονα βότρυν ἐέρσης
ὀμφαίης ἐνόησε παλαίτερα θέσφατα Ῥείης.
καὶ σκοπέλους ἐλάχηνε, πεδοσκαφέος δὲ σιδήρου
θηγαλέῃ γλωχῖνι μυχὸν κοιλήνατο πέτρης·
λειήνας δὲ μέτωπα βαθυνομένων κενεώνων
τάφρον ἐυσταφύλοιο τύπον ποιήσατο ληνοῦ,
βότρυας ἀμώων νεοθηλέας ὀξέι θύρσῳ,
τεύχων ὀψιγόνοιο τύπον γαμψώνυχος ἅρπης.
καὶ Σατύρων χορὸς ἦεν ὁμόστολος· ὧν ὃ μὲν αὐτῶν

ὀξὺς ἔην τρυγόων, ὃ δὲ βότρυας ἄγγεϊ κοίλῳ
δέχνυτο τεμνομένους, ὃ δὲ σύμπλοκα φύλλα δαΐζων
χλωρὰ φιλακρήτων ἀπεσείσατο λύματα καρπῶν·
ἄλλος ἄτερ θύρσοιο καὶ εὐθήκτοιο σιδήρου
δεξιτερὴν ἀσίδηρον ἐπ' ἀκρεμόνεσσι τιταίνων
βότρυος εἰλικόεντος ἀπέκλασεν ἄκρα κόρυμβα,
ὀκλάζων ἐπίκυρτον, ἐς ἄμπελον ὄμμα τιταίνων·
καὶ γλαφυρῷ κενεῶνι χυτὴν ἔστρωσεν ὀπώρην
ὀγκώσας σταφυλῇσι μεσόμφαλα νῶτα χαράδρης,
*   *   *   *   *   *
βότρυας εἰλικόεντας ἐπασσυτέρους θέτο κόλπῳ
ἐκταδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ὡς θημῶνας ἀλωῆς
πλήσας κόλπον ἅπαντα συνήλασε κοιλάδι πέτρῃ,
καὶ σταφυλὴν ἐπάτησε ποδῶν βητάρμονι παλμῷ.
καὶ Σάτυροι σείοντες ἐς ἠέρα θυιάδα χαίτην,
ἰσοφυὲς μίμημα διδασκόμενοι Διονύσου,
στικτὰ περισφίγξαντες ἐπωμίδι δέρματα νεβρῶν
Βακχείης ἀλάλαζον ὁμόγλωσσον μέλος ἠχοῦς,
ποσσὶ πολυσκάρθμοισι περιθλίβοντες ὀπώρην
Εὔιον ἀείδοντες· ἐρισταφύλοιο δὲ κόλπου
οἴνου ἀναβλύζοντος ἐπορφύροντο χαράδραι·
στειβομένη δὲ πόδεσσιν ἀμοιβαίοισιν ὀπώρη
λευκὸν ἐρευθαλέης ἀνεκήκιεν ἀφρὸν ἐέρσης.
καὶ βοέοις ἀρύοντο κεράασιν ἀντὶ κυπέλλων
μήπω φαινομένων, ὅθεν ὕστερον ἐξέτι κείνου
θέσκελον οὔνομα τοῦτο κεραννυμένῳ πέλεν οἴνῳ.
καί τις ἀναβλύζων φρενοθελγέος ἰκμάδα Βάκχου
ἀγκύλον ἴχνος ἔκαμψε ποδῶν ἑλικώδεϊ παλμῷ,
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων·
ἄλλος ἀνεσκίρτησε μέθης δεδονημένος οἴστρῳ
φρικτὸν ἀρασσομένης ἀίων μύκημα βοείης·
καί τις ἀκεσσιπόνοιο πιὼν ῥόον ἄσχετον οἴνου

370 *κυανέην ῥοδόεντι ποτῷ πόρφυρεν ὑπήνην*
366 *καὶ λασίας ἐδίηνε γενειάδας ἰκμάδι Βάκχου·*
371 *ἄλλος ἄνω τανύων σφαλερὴν ἐπὶ δένδρον ὀπωπὴν*
ἡμιφανῆ σκοπίαζεν ἀνάμπυκα γείτονα Νύμφην,
καί νύ κεν ὑψιπέτηλον ὀρειάδος εἰς φυτὸν ὕλης
εἶρπεν ὀλισθηροῖο ποδὸς γαμψώνυχι ταρσῷ,
375 *εἰ μή μιν Διόνυσος ἐρήτυεν· ἀμφὶ δὲ πηγὰς*
ἄλλος ἐγερσινόοιο μέθης ἑτερόφρονι παλμῷ
ὑδρηλὴν ἐδίωκεν ἀνείμονα Νηΐδα κούρην,
καί νύ κε νηχομένην λασίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ,
εἰ μή μιν φθαμένη βυθίῳ κεκάλυπτο ῥεέθρῳ.
380 *μούνῳ δ' οἰνοποτῆρι Διωνύσῳ πόρε Ῥείη*
λυσσαλέης ἀμέθυστον ἀλεξήτειραν ἀνάγκης.
πολλοὶ δ' εὐκεράων Σατύρων φιλοπαίγμονι ταρσῷ
εἰς χορὸν οἰστρηθέντες ἐκώμασαν· ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
θερμὸν ἔχων νέον οἶστρον ὑπὸ φρένα πομπὸν ἐρώτων
385 *πήχεϊ λαχνήεντι μέσην ἠγκάσσατο Βάκχην,*
ὃς δὲ νοοπλάγκτοιο μέθης δεδονημένος οἴστρῳ
παρθενικῆς ἀγάμοιο σαόφρονος ἥψατο μίτρης·
390 *καί τις ἀναινομένην ἀνεσείρασε μύστιδα κούρην*
λαμπάδα νυκτιχόρευτον ἀναπτομένην Διονύσῳ,
388 *αὖ ἐρύων δ' ἐπὶ κύπριν ἀπειθέος εἵματα νύμφης*
χερσὶν ὀπισθοτόνοις ῥοδέων ἐπαφήσατο μηρῶν·
392 *ὃς δὲ περὶ στέρνοις πεφιδημένα δάκτυλα βάλλων*
οἰδαλέην ἔθλιψεν ἀκαμπέος ἄντυγα μαζοῦ.
καὶ γλυκερῆς Διόνυσος ἑῆς μετὰ κῶμον ὀπώρης
395 *δύσατο κυδιόων Κυβεληΐδος ἄντρα θεαίνης*
κλήματα βοτρυόεντα φιλανθέι χειρὶ τιταίνων,
Μαιονίην δ' ἐδίδαξεν ἑὴν ἄγρυπνον ἑορτήν.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΓ.

Ἐν τρισκαιδεκάτῳ στρατιὴν νήριθμον ἐνίψω
καὶ προμάχους ἥρωας ἀγειρομένους Διονύσῳ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκεν ἐς αὔλια θέσκελα Ῥείης
Ἶριν ἀπαγγέλλουσαν ἐγερσιμόθῳ Διονύσῳ,
ὄφρα δίκης ἀδίδακτον ὑπερφιάλων γένος Ἰνδῶν
Ἀσίδος ἐξελάσειεν ἑῷ ποινήτορι θύρσῳ,
δύσμαχον ἀμήσας ποταμήιον υἷα κεράστην
Δηριάδην βασιλῆα, καὶ ἔθνεα πάντα διδάξῃ
ὄργια νυκτιχόρευτα καὶ οἴνοπα καρπὸν ὀπώρης.
ἢ μὲν ἐρεσσομένων πτερύγων ἀνεμώδεϊ ῥιπῇ
δυσαμένη κελάδοντα λεοντοκόμου μυχὸν ἄντρου
ἄψοφον ἴχνος ἔπηξεν, ἀφωνήτῳ δὲ σιωπῇ
σφιγξαμένη στόμα δοῦλον ὀρειάδος ἐγγὺς ἀνάσσης
ἵστατο κυρτωθεῖσα, καθελκομένου δὲ καρήνου
χείλεσιν ἱκεσίοισι πόδας προσπτύξατο Ῥείης.
καὶ τὴν μὲν Κορύβαντες ἀμειδέι νεύματι Ῥείης
θεσπεσίης ἀρέσαντο παρὰ κρητῆρι τραπέζης·
θαμβαλέη δὲ πιοῦσα νεηγενέος χύσιν οἴνου
τέρπετο βακχευθεῖσα· καρηβαρέουσα δὲ δαίμων
παιδὶ Διὸς παρεόντι Διὸς μυθήσατο βουλήν·
„ἀλκήεις Διόνυσε, τεὸς γενέτης σε κελεύει
εὐσεβίης ἀδίδακτον ἀιστῶσαι γένος Ἰνδῶν·
ἀλλὰ τεαῖς παλάμῃσι μαχήμονα θύρσον ἀείρων

αἰθέρος ἄξια ῥέξον, ἐπεὶ Διὸς ἄμβροτος αὐλὴ
οὔ σε πόνων ἀπάνευθε δεδέξεται, οὐδέ σοι Ὧραι
μήπω ἀεθλεύσαντι πύλας πετάσουσιν Ὀλύμπου·
Ἑρμείας μόγις ἦλθεν ἐς οὐρανόν, ὁππότε ῥάβδῳ
ὄμμασιν ἀστράπτοντα ποδῶν ἄπο μέχρι κομάων
βουκόλον Ἄργον ἔπεφνε, καὶ Ἄρεα λύσατο δεσμῶν·
Δελφύνην δ' ἐδάμασσε καὶ αἰθέρα ναῖεν Ἀπόλλων·
οὐδὲ τεὸς γενέτης μακάρων πρόμος ὑψιμέδων Ζεὺς
νόσφι πόνων ἀνέβαινεν ἐς οὐρανὸν ὄρχαμος ἄστρων,
εἰ μὴ πρῶτον ἔδησεν ἀπειλητῆρας Ὀλύμπου
Ταρταρίῳ Τιτῆνας ὑποκρύψας κενεῶνι.
καὶ σὺ μετ' Ἀπόλλωνα, μεθ' Ἑρμάωνα, μογήσας
μισθὸν ἔχοις καμάτων πατρώιον αἰθέρα ναίων."
  ὣς φαμένη πρὸς Ὄλυμπον ἔβη θεός· αἶψα δὲ Ῥείη
παμμήτωρ προέηκεν ἀγέστρατον ἀγγελιώτην
Πύρριχον, ὀρχηστῆρα φιλοσμαράγοιο βοείης,
φύλοπιν ἀγγέλλοντα κορυσσομένοιο Λυαίου.
  καὶ στρατιὴν πολύμορφον ἀολλίζων Διονύσῳ
Πύρριχος ἀενάοιο διέδραμεν ἕδρανα κόσμου·
Εὐρώπης δὲ γένεθλα καὶ Ἀσίδος ἔθνεα γαίης
πάντας ἄγων νόστησεν ἐς ἁβροβίων χθόνα Λυδῶν.
  ἀλλὰ πολυσπερέων προμάχων ἡρωίδα φύτλην
καὶ λασίων Σατύρων * * *
* * * Κενταυρίδος αἷμα γενέθλης
Σειληνῶν τε φάλαγγα δασυκνήμοιο γέροντος
καὶ στίχα Βασσαρίδων Κορυβαντίδες εἴπατε Μοῦσαι·
οὐ γὰρ ἐγὼ τόσα φῦλα δέκα γλώσσῃσιν ἀείσω
οὐδὲ δέκα στομάτεσσι χέων χαλκόθροον ἠχώ,
ὁππόσα Βάκχος ἄγειρε δορυσσόος, ἀλλὰ λιγαίνων
ἡγεμόνας καὶ Ὅμηρον ἀοσσητῆρα καλέσσω
εὐεπίης ὅλον ὅρμον, ἐπεὶ πλωτῆρες ἀλῆται
πλαγκτοσύνης καλέουσιν ἀρηγόνα Κυανοχαίτην.

πρῶτα μὲν εὐθύρσοιο καλεσσαμένου Διονύσου
Ἀκταίων ταχὺς ἦλθεν ὁμόγνιον αἷμα γεραίρων,
πατρίδος Ἀονίης ἑπτάστομον οὖδας ἐάσας·
Βοιωτῶν δὲ φάλαγγες ἐπέρρεον, οἳ χθόνα Θήβης
ᾤκεον εὐπύργοιο καὶ ἔνδιον Ἐννοσιγαίου
Ὄγχηστον, Πετεῶνα καὶ Ὠκαλέην καὶ Ἐρύθρας,
Ἄρνην βοτρυόεσσαν ἀγαλλομένην Διονύσῳ,
οἵ τε Μίδειαν ἔναιον, ἀειδομένας τε πολίχνας
Εἰλέσιον καὶ Σκῶλον ἁλικρήπιδά τε Θίσβην,
ὅρμον ἐυτρήρωνα θαλασσαίης Ἀφροδίτης,
καὶ δάπεδον Σχοίνοιο καὶ εὐχαίτην Ἐλεῶνα
Κώπας τ᾽ ἀγλαὸν οὖδας, ὅπῃ περίπυστον ἀκούω
ἐγχελύων θρέπτειραν ἐπώνυμον εἰσέτι λίμνην,
καὶ λάσιον Μεδεῶνα, καὶ οἳ λάχον εὔβοτον Ὕλην,
σκυτοτόμου Τυχίοιο τανυκρήπιδα τιθήνην,
καὶ πέδον εὐρύαλον, χθονίῃ πεφυλαγμένον ὀμφῇ,
ἅρματος ὀφιγόνοιο φερώνυμον Ἀμφιαράου,
Θεσπιέων τε πόληα βαθυκρήμνους τε Πλαταιὰς
ὑδρηλήν θ᾽ Ἁλίαρτον, ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο
χεύμασι μεσσατίοισι μεριζομένην Ἑλικῶνος,
οἵ τ᾽ εἶχον πυμάτην Ἀνθηδόνα γείτονα πόντου,
βαιὴν ἰχθυβολῆος ἀειζώοιο πολίχνην
ὑγροβίου Γλαύκοιο, καὶ οἳ δυσπέμφελον Ἄσκρην
πατρίδα δαφνήεσσαν ἀσιγήτοιο νομῆος,
Γραίης θ᾽ ἱερὸν ἄστυ καὶ εὐρυχόρου Μυκαλησσοῦ,
Εὐρυάλης μίμημα φερώνυμον ἀνθερεῶνος,
καὶ χθόνα Νισαίην καὶ ἐπώνυμον ἄστυ Κορώνου·
τοῖσι μὲν ἐρχομένοισιν Ἑώιον εἰς κλίμα γαίης
Ἀκταίων πρόμος ἦεν, ἐπ᾽ ἠιθέοιο δὲ νίκῃ
πατροπάτωρ δαφναῖος ἐπέπταρε μάντις Ἀπόλλων.
Βοιωτῶν δ᾽ ἑτέροιο προηγεμόνευεν ὁμίλου
εὐχαίτης Ὑμέναιος ἔχων ἀχάρακτον ὑπήνην,

ἀρτιθαλής, Βρομίῳ πεφιλημένος· ἐρχομένῳ δὲ
κούρῳ παιδοκόμος πολιὸς πρόμος οὔνομα Φοῖνιξ
εἵπετο, Λαοκόωντι πανείκελος, ὃς πάρος Ἀργοῦς
νηὸς Ἰησονίης ἐπιβήμενος εἰς χθόνα Κόλχων
σύμπλοος ὡμάρτησε κορυσσομένῳ Μελεάγρῳ.
τοῖος ἐὼν ἔτι κοῦρος ἔχων παιδήιον ἥβην
ἁβροκόμης Ὑμέναιος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν,
δινεύων ἑκάτερθε παρηίδος ἥλικα χαίτην·
καί οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται,
οἵ τ' Ἀσπληδόνος ἄστυ, καὶ ὃν Χάρις οὔποτε λείπει
Ὀρχομενὸν Μινύαο, χοροιτύπον ἄλσος Ἐρώτων,
οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο θεηδόκον, οὖθαρ ἀρούρης,
ξεινοδόκου μεθέπουσαν ἐπωνυμίην Ὑριῆος,
ἧχι Γίγας ἀπέλεθρος ἀπειρογάμων ἀπὸ λέκτρων
Ὠρίων τριπάτωρ ἀπὸ μητέρος ἄνθορε γαίης,
εὖτε θεῶν τριγόνοισιν ἀεξηθεῖσα ῥεέθροις
εἰς τόκον αὐτοτέλεστον ἐμορφώθη χύσις οὔρων
αὔλακα νυμφεύσασα τελεσσιγόνοιο βοείης,
καὶ χθονὸς ἄσπορον υἷα λαγὼν μαιώσατο βύρσης,
οἵ τ' ἔχον ἀγρομένων ξεινηδόκον οὖδας Ἀχαιῶν
Αὐλίδα πετρήεσσαν, ἐδέθλιον Ἰοχεαίρης,
ἧχι θεὰ βαρύμηνις ὀρεσσαύλῳ παρὰ βωμῷ
δέκτο θυηπολίην ψευδήμονος Ἰφιγενείης,
καὶ κεμὰς οὐρεσίφοιτος ἀμεμφέι καίετο πυρσῷ
ἁρπαμένης νόθον εἶδος ἀληθέος Ἰφιγενείης,
ἣν Ὀδυσεὺς ἐκόμισσε δολοπλόκος ὡς Ἀχιλῆος
ἐσσομένην πρὸ μόθοιο παρευνέτιν, ἔνθεν ἀκούει
Αὐλὶς ἀνυμφεύτοιο γαμοστόλος Ἰφιγενείης,
ὁλκάσι δ' Ἀργείων ἐπεσύρισε πομπὸς ἀήτης
ἄψοφα μαστίζων ἐχενηίδος ἄκρα γαλήνης,
νεβροφόνῳ βασιλῆι φέρων παλινάγρετον αὔρην,
κούρη δ' αἶψα μολοῦσα μετάρσιος εἰς χθόνα Ταύρων

φρικτὰ κακοξείνων ἐδιδάσκετο θεσμὰ λεβήτων
ἀνέρα δαιτρεύουσα, καὶ ἀνδροφόνῳ παρὰ βωμῷ
γνωτὸν ἀλιπτοίητον ἀνεζώγρησεν Ὀρέστην.
Βοιωτῶν τόσος ἦλθεν ἀμετρήτων στόλος ἀνδρῶν
Ἰνδῴην ἐπὶ δῆριν ὁμαρτήσας Ὑμεναίῳ.

τοῖσι συνεστρατόωντο σοφῇ παρὰ Δελφίδι πέτρῃ
ἀγχίποροι Φωκῆες ὁμήλυδες, οἳ Κυπαρίσσου
εἶχον ἕδος καὶ δῖαν Ὑάμπολιν, ἥνπερ ἀκούω
Ἀονίης ὑὸς οὖδας ἐπώνυμον, ἣ περὶ μορφῆς
αὐχένα γαῦρον ἄειρε καὶ ἤρισε Τριτογενείῃ,
οἵ τε λάχον Πυθῶνα καὶ ἀμφίκρημνον ἀλωήν,
Κρῖσαν ἀειδομένην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
γείτονα Βάκχον ἔχοντες, ἐπεὶ δαφναῖος Ἀπόλλων
κλῆρον ἑὸν ξύνωσε κασιγνήτῳ Διονύσῳ,
Παρνησσὸν δικάρηνον, ἀγειρομένοισι δὲ λαοῖς
Πυθιὰς ὀμφήεσσα θεηγόρος ἔκλαγε πέτρη
καὶ τρίπος αὐτοβόητος, ἀσιγήτοιο δὲ πηγῆς
Κασταλίης λάλον οἶδμα σοφῷ πάφλαζε ῥεέθρῳ.

Εὐβοέων δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἀσπιδιῶται
παιδοκόμοι Κορύβαντες ἀεξομένου Διονύσου,
οἳ Φρύγα κόλπον ἔχοντες ὀρεσσιπόλῳ παρὰ Ῥείῃ
νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐκυκλώσαντο βοείαις,
τόν ποτε πορφυρέῳ κεκαλυμμένον οἴνοπι πέπλῳ
εὗρον ἐνὶ σκοπέλοις κερόεν βρέφος, ἔνθα μιν Ἰνὼ
Μύστιδι παιδοκόμῳ παρεκάτθετο μητρὶ Κορύμβου·
οἳ τότε πάντες ἵκανον ἀειδομένης ἀπὸ νήσου,
Πρυμνεὺς εἰλιπόδης τε Μίμας καὶ ὀρίδρομος Ἄκμων
Δαμνεύς τ' Ὠκυθόος τε σακεσπάλος, οἷς ἅμα βαίνων
σύνδρομος Ἰδαίῳ κορυθαίολος ἦλθε Μελισσεύς,
οὓς ποτε δυσσεβίης κεκορυθμένος ἄφρονι κέντρῳ
Σῶκος ἁλιζώνοιο πατὴρ νοσφίσσατο πάτρης
Κόμβης ἑπτατόκου μετὰ μητέρος· οἳ δὲ φυγόντες

Κνώσσιον οὖδας ἵκοντο, καὶ ἔμπαλιν ἦσαν ἀλῆται
εἰς Φρυγίην Κρήτηθεν, ἀπὸ Φρυγίης ἐς Ἀθήνας,
ἀλλοδαποὶ ναετῆρες ὁμέστιοι, εἰσόκε Κέκροψ
Σῶκον ἀπηλοίησε δίκης ποινήτορι χαλκῷ,
καὶ χθόνα καλλείψαντες ἁλικλύστου Μαραθῶνος
νόστιμον ἴχνος ἔκαμψαν ἐς ἱερὸν οὖδας Ἀβάντων,
Κουρήτων προτέρων χθόνιον γένος, οἷς μέλος αὐλῶν,
οἷς βίος εὐκελάδων ξιφέων κτύπος, οἷς τινι ῥυθμῷ
κύκλα ποδῶν μεμέλητο καὶ ἀσπιδόεσσα χορείη.
τοῖσι συνεστρατόωντο μαχήμονες υἷες Ἀβάντων,
οἳ λάχον ὀφρυόεσσαν Ἐρέτριαν, οἳ λάχον ἄμφω,
καὶ Στύρα καὶ Κήρινθον, ἀειδομένης τε Καρύστου
ἕδρανα καὶ Δίου κραναὸν πέδον, οἵ τ' ἔχον ἀκτήν,
ἀκτὴν κυματόεσσαν ἀσιγήτοιο Γεραιστοῦ,
καὶ Στύγα καὶ Κοτύλαιον ἕδος καὶ Σιρίδος ἕδρην
Μαρμαρίου τε τένοντα καὶ Ὠγυγίης πέδον Αἰγῆς·
τοῖς ἅμα λαὸς ἵκανεν ὁμόστολος, οἷς πέλε πάτρη
Χαλκὶς ὀπισθοκόμων μητρόπτολις Ἐλλοπιήων.
ἑπτὰ μὲν ἡγεμόνες στρατὸν ὥπλισαν, ἀλλ' ἕνα πάντες
θυμὸν ἔχον κατ' ἄρηα· καὶ ἀστέρας αἴθοπι βωμῷ
ζωδιακῆς ναετῆρας ἐμειλίξαντο κελεύθου,
δῆριν ἰσηρίθμοισιν ἐπιτρέψαντες ἀλήταις.
Κεκροπίδας δ' ἐκόρυσσε μόθων ἀκόρητος Ἐρε-
χθεύς,
— χρύσεον ἀγλαόπαιδος Ἐρεχθέος αἷμα κομίζων,
τόν ποτε πυρσοφόροιο κατὰ πτύχα παρθενεῶνος
παρθένος αὐτολόχευτον ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῷ
παιδοκόμος Γλαυκῶπις ἀνήροτος, αἰδομένη δὲ
παρθενίῳ πήχυνεν ἀήθεϊ κοῦρον ἀγοστῷ
Ἡφαιστηιάδην, ὅτε δύσγαμος Ἀμφιγυήεις
ἀλλοίῃ φιλότητι γονὴν ἔσπειρεν ἀρούρῃ,
θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν ἐρώτων·

τοῖος Ἀθηναίων στρατιῆς πρόμος ἦλθεν Ἐρεχθεύς,
Σίφνον ἔχων συνάεθλον ὁμόπτολιν ἡγεμονῆα —
οἳ λάχον Οἰνώης γόνιμον πέδον, οἵ τε καρήνων
γείτονος Ὑμηττοῖο μελισσήεντας ἐναύλους
καὶ τέμενος βαθύδενδρον ἐλαιοκόμου Μαραθῶνος,
οἵ τε πόλιν Κελεοῖο, καὶ οἳ λάχον ὅρμον Ἀθήνης,
ἀγχίαλον Βραύρωνα κενήριον Ἰφιγενείης,
καὶ δάπεδον Θορίκοιο καὶ εὐώδινος Ἀφίδνης,
οἵ τ' ἔχον ἀγλαόπαιδος Ἐλευσινίην χθόνα Δηοῦς,
μυστιπόλοι ταλάροιο καὶ εὐκάρποιο θεαίνης,
Τριπτολέμου γεγαῶτες ἀφ' αἵματος, ὅς ποτε Δηοῦς
δίφρον ἐχιδνήεντα δι' ἠέρος ἡνιοχεύων
στικτὰ φερεσταχύων ἐπεμάστιε νῶτα δρακόντων·
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα σιδήρεα τεύχεα πάλλων
παισὶ κορυσσομένοισι γέρων ὤρεξεν Ἀχαρνεύς·
καὶ στίχες Ἀτθίδες ἦλθον ἐπήλυδες, ἐγρεμόθων δὲ
σὺν δορί, σὺν ξιφέεσσιν ἐπειγομένων ναετήρων
εἰς μόθον εὐπήληκες ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι,
ἐσσυμένων δ' ἐς ἄρηα λιμὴν ἤχησε Φαληρεύς·
καὶ πολὺς ἀγγέλλων προτέρην αὐτόχθονα φύτλην
χρύσεος εὐπλέκτῃσι κόμαις ἐσφίγγετο τέττιξ.
πατρίδα γαῖαν ἔλειπε καὶ Αἰακός, ὃν νόθος ὄρνις
ἁρπαμένῃ σπέρμηνε μιγεὶς Ἀσωπίδι νύμφῃ,
αἰετὸς Αἰγίνης πτερόεις πόσις ὑψιπέτης Ζεύς·
ἐκ δὲ γάμου πεφάτιστο καὶ Αἰακός· ἔξοχα δ' ἄλλων
χραισμῆσαι μενέαινε κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Μυρμιδόνων δὲ φάλαγγας ἐκόσμεεν ἴδμονι τέχνῃ,
οἳ πρὶν ἔσαν μύρμηκες ἐφερπύζοντες ἀρούρῃ
ποσσὶ πολυσπερέεσσι μεμηλότες, εἰσόκεν αὐτῶν
ἐκ χροὸς οὐτιδανοῖο χαμαιγενὲς εἶδος ἀμείψας
φέρτερον εἰς δέμας ἄλλο μετέπλασεν ὑψιμέδων Ζεύς,
καὶ στρατὸς ἐβλάστησεν ἐνόπλιος· ἐξαπίνης γὰρ

ἀλλοφυὴς ἄφθογγος ἀπόσπορος ἑσμὸς ἀρούρης
εἰς βροτὸν αὐδήεντα δέμας μορφώσατο μύρμηξ·
τῶν πρόμος Αἰακὸς ἦρχεν, ἐν εὐτύκτῳ δὲ βοείῃ
Ζῆνα νόθον σοφὸν ὄρνιν ἐπέγραφε, σῆμα γενέθλης,
φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐλαφρίζοντα γυναῖκα,
καὶ ποταμὸς πυρίκαυτος ἔην σχεδόν, ἄγχι δὲ κούρη
οἰκτρὰ κατηφιόωσα, καὶ εἰ πέλεν ἄπνοος εἰκών,
δόχμιον ὄμμα τίταινεν, ἅτε στενάχουσα τοκῆα
Ἀσωπὸν βαρύγουνον, ἔοικε δὲ τοῦτο βοῆσαι·
,καλὸν ἐμοὶ πόρες ἕδνον ἐμὸν γενετῆρα δαμάσσας.'
Κρήτης δ' ἡγεμόνευε πολυγλώσσων ναετήρων
Ἀστέριος φαιδρωπὸν ἔχων δέμας, ἀμφότερον δὲ
ὅσσον ἔην ἐρόεις τόσον ἄλκιμος, ὅν ποτε νύμφη
λυσαμένη Μίνωι σαόφρονος ἅμμα κορείης
Φαιστιὰς Ἀνδρογένεια Κυδωναίῃ τέκεν εὐνῇ·
ὃς τότε λαὸν ἄγων ἑκατόμπολιν οἴνοπι Βάκχῳ
ἵκετο κυδαίνων ἐμφύλιον αἷμα γενέθλης
πατρὸς ἑοῦ· Σεμέλης γὰρ ἀνεψιὸς ἔπλετο Μίνως,
Κάδμου ξυνὰ γένεθλα· πολυσπερέες δὲ μαχηταὶ
πάντες ἐνὶ σπεύδοντι συνέρρεον ἡγεμονῆι,
οἳ μὲν ἀπὸ Κνωσσοῖο μαχήμονος, οἳ δ' ἀπὸ Λύκτου
Μιλήτου στρατιῇσι συνήλυδες· οἷς ἅμα πολλοὶ
ὑψιλόφου Γόρτυνος ἐθωρήσσοντο πολῖται
καὶ νάσται Ῥυτίοιο καὶ εὐκάρποιο Λυκάστου
οἵ τ' ἔχον Ἰδαίοιο * * *
καὶ χθόνα Δικταίοιο Διὸς καὶ ἐδέθλια Βοίβης
καὶ δάπεδον Κισάμοιο, καὶ ἄστεα καλὰ Κυταίου.
τοῖος ἀπὸ Κρήτης πρόμος ἤλυθεν· ἐρχομένῳ δὲ
θερμοτέραις ἀκτῖσι χέων μαντήιον αἴγλην
Ἀστερίῳ σελάγιζεν ὁμώνυμος Ἄρεος ἀστὴρ
νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελος· ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
νικήσας νόθον οἶστρον ἀήθεος ἔσχεν ἀρούρης

γηλής· οὐ γὰρ ἔμελλεν ἰδεῖν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
πάτριον Ἰδαίης κορυθαιόλον ἄντρον ἐρίπνης,
ἀλλὰ βίον προβέβουλε λιπόπτολιν, ἀντὶ δὲ Δίκτης
Κνώσσιος ἐν Σκυθίῃ μετανάστιος ἔσκε πολίτης,
καὶ πολιὸν Μίνωα καὶ Ἀνδρογένειαν ἐάσας
ξεινοφόνων σοφὸς ἦλθεν ἐς ἔθνεα βάρβαρα Κόλχων,
Ἀστερίους δ' ἐκάλεσσε καὶ ὤπασεν οὔνομα Κόλχοις
Κρητικόν, οἷς ξένα θεσμὰ φύσις πόρε, παιδοκόμου δὲ
πάτριον Ἀμνισοῖο ῥόον Κρηταῖον ἐάσας
αἰδομένοις στομάτεσσι νόθον πίε Φάσιδος ὕδωρ.
 μοῦνος Ἀρισταῖος βραδὺς ἤιε λοίσθιος ἄλλων,
ὅσσοι γαῖαν ἔναιον ὁμούριον Ἑλλάδι γαίῃ,
ὃς μέλιτος γλυκεροῖο πολυτρήτων ἀπὸ σίμβλων
αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ
ἤρισεν ἀπρήκτῳ μελιηδέος ἐλπίδι νίκης·
ἀμφοτέροις δ' ἐδίκαζον, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου·
ἀλλὰ πάις Φοίβοιο νεόρρυτα χεύματα σίμβλων
ἀθανάτοις ὀρέγων μελιηδέος ἤμβροτε νίκης,
ὅττι θεοὶ παχὺ χεῦμα φιλοπτόρθοιο μελίσσης
δεξάμενοι κόρον ὀξὺν ἀτερπέος εἶχον ἐέρσης·
καὶ κόρος ἦν μακάρων τρίτατον δέπας, οὐδὲ τετάρτου
κιρναμένου γεύσαντο παλιννόστοιο κυπέλλου,
καὶ μάλα διψώοντες· ἀρυομένοιο δὲ Βάκχου
ὄμβρῳ ἐυρραθάμιγγι νόον τέρποντες ὀπώρης
εἰς ὅλον ἦμαρ ἔπινον ἀλωφήτου χύσιν οἴνου·
καὶ μεθύων γλυκὺν οἶνον ἐθάμβεεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ἐξ ἑτέρου ποθέων ἕτερον δέπας ἡδέι κέντρῳ,
εὐφροσύνην ἀκόρητον ἔχων θελξίφρονος οἴνου·
Ζεὺς δὲ μελιρραθάμιγγος ἀπέστυγεν ἔργα μελίσσης
δαιδαλέην τ' ὠδῖνα φιλοσμήνου τοκετοῖο,
δῶρον Ἀρισταίοιο, καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ
ὤπασε λυσιπόνοιο φέρειν πρωτάγρια νίκης.

ἔνθεν Ἀρισταῖος βραδὺς ἤιεν εἰς μόθον Ἰνδῶν,
ὄψιμος εὐνήσας πρότερον χόλον ἅρπαγι νίκης,
ἔνδιον Ἑρμείαο λιπὼν Κυλλήνιον ἕδρην·
οὔπω γὰρ προτέρῃ Μεροπηίδι νάσσατο νήσῳ,
οὔπω δ' ἀτμὸν ἔπαυσε πυρώδεα διψάδος ὥρης
Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο φέρων φυσίζοον αὔρην,
οὐδὲ σιδηροχίτων δεδοκημένος ἀστέρος αἴγλην
Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο
ἐννύχιον πρήυνε, τὸν εἰσέτι διψαλέον πῦρ
θερμὸν ἀκοντίζοντα δι' αἰθέρος αἴθοπι λαιμῷ
ἄσθμασι λεπταλέοισι καταψύχουσιν ἀῆται·
ἀλλ' ἔτι Παρρασίης πέδον ᾤκεεν. ἐρχομένῳ δὲ
λαὸς ἐθωρήχθη βαλανηφάγος Ἀρκὰς ἀλήτης,
οἵ τ' εἶχον Λασιῶνα καὶ ἄλσεα καλὰ Λυκαίου
καὶ κραναὴν Στύμφηλον, ἀειδομένην τε πολίχνην
Ῥίπην καὶ Στρατίην καὶ Μαντινέην καὶ Ἐνίσπην,
Παρρασίην τ' εὔδενδρον, ὅπῃ πέδον ἐστὶ θεαίνης
ἀστιβὲς ἀρχεγόνοιο λεχώιον εἰσέτι Ῥείης,
καὶ δάπεδον Φενεοῖο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
Ὀρχομενὸν πολύμηλον, ἐδέθλιον Ἀπιδανήων,
οἵ τ' ἔχον Ἀρκαδίην πόλιν Ἀρκάδος, ὅν ποτε μήτηρ
Καλλιστὼ Διὶ τίκτε, πατὴρ δέ μιν εἰς πόλον ἄστρων
στηρίξας ἐκάλεσσε χαλαζήεντα Βοώτην·
τόσσον Ἀρισταῖος στρατὸν ὥπλισεν Ἀρκάδι λόγχῃ
ἀνδράσι μαρναμένους νομάδας κύνας εἰς μόθον ἕλκων,
τόν ποτε Κυρήνη κεμαδοσσόος Ἄρτεμις ἄλλη
Φοιβείῃ φιλότητι λεοντοφόνος τέκε νύμφη,
ὁππότε μιν Λιβύῃ ψαμαθώδεϊ καλὸς Ἀπόλλων
ἤγαγε νυμφοκόμῳ μετανάστιον ἅρπαγι δίφρῳ.
καί μιν ἐπισπεύδοντα λιπὼν μαντώδεα δάφνην
αὐτὸς ἑαῖς παλάμῃσι πατὴρ θώρηξεν Ἀπόλλων·

παιδὶ δὲ τόξον ἔδωκε, καὶ ἥρμοσε χειρὶ βοείην
δαιδαλέην, γλαφυρὴν δὲ καθιεμένην διὰ νώτου
ὠμαδίῳ τελαμῶνι κατεκλήισσε φαρέτρην.
Τῷ δ' ἔπι Σικελίηθεν ἑκηβόλος ἤλυθεν Ἀχάτης,
καί οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται,
Κιλλυρίων τ' Ἐλύμων τε πολὺς στρατός, οἵ τε Παλίκων
ἕδρανον ἀμφενέμοντο, καὶ οἳ Κατάνην παρὰ λίμνην
γείτονα Σειρήνων πόλιν ᾤκεον, ἃς Ἀχελῴῳ
Τερψιχόρη ῥοδόεσσα βοοκραίρων ἀπὸ λέκτρων
τίκτεν ἀελλήεντι συναπτομένη παρακοίτῃ·
οἵ τ' εἶχον Καμάριναν, ὅπῃ κελάδοντι ῥεέθρῳ
Ἵππαρις ἀστήρικτος ἐρεύγεται ἀγκύλον ὕδωρ,
Ὕβλης θ' ἱερὸν ἄστυ, καὶ οἳ σχεδὸν ᾤκεον Αἴτνης,
ἧχι πυρὸς κρητῆρες ἀναπτομένης ἀπὸ πέτρης
θερμὸν ἀναβλύζουσι Τυφαονίης σέλας εὐνῆς,
οἵ τε δόμους ἐδάσαντο παρ' ὀφρυόεντι Πελώρῳ,
καὶ δάπεδον νησαῖον ἁλιρροίζοιο Παχύνου,
καὶ Σικελὴν Ἀρέθουσαν, ὅπῃ μετανάστιος ἕρπει
στέμματι Πισαίῳ κομόων Ἀλφειὸς ἀλήτης
πορθμεύων βατὸν οἶδμα, καὶ ἀκροτάτου διὰ πόντου
ἕλκει δοῦλον Ἔρωτος ὑπέρτερον ἄβροχον ὕδωρ,
θερμὸν ἔχων ψυχροῖο δι' ὕδατος ἁπτόμενον πῦρ.
τοῖς ἔπι Φαῦνος ἵκανε πυρισφρήγιστον ἐάσας
Σικελίης τριλόφοιο Πελωρίδα πέζαν ἐρίπνης,
τὸν βυθίῳ Κρονίωνι συναπτομένη τέκε Κίρκη,
σύγγονος Αἰήταο πολυθρόνος, ἣ παρὰ λόχμῃ
ᾤκεε πετραίοιο βαθύσκια κύκλα μελάθρου.
καὶ Λίβυες στρατόωντο παρ' ἑσπέριον κλίμα γαίης
ἀγχινεφῆ ναίοντες ἀλήμονος ἄστεα Κάδμου·
κεῖθι γὰρ ἀντιπόρων ἀνέμων πεφορημένος αὔραις
εἰς χρόνον ᾤκεε Κάδμος, ἔχων Σιθωνίδα νύμφην

σύμπλοον, Ἁρμονίην ἔτι παρθένον, ἧς διὰ μορφὴν
γείτονας ἀντιβίους πολεμητόκος ὥπλισε φήμη,
ἣν Χάριν ἐξονόμηνε Λίβυς στρατός — ἁβροτέρη γὰρ
Βιστονὶς ἐβλάστησεν ἐπιχθονίη Χάρις ἄλλη,
τῆς ἄπο καὶ Λιβύης Χαρίτων λόφος —, ἧς ἐπὶ μορφῇ
ἅρπαγος ὑσμίνης δεδονημένος ἄφρονι κέντρῳ
φρικτὸς ἐρωμανέων ἐκορύσσετο βάρβαρος ἄρης,
λαὸς ἐρημονόμος Μαυρούσιος· ἀλλὰ τινάσσων
χερσὶ γυναιμανέεσσι Λιβυστίδος ἔγχος Ἀθήνης
Ἁρμονίης πολέμιξε προασπίζων παρακοίτης,
ἑσπερίων δ' ἐφόβησεν ὅλον γένος Αἰθιοπήων
σὺν Διὶ θωρηχθέντι, σὺν Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ·
κεῖθι καί, ὡς ἐνέπουσι, παρὰ Τριτωνίδι λίμνῃ
Ἁρμονίῃ παρέλεκτο ῥοδώπιδι Κάδμος ἀλήτης,
Νύμφαι δ' Ἑσπερίδες μέλος ἔπλεκον, ὧν ἀπὸ κήπου
Κύπρις ὁμοῦ καὶ Ἔρωτες ἐκόσμεον εὔγαμον εὐνήν,
χρυσείην θαλάμοισιν ἐπικρεμάσαντες ὀπώρην,
νύμφης ἕδνον ἔρωτος ἐπάξιον, ἧς ἀπὸ φύλλων
Ἁρμονίη καὶ Κάδμος ἐχεκτεάνῳ παρὰ παστῷ
βόστρυχον ἀφνειοῖσιν ἐμιτρώσαντο κορύμβοις
ἀντὶ ῥόδου γαμίοιο· καὶ ἁβροτέρη πέλε νύμφη
χρύσεα δῶρα φέρουσα, γέρας χρυσέης Ἀφροδίτης·
καὶ μέλος ἀστραίης κιθάρης ἐπίκωμον ἐγείρας
μητροπάτωρ σφαιρηδὸν ἑῷ βητάρμονι παλμῷ
οὐρανὸν ἀμφελέλιξε Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
καὶ μέλος ἁρμονίης ἐμελίζετο γείτονι φωνῇ·
καὶ ζυγίης φιλότητος ἑῆς μνημήια νύμφης
δῶκε ποδῶν ἐπίβαθρα Λιβυστίδι Κάδμος ἀρούρῃ,
δωμήσας πολίων ἑκατοντάδα, δῶκε δ' ἑκάστῃ
δύσβατα λαϊνέοις ὑψούμενα τείχεα πύργοις.
κείνου μνῆστιν ἔχοντες ἐπεστρατόωντο μαχηταὶ
μαρναμένου Βρομίοιο προασπιστῆρες ἐΰνοῦς,

τικτομένης ναίοντες ἐδέθλια γείτονα Μήνης
καὶ Διὸς Ἀσβύσταο μεσημβρίζοντας ἐναύλους
μαντιπόλου κερόεντος, ὅπῃ ποτὲ πολλάκις Ἄμμων
ἀρνειοῦ τριέλικτον ἔχων ἴνδαλμα κεραίης
ὀμφαίοις στομάτεσσιν ἐθέσπισεν ἑσπέριος Ζεύς·
οἵ τε ῥόον Χρεμέταο καὶ οἳ παρὰ Κίνυφος ὕδωρ
ᾤκεον ἀζαλέης ψαμαθώδεα πέζαν ἀρούρης,
Αὐσχῖσαι Βάκαλές τε συνήλυδες, οὓς πλέον ἄλλων
ἄρεϊ τερπομένους Ζεφυρήιος ἔτρεφεν ἀγκών.
τόσσος λαὸς ἔην ἑκατόμπολις· ἐρχομένης δὲ
πληθύος ἡγεμόνευε Κραταιγόνος, ὅν ποτε κούρη
Ἀγχιρόη Χρεμέταο παρὰ πλαταμῶνα τοκῆος
Ψύλλου κουφονόοιο μινυνθαδίῃ τέκεν εὐνῇ
νυμφίον ἀγκὰς ἔχουσα θεημάχον, οὗ ποτε καρποὺς
ἄσθματι διψαλέῳ Νότος ἔφλεγε θερμὸς ἀήτης·
αὐτὰρ ὁ θωρήσσων κορυθαίολον ἄρεα νηῶν
ναύμαχον ἑσμὸν ἄγειρεν, ὅπως ποινήτορι θυμῷ
ἠερίοις ἀνέμοισιν ἀναστήσειεν ἐνυώ,
ἱέμενος κτεῖναι φλογερὸν Νότον· ἄγχι δὲ νήσου
Αἰολίης στόλος ἦλθε σακέσπαλος, ἀλλὰ μανέντος
ἀνδρὸς ἀκοντιστῆρες ἀελλήεντι κυδοιμῷ
ὁλκάδα μαστίζοντες ἐθωρήχθησαν ἀῆται
συμφερτὴν δονέοντες ἀρηγόνα σύμπνοον αὔρην,
καὶ στρατιὴν καὶ Ψύλλον ἐτυμβεύσαντο θαλάσσῃ.
Θρηικίης δὲ Σάμοιο συνέρρεον ἀσπιδιῶται,
κοίρανος οὓς προΐαλλε βαθυσμήριγγος ὑπήνης
Ἠμαθίων βαρύγουνος, ἔχων χιονώδεα χαίτην,
Τιτήνων μελέεσσιν ἐοικότας, οἵ τ' ἔχον ἄμφω,
ἀγχίαλον Μύρμηκα καὶ ἀνθεμόεντα Σαώκην,
καὶ χθόνα Τεσμερίοιο καὶ εὐλείμωνος ἀρούρης
ἄλσεα Φυσιάδαο κατάσκια δενδράδι λόχμῃ,
καὶ ζαθέην Ζήρυνθον ἀκοιμήτων Κορυβάντων

κτίσμα φατιζομένης Περσηίδος, ὁππόθι κούρης
μυστιπόλων δαΐδων θιασώδεές εἰσιν ἐρίπναι,
οἵ τε πολυγλώχινος ὑπὸ κρηπῖδος ἀρούρης
Βρώτιον ἀμφενέμοντο, καὶ ἃς ἐπὶ γείτονι πόντῳ
Ἀτραπιτοὺς βυθίοιο Ποσειδάωνος ἀκούω.
τόσσαι μὲν στίχες ἦλθον ὁμήλυδες, ἀρχεγόνου δὲ
Ἠλέκτρης ὁμόφυλον ἐπιστώσαντο γενέθλην·
κεῖθι γὰρ Ἁρμονίην γένος αἰθέρος, αἷμα θαλάσσης,
Ἄρης, Ζεύς, Κυθέρεια θεῶν χραισμήτορι Κάδμῳ
κουριδίην ἀνάεδνον ἐδωρήσαντο γυναῖκα.
τοῖσι κορυσσομένοισι σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ
Ἠλέκτρης ἀνέτελλε δι' αἰθέρος ἕβδομος ἀστὴρ
δεξιὸν ὑσμίνης σημήιον, ἀμφὶ δὲ νίκῃ
Πληιάδων κελάδησε βοῆς ἀντίθροος ἠχὼ
γνωτῆς αἷμα φέροντι χαριζομένη Διονύσῳ,
καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὀλώιον· ἐρχομένων δὲ
Ὤγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης,
Ὤγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων ἴνδαλμα Γιγάντων·
τοῦ μὲν ἔην ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου
αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων
ἰσοφανεῖς πλοκαμῖδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις
ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν
μηκεδανὴν περίμετρον ὁμοίιον αὐχένι πέτρης,
βάρβαρον εἶδος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ
φέρτερος ἄλλος ἵκανεν Ἑώιου εἰς μόθον Ἰνδῶν
νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὅρκιον ὤμοσε Νίκην
Ἰνδῴην χθόνα πᾶσαν ἑῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.
καὶ θρασὺς υἱὸς Ἄρηος ἑὴν Πίμπλειαν ἐάσας
Βιστονίης Οἴαγρος ἐκώμασεν ἀστὸς ἀρούρης,
Ὀρφέα καλλείψας ἐπὶ γούνασι Καλλιοπείης
νήπιον ἀρτιχύτῳ μεμελημένον εἰσέτι μαζῷ.
Κυπριάδας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεε Λίτρος ἀγήνωρ

εὐχαίτης τε Λάπηθος· ἐθωρήσσοντο δὲ πολλοί,
οἵ τ' ἔλαχον Σφήκειαν, ἁλίκτυπον ἄντυγα νήσου,
Κύπρον ἐυπτερύγων θεοδέγμονα νῆσον Ἐρώτων,
Κύπριδος αὐτογόνοιο φερώνυμον, ἧς ποτε Κύπρου
ἄκρα περιγράψας βυθίῃ γλωχῖνι τριαίνης
ἰσοφυῆ δελφῖνι τύπον τορνώσατο Νηρεύς,
— ὁππότε γὰρ γονόεσσα κατάρρυτος ἄρσενι λύθρῳ
Οὐρανίη μόρφωσε λεχώιον ἀφρὸν ἐέρση
καὶ Παφίην ὤδινε, Κεραστίδος εἰς χθόνα Κύπρου
ἔμφρονα θυμὸν ἔχων ὑπὲρ οἴδματος ἔτρεχε δελφὶς
ἑζομένην λοφίῃσιν ἐλαφρίζων Ἀφροδίτην —
οἵ τ' ἔχον Ὑλάταο πέδον καὶ ἐδέθλια Σηστοῦ
καὶ Τάμασον καὶ Τέμβρον Ἐρύσθειάν τε πολίχνην
καὶ τέμενος βαθύδενδρον ὀρεσσαύλοιο Πανάκρου·
ἐκ δὲ Σόλων κεκόρυστο πολὺς στρατός, ἐκ δὲ Λαπήθου,
ὕστερον ἣν ἐκάλεσσαν ὁμώνυμον ἡγεμονῆος,
ὃς τότε λαὸν ἄγειρεν, ἐν εὐθύρσῳ δὲ κυδοιμῷ
κάτθανε καὶ κτερέιστο καὶ οὔνομα λεῖπε πολίταις·
οἵ τε πόλιν Κινύρειαν ἐπώνυμον εἰσέτι λέκτρων
ἀρχεγόνου Κινύραο, καὶ Οὐρανίης πέδον ἕδρης
αἰθερίου κενεῶνος ἐπώνυμον, ὅττι πολίτας
ἔτρεφεν ἀστράπτοντας ἐπουρανίων τύπον ἄστρων,
οἵ τ' εἶχον Κραπάσειαν, ἁλιστεφὲς οὖδας ἀρούρης,
καὶ Πάφον ἁβροκόμων στεφανηφόρον ὅρμον Ἐρώτων,
ἐξ ὑδάτων ἐπίβαθρον ἀνερχομένης Ἀφροδίτης,
ἧχι θαλασσιγόνου Παφίης νυμφήιον ὕδωρ
Σάτραχος ἱμερόεις, ὅθι πολλάκις οἶδμα λιποῦσα
Κύπρις ἀνεχλαίνωσε λελουμένον υἱέα Μύρρης,
καὶ πόλιν ἀρχεγόνου τότε Περσέος, ἥ ποτε Τεῦκρος
καλλείψας Σαλαμῖνα χολωομένου Τελαμῶνος
ὁπλοτέρην πύργωσεν ἀειδομένην Σαλαμῖνα.

Λυδῶν δ' ἁβρὸς ὅμιλος ἐπέρρεεν, οἵ τ' ἔχον ἄμφω,
Κίμψον ἐυψήφιδα καὶ ὀφρυόεσσαν Ἰτώνην,
οἵ τε Τορήβιον εὐρύ, καὶ οἵ Πλουτοιο τιθήνας
Σάρδιας εὐώδινας, ὁμήλικας Ἠριγενείης,
καὶ χθόνα Βακχείην σταφυληκόμον, ἧχί τε κοῦρος
ἀμπελόεις Διόνυσος ἔχων δέπας ἔμπλεον οἴνου
Ῥείῃ πρῶτα κέρασσε, πόλιν δ' ὀνόμηνε Κεράσσας,
καὶ σκοπιὰς Ὀάνοιο, καὶ οἵ ῥόον ἔλλαχον Ἕρμου
ὑδατόεν τε Μέταλλον, ὅπῃ Πακτώλιος ἰλὺς
ξανθὸν ἀποπτύων ἀμαρύσσεται ὄλβον ἐέρσης·
καὶ Στατάλων κεκόρυστο πολὺς στρατός, ἧχι Τυφωεὺς
θερμὸν ἀναβλύζων πυριθαλπέος ἆσθμα κεραυνοῦ
ἔφλεγε γείτονα χῶρον, ἀελλήεντι δὲ καπνῷ
αἰθομένου Τυφῶνος ἐτεφρώθησαν ἐρίπναι
γυιοβόρῳ σπινθῆρι μαραινομένων κεφαλάων·
ἀλλὰ Διὸς Λυδοῖο θυώδεα νηὸν ἐάσας
ἀρητὴρ ἀσίδηρος ἐμάρνατο κέντορι μύθῳ,
μύθῳ ἀκοντιστῆρι, καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ,
γλώσσῃ ἐρητύων πειθήνιον υἱὸν ἀρούρης
ἔγχος ἔχων στόμα θοῦρον, ἔπος ξίφος, ἀσπίδα φωνήν,
τοῦτο θεοκλήτῳ προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι
„στῆθι, τάλαν·“ φλογόεις δὲ Γίγας ὑπὸ μύστιδι τέχνῃ
ἀρραγέος μύθοιο σοφῷ στηρίζετο δεσμῷ
ἀνέρα δειμαίνων κεκορυθμένον ἔμφρονι λόγχῃ,
γυιοπέδην ἀσίδηρον ἔχων ποινήτορι μύθῳ·
οὐδὲ τόσον τρομέεσκεν ὀιστευτῆρα κεραυνοῦ
αἰνογίγας πολύπηχυς, ὅσον ῥηξήνορα μύστην
γλώσσῃ ὀιστεύοντα λάλον βέλος, εἶχε δὲ κάμνων
ἕλκεα φωνήεντα πεπαρμένος ὀξέι μύθῳ,
καὶ πυρὸς ἕλκος ἔχων τετορημένος ἔγχεϊ θερμῷ
ἄλλῳ θερμοτέρῳ νοερῷ πυρὶ κάμνε Τυφωεύς,

καὶ στατὸν ἀστυφέλικτον ἐνερρίζωσεν ἀνάγκῃ
ταρσὸν ἐχιδνήεντα πεπηγότα μητέρι Γαίῃ,
οὐτηθεὶς ἀχάρακτον ἀναιμάκτῳ δέμας αἰχμῇ.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτέροισιν ἐν ἀνδράσιν ἤγαγεν αἰών·
τοὺς δὲ λίγα κροτέοντας ὑπ' εὐρύθμῳ χθόνα ταρσῷ
καὶ Γάβιος καὶ Στάμνος ἐπὶ κλόνον ὥπλισαν Ἰνδῶν·
καὶ στρατὸν ὀρχηστῆρα περισκαίροντα δοκεύων
τοῖον ἔπος λέξειας, ὅτι πρόμος ἡγεμονεύει
εἰς χορόν, οὐκ ἐπὶ δῆριν ἐνόπλιον ἄνδρα κομίζων
τοῖσι γὰρ ἐρχομένοισιν ἀνακρούουσα χορείην
Μυγδονὶς ἐγρεκύδοιμος ἐπὶ κλόνον ἔβρεμε φόρμιγξ
ἀντὶ χοροῦ πέμπουσα μόθου λαοσσόον ἠχώ,
καὶ πολέμων σάλπιγγες ἔσαν σύριγγες ἐρώτων,
καὶ δίδυμοι Βερέκυντες ὁμόζυγες ἔκλαγον αὐλοί,
καὶ κτύπον ἀμφιπλῆγα βαρυσμαράγων ἀπὸ χειρῶν
χαλκείοις πατάγοισιν ἐμυκήσαντο βοεῖαι.
καὶ Φρύγες ἐστρατόωντο παρ' ἐγρεμόθων στίχα Λυδῶν,
οἵ τ' ἔλαχον Βούδειαν, ἀειδομένην τε πολίχνην
δενδροκόμον Τεμένειαν, ἐύσκιον ἄλσος ἀρούρης,
οἳ Δρεσίην ἐνέμοντο καὶ Ὄβριμον, ὅστε ῥεέθροις
Μαιάνδρου σκολιοῖσιν ἑὸν παραβάλλεται ὕδωρ,
καὶ δάπεδον Δοίαντος ἐπώνυμον, οἵ τε Κελαινὰς
εὐρυχόρους ἐνέμοντο καὶ εὐναστήριον Ὀργοῦ·
τοῖσι συνεστρατόωντο καὶ οἳ λάχον ἄστεα ναίειν
γείτονα Σαγγαρίου, καὶ Ἐλέσπιδος ἕδρανα γαίης.
τῶν πρόμος ἡγεμόνευε λιπὼν ὀφιώδεα Δίρκην
Πρίασος, Ἀονίης μετανάστιος ἀστὸς ἀρούρης·
ὁππότε γὰρ Φρυγίης πέδον ἔκλυσεν ὑέτιος Ζεύς,
ὀμβρηροῖς πελάγεσσι χέων ὑψίδρομον ὕδωρ,
καὶ δρύες ἐκρύφθησαν, ἀκανθοφόροις τ' ἐνὶ βήσσαις
διψαλέαι ποταμηδὸν ἐκυμαίνοντο κολῶναι,

ἰκμαλέον τότε δῶμα λιπὼν κεκαλυμμένον ὄμβρῳ
καὶ ῥόον ἠερόφοιτον ἀκοντιστῆρα μελάθρων
Πρίασος Ἀονίης μετανάσσατο κόλπον ἀρούρης,
Ζηνὸς ἀλυσκάζων θανατηφόρον ὄμβριον ὕδωρ·
αἰεὶ δ' ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσι δάκρυα λείβων
μνώετο Σαγγαρίοιο καὶ ἠθάδα δίζετο πηγήν,
Ἀονίου ποταμοῖο πιὼν ἀλλότριον ὕδωρ·
ὀψὲ δὲ δύσνιφον οἶδμα καὶ ὑδατόεσσαν ἀνάγκην
Ζεὺς ὕπατος πρήυνε, καὶ ἐκ Σιπύλοιο καρήνων
κλυζομένης Φρυγίης παλινάγρετον ἤλασεν ὕδωρ·
καὶ ῥόον Ἐννοσίγαιος ὅλον μετέθηκε τριαίνῃ
εἰς βυθίους κευθμῶνας ἀτεκμάρτοιο θαλάσσης,
καὶ νιφετοῦ κελάδοντος ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι·
καὶ τότε Βοιωτοῖο παλίνδρομος οὖδας ἐάσας
Πρίασος ὑστερόμητις ἑὴν ὑπεδύσατο πάτρην,
καὶ γενέτην βαρύγουνον ἀπήμονι πήχεος ὁλκῷ
νόστιμος ἀγκὰς ἔμαρψεν, ὃν εὐσεβέων χάριν ἔργων
Ζεὺς μέγας ὀμβρήεντος ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου,
Βρόμβιον ὃν καλέουσιν· ἀπὸ Φρυγίοιο δὲ κόλπου
Πρίασον αὐχήεντες ἐκυκλώσαντο μαχηταί.
Ἀστερίου δ' ἀπάνευθεν ἑοῦ γενέταο μολόντος
ἀρτιθαλὴς Μίλητος ὁμόστολος ἵκετο Βάκχῳ
Καῦνον ἔχων συνάεθλον ἀδελφεόν, ὃς τότε Καρῶν
λαὸν ἄγων ἔτι κοῦρος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν·
οὔπω γὰρ δυσέρωτα δολοπλόκον ἔπλεκε μολπὴν
γνωτῆς οἶστρον ἔχων ἀδαήμονος, οὐδὲ καὶ αὐτὴν
ἀντιτύπου φιλότητος ὁμοζήλων ἐπὶ λέκτρων
Ζηνὶ συναπτομένην ἐμελίζετο σύγγονον Ἥρην
Λάτμιον ἀμφὶ βόαυλον ἀκοιμήτοιο νομῆος,
ὀλβίζων ὑπ' ἔρωτι μεμηλότα γείτονι πέτρῃ
νυμφίον Ἐνδυμίωνα ποθοβλήτοιο Σελήνης·
ἀλλ' ἔτι Βυβλὶς ἔην φιλοπάρθενος, ἀλλ' ἔτι θήρην

Καῦνος ὁμογνήτων ἐδιδάσκετο νῆις ἐρώτων·
οὔπω δ' ἁβροκόμοιο κασιγνήτοιο φυγόντος
δάκρυσιν ὀμβρηθεῖσα δέμας μορφώσατο κούρη,
καὶ ῥόον ὑδατόεντα γοήμονος ἔβλυε πηγῆς

— — — — — —

τῷ δ' ἅμα θαρσήεντες ἐπερρώοντο μαχηταί,
οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο, καὶ οἳ λάχον ἀγκύλον ὕδωρ
εἰς χθόνα δυομένοιο παλιννόστου ποταμοῖο
Μαιάνδρου σκολιοῖο διερπύζοντος ἐναύλων.
τόσσαι μὲν στίχες ἦλθον· ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
λαῶν ἀγρομένων Κυβεληίδες ἔκτυπον αὐλαί,
Μυγδονίης τε πόληος ἐκυκλώθησαν ἀγυιαί.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΔ.

Εἰς δέκατον δὲ τέταρτον ἔχε φρένα· κεῖθι κορύσσει
δαιμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἰνδικὸν ἄρεα Ῥείη.

Ῥείη δ' ὠκυπέδιλος ὀρεσσαύλῳ παρὰ φάτνῃ
αὐχένα λαχνήεντα περισφίγξασα λεόντων
σύνδρομον ἠώρησεν ὑπηνέμιον σφυρὸν αὔραις·
θεσπεσίας δὲ φάλαγγας ἀολλίζουσα Λυαίῳ
ἠερίους κενεῶνας ἐρετμώσασα πεδίλῳ
ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα διέστιχεν ἕδρανα κόσμου
εἰς Νότον, εἰς Βορέην, εἰς Ἕσπερον, εἰς κλίσιν Ἠοῦς·
καὶ δρυσὶ καὶ ποταμοῖσι μίαν ξυνώσατο φωνὴν
Νηϊάδας καλέουσα καὶ Ἀδρυάδας στίχας ὕλης.
δαιμονίη δ' ἀΐουσα γονὴ Κυβεληΐδος ἠχοῦς
πάντοθεν ἠγερέθοντο. καὶ ὑψόθεν εἰς χθόνα Λυδῶν
ἀπλανὲς ἴχνος ἄγουσα μετάρσιος ἵκετο Ῥείη·
καὶ νυχίην παλίνορσος ἐκούφισε μύστιδα πεύκην
Μύγδονι θερμαίνουσα τὸ δεύτερον ἠέρα πυρσῷ.
ἀλλὰ μετὰ βροτέην προμάχων ἡρωΐδα φύτλην
καὶ στρατιὴν ζαθέην με διδάξατε, Φοιβάδες ὀμφαί.
πρῶτα μὲν ἐκ Λήμνοιο πυριγλώχινος ἐρίπνης
φήμη ἀελλήεσσα Σάμου παρὰ μύστιδι πεύκῃ
υἱέας Ἡφαίστοιο δύω θώρηξε Καβείρους,
οὔνομα μητρὸς ἔχοντας ὁμώνυμον, οὓς πάρος ἄμφω
οὐρανίῳ χαλκῆι τέκε Θρήισσα Καβειρώ·

Ἄλκων Εὐρυμέδων τε, δαήμονες ἐσχαρεῶνος.
καὶ βλοσυροὶ Κρήτηθεν ἀολλίζοντο μαχηταὶ
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι κραναῆς ναετῆρες ἐρίπνης
γηγενέες Κορύβαντες ὁμήλυδες, ὧν ποτε Ῥείη
ἐκ χθονὸς αὐτοτέλεστος ἀνεβλάστησε γενέθλη·
οἳ βρέφος ἀρτιλόχευτον ἀεξιτόκῳ παρὰ πέτρῃ
Ζῆνα φερεσσακέεσσιν ἐμιτρώσαντο χορείαις,
κῶμον ἀνακρούοντες ὀρίκτυπον ἠπεροπῆα,
ἠέρα βακχεύοντες· ἀρασσομένοιο δὲ χαλκοῦ
ἀγχινεφὴς Κρονίοισιν ἐπέβρεμεν οὔασιν ἠχὼ
κουροσύνην Κρονίωνος ὑποκλέπτουσα βοείαις·
καὶ πρόμος ἡγεμόνευε χοροπλεκέων Κορυβάντων
Πύρριχος Ἰδαῖός τε σακέσπαλος, οἷς ἅμα βαίνων
Κνώσσιος αἰόλα φῦλα παρώνυμος ὥπλισε Κύρβας.
καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπήλυδες εἰς μόθον Ἰνδῶν
ἐκ βυθίου κενεῶνος ἀολλίζοντο θαλάσσης·
καὶ δολιχῇ παλάμῃ δονέων περιμήκετον αἰχμὴν
ἦλθε Λύκος, καὶ Σκέλμις ἐφέσπετο Δαμναμενῆι
πάτριον ἰθύνων Ποσιδήιον ἅρμα θαλάσσης,
Τληπολέμου μετὰ γαῖαν ἁλιπλανέες μετανάσται,
δαίμονες ὑγρονόμοι μανιώδεες, οὓς πάρος αὐτοὶ
πατρῴης ἀέκοντας ἀποτμήξαντες ἀρούρης
Θρίναξ σὺν Μακαρῆι καὶ ἀγλαὸς ἤλασαν Αὔγης,
υἱέες Ἠελίοιο· διωκόμενοι δὲ τιθήνης
χερσὶ βαρυζήλοισιν ἀρυόμενοι Στυγὸς ὕδωρ
ἄσπορον εὐκάρποιο Ῥόδου ποίησαν ἀλωήν,
ὕδασι Ταρταρίοισι περιρραίνοντες ἀρούρας.
τοῖς ἔπι Κενταύρων διφυὴς παράμειβε γενέθλη·
ἵππιον εἶδος ἔχοντι Φόλῳ σύνομάρτεε Χείρων
ἀλλοφυὴς ἀδάμαστος, ἔχων ἀχάλινον ὑπήνην.
Κυκλώπων δὲ φάλαγγες ἐπέρρεον· ὧν ἐνὶ χάρμῃ
χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀκοντίζοντο κολῶναι

ἔγχεα πετρήεντα, καὶ ἀσπίδες ἦσαν ἐρίπναι,
καὶ σκοπιὴ λοφόεσσα χαραδραίη πέλε πήληξ,
καὶ Σικελοὶ σπινθῆρες ἔσαν φλογόεντες ὀιστοί·
καὶ σέλας αἰθύσσοντες ἐθήμονος ἐσχαρεῶνος
πυρσοφόροις παλάμῃσιν ἐθωρήσσοντο μαχηταί,
Βρόντης τε Στερόπης τε καὶ Εὐρύαλος καὶ Ἐλατρεύς,
Ἄργης τε Τράχιός τε καὶ αὐχήεις Ἁλιμήδης.
ἀλλὰ τόσος καὶ τοῖος ἐλείπετο μοῦνος ἐνυοῦς
ἀγχινεφὴς Πολύφημος ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου,
ὅττι μιν ὑγροκέλευθος ἐρήτυεν αὐτόθι μίμνειν
ἄλλος ἔρως πολέμοιο φιλαίτερος· εἰσορόων γὰρ
ἡμιφανῆ Γαλάτειαν ἐπέκτυπε γείτονι πόντῳ,
νυμφιδίῃ σύριγγι χέων φιλοπάρθενον ἠχώ.
καὶ σκοπέλων ναετῆρες ἀπ' αὐτορόφοιο μελάθρου,
οὔνομα Πανὸς ἔχοντες ἐρημονόμου γενετῆρος
Πᾶνες ἐθωρήχθησαν ὁμήλυδες, ὧν ἐπὶ μορφῇ
ἀνδρομέῃ κεκέραστο δασύτριχος αἰγὸς ὀπωπή·
καὶ νόθον εἶδος ἔχοντες ἐυκραίροιο καρήνου
δώδεκα Πᾶνες ἔσαν κεραελκέες, ἀρχεγόνου δὲ
Πανὸς ἑνὸς γεγάασιν ὀρεσσαύλοιο τοκῆος.
τὸν μὲν ἐφημίξαντο Κελαινέα μάρτυρα μορφῇ,
τὸν δὲ φυῆς Ἀργεννὸν ὁμώνυμον· Αἰγικόρῳ δὲ
ἄρμενον οὔνομα θῆκαν, ἐπεὶ νομίῃ παρὰ ποίμνῃ
αἰγείων κεκόρητο περιθλίβων γάλα μαζῶν·
ἄλλος δ' Ἠυγένειος ἀκούετο θεσπέσιος Πὰν
ἀμφιλαφῆ πλοκάμοισιν ἔχων λειμῶνα γενείου·
καὶ νομίῳ κεκόρυστο σὺν Ὠμηστῆρι Δαφοινεύς·
καὶ Φόβος ὡμάρτησε δασυκνήμιδι Φιλάμνῳ·
Ξάνθῳ Γλαῦκος ἵκανεν ὁμόστολος· ἀντιτύποις γὰρ
Γλαῦκος ἑοῖς μελέεσσιν ὁμόχροος ἔσκε θαλάσσης
γλαυκιόων, καὶ Ξάνθος ἔχων ξανθόχροα χαίτην
οὔνομα τοῖον ἔδεκτο κερασφόρος ἀστὸς ἐρίπνης·

καὶ θρασὺς Ἄργος ἵκανε φέρων χιονώδεα χαίτην.
τοῖσιν ἔσαν δύο Πᾶνες ὁμήλυδες, οὓς τέκεν Ἑρμῆς
κεκριμένῃ φιλότητι μιγεὶς διδυμάοσι Νύμφαις·
τὸν μὲν ὀρεστιάδος Σωσοῦς μετανεύμενος εὐνὴν
μαντιπόλου σπέρμηνε θεηγόρον ἔμπλεον ὀμφῆς,
Ἀγρέα θηροφόνου μελέτῃ πεπυκασμένον ἄγρης·
τὸν δὲ νομαῖς ὀίων Νόμιον φίλον, ὁππότε Νύμφης
δέμνιον ἀγραύλοιο διέστιχε Πηνελοπείης,
ποιμενίῃ σύριγγι μεμηλότα. τοῖς ἅμα Φόρβας
ὠμηστὴς ἀκόρητος ὁμόστολον εἶχε πορείην.
καὶ παλάμην νάρθηκι γέρων Σειληνὸς ἐρείσας
δισσοφυὴς κεκόρυστο κερασφόρος υἱὸς ἀρούρης,
τρισσοὺς παῖδας ἄγων θιασώδεας· εἰς ἐνοπὴν γὰρ
Ἀστραῖος κεκόρυστο, Μάρων κίεν, ἕσπετο Ληνεύς,
χεῖρας ἐλαφρίζοντες ὀριπλανέος γενετῆρος
γηροκόμοις ῥοπάλοισι· λιποσθενέων δὲ γερόντων
νωχελὲς ἀμπελόεντι δέμας κουφίζετο βάκτρῳ,
ὧν μάλα πουλυέλικτος ἔην χρόνος, ὧν ἄπο θερμὴ
πουλυγάμων Σατύρων διφυὴς ἀνέτελλε γενέθλη.
καὶ Σατύρους κερόεντας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες
Ποιμένιος Θίασός τε καὶ Ὑψίκερως καὶ Ὀρέστης,
καὶ κεραῷ Φλεγραῖος ἐφωμάρτησε Ναπαίῳ·
ἦλθε Γέμων, κεκόρυστο Λύκων θρασύς· ἀκροπότης δὲ
Πετραίῳ γελόωντι φιλέψιος ἕσπετο Φηρεύς,
καὶ Λάμις οὐρεσίφοιτος ὁμόστολον εἶχε πορείην
Ληνοβίῳ, καὶ Σκιρτὸς ἐκώμασε σύνδρομος Οἴστρῳ,
σὺν δὲ Φερεσπόνδῳ Λάκος ἤιεν ἠχέτα κῆρυξ
καὶ Πρόνοος πραπίδεσσι κεκασμένος, οὓς τέκεν Ἑρμῆς
Ἰφθίμην κρυφίοισιν ὑποζεύξας ὑμεναίοις,
τήν ποτε Δῶρος ἔτικτε, Διὸς βλάστημα γενέθλης,
ῥίζα γονῆς Ἕλληνος, ἀπ' ἀρχεγόνοιο δὲ Δώρου

Δωρίδος ἐβλάστησεν Ἀχαιικὸν αἷμα γενέθλης·
τοῖσι γέρας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπεν Εἰραφιώτης
οὐρανίου κήρυκος ἀεξινόοιο τοκῆος.
αἰεὶ μὲν μεθύουσα φιλακρήτοισι κυπέλλοις
πᾶσα γονὴ Σατύρων θρασυκάρδιος, ἐν δὲ κυδοιμοῖς
δειλοὶ ἀπειλητῆρες ἀεὶ φεύγοντες Ἐνυώ,
νόσφι μόθοιο λέοντες, ἐνὶ πτολέμοις δὲ λαγωοί,
ἴδμονες ὀρχηστῆρες, ἐπιστάμενοι πλέον ἄλλων
οἰνοδόκου μέθυ λαρὸν ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσειν·
τῶν ὀλίγοι γεγάασι μαχήμονες, οὓς θρασὺς Ἄρης
παντοίην ἐδίδαξε μεληδόνα δηιοτῆτος.
κόσμησαν δὲ φάλαγγα· κορυσσομένου δὲ Λυαίου
οἳ μὲν ἀδεψήτοισι δέμας κρύψαντο βοείαις,
οἳ δὲ δοραῖς λασίῃσιν ἐκαρτύνοντο λεόντων,
ἄλλοι πορδαλίων βλοσυρὰς δύσαντο καλύπτρας,
οἳ δὲ τανυπτόρθοισιν ἐθωρήσσοντο κορύμβοις,
οἳ δὲ τανυκραίρων ἐλάφων ἀντίρροπον ἄστρων
ποικίλον ἐν στέρνοισιν ἀνεζώννυντο χιτῶνα·
τοῖς μὲν ἐπὶ κροτάφοις διδυμάονες ἀμφὶ μετώπῳ
ὀξυτενεῖς γλωχῖνες ἐμηκύνοντο κεραίης,
ψεδνὴ δ' ὀκριόεντι καρήατι φύετο χαίτη
ἀκροφανὴς σκολιῇσιν ἐπ' ὀφρύσιν, οὔατα δ' ἄμφω
νεισσομένων πτερόεντες ἀνερρίπιζον ἀῆται
ἰθυτενῆ λασίοισιν ἐπικτυπέοντα γενείοις
ἐκταδόν, ἱππείη δὲ τιταινομένη διὰ νώτου
ὄρθιος ἀμφιέλικτος ἀπ' ἰξύος ἔρρεεν οὐρή.
ἀνδροφυὴς δ' ἑτέρη Κενταυριὰς ἵκετο φύτλη,
Φηρῶν εὐκεράων λάσιον γένος, οἷς πόρεν Ἥρη
δισσοφυὲς δέμας ἄλλο κερασφόρον· ὑγρογόνων γὰρ
Νηιάδων ποτὲ παῖδες ἔσαν βροτοειδέι μορφῇ,
ἃς Ὑάδας καλέουσι Λάμου ποταμηίδα φύτλην,
καὶ Διὸς εὐώδινα τιθηνήσαντο γενέθλην

Βάκχον ἔτι πνείοντα πολυρραφέος τοκετοῖο,
παιδοκόμοι ῥυτῆρες ἀθηήτου Διονύσου,
οὐ ξένον εἶδος ἔχοντες· ἐνὶ σκοτίῳ δὲ μελάθρῳ
πολλάκι πηχύναντο κεκυφότι κοῦρον ἀγοστῷ,
αἰθέρα παππάζοντα, Διὸς πατρώιον ἕδρην,
εἰσέτι κουρίζοντα, σοφὸν βρέφος. ἀρτιτόκῳ δὲ
πῆ μὲν ἔην ἐρίφῳ πανομοίιος ἔνδοθι μάνδρης
κρυπτομένῳ, δολιχῇ δὲ δέμας πυκνώσατο χαίτῃ
ἀλλοφανής, δόλιον δὲ χέων βληχηθμὸν ὀδόντων
ἴχνεσιν αἰγείοισι νόθην μιμήσατο χηλήν·
πῆ δὲ γυναικείην φορέων ψευδήμονα μορφὴν
μιμηλὴ κροκόπεπλος ἐν εἵμασι φαίνετο κούρη
ἀρτιθαλής, φθονερῆς δὲ παραπλάζων νόον Ἥρης
χείλεσιν ἀντιτύποισιν ἀνήρυγε θῆλυν ἰωήν,
καὶ πλοκάμοις εὔοδμον ἐπεσφήκωσε καλύπτρην
θήλεα πέπλα φέρων πολυδαίδαλα· μεσσατίῳ δὲ
στήθεϊ δεσμὸν ἔβαλλε καὶ ὄρθιον ἄντυγα μαζοῦ
* * * * * *

παρθενίῳ ζωστῆρι, καὶ οἷά περ ἅμμα κορείης
πορφυρέην λαγόνεσσι συνήρμοσε κυκλάδα μίτρην.
καὶ δόλος ἦν ἀνόνητος, ἐπεὶ μάθεν ὑψόθεν Ἥρη
πάντοθι δινεύουσα πανόψιον ὄμμα προσώπου
μορφὴν ἀλλοπρόσαλλον ὀπιπεύουσα Λυαίου·
καὶ Βρομίου φυλάκεσσιν ἐχώσατο· δρεψαμένη δὲ
Θεσσαλίδος δολόεντα δι' ἀχλύος ἄνθεα γαίης
174 μάγγανα φαρμακόεντα κατασταλάουσα κομάων
173 ὕπνον θελγομένων φυλάκων ἐπέχευε καρήνῳ,
καὶ μάγον ὑγρὸν ἄλειφα περιχρίσασα προσώπῳ
ἀνδρομέης ἤμειψε παλαίτερον εἶδος ὀπωπῆς·
τοῖσι μὲν οὐατόεσσα φυῆς ἰνδάλλετο μορφή,
ἱππείη δ' ἀνέτελλε δι' ἰξύος ὄρθιος οὐρὴ
ἰσχία μαστίζουσα δασυστέρνοιο φορῆος,

καὶ βοέη βλάστησε κατὰ κροτάφοιο κεραίη,
ὄμματα δ' εὐρύνοντο τανυκραίροιο μετώπου,
καὶ σκολιαὶ πλοκαμῖδες ἀνηέξηντο καρήνων,
γναθμοὶ δ' ἀργιόδοντες ἐμηκύνοντο γενείων,
ξείνη δ' αὐτοτέλεστος ἀπ' ἰξύος εἰς πόδας ἄκρους
ἀμφιλαφὴς λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη.
δώδεκα δὲ ξύμπαντας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες,
Σπαργεύς τε Γληνεύς τε χοροίτυπος, ἀλλοφυὴς δὲ
σύνδρομος Εὐρυβίῳ σταφυληκόμος ἵκετο Κηπεύς,
καὶ Ῥιφόνῳ Πετραῖος ὁμάρτεεν, ἀκροπότης δὲ
Αἴσακος Ὀρθάων τε συνέστιχον, οἷς μίαν ἄμφω
Ἀμφίθεμις καὶ Φαῦνος ἐποιήσαντο πορείην,
εὐκεράῳ δὲ Φάνητι συνέμπορος ἦλθε Νομείων.
Κενταύρων δ' ἑτέρη διφυὴς κεκόρυστο γενέθλη,
Κυπριάς, ὁππότε Κύπρις ἐπέτρεχεν εἴκελος αὔραις
ἴχνιον ἱμείροντος ἀλυσκάζουσα τοκῆος,
μὴ γενέτην ἀθέμιστον ἐσαθρήσειεν ἀκοίτην,
Ζεὺς δὲ πατὴρ ὑπόειξε γάμων ἄψαυστον ἐάσας
ὠκυτέρην ἀκίχητον ἀναινομένην Ἀφροδίτην·
ἀντὶ δὲ Κυπριδίων λεχέων ἔσπειρεν ἀρούρῃ
παιδογόνων προχέων φιλοτήσιον ὄμβρον ἐρώτων·
γαῖα δὲ δεξαμένη γαμίην Κρονίωνος ἐέρσην
ἀλλοφυῆ κερόεσσαν ἀνηκόντιζε γενέθλην.
τοῖσι κορυσσομένοισι συνέδραμον εἰν ἑνὶ Βάκχαι,
αἳ μὲν Μηονίης ἀπὸ ῥωγάδος, αἳ δὲ κολώνης
ἠλιβάτων ἤιξαν ὑπὲρ Σιπύλοιο καρήνων.
Νύμφαι δ' ἑλκεχίτωνες ὀρειάδες ἄρσενι θυμῷ
λυσσάδες ἐρρώοντο σὺν εὐθύρσοισι μαχηταῖς,
αἵτε παλιννόστων ἐτέων πολυδινέι νύσσῃ
μηκεδανὸν ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, αἳ μὲν ἐρίπναις
γείτονες οἰονόμων ἐπιμηλίδες, αἳ δὲ λιποῦσαι
ἄλσεα δενδρήεντα καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης,

συμφυέες Μελίαι δρυὸς ἥλικος· αἳ τότε πᾶσαι
εἰς μόθον ἠπείγοντο συνήλυδες, αἳ μὲν ἔχουσαι
τύμπανα χαλκεόνωτα Κυβηλίδος ὄργανα Ῥείης,
αἳ δὲ κατηρεφέες πλοκάμους ἑλικώδεϊ κισσῷ,
ἄλλαι ἐμιτρώθησαν ἐχιδναίοισι κορύμβοις·
χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρον ἀκαχμένον. ὣς τότε Λυδαὶ
Μαινάδες ὡμάρτησαν ἀταρβέες εἰς μόθον Ἰνδῶν·
ὧν ἔτι Βασσαρίδες θιασώδεες ἴδμονι τέχνῃ
κρείσσονες ἠπείγοντο Διωνύσοιο τιθῆναι,
Αἴγλη Καλλιχόρη τε καὶ Εὐπετάλη καὶ Ἰώνη,
καὶ Καλύκη γελόωσα Βρύουσά τε σύννομος Ὥραις,
Σειλήνη τε Ῥόδη τε καὶ Ὠκυνόη καὶ Ἐρευθώ,
Ἀκρήτη τε Μέθη τε, καὶ ἕσπετο σύννομος Ἄρπη
Οἰνάνθη ῥοδόεσσα καὶ ἀργυρόπεζα Λυκάστη,
Στησιχόρη Προθόη τε· φιλομμειδὴς δὲ γεραιὴ
οἰνοβαρὴς Τρυγίη πυμάτη κεκόρυστο καὶ αὐτή.
κεκριμένον μὲν ἕκαστος ἑὸν στρατὸν ἤγαγε Βάκχῳ,
πάντων δ' ἡγεμόνευε πυρίβρομος Εἰραφιώτης
ἀστράπτων ἀρίδηλος· ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων
οὐ σάκος, οὐ δόρυ θοῦρον ἐκούφισεν, οὐ ξίφος ὤμῳ,
οὐ κυνέην ἐπέθηκεν ἀκερσεκόμοισιν ἐθείραις,
χάλκεον ἀρραγέος κεφαλῆς σκέπας, ἀλλὰ καρήνου
ἄπλοκον ἐσφήκωσε δρακοντείῳ τρίχα δεσμῷ,
κράασι κυκλώσας βλοσυρὸν στέφος· ἀντὶ δὲ τυκτῆς
δαιδαλέης κνημῖδος ἑῆς ἐπιγουνίδος ἄκρης
ἄργυφα πορφυρέοις ἐπεθήκατο ταρσὰ κοθόρνοις,
νεβρίδα λαχνήεσσαν ἐπὶ στέρνοιο καθάψας,
239 στικτὸν ἔχων θώρηκα τύπον κεχαραγμένον ἄστρων
246 καὶ χρυσέην λαγόνεσσι περίτροχον ἥρμοσε μίτρην.
240 λαιῇ μὲν κέρας εἶχε βεβυσμένον ἡδέος οἴνου,
χρύσεον εὐποίητον, ἀπ' οἰνοχύτου δὲ κεραίης

ὄρθιος οἰνοπότοιο κατέρρεεν ὁλκὸς ἐέρσης·
χειρὶ δὲ κέντορα θύρσον ἐελμένον οἴνοπι κισσῷ
δεξιτερῇ κούφιζεν, ἐπ' ἀκροτάτῳ δὲ κορύμβῳ
χαλκοβαρὴς πετάλοισι κατάσκιος ἦεν ἀκωκή·
ἀλλ' ὅτε δὴ Διόνυσος ἔσω Κορυβαντίδος αὐλῆς
χρύσεον εὐποίητον ἐδύσατο κόσμον ἐνυοῦς,
εὔδια καλλείψας χοροτερπέος ἔνδια Ῥείης
Μηονίην παράμειβεν· ὀρεσσιβάτοις δ' ἅμα Βάκχαις
δαίμονι βοτρυόεντι συνεσσεύοντο μαχηταί·
οἳ μὲν ἐυτροχάλοιο κυβερνητῆρες ἀπήνης
φυταλιῆς κομίσαντο νέης μοσχεύματα Βάκχου·
πολλαὶ δ' ἡμιόνων στίχες ἤιον, ἀμφὶ δὲ νώτῳ
νέκταρος ἀμπελόεντος ἐκούφισαν ἀμφιφορῆας·
καὶ βραδέων ἐπέθηκαν ὄνων τετληότι νώτῳ
ῥήγεα φοινικόεντα καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν·
ἄλλοι δ' οἰνοποτῆρες ἅμα χρυσέοισι κυπέλλοις
ἀργυρέους κρητῆρας ἀγίνεον, ὅπλα τραπέζης·
καὶ χαροπῆς Κορύβαντες ἐποίπνυον ἀγχόθι φάτνης
αὐχένα πορδαλίων ζυγίῳ δήσαντες ἱμάντι,
κισσοδέτοις δὲ λέοντας ἐμιτρώσαντο λεπάδνοις
χεῖλος ἐπισφίγξαντες ἀπειλητῆρι χαλινῷ.
καὶ λασίην Κένταυρος ἔχων φρίσσουσαν ὑπήνην
εἰς ζυγὸν αὐτοκέλευστος ἑκούσιον αὐχένα τείνας
καὶ Σατύρων πολὺ μᾶλλον ἔχων πόθον ἡδέος οἴνου
ἡμιτελὴς χρεμέτιζεν ἀνὴρ κεκερασμένος ἵππῳ,
ἱέμενος Διόνυσον ἑοῖς ὤμοισιν ἀείρειν.
καὶ θεὸς εὐόρπηκος ἐφήμενος ἄντυγι δίφρου
Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα κόλπον ἀρούρης,
λαϊνέης Νιόβης παρεμέτρεε πενθάδα πέτρην·
καὶ λίθος Ἰνδὸν ὅμιλον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ
δακρυόεις ὀρόων βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν·
„μὴ μόθον ἐντύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἰνδοί,

παιδὶ Διός, μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐνυῶ
λαϊνέους τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥσπερ Ἀπόλλων,
μυρομένους τύπον ἶσον ἐμῇ πετρώδεϊ μορφῇ,
μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἰνδὸν Ὀρόντην
γαμβρὸν ἐσαθρήσητε δεδουπότα Δηριαδῆος.
Ῥείη χωομένη δύναται πλέον Ἰοχεαίρης·
Φοίβου φεύγετε Βάκχον ἀδελφεόν· αἰδέομαι γὰρ
Ἰνδῶν κτεινομένων ἀλλότρια δάκρυα λείβειν.“

τοῖα λίθον βοόωντα πάλιν σφρηγίσσατο σιγή.
καὶ θεὸς ἀμπελόεις Φρυγίης μετὰ πέζαν ἐρίπνης
Ἀσκανίης ἐπέβαινεν. ὁμηγερέες δὲ πολῖται
πάντες, ὅσοις Ἰόβακχος ἑὴν ὤρεξεν ὀπώρην,
καὶ τελετὰς ἐδέχοντο καὶ ἠσπάζοντο χορείας,
αὐχένα δοχμώσαντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ,
εἰρήνης ἐθέλοντες ἀναιμάκτοιο γαλήνην·
Βάκχων τοῖος ἔην κερόεις στρατός, οἷς ἅμα Βάκχαι
εἰς μόθον ὡπλίζοντο. φιλαγρύπνῳ δὲ Λυαίῳ
πάννυχος ἀστερόεντα πυρίτροχον ὁλκὸν ὑφαίνων
οὐρανὸς ἐβρόντησεν, ἐπεὶ τότε μάρτυρι πυρσῷ
νίκης Ἰνδοφόνοιο τέλος μαντεύσατο Ῥείη.

εἰς ἐνοπὴν δ' ἠῷος ἔβη θεὸς ὕβριν ἐλαύνων
ἀνδρῶν κυανέων, ἵνα δούλιον αὐχένα Λυδῶν
καὶ Φρυγίης ναετῆρα καὶ Ἀσκανίης πολιήτην
κοιρανίης δασπλῆτος ἀποζεύξειε λεπάδνων.
τοῖς τότε Βάκχος ἔπεμπε δύω κήρυκας ἐνυοῦς
ἀγγελίην ἐνέπειν, ἢ φευγέμεν ἢ πολεμίζειν·
καί σφισι νεισσομένοισι συνέστιχεν αἰγίβοτος Πάν,
στῆθος ὅλον σκιόωντα φέρων πώγωνα κομήτην.

Ἥρη δ' ὠκυπέδιλος ἐειδομένη δέμας Ἰνδῷ
οὐλοκόμῳ Μελανῆι μὴ οἴνοπα θύρσον ἀείρειν
Ἀστράεντα κέλευε δορυσσόον ὄρχαμον Ἰνδῶν,
μηδὲ φιλακρήτων Σατύρων ἀλάλαγμα γεραίρειν,

ἀλλὰ μάχην ἄσπονδον ἀναστῆσαι Διονύσῳ·
καί τινα μῦθον ἔειπε παραιφαμένη πρόμον Ἰνδῶν·
„ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἁπαλὴν στίχα θηλυτεράων.
Ἀστράεις, πολέμιζε· κορύσσεο καὶ σύ, Κελαινεῦ,
χαλκὸν ἔχων τμητῆρα κορυμβοφόρου Διονύσου·
ἔγχεϊ δ' οὐ πέλε θύρσος ὁμοίιος. ἀλλά, Κελαινεῦ,
Δηριάδην πεφύλαξο μεμηνότα, μή σε δαμάσσῃ
οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἀλυσκάζοντα γυναῖκα.“
ὣς φαμένη παρέπεισε, καὶ ἠέρα δύσατο δαίμων,
μητρυιὴ κοτέουσα μενεπτολέμου Διονύσου.
καὶ Βρομίου κήρυκες ἐπήλυθον· ἀγχιφανὴς δὲ
Ἀστράεις ὑπέροπλος ἔχων ἄστοργον ἀπειλὴν
μαίνετο βουκεράους Σατύρους καὶ Πᾶνα διώκων,
μειλιχίου κήρυκας ἀτιμάζων Διονύσου.
οἳ δὲ παλιννόστοιο ποδὸς δειδήμονι ταρσῷ
φύξιμον ἴχνος ἔκαμψαν ἐγερσιμόθῳ Διονύσῳ.
καὶ στρατὸν ὥπλισε Βάκχος ἐς ἀντιπόρων στίχας Ἰνδῶν.
οὐδ' ἔλαθε ζοφόεντα Κελαινέα θῆλυς ἐνυώ,
ἀλλὰ θορὼν ἀκίχητος ὅλον στρατὸν ὥπλισεν Ἰνδῶν·
καὶ θρασὺς Ἀστράεις μενεδήιον οἶστρον ἀέξων
Ἀστακίδος κελάδοντα περὶ ῥόον ἵστατο λίμνης,
δέγμενος ἀμπελόεντος ἐπηλυσίην Διονύσου.
ἀλλ' ὅτε δὴ διδύμης στρατιῆς ἑτερόζυγι λαῷ
ἀμφοτέρων στίχα πᾶσαν ἐκόσμεον ἡγεμονῆες,
κλαγγῇ μὲν ζοφόεντες ἐπὶ κλόνον ἤιον Ἰνδοί,
Θρηικίοις γεράνοισιν ἐοικότες, εὖτε φυγοῦσαι
χειμερίην μάστιγα καὶ ἠερίου χύσιν ὄμβρου
Πυγμαίων ἀγεληδὸν ἐπαΐσσουσι καρήνοις
Τηθύος ἀμφὶ ῥέεθρα, καὶ ὀξυόεντι γενείῳ
οὐτιδανῆς ὀλέκουσι λιποσθενὲς αἷμα γενέθλης,
ἱπτάμεναι νεφεληδὸν ὑπὲρ κέρας Ὠκεανοῖο·

εἰς ἐνοπὴν δ' ἑτέρωθεν ἐβακχεύοντο μαχηταὶ
ἀκλινέες θεράποντες ἐγερσιμόθου Διονύσου·
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες ἐπέρρεον· ἀγρομένων δὲ
ἣ μὲν ἐχιδναίῳ κεφαλὴν ἐζώσατο δεσμῷ,
ἣ δὲ διεσφήκωσε κόμην εὐώδεϊ κισσῷ,
ἄλλη χαλκοφόρῳ παλάμην ἐκορύσσετο θύρσῳ
οἰστρομανής, ἑτέρη δὲ κατ' αὐχένος ἄμμορα δεσμῶν
μηκεδανῆς μεθέηκε καθειμένα βόστρυχα χαίτης,
Μαιναλὶς ἀκρήδεμνος, ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
ἀπλεκέας πλοκαμῖδας ἀνερρίπιξεν ἀήτης·
ἄλλη ῥόπτρα τίνασσε συνήορα δίζυγι χαλκῷ
πλοχμοὺς εἱλικόεντας ἐπαιθύσσουσα καρήνῳ·
ἄλλη δ' ἐν παλάμῃσι κατάσχετος ἅλματι λύσσης
352 ὄρθιον ἐσμαράγησε μόθων ἀντίκτυπον ἠχώ,
351 χερσὶ περικροτέουσα βαρύβρομα νῶτα βοείης·
καὶ πέλεν ἔγχεα θύρσα, καλυπτομένη δὲ πετήλοις
δούρατος ἀμπελόεντος ἔην χαλκήλατος αἰχμή·
ἣ δὲ δαφοινήεντος ἐφιμείρουσα κυδοιμοῦ
ὠμοβόρων ἔζευξεν ἐπ' αὐχένι δεσμὰ δρακόντων·
ἄλλη ποικιλόνωτον ἐπὶ στέρνοιο καλύπτρην
πορδαλίων, ἑτέρη δὲ κατὰ χροὸς οἷα χιτῶνα
στικτὰ φιλοσκοπέλων ἐνεδύσατο δέρματα νεβρῶν,
δαιδαλέης ἐλάφοιο περισφίγξασα καλύπτρην·
ἄλλη σκύμνον ἔχουσα δασυστέρνοιο λεαίνης
ἀνδρομέῳ γλαγόεντι νόθῳ πιστώσατο μαζῷ·
καί τις ὄφιν τριέλικτον ἀπήμονι δήσατο κόλπῳ
ἐνδόμυχον ζωστῆρα, κεχηνότα γείτονι μηρῷ,
μείλιχα συρίζοντα, φιλακρήτοιό τε κούρης
ὑπναλέης ἄγρυπνον ὀπιπευτῆρα κορείης·
ἄλλη ταρσὰ φέρουσα κατ' οὔρεα γυμνὰ πεδίλων
ποσσὶ βάτους πατέουσα καὶ ὀξυέθειρας ἀκάνθας
θηγαλέῃ στατὸν ἴχνος ἐπεστήριξεν ἀχέρδῳ·

καί τις ἐπαΐξασα τανυκνήμιδι καμήλῳ
καμπύλον ἀμητῆρι διέθρισεν αὐχένα θύρσῳ,
καὶ τυφλοῖσι πόδεσσι περιπταίουσα κελεύθῳ
ἡμιφανὴς πεφόρητο, πολυγνάμπτῳ δὲ πορείῃ
φοιταλέης ἀκάρηνον ἐπείγετο σῶμα καμήλου,
καὶ σφαλερῇ πλήσσουσα βαθυνομένην χθόνα χηλῇ
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε κονίῃ·
ἄλλη δ' ἴχνος ἄγουσα βοοτρόφον εἰς ῥάχιν ὕλης
ἄσχετα μαινομένοιο δορῆς ἐδράξατο ταύρου,
καὶ βλοσυροῖς ὀνύχεσσι χαρασσομένης ἀπὸ δειρῆς
ταυρείην ἀτόρητον ἀπεφλοίωσε καλύπτρην·
ἄλλη δ' ἔγκατα πάντα διήφυσεν. ἦν δὲ νοῆσαι
παρθένον ἀκρήδεμνον ἀσάμβαλον ὑψόθι πέτρης
τρηχαλέῳ πρηῶνι περισκαίρουσαν ἐρίπνης·
οὐ σκοπιὴν δ' ἔφριξε δυσέμβατον, οὐ πόδα κούρης
ὀξυπαγὴς ἀπέδιλον ὄνυξ ἐχάραξε κολώνης.
πολλὴ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρ' Ἀστακίδος στόμα λίμνης
Ἰνδῴη δεδάικτο γονὴ Κουρῆτι σιδήρῳ.
δυσμενέων δὲ φάλαγγας ἐκυκλώσαντο μαχηταὶ
τεύχεσιν ἀντιτύποισι, φερεσσακέος δὲ χορείης
ῥυθμὸν ἐμιμήσαντο ποδῶν ἑλικώδεϊ παλμῷ·
καὶ λασίῃ παλάμῃ σκοπιὴν λοφόεσσαν ἀείρων
οὔρεος ἄκρα κάρηνα ταμὼν ἐκορύσσετο Ληνεύς,
πέμπων ὀκριόεσσαν ἐπ' ἀντιβίοισι κολώνην·
Βάκχη δ' ἀμφαλάλαζε, καὶ ἀμπελόεσσαν ἀκωκὴν
Βασσαρὶς ἠκόντιζε, μελαρρίνου δὲ γενέθλης
ἄρσενα πολλὰ κάρηνα δαΐζετο θήλεϊ θύρσῳ.
καὶ φονίῳ θρασὺν ἄνδρα διατμήγουσα κορύμβῳ
Εὐπετάλη κεκόρυστο, πολυσταφύλῳ δὲ πετήλῳ
κέντορα κισσὸν ἔπεμπεν ἀλοιητῆρα σιδήρου·
Στησιχόρη δ' εὔβοτρυς ἐπεσκίρτησε κυδοιμῷ,

καὶ δηίων ἔσσευε γένος ῥηξήνορι ῥόμβῳ
κύμβαλα δινεύουσα βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ.
καὶ πολὺς ἀμφοτέροισιν ἔην μόθος· ἔβρεμε σύριγξ,
σύριγξ ἐγρεκύδοιμος, ἐπέκτυπε δ' αὐλὸς ἐνυοῦς,
Βασσαρίδες δ' ὀλόλυξαν· ἐγειρομένου δὲ κυδοιμοῦ
βρονταίοις πατάγοισι μέλας μυκώμενος ἀὴρ
ἐκ Διὸς ἐσσομένην Βρομίῳ μαντεύσατο νίκην.
καὶ πολὺς ἑσμὸς ἔπιπτεν· ὅλη δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
ὑγρῷ διψὰς ἄρουρα, καὶ Ἀστακίδος στόμα λίμνης
αἱμοβαφὲς κελάρυζε φόνῳ κεκερασμένον Ἰνδῶν.
ἀντιβίους δ' ᾤκτειρε θεὸς φιλοπαίγμονι θυμῷ
καὶ προχοαῖς κατέχευε μέθης γέρας, ἐν δὲ ῥεέθροις
χιονέην ἤμειψε φυὴν ξανθόχροον ὕδωρ,
καὶ ποταμὸς κελάρυζε μελίρρυτα χεύματα σύρων,
καὶ προχοὰς ἐμέθυσσεν· ἀμειβομένων δὲ ῥοάων
ἔπνεον ἀρτιχύτοιο μέθης εὐώδεες αὖραι·
ὄχθαι ἐφοινίσσοντο· πιὼν δέ τις Ἰνδὸς ἀγήνωρ
τοίην ἐκ στομάτων πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·
„ξεῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ ποτόν· ὡς γλάγος αἰγῶν
ἄργυφον οὐ πέλε τοῦτο, καὶ οὐ μέλαν οἷάπερ ὕδωρ,
οὐδέ μιν οἷον ὄπωπα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
βομβήεσσα μέλισσα λοχεύεται ἠδέι κηρῷ·
ἀλλὰ νόον τέρπουσαν ἔχει καλλίπνοον ὀδμήν.
ἀνὴρ διψαλέος πολυθαλπέι καύματος ἀτμῷ
βαιὸν ἑαῖς παλάμῃσιν ἀφυσσάμενος χυτὸν ὕδωρ
λαίλαπα καρχαλέης ἀποσείεται αὐτίκα δίψης·
καὶ μέλι μᾶλλον ἔχει ταχινὸν κόρον· ἆ μέγα θαῦμα,
τοῦτο πιὼν ἐθέλω πιέειν πάλιν· ἀμφότερον γὰρ
καὶ γλυκερὸν τόδε χεῦμα καὶ οὐ κόρον ἀνδράσι τίκτει.
Ἥβη, κάλπιν ἄειρε καὶ ἔρχεο δεῦρο λαβοῦσα

Τρώϊον οἰνοχόον, ζαθέων δρηστῆρα κυπέλλων,
ὄφρα μελιρραθάμιγγος ἀφυσσάμενος ποταμοῖο
Ζηνὸς ὅλους κρητῆρας ἀναπλήσῃ Γανυμήδης.
δεῦτε, φίλοι, γεύσασθε μελισταγέος ποταμοῖο.
ἐνθάδε παπταίνω τύπον αἰθέρος· αὐτόχυτον γὰρ
κεῖνο, τόπερ καλέουσι Διὸς πόμα, νέκταρ Ὀλύμπου
Νηιάδες χθονίοισιν ἀναβλύζουσι κυπέλλοις.“

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΕ.

Πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ βριαρὴν Νίκαιαν ἀείδω,
θηροφόνον ῥοδόπηχυν ἀπειλήτειραν ἐρώτων.

Ὣς φαμένου νεφεληδὸν ἐπέρρεον αἴθοπες Ἰνδοὶ
ἀμφὶ ῥόον ποταμοῖο μελίπνοον· ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ἀγχιβαθὴς στατὸν ἴχνος ἐπ᾽ ἰλύϊ δισσὸν ἐρείσας
ἡμιφανὴς ἕστηκε, καὶ ὀμφαλὸν ὕδατι δεύων
κυρτὸς ἔσω ποταμοῖο κεκυφότα νῶτα συνάπτων
χερσὶ βαθυνομένῃσι μελισταγὲς ἤφυσεν ὕδωρ,
ὃς δὲ παρὰ προχοῇσι κατάσχετος αἴθοπι δίψῃ
πορφυρέῳ προβλῆτα γενειάδα κύματι βάπτων
στῆθος ἐφαπλώσας ποταμηίδος ὑψόθεν ὄχθης
οἰγομένοις στομάτεσσιν ἀνείρυσεν ἰκμάδα Βάκχου·
πρηνὴς δ᾽ ἄλλος ἔην πελάσας στόμα γείτονι πηγῇ,
καὶ διερὰς δαπέδῳ ψαμαθώδεϊ χεῖρας ἐρείσας
χείλεσι διψαλέοισιν ἐδέχνυτο δίψιον ὕδωρ·
ἄλλοι δ᾽ ὀστρακόεντι μέθην ἀρύοντο κυπέλλῳ,
πυθμένα κουφίζοντες ἐαγότος ἀμφιφορῆος·
καὶ πολὺς ἑσμὸς ἔπινεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ,
κισσυβίῳ προχέων ποταμηίδος ὄμβρον ἐέρσης,
μηλονόμων ἄγραυλον ἔχων δέπας. ἀντιβίων δὲ
οἶνον ἐρευγομένων πολυχανδέος ἀνθερεῶνος
ὄμμασι δερκομένοισιν ἐδιπλώθησαν ἐρίπναι,
καὶ βλεφάροις δοκέεσκον ἰδεῖν διδυμόζυγον ὕδωρ.
καὶ προχοὴ κελάρυζε φιλακρήτου ποταμοῖο

ξανθὸν ἀναβλύζουσα μέθης ῥόον· ἡδυπότου δὲ
οἰνάδος ἠρεύγοντο ῥοὰς εὐώδεες ὄχθαι.
δυσμενέας δ᾽ ἐμέθυσσε χάλις ῥόος. ἔνθα τις ἀνὴρ
Ἰνδὸς ἀμερσινόοιο μέθης δεδονημένος οἴστρῳ
εἰς ἀγέλην ἤιξε, καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
ταῦρον ἀπειλητῆρα μετήγαγε δέσμιον ἕλκων,
διχθαδίων κεράων κεχαραγμένον ἄκρον ἐρύσσας
τολμηραῖς παλάμαις, διδυμάονος οἷα κεραίης
ταυροφυῆ Διόνυσον ὑπὸ ζυγὰ δούλια σύρων·
ἄλλος ἔχων δασπλῆτα σιδηρείης γένυν ἅρπης
αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα,
θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαϊγμένον, οἷά τε δειρὴν
Πανὸς ἐυκραίροιο ταμὼν γαμψώνυχι χαλκῷ·
ἄλλος ἀπηλοίησε βοῶν κεραελκέα φύτλην,
οἷάπερ ἀμώων Σατύρων ταυρώπιδα μορφήν,
ὃς δὲ τανυκραίρων ἐλάφων ἐδίωκε γενέθλην
στικτῆς εἰσορόων πολυδαίδαλον εἶδος ὀπωπῆς,
οἷά τε Βασσαρίδων ὀλέκων στίχα· δαιδαλέαις γὰρ
νεβρίσιν ἰσοτύποισι παρεπλάγχθησαν ὀπωπαί·
καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ὅλον θώρηκα μιαίνων
Ἰνδὸς ἀκοντιστῆρι μέλας ἐρυθαίνετο λύθρῳ.
καί τις ὁμοκλήσας ἐκορύσσετο γείτονι δένδρῳ
μαστίζων ἑκάτερθε, καὶ εἰαρινοῖσι δοκεύων
σειομένην ἀνέμοισι φυτῶν ἑλικώδεα χαίτην
ἁβροκόμων ὅρπηκας ἀπηλοίησε κορύμβων,
φύλλα διασχίζων λασίης δρυός, οἷα μαχαίρῃ
πλοχμὸν ἀκερσεκόμοιο διατμήγων Διονύσου,
μαρνάμενος πετάλοισι καὶ οὐ Σατύροισιν ἐρίζων,
τερπωλὴν ἀνόνητον ἔχων σκιοειδέι νίκῃ.
μαίνετο δ᾽ ἀντιβίων ἕτερος χορός· ἀντὶ δὲ λόγχης
ὃς μὲν ἑλὼν βαρύδουπον ἐπωμαδίῳ τελαμῶνι
τύμπανον ἠέρταζε, καὶ ἀμφιπλῆγι βοείῃ

δίζυγον ἐσμαράγησε μέλος χαλκόκροτον ἠχώ·
ὃς δὲ πολυτρήτοιο βοῇ δεδονημένος αὐλοῦ
ἄστατος εἱλικόεντι ποδῶν βακχεύετο παλμῷ·
καί τις ἀπειρήτοις ἐπὶ χείλεσι λωτὸν ἐρείσας
δίθροον ἁρμονίην ἐμελίζετο Μυγδόνος αὐλοῦ·
γηραλέου δὲ φυτοῖο θορὼν παρὰ γείτονι ῥίζῃ
γλαυκὸν ἐυρραθάμιγγος ἀνείρυσε θαλλὸν ἐλαίης
ὄμβρῳ ἐερσήεντι διάβροχον, οἷα πιέζων
οἰνωπῇ ῥαθάμιγγι * * *
* * * Μαρωνίδος ἀσκὸν ἐέρσης.
ἄλλοι σὺν ξιφέεσσι, σὺν ἔγχεσι, σὺν τρυφαλείαις
ἄσχετα βακχευθέντες ἀμερσινόῳ φρένας οἴνῳ
ὄργια μιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων,
ἴχνια δινεύοντες ἐνόπλιον ἀμφὶ χορείην·
καὶ παλάμης ἑλικηδὸν ἀμοιβαίῃσιν ἐρωαῖς
ἀσπίδες ἐκρούοντο κυβιστητῆρι σιδήρῳ·
καί τις ὀπιπεύων θιασώδεος ὄργια Μούσης
μιμηλὴν Σατύροισι συνεσκίρτησε χορείην·
καί τις ἀρασσομένης ἀίων κελάδημα βοείης
μείλιχον ἦθος ἔδεκτο. φιλοσμαράγῳ δὲ μενοινῇ
ῥιγεδανὴν ἀνέμοισιν ἑὴν ἔρριψε φαρέτρην,
λύσσαν ἔχων· ἕτερος δὲ γυναιμανέων πρόμος Ἰνδῶν
ἀπλεκέος πλοκαμῖδος ἑλὼν ὑψαύχενα Βάκχην
παρθενικὴν ἀδάμαστον ἀτάσθαλον εἰς γάμον ἕλκων
σφίγξεν ὑπὲρ δαπέδοιο, τανυσσαμένης δὲ κονίῃ
χερσὶν ἐρωμανέεσσιν ἀπεσφρηγίσσατο μίτρην,
ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἐξαπίνης γὰρ
ὄρθιος εἷρπε δράκων ὑποκόλπιος ἰξύι γείτων,
δυσμενέος δ' ἤιξε κατ' αὐχένος, ἀμφὶ δὲ δειρῇ
οὐραίαις ἑλίκεσσιν ἀνέπλεκε κυκλάδα μίτρην·
ταρβαλέοις δὲ πόδεσσι φυγὼν μελανόχροος ἀνὴρ
θερμὸν ἀνυμφεύτων ἀπεσείσατο κέντρον ἐρώτων,

αὐχένιον τρομέων ὀφιώδεος ὅρμον ἀκάνθης.
ὄφρα μὲν οἰνωθέντες ἐν οὔρεσιν ἔτρεχον Ἰνδοί,
τόφρα δὲ νήδυμος ὕπνος ἑὸν πτερὸν οὖλον ἑλίξας
ἀκλινέων σφαλεροῖσιν ἐπέχραεν ὄμμασιν Ἰνδῶν,
εὔνασε δ' οἰστρηθέντας ἀμετρήτῳ νόον οἴνῳ,
Πασιθέης γενετῆρι χαριζόμενος Διονύσῳ·
ὧν ὃ μὲν ὕπτιος εὗδεν ἄνω νεύοντι προσώπῳ
ὑπναλέῳ μυκτῆρι μεθυσφαλὲς ἆσθμα τιταίνων,
ὃς δὲ βαρυνομένην κεφαλὴν ἐπεθήκατο πέτρῳ,
νωθρὸς ἐυκροκάλῳ ποταμηίδι κείμενος ὄχθῃ,
ἠματίοις δ' ὀάριζε νοοπλανέεσσιν ὀνείροις
ὀρθὰ περὶ κροτάφοισι πεπηγότα δάκτυλα βάλλων·
πρηνὴς δ' ἄλλος ἔην τετανυσμένος, εἶχε δὲ δισσὴν
χεῖρα καθιεμένην ἰσοελκέα δίζυγι μηρῷ·
καί τις ἑῆς παλάμης κεφαλὴν ἐπερείσατο καρπῷ
οἶνον ἀναβλύζων· ὃ δὲ καμπύλα γυῖα συνάπτων,
ὡς ὄφις ἀμφιέλικτος, ἐκέκλιτο λοξὸς ἰαύων.
καὶ χορὸς ἀντιβίων πεφορημένος εἰς ῥάχιν ὕλης,
ὃς μὲν ὑπὸ δρυὸς εὗδεν, ὃ δὲ πτελέης ὑπὸ θάμνῳ,
ἄλλος ἐπὶ πλευροῖσι πεσὼν ἐκλίνετο φηγῷ,
λαιὴν ὀφρυόεντι βαλὼν ἔπι χεῖρα μετώπῳ·
καὶ πολὺς ἑσμὸς ἴαυε λάλος νέκυς, ἠέρι πέμπων
ἀλλοίης ἀχάλινον ἀσημάντου θρόον ἠχοῦς
οἰνοβαρής· ἕτερος δὲ τινασσομένοιο καρήνου
γηραλέης πλατὺ νῶτον ἐπέτρεπε πυθμένι δάφνης·
τὸν δὲ βαρὺ κνώσσοντα βαθυστρώτων ἐπὶ λέκτρων
ἀκροκόμου φοίνικος ἢ εὐώδινος Ἀθήνης
ῥιπίζων ἀνέμοισιν ἕλιξ ἐπεσύρισεν ὄρπηξ·
καί τις ὑπὲρ δαπέδοιο χυτῇ κεκύλιστο κονίῃ,
ἄκρα ποδῶν προχοῇσι κατακλύζων ποταμοῖο·
ἄλλος ἀπειρήτοιο μέθης βακχεύετο παλμῷ,
καὶ κεφαλὴν βαρύθουσαν ἐπέτρεπε γείτονι πεύκῃ·

ἄλλου φυσιόωντος ἐσείετο νεῦρα μετώπου.
καὶ δηίους κνώσσοντας ἰδὼν γελόωντι προσώπῳ
Βάκχος ἄναξ ἀγόρευε χέων σημάντορα φωνήν·
„Ἰνδοφόνοι θεράποντες ἀνικήτου Διονύσου,
νόσφι μόθου σφίγξαντες ἀολλέας υἱέας Ἰνδῶν
πάντας ἀναιμάκτῳ ζωγρήσατε δηιοτῆτι·
καὶ βριαρῷ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνας Διονύσῳ
Ἰνδὸς ὑποδρήσσειεν ἐμῇ θιασώδεϊ Ῥείῃ,
σείων οἴνοπα θύρσον, ἀπορρίψας δὲ θυέλλαις
ἀργυρέην κνημῖδα πόδας σφίγξειε κοθόρνοις,
καὶ κεφαλὴν σφίγξειεν ἐμῷ κισσώδεϊ δεσμῷ,
γυμνώσας πλοκαμῖδας ἀερσιλόφου τρυφαλείης,
καὶ πολέμων ἀλάλαγμα λιπὼν καὶ θούριον ἠχὼ
εὔιον ἀείσειε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ."
ὣς φαμένου δρηστῆρες ἐποίπνυον· ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
αὐχένι δυσμενέων ὀφιώδεα δεσμὸν ἑλίξας
εἷλκε δρακοντείῃ πεπεδημένον ἀνέρα σειρῇ,
ἄλλος ἑλὼν λασίης κεχαλασμένον ὁλκὸν ὑπήνης
ἄνδρα βαθυσμήριγγος ἀνείρυσεν ἀνθερεῶνος·
καί τις ἑὰς παλάμας τανύσας σκολιότριχι κόρσῃ
ἀνέρα δουρίκτητον ἀδέσμιον εἷλκεν ἐθείρης·
ἄλλος ὁμοπλέκτους παλάμας περὶ νῶτα καθάψας
δήιον εἱλικόεντι λίνων μιτρώσατο δεσμῷ
αὐχενίῳ· τρομερῷ δὲ Μάρων ἐλελίζετο παλμῷ
οἴνῳ ἀμερσινόῳ βεβαρημένον Ἰνδὸν ἀείρων·
ἄλλος ἀκοντιστῆρα λαβὼν βεβιημένον ὕπνῳ,
δεσμῷ βοτρυόεντι περίπλοκον αὐχένα σύρων,
στικτῶν πορδαλίων ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων·
ἄλλου κεκλιμένοιο φιλεύιος ἑσμὸς ἀλήτης
χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ,
καὶ λοφιῆς ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων ἐλεφάντων·

καὶ πολὺς εὐκύκλοιο λαβὼν τελαμῶνα βοείης
Ἰνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἷλκεν ἱμάντι.
καί τις ἀερτάζουσα καλαύροπα μηλοβοτῆρος
Βασσαρὶς ἀφριόωσα λαθίφρονι κύματι λύσσης
Ἰνδὸν ἐρευνητῆρα βαθυπλούτοιο θαλάσσης
τολμηρῇ παλάμῃ πολυκαμπέος εἷλκεν ἐθείρης
δούλιον εἰς ζυγόδεσμον. ἐπειγομένου δὲ Λυαίου
δήιον εὐθώρηκα σιδήρεος εἶχεν Ἐρεχθεὺς
ὤμοις ἀκλινέεσσι· μεθυσφαλέος δὲ φορῆος
θῆρα κελαινόρρινον ὀρεστιὰς ἤλασε Βάκχη,
ἰσχία μαστίζουσα δορικτήτων ἐλεφάντων·
καὶ χρυσέην Ὑμέναιος ἀνηέρταξε βοείην
ἀνέρα συλήσας χρυσάσπιδα, γηθόσυνος δὲ
κοῦρον ἐρωμανέεσσιν ἐδέρκετο Βάκχος ὀπωπαῖς
τεύχεσιν ὑπναλέοιο καταυγάζοντα φορῆος·
καὶ νέος ἠκόντιζεν ἐν ἔντεσιν ὄλβιον αἴγλην,
ὡς Λυκίου Γλαύκοιο λαβὼν ἀμάρυσσε μαχηταῖς
ἀφνειοῖς σακέεσσιν ἀπαστράπτων Διομήδης.
ἄλλους δ᾽ ἀντιβίους στρατιὴ ληίσσατο Βάκχων,
νήδυμον ὕπνον ἔχοντας ὁμόστολον ἡδέος οἴνου.
Ἔνθα τις ἀγκυλότοξος ἐρημάδι σύννομος ὕλῃ
παρθένος Ἀστακίδεσσιν ὁμότροφος ἤνθεε Νύμφαις
καλλιφυὴς Νίκαια, λαγωβόλος Ἄρτεμις ἄλλη,
ἀλλοτρίη φιλότητος, ἀπειρήτη κυθερείης,
θῆρας ὀιστεύουσα καὶ ἰχνεύουσα κολώναις·
οὐδὲ μυχῷ θυόεντι καλύπτετο παρθενεῶνος.
καί οἱ ἐνὶ σκοπέλοισιν ἐρημονόμῳ παρὰ πέτρῃ
ἠλακάτη πέλε τόξον ἀειδέος ἔνδοθι λόχμης,
μηκεδανοὶ κλωστῆρες ἔσαν πτερόεντες ὀιστοί,
καὶ σταλίκων ξύλον ὀρθὸν ὀρειάδος ἱστὸς Ἀθήνης·
καὶ καθαρῇ συνάεθλος ὁμίλεεν Ἰοχεαίρῃ,
καὶ λίνον ἐν σκοπέλοισιν ἀνέπλεκεν ἠθάδος ἄγρης

νήματος ἀσκητοῖο φιλαίτερον· οὔποτε τόξον
ποικίλον εἶδος ἔχοντος ἀνάλκιδος ἥπτετο νεβροῦ,
δορκάδας οὐκ ἐδίωκε, καὶ οὐκ ἔψαυε λαγωοῦ,
ἀλλὰ περιζεύξασα δαφοινήεντι χαλινῷ
γλαυκὰ δασυστέρνων ἐπεμάστιε νῶτα λεόντων,
πολλάκι δ' ἔγχος ἄειρε καταντία λυσσάδος ἄρκτου·
μέμφετο δ' Ἰοχέαιραν ἑκηβόλον, ὅττι λιποῦσα
στικτῶν πορδαλίων γενεὴν καὶ φῦλα λεόντων
οὐτιδαναῖς ἐλάφοισιν ἑὴν ἔζευξεν ἀπήνην.
οὐδὲ μύρῳ μεμέλητο, μελικρήτων δὲ κυπέλλων
ὑδατόεν προβέβουλε χαραδραίης πόμα πηγῆς
ψυχρὸν ὕδωρ ποθέουσα· καὶ αὐτορόφῳ κενεῶνι
κούρης δύσβατος οἶκος ἐρημάδες ἦσαν ἐρίπναι·
πολλάκι δ' εὐκαμάτοιο μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
πορδαλίων σχεδὸν ἧστο, μιῇ δ' ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ
μίμνε μεσημβρίζουσα λεχωίδος ἄγχι λεαίνης·
ἣ δὲ γαληναίῃσιν ὑπ' ὀφρύσι μειλιχίη θὴρ
ἀδρύπτοις γενύεσσι δέμας λιχμάζετο κούρης,
καὶ κινυροῦ μίμημα κυνὸς δειδήμονι λαιμῷ
ὠμοτόκου στόμα λάβρον ὑπεκνυζᾶτο λεαίνης
χείλεϊ φειδομένῳ, δοκέων δέ μιν Ἄρτεμιν εἶναι
εἰς πέδον ἱκεσίοιο καθελκομένοιο καρήνου
αὐχένι λαχνήεντι λέων ἐκλίνετο νύμφῃ.
    καί τις ἐνὶ ξυλόχοις ὀρεσίτροφος ἤνθεε βούτης,
ἰθυτενὴς περίμετρος, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης·
οὔνομά οἱ πέλεν Ὕμνος, ὃς ἀγριάδος μέσον ὕλης
ἱμερτὰς ἐνόμευε βόας παρὰ γείτονι κούρῃ·
καὶ νομίην ἐρατῇσι καλαύροπα χερσὶ τινάσσων
εἰς βαθὺν ἦλθεν ἔρωτα καὶ οὐκέτι τέρπετο ποίμναις,
εἴκελος Ἀγχίσῃ ῥοδοειδέι, τοῦ ποτε Κύπρις
ἀργεννὴν ἐνόμευεν ὀρεσσινόμων στίχα ταύρων
κεστὸν ἐλαφρίζουσα βοοσσόον· ἀμφὶ δὲ λόχμῃ

βουκόλος ἀγρώσσουσαν ἰδὼν χιονώδεα κούρην
οὐ βοέης ἀγέλης ἐμπάζετο· φοιταλέη δὲ
εἰς ἕλος αὐτοκέλευστος ἐβόσκετο πόρτις ἐρήμη
ἀρχαίου δυσέρωτος ἀποπλαγχθεῖσα νομῆος,
καὶ δαμάλη πεφόρητο περισκαίρουσα κολώναις
ποιμένα μαστεύουσα· νέος δ' ἐπλάζετο βούτης
παρθενικῆς ὀρόων ῥοδοειδέα κύκλα προσώπου.
καὶ δολόεις ἐρέθιζεν Ἔρως ποθέοντα νομῆα
οἴστρῳ λαβροτέρῳ δεδονημένον· ἐν σκοπέλῳ γὰρ
παρθενικῆς ἀκίχητον ἐπεσσυμένης δρόμον ἄγρης
πέπλον ὅλον κόλπωσεν ἐς ἠέρα κοῦφος ἀήτης·
καὶ χροὸς ἤνθεε κάλλος· ἐλευκαίνοντο δὲ μηροὶ
καὶ σφυρὰ φοινίσσοντο, καὶ ὡς κρίνον, ὡς ἀνεμώνη
χιονέων μελέων ῥοδόεις ἀνεφαίνετο λειμών·
καὶ νέος ἱμερόφοιτος ἔχων ἀκόρητον ὀπωπὴν
ἀσκεπέων ἐδόκευεν ἐλεύθερον ἄντυγα μηρῶν.
βότρυν ὀπισθοπόροιο κόμης ἐλέλιξεν ἀήτης
κουφίζων ἑκάτερθεν, ἀειρομένων δὲ κομάων
λευκοφαὴς σελάγιζε μέσος γυμνούμενος αὐχήν.
καὶ νέος οὐρεσίφοιτος ὁμάρτεε πολλάκι κούρῃ,
πῇ μὲν ἐπιψαύων σταλίκων ἢ τόξον ἀφάσσων,
πῇ δὲ ποθοβλήτοιο τιταινομένοιο βελέμνου
ἱμερτῆς ἐδόκευε ῥοδόχροα δάκτυλα κούρης·
εἴ ποτε τοξεύουσα κέρας κυκλώσατο νευρῇ,
καὶ παλάμη γυμνοῦτο, λαθὼν νέος ὄμματι λοξῷ
λευκὸν ὀιστευτῆρα βραχίονα δέρκετο κούρης,
ὄμμα παλινδίνητον ἄγων ὀχετηγὸν ἐρώτων,
εἰ τόσον, ὡς Νίκαια, πέλεν λευκώλενος Ἥρη·
Ἑσπερίην δ' ἐπὶ πέζαν ἑὴν ἐτίταινεν ὀπωπήν,
εἰ πλέον ἀργυφέη πέλε παρθένος, ἠὲ Σελήνη.
καὶ νέος, ἀμφιέπων ὑποκάρδιον ἕλκος ἐρώτων,
ἐγγὺς ἐὼν καὶ νόσφιν ἐὼν ἐμνώετο κούρης,

πῶς βέλος εἰς σκοπὸν εἷλκεν ὀρειάδος ἀντίον ἄρκτου,
πῶς δὲ λεοντείῃ παλάμην ἐσφίγξατο δειρῇ
δίζυγα γυρώσασα βραχίονα μάρτυρι δεσμῷ,
πῶς πάλιν ἱδρώουσα λοέσσατο χεύματι πηγῆς
ἡμιφανής, καὶ μᾶλλον ἀεὶ μιμνήσκετο πέπλου,
ὁππότε μιν δονέων καὶ ἐς ὀμφαλὸν ἄχρις ἀείρων
γυμνώσας χροὸς ἄνθος ἀνηκόντιζεν ἀήτης·
κείνου μνῆστιν ἔχων γλυκερὰς ἱκέτευεν ἀέλλας,
ὄφρα πάλιν βαθύκολπον ἀναστείλωσι χιτῶνα.

καὶ νέος ἀστήρικτος ἐυκραίρῳ παρὰ ποίμνῃ
γείτονα θηρεύουσαν ἰδὼν ὑψαύχενα κούρην
τοῖον ἀπερροίβδησεν ἔπος ζηλήμονι φωνῇ·

„αἴθε βέλος γενόμην ἢ δίκτυον ἠὲ φαρέτρη,
αἴθε βέλος γενόμην θηροκτόνον, ὄφρα με γυμναῖς
χερσὶν ἐλαφρίσσειεν· ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
εἴην νεῦρα βόεια πολὺ πλέον, ὄφρα με μαζῷ
χιονέῳ πελάσειε σαόφρονος ἔκτοθι μίτρης,
ναὶ δαμάλη, ναὶ μόσχε, σαόφρονος ἔκτοθι μίτρης.
παρθένε, κουφίζεις βέλος ὄλβιον· ὑμέτεροι γὰρ
Ὕμνου μηλονόμοιο μακάρτεροί εἰσιν ὀιστοί,
ὅττι τεῶν ψαύουσιν ἐρωτοτόκων παλαμάων.
σοῖς γλυκεροῖς σταλίκεσσιν ἀφωνήτοισι μεγαίρω·
οὐδὲ μόνων σταλίκων με φέρει πόθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ
ζῆλον ἔχω τόξοιο καὶ ἀπνεύστοιο φαρέτρης.
αἴθε μεσημβρίζουσα ποθοβλήτῳ παρὰ πηγῇ
γυῖα καταψύξειεν, ἴδω δ' ὑψαύχενα κούρην,
ναὶ δαμάλη, ναὶ μόσχε, δίχα φθονεροῖο χιτῶνος.
πῇ ποτέ μοι, Κυθέρεια, τόσην ἤγειρας ἀνάγκην;
Θρινακίην οὐκ οἶδα καὶ οὐ κεραελκέα ποίμνην,
οὐ βόας Ἠελίοιο κατ' οὔρεα ταῦτα νομεύω,
οὐ κρυφίην ἤγγειλε πατὴρ ἐμὸς Ἄρεος εὐνήν.

παρθένε, μή με δίωκε, καὶ εἰ βόας εἰς νομὸν ἕλκω·
οὐρανίων λεχέων ἐπιβήτορές εἰσι γομῆες·
Τιθωνὸς ῥοδόεις νόμιος πέλεν, ὃν διὰ μορφὴν
δίφρον ἑὸν στήσασα φαεσφόρος ἥρπασεν Ἠώς·
καὶ Διὸς οἰνοχόος πέλε βουκόλος, ὃν διὰ κάλλος
φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐκούφισεν ὑψιπέτης Ζεύς.
δεῦρο, βόας ποίμαινε, καὶ ὁπλοτέρην σε καλέσσω
ἄλλῳ βουκολέοντι σὺν Ἐνδυμίωνι Σελήνην·
ῥῖπτε βέλος καὶ ψαῦε καλαύροπος, ὄφρα τις εἴπῃ·
„Ὕμνου μηλονόμοιο βόας Κυθέρεια νομεύει‘.“
ὣς φάτο καὶ λιτάνευε, φίλων δ' ἐδράξατο γούνων
χερσὶ γυναιμανέεσσι, καὶ ἕσπετο, καί οἱ ἐνίψαι
ἔτρεμεν οἶστρον Ἔρωτος, ἑῇ δ' ὑπεμέμφετο σιγῇ.
καί ποτε θάρσος ἔχων γαμίων ὑποεργὸν ἐρώτων
κείμενα Νικαίης ἀνεκούφισεν ἔντεα θήρης,
καὶ δόρυ θοῦρον ἄειρε, πόθου δ' ὑπὸ μείζονι κέντρῳ
κούρης χωομένης γλυκερὴν ἤειρε φαρέτρην,
καὶ κύσε δίκτυα κωφὰ καὶ οὐ πνείοντας ὀιστούς,
χείλεσι τερπομένοισι μιαιφόνον ἰὸν ἐρείσας,
καὶ στέρνοις ἐπέλασσεν ἀφειδέι χειρὶ πιέζων·
καί τινα μῦθον ἔειπεν ἀδουπήτῳ τινὶ φωνῇ·
„πρὸς Παφίης, φθέγξασθε πάλιν, δρύες, ὡς ἐπὶ Πύρρης,
ὡς ἐπὶ Δευκαλίωνος, ἐλέγξατε λυσσάδα κούρην.
Δάφνη καὶ σὺ φίλη, δενδρώδεα ῥῆξον ἰωήν·
αἴθε καλὴ Νίκαια πάρος πέλε, καί κεν Ἀπόλλων
ἀβροτέρην ἐδίωκε, καὶ οὐ φυτὸν ἔπλετο Δάφνη.“
ὣς φάτο· καὶ σύριγγι σαόφρονος ἐγγύθι κούρης
μάρτυν ἑῆς ὀδύνης, γαμίην ἐμελίζετο μολπήν.
παρθενικὴ δ' ἀγόρευεν ἐπεγγελόωσα νομῆι·
„ἡδὺς ὁ συρίζων Παφίης μέλος ὑμέτερος Πάν·
πολλάκι μέλψεν Ἔρωτα καὶ οὐ πέλε νυμφίος Ἠχοῦς.

ἃ πόσα Δάφνις ἄειδεν ὁ βουκόλος· ἀμφὶ δὲ μολπῇ
παρθένος ἀστιβέεσσιν ἐκεύθετο μᾶλλον ἐρίπναις
ποιμενίης φεύγουσα βοῆς μέλος. ἃ πόσα Φοίβου
ἔκλυε μελπομένοιο καὶ οὐ φρένα θέλγετο Δάφνη.“
ὣς φαμένη δόρυ θοῦρον ἐδείκνυεν ἄφρονι βούτῃ.
αὐτὰρ ὃ λυσσήεντι τετυμμένος ἤθεϊ κέντρῳ
μὴ νοέων, ὅττι τόσσον ἔην ἄστοργος Ἀμαζών,
πομπὸν ἑοῦ θανάτοιο δυσίμερον ἴαχε φωνήν·
„ναὶ, λίτομαι, προΐαλλε φίλον δόρυ, χιονέῃ δὲ
κτεῖνέ με σῇ παλάμῃ, καὶ τέρπομαι· οὐ σέο λόγχην,
οὐ τρομέω, φυγόδεμνε, τεὸν ξίφος, ὅττι τελευτὴν
ὀξυτάτην ὀπάσειεν, ὅπως ποτὲ πικρὸν ἀλύξω
ἔμπεδον ἕλκος Ἔρωτος, ὑπὸ φρένα βοσκόμενον πῦρ.
τεθναίην, ὅτι πότμος ἐπήρατος· εἰ δὲ βελέμνῳ
τοξοφόρος μετὰ Κύπριν ὀιστεύσεις με καὶ αὐτή,
πρὸς Παφίης, μὴ πέμπε κατ' αὐχένος, ἡμετέρην δὲ
σὸν βέλος εἰς φρένα πῆξον, ὅπῃ βέλος ἐστὶν Ἐρώτων.
αὐχένι μᾶλλον ἴαλλε τεὸν δόρυ, μὴ φρένα τύψῃς·
ὠτειλῆς ἑτέρης οὐ δεύομαι. εἰ δέ σε τέρπει,
τλήσομαι ἄλλο βέλεμνον, ὅπως ἐμὲ γαῖα καλύψῃ
καὶ πυρὸς ἕλκος ἔχοντα καὶ οὐτηθέντα σιδήρῳ.
κτεῖνέ με τὸν δυσέρωτα, τεῆς μὴ φείδεο νευρῆς.
θηλύνεις δὲ σίδηρον, ὅταν ψαύσειας ὀιστῶν·
ἵσταμαι αὐτοκέλευστος ἐγὼ σκοπός, ὄμματι τερπνῷ
δάκτυλα μαρμαίροντα περὶ γλυφίδεσσι δοκεύων,
ἐκταδὸν αὖ ἐρύοντα τεὴν μελιηδέα νευρὴν
δεξιτερῷ ῥοδόεντι πελαζομένην σέο μαζῷ.
θνήσκω νεκρὸς Ἔρωτος ἑκούσιος ἤθεϊ πότμῳ·
οὐκ ἀλέγω θανάτοιο καὶ οὐ τρομέω νέφος ἰῶν,
γυμνὴν ὑμετέρην χιονώδεα χεῖρα δοκεύων
ἁπτομένην τόξοιο καὶ ἱμερόεντος ὀιστοῦ.
εἰς ἐμὲ πάντα βέλεμνα τεῆς προΐαλλε φαρέτρης,

εἰς ἐμὲ πέμπε βέλεμνα μιαιφόνα· πικρότεροι γὰρ
ἄλλοι ἐμὲ κλονέουσι πυριγλώχινες ὀιστοί.
ἢν δὲ κατακτείνῃς με τεῷ φρενοθελγέι τόξῳ,
παρθένε, μὴ φλέξειας ἐμὸν δέμας ἠθάδι πυρσῷ·
πυρκαϊῆς ἑτέρης οὐ δεύομαι· ἀλλὰ σύ, κούρη,
μοῦνον ἐμοὶ φθιμένῳ γλυκερὴν περίχευε κονίην
χειρὶ τεῇ, πυμάτην ὀλίγην χάριν, ὄφρα τις εἴπῃ·
‚παρθένος ὥς ἐλέαιρε, τὸν ἔκτανε.‘ μηδὲ θανόντος
αὐλὸς ἐμός, μὴ πηκτὶς ἐμῷ περὶ σήματι κείσθω,
ποιμενίην μὴ βάλλε καλαύροπα μάρτυρα τέχνης·
ἀλλὰ κατακταμένοιο τεὸν βέλος ὑψόθι τύμβον
πῆξον, ἐμῷ δυσέρωτι λελουμένον εἰσέτι λύθρῳ.
δὸς δέ μοι ὑστατίην ἑτέρην χάριν· ὑψόθι τύμβου
ἄνθεα Ναρκίσσοιο ποθοβλήτοιο γενέσθω,
ἢ κρόκος ἱμερόεις, ἢ Μίλακος ἄνθος ἐρώτων,
εἰαρινήν τε φύτευε μινυνθαδίην ἀνεμώνην
πᾶσιν ἀπαγγέλλουσαν ἐμὴν μινυώριον ἥβην.
εἰ δέ σε μὴ τέκε πόντος ἀμείλιχος ἠὲ κολῶναι,
βαιὸν ἐμοὶ χέε δάκρυ, τόσον μόνον, ὅσσον ἐέρσαις
ἱμερτῆς ῥοδόεντα παρηίδος ἄκρα διαίνειν,
χειρὶ δὲ σεῖο χάραξον ἔπος τόδε πενθάδι μίλτῳ·
„ἐνθάδε βουκόλος Ὕμνος, ὃν ἔκτανεν ἄμμορον εὐνῆς
παρθενικὴ Νίκαια καὶ ἐκτερέιξε θανόντα‘.“
ὣς φαμένου Νίκαια χολώετο· λυσσαλέη δὲ
λοίγιον ἰοβόλου γυμνώσατο πῶμα φαρέτρης
καὶ βέλος ἰθυκέλευθον ἀνείρυσεν, ἐκταδίη δὲ
κυρτὸν ὀπισθοτόνοιο κέρας κυκλώσατο τόξου,
ἠνεμόεν δὲ βέλεμνον ἐς ἀνθερεῶνα νομῆος
φθεγγομένου προέηκε, καὶ ἄσχετος ἰὸς ἀλήτης
μῦθον ἔτι προχέοντι μέσῳ σφρηγίσσατο λαιμῷ.
ἀλλ' οὐ νεκρὸς ἄδακρυς ἔην τότε· μεμφομένη δὲ
ἀνδροφόνον Νίκαιαν ὀρεστιὰς ἄχνυτο Νύμφη,

μυρομένη νέκυν Ὕμνον· ἐν εὐδένδρῳ δὲ μελάθρῳ
Ῥυνδακὶς ὑγροφόρητος ἀσάμβαλος ἔστενε κούρη·
Νηιάδες δ' ἔκλαυσαν· ὑπὲρ Σιπύλοιο δὲ γείτων
δάκρυσιν αὐτοχύτοις Νιόβης πλέον ἔστενε πέτρη.
κούρη δ' ὁπλοτάτη γαμίων ἔτι νῆις ἐρώτων,
μήπω Βουκολίωνος ὁμιλήσασα χαμεύναις,
Νηὶς Ἀβαρβαρέη νεμεσίζετο πολλάκι νύμφη·
ἀμφὶ δὲ Δίνδυμον ἄκρον ὁμήλυδες ἐγγύθι λόχμης
Ἀστακίδος μέμψαντο Κυβηλίδες ἤθεα νύμφης,
αἴλινα δὲ φθέγξαντο· καὶ οὐ τόσον αἴθοπι πότμῳ
Ἡλιάδες Φαέθοντος ἐδακρύσαντο θανόντος.
καὶ φονίης ἀδάμαστον ὀπιπεύων φρένα κούρης
τόξον Ἔρως ἔρριψε, καὶ ὅρκιον ὤμοσε βούτην,
παρθενικὴν ἀέκουσαν ὑποζεῦξαι Διονύσῳ.
ὄμμασι δ' ἀκλαύτοισι λεοντείων ἐπὶ δίφρων
Δινδυμὶς ἠιθέοιο δεδουπότος ἔστενε Ῥείη,
μήτηρ Ζηνός, ἄνασσα· καὶ ὀλλυμένου μόρον Ὕμνου
ἢ γάμον ἐχθαίρουσα κινύρετο παρθένος Ἠχώ.
καὶ δρύες ἐφθέγξαντο· ,τί σοι τόσον ἤλιτε βούτης;
μήποτέ σοι Κυθέρεια, μὴ Ἄρτεμις ἵλαος εἴη.'
ἔδρακε δ' Ἀδρήστεια, μιαιφόνον ἔδρακε κούρην,
ἔδρακεν Ἀδρήστεια νέκυν σπαίροντα σιδήρῳ,
καὶ νέκυν ἀρτιδάικτον ἐδείκνυε Κυπρογενείῃ,
μέμψατο δ' αὐτὸν Ἔρωτα. καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
Ὕμνον ἐποικτείροντος ἐλείβετο δάκρυα ταύρου,
καὶ δάμαλις δάκρυσε, καὶ ἔστενεν ἀχνυμένη βοῦς
ποιμένος ἀσπαίροντος, ἔοικε δὲ τοῦτο βοῆσαι·
„βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη·
παρθενικὴ ποθέοντα κατέκτανεν, ἀντὶ δὲ φίλτρων
πότμον μισθὸν ἔδωκε, ποθοβλήτου δὲ νομῆος
αἵματι χαλκὸν ἔβαψε καὶ ἔσβεσε πυρσὸν ἐρώτων.
βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη·

καὶ Νύμφας ἀκάχησεν, ὀρειάδος οὐ κλύε πέτρης,
οὐ πτελέης ἤκουσε καὶ οὐκ ᾐδέσσατο πεύκην
λισσομένην· ,μὴ πέμπε βέλος, μὴ κτεῖνε νομῆα.'
408 βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη.
ἄλλο λέπας δίζεσθε, βόες, μαστεύσατε, ταῦροι,
ξεῖνον ὄρος· ποθέων γὰρ ἐμὸς γλυκὺς ὤλετο βούτης
θηλυτέρῃ παλάμῃ δεδαϊγμένος, εἴς τινα λόχμην
ἴχνος ἄγων· σώζεσθε, νομαί, σώζεσθε, χαμεῦναι.
βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη.
χαίρετέ μοι, σκοπιαί τε καὶ οὔρεα, χαίρετε, πηγαί,
χαίρετε, Νηιάδες, καὶ ἅμα δρύες. ἀμφότεροι δὲ
Πὰν νόμιος καὶ Φοῖβος ἀνίαχον· ,αὐλὸς ἀλάσθω.'
πῆ Νέμεσις; πῆ Κύπρις; Ἔρως, μὴ ψαῦε φαρέτρης·
σύριγξ, μηκέτι μέλπε· λιγύθροος ὤλετο βούτης."
δειλαίου δὲ νομῆος ἀμειδέα λύθρον ἐρώτων
γνωτῇ Φοῖβος ἔδειξε, καὶ ἔστενεν Ἄρτεμις αὐτὴ
Ὕμνου νεκρὸν ἔρωτα, καὶ εἰ πέλε νῆις ἐρώτων·
406 καὶ λύκος ἔστενεν Ὕμνον, ἀναιδέες ἔστενον ἄρκτοι,
καὶ βλοσυροῖς βλεφάροισι λέων ὠδύρετο βούτην.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Ις.

Ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ γαμίην Νίκαιαν ἀείδω,
εὐνέτιν ὑπνώουσαν ἀκοιμήτου Διονύσου.

Οὐδὲ φόνος νήποινος ἔην κινυροῖο νομῆος,
ἀλλὰ λαβὼν ἑὰ τόξα καὶ ἱμερόεν βέλος ἕλκων
θοῦρος Ἔρως ἀίδηλος ἐθωρήχθη Διονύσῳ
ἑζομένῳ παρὰ χεῖλος ἐυκροκάλου ποταμοῖο.
καὶ ταχινὴ Νίκαια μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
ἄσχετον ἱδρώουσα φιλοσκοπέλων ἀπὸ μόχθων
γυμνὸν ὀρεσσιχύτοισι δέμας φαίδρυνε λοετροῖς.
οὐ μὲν Ἔρως δήθυνεν ἑκηβόλος· ἀμφὶ δὲ νευρῇ
ἀκροφανῆ πώγωνα βαλὼν πτερόεντος ὀιστοῦ
τόξον ἑὸν κύκλωσεν, ἐρωμανέος δὲ Λυαίου
εἰς κραδίην κατέπηξεν ὅλον βέλος. ἐν δὲ ῥεέθροις
νηχομένην Διόνυσος ἰδὼν γυμνόχροα κούρην
ἡδυμανῆ πυρόεντι νόον δεδόνητο βελέμνῳ.
ἤιε δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, λαγωβόλος ὁππόθι κούρη,
πῇ μὲν ὀπιπεύων ἑλικώδεα βόστρυχα χαίτης
εἰς δρόμον ἱεμένης δεδονημένα κυκλάσιν αὔραις,
πῇ δὲ παρελκομένων πλοκάμων στίλβοντα δοκεύων
αὐχένα γυμνωθέντα, σέλας πέμποντα Σελήνης·
καὶ Σατύρων ἀμέλησε καὶ οὐκέτι τέρπετο Βάκχαις·
παπταίνων δ' ἐς Ὄλυμπον ἐρωτοτόκῳ φάτο φωνῇ·
„ἵξομαι, ᾗχι πέλει δροσερὸς δρόμος, ᾗχι φαρέτρη,

ἧχι βέλος καὶ τόξον ἐπήρατον, ἧχι καὶ αὐταὶ
παρθενικῆς ἀγάμοιο μύρου πνείουσι χαμεῦναι·
ψαύσω καὶ σταλίκων καὶ δίκτυα χερσὶ πετάσσω·
ἀγρώσσω καὶ ἔγωγε καὶ ἠθάδα νεβρὸν ὀλέσσω.
εἰ δέ μοι ὡς βαρύθυμος ὀνειδίσσειεν Ἀμαζὼν
θῆλυν ἐρευγομένη μελιηδέος ὄγκον ἀπειλῆς,
κούρης χωομένης ἐπὶ γούνασι χεῖρα πελάσσω,
ψαύων ὡς ἱκέτης ἐρατοῦ χροός, οὐ μὲν ἐλαίης
θαλλὸν ἀερτάζων, ὅτι δένδρεόν ἐστιν Ἀθήνης
παρθενικῆς ἀγάμου καὶ ἀθελγέος, ἀντὶ δὲ πικροῦ
ἀκρεμόνος λιπόωντος ἐμῇ μελιηδέι νύμφῃ
οἴνοπα καρπὸν ἔχοντα μελιρραθάμιγγος ὀπώρης
βότρυν ἀερτάζων ἱκετήσιον. ἢν δὲ χαλέψῃ
παρθένος ἀγκυλότοξος, ἐμῷ χροῒ μὴ δόρυ πήξῃ,
μὴ βέλος αὖ ἐρύσειε μιαιφόνον, αἰδομένη δὲ
ἀκροτάτῳ πλήξειεν ἐμὸν δέμας ἡδέι τόξῳ·
πληγῆς οὐκ ἀλέγω φρενοθελγέος. ἢν δ' ἐθελήσῃ,
ἱμερταῖς παλάμῃσιν ἐμῶν δράξαιτο κομάων,
σφιγγομένης ἐρύουσα θελήμονα βόστρυχα χαίτης.
οὐ μὲν ἐρητύσω ποτὲ παρθένον, ὡς κοτέων δὲ
δεξιτερὴν σφίγγουσαν ἀφειδέι χειρὶ πιέζω
δάκτυλα φοινίσσοντα λαβὼν γαμψώνυχι δεσμῷ,
κυπριδίου καμάτοιο παρήγορα· παρθενικὴ γὰρ
κάλλος ὅλον σύλησεν Ὀλύμπιον· ἵλαθι, Κέρνη·
Ἀστακὶς ἐβλάστησε νέη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἄλλη ἀνηώρητο φαεσφόρος· ὁπλοτέρη δὲ
εἴκελον εἶδος ἔχουσα πέλει Νίκαια Σελήνη.
ἤθελον ἱμείρων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμεῖψαι,
εἰ μὴ ἐρήτυέν με σέβας πατρώιον αἰδοῦς·
καί κεν ἐγὼ Τυρίοιο δι' ὕδατος ὑγροπόρος βοῦς
ἄβροχον ἐν πελάγεσσιν ἐμὴν Νίκαιαν ἀείρων
ἔπλεον, Εὐρώπης ἅτε νυμφίος, ὡς ἀέκων δὲ

νῶτον ἐμὸν δονέεσκον, ὀρινομένης ἵνα κούρης
δεξιτερὴ πάνλευκος ἐμῆς δράξαιτο κεραίης.
ἤθελον, εἰ γενόμην πτερόεις πόσις, ὄφρα χορεύσω
κουφίζων ἀτίνακτον ὑπὲρ νώτοιο γυναῖκα,
ὡς Κρονίδης Αἴγιναν, ὅπως μετὰ λέκτρα τελέσσω
αἰετὸν ὄρνεον ἄλλο γαμοστόλον ἄστρον ἐρώτων.
οὐ μὲν ἐμῆς ἀλόχοιο βαλὼν γενετῆρα κεραυνῷ
νύμφῃ πατρὸς ὄλεθρον ἀτάσθαλον ἕδνον ὀπάσσω,
μὴ γλυκερὴν Νίκαιαν ἀποφθιμένοιο χαλέψω.
αἴθε πέλον νόθος ὄρνις εὔπτερος, ὅττι καὶ αὐτὴ
παρθένος ἡμετέρη φιλέει πτερόεντας ὀϊστούς.
μᾶλλον ἐγὼ Δανάης ποθέων τύπον ὑγρὸν ἐρώτων
ἤθελον, εἰ χρύσειος ἐγὼ πέλον ὄμβρος ἀκοίτης,
αὐτὸς δῶρα γάμων, αὐτὸς πόσις, ὄφρα χορεύσω
ἀφνειῆς προχέων φιλοτήσιον ὄμβρον ἐέρσης·
ἔπρεπε γὰρ Νίκαιαν ἐμὴν εὐώπιδα κούρην
χρύσεον εἶδος ἔχουσαν ἔχειν χρύσειον ἀκοίτην."
τοῖον ἐρωμανέων ἔπος ἴαχε θυιάδι φωνῇ.
καί ποτε κηώεντος ἔσω λειμῶνος ὁδεύων
ἄνθεα πάντα δόκευε τεθηλότα σύγχροα κούρης,
καί τινα μῦθον ἔειπεν ἐς ἠερόεντας ἀήτας·
„ἄρτι μόγις, Νίκαια, τεὴν ἴδον ἐνθάδε μορφήν·
μὴ σέο κάλλος ἄμειψας ἐς ἄνθεα; καλλιφυῆ γὰρ
παπταίνων ῥοδεῶνα τεὰς ἐνόησα παρειάς·
ἀλλὰ τεὸν θαλέει ῥόδον ἔμπεδον, ἀμφιέπει γὰρ
ἔμφυτον οὐ λήγουσαν ἐρευθομένην ἀνεμώνην·
εἰς κρίνον ὄμμα φέρων χιονώδεας εἶδον ἀγοστούς,
ἀθρήσας δ' ὑάκινθον ἴδον κυανόχροα χαίτην.
δέξο με θηρεύοντα συνέμπορον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
αὐτὸς ἐγὼ σταλίκων γλυκερὸν βάρος, αὐτὸς ἀείρω
ἐνδρομίδας καὶ τόξα καὶ ἱμερόεντας ὀϊστούς,
αὐτὸς ἐγώ· Σατύρων οὐ δεύομαι· οὐ παρὰ λόχμῃ

δίκτυα Κυρήνης ἀνεκούφισεν αὐτὸς Ἀπόλλων;
τίς φθόνος, εἰ μεθέπω καὶ ἐγὼ λίνον; οὐ μογέω δὲ
αὐτὸς ἐμοῖς ὤμοισιν ἐμὴν Νίκαιαν ἀείρων.
οὐ μὲν ἐγὼ γενετῆρος ὑπέρτερος· ἐν ῥοθίοις γὰρ
Εὐρώπην ἀδίαντον ἐκούφισε ποντοπόρος βοῦς.
παρθενικὴ ῥοδόεσσα, τί σοι τόσσον εὔαδον ὗλαι;
σῶν ἐρατῶν μελέων περιφείδεο, μηδ' ἐπὶ πέτραις
ἀστορέες σέο νῶτα κατατρίψωσι χαμεῦναι.
ἔσσομαι, ἢν ἐθέλῃς, θαλαμηπόλος· ἐν δὲ μελάθρῳ
αὐτὸς ἐγὼ στορέσω σέο δέμνια, τοῖσι πετάσσω
δέρματα πορδαλίων πολυδαίδαλα, τοῖς ἅμα βάλλω
φρικτὰ λεοντείης πυκινότριχα νῶτα καλύπτρης
γυμνώσας ἐμὰ γυῖα· σὺ δὲ γλυκὺν ὕπνον ἰαύοις
νεβρίσι δαιδαλέῃσι καλυπτομένη Διονύσου·
Μυγδονίης δ' ἐλάφου σκέπας ἅρμενον ὑψόθι βάλλω
γυμνώσας Σατύρους. σκυλάκων δὲ σοὶ εἰ χρέος εἴη,
σοὶ κύνας εἰν ἑνὶ πάντας ἐμοῦ τάχα Πανὸς ὀπάσσω,
ἄξομαι ἐκ Σπάρτης ἑτέρους κύνας, οὓς ἀτιτάλλει
ἠιθέων ἐς ἔρωτας ἐμὸς Κάρνειος Ἀπόλλων,
καὶ κύνας ἀγρευτῆρας Ἀρισταίοιο καλέσσω·
καὶ λίνα σὺν σταλίκεσσι καὶ ἅρμενα δῶρα κομίσσω
ἐνδρομίδας Νομίοιο καὶ Ἀγρέος, ὃς πάρος ἔγνω
καὶ νομὸν εὐλείμωνα καὶ εὐκαμάτου δρόμον ἄγρης.
εἰ δὲ θερειγενέος τρομέεις φλόγα διψάδος ὥρης,
ἡμερίδων ὅρπηκας ὑπὲρ λέκτροιο φυτεύσω,
καί σε περιπνεύσουσι μέθης εὐώδεες αὖραι
κεκλιμένην κατὰ μέσσα πολυσταφύλοιο καλύπτρης.
παρθενικὴ περίφοιτε, ποθοβλήτοιο προσώπου
βαλλομένας Φαέθοντι τεὰς ἐλέαιρε παρειάς,
μὴ σέλας Ἠελίου μελέων ἀκτῖνα μαραίνῃ,
μὴ πλοκάμους πτερόεντες ἀμαλδύνωσιν ἀῆται·
εὗδε ῥόδων ἀνὰ μέσσα καὶ ἐν πετάλοις ὑακίνθων,

γείτονι σεῖο κάρηνον ἐρεισαμένη Διονύσῳ,
ἀθανάτοις πισύρεσσιν ὅπως ἕνα κῶμον ἀνάψῃς
Φοίβῳ καὶ Ζεφύρῳ καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ.
ληιδίην δ' ὀπάσαιμι γονὴν μελανόχροον Ἰνδῶν
παστάδος ὑμετέρης θαλαμηπόλον· ἀλλὰ τί φύτλην
κυανέην ὀνόμηνα τεῆς νυμφοστόλον εὐνῆς;
νυκτὶ μελαγχλαίνῳ πότε μίσγεται ἀργέτις Ἠώς;
Ἀστακὶς ὁπλοτέρη πέλες Ἄρτεμις· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
δμωίδας ἑξήκοντα χορίτιδας εἰς σὲ κομίσσω,
ὄφρα χορὸν νήριθμον ὀπάονα σεῖο τελέσσω,
ἀμφιπόλοις ἰσόμετρον ὀρειάδος Ἰοχεαίρης,
εἴκελον Ὠκεανοῖο θυγατράσι, μή σοι ἐρίζῃ
Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα, καὶ εἰ πέλε δεσπότις ἄγρης.
σοὶ Χάριτας ζαθέοιο χαρίζομαι Ὀρχομενοῖο
ἀμφιπόλους, ἐμὰ τέκνα μεταστήσας Ἀφροδίτης.
ἀλλὰ πόθῳ φρένα θέλξον ἀθελγέα, καί σε δεχέσθω
θηροσύνης μετὰ μόχθον ἐμὸν λέχος, ὄφρα φανείης
Ἄρτεμις ἐν σκοπέλοισι καὶ ἐν θαλάμοις Ἀφροδίτη.
τίς φθόνος, ἀγρώσσειν σε σὺν ἀγρώσσοντι Λυαίῳ;
εἰ δὲ μόθου λάχες οἶστρον, ἅτε κλυτότοξος Ἀμαζών,
ἵξεαι Ἰνδῴην ἐπὶ φύλοπιν, ὄφρα κεν εἴης
Πειθὼ νόσφι μόθοιο καί, ὁππότε δῆρις, Ἀθήνη.
δέξο καί, ἢν ἐθέλῃς, ἐλαφηβόλα θύρσα Λυαίου,
νεβροφόνος δὲ γένοιο· καὶ ὑμετέρων ἀπὸ χειρῶν
ὑμετέροις τε πόνοισιν ἐμὴν κόσμησον ἀπήνην
πόρδαλιν ἠὲ λέοντας ὑποζεύξασα χαλινῷ."
ὣς εἰπὼν ἐδίωκεν ὀρειάδα γείτονα κούρην,
τοῖον ἔπος βοόων· „μένε, παρθένε, Βάκχον ἀκοίτην."
ἣ δὲ χολωομένη βριαρὴν ἀνενείκατο φωνὴν
παρθενική, στόμα λάβρον ἐπαιθύσσουσα Λυαίῳ·
„ταῦτα μολὼν ἀγόρευε φιλοστόργῳ τινὶ νύμφῃ.
εἰ δύνασαι Γλαυκῶπιν ἢ Ἄρτεμιν εἰς γάμον ἕλκειν,

καὶ βριαρὴν Νίκαιαν ἔχοις πειθήμονα νύμφην·
εἰμὶ γὰρ ἀμφοτέρῃσιν ὁμόστολος. εἰ δέ σε φεύγει
ἀπροϊδὴς ὑμέναιος ἀπειρώδινος Ἀθήνης,
καὶ νόον οὐ θέλξειας ἀπειθέος Ἰοχεαίρης,
δέμνια Νικαίης μὴ δίζεο· μηδέ σε λεύσσω
ἁπτόμενον τόξοιο καὶ ἀμφαφόωντα φαρέτρην,
μὴ μετὰ βουκόλον Ὕμνον ὀλωλότα καὶ σὲ δαμάσσω.
οὐτήσω Διόνυσον ἀνούτατον· εἰ δὲ σιδήρῳ
γυῖα φέρεις ἀχάρακτα καὶ οὐκ εἴκοντα βελέμνῳ,
υἱέας ὑψιλόφους μιμήσομαι Ἰφιμεδείης,
καί σε σιδηρείῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσω
σεῖο κασιγνήτῳ πανομοίιον, ἐνδόμυχον δὲ
χαλκείοις κεράμοισι μετ’ Ἄρεα καὶ σὲ φυλάξω,
ἄχρις ἀναπλήσας δυοκαίδεκα κύκλα Σελήνης
ἠερίοις ἐμὸν οἶστρον ἀπορρίψειας ἀήταις.
χερσὶ γυναιμανέεσσιν ἐμῆς μὴ ψαῦε φαρέτρης·
τόξον ἔχω, σὺ δὲ θύρσον· ἐν Ἀστακίῃ μὲν ἐρίπνῃ
εἰς ὗας ἠὲ λέοντας ἐμὸν βέλος ἐνθάδε πέμπω
Ἀρτέμιδος συνάεθλος, ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ πέτρης
νεβροὺς καὶ σὺ δίωκε συναγρώσσων Ἀφροδίτῃ.
οὐ δέχομαι σέο λέκτρα, καὶ εἰ Διὸς αἷμα κομίζεις·
εἰ δὲ θεὸν μενέαινον ἔχειν πόσιν, οὐκ ἂν ἀκοίτην
ἁβροκόμην ἀσίδηρον ἀνάλκιδα θήλεϊ μορφῇ
εἶχον ἐγὼ Διόνυσον, ἐμῷ δ’ ἐφυλάσσετο παστῷ
νυμφίος ἢ κλυτότοξος ἄναξ ἢ χάλκεος Ἄρης,
ὃς μὲν τόξον ἔχων, ὃ δὲ φάσγανον ἕδνον ἐρώτων·
ἀλλ’ ἐπεὶ οὐ μακάρων τινὰ δέξομαι, οὐδὲ καὶ αὐτὸν
πενθερὸν οἶστρος ἔχει με τεὸν Κρονίωνα καλέσσαι,
ἄλλην δίζεο, Βάκχε, νέην πειθήμονα νύμφην.
τί σπεύδεις; ἀκίχητον ἔχεις δρόμον, ὥς ποτε Δάφνην
Λητοΐδης ἐδίωκε, καὶ ὡς Ἥφαιστος Ἀθήνην·

τί σπεύδεις; δρόμος οὗτος ἐτώσιος· ἐν σκοπέλοις γὰρ
ἐνδρομίδες πολὺ μᾶλλον ἀρείονές εἰσι κοθόρνων."
ὣς φαμένη λίπε Βάκχον. ἀεὶ δ' ὑπὸ φορβάδα λόχμην
παρθενικὴν μάστευεν ὀρίπλανον· ἐσσυμένῳ δὲ
σύνδρομος ὡμάρτησε κύων πινυτόφρονι θυμῷ,
τόν ποτε θηρεύοντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ
ὤπασε δῶρον ἔχειν σκυλακοτρόφος ὑψίκερως Πάν.
καί μιν ἅτε φρονέοντα καὶ αὐδήεντα δοκεύων
σύννομον ἰσοκέλευθον ἑῶν ξυνήονα μόχθων,
Βάκχος ἐρωμανέων φιλίῳ προσπτύξατο μύθῳ·
„τίπτε, κύων περίφοιτος, ὁμόδρομός ἐσσι Λυαίῳ,
Πανὸς ἀεὶ ποθέοντος ἐπάξιε; τίπτε σὺ μοῦνος
παρθένον ἰχνεύοντι συνιχνεύεις Διονύσῳ,
197 μοῦνος ἐποικτείρεις με, καὶ ὡς βροτὸς εἰς ῥάχιν ὕλης
πλαζομένης λοφόεντα μετέρχεαι ἔνδια κούρης;
194 ἦ ῥά σε σὸς ταμίης οἰκτίρμονα θῆκεν ἐρώτων;
παρθένον ἡμετέρην ἔτι δίζεο, μηδ' ἐνὶ πέτραις
Βάκχον ἀλητεύοντα κατ' οὔρεα μοῦνον ἐάσῃς·
199 κάμνε τεῷ βασιλῆι· χάριν δὲ σοὶ εἵνεκα μόχθων
δώσω ἀμοιβαίην· μετὰ Σείριον ἀστέρα Μαίρης
αἰθέρος ἔνδον ἄγω σε καὶ ἀστερόεντα τελέσσω
ἄγχι κυνὸς προτέρου, σταφυλὴν ἵνα καὶ σὺ πεπαίνῃς
βότρυος εἰλείθυιαν ἀκοντίζων σέθεν αἴγλην.
τίς φθόνος ἀντέλλειν τρίτατον κύνα; καὶ σὺ φαείνοις
σύνδρομος ἀστερόεντος ἐπειγομένοιο λαγωοῦ.
εἰ θέμις, οἰκτείρων με σαόφρονι μέμφεο κούρῃ
δόχμιον ὄμμα φέρων Κυβεληίδος εἰς ῥάχιν ὕλης,
ὅττι με μαστεύοντα γυνὴ θεὸν εἰσέτι φεύγει·
μέμφεο δ' ἀμφοτέροισιν, Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,

φοιταλέην δὲ δίωκε δι᾽ οὔρεος ἄστατον Ἠχώ,
μὴ τελέσῃ φυγόδεμνον ἐμὴν πλέον, εἰσέτι νύμφην·
μηδὲ λίπῃς σέο Πᾶνα δυσίμερον ἐγγύθι κούρης,
μή μιν ἑλὼν ζεύξειεν ἀναγκαίοις ὑμεναίοις.
παρθένον αἴ κεν ἴδῃς, ταχὺς ἔρχεο, μάρτυρι σιγῇ
ἢ νοεραῖς ὑλακῇσιν ἀπαγγέλλων Διονύσῳ·
ἄγγελος ἔσσο πόθοιο· κύων δέ τις ἄλλος ἀλάσθω
ἢ σύας ἠὲ λέοντας ἀπὸ σκοπέλοιο διώκων.
Πὰν φίλε, κικλήσκω σε μακάρτατον, ὅττι καὶ αὐτοὶ
σεῖο κύνες γεγάασιν ἐρευνητῆρες ἐρώτων.
ἀνδρομέην, πολύμορφε Τύχη, παίζουσα γενέθλην
ἵλαθι, πανδαμάτειρα· μετὰ βροτέην τάχα φύτλην
καὶ σκυλάκων κρατέεις, ὅτι σύνδρομος οὗτος ἀλήτης
θητεύει μετὰ Πᾶνα καὶ ἱμείροντι Λυαίῳ·
226 εἰσὶ καὶ ἐν σκυλάκεσσιν ἐχέφρονες, οἷσι Κρονίων
ἀνδρομέην φρένα δῶκε καὶ οὐ βροτέην πόρε φωνήν.
224 παρθενικὴν μέμψασθε, φίλαι δρύες, εἴπατε, πέτραι·
225 καὶ κύνες οἰκτείρουσι, καὶ οὐκ ἐλέαιρεν Ἀμαζών."
228 ἔννεπεν ἄγχι φυτοῖο· δι᾽ εὐπετάλου δὲ κορύμβου
φθογγὴν εἰσαΐουσα γυναιμανέος Διονύσου
ἀρχαίη Μελίη φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
„ἄλλοι μέν, Διόνυσε, κυνοσσόοι Ἰοχεαίρῃ
ἐνθάδε θηρεύουσι, σὺ δ᾽ ἀγρώσσεις Ἀφροδίτῃ·
ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἁπαλόχροον ἄζυγα κούρην·
Βάκχος ὁ τολμήεις ἱκέτης πέλε λάτρις Ἐρώτων·
Ἰνδοφόνοις παλάμῃσιν ἀνάλκιδα λίσσετο κούρην.
σὸς γενέτης οὐκ οἶδε πόθου θελξίφρονι μύθῳ
εἰς γάμον, εἰς ὑμέναιον ἄγειν πειθήμονα κούρην·
οὐ Σεμέλην ἱκέτευεν, ἕως ἐτύχησεν ἐρώτων,
οὐ Δανάην παρέπεισεν, ἕως σύλησε κορείην·
Ζηνὶ συναπτομένην Ἰξίονος οἶσθα γυναῖκα

καὶ γάμιον χρεμέτισμα καὶ ἱππείους ὑμεναίους·
Ἀντιόπης ἐδάης φιλοπαίγμονα θεσμὸν ἐρώτων
καὶ Σάτυρον γελόωντα νόθον μιμηλὸν ἀκοίτην."
ὣς φάτο κερτομέουσα νόον δειδήμονα Βάκχου,
καὶ δρυὸς ἐντὸς ἵκανεν ὁμήλικος. ἐν δὲ κολώναις
ἀσχαλόων Διόνυσος ὁμάρτεε θυιάδι κούρῃ
ποσσὶν ἐρωμανέεσσι, καὶ ὠκυπέδιλος Ἀμαζὼν
ἄστατος ἄκρα κάρηνα μετήιε δύσβατα πέτρης,
ἴχνος ἐρευνητῆρος ὑποκλέπτουσα Λυαίου.
καὶ φλογερῷ Φαέθοντος ἱμασσομένης χρόα πυρσῷ
ἄβροχα διψαλέης τερσαίνετο χείλεα κούρης·
καὶ δόλον ἀγνώσσουσα γυναιμανέος Διονύσου
ξανθὸν ὕδωρ ἐνόησε φιλακρήτου ποταμοῖο,
καὶ πίεν ἡδὺ ῥέεθρον, ὅθεν πίον αἴθοπες Ἰνδοί·
καὶ φρένα δινηθεῖσα μέθῃ βακχεύετο κούρη,
καὶ κεφαλὴν ἐλέλιξε μετήλυδα δίζυγι παλμῷ,
καὶ διδύμην ἐδόκησεν ἰδεῖν πολυχανδέα λίμνην
ὄμματα δινεύουσα· βαρυνομένου δὲ καρήνου
δέρκετο θηροβότου διπλούμενα νῶτα κολώνης·
καὶ τρομεροῖσι πόδεσσιν ὀλισθήσασα κονίῃ
εἰς πτερὸν αὐτοκύλιστος ἐσύρετο γείτονος ὕπνου·
καὶ γαμίῳ βαρύυπνος ἐθέλγετο κώματι νύμφη.
τὴν μὲν ἰδὼν εὕδουσαν Ἔρως ἐπεδείκνυε Βάκχῳ
Ὕμνον ἐποικτείρων· Νέμεσις δ' ἐγέλασσεν ἰδοῦσα.
καὶ δολόεις Διόνυσος ἀδουπήτοισι κοθόρνοις
εἰς γάμον ἄψοφος εἷρπε ποδῶν τεχνήμονι παλμῷ.
κούρης δ' ἐγγὺς ἵκανε· καὶ ἀτρέμας ἄκρον ἐρύσσας
δεσμὸν ἀσυλήτοιο φυλάκτορα λύσατο μίτρης
φειδομένῃ παλάμῃ, μὴ παρθένον ὕπνος ἐάσῃ.
γαῖα δὲ κηώεσσαν ἀναπτύξασα λοχείην
φυταλιὴν ὤδινε χαριζομένη Διονύσῳ,
πολλὴν δ' ἀμπελόεσσαν ἐλαφρίζουσα καλύπτρην

πλεκτὴ βοτρυόεντι κάμαξ ἐβαρύνετο καρπῷ·
καὶ λέχος ἦν πετάλοισι κατάσκιον· ἡμερίδων γὰρ
αὐτοφυὴς μίτρωσεν ἕλιξ εὐάμπελον εὐνήν·
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιος οἴνοπι καρπῷ
Κυπριδίοις ἀνέμοισιν ἐσείετο βότρυς ἀλήτης,
ἀμφοτέρους δ' ἐπύκαζεν· ἑλινοφόρῳ δὲ κορύμβῳ
ἱμερόεις ἐμέθυσσεν ὁμόζυγος οἰνάδος ὅρπηξ
πλεκτὸν ἀεξομένης ἐπιβήτορα κισσὸν ὀπώρης.
καὶ δολόεις γάμος ἦεν ὀνειρείης τύπον εὐνῆς
Ὕπνον ἔχων συνάεθλον· ἐνοσφίσθη δὲ κορείης
παρθενικὴ κνώσσουσα, καὶ ἔδρακε πομπὸν ἐρώτων
Ὕπνον ὑποδρηστῆρα μεθυσφαλέων ὑμεναίων.
πνοιὴ δ' ὑψιπόρῳ σκιρτήματι θυιάδος ὕλης
ἄστατος αὐτοβόητος ἀνέπλεκεν ὕμνον ἐρώτων,
καὶ μέλος ἠνεμόφοιτον ὀρεσσαύλων ὑμεναίων
αἰδομένοις στομάτεσσιν ἀμείβετο παρθένος Ἠχώ,
Πανιὰς ὑστερόφωνος· ὑπὲρ δαπέδου δὲ χορεύων
ἄμπελος σμαράγησεν ‚Ὑμὴν Ὑμέναιε' λιγαίνων·
‚ἱμερόεις γάμος οὗτος' ὀρεστιὰς ἴαχε πεύκη.
ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀναΐξασα νομῆος
παρθένον ὑπναλέην νυχίοις ἐρέθιζεν ὀνείροις·
„εἰσὶ καὶ ἱμείροντος Ἐριννύες, εὔγαμε κούρη·
νυμφίον εἰ φύγες Ὕμνον, ἐνυμφεύθης Διονύσῳ·
λοξὰ θεμιστεύεις, θαλαμηπόλε παρθένε νύμφη·
κτείνεις γὰρ ποθέοντα, καὶ οὐ γαμέοντα διώκεις.
παρθένε, χάλκεον ὕπνον ἐρασσαμένῳ πόρες Ὕμνῳ·
παρθένε, νήδυμος ὕπνος ἀπώλεσε σεῖο κορείην.
οἰκτρὸν ἴδες γελόωσα δεδουπότος αἷμα νομῆος·
οἰκτρότερον στενάχουσα τεῆς ἴδες αἷμα κορείης."
ὣς φαμένη σκιόεντι πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ
ψυχὴ δακρυόεσσα ποθοβλήτοιο νομῆος,
Ταρταρίην δ' ἀκίχητος ἐδύσατο πάνδοκον αὐλήν,

Βάκχου ζῆλον ἔχουσα μεθυσφαλέων ὑμεναίων.
καὶ λιγυροῖς δονάκεσσι γαμήλιον ἦχον ἀράσσων
ζῆλον ὑποκλέπτων ὑποκάρδιον ὑμνοπόλος Πὰν
μεμφόμενον μέλος εἶπεν ἐς ἀλλοτρίους ὑμεναίους.
καί τις ἐρωμανέων Σατύρων παρὰ γείτονι λόχμῃ
θηητὴρ ἀκόρητος ἀθηήτων ὑμεναίων
Βακχείην ἀγόρευεν ἰδὼν εὐπάρθενον εὐνήν·
„Πὰν κερόεις, ἔτι μοῦνος ἔχεις δρόμον εἰς ἀφροδίτην;
καὶ σὺ διωκομένης πότε νυμφίος ἔσσεαι Ἠχοῦς;
καὶ σὺ δόλον πότε τοῖον ἀοσσητῆρα τελέσσεις
ὑμετέρων ἐπίκουρον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων;
Πὰν φίλε, καὶ σὺ γένοιο φυτοσκάφος ἀντὶ νομῆος,
ποιμενίην δ' ἀπόειπε καλαύροπα καὶ παρὰ πέτρῃ
λεῖπε βόας καὶ μῆλα· τί σοι ῥέξουσι νομῆες;
ἔρχεο, καὶ σὺ φύτευε γαμοστόλον οἶνον ἐρώτων.“
οὔπω μῦθος ἔληγε, καὶ ἴαχεν αἰγίβοτος Πάν·
„αἴθε πατήρ με δίδαξε τελεσσιγάμου δόλον οἴνου·
αἴθε νοοσφαλέος σταφυλῆς, ἅτε Βάκχος, ἀνάσσω·
καί κεν ἐμῶν ἐτέλεσσα πολύπλανον οἶστρον ἐρώτων
ὑπναλέην μεθύουσαν ἰδὼν δυσπάρθενον Ἠχώ.
ἱλήκοι νομὸς οὗτος, ἐπεὶ παρὰ γείτονι πηγῇ
ἀρδεύω τάδε μῆλα, φιλακρήτῳ δὲ ῥεέθρῳ
παρθενικὰς Διόνυσος ἀθελγέας εἰς γάμον ἕλκει.
φάρμακον εὗρεν ἔρωτος ἑὸν φυτόν· ἐρρέτω αἰγῶν,
ἐρρέτω ἡμετέρων ὀίων γλάγος· οὐ δύναται γὰρ
εἰς πόθον ὕπνον ἄγειν ἢ παρθένον εἰς γάμον ἕλκειν.
μοῦνος ἐγώ, Κυθέρεια, βιάζομαι· ὤμοι Ἐρώτων·
Σύριγξ Πανὸς ἔφευγεν ἀνυμφεύτους ὑμεναίους
καὶ γάμον ἀρτιτέλεστον ἀνευάζει Διονύσου
αὐτομάτοις μελέεσσι· τὸ δὲ πλέον ἠθάδι μολπῇ
φθεγγομένης Σύριγγος ἀμείβετο σύνθροος Ἠχώ.

νυμφιδίης Διόνυσε μέθης θελξίμβροτε ποιμήν,
ὄλβιος ἔπλεο μοῦνος, ἀναινομένης ὅτι νύμφης
εὗρες ἀοσσητῆρα γαμοστόλον οἶνον ἐρώτων."
τοῖον ἔπος κατέλεξε δυσίμερος ἀχνύμενος Πάν,
ζῆλον ἔχων δυσέρωτα τελεσσιγάμοιο Λυαίου.
καὶ τελέσας φιλότητα καὶ εἰνοδίης πόθον εὐνῆς
ἀφράστῳ Διόνυσος ἀνῃώρητο πεδίλῳ.
νύμφη δ' ἐγρομένη ποταμηίδι μέμφετο πηγῇ,
Ὕπνῳ χωομένη καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ,
ὄμβρῳ δακρυόεντι κατάρρυτος· ἀχνυμένη δὲ
ἔκλυε Νηιάδων γαμίης ἔτι λείψανα μολπῆς,
καὶ λεχέων κήρυκα ποθοβλήτοιο Λυαίου
ἡμερίδων πετάλοισι κατάσκιον εἶδε χαμεύνην
νεβρίσι νυμφιδίῃσι πυκαζομένην Διονύσου,
κρυπταδίων λεχέων αὐτάγγελον· εἶδε καὶ αὐτὴν
μίτρην παρθενίην γαμίης πλήθουσαν ἐέρσης.
καὶ ῥοδέας ἐχάραξε παρηίδας, ἀμφοτέρους δὲ
μαζοὺς πληξαμένη κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
„ὤμοι παρθενίης, τὴν ἥρπασεν εὔιον ὕδωρ·
ὤμοι παρθενίης, τὴν ἥρπασεν ὕπνος ἐρώτων·
ὤμοι παρθενίης, τὴν ἥρπασε Βάκχος ἀλήτης.
ἐρρέτω Ὑδριάδων δολόεν ποτόν, ἐρρέτω εὐνή.
Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, τίνα μέμψομαι; ἡμετέρην γὰρ
Ὕπνος, Ἔρως, δόλος, οἶνος ἐληίσσαντο κορείην.
παρθενικὰς ἀπέειπε καὶ Ἄρτεμις· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
τίπτε μοι οὐ φυγόδεμνος ὅλον δόλον ἔννεπεν Ἠχώ;
τίπτε μοι εἰς ἐμὸν οὖας, ὅσον μὴ Βάκχον ἀκοῦσαι,
οὐ Πίτυς ἐψιθύριζε καὶ οὐκ ἐφθέγξατο Δάφνη;
,παρθενική, πεφύλαξο πιεῖν ἀπατήλιον ὕδωρ'."
ἔννεπε, καὶ πολύδακρυν ἀνέβλυσεν ὄμβρον ὀπωπῆς.
καί ποτε μὲν μενέαινε κατ' αὐχένος ἄορ ἐρεῖσαι,

ἄλλοτε δ' αὐτοκύλιστος ἀπ' οὔρεος ἤθελε πίπτειν
ὑστατίῃ προκάρηνος ὀλισθήσασα κονίῃ·
καὶ γαμίης μενέαινεν ἀιστῶσαι πόμα πηγῆς,
εἰ μὴ ἀμειψαμένη προτέρη χύσις ἰκμάδα Βάκχου
λευκὸν ὕδωρ κελάρυζε καὶ οὐκέτι χεῦμα Λυαίου.
καὶ Κρονίδην ἱκέτευε καὶ Ἄρτεμιν, ὄφρα τελέσσῃ
αὔλια Νηιάδων κεκονιμένα διψάδι χέρσῳ.
πολλάκι δ' ὄμμα τίταινε δι' οὔρεος, εἴ που ἐφεύροι
ἴχνιον ἀστήρικτον ἀθηήτου Διονύσου,
ὄφρα βάλῃ τόξοισι γυνὴ θεόν, ὄφρα δαμάσσῃ
δαίμονα βοτρυόεντα· καὶ ἤθελε μᾶλλον ἐκείνην
ἄμπελον εὐναίην φλογερῷ πυρὶ πᾶσαν ὀλέσσαι.
πολλάκι δ' ἀθρήσασα δι' οὔρεος ἴχνια Βάκχου
ἠερίας τόξευεν ὀιστεύουσα θυέλλας·
πολλάκι δ' ἔγχος ἄειρε, καὶ εἰς σκοπὸν ἀντίον ἔστη,
ὄφρα δέμας πλήξειεν ἀνουτήτου Διονύσου·
ἀλλὰ μάτην προέηκε καὶ οὐκ ἐτύχησε Λυαίου.
καὶ ποταμῷ κεχόλωτο καὶ ὤμοσε, μή ποτε πηγῆς
χείλεσι διψαλέοισι πιεῖν ἀπατήλιον ὕδωρ·
ὤμοσε καὶ κατὰ νύκτας ἔχειν ἄγρυπνον ὀπωπήν,
ὤμοσε μὴ γλυκὺν ὕπνον ἐν οὔρεσιν ἄλλον ἰαύειν.
καὶ σκύλακας νεμέσησε φυλάκτορας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
οὐ τότε θωρήσσοντο γυναιμανέοντι Λυαίῳ.
δίζετο δ' ἀγχονίοιο μετάρσιον ἄλκαρ ὀλέθρου
θλιβομένη σφιγκτῆρι περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ,
μῶμον ἀλευομένη φιλοκέρτομον ἥλικος ἥβης.
ἀρχαίην δ' ἀέκουσα λίπεν θηροτρόφον ὕλην,
αἰδομένη μετὰ λέκτρα φανήμεναι Ἰοχεαίρῃ.
  καὶ ζαθέης ῥαθάμιγγι γονῆς πλησθεῖσα Λυαίου
γαστέρι φόρτον ἄειρε, τελειομένης δὲ λοχείης
θῆλυν ἐμαιώσαντο τόκον ζωθαλπέες Ὧραι,
καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἐπιστώσαντο Σελήνης·

ἐκ δὲ γάμου Βρομίοιο θεόσσυτος ἤνθεε κούρη,
ἣν Τελετὴν ὀνόμηνεν ἀεὶ χαίρουσαν ἑορταῖς,
κούρην νυκτιχόρευτον, ἐφεσπομένην Διονύσῳ,
τερπομένην κροτάλοισι καὶ ἀμφιπλῆγι βοείῃ.
καὶ πόλιν εὐλάιγγα φιλακρήτῳ παρὰ λίμνῃ
τεῦξε θεὸς Νίκαιαν, ἐπώνυμον ἣν ἀπὸ νύμφης
Ἀστακίης ἐκάλεσσε, καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΖ.

Ἑβδομάτῳ δεκάτῳ πρωτάγριον ἄρεα μέλπω
καὶ ῥόον οἰνωθέντα μελισταγέος ποταμοῖο.

Οὐδὲ φιλακρήτοιο μέθης πεπεδημένον ὕπνῳ
ζωγρήσας ἀτίνακτον ἀνουτήτων γένος Ἰνδῶν
ληθαίοις Διόνυσος ἐπέτρεπε δῆριν ἀήταις·
ἀλλὰ πάλιν Φρύγα θύρσον ἐκούφισεν, ὑψιλόφου δὲ
εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἐπείγετο Δηριαδῆος,
παιδὸς Ἀμαζονίης δολίην ἄμνηστον ἐάσας
οἰνοβαρῆ φιλότητα καὶ ὑπναλέους ὑμεναίους.
καὶ θεὸς ἡγεμόνευε, Διὸς κήρυκα γενέθλης
οὐρανίην ἀκτῖνα φέρων στίλβοντι προσώπῳ·
ἀμφὶ δὲ Λύδιον ἅρμα γιγαντοφόνου Διονύσου·
θυρσοφόροι στίχες ἦσαν, ἐμιτρώθη δὲ μαχηταῖς
μεσσοφανὴς ἑκάτερθε, καὶ ἀντήστραπτεν Ὀλύμπῳ·
κάλλεϊ δ' ἔκρυφε πάντας· ἰδὼν δέ μιν ἦ τάχα φαίης
Ἠέλιον πυρόεντα πολυσπερέων μέσον ἄστρων.
καὶ στρατιῆς ἀσίδηρον ἄναξ ὥπλισσεν ἐνυώ,
οὐ ξίφος, οὐ μελίην θανατηφόρον, ἀντὶ δὲ χαλκοῦ
κισσὸν ἔχων ἄρρηκτον ἑὸν δόρυ· καί μιν ἑλίσσων
Ἀσίδος ἐν πολίεσσι, καὶ Ἀσίδος ἐν χθονὶ πήξας
ἄγριον ἡνιόχευε Κυβηλίδος ἅρμα θεαίνης,
ἡμερίδων τελαμῶνι κατάσκιον ἥλικι κισσῷ,
ἀνθοκόμῳ μάστιγι μετήλυδα δίφρον ἱμάσσων·

Ἠῴην δ' ἐμέθυσσε Μαρωνίδι γαῖαν ὀπώρῃ.
καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ὅλος στρατὸς ἔρρεε Βάκχων,
θάρσος ἔχων προτέροιο μόθου χάριν, ὁππότε δισσῷ
ἡδυμανὴς ἀσίδηρος ὁμόζυγι πήχεϊ μάρψας
ἔμφρονα νεκρὸν ἄναυδον, ἐνόπλιον Ἰνδὸν ἀείρων
Σειληνὸς βαρύγουνος ἐχάζετο νωθρὸς ὁδίτης·
ὁππότε κωμάζουσα ποδῶν διδυμάονι ῥυθμῷ
Βακχιὰς ἀκρήδεμνος ἐπεκροτάλιζε Μιμαλλὼν
Ἰνδὸν ἔτι κνώσσοντα, περισφίγξασα δὲ δειρὴν
ληΐδα θηρεύουσα μάχης αὐτόσσυτον ἄγρην
* * * * * *

ἐκ πόλιος δὲ πόληα μετήιεν, ἀγχιπόρου δὲ
ἤλυθεν εἰς Ἀλύβης πέδον ὄλβιον, ὁππόθι γείτων
χεύμασιν ἀφνειοῖσι διιπετὲς οἶδμα κυλίνδων
Γεῦδις ἐχεκτεάνων ὑδάτων λευκαίνεται ὁλκῷ,
ἀργυρέου δαπέδοιο περιξύων κενεῶνα.

ἔνθα διαστείχοντα βαθυπλούτῳ παρὰ πέτρῃ
βουκεράοις Σατύροισιν ὁμήλυδα πεζὸν ὁδίτην
Βάκχον ἀνὴρ ἄγραυλος ἐρημάδι δέκτο καλιῇ,
Βρόγγος, ἀδωμήτων ὀρεσίδρομος ἀστὸς ἐναύλων,
γηγενέων ἀχάρακτον ὑπὸ κρηπῖδα θεμέθλων
ναίων οἶκον ἄοικον· εὐφροσύνης δὲ δοτῆρα
αἰγὸς ἀμελγομένης κεράσας χιονωπὸν ἐέρσην
ξεινοδόκος γλαγόεντι ποτῷ μειλίξατο ποιμὴν
εἴδασιν οὐτιδανοῖσι καὶ ἀγραύλοισι κυπέλλοις,
καὶ μίαν εἰροπόκων ὀίων ἀνελύσατο μάνδρης,
ὄφρα κε δαιτρεύσειε θυηπολίην Διονύσῳ·
ἀλλὰ θεὸς κατέρυκε· γέρων δ' ἐπεπείθετο Βάκχου
νεύμασιν ἀτρέπτοισιν, ὄιν δ' ἄψαυστον ἐάσας
ποιμενίην τινὰ δαῖτα θελήμονι θῆκε Λυαίῳ,
τεύχων δεῖπνον ἄδειπνον ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης,
οἷα Κλεωναίοιο φατίζεται ἀμφὶ Μολόρκου

κεῖνα, τάπερ σπεύδοντι λεοντοφόνους δι' ἀγῶνας
ὥπλισεν Ἡρακλῆι· χύδην δ' ἐπέβαλλε τραπέζῃ
εἰν ἁλὶ νηχομένης φθινοπωρίδος ἄνθος ἐλαίης
Βρόγγος, ἔχων μίμημα φιλοστόργοιο νομῆος,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροις νεοπηγέα τυρὸν ἀείρων,
ἰκμαλέον τροχόεντα· θεὸς δ' ἐγέλασσε δοκεύων
ἀγρονόμων λιτὰ δεῖπνα, φιλοξείνῳ δὲ νομῆι
ἵλαον ὄμμα φέρων ὀλίγης ἔψαυσε τραπέζης
δαρδάπτων ἀκόρητος· ἀεὶ δ' ἐμνώετο κείνης
εἰλαπίνην ἐλαχεῖαν ἀναιμάκτοιο τραπέζης
μητρὸς ἑῆς παρὰ δόρπον ὀρεσσαύλοιο Κυβήλης.
καὶ κραναοὺς πυλεῶνας ἐθάμβεε κυκλάδος αὐλῆς,
πῶς φύσις ἐργοπόνος δόμον ἔγλυφε, πῶς δίχα τέχνης
ἀντιτύποις κανόνεσσιν ἐτορνώθησαν ἐρίπναι.
ἀλλ' ὅτε Βάκχος ἄναξ νομίης ἐκορέσσατο φορβῆς,
δὴ τότε δαιμονίῳ δεδονημένος ἄσθματι Βάκχου
ἀγρονόμος σύριζεν ἐθήμονα Πανὸς ἀοιδὴν
Βρόγγος, ἐπιθλίβων διδυμόθροον αὐλὸν Ἀθήνης,
ὑμνείων Διόνυσον· ὁ δὲ φρένα τέρπετο μολπῇ,
καὶ κεράσας κρητῆρι νεόρρυτον ἰκμάδα ληνοῦ
δῶκε πιεῖν Βρόγγῳ, καὶ ἔφη θελξίφρονι μύθῳ·
„δέξο, γέρον, τόδε δῶρον ὅλης ἄμπαυμα μερίμνης·
οὐ χατέεις δὲ γάλακτος ἔχων εὔοδμον ἐέρσην,
νέκταρος οὐρανίου χθόνιον τύπον, οἷον ἀφύσσων
Ζῆνα μέγαν κατ' Ὄλυμπον ἐυφραίνει Γανυμήδης.
ἀρχαίου δὲ γάλακτος ἔα πόθον· ἀρτιτόκων γὰρ
μαζῶν θλιβομένων χιονώδεες ἰκμάδες αἰγῶν
ἀνέρας οὐ τέρπουσι καὶ οὐ λύουσι μερίμνας.“
ὣς εἰπὼν νομίης ξεινήια δῶκε τραπέζης
μητέρα λυσιπόνοιο μέθης εὔβοτρυν ὀπώρην·
καί μιν ἄναξ ἐδίδαξε φιλάνθεμον ἔργον ἀλωῆς
κλήματα γυρώσαντα φυτῶν ἐνὶ κυκλάδι βόθρῳ

γηραλέου τμήξαντα τεθηλότος ἄκρα κορύμβου
βότρυος οἰνοτόκοιο νέους ὅρπηκας ἀέξειν.
καλλείψας δὲ νομῆα καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης
εἰς ἑτέρην ἔσπευδεν ὀρειάδα φύλοπιν Ἰνδῶν·
καὶ Σατύρων ὁμόφοιτον ὀρίδρομον ἴχνος ἐπείγων
ἀμφιπόλοις παλίνορσος ὁμίλεε θυιάσι Βάκχαις.
διψώων δὲ φόνοιο καὶ εὐθύρσοιο κυδοιμοῦ
Τυρσηνῆς βαρύδουπον ἔχων σάλπιγγα θαλάσσης
πομπὸν ἐνυαλίοιο μέλος μυκήσατο κόχλῳ,
λαὸν ἀολλίζων· βριαροὺς δ' ἐμέθυσσε μαχητάς,
θερμοτέροις ἐς ἄρηα νοήμασιν ἀνέρας ἕλκων
Ἰνδῴης ὀλετῆρας ἀβακχεύτοιο γενέθλης.
τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἐκόσμεεν εἰς μόθον Ἰνδῶν·
Ἀστράεις δ' ἀκίχητος ἰὼν ἤγγειλεν Ὀρόντῃ
Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ·
„γαμβρὲ δοριθρασέος μενεδήιε Δηριαδῆος,
κλῦθι, καὶ εἰσαΐων μὴ χώεο· καί σε διδάξω
νίκην φαρμακόεσσαν ἀθωρήκτου Διονύσου.
Ἰνδοῖς καὶ Σατύροισιν ἔην μόθος· ἔβρεμε δ' αἰχμὴ
Βασσαρίδων, καὶ λαὸς ἐμὸς κεκόρυστο Λυαίῳ
ἀστράπτων σακέεσσιν, ἀκοντοφόρους δὲ δοκεύων
Λυδὸς ἀνὴρ πολύιδρις ἐμοὺς ἔφριξε μαχητάς·
ἵστατο δ' ἀπτολέμων Σατύρων πρόμος, οὐ δόρυ χάρμης
χειρὶ φέρων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐδ' ἐπὶ νευρῇ
εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων·
ἀλλὰ κέρας βοὸς εἶχεν, ἐνὶ γλαφυρῇ δὲ κεραίῃ
φάρμακον ὑγρὸν ἄειρε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο
εἰς προχοὰς δολόεσσαν ὅλην κατέχευεν ἐέρσην
ἰκμάδι φοινίξας γλυκερὸν ῥόον· ἐκ δὲ ῥεέθρων
καύματι διψώοντες ὅσοι πίον αἴθοπες Ἰνδοί,
ἄφρονα λύσσαν ἔχοντες ἀνεκρούσαντο χορείην·

καί σφισι λοίγιος ὕπνος ἐπέχραεν, ἀκλινέες δὲ
ἄσχετα βακχευθέντες ἐπευνάζοντο βοείαις·
ἄλλοι δ' ἀστορέεσσι κατεκλίνοντο χαμεύναις
νωθρὸν ἐπιτρέψαντες ἀκοιμήτῳ δέμας ὕπνῳ,
Βάκχαις ἀδρανέεσσιν ἑλώρια καὶ Διονύσῳ.
τοὺς δὲ δίχα πτολέμοιο καὶ εὐθήκτοιο σιδήρου
δούλιον εἰς ζυγόδεσμον ἐληίσσαντο γυναῖκες
βριθομένους μελέεσσι, καὶ ἀντιβίων ὑπὲρ ὤμων
ὡς νέκυες ζώοντες ἐλαφρίζοντο μαχηταί,
οἳ μὲν ἔτι βλύζοντες ἐπίκλοπον ἰκμάδα Βάκχου
ἀπτολέμοις Σατύροισιν ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ,
χεύματι φαρμακόεντι μεμηνότες. ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
μοῦνος ἐγὼ λιπόμην δολίης ἔτι νῆις ἐέρσης,
χείλεσιν ἀβρέκτοισι φυγὼν ἀπατήλιον ὕδωρ.
ἀλλὰ ποτὸν πεφύλαξο, δορυσσόε, μὴ μετὰ νίκην
κερδαλέην ἀσίδηρον ἀναιμάκτοιο Λυαίου
ζωγρήσῃ δόλος ἄλλος ἐν ἄρεϊ λείψανον Ἰνδῶν."
ὣς φαμένου βαρύμηνις ἐχώσατο μᾶλλον Ὀρόντης,
καὶ ταχὺς εἰς μόθον ἦλθε παλίνδρομος· ἡμιτελὴς γὰρ
ἦεν ἀγών, ἑτέρης δὲ θεμείλια πήγνυτο χάρμης.
ὄφρα μὲν Ἰνδὸν ὅμιλον ὀρίδρομος ὥπλισεν ἄρης,
τόφρα δὲ Βασσαρίδες πολυκαμπέος ὑψόθι Ταύρου
εἰς μόθον ἠπείγοντο, συνεστρατόωντο δὲ Βάκχοι
ὁπλοφόροι καὶ Φῆρες ἀτευχέες· οἳ μὲν ἐναύλων
ῥηξάμενοι κρηπῖδας ἐκούφισαν, οἳ δὲ κολώνης
ὑψιτενῆ πρηῶνα· καὶ ἀρχομένοιο κυδοιμοῦ
ἔχραον ἀντιβίοισι· πολυσχιδέες δὲ χαράδραι
Ἰνδῴοις ἑλικηδὸν ὀιστεύοντο καρήνοις.
καὶ ποσὶ λεπταλέοισιν ἐπισκαίροντες ἐρίπνῃ
Πᾶνες ἐθωρήσσοντο μεμηνότες, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
μάρψας εὐπαλάμῳ βεβιημένον αὐχένα δεσμῷ
δήιον αἰγείῃσιν ἀνέσχισεν ἀνέρα χηλαῖς,

σὺν βριαρῷ θώρηκι μέσον κενεῶνα χαράσσων·
ὃς δὲ τανυπτόρθων κεράων εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς
ὄρθιον ἁρπάξας τετορημένον Ἰνδὸν ἀλήτην
μεσσοπαγῆ κούφιζεν, ἐς ἠερίας δὲ κελεύθους
δύσσοον ὑψιπότητον ἀνηκόντιζε κεραίης,
κύμβαχον αὐτοκύλιστον· ἀμαλλοφόροιο δὲ Δηοῦς
ἄλλος ἑῇ παλάμῃ δονέων καλαμητόμον ἅρπην,
ὡς στάχυν ὑσμίνης, ὡς δράγματα δηιοτῆτος,
δυσμενέων ἤμησε γονὰς γαμψώνυχι χαλκῷ,
τεύχων κῶμον Ἄρηι, θαλύσια καὶ Διονύσῳ,
τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα· καὶ ὤρεγε μάρτυρι Βάκχῳ
καμπύλον ἀνδρομέῃ πεπαλαγμένον ἄορ ἐέρσῃ,
λοιβὴν αἱματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ,
καὶ Μοίρας ἐμέθυσσεν ἐνυάλιον πόμα λείβων·
ἄλλου δ' ἱσταμένου δεδραγμένος αἰγίβοτος Πὰν
χερσὶν ὁμοπλεκέεσσιν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἑλίξας
δήιον εὐθώρηκα μετεστυφέλιξε κεραίῃ,
δισσοτόμῳ γλωχῖνι δαϊζομένου κενεῶνος·
ἄλλος ἐπαΐσσοντα καλαύροπι φῶτα δαΐζων
μεσσόθεν ὀφρυόεντα διέθλασεν ἄκρα μετώπου.
  καὶ θρασὺς Ἰνδῴην στρατιὴν θάρσυνεν Ὀρόντης
μῦθον ἀπειλητῆρα χέων ὑψήνορι φωνῇ·
„δεῦτε, φίλοι, Σατύροισιν ἀναστήσωμεν ἐνυώ·
ἄρεα μὴ τρομέοιτε φυγοπτολέμου Διονύσου·
μηδέ τις ὑμείων πιέτω ξανθόχροον ὕδωρ,
μὴ γλυκερῆς δολόεντα μεμηνότα φάρμακα πηγῆς,
Ἰνδῶν αἰνομόρων δεδαϊγμένα χειρὶ Λυαίου
μὴ μετὰ τόσσα κάρηνα καὶ ἡμέας ὕπνος ὀλέσσῃ.
δεῦτε, πάλιν μαχόμεσθα πεποιθότες· ἀπτόλεμος δὲ
ἀμφαδίην πότε Βάκχος ἐμὴν σχήσειεν ἐνυώ;
εἰ δύναται, μενέτω με φυγὰς πρόμος, ὄφρα δαείη,
οἵους Δηριάδης προμάχους ἐς ἄρηα κορύσσει.

μαρνάσθω πετάλοισιν, ἐγὼ δ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ.
χάλκεον ἔγχος ἔχοντι τί μοι ῥέξειε κορύμβοις
Λυδὸς ἀκοντίζων δρυόεν βέλος; ἀλλὰ μαχητὴν
σφιγγόμενον βαρύδεσμον ἀνάλκιδα τοῦτον ἐρύσσω
θηλυμανῆ Διόνυσον ὀπάονα Δηριαδῆος·
οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἁπαλὸν χρόα, πάντας ἐάσας
Ἰνδοὺς τοσσατίους ἐνὶ μάρναο μοῦνον Ὀρόντῃ.
ἡδὺς ὁ δινεύων κεχαλασμένα βόστρυχα χαίτης,
ἡδὺς ὁ Βασσαρίδων ἐρόεις πρόμος· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
κάλλεϊ τοξεύουσι καὶ οὐ βελέεσσι γυναῖκες."
ὣς εἰπὼν προμάχοισιν ἐπέδραμε θερμὸς Ὀρόντης,
Ἄρεος ἀμώων ῥιφυὲς θέρος· οὐδέ τις ἔτλη
τοσσατίου προμάχοιο μένειν ἀντίξοον ὁρμήν,
οὐ θρασὺς Εὐρυμέδων πυρόεις, οὐ σύγγονος Ἄλκων·
φεῦγε δὲ Πετραῖος Σατύρων πρόμος, οὐδέ τις αὐτῶν
Σειλήνων παρέμιμνεν. ἀελλήεντι δὲ ταρσῷ
γαμβρὸς ἐριπτοίητος ἐμαίνετο Δηριαδῆος
ἀντία Κενταύρων ἀνεμώδεα λᾶαν ἀείρων,
καὶ τύχεν Ὑλαίοιο· δασυστέρνου δὲ νομῆος
ἔθλασεν ἄκρα μέτωπα βαλὼν μυλοειδέι πέτρῃ,
καὶ σκέπας ἐστυφέλιξε χαραδρήεντι βελέμνῳ,
ψευδαλέον μίμημα τετυγμένον ἠθάδι γύψῳ,
ἀντίτυπον πήληκος ἀληθέος ἕρκος ὀπωπῆς·
καὶ τὸ μὲν ἐν χθονὶ πῖπτε πολυσχιδές, αἴθοπι τέφρῃ
εἴκελον, ἀργυφέη δὲ πέλεν κόνις· αὐτὰρ ὁ κάμνων
ἔγχεϊ πετρήεντι πέδον πήχυνεν ἀγοστῷ.
Κενταύρου δ᾽ ἑτέροιο δι᾽ εὐκεράοιο καρήνου
ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι τυχὼν λασίοιο μετώπου
ταυρείην ἐπίκυρτον ἀπηλοίησε κεραίην·
καὶ πολὺς εἰς χθόνα πῖπτεν, ἐπισκαίρων δὲ καρήνῳ
ἡμιθανὴς κεκύλιστο, καὶ οὔασι τύπτε κονίην·
καὶ δέμας ὀρθώσας πυμάτῳ βακχεύετο παλμῷ,

εἱλιπόδην ἀγέλαστον ἔχων ὀρχηθμὸν ὀλέθρου·
καὶ κτύπον ἐσμαράγησε πέλωρ, ἅτε ταῦρος ἰάλλων
τρηχαλέον μύκημα σεσηρότος ἀνθερεῶνος,
κρᾶτα τυπείς. Ἑλίκην δὲ βαλὼν ἄστοργος Ἐρεμβεὺς
στήθεϊ χαλκὸν ἔλασσε, καὶ ἄργυφον ἄντυγα μαζοῦ
αἵματι φοινίσσοντι κατέγραφε κυανέῃ χείρ·
τὴν δὲ κονιομένην ἑτέρῃ ξύνωσαν ἀνίῃ
πέπλον ἀναστείλαντες ἀκοντιστῆρες ἀῆται·
καὶ χροὸς ἔβλυε φίλτρον ἐπήρατον· αἰδομένη δὲ
δεξιτερῇ συνάγειρεν ἑὸν φεύγοντα χιτῶνα
γυμνὰ φυλασσομένη χιονώδεος ὄργια μηροῦ.
καὶ θεὸς ἀθρήσας δηίων ἑτεραλκέα νίκην
καὶ Σατύρους πτώσσοντας ἐπεσμαράγησε κυδοιμῷ,
ὡς στρατὸς ἐννεάχιλος ἐριγδούπων ἀπὸ λαιμῶν
συμφερτοῖς στομάτεσσι χέων ἀντίκτυπον ἠχώ.
καὶ Βρομίῳ ταχύγουνος ἐμάρνατο μοῦνος Ὀρόντης,
θνητὸς ἐών, βροτέῃ δὲ θεὸν προκαλίζετο φωνῇ.
ἄμφω δ' εἰς μόθον ἦλθον ὁμήλυδες, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ἔγχος ἔχων, ὃ δὲ θύρσον ἀκαχμένον. ἄκρα δὲ Βάκχου
κρατὸς ἀνουτήτοιο βαλὼν ὑπέροπλος Ὀρόντης
θηγαλέην Βρομίοιο μάτην ἤρασσε κεραίην·
οὐ γὰρ ἄναξ Διόνυσος ἀδηλήτοιο καρήνου
ταυροφυῆ τύπον εἶχε τανυκραίροιο μετώπου
τεμνόμενον βουπλῆγος ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
ὡς κερόεις Ἀχελῷος ἀείδεται, οὗ ποτε κόψας
Ἡρακλέης κέρας εἷλε γαμοστόλον· ἀλλὰ Λυαῖος
οὐράνιον μίμημα βοώπιδος εἶχε Σελήνης,
δαιμονίης ἄρρηκτον ἔχων βλάστημα κεραίης,
ἀντιβίοις ἀτίνακτον· ὃ δὲ θρασὺς ἀντία Βάκχου
ἠερίῃ βαρύδουπος ὁμοίιος Ἰνδὸς ἀέλλῃ
δεύτερον ἠκόντιζεν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
νεβρίδος ἀψαμένη μολίβου τύπον. ἀντιβίου δὲ

πέμπων οἴνοπα θύρσον ἐπὶ πλατὺν ὦμον Ὀρόντου
Βάκχος ἑκὼν ἀφάμαρτεν· ἐπεγγελόων δὲ Λυαίου
ἔγχεϊ κισσήεντι θεημάχος εἶπεν Ὀρόντης·
„οὗτος ὁ θῆλυν ὅμιλον ἐμαῖς στρατιῇσι κορύσσων,
εἰ δύνασαι, πολέμιζε γυναικείῳ σέο θύρσῳ,
εἰ δύνασαι, προμάχιζε· καί, εἰ μερόπων φρένα θέλγεις
πανδαμάτωρ, ἕνα μοῦνον ἀθελγέα θέλξον Ὀρόντην.
ἵστασο δηριόων καὶ γνώσεαι, οἷον ἀέξει
ὄρχαμον ἀλκήεντα γέρων ἐμὸς Ἰνδὸς Ὑδάσπης.
οὐ Φρυγίης γενόμην, ὅθεν ἄρσενές εἰσι γυναῖκες,
ἄσπορον ἀμήσαντες ἀνυμφεύτου στάχυν ἥβης·
οὐ θεράπων ἀσίδηρος ἀνάλκιδός εἰμι Λυαίου.
φάρμακα σοὺς προμάχους οὐ ῥύσεται· ὑμετέρας δὲ
Θυιάδας ἀμφιπόλους ληίσσομαι, ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
Σειληνοὺς θεράποντας ἐμῷ βασιλῆι κομίσσω,
190 σὰς προπόλους Ἰνδοῖσι γυναιμανέεσσι συνάψω
ἑλκομένας ἐπὶ λέκτρα δορικτήτων ὑμεναίων,
261 σοὺς Σατύρους πτώσσοντας ἐμῷ δορὶ πάντας ὀλέσσω.“
εἶπεν ὁμοκλήσας στρατιῆς πρόμος· εἰσαΐων δὲ
Βάκχος ἄναξ κεχόλωτο, καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ
τύψε κατὰ στέρνου πεφιδημένος· οὐτιδανῷ δὲ
ἄνθεϊ βοτρυόεντι τυπεὶς ἐσχίζετο θώρηξ·
οὐδὲ καλυπτομένου χροὸς ἥψατο Βακχιὰς αἰχμή,
οὐ δέμας ἄκρον ἄμυξε· σιδηρείου δὲ χιτῶνος
ῥηγνυμένου βαρύδουπος ἐχάζετο γυμνὸς Ὀρόντης·
Ἠῴην δ' ἐπὶ πέζαν ἑὰς ἐτίταινεν ὀπωπὰς
ἀντιπόρῳ Φαέθοντι καὶ ὑστατίην φάτο φωνήν·
„Ἠέλιε, φλογεροῖο δι' ἅρματος αἰθέρα τέμνων,
γείτονα κυανέην ὑπὲρ αὔλακα φέγγος ἰάλλων
στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῆι

Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδάικτον Ὀρόντην
καὶ θύρσους ὀλίγους ῥηξήνορας, εἰπὲ καὶ αὐτοῦ
νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου,
καὶ ῥόον οἰνωθέντα νοοσφαλέος ποταμοῖο·
εἰπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἰνδῶν
λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.
εἰ δὲ τεῆς Κλυμένης μιμνήσκεαι εἰσέτι λέκτρων,
ῥύεο Δηριαδῆα, τεῆς βλάστημα γενέθλης,
Ἀστρίδος αἷμα φέροντα φατιζομένης σέο κούρης.
οὐ πιθόμην Βρομίῳ θηλύφρονι· μάρτυρας ἕλκω
ἠέλιον καὶ γαῖαν ἀτέρμονα καὶ θεὸν Ἰνδῶν,
ἁγνὸν ὕδωρ. σὺ δὲ χαῖρε, καὶ ἵλαος ἔσσο κυδοιμῷ
Ἰνδῶν μαρναμένων, καὶ ὀλωλότα θάψον Ὀρόντην."
ὣς εἰπὼν ξίφος εἷλκε, μέσῳ δ' ἐνὶ γαστέρι πήξας
αὐτοφόνῳ βαρύποτμος ἐπεσκίρτησε σιδήρῳ·
καὶ ποταμῷ κεκύλιστο καὶ οὔνομα δῶκεν Ὀρόντῃ.
καί μιν ἔτι πνείοντα καὶ ἀσπαίροντα δοκεύων
Βάκχος ἄναξ ἀγόρευε χέων φιλοκέρτομον ἠχώ·
„κεῖσο, νέκυς, ξείνοισιν ἐν ὕδασιν· ὑμέτερον δὲ
Δηριάδην θνήσκοντα πατὴρ κρύψειεν Ὑδάσπης.
ὑμέας ἀμφοτέρους ἑκυρὸν καὶ γαμβρὸν ὀλέσσω,
ἀντὶ δορὸς φονίοιο καὶ εὐθήκτοιο μαχαίρης
σείων εὔια θύρσα καὶ ἀμπελόεσσαν ἀκωκήν.
ἀλλὰ δαφοινήεντι κατακτείνων σε σιδήρῳ
οὐ πίες ἁβρὰ ῥέεθρα μελισταγέος ποταμοῖο·
καὶ ποταμός σε κάλυψε καὶ ἤμβροτες ἡδέος οἴνου.
ἢν ἐθέλῃς, πίε μοῦνος ὅλον ῥόον· ἀλλὰ ῥεέθρων
οὐ χατέεις ποταμοῖο πιὼν Ἀχερούσιον ὕδωρ
λοίγιον· ἀνδροφόνῳ δὲ ῥόῳ καὶ χεύματι πικρῷ
γαστέρα κυμαίνουσαν ἔχων ἐγκύμονα μοίρης
γεύεο Κωκυτοῖο, καί, ἢν ἐθέλῃς, πίε Λήθην,
ἄρεος ὄφρα λάθοιο καὶ αἱμαλέοιο σιδήρου."

εἵνεκε κερτομέων διερὸν νέκυν. οἰδαλέος δὲ
κύμασιν ἀσταθέεσσιν ἐσύρετο νεκρὸς Ὀρόντης·
καὶ ψυχροῖς μελέεσσι διαπλώοντα ῥεέθρῳ
ἄπνοον ἠρεύγοντο νέκυν ποταμηίδες ὄχθαι.
τὸν μὲν ἐταρχύσαντο καὶ ἔστενον αἴλινα Νύμφαι,
Νύμφαι Ἁμαδρυάδες, ἱερῆς παρὰ πυθμένα δάφνης
ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο, καὶ ἔγραφον ὑψόθι τύμβου·
„Βάκχον ἀτιμήσας στρατιῆς πρόμος ἐνθάδε κεῖται,
αὐτοφόνῳ παλάμῃ δεδαϊγμένος Ἰνδὸς Ὀρόντης.‘
οὐδὲ μόθου τέλος ἦεν ἀτερπέος· ἡμιτελὴς γὰρ
ἦεν ἀγὼν καὶ δῆρις ἀνήνυτος· ὑψιφανὴς δὲ
Ἰνδὸς ἄρης ἀλάλαξε· παλιννόστῳ δὲ κυδοιμῷ
Λυδὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ὄγκον ἀπειλῆς
Βακχιὰς εἰς μόθον ἄλλον ἐκώμασε θυιὰς Ἐνυώ,
δήιον ἀνδροφόνοισιν ἀκοντίζουσα κορύμβοις,
ἄρεϊ βακχευθεῖσα· φιλοπτόρθου δὲ Λυαίου
δυσμενέες δρυόεντι κατεκτείνοντο βελέμνῳ
φοίνιον ἕλκος ἔχοντες· ἀθωρήκτοιο δὲ Βάκχης
ἔγχεϊ βοτρυόεντι δαϊζομένοιο σιδήρου
Ἰνδοὶ χαλκοχίτωνες ἐθάμβεον ὀξέι κισσῷ
στήθεα γυμνωθέντα νεούτατα· ῥηίτεροι γὰρ
ἀσκεπέων θώρηκος ὀιστεύοντο φορῆες.
ἄλλων δ' ἄλλος ἔην φόνος ἄσπετος, ὧν ὑπὸ λύθρῳ
σχιζόμενοι πετάλοισιν ἐφοινίσσοντο χιτῶνες
μαρναμένων, ὅθι Ταῦρος· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι
ἀκλινέες στεφανηδὸν ὁμοζυγέων στίχας Ἰνδῶν.
καὶ θρασὺς αὐλὸς ἔμελπε φόνου μέλος· ἐν δὲ κυδοιμῷ
Βάκχοι μὲν θεράποντες ἐλινοφόρου Διονύσου
τυπτόμενοι πελέκεσσι καὶ ἀμφιτόμοισι μαχαίραις
πάντες ἔσαν πυργηδὸν ἀπήμονες· οὐλόκομοι δὲ
δυσμενέες λεπτοῖσι κατεκτείνοντο πετήλοις·

ἑξείης δ' ἐπέπηκτο τανυπτόρθοις ἐνὶ δένδροις
Ἰνδῶν πυκνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχεϊ νύσσετο πεύκη
τηλεπόρῳ, βέβλητο πίτυς, τοξεύετο δάφνη
Φοίβου δένδρον ἐοῦσα καὶ αἰδομένοις ἐνὶ φύλλοις
πεμπομένων ἐκάλυπτε τανυπτερύγων νέφος ἰῶν,
μή μιν ἴδη βελέεσσιν ὀιστευθεῖσαν Ἀπόλλων.
καὶ γυμνῇ παλάμῃ σακέων δίχα, νόσφι σιδήρου,
Βάκχη ῥόπτρα τίνασσε, καὶ ἤριπεν ἀσπιδιώτης·
τύμπανα δ' ἐσμαράγησε, καὶ ὠρχήσαντο μαχηταί·
κύμβαλα δ' ἐκροτάλιζε, καὶ αὐχένα κύψε Λυαίῳ
Ἰνδὸς ἀνὴρ ἱκέτης. ὀλίγῳ δ' ἐνὶ δέρματι νεβρῶν
ἀρραγέες γλωχῖνες ἐδοχμώθησαν ἀκόντων·
χαλκοβαρὴς δ' ἄγναμπτος ἐτέμνετο φυλλάδι πήληξ.
καί τις ἀρειμανέων Σατύρων πρόμος ἀνέρα βάλλων
εὔια ῥῖπτε πέτηλα, νεουτήτου δὲ φορῆος
χάλκεος ἀμπελόεντι χιτὼν ἐσχίζετο κισσῷ.
ἀθρήσας δὲ τάλαντα μάχης ἑτεραλκέι ῥιπῇ
νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζοντα Λυαίου
Ἀστράεις ἀκίχητος ἐχάζετο, πότμον ἀλύξας,
ἐγχείην τανύφυλλον ὑποπτήσσων Διονύσου.
τόφρα δ' Ἀρισταῖος φυσίζοα φάρμακα πάσσων
Βασσαρίδων ὅλον ἕλκος ἀκέσσατο Φοιβάδι τέχνῃ,
τῆς μὲν ἐπὶ πληγῇσι βαλὼν Κενταυρίδα ποίην,
τῆς δὲ βαρυνομένης φονίην ἐκάθηρεν ἐέρσην
αἷμα περιθλίβων· κινυρὴν δ' ἰήσατο Βάκχην
συντρίψας βοτάνας πολυειδέας ἕλκεσι κούρης,
ἢ ποδός, ἢ παλάμης, ἢ στήθεος, ἢ κενεῶνος.
ἄλλου δὲ προμάχου φονίῳ βληθέντος ὀιστῷ
εἷλκε θοὴν γλωχῖνα, καὶ ἕλκεα χειρὶ πιέζων
αἱμαλέην κατὰ βαιὸν ἀνηκόντιζεν ἐέρσην·
ἄλλῳ χεῖρα πέλασσε, καὶ ἕλκεος ἄκρα χαράξας
ἰῷ φαρμακόεντι σεσηπότα τάμνε μαχαίρῃ,

ἀκροτάτῃ παλάμῃ πεφιδημένα δάκτυλα βάλλων·
καὶ χλοερῷ συνέμιξε βιαρκέος ἄνθεϊ γαίης
δαιδαλέας ὠδῖνας ἀλεξικάκοιο μελίσσης,
χειρὶ περιρραίνων ὀδυνήφατον ἰκμάδα Βάκχου·
ἄλλους δ᾽ οὐταμένους ἰήσατο Φοιβάδι φωνῇ,
φρικτὸν ὑποτρύζων πολυώνυμον ὕμνον ἀοιδῆς,
(377) πατρῴης νοέων ζωαρκέος ὄργια τέχνης.
(375) ὣς ὁ μὲν αἰόλον ἕλκος ἀκέσσατο. μαρναμένων δὲ
(376) ἤδη βαρβαρόφωνος ἐπαύσατο θυιὰς ἐνυώ.
καὶ πολέας ζώγρησαν ἀπὸ πτολέμοιο μαχητὰς
Βασσαρίδες· πολλοὶ δὲ λελοιπότες οὔρεα Ταύρου
δυσμενέες νόστησαν ἐς Ἰνδῷον κλίμα γαίης
ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐς οἰκία Δηριαδῆος,
ἀμφιλαφεῖς ἐλατῆρες ἀμετροβίων ἐλεφάντων.
καὶ Σατύρους μετὰ δῆριν ἐποίνιον εἰς χορὸν ἕλκων
Πὰν νόμιος κελάδησε χέων ἐπινίκιον ἠχώ.
καὶ Βλέμυς οὐλοκάρηνος Ἐρυθραίων πρόμος Ἰνδῶν
ἱκεσίης κούφιζεν ἀναίμονα θαλλὸν ἐλαίης,
Ἰνδοφόνῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ.
καὶ θεὸς ἀθρήσας κυρτούμενον ἀνέρα γαίῃ
χειρὶ λαβὼν ὤρθωσε, πολυγλώσσῳ δ᾽ ἅμα λαῷ
* * * Ἐρυθραίων πρόμον Ἰνδῶν
κυανέων πόμπευεν * * τηλόθεν Ἰνδῶν,
κοιρανίην στυγέοντα καὶ ἤθεα Δηριαδῆος,
Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντῳ
ὄλβιον οὖδας ἔναιε καὶ οὔνομα δῶκε πολίταις·
καὶ Βλέμυς ὠκὺς ἵκανεν ἐς ἑπταπόρου στόμα Νείλου,
ἐσσόμενος σκηπτοῦχος ὁμόχροος Αἰθιοπήων·
καί μιν ἀειθερέος Μερόης ὑπεδέξατο πυθμήν,
ὀψιγόνοις Βλεμύεσσι προώνυμον ἡγεμονῆα.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΙΗ.

Ὀκτωκαιδεκάτῳ Στάφυλος καὶ Βότρυς ἱκάνει,
εἰς θαλίην καλέοντες ὀρίδρομον υἷα Θυώνης.

Ἤδη δὲ πτερόεσσα πολύστομος ἵπτατο Φήμη
Ἀσσυρίων στίχα πᾶσαν ὑποτροχόωσα πολήων,
οὔνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου,
καὶ θρασὺν Ἰνδὸν ἄρηα καὶ ἀγλαόβοτρυν ὀπώρην.
καὶ Στάφυλος Σατύρων στρατιὴν ἀσίδηρον ἀκούων
ὄργιά τ' ἀμπελόεντα καὶ εὔια θύσθλα Λυαίου
Βάκχον ἰδεῖν μενέαινε· καὶ υἱέα Βότρυν ἐπείγων
κοίρανος Ἀσσυρίων ἀνεμώκεος ὑψόθι δίφρου
ἤντετο βοτρυόεντι παρερχομένῳ Διονύσῳ.
τὸν μὲν ἰδὼν ἐπιόντα καὶ ἀργυρόκυκλον ἀπήνην
πορδαλίων τε λέπαδνα καὶ ἡνία φαιδρὰ λεόντων
Βότρυς ἀκερσεκόμης ἀνεσείρασεν ἅρμα τοκῆος·
καὶ Στάφυλος σκηπτοῦχος ἑοῦ κατεπήλατο δίφρου
πορδαλίων στατὸν ἴχνος ὀπιπεύων Διονύσου,
καὶ ποδὸς ὀκλάζοντος ἐπὶ χθονὸς ἴχνος ἐρείδων
θαλλὸν ἐλαιήεντα θεουδέι χειρὶ τιταίνων
* * * * * *
καὶ φιλίῳ Διόνυσον ἄναξ μειλίσσετο μύθῳ·
„πρὸς Διὸς ἱκεσίοιο τεοῦ, Διόνυσε, τοκῆος,
πρὸς Σεμέλης θεόπαιδος, ἐμὸν μὴ δῶμα παρέλθῃς.
ἔκλυον, ὡς ὑπέδεκτο τεὸν γενετῆρα Λυκάων,

αὐτὸν ὁμοῦ μακάρεσσι, καὶ υἱέα χειρὶ δαΐξας
Νύκτιμον ἀγνώσσοντι τεῷ παρέβαλλε τοκῆι,
καὶ Διὶ παμμεδέοντι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
Ἀρκαδίης παρὰ πέζαν· ὑπὲρ Σιπύλου δὲ καρήνων
Τάνταλος, ὥς ἐνέπουσι, τεὸν ξείνισσε τοκῆα,
δαιτρεύσας δ' ἑὸν υἷα θεοῖς παρέθηκεν ἐδωδήν·
καὶ Πέλοπος πλατὺν ὦμον, ὅσον θοινήσατο Δηώ,
μορφώσας ἐλέφαντι, νόθῳ τεχνήμονι κόσμῳ,
υἱέα δαιτρευθέντα πάλιν ζώγρησε Κρονίων,
ἔμπαλιν ἀλλήλοις μεμερισμένα γυῖα συνάπτων.
ἀλλὰ τί σοι, Διόνυσε, Λυκάονα παιδοφονῆα
ξεινοδόκον μακάρων, καὶ Τάνταλον ἠεροφοίτην
νεκταρέων ὀνόμηνα δολόφρονα φῶρα κυπέλλων,
δήιον ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἄνδρα πιφαύσκων;
Ζῆνα καὶ Ἀπόλλωνα μιῇ ξείνισσε τραπέζῃ
* * * * * *

καὶ Φλεγύας ὅτε πάντας ἀνερρίζωσε θαλάσσῃ
νῆσον ὅλην τριόδοντι διαρρήξας Ἐνοσίχθων,
ἀμφοτέρους ἐφύλαξε καὶ οὐ πρήνιξε τριαίνῃ.
καὶ σύ, φέρων μίμημα τεοῦ ξενίοιο τοκῆος,
εἰς μίαν ἠριγένειαν ἐμῶν ἐπίβηθι μελάθρων·
δὸς χάριν ἀμφοτέροις, καὶ Βότρυϊ καὶ γενετῆρι."
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν· ἑῷ δ' ἐποχήσατο δίφρῳ,
ὀλβίζων ἑὸν οἶκον ἐφεσπομένου Διονύσου·
καὶ θρασὺς ἱππείην ἀνεκούφισε Βότρυς ἱμάσθλην,
Ταυρείην δ' ἑλικηδὸν ἐρημάδα πέζαν ὁδεύων
ἤλασε πάτριον ἅρμα, καὶ ἡγεμόνευε Λυαίῳ
Ἀσσυρίην ἐπὶ γαῖαν· ἐπαυχενίοις δὲ λεπάδνοις
χρύσεα Μυγδονίοιο δεδεγμένος ἡνία δίφρου
ἡνίοχος Βρομίοιο Μάρων ἀκόρητος ἱμάσθλης
θηρονόμου μάστιγος ἀφειδέα ῥοῖζον ἰάλλων
πορδαλίων ἤλαυνεν ἀελλήεσσαν ἀπήνην·

καὶ Σάτυροι προθέοντες ἀνεκρούσαντο χορείην
ἀμφιπερισκαίροντες ὀρίδρομον ἅρμα Λυαίου·
πολλὴ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα φιλάνθεμος ἔτρεχε Βάκχη
δύσβατον οἶμον ἔχουσα βατῷ ποδί, καὶ πτύχα πέτρης
στεινὴν κλιμακόεσσαν ἐμέτρεεν ὠκέι ταρσῷ,
καὶ παλάμῃ κροτάλιζε καὶ εὐρύθμοισι πεδίλοις,
μόχθον ὑποκλέπτουσα βαθυκρήμνοιο κελεύθου,
οἰστρομανής· καὶ Πᾶνες ἐθήμονος ὑψόθι πέτρης
ποσσὶ δασυκνήμοισιν ἐπωρχήσαντο κολώνῃ,
ἀστιβέος πρηῶνα διαστείχοντες ἐρίπνης.
ἀλλ' ὅτε νεισσομένοισι φάνη βασιλήιος αὐλὴ
τηλεφανὴς στίλβουσα λίθων ἑτερόχροϊ κόσμῳ,
εὐχαίτης τότε Βότρυς ὄχον πατρῷον ἐάσας
εἰς δόμον ὠκυπέδιλος ἔβη προκέλευθος ὁδίτης,
ἐντύνων ἅμα πάντα, φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
68) ὥπλισε πιαλέης ἑτερότροπα δεῖπνα τραπέζης.
67) ὄφρα μὲν εἰσέτι Βότρυς ἐκόσμεε δαῖτα Λυαίῳ,
τόφρα δὲ ποικιλόδωρος ἄναξ ἐπεδείκνυε Βάκχῳ
κάλλεα τεχνήεντα λιθοστρώτοιο μελάθρου,
τῶν ἄπο μαρμαρέη πολυδαίδαλος ἔρρεεν αἴγλη,
72 σύγχροος ἠελίοιο καὶ ἀντιτύποιο σελήνης·
74 καὶ μερόπων σπινθῆρας ἐπαστράπτουσα προσώπῳ
75 λύχνις ἔην λύχνοιο φερώνυμος· εἶχε καὶ αὐτὴν
οἶκος ἐρευθιόωντι κεκασμένος αἴθοπι πέτρῳ
οἰνωπὴν ἀμέθυστον ἐρειδομένην ὑακίνθῳ·
αὐγὴν δ' αἰθαλόεσσαν ἀπέπτυεν ὠχρὸς ἀχάτης,
καὶ φολίδων στικτοῖσι τύποις ἀμάρυσσεν ὀφίτης·
80 Ἀσσυρίη δὲ μάραγδος ἀνήρυγεν ἔγχλοον αἴγλην.
73 τοῖχοι δ' ἀργυρέοισιν ἐλευκαίνοντο μετάλλοις,
81 κιονέῃ δὲ φάλαγγι περιστρωθέντα μελάθρων
χρύσεα δουρατέης ἐρυθαίνετο νῶτα καλύπτρης
ἀφνειοῖς ὀρόφοισι· πολυσχιδέων δὲ μετάλλων

φαιδρὸν εὐψήφιδι πέδον ποικίλλετο τέχνῃ·
καὶ πυλεὼν περίμετρος ἐυγλύπτῳ τινὶ θεσμῷ
λεπτοφυῆ τύπον εἶχε νεοπρίστων ἐλεφάντων.
τοῖα γέρων σκηπτοῦχος ἐδείκνυε μάρτυρι Βάκχῳ·
καὶ μόγις ἴχνος ἔκαμψεν ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς
χειρὸς ἔχων Διόνυσον· ὃ δὲ βραδυπειθέι ταρσῷ
* * * * * *
πλαζομένην ἑλικηδὸν ἑὴν ἐτίταινεν ὀπωπήν·
καὶ θεὸς ἀστερόεσσαν ἐθάμβεεν ἤνοπι κόσμῳ
ξεινοδόκου βασιλῆος ἰδὼν χρυσήλατον αὐλήν.
ἀμφιπόλους δ' οἴστρησεν ἄναξ καὶ δμῶας ἐπείγων,
ταύρων ζατρεφέων ἀγέλην καὶ πώεα μήλων
δαιτρεύειν Σατύροισι βοοκραίρου Διονύσου.
καὶ Σταφύλου σπεύδοντος ἑὴν ταχυεργὸς ἀπειλὴ
δμωσὶν ἀμοιβαίοισιν· ἐπερρώοντο δὲ πολλοὶ
εἰλαπίνης δρηστῆρες· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι
καὶ νομάδων ὀίων λιπαραὶ στίχες. ἦν δὲ χορείη·
καὶ δόμον εὐφόρμιγγα θυώδεες ἔπνεον αὖραι,
εὐόδμου δὲ πόληος ἀνεκνίσσωσαν ἀγυιάς·
ἀμφιλαφεῖς δ' ἐμέθυσσαν ὅλον δόμον ἰκμάδες οἴνου.
κύμβαλα δ' ἐπλατάγησε, παρ' εὐκελάδῳ δὲ τραπέζῃ
Πανιάδες σύριγγες ἐβόμβεον, ἔβρεμον αὐλοὶ
συμπλεκέες, καὶ κύκλος ἐριγδούποιο βοείης
διχθαδίοις πατάγοισιν ἐπεσμαράγησε μελάθρῳ,
καὶ κτύπος ἦν κροτάλων ἐπιδόρπιος. ἐν δ' ἄρα μέσσοις
οἰνοβαρὴς τρομεροῖο φέρων ποδὸς ἄστατον ὁρμὴν
ἤιεν ἔνθα καὶ ἔνθα Μάρων θεδονημένος οἴστρῳ,
ὄρθιον ἐκ δαπέδοιο παλίσσυτον ἴχνος ἑλίσσων,
χεῖρας ἑὰς διδύμων Σατύρων ὑπὲρ ὦμον ἐρείσας
μεσσοφανής· ἑτέρου δὲ ποδὸς κουφίζετο παλμῷ,
ἀλλότριον ξανθωπὸν ἔχων χρόα, μεσσόθι πέμπων

πορφυρέας ἀκτῖνας ὅλῳ στίλβοντι προσώπῳ,
ἀντίτυπον μίμημα Σεληναίῃσι κεραίαις,
λαιῇ μὲν νεόδαρτον ἐθήμονος ἔγκυον οἴνου
αὐχενίῳ ζωστῆρι περίπλοκον ἀσκὸν ἀείρων,
δεξιτερῇ δὲ κύπελλον· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι
γηραλέον σκαίροντα ποδῶν ἑτεραλκέι παλμῷ,
οἷα πεσεῖν μέλλοντα τινασσομένοιο καρήνου,
οὔ ποτε πεπτηῶτα. μεθυσφαλέες δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀμφίπολοι καὶ δμῶες ἐβακχεύοντο χορείῃ,
γευσάμενοι πρώτιστον ἀήθεος ἡδέος οἴνου.
καὶ Σταφύλου βασιλῆος ἀριστώδινα γυναῖκα
Βακχιὰς ἀμπελόεσσα Μέθην ἐμέθυσσεν ἐέρσῃ·
ἣ δὲ καρηβαρέουσα πιεῖν πάλιν ᾔτεε Βάκχας,
οἰνοδόκον κρητῆρα περισκαίρουσα Λυαίου·
καὶ κεφαλὴν ἐλέλιξε μετήλυδα δίζυγι παλμῷ,
ὤμῳ ἐπικλίνουσα κόμην ἑτεραλκέι ῥιπῇ
ἄστατος, ἔνθα καὶ ἔνθα παλίντροπος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
πυκνὰ πεσεῖν μέλλουσαν ὀλισθηροῖσι πεδίλοις
θυιάδα χερσὶ λαβοῦσα Μέθην ὠρχήσατο Βάκχη.
καὶ Στάφυλος μεμέθυστο· φιλακρήτῳ δὲ κυπέλλῳ
Βότρυος οἰνωθέντος ἐφοινίσσοντο παρειαί·
καὶ πάις ἀρτιγένειος ἅμα Σταφύλῳ γενετῆρι
ἀπλεκέας πλοκαμῖδας ἀήθεϊ δήσατο κισσῷ
μιτρώσας στεφανηδόν· ἐπ' ἴχνεϊ δ' ἴχνος ἀμείβων
ποσσὶν ὁμοζήλοισιν ἕλιξ ὠρχήσατο Βότρυς,
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἑλίσσων·
καὶ Στάφυλος σκίρτησε ποδῶν βητάρμονι παλμῷ,
καμπύλον ἴχνος ἄγων τροχαλῷ κυκλούμενον ὁλκῷ,
Βότρυος ὀρχηστῆρος ἐπ' αὐχένι πῆχυν ἐρείσας·
καὶ ποτὸν εὐφήμησε χοροπλεκέος Διονύσου
ἄστατος, ἔνθα καὶ ἔνθα καθειμένα βόστρυχα σείων
ὤμῳ ἐπαΐσσοντα· Μέθη δ' ἐχόρευε καὶ αὐτή,

πῆχυν ἐπικλίνουσα καὶ υἱέι καὶ παρακοίτῃ,
μεσσατίη Σταφύλου καὶ Βότρυος· ἦν δὲ νοῆσαι
τερπωλὴν τριέλικτον ὁμοπλέκτοιο χορείης.
καὶ Πίθος ὠμογέρων πολιὴν ἀνέμοισι τινάσσων
χεύματος ἡδυπότοιο βεβυσμένος ἄχρις ὀδόντων
οἰνοβαρὴς ἐχόρευε, μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσων·
καὶ γλυκεραῖς λιβάδεσσιν ἐρευγομένων ἀπὸ λαιμῶν
ξανθὴν ἀφριόωσαν ἑὴν λεύκαινεν ὑπήνην.
καὶ πίον εἰς ὅλον ἦμαρ· ἀφυσσομένων δὲ κυπέλλων
ἑσπερίην χθόνα πᾶσαν ὑπόσκιος ἔσκεπεν ὄρφνη
ἀκροκελαινιόωσα, καὶ αἰόλα φέγγεϊ λεπτῷ
ἄστρα καταυγάζων ἐμελαίνετο δίχροος ἀήρ,
δυομένου Φαέθοντος ὑπὸ σκιοειδέι κώνῳ,
βαιὸν ὀπισθοκέλευθον ἔχων ἔτι λείψανον Ἠοῦς·
καὶ ζόφον ἐχλαίνωσεν ἑῷ χροῒ σιγαλέη νὺξ
οὐρανὸν ἀστερόεντι διαγράψασα χιτῶνι.
οἱ δὲ μετὰ κρητῆρα μέθης, μετὰ δεῖπνα τραπέζης
Βότρυς ὁμοῦ γενετῆρι καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ
κεκριμένοι στοιχηδὸν ἐυστρώτων ἐπὶ λέκτρων
ὕπνου δῶρον ἕλοντο καὶ ὡμίλησαν ὀνείροις.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοδέοις ἀμαρύγμασιν ἄγγελος Ἠοῦς
ἀκροφαὴς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρος ὀμίχλην,
εὐχαίτης τότε Βάκχος ἑώιος ἄνθορεν εὐνῆς,
ἐλπίδι νικαίῃ δεδονημένος· ἐννύχιος γὰρ
Ἰνδῴην ἐδάιζε γονὴν κισσώδεϊ θύρσῳ,
ὑπναλέης μεθέπων ἀπατήλιον εἰκόνα χάρμης.
καὶ κτύπον εἰσαΐων Σατύρων καὶ δοῦπον ἀκόντων
φλοῖσβον ὀνειρείης ἀπεσείσατο δηιοτῆτος,
ὕπνον ἀποσκεδάσας πολεμήιον· εἶχε δὲ θυμῷ
μαντιπόλου φόβον αἰνὸν ἀπειλητῆρος ὀνείρου·
μιμηλῆς γὰρ ὄπωπε μάχης ἴνδαλμα Λυκούργου
ἐσσομένων προκέλευθον, ὅτι θρασὺς ἔνδοθι λόχμης

θύσμαχος ἐκ σκοπέλοιο λέων λυσσώδεϊ λαιμῷ
Βάκχον ἔτι σκαίροντα καὶ οὐ ψαύοντα σιδήρου
εἰς φόβον ἐπτοίησε, καὶ ἤλασεν ἄχρι θαλάσσης
κρυπτόμενον πελάγεσσι, πεφυζότα θηρὸς ἀπειλήν·
καὶ φόβον ἄλλον ὄπωπε, λέων θρασὺς ὅττι γυναῖκας
θυρσοφόρους ἐδίωκε κεχηνότος ἀνθερεῶνος
* * * * * *
αἱμάσσων ὀνύχεσσι, χαρασσομένων δὲ γυναικῶν
μύστιδος ἐκ παλάμης ἐκυλίνδετο θύσθλα κονίῃ,
κύμβαλα δ' ἐν χθονὶ κεῖτο· μεταστρεφθεῖσα δὲ Βάκχη
ῥεσμὰ λεοντείοισιν ἐπεσφήκωσε γενείοις
σειρὴν ἀμπελόεσσαν ἐπισφίγξασα καρήνῳ,
ἀγχονίῳ δὲ λέοντος ἐπέπλεκεν αὐχένα δεσμῷ·
θηρὶ δὲ θῆλυς ὅμιλος ἐπέδραμεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
καὶ βλοσυροὺς ἐχάραξε πόδας καὶ χεῖρας ἀκάνθαις·
καὶ μόγις εἱλικόεντι περιζωσθέντα κορύμβῳ
Ἄρτεμις ἐζώγρησεν· ἀπ' αἰθερίοιο δὲ κόλπου
ἀστεροπὴ πυρόεσσα καταΐξασα προσώπου
θῆρα παλινδίνητον ἐθήκατο τυφλὸν ὁδίτην.
τοῖον ὄναρ Διόνυσος ἐσέδρακεν· ἐκ λεχέων δὲ
ὀρθὸς ἐὼν ἐνέδυνε φόνῳ πεπαλαγμένον Ἰνδῶν
χάλκεον ἀστερόεντα κατὰ στέρνοιο χιτῶνα,
καὶ σκολιῷ μίτρωσε κόμην ὀφιώδεϊ δεσμῷ,
καὶ πόδας ἐσφήκωσεν ἐρευθιόωντι κοθόρνῳ,
χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε φιλάνθεμον ἔγχος ἐνυοῦς·
καὶ Σάτυρον κίκλησκεν ὀπάονα. θεσπεσίην δὲ
Βακχείων στομάτων ἀΐων ἀντίκτυπον ἠχὼ
κοίρανος ἔγρετο Βότρυς, ἑὸν δ' ἐνέδυνε χιτῶνα·
καὶ Πίθον ὑπνώοντα * * *
* * * Μέθη δ' ὡς ἔκλυε φωνήν,

κρᾶτα μόγις κούφιζε, βαρυνομένου δὲ καρήνου
ὀκναλέῃ πάλιν εὗδε· καὶ ὄρθριον εἰσέτι νύμφη
μίμνεν ἀμεργομένη γλυκερώτερον ὕπνον ὀπωπαῖς,
ὀψὲ δὲ λέκτρον ἔλειπεν ἑῷ βραδυπειθέι ταρσῷ.
καὶ Στάφυλος φιλόβοτρυς ἐφωμάρτησε Λυαίῳ
εἰς ὁδὸν ἐσσυμένῳ ξεινήια δῶρα τιταίνων,
χρύσεον ἀμφιφορῆα σὺν ἀργυρέοισι κυπέλλοις,
οἷς πάρος αἰὲν ἔπινεν ἀμελγομένων γλάγος αἰγῶν·
καὶ πόρε ποικίλα πέπλα, τάπερ παρὰ Τίγριδος ὕδωρ
νήματι λεπταλέῳ τεχνήσατο Περσὶς Ἀράχνη.
καὶ Βρομίῳ πολύδωρος ἄναξ ἐφθέγξατο φωνήν·
„μάρναό μοι, Διόνυσε, καὶ ἄξια ῥέξε τοκῆος·
δεῖξον, ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος· ἀρτιθαλὴς γὰρ
γηγενέας Τιτῆνας ἀπεστυφέλιξεν Ὀλύμπου
σὸς γενέτης ἔτι κοῦρος· ἐπείγεο καὶ σὺ κυδοιμῷ
γηγενέων ὑπέροπλον ἀιστῶσαι γένος Ἰνδῶν.
μέμνημαί τινα μῦθον, ὃν ἡμετέρῳ γενετῆρι
(224) Ἀσσύριός ποτε Βῆλος ἐμῆς πολιοῦχος ἀρούρης
(223) πατροπάτωρ ἐμὸς εἶπεν, ἐγὼ δέ σοι αὐτὸς ἐνίψω·
225 κουφίζων Κρόνος ὑγρὸς ἀμερσιγάμου γένυν ἅρπης,
227 ᾗ ποτε μητρῴῃσιν ἐπεσσυμένοιο χαμεύναις
228 τάμνεν ἀνυμφεύτων στάχυν ἄρσενα πατρὸς ἀρότρων,
226 Τιτήνων προκέλευθος ἐμάρνατο σεῖο τοκῆι·
229 καὶ Κρόνος εὐρυγένειος ἀνερρίπιζεν ἐνυῶ
ἔγχεα παχνήεντα κατὰ Κρονίωνος ἰάλλων,
ψυχρὸν ἀκοντίζων διερὸν βέλος· ὀξυτενεῖς δὲ
ἠερόθεν πέμποντο χαλαζήεντες ὀιστοί.
καὶ πλέον Ἠελίοιο κορύσσετο πυρσοφόρος Ζεὺς
θερμοτέρῃ σπινθῆρι λύων πετρούμενον ὕδωρ.
ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἐπὶ κλόνον Ἰνδὸν ἱμάσσων
μὴ τρομέοις ἐλέφαντας, ἐπεὶ τεὸς ὑψιμέδων Ζεὺς

Κάμπην ὑψικάρηνον ἀπηλοίησε κεραυνῷ,
ἧς σκολιὸν πολύμορφον ὅλον δέμας· ἀλλοφυεῖς γὰρ
λοξὴν αὐτοέλικτον ἀνερρίπιζον ἐνυὼ
χείλεσιν ἑρπυστῆρες ἐχιδναίων ἀπὸ λαιμῶν
ἰὸν ἐρευγόμενοι δολιχόσκιον, ἀμφὶ δὲ δειρὴν
ἤνθεε πεντήκοντα καρήατα ποικίλα θηρῶν·
καὶ τὰ μὲν ἐβρυχᾶτο λεοντείοισι καρήνοις
Σφιγγὸς ἀσημάντοιο τύπον βλοσυροῖο προσώπου,
ἄλλα δὲ καπρείων ἀνεκήκιεν ἀφρὸν ὀδόντων,
συμφερτῇ δὲ φάλαγγι πολυσκυλάκων κεφαλάων
Σκύλλης ἰσοτέλεστον ἔην μίμημα προσώπου·
καὶ χροῒ μεσσατίῳ διφυὴς ἀνεφαίνετο νύμφη
ἰοβόλοις κομόωσα δρακοντείοισι κορύμβοις·
τῆς μὲν ἐπὶ στέρνοισιν ἐς ἀκροτάτην πτύχα μηρῶν
κητείαις φολίδεσσι νόθη τρηχύνετο μορφὴ
ὑψιτενής· ὄνυχες δὲ πολυσπερέων παλαμάων
λοξὸν ἐδοχμώσαντο τύπον γαμψώνυχος ἅρπης·
ἐξ ὑπάτου δὲ τένοντος ἀμαιμακέτων διὰ νώτων
σκορπίος αὐτοέλικτος ἐπήορος αὐχένος οὐρῇ
εἷρπε χαλαζήεντι τεθηγμένος ὀξέι κέντρῳ.
τοίη ποικιλόμορφος ἕλιξ κουφίζετο Κάμπη,
καὶ χθόνα δινεύουσα καὶ ἠέρα καὶ βυθὸν ἅλμης
ἵπτατο κυανέων πτερύγων ἑτερόζυγι παλμῷ,
λαίλαπας αἰθύσσουσα καὶ ὁπλίζουσα θυέλλας,
Νύμφη Ταρταρίη μελανόπτερος· ἐκ βλεφάρων δὲ
τηλεπόρους σπινθῆρας ἀνήρυγε φοιταλέη φλόξ.
ἀλλὰ τόσον κτάνε θῆρα πατὴρ τεὸς αἰθέριος Ζεύς,
καὶ Κρονίην νίκησεν ἐχιδνήεσσαν ἐνυώ.
γίνεο καὶ σὺ τοκῆι πανείκελος, ὄφρα καὶ αὐτὸν
γηγενέων ὀλετῆρα μετὰ Κρονίδην σὲ καλέσσω,
δήιον ἀμήσαντα χαμαιγενέων στάχυν Ἰνδῶν.
σοὶ μόθος οὗτος ἔοικεν ὁμοίιος· ἀρχέγονον γὰρ

σὸς γενέτης Κρονίοιο προασπιστῆρα κυδοιμοῦ
ἠλιβάτοις μελέεσσι κεκασμένον υἱὸν ἀρούρης
Ἰνδὸν ἀπεπρήνιξεν, ὅθεν γένος ἔλλαχον Ἰνδοί·
Ἰνδῷ σὸς γενέτης, σὺ δὲ μάρναο Δηριαδῆι.
γίνεό μοι καὶ Ἄρηι πανείκελος, ὅττι καὶ αὐτὸς
τηλίκον ἐπρήνιξε θεημάχον υἱὸν Ἐχίδνης,
φρικτὸν ἀποπτύοντα δυσειδέος ἰὸν Ἐχίδνης,
ὃς λάχε διπλόον εἶδος ὁμόζυγον, ἔνδοθι λόχμης
μητρῴης δονέων ἑλικώδεα κύκλον ἀκάνθης·
τὸν Κρόνος ἄπλετον εἶχε καταιχμάζοντα κεραυνοῦ
ἄρεα συρίζοντα ποδῶν ὀφιώδεϊ ταρσῷ,
ὁππότε κουφίζων παλάμας ὑπὲρ ἄντυγα μηροῦ
Ζηνὶ τεῷ πολέμιζεν, ἐν ἠερίῃ δὲ κελεύθῳ
στοιχάδας ὑψιλόφῳ νεφέλας ἔστησε καρήνῳ,
καὶ σκολιαῖς ὄρνιθας ἐπιπλεχθέντας ἐθείραις
πολλάκι συμμάρψας πολυχανδέι δαίνυτο λαιμῷ·
τοῦτον ἀριστεύοντα τεὸς κτάνε σύγγονος Ἄρης.
Ἄρεος οὐ καλέω σε χερείονα· καὶ γὰρ ἐρίζοις
πᾶσι Διὸς τεκέεσσιν, ἐπεὶ φονίῳ σέο θύρσῳ
τόσσον ἀριστεύεις, ὅσον ἄορι μάρναται Ἄρης,
καὶ τελέεις, ἅτε Φοῖβος, ἀέθλια. θηροφόνον δὲ
υἱὸν ἐγὼ Διὸς ἄλλον ἐμῷ ξείνισσα μελάθρῳ·
χθιζὰ γὰρ εἰς ἐμὸν οἶκον ἐύπτερος ἤλυθε Περσεὺς
γείτονα Κωρυκίοιο διαυγέα Κύδνον ἐάσας,
ὡς σύ, φίλος, καὶ ἔφασκεν ἐπώνυμον ὠκέι ταρσῷ
ἀνδράσι πὰρ Κιλίκεσσι νεόκτιτον ἄστυ χαράξαι·
ἀλλ' ὃ μὲν ἠέρταζεν ἀθηήτοιο Μεδούσης
Γοργόνος ἄκρα κάρηνα, σὺ δ' οἴνοπα καρπὸν ἀείρεις,
ἄγγελον εὐφροσύνης, βροτέης ἐπίληθον ἀνίης·
Περσεὺς κῆτος ἔπεφνεν Ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ,
καὶ σὺ καταπρήνιξον Ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν,

κτεῖνε δὲ Δηριάδην, ὡς ἔκτανες Ἰνδὸν Ὀρόντην
κήτεος εἰναλίοιο κακώτερον· ἀχνυμένην μὲν
Περσεὺς Ἀνδρομέδην, σὺ δὲ ῥύεο μείζονι νίκῃ
πικρὰ βιαζομένην ἀδίκων ὑπὸ νεύμασιν Ἰνδῶν
Παρθένον ἀστερόεσσαν, ὅπως ἕνα κῶμον ἀνάψω
Γοργοφόνῳ Περσῆι καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ."
ὣς εἰπὼν παλίνορσος ἑῷ νόστησε μελάθρῳ
ἁβρὸς ἄναξ Βρομίου ξεινηδόκος· εἰσαΐων δὲ
φθεγγομένου βασιλῆος ἐτέρπετο κέντορι μύθῳ
θυρσομανὴς Διόνυσος, ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ
οὔασι θελγομένοισι μόθον πατρῷον ἀκούων·
καὶ Κρονίδῃ νεμέσησε, καὶ ἤθελε μείζονα νίκην
ἐσσομένην τριτάτην, διδύμην μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
ζῆλον ἔχων Κρονίδαο. Φερέσπονδον δὲ καλέσσας
οὐρανίου κήρυκος ἀπόσπορον, εἴκελον αὔραις,
Ἰφθίμης σοφὸν υἷα φίλῳ προσπτύξατο μύθῳ·
„ὦ τέκος Ἑρμάωνος, ἐμοὶ πεφιλημένε κῆρυξ,
τοῦτο μολὼν ἄγγειλον ἀγήνορι Δηριαδῆι·
‚κοίρανε, νόσφι μάχης ἢ δέχνυσο δῶρα Λυαίου,
ἢ Βρομίῳ πολέμιζε καὶ ἔσσεαι ἶσος Ὀρόντῃ'."
εἶπε· καὶ ὠκυπέδιλος ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων
Ἠῴην ἐπὶ πέζαν ἀταρπιτὸν ἤνυε κῆρυξ,
σκῆπτρον ἔχων γενετῆρος· ὃ δὲ χρυσέων ἐπὶ δίφρων
βότρυν ἀερτάζων φρενοτερπέα καρπὸν ὀπώρης
ποσσὶ πολυγνάμπτοισιν ἀπ' ἄστεος ἄστεα βαίνων
Ἀσσυρίην χθόνα πᾶσαν ἑῆς ἔπλησεν ὀπώρης,
ἀγρονόμοις ὀρέγων σταφυληκόμον ἄνθος ἀλωῆς.
ὄφρα μὲν ἀντολικοῖο παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὔρου
φοιταλέῳ Σύρον οὖδας ἐμέτρεεν οἴνοπι δίφρῳ,
τόφρα δὲ καὶ Σταφύλῳ μόρος ἔχραεν· ἐν δὲ μελάθρῳ
δμῶες ἀνερρήξαντο κατὰ στέρνοιο χιτῶνας,
ἀμφίπολοι δ' ἀλάλαξον· ἐφοινίσσοντο δὲ μαζοὶ

τυπτόμενοι παλάμῃσι· πολυθρήνων δὲ γυναικῶν
πενθαλέοις ὀνύχεσσι χαράσσετο κύκλα προσώπου.
ὀψὲ δὲ δὴ παλίνορσος ἐρισταφύλων ἐπὶ δίφρων
νοστήσας Διόνυσος ἐδύσατο Βότρυος αὐλήν,
μνῆστιν ἔχων Σταφύλοιο φιλοστόργοιο τραπέζης·
καὶ Πίθον ὡς ἐνόησε κατηφιόωντι προσώπῳ,
πότμον ἑοῦ Σταφύλοιο σοφῇ μαντεύσατο σιγῇ
αὐτόματος· καλέσας δὲ Μέθην ἐξείρετο μύθῳ·
„εἰπέ, γύναι, τί παθοῦσα τεὴν ἠλλάξαο μορφήν;
αὐχμηρὴν ὁρόω σε, καὶ ἀστράπτουσαν ἔασα·
τίς τεὸν ἔσβεσε κάλλος ἀθέσφατον; οὐκέτι πέμπεις
ἔμφυτον οἰνωπῇσι παρῃίσι πορφύρεον πῦρ.
καὶ σύ, γέρον, μὴ κρύπτε, πόθεν τάδε δάκρυα χεύεις;
τίς τάμεν, εὐρυγένειε, τεὸν πώγωνα κομήτην;
τίς πολιὴν ᾔσχυνε; τίς ἔσχισε σεῖο χιτῶνα;
καὶ σύ, φιλακρήτοιο Μέθης βλάστημα τεκούσης,
τέκνον ἐμοῦ Σταφύλοιο, πόθεν λάχες ἄτριχα κόρσην;
τίς φθόνος ἠμάλδυνε τεὴν ἑλικώδεα χαίτην;
οὐ πλόκαμοι προχυθέντες ἐπ' ἀργυφέων σέθεν ὤμων
ἀπλεκέες Τυρίοιο μύρου πέμπουσιν ἀυτμήν,
οὐκέτι βακχευθέντος ἀφ' ὑμετέροιο καρήνου
(354) μαρμαρυγὴν ῥοδόεσσαν ὀιστεύουσι παρειαί.
(353) πῶς φορέεις τάδε πέπλα χυτῇ ῥυπόωντα κονίῃ;
πῇ μοι ἔβη Τυρίης βασιλήια πέπλα θαλάσσης;
οὐκέτι γινώσκω σε μαραινομένοιο προσώπου.
πῇ Στάφυλος σκηπτοῦχος ἀπήλυθεν, ὄφρα νοήσω;
εἰπέ, τεὸν γενετῆρα τίς ἥρπασεν εἰς μίαν ὥρην;
γινώσκω σέο πῆμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·
φωνῆς ὑμετέρης οὐ δεύομαι· αὐτόματοι γὰρ
σιγαλέου σέο πένθος ἀπαγγέλλουσιν ὀπωπαί·
γινώσκω σέο πῆμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·

δάκρυα σὰς ὀδύνας μαντεύεται, αὐσταλέοι δὲ
πότμον ἐμοῦ Σταφύλοιο τεοὶ βοόωσι χιτῶνες.
ἐλπίδα δ' ἡμετέρην φθόνος ἥρπασεν· ὠισάμην γὰρ
Ἰνδῴην μετὰ δῆριν ἅμα Σταφύλῳ βασιλῆι
χερσὶν ἀερτάζειν θαλαμηπόλον ἑσπέριον πῦρ,
Βότρυος ἀγχιμάχοιο τελειομένων ὑμεναίων."

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΘ.

Ἐννεακαιδεκάτῳ Σταφύλου περὶ τύμβον ἐγείρει
Βάκχος ἐπὶ κρητῆρι θυώδεϊ τερπνὸν ἀγῶνα.

Ὣς φαμένου βαρὺ κέντρον ἔχων νεοπενθέι θυμῷ
κοῦρος ἀφωνήτῳ σφρηγίσσατο χείλεα σιγῇ,
δάκρυσιν αὐτοχύτοις νικώμενος· ὀψὲ δὲ μήτηρ
οἰκτρὸν ἔπος κατέλεξε Μέθη χαίρουσα Λυαίῳ·
„ὑμετέρης ἄγρυπνον ὀπιπευτῆρα χορείης,
σὸν Στάφυλον, Διόνυσε, κατεύνασεν ὕστατος ὕπνος,
σὸν Στάφυλον, Διόνυσε, Χαρωνίδες ἥρπασαν αὖραι.
δισσὸν ἐμοὶ βαρὺ πένθος ἐπέχραεν· ἀμπελόεις μὲν
Βάκχος ἐμὲ προλέλοιπε, πόσις δ' ἐμὸς ἔμπεσε νούσῳ·
καὶ ξυνὴν μεθέπεσκον ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀνίην,
καὶ Σταφύλῳ θνήσκοντι καὶ οὐ παρεόντι Λυαίῳ.
ἀλλὰ τεῆς, φίλε Βάκχε, πολυρραθάμιγγος ὀπώρης
δός μοι σεῖο κύπελλον ἐνίπλεον, ὄφρα πιοῦσα
εὐνήσω βαρὺ πένθος ἀπενθήτῳ σέθεν οἴνῳ.
ἐλπὶς ἐμοί, Διόνυσε φιλεύιε, μοῦνον ὀπώρην,
μοῦνον ἴδω κρητῆρα, καὶ οὐκέτι δάκρυα λείβω.“
ὣς φαμένην ἐλέαιρε, κερασσάμενος δὲ κυπέλλῳ
ἰκμάδα λυσιμέριμνον ἀλεξικάκου πόρεν οἴνου
παιδὶ νέῳ καὶ μητρὶ κατηφέι· καὶ πίον ἄμφω
τερψινόῳ ῥαθάμιγγι μελίρρυτον ὄγκον ὀπώρης·
καὶ στοναχὴν πρήυνε Μέθη καὶ Βότρυς ἀνίην·
καί τινα μῦθον ἔειπε γυνὴ θελξίφρονι Βάκχῳ·

„ἦλθες ἐμοί, φίλε Βάκχε, φίλον φάος· οὐκέτ' ἀνίη,
οὐκέτι πένθος ἔχει με Διωνύσοιο φανέντος·
ἦλθες ἐμοί, φίλε Βάκχε, φίλον φάος· ὑμετέρῳ δὲ
δάκρυον ἐπρήυνα ποτῷ παιήονος οἴνου.
οὐ πόσιν, οὐ πατέρος στενάχω μόρον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ
Βότρυος, ἢν ἐθέλῃς, νοσφίσσομαι· ἀμφαδίην γὰρ
Βάκχον ἔχω γενετῆρα καὶ υἱέα καὶ παρακοίτην.
ἕσπομαι, ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ εἰς τεὸν οἶκον ἱκάνω·
εἴην Βασσαρίδεσσιν ὁμόστολος· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
κουφίζω σέο θύρσα καὶ ἱμερόεσσαν ὀπώρην,
χείλεσι δ' ἡμετέροις ἐπιλήνιον αὐλὸν ἐρείσω.
χήρην μή με λίπῃς, μὴ διπλόον ἄλγος ἀέξω
καὶ φθιμένου Σταφύλοιο καὶ οἰχομένου Διονύσου.
Βότρυν ἔχοις θεράποντα· διδασκέσθω δὲ χορείας
καὶ τελετὰς καὶ θύσθλα καί, ἢν ἐθέλῃς, μόθον Ἰνδῶν·
καί μιν ἴδω γελόωντα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῷ
ποσσὶ περιθλίβοντα τεῆς ὠδῖνας ὀπώρης.
γηραλέου δὲ Πίθου μιμνήσκεο, μή μιν ἐάσῃς
σῆς τελετῆς ἀδίδακτον ἢ ἄμμορον ἡδέος οἴνου.“
ὣς φαμένην θάρσυνε Μέθην γελόωντι προσώπῳ
Βάκχος ἄναξ καὶ τοῖα φιλακρήτῳ φάτο νύμφῃ·
„ὦ γύναι, ἀγλαόδωρε μετὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
εὐφροσύνης δώτειρα * * *
* * * τερψίμβροτε μῆτερ ἐρώτων,
εἰλαπίνης ψαύοντι συνειλαπίναζε Λυαίῳ·
ἔσσο Διωνύσῳ στεφανηφόρος, ὡς Ἀφροδίτη,
ἄνθεσι μιτρωθεῖσα καὶ εὐθαλέεσσι κορύμβοις·
στέμματα σῶν πλοκάμων τελέσει ζηλήμονα Νίκην.
οἰνοχόον τελέσω σε μετὰ χρυσόθρονον Ἥβην·
ἔσσεαι ἀμπελόεντι συναντέλλουσα Λυαίῳ
Βακχείων ὁμόφοιτος ὑποδρήστειρα κυπέλλων,

οὐδὲ Μέθης ἀπάνευθε δυνήσομαι εἰλαπινάζειν,
οὐδὲ Μέθης ἀπάνευθεν ἐγώ ποτε κῶμον ἐγείρω,
καί σε Μέθην καλέσουσι κόρον τερψίμβροτον οἴνου·
Βότρυν ἐμῆς καλέσω λαθικηδέα καρπὸν ὀπώρης,
καὶ σταφυλὴν φερέβοτρυν ἀπὸ Σταφύλοιο καλέσσω
ἡμερίδων ὠδῖνα καὶ ἀμπελόεσσαν ἐέρσην.“
ὣς εἰπὼν Σταφύλοιο μεθυσφαλέος παρὰ τύμβῳ
νηπενθὴς Διόνυσος ἀπενθέα θῆκεν ἀγῶνα·
καὶ τράγον εὐπώγωνα καὶ ἄρσενα ταῦρον ἐρύσσας
διπλόα θῆκεν ἄεθλα, καὶ εὐφόρμιγγας ἐρίζειν
Πιερικῆς ἐκάλεσσεν ἀμιλλητῆρας ἀοιδῆς·
διπλόα θῆκεν ἄεθλα, καὶ ἀθλητῆρας ἐπείγων
ἴδμονας εὐκελάδοιο λύρης μειλίξατο μύθῳ·
„Ἀττικὸν ἐνθάδε κῶμον ἐγείρομεν· ἀθλοφόρῳ γὰρ
ἀνέρι νικήσαντι λιπόχροα ταῦρον ὀπάσσω,
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι δασὺν τράγον ἐγγυαλίξω.“
ὣς φαμένου Βρομίοιο λυρόκτυπος ἄνθορεν ἀνήρ,
Βιστονίης Οἴαγρος ἀθαλπέος ἀστὸς ἀρούρης,
πλῆκτρον ἔχων φόρμιγγι παρήορον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἀτθίδος ὑμνοπόλου ναέτης ἀνόρουσεν Ἐρεχθεύς.
ἄμφω δ' εἰς μέσον ἦλθον ἀεθλητῆρες ἀγῶνος
φορμίγγων ἐλατῆρες· ἐμιτρώσαντο δὲ χαίτην
δαφναίοις πετάλοισιν· ἀνεζώννυντο δὲ πέπλους.
ἀρχόμενοι δ' ἐλέλιξον ἐθήμονι δάκτυλα παλμῷ
ἐκταδίης θλίβοντες ἀμοιβαίην στίχα νευρῆς
ἄκρα περισφίγγοντες, ὅπως μήτ' ὄρθιος εἴη,
* * * * * *

μή ποτε θηλύνειε, παρειμένος ἄρσενα μολπήν.
καὶ πρότερος κλήροιο τυχὼν τεχνήμονι ῥυθμῷ
Κεκροπίης ναέτης κιθάρην ἐλέλιξεν Ἐρεχθεύς,
μέλπων πάτριον ὕμνον, ὅτι „ζαθέαις ἐν Ἀθήναις
καὶ Κελεὸς ξείνισσε βίου παμμήτορα Δηὼ

Τριπτολέμῳ σὺν παιδὶ καὶ ἀρχαίῃ Μετανείρῃ,
καί σφισι καρπὸν ὄπασσεν, ὅθεν χθονὸς αὔλακα νίφων
Τριπτόλεμος σπόρον εὗρε φερεσταχύων ἐπὶ δίφρων,
καὶ Κελεοῦ φθιμένοιο νεοδμήτῳ παρὰ τύμβῳ
ὄμμασιν ἀκλαύτοισι θαλυσιὰς ἔστενε Δηώ,
ἀλλὰ παρηγορέουσα πάλιν θελξίφρονι μύθῳ
Τριπτολέμου βαρὺ πένθος ἀπέσβεσε καὶ Μετανείρης·
οὕτω καὶ Διόνυσον ἐῷ ξείνισσε μελάθρῳ
Ἀσσυρίων σκηπτοῦχος· ἄναξ δέ οἱ ἀντὶ τραπέζης
ὤπασεν εὔια δῶρα καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην,
καὶ Σταφύλου φθιμένοιο φιλακρήτου βασιλῆος
υἱέα Βότρυν ἔπαυσε φιλοθρήνοιο μερίμνης,
καὶ κινυρῆς ἀλόχοιο Μέθης εὔνησεν ἀνίην."
τοῖα σοφὸς φόρμιζε λυροκτύπος· ἀμφὶ δὲ ῥυθμῷ
πάντες ὁμοῦ θέλγοντο· σὺν εὐθύρσῳ δὲ Λυαίῳ
ἅρμενον ἱμερόφωνον ἐθάμβεον Ἀτθίδα μολπήν.
δεύτερος αἰόλον ὕμνον ἄναξ Οἴαγρος ὑφαίνων,
ὡς γενέτης Ὀρφῆος, ὁμέστιος ἠθάδι Μούσῃ,
δίστιχον ἁρμονίην ἀνεβάλλετο Φοιβάδι μολπῇ,
παυροεπὴς λιγύμυθος Ἀμυκλαίῳ τινὶ θεσμῷ·
„εὐχαίτην Ὑάκινθον ἀνεζώγρησεν Ἀπόλλων,
καὶ Στάφυλον Διόνυσος ἀεὶ ζώοντα τελέσσει."
οὔπω κῶμος ἔληγεν, ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοὶ
εὐφήμοις ἐπέεσσιν ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν,
καὶ Σάτυροι σμαράγησαν ἀολλέες· ἐκ δὲ θοώκου
ἄστατος ἅλλετο Βάκχος, ἄνω καὶ ἔνερθε τινάσσων
δεξιτερήν, καὶ Βότρυς ἀνέδραμεν, εὐάδι φωνῇ
ἁρμονίην εὔρυθμον ἀοιδοπόλοιο γεραίρων·
Οἰάγρου δὲ κάρηνον ἄναξ ἐστέψατο κισσῷ,
καὶ γενέτης Ὀρφῆος ἐπιρρήσσων χθόνα ταρσῷ
ἄσμενος ἄζυγα ταῦρον ἐδέξατο μισθὸν ἀοιδῆς·

ἀμφὶ δέ μιν στοιχηδὸν ἐπεσκίρτησαν ἑταῖροι.
καὶ τράγον εὐρυγένειον ἄχος καὶ ζῆλον ἀέξων
αἰδομέναις παλάμῃσιν ἀνείρυσεν ἀστὸς Ἀθήνης.
εὐχαίτης δ' Ἰόβακχος ἀφειδέι χειρὶ κομίζων
ἄξια θῆκεν ἄεθλα χοροπλεκέος περὶ νίκης,
γηραλέου κρητῆρα θυώδεος ἔγκυον οἴνου,
χρύσεον, ἄσπετα μέτρα κεχανδότα, διψάδι γαίῃ
ἰκμάδα τετραέτηρον ἀναβλύζοντα Λυαίου,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον Ὀλύμπιον, ὅν ποτε Κύπρις
ὤπασε βοτρυόεντι κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
μείονα δὲ κρητῆρα μέσῳ παρέθηκεν ἀγῶνι
ἀργύρεον, στίλβοντα, περίτροχον, ὅν ποτε Βάκχῳ
δῶκεν ἄναξ Ἀλύβης ξεινήιον οἰκία ναίων
ἀφνειὴν παρὰ πέζαν, ὅπῃ χθονίοιο μετάλλου
ἀργυρέοις νώτοισι μέλας λευκαίνεται ἀγκών,
τοῦ περὶ χείλεος ἄκρον ἐπ' ἀμπελόεντι κορύμβῳ
κισσὸς ἑλιχρύσοιο πέριξ δαιδάλλετο κόσμῳ·
τοῦτον ἄγων ἔστησε βαθυνομένῳ κενεῶνι
ληνὸν ἔτι πνείοντα νεώτερον ὄγκον ὀπώρης,
γλεῦκος ἀνυμφεύτοιο μέθης ποτόν· οὐ νέμεσις γὰρ
ἀνέρα νικηθέντα πιεῖν ἀμέθυστον ἐέρσην.
ἀλλ' ὅτε Βάκχος ἄεθλα μέσῳ στήριξεν ἀγῶνι,
ἴδμονας ὀρχηθμοῖο καλέσσατο μάρτυρι φωνῇ·
„ὅστις ἀεθλεύσει κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῷ
νικήσας τροχαλοῖο ποδὸς κρίσιν, οὗτος ἑλέσθω
καὶ χρύσεον κρητῆρα καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου·
ὃς δὲ πέσοι σφαλεροῖο ποδὸς δεδονημένος ὁλκῷ,
ἧσσονα δ' ὀρχήσαιτο, καὶ ἧσσονα δῶρα δεχέσθω·
οὐ γὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὁμοίιος· ἀθλοφόρῳ δὲ
ἀνέρι νικήσαντι χοροίτυπον ἁβρὸν ἀγῶνα
οὐ τρίποδα στίλβοντα καὶ οὐ ταχὺν ἵππον ὀπάσσω,
οὐ δόρυ καὶ θώρηκα φόνῳ πεπαλαγμένον Ἰνδῶν,

* * * * * *

145 δίσκον ἐς ἰθυκέλευθον ἀκοντιστῆρας ἐγείρων·
149 οὐδὲ παλαισμοσύνῃ γυιαλκέι δῶρα τιταίνω,
146 οὐδὲ ποδωκείης τέταται δρόμος, οὐ δορὸς αἰχμὴ
τηλεφόρου· Σταφύλῳ δὲ καταφθιμένῳ βασιλῆι
ἀνδρὶ φιλοσκάρθμῳ φιλοπαίγμονα ῥυθμὸν ἐγείρω·
150 οὐ δρόμος ἱπποσύνης, οὐκ Ἤλιδός εἰσιν ἀγῶνες,
οὐ δρόμος Οἰνομάου γαμβροκτόνος· ἡμετέρη γὰρ
νύσσα χορός, βαλβῖδες ἐπισκιρτήματα ταρσῶν,
χεὶρ τροχαλὴ καὶ σκαρθμὸς ἕλιξ, καὶ νεῦμα προσώπου
ἄστατα κινυμένοιο, καὶ αὐδήεσσα σιωπὴ
155 δάκτυλα δινεύουσα καὶ ὀρχηστῆρος ὀπωπήν."
τοῖον ἔπος φαμένου κερόεις Σειληνὸς ἀνέστη,
καὶ τριγέρων βαρύθοντι Μάρων ἀνεπήλατο ταρσῷ
χρύσεον ἀστράπτοντα μέγαν κρητῆρα δοκεύων,
οὐ μὲν ὅτι χρύσεος καὶ ὑπέρτερος, ἀλλ' ὅτι μοῦνον
160 εἶχεν ἐυρραθάμιγγα παλαίτατον ὄγκον ἐέρσης
ἄκρου χείλεος ἄχρις· ἔρως δέ μιν ἡδέος οἴνου
θῆκε νέον, πολιὴν δὲ βιήσατο Βακχιὰς ὀδμή·
καὶ πόδας ἀμφελέλιξεν ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
μὴ βαρὺ γῆρας ἔπαυσε λελασμένα γυῖα χορείης.
165 καὶ ψυχὴν Σταφύλοιο γέρων μειλίξατο φωνῇ,
νηφάλιον λασίῳ προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
„εἰμὶ Μάρων συνάεθλος ἀπενθήτοιο Λυαίου·
δακρυχέειν οὐκ οἶδα· τί δάκρυσι καὶ Διονύσῳ;
κύκλα ποδῶν ἐμὰ δῶρα ταφήια σῷ παρὰ τύμβῳ·
170 δέξο με μειδιόωντα· Μάρων οὐκ οἶδε μερίμνας,
οὐ γόον οἶδε Μάρων, οὐ πενθάδος ὄγκον ἀνίης·
ἱμερόεις πέλε λάτρις ἀπενθήτου Διονύσου.
176 καὶ Σταφύλῳ μετὰ πότμον, ἅτε ζώοντι, χορεύσω,
ὅττι χορὸν προβέβουλα φιλοκνίσσοιο τραπέζης·
σοί, Στάφυλε, ζώοντι καὶ οὐ πνείοντι χορεύω

κῶμον ἀνακρούων ἐπιτύμβιον· εἰμὶ δὲ Βάκχου,
οὐ θεράπων Φοίβοιο, καὶ οὐ μάθον αἴλινα μέλπειν,
οἷα παρὰ Κρήτεσσιν ἄναξ ἐλίγαινεν Ἀπόλλων
δακρυχέων ἐρατεινὸν Ἀτύμνιον· Ἡλιάδων δὲ
ξεῖνος ἐγὼ γενόμην, ἀλλότριος Ἠριδανοῖο
εἰμί, νόθος Φαέθοντος ὀλωλότος ἡνιοχῆος·
οὐ Σπάρτης ναέτης, οὐ πένθιμον ἄνθος ἀείρω
σείων ἁβρὰ πέτηλα φιλοκλαύτων ὑακίνθων.
σήμερον, εἰ Μίνωι παρήμενος ἶσα δικάζεις,
εἴτε καὶ ἀνθεμόεσσαν ἔχεις Ῥαδαμάνθυος αὐλήν,
Ἠλυσίου λειμῶνος ἐν ἄλσεσιν ἁβρὸν ὁδεύων,
κέκλυθι σεῖο Μάρωνος· ἐγὼ δέ σοι ἀντὶ κυπέλλων
ἀσπόνδοις στομάτεσσιν ἐρεύγομαι ἔμφρονα λοιβήν·
ἵλαθι σεῖο Μάρωνι, δίδου δέ μοι οἴνοπα νίκην,
νίκην πασιμέλουσαν· ἐγὼ δέ σοι ὑψόθι τύμβου
σπείσω ἐμῶν χρυσέων πρωτάγρια καλὰ κυπέλλων
ἀρχόμενος κρητῆρος ἐμῆς μετ᾽ ἀέθλια νίκης·
173 ἵλαθι σεῖο Μάρωνι, καὶ εἰ πίες ὕδατα Λήθης,
δὸς χάριν, ὄφρα πίοιμι παλαιγενέος χύσιν οἴνου,
175 Σειληνὸς δὲ νέης πιέτω νέον ὄγκον ὀπώρης."
196 ὣς εἰπὼν ἐχόρευε Μάρων ἑλικώδεϊ παλμῷ,
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
σιγὴν ποικιλόμυθον ἀναυδέι χειρὶ χαράσσων·
ὀφθαλμοὺς δ᾽ ἐλέλιξεν ἀλήμονας εἰκόνα μύθων,
νεύμασι τεχνήεντι νοήμονα ῥυθμὸν ὑφαίνων·
καὶ κεφαλὴν ἐτίνασσε καὶ ἤθελε βόστρυχα σείειν,
εἰ μὴ γυμνὰ μέτωπα λιπότριχος εἶχε καρήνου.
οὐδὲ μέν, οἷα γέρων Τιτήνιον αἷμα κομίζων,
ἔγραφε φωνήεντι τύπῳ Τιτηνίδα φύτλην,
οὐ Κρόνον ἠὲ Φάνητα παλαίτερον, οὐδὲ γενέθλην
Ἠελίου Τιτῆνος ὁμόχρονον ἥλικι κόσμῳ·
ἀλλὰ λιπὼν ξύμπαντα καὶ ἀρχαίης χύσιν ὕλης

οἰνοχόον Κρονίδαο σοφῇ ποίκιλλε σιωπῇ
Ζηνὶ δέπας τανύοντα καὶ ἀθανάτων χορὸν ἄλλων
αἰὲν ἐπασσυτέροισιν ἐυφραίνοντα κυπέλλοις,
νεκταρέην προχέοντα κατὰ κρητῆρος ἐέρσην·
ἦν δέ οἱ ἁρμονίη γλυκερὸν ποτόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
νέκταρ ἀρυομένην ὠρχήσατο παρθένον Ἥβην·
εἰς Σατύρους ὁρόων Γανυμήδεος ἔγραφε μορφὴν
χερσὶν ἀφωνήτοισι, καὶ ὁππότε δέρκετο Βάκχας,
Ἥβην χρυσοπέδιλον ἐχέφρονι δείκνυε σιγῇ.
τοῖα Μάρων ἐχάρασσε πολύτροπα δάκτυλα πάλλων,
καὶ ποδὸς εὐρύθμοιο σοφὴν ἀνεσείρασεν ὁρμήν,
ἀσταθέος τελέσας πολυκαμπέα μέτρα χορείης.
ἵστατο δὲ τρομέων δεδοκημένος ὄμματι λοξῷ,
τίς τίνα νικήσειε, τίς εἰς ἑὸν οἶκον ἱκάνοι
μείζονα καὶ πλήθοντα μέθης κρητῆρα κομίζων.
Σειληνὸς δ' ἐχόρευε· πολυστρέπτοιο δὲ τέχνης
σύμβολα τεχνήεντα κατέγραφε σιγαλέῃ χείρ.
καὶ παλάμαις τότε τοῖος ἔην τύπος, ὥς ποτε πολλὴ
υἱέι Κυρήνης ἔρις ἔμπεσε καὶ Διονύσῳ
ἀμφὶ πότου, μάκαρες δὲ συνήιον· οὐ τότε πυγμή,
οὐ δρόμος, οὐ τότε δίσκος ἀέθλια· παιδὶ δὲ Φοίβου
ὄργανα κεῖτο κύπελλα μεμηλότα καὶ Διονύσῳ
καὶ δίδυμοι κρητῆρες, ὃ μὲν χρονίου χύσιν οἴνου,
ὃς δὲ φέρων νέα δῶρα φιλοπτόρθοιο μελίσσης·
καὶ Κρονίδης ἐκάθητο δικασπόλος, ἀθλοφόροις δὲ
ἁβρὸς ἀγὼν τετάνυστο μελισταγέος περὶ νίκης·
ὄργανα κεῖτο κύπελλα· καί, ὡς χρυσόπτερος Ἑρμῆς,
αὐτὸς Ἔρως ἐρόεις ἐναγώνιος εἰς μέσον ἔστη,
χειρὶ μιῇ καὶ κισσὸν ἔχων καὶ θαλλὸν ἐλαίης,
Βάκχῳ κίσσινον ἄνθος, Ἀρισταίῳ δὲ προτείνων
στέμμασι Πισαίοισιν ἐοικότα θαλλὸν ἐλαίης,
Παλλάδος ἁγνὸν ἄγαλμα. μελικρήτῳ δὲ κυπέλλῳ

πρῶτος Ἀρισταῖος κεράσας ὠδῖνα μελίσσης
ὤρεγεν ἀθανάτοισι σοφὸν ποτόν, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
εὐφραίνων, καὶ ἔνειμε δέπας στοιχηδὸν ἑκάστῳ·
τοῖσι μὲν ἀρχομένοισιν ἐυρραθάμιγγος ἐέρσης
* * * * * *
ὀξύτατος κόρος ἔσκεν, ἀρυομένων δὲ κυπέλλων
τὸ τρίτον ἠρνήσαντο, καὶ οὐχ ἥψαντο τετάρτου,
καὶ μέλιτος μέμψαντο ταχὺν κόρον· ἡδυπότου δὲ
ἁβροχίτων Διόνυσος ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων
κούφισε δισσὰ κύπελλα καὶ ὤρεγε δίζυγι παλμῷ
τὸ πρῶτον Κρονίδῃ, τὸ δὲ δεύτερον ὤπασεν Ἥρῃ,
πατροκασιγνήτῳ τρίτατον δέπας Ἐννοσιγαίῳ·
ἑξείης δ' ἅμα πᾶσι θεοῖς καὶ Ζηνὶ τοκῆι
τερπομένοις ἐκέρασσε, κατηφιόωντι δὲ μούνῳ
μειδιόων ἐτίταινε δέπας ζηλήμονι Φοίβῳ·
οἳ δὲ πολυσπερέεσσι νόον θέλγοντο κυπέλλοις,
διψαλέοι δ' ἔτι μᾶλλον ἀεὶ γίνοντο πιόντες,
καὶ πάλιν ᾔτεον ἄλλο, καὶ οὐ κόρος ἔσκε κυπέλλων.
ἀθάνατοι δ' ὀλόλυξαν, ἐπετρέψαντο δὲ Βάκχῳ
οἰνάδος ἡδυπότοιο φέρειν πρεσβήια νίκης,
καὶ μεθύων ἀκίχητος Ἔρως ὀχετηγὸς ἀγῶνος
κισσῷ βοτρυόεντι κόμην ἔστεψε Λυαίου.

τοῦτο σοφῇ παλάμῃ κερόεις Σειληνὸς ὑφαίνων
δεξιτερὴν μὲν ἔπαυσε, πολυσκάρθμῳ δὲ πεδίλῳ
ἐκ χθονὸς ᾐώρητο καὶ ἠέρι πέμπεν ὀπωπάς,
πῇ μὲν ἐπ' ἀλλήλοισιν ὁμόζυγα ταρσὰ συνάπτων,
πῇ δὲ διαζεύξας ἑτεραλκέι πάλλετο τέχνῃ,
ἄλλοτε πουλυέλικτος ὑπὲρ δαπέδοιο χορεύων·
ὀρθὸς ἐπὶ πτέρναις ἑλικώδεϊ σείετο παλμῷ·
δεξιτερῷ δ' ἄγναμπτος ἐπεστηρίζετο ταρσῷ
δάκτυλον ἄκρον ἔχων ἑτέρου ποδός, ἢ γόνυ κάμψας
συμφερταῖς παλάμῃσιν, ἢ ἐκταδίην πτύχα μηρῶν

Σειληνὸς βαρύγουνος, ἔχων ποδὸς ὄρθιον ὁρμήν·
καὶ πόδα λαιὸν ἄειρεν ἐπὶ πλευροῖο καὶ ὤμου
κουφίζων ἑλικηδόν, ὀπισθοτόνῳ δ' ὑπὸ τέχνῃ
καμπύλον ἠώρησεν ἐπ' αὐχένι ταρσὸν ἑλίξας·
καὶ βαλίῃ στροφάλιγγι παλιννόστοιο χορείης
ὕπτιος αὐτοέλικτος ἐκάμπτετο κυκλάδι τέχνῃ
πεπταμένην ἐπίκυρτον ἐς ἠέρα γαστέρα φαίνων,
τὴν αὐτὴν στεφανηδὸν ἀτέρμονα νύσσαν ἀμείβων·
καὶ κεφαλὴ πεφόρητο παρήορος, οἷά περ αἰεὶ
ἁπτομένη δαπέδοιο καὶ οὐ ψαύουσα κονίης·
καὶ ποδὶ λαχνήεντι πέδον Σειληνὸς ἀράσσων
ἄστατος ἔνθα καὶ ἔνθα θοῷ βακχεύετο παλμῷ.
καὶ τότε γούνατα κάμνε, τινασσομένου δὲ καρήνου
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησεν ἀρούρῃ·
καὶ ποταμὸς μορφοῦτο· δέμας δέ οἱ ἔβλυεν ὕδωρ
χεύμασιν αὐτομάτοισιν· ἀμειβομένου δὲ μετώπου
εἰς προχοὴν ἐπίκυρτον ἐκυμαίνοντο κεραῖαι,
καὶ ῥόθιον κορυφοῦτο κυκώμενον ὕψι κάρηνον,
καὶ βυθὸς ἰχθυόεις ψαμάθῳ κοιλαίνετο γαστήρ·
Σειληνοῦ δὲ χυθέντος ἀμειβομένη πέλε χαίτη
εἰς θρύον αὐτοτέλεστον· ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ γείτων
ὀξυτενὴς σύριζε δόναξ δεδονημένος αὔραις
αὐτοφυής. γλυκερὴν δὲ Μάρων ἀνεδέξατο νίκην,
ἀγκὰς ἔχων κρητῆρα βεβυσμένον ἡδέος οἴνου·
Σειληνοῦ δὲ χυθέντος ἀέθλιον, οἷά τε λοιβήν,
ἀργύρεον κρητῆρα λαβὼν ἔρριψε ῥεέθροις,
καὶ προχοὰς ἐμέθυσσε χοροπλεκέος ποταμοῖο,
χῶρος ὅθεν κρητῆρος ἐπώνυμος, ἡδυπότου δὲ
Σειληνοῦ κελάδοντος ἀκούεται εὔιον ὕδωρ.
καί τινα μῦθον ἔλεξε Μάρων ποταμηίδι πηγῇ·
„οὔ σε Μάρων, Σειληνέ, βιάζεται· εἰς σὲ δὲ ῥίψω
οἶνον ἐρευθιόωντα καὶ οἰνοδόκον σε καλέσσω.

δέξο, μέθης ἀκόρητε, τεὸν μέθυ, δέχνυσο Βάκχου
ἀργύρεον κρητῆρα, καὶ ἔσσεαι ἀργυροδίνης.
εἱλιπόδη Σειληνέ, καὶ ἐν προχοῇσι χορεύεις,
σεῖο ποδῶν στροφάλιγγα καὶ ἐν ῥοθίοισι φυλάσσεις,
εἰσέτι κωμάζεις διερὸν τύπον· ἀλλὰ σὺ Βάκχαις
ἵλαθι καὶ Σατύροισι καὶ οἰνοδότῃσιν ὀπώραις,
Σειληνοὺς δὲ φύλασσε τεῆς βλάστημα γενέθλης·
ἀκροπότῃ δὲ Μάρωνι χαρίζεο, μηδέ σε νίκης
ζῆλον ὑποκλέπτοντα καὶ ἐν ποταμοῖσι νοήσω.
ὕδασι μᾶλλον ἄεξε Μαρωνίδος οἶνον ὀπώρης·
ἔσσο καὶ ἐν ποταμοῖσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ.
νήπιε, τίς σε δίδαξεν ἀρειοτέροισιν ἐρίζειν;
Σειληνὸς πέλεν ἄλλος ὑπέρβιος· αὐλὸν ἀνευρὼν
αὐχένα γαῦρον ἄειρε καὶ εἰς ἔριν ἤλυθε Φοίβῳ·
ἀλλά ἑ γυμνώσας λασίου χροὸς ἔρνεϊ δήσας
ἔμπνοον ἀσκὸν ἔθηκε, καὶ ὑψόθι πολλάκι δένδρου
ἐνδόμυχος κόλπωσε τύπον μιμηλὸν ἀήτης,
οἷα πάλιν μέλποντος ἀσιγήτοιο νομῆος·
καί μιν ἐποικτείρων μορφώσατο Δελφὸς Ἀπόλλων,
καὶ ποταμὸν ποίησεν ὁμώνυμον· εἰσέτι κείνου
Σειληνοῦ λασίοιο φατίζεται ἀγκύλον ὕδωρ,
καὶ κτύπον ἠνεμόφοιτον ἐρεύγεται, οἷά περ αἰεὶ
ἀντιτύποις δονάκεσσι μελιζομένου πάλιν αὐλοῦ.
καὶ σὺ δέμας μετάμειψας ἀρείονι νεῖκος ἀνάψας
Σειληνῷ προτέρῳ πανομοίιος. ἀλλὰ σὺ νύμφην
μηκέτι μαστεύσειας ἀσάμβαλον ἠθάδα Βάκχην,
Βάκχην λυσιέθειραν ὀρειάδα· λυσικόμων γὰρ
Νηιάδων ἀπέλεθρος ἐυφραίνει σε γενέθλη.
μηκέτι μαστεύσῃς ὀφιώδεα δεσμὰ Λυαίου,
ἐγχέλυας μεθέπων σκολιὴν ὠδῖνα ῥοάων,
καὶ στικταῖς φολίδεσσιν ἀρηρότες ἀντὶ δρακόντων
ἰχθύες ὑμετέροισιν ἐφερπύζουσι ῥεέθροις.

εἰ δὲ σὺ βοτρυόεντος ἐνοσφίσθης Διονύσου,
μᾶλλον ἐπολβίζω σε· σὺ γὰρ καὶ βότρυν ἀέξεις·
τί πλέον ἤθελες ἄλλο τεῶν θρεπτῆρα ῥοάων
Ζῆνα φέρων μετὰ Βάκχον, ὅλης γενετῆρα γενέθλης;
ἀντὶ τεῶν Σατύρων ποταμῶν στίχες· ἀντὶ δὲ ληνοῦ
Ὠκεανοῦ κελάδοντος ὑπὲρ νώτοιο χορεύεις.
εἴκελον εἶδος ἔχεις καὶ ἐν ὕδασιν· οὐ νέμεσις δὲ
Σειληνὸν κομόωντα βοοκραίροισι μετώποις
ταυρείην κερόεσσαν ἔχειν ποταμηίδα μορφήν."
εἶπε Μάρων· καὶ πάντες ἐθάμβεον ἀγκύλον ὕδωρ
Σειληνοῦ ζαχύτοιο κυβιστητῆρος ἰδόντες,
ἰσοφυὲς μίμημα πολυγνάμπτου ποταμοῖο.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
Κ.

Εἰκοστὸν μεθέπει φονίου βουπλῆγα Λυκούργου,
εἰς βυθὸν ἰχθυόεντα διωκομένου Διονύσου.

Αὗτο δ' ἀγών· Σάτυροι δὲ σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ
Βότρυος ἀφνειοῖσιν ἐναυλίζοντο μελάθροις.
τοῖσι δὲ δαινυμένοις ἐπεκώμασαν οἰνάδες ὧραι·
καὶ κτύπος ἦν τυπάνων ἐπιδόρπιος, ὀξὺ δὲ σύριγξ
ἀμφιλαφὴς ἐλίγαινεν, ἀρυομένοις δὲ κυπέλλοις
οἰνοχόοι μογέεσκον ἀλωφήτῳ παρὰ δείπνῳ·
καὶ πλέον αἰτίζεσκον ὀπάονας οἶνον ἀφύσσειν
δαιτυμόνες χαίροντες· ἀνεσκίρτησε δὲ Βάκχη
κύμβαλα δινεύουσα, φιλοσκάρθμοιο δὲ κούρης
ἄπλοκος ἀκρήδεμνος ἐσείετο βόστρυχος αὔραις.
καὶ θεὸς ἀμπελόεις καλέσας Σταφύλοιο γυναῖκα
αὐχμὸν ἀποσμήξας ἐπεκόσμεεν οἴνοπι πέπλῳ·
καὶ Πίθον εὐρυγένειον ὅλον ῥυπόωντα καθήρας
ἀργεννῷ παλίνορσος ἀνεχλαίνωσε χιτῶνι,
ῥίψας πένθιμα πέπλα χυτῇ πεπαλαγμένα τέφρῃ·
οὐκέτι δ' αὐτοχύτοισι παρήια δάκρυσι δεύων
Βότρυς ἀνεστενάχιζε, Διωνύσῳ δὲ πιθήσας
φωριαμοὺς ὤιξε θυώδεας· οἰγομένων δὲ
μαρμαρυγὴ σελάγιζε πολυγλήνων ἀπὸ πέπλων·
κεῖθεν ἑλὼν Σταφύλου βασιλήια φαιδρὰ τοκῆος
δύσατο πορφυρέῳ πεπαλαγμένα φάρεα κόχλῳ,

καὶ θαλίης ψαύοντι συνειλαπίναζε Λυαίῳ.
  τοῖσι δὲ τερπομένοισιν ἀνέδραμεν Ἕσπερος ἀστὴρ
φέγγος ἀναστείλας χοροτερπέος Ἠριγενείης.
δαιτυμόνων δὲ φάλαγγες ἀμοιβαδὶς ἔνδοθεν αὐλῆς
ὕπνου δῶρον ἕλοντο βαθυστρώτων ἐπὶ λέκτρων.
καὶ Πίθος ἄγχι Μάρωνος ἀνήιεν εἰς μίαν εὐνήν,
νεκταρέης εὔοδμον ἀναβλύζων πόμα ληνοῦ,
ἀλλήλους δ' ἐμέθυσσαν ἴσην πέμποντες ἀυτμὴν
πάννυχοι. Εὐπετάλη δὲ τιθηνήτειρα Λυαίου
δαλὸν ἀναψαμένη καὶ Βότρυϊ καὶ Διονύσῳ
δισσὴν ἀμφοτέροις ἁλιπόρφυρον ἔντυεν εὐνήν·
γείτονι δ' ἐν θαλάμῳ Σατύρων δίχα, νόσφι Λυαίου,
ἀμφίπολοι στορέσαντο λέχος χρύσειον ἀνάσσῃ.
  Βάκχῳ δ' ἦλθεν ὄνειρος, Ἔρις πολέμοιο τιθήνη,
ἅρμασι μιμηλοῖσιν ἐφεδρήσσουσα λεόντων,
Ῥείης εἶδος ἔχουσα φιλοκροτάλοιο θεαίνης·
καὶ Φόβος ἡνιόχευεν ὀνειρείων ζυγὰ δίφρων
ἀντιτύποις μελέεσσι νόθος μορφούμενος Ἄττις,
καὶ θρόον ὀξὺν ἔχων ἁπαλόχροος ἄρσενι μορφῇ
ἡνίοχον Κυβέλης ἀπεμάξατο θήλεϊ φωνῇ·
Βάκχου δ' ὑπναλέοιο παρεστηυῖα καρήνῳ
φοιτὰς Ἔρις νεμέσησε, καὶ ἐγρεμόθῳ φάτο φωνῇ·
  „ὑπνώεις, Διόνυσε θεηγενές· εἰς ἐνοπὴν δὲ
Δηριάδης καλέει σε, καὶ ἐνθάδε κῶμον ἐγείρεις·
μητρυιὴ δ' ὁρόωσα τεὴν φύξηλιν ἐνυὼ
Ἥρη κερτομέει σε, σὺ δὲ στρατὸν εἰς χορὸν ἕλκεις.
αἰδέομαι Κρονίωνι φανήμεναι, ἅζομαι Ἥρην,
ἅζομαι ἀθανάτους, ὅτι μὴ κάμες ἄξια Ῥείης·
Τιτήνων δ' ὀλετῆρα προασπιστῆρα τοκῆος
αὐχένα γαῦρον ἔχοντα κατ' οὐρανὸν Ἄρεα φεύγω,
ἀσπίδα κουφίζοντα διάβροχον ἠθάδι λύθρῳ·
καὶ γνωτὴν σέο μᾶλλον, ἀριστογόνοιο τοκῆος

αὐτοτελῆ γονόεντος ἀμήτορα παῖδα καρήνου,
Παλλάδα δειμαίνω κορυθαιόλον, ὅττι καὶ αὐτὴ
μέμφεται ἄρσενα Βάκχον ἀεργέα θῆλυς Ἀθήνη·
εἴκαθεν αἰγίδι θύρσος, ἐπεί ποτε Παλλὰς ἀγήνωρ
αἰγίδα κουφίζουσα πύλας ἔστεψεν Ὀλύμπου
Τιτήνων σκεδάσασα θυελλήεσσαν ἐνυώ,
πατρῴου δ' ἐγέραιρε σοφὴν ὠδῖνα καρήνου,
καὶ σὺ Διὸς γονόεσσαν ἐπαισχύνεις πτύχα μηροῦ.
ἠνίδε, πῶς γελόωσι καὶ Ἑρμείας καὶ Ἀπόλλων,
ὃς μὲν ἀερτάζων δίδυμον βέλος εἰσέτι λύθρῳ
ὑψιλόφων τεκέων πεπαλαγμένον Ἰφιμεδείης,
ὃς δὲ καταφθιμένοιο πολυβλεφάροιο νομῆος
ῥάβδον ἔχων ὀλέτειραν· ἐγὼ δ' ἐμὸν αἰθέρα φεύγω
μῶμον ἀλυσκάζουσα φυγοπτολέμου Διονύσου.
θύρσους δ' ἠρεμέοντας ὀπιπεύουσα Λυαίου
μέμφεται ὀρχηστῆρι φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ
παρθένος Ἰοχέαιρα, κυβερνήτειρα δὲ δίφρου
οὐτιδανῶν ἐλάφων, βαλίων ὀλέτειρα λαγωῶν,
μέμφεται οὐρεσίφοιτος ὀρειάδος ἐγγύθι Ῥείης
πορδαλίων ἐλατῆρι καὶ ἡνιοχῆι λεόντων.
παιδὸς ἐμοῦ Διὸς οἶκον ἀναίνομαι· ἐν γὰρ Ὀλύμπῳ
ἅζομαι αὐχήεσσαν ἀναλλομένην ἔτι Λητώ,
ἰὸν ἐμοὶ τανύουσαν ἑῶν χραισμήτορα λέκτρων,
γηγενέος Τιτυοῖο ποθοβλήτοιο φονῆα.
καὶ διδύμαις ὀδύνῃσιν ἱμάσσομαι, ὅττι δοκεύω
ἀχνυμένην Σεμέλην καὶ ἀγήνορος ἀστέρα Μαίης.
οὐ σὺ Διὸς τεκέεσσιν ὁμοίιος· οὐ κτάνες ἰῷ
Ὦτον ἀπειλητῆρα καὶ ὑψιπόδην Ἐφιάλτην,
οὐ Τιτυὸν πτερόεντι τεῷ κατέπεφνες ὀιστῷ,
οὐ θρασὺν Ὠρίωνα δυσίμερον, οὐ πρόμον Ἥρης
Ἄργον ἀεξιφύτοιο βοοσκόπον υἱὸν ἀρούρης,
Ζηνὸς ὀπιπευτῆρα βοοκραίρων ὑμεναίων·

ἀλλὰ παρὰ Σταφύλῳ καὶ Βότρυϊ κῶμον ὑφαίνεις,
ἀκλειὴς ἀσίδηρος ἐποίνιον ὕμνον ἀείδων·
αἰσχύνεις Σατύρων χθόνιον γένος, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Βακχιάδος ψαύοντες ἀναιμάκτοιο χορείης
ἄρεος ἐλπίδα πᾶσαν ἐπετρέψαντο κυπέλλοις.
ἔστι καὶ εἰλαπίνη μετὰ φύλοπιν, ἔστι χορεύειν
Ἰνδοφόνην μετὰ δῆριν ἔσω Σταφύλοιο μελάθρων·
πηκτίδες αὖ ψάλλουσιν ἐνυαλίην μετὰ νίκην·
νόσφι πόνων οὐκ ἔστιν ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν·
οὐ πέλε ῥηιδίη μακάρων ὁδός· ἐξ ἀρετῆς δὲ
ἀτραπὸς Οὐλύμποιο θεόσσυτος εἰς πόλον ἕλκει.
τέτλαθι καὶ σὺ πόνους πολυαλγέας· οὐρανίην γὰρ
Ἥρη σοὶ κοτέουσα Διὸς μαντεύεται αὐλήν.“
ὣς φαμένη πεπότητο. θεὸς δ' ἀνεπήλατο λέκτρων,
φρικτὸν ἔχων ἔτι δοῦπον ἀπειλητῆρος ὀνείρου.

— — — — — —

καὶ θρασὺς ἄνθορε Βότρυς, ἑὸν δ' ἐνέδυνε χιτῶνα
Σιδονίης ἀκτῖνας ἀκοντίζοντα θαλάσσης,
καὶ χρυσέῳ σύνέεργεν ἀρηρότα ταρσὰ πεδίλῳ·
ὤμοις δ' ἀκαμάτοις λιπαρῇ κληῖδι συνάπτων
φαιδρὸν ἀλιχλαίνων περονήσατο φᾶρος ἀνάκτων,
πατρῴην λαγόνεσσι βαλὼν ὑψήνορα μίτρην,
σκῆπτρον ἔχων. Σάτυροι δὲ δαφοινήεσσαν ἀπήνην
πορδαλίων ἔζευξαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ·
Σειληνοὶ δ' ἀλάλαξον· ἐμυκήσαντο δὲ Βάκχαι
θυρσοφόροι· στρατιαὶ δὲ συνήλυδες εἰς μόθον Ἰνδῶν
στοιχάδες ἐρρώοντο· καὶ ἔβρεμεν αὐλὸς Ἐνυοῦς·
κεκριμένας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες.
καί τις ὑπὲρ νώτοιο θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ
εἰς δρόμον ἐσσυμένως λοφιὴν ἐπεμάστιεν ἄρκτου
λυσσαλέης· ἕτερος δὲ δασύτριχα γαστέρα νύσσων

ἄγριον ἡνιόχευε καλαύροπι ταῦρον ἀλήτην,
πλευραῖς ἀμφοτέραις κεχαλασμένα ταρσὰ συνάπτων·
ὃς δὲ δασυστέρνων ῥαχίης ἐπέβαινε λεόντων
αὐχενίων πλοκάμων δεδραγμένος ἀντὶ χαλινοῦ.
καὶ μέγαρον πατρῷον ὁμοῦ καὶ κλῆρον ἐάσας
Βότρυς ἐρευθήεις, τετράζυγον ἅρμα τιταίνων,
σύνδρομος ἡνιόχευε φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ,
δμῶας ἔχων κατόπισθε· Μέθη δ' ἅμα μητέρι νύμφη
λευκοχίτων ἀνέβαινεν ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην,
καὶ ζυγίων Φασύλεια κυβερνήτειρα λεπάδνων
εἰς λόφον ἡμιόνων χρυσέην ἐλέλιξεν ἱμάσθλην·
καὶ Πίθος εὐρυγένειος, ὀπίστερον ἅρμα τιταίνων,
ἕσπετο θητεύων καὶ Βότρυϊ καὶ Διονύσῳ.
οὐ μὲν ἔην ἀγέραστος· ἑλὼν δέ μιν εἰς χθόνα Λυδῶν
Βάκχος ἄναξ ἔστησε μέθης ἐγκύμονι ληνῷ,
δεχνύμενον χυτὸν ὄγκον ἐυρραθάμιγγος ὀπώρης
ἄγγεσιν οἰνοδόκοις, ὅθεν οὔνομα τοῦτο φυλάσσων
πορφυρέῳ κενεῶνι πίθος παρὰ γείτονι ληνῷ
ἵσταται εὔια δῶρα δεδεγμένος εἰσέτι Βάκχου,
σῆμα Πίθου προτέροιο· καὶ εἰ βροτέην λάχε φωνήν,
τοῖον ἔπος Σατύροισιν ἐρεύγετο κῶμον ἀκούων·
„εἰμὶ πίθος προτέροιο φερώνυμος, ἄγχι δὲ ληνοῦ
δέχνυμαι ἡμερίδων γλυκερὸν ῥόον· Ἀσσυρίων δὲ
λάτρις ἐγὼ Σταφύλου καὶ Βότρυος, ἀμφοτέρους δὲ
νηπιάχους ἔθρεψα γέρων τροφός· εἰσέτι δ' ἄμφω,
οἷα πάλιν ζώοντας, ἐμαῖς λαγόνεσσιν ἀείρω."
καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε μετὰ χρόνον ὀψὲ τελέσσαι
Βάκχος ἄναξ. περόων δὲ Τύρον καὶ Βύβλον ὁδεύων
καὶ ποταμοῦ θυόεντος Ἀδώνιδος εὔγαμον ὕδωρ
καὶ σκόπελον Λιβάνοιο καὶ ἔνδια Κυπρογενείης
Ἀρραβίης ἐπέβαινε, καὶ εὐόδμων ὑπὸ δένδρων
Νυσιάδος τανύφυλλον ἐθάμβεε δειράδα λόχμης,

καὶ πόλιν αἰπύδμητον ἀκοντοφόρων τροφὸν ἀνδρῶν.
ἔνθα τις Ἄρεος αἷμα μιαιφόνος ᾤκεεν ἀνήρ,
ἤθεσι ῥιγεδανοῖσιν ἔχων μίμημα τοκῆος,
ὀθνείους ἀθέμιστος ἀμεμφέας εἰς μόρον ἕλκων,
αἰνομανὴς Λυκόοργος· ἀποκταμένων δὲ σιδήρῳ
ἔστεφεν ἀνδρομέοισιν ἑὸν πυλεῶνα καρήνοις
εἴκελος Οἰνομάῳ καὶ ὁμότροπος, οὗ ποτε δειλὴ
πατρὸς ἀνυμφεύτοισι δόμοις ἐφυλάσσετο κούρη
χήρη, γηραλέη, γαμίων ἔτι νῆις ἐρώτων,
εἰσόκε Ταντιλίδης ἱππήλατον οἶδμα χαράσσων
ἄβροχον ἅρμα φέρων τετράζυγον Ἐννοσιγαίου
νυμφίδιον δρόμον εἶχεν, ὅτε τροχοειδέι κύκλῳ
Μύρτιλος αἰολόμητις ἐπίκλοπον ἤνυσε νίκην
μιμηλῷ τελέσας ἀπατήλιον ἄξονα κηρῷ,
οἶκτον ἔχων καὶ ἔρωτα γοήμονος Ἱπποδαμείης·
καὶ δρόμος ἦν ἀνόνητος· ὑπ' Ἠελίοιο δὲ δίφρῳ
κηροπαγὴς φλογόεντι τύπος θερμαίνετο πυρσῷ,
καὶ τροχὸν ἠκόντιζε λυθεὶς μινυώριος ἄξων.
τοῖος ἔην Λυκόοργος ὁμότροπος· ἀχθοφόρους δὲ
πολλάκις ἐν τριόδοισιν ἀλήμονας ἄνδρας ὁδίτας
δήσας εἰς δόμον εἷλκεν, Ἐνυαλίῳ δὲ τοκῆι
δαιτρεύων ἱέρευε· δαϊζομένων δὲ μαχαίρῃ
ἄκρα ταμὼν ἐπύκαζε κακοξείνους πυλεῶνας.
ὡς δ' ὅτε δυσμενέων μετὰ φύλοπιν ὀψὲ μολόντος
ἀνδρὸς ἀκοντοφόροιο νέης ἀναθήματα νίκης
ἀσπίδες ἢ πήληκες ἐπεκρεμόωντο μελάθρῳ,
οὕτω καὶ φονίοιο παρὰ προπύλαια Λυκούργου
ἄκρα ποδῶν καὶ χεῖρες ἐπῃώρηντο θανόντων.
καὶ φόνος ἦν· ξενίου δὲ Διὸς παρὰ γείτονι βωμῷ
ὀθνεῖοι στενάχοντες ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ,
οἷα βόες καὶ μῆλα, περιρραίνοντο δὲ βωμοὶ
σφαζομένων, στικτὴ δὲ κόνις φοινίσσετο λύθρῳ

δώματος ἀμφὶ θύρετρα· βιαζόμενοι δὲ πολῖται
ἀντὶ Διὸς σπεύδοντο θυηπολέειν Λυκοόργῳ.
οὐδ' ἔλαθες, Διόνυσε, δολορραφέος φθόνον Ἥρης·
ἀλλὰ πάλιν κοτέουσα τεῇ θεόπαιδι γενέθλῃ
ἄγγελον Ἶριν ἔπεμπε δυσάγγελον, ὄφρα σε θέλξῃ
κλεψινόῳ κεράσασα δόλῳ ψευδήμονα πειθώ·
δῶκε δέ οἱ βουπλῆγα θεημάχον, ὄφρα κομίσσῃ
Ἀρραβίης μεδέοντι Δρυαντιάδῃ Λυκοόργῳ.
οὐδὲ θεὰ δήθυνεν· ἀμειβομένῳ δὲ προσώπῳ
Ἄρεος ἀντιτύποιο νόθην ἐψεύσατο μορφήν·
καὶ λόφον εὐπήληκα διαιθύσσουσα καρήνου
δαιδαλέους κροκόεντας ἑοὺς ῥίψασα χιτῶνας
σμερδαλέῳ θώρηκι καλύπτετο μαῖα κυδοιμοῦ,
αἱμαλέῳ θώρηκι, καὶ ἐγρεκύδοιμον ἀπειλὴν
ἄρσενα κερδαλέῃ βλοσυρῷ πέμπουσα προσώπῳ
γλῶσσαν Ἐνυαλίου τροχαλῇ μιμήσατο φωνῇ·
„τέκνον, ἀνικήτου σπόρος Ἄρεος, ἦ ῥα καὶ αὐτὸς
Βασσαρίδων τρομέεις ἁπαλόχροα θῆλυν ἀπειλήν;
οὐκ ἀπὸ Θερμώδοντος Ἀμαζόνες εἰσὶ καὶ αὗται,
οὐκ ἀπὸ Καυκασίοιο μαχήμονές εἰσι γυναῖκες·
οὐ θοὰ τόξα φέρουσι, καὶ οὐ δονέουσιν ὀιστούς·
οὐ θρασὺν ἵππον ἔχουσιν ἀρήιον· οὐδ' ὑπὲρ ὤμων
βάρβαρον ἡμιτέλεστον ἐλαφρίζουσι βοείην.
αἰδέομαι καλέων σε ποτὶ κλόνον, ὅττι γυναῖκες
δῆριν ἀπειλείουσιν ἀδηρίτῳ Λυκοόργῳ.
ἠρεμέεις, Λυκόοργε, κορυσσομένου Διονύσου;
θνητὸς ἀνὴρ πέλεν οὗτος ἀώριος, οὐκ ἀπὸ φύτλης
οὐρανίης βλάστησε· Διὸς δέ μιν Ἑλλάδι φήμῃ
ἔμμεναι ἔπλασε μῦθος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι
ἀμφὶ τόκου Κρονίωνος, ὅτι βροτὸν ἄρσενι μηρῷ
υἱέα θῆλυν ἔτικτε πατὴρ ἐμὸς ὑψιμέδων Ζεύς·

μύθοις ψευδαλέοις οὐ πείθομαι, εἰ βροτὸς ἀνὴρ
Ζηνὸς ἐμοῦ τόκον ἔσχεν, ὅθεν βλάστησεν Ἀθήνη·
Ζεὺς ἐμὸς οὐ δεδάηκεν ἀνάλκιδα παῖδα λοχεῦσαι·
Ἄρεα σὸν γενέτην ἔχε μάρτυρον· εἶδες Ἀθήνην
παῖδα Διὸς θήλειαν ἀρειοτέρην Διονύσου.
τέκνον ἐμόν, μεθέπεις ἴδιον σθένος, οὐδὲ χατίζεις
πατρὸς Ἐνυαλίοιο, καὶ εἰ πολέμοισιν ἀνάσσει·
ἔμπης δ', ἢν ἐθέλῃς, θωρήξομαι, οὐδέ σε λείψω
μοῦνον ἐνὶ πτολέμοισι· θεὰ δέ σοι, εἰ χρέος εἴη,
γνωτὴ Ζηνὸς ἄκοιτις ὁμόστολος εἰς μόθον Ἥρη
ἕσπεται υἱωνοῖο προασπίζουσα Λυκούργου.

— — — — — —

στήσω δ' ὑμετέρου θεοδέγμονος ἔνδοθι νηοῦ
θύρσους Βασσαρίδων, νόθα δούρατα· βουκεράων δὲ
Κενταύρων ἀτίνακτα κεράατα μακρὰ δαΐξας
τοξοφόρων Ἀράβων κεραελκέα τόξα τελέσσω,
ὡς θέμις· ἐκταδίην δὲ ταμὼν δολιχόσκιον οὐρὴν
Σειληνῶν λασίην τελέσω πλήξιππον ἱμάσθλην.
ταῦτα μὲν εἰς σὲ φέρω μετὰ φύλοπιν· ἀπτολέμου δὲ
Βάκχου ξανθὰ πέδιλα γυναικείους τε χιτῶνας
πορφυρέους καὶ θῆλυν ἐπ' ἰξύι κυκλάδα μίτρην
γνωτῇ σεῖο δάμαρτι φυλάξομεν Ἀφρογενείῃ,
ἅρμενα θήλεα δῶρα· γυναιμανέος δὲ Λυαίου
ἀμφιπόλων στίχα πᾶσαν ἐμοῖς δμώεσσι συνάψω
εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὑμεναίων,
οἷα δορικτήτοισι πέλει θέμις· οὐτιδανῶν δὲ
ἡμερίδων ὄρπηκα καὶ εὔια δῶρα Λυαίου
θερμοτέρῳ σπινθῆρι δεδέξεται Ἀρραβίη φλόξ.
καὶ βριαρὴ θεράπαινα χοροπλεκέος Διονύσου
Βασσαρὶς ἀλλοίην ἐχέτω καὶ ἀήθεα τέχνην
δώματα ναιετάουσα μετ' οὔρεα, δαιδαλέην δὲ
νεβρίδα καλλείψασα δέμας κρύψειε χιτῶνι,

καρπὸν ἀλετρεύουσα μύλης τροχοειδέι πέτρῃ·
καὶ στεφάνους ῥίψασα, καὶ ἣν καλέουσιν ὀπώρην,
ξυνὰ διδασκέσθω μελεδήματα δίζυγι θεσμῷ,
δμωὶς ἀναγκαίη καὶ Παλλάδι καὶ Κυθερείῃ
ἠματίοις ταλάροισι καὶ ἐννυχίοις ὑμεναίοις,
κερκίδα κουφίζουσα καὶ οὐκέτι κύμβαλα Ῥείης.
Σειληνοὶ δὲ γέροντες ἐμῆς παρὰ δαῖτα τραπέζης
εὔιον ἀείσωσι, καὶ ἠθάδος ἀντὶ Λυαίου
κῶμον ἀνακρούσωσι καὶ Ἄρεϊ καὶ Λυκοόργῳ."
ὣς φαμένου μείδησε θεὰ χρυσόπτερος Ἶρις,
ψευδαλέην ἴρηκος ἐρετμώσασα πορείην.
καί μιν ἰδὼν Λυκόοργος ἑὴν μαντεύσατο νίκην
γινώσκων ταχὺν ὄρνιν, ὅτι πτερὰ φοίνια πάλλων
ἀδρανέας δεδάηκε πελειάδας εἰς φόνον ἕλκειν·
εἶδε γάρ, εἶδεν ὄνειρον ὁμοίιον, ὡς παρὰ λόχμῃ
χαιτήεις κεκόρυστο λέων λυσσώδεϊ λαιμῷ
καὶ βαλίων ἐλάφων κεραὴν ἐδίωκε γενέθλην.
τοῖον ὄναρ νοέων ἐκορύσσετο θυιάσι Βάκχαις,
Βασσαρίδας κεμάδεσσιν ἀπειρομόθοισιν ἐίσκων,
καὶ πλέον ἔλλαβε θάρσος. ἀναΐξασα δὲ δαίμων
νεύμασιν Ἡραίοισι προάγγελος ἦλθε Λυαίῳ,
ταρσὰ ποδῶν πτερόεντι περισφίγξασα πεδίλῳ,
ῥάβδον ἐλαφρίζουσα, καὶ ὡς Διὸς ἄγγελος Ἑρμῆς
Βάκχῳ χαλκοχίτωνι δολοπλόκον ἔννεπε φωνήν·
„γνωτέ, περισσονόοιο Διὸς τέκος, ἔκτοθι χάρμης
ὄργια σεῖο κόμιζε φιλοξείνῳ Λυκοόργῳ.
λεῖπε μόθον, μὴ κτεῖνε φίλον, μὴ φεῦγε γαλήνην,
ἴλαθι μειλιχίοισι· τίς ἤπιον ἄνδρα δαμάσσει;
μηδὲ τεοῖς ἱκέτῃσιν ἀναστήσειας ἐνυώ·
μὴ τεὸν ἀστερόεντι δέμας θώρηκι καλύψῃς·
μὴ κεφαλὴν σφίγξειας ἀερσιλόφῳ τρυφαλείῃ·
μὴ τρίχα μιτρώσειας ἐχιδνήεντι κορύμβῳ·

ἀλλὰ λιπὼν σέο θύρσα μιαιφόνα, καὶ κέρας οἴνου
275 ἔμπλεον ἡδυπότοιο καὶ ἠθάδα ῥάβδον ἀείρων,
εὔια δῶρα τίταινε φιλοσταφύλῳ Λυκοόργῳ·
ἄρτι δέμας κόσμησον ἀναιμάκτῳ σέο πέπλῳ,
ἄρτι μέλος πλέξωμεν ἀθωρήκτοιο χορείης,
καὶ στρατὸς ἠρεμέων μενέτω παρὰ δάσκιον ὕλην,
280 μὴ μόθον ἐντύνειε γαληναίῳ βασιλῆι·
285 οὐ μὲν ἄναξ Λυκόοργος ἀνάλκιδα θυμὸν ἀέξει·
ἔστι γὰρ Ἄρεος αἷμα Διιπετές, ἐν δὲ κυδοιμοῖς
πατρὸς Ἐνυαλίοιο φέρων ἐμφύλιον ἀλκὴν
288 οὐδὲ τεοῦ Κρονίωνος ὑποπτήξειεν ἐνυώ.
281 ἀλλὰ βαλὼν πλοκάμοισι φίλον στέφος ἔρχεο χαίρων
εἰς δόμον ἀκλήιστον ἑτοιμοτάτου Λυκοόργου,
ἔρχεο κωμάζων, ἅτε νυμφίος· Ἰνδοφόνους δὲ
284 θύρσους σεῖο φύλαξον ἀπειθέι Δηριαδῆι."
289 ὣς φαμένη παρέπεισε, μεταχρονίῳ δὲ πεδίλῳ
290 αἰθέρος ἔνδον ἵκανε. δολοφροσύνῃ δὲ θεαίνης
ἐγρεμόθους Διόνυσος ἑοὺς ἀπεσείσατο θύρσους,
καὶ κυνέην λοφόεσσαν ἑῶν ἀνέλυσε κομάων,
καὶ σάκος ἀστερόνωτον ἐθήκατο· χειρὶ δὲ γυμνῇ
πορφυρέης ἤειρε βεβυσμένον ἄγγος ἐέρσης,
295 ὀξὺ κέρας καὶ βότρυν ἀπενθέα· μηκεδανὴν δὲ
ἄπλοκον ἀμπελόεντι κόμην ἐστέψατο κισσῷ.
καὶ στρατιὴν εὔοπλον ἐγερσιμόθους τε γυναῖκας
ἐγγύθι Καρμήλοιο λιπὼν καὶ δίφρα λεόντων
ἀβροχίτων ἀσίδηρος ἐκώμασε πεζὸς ὁδίτης·
300 καὶ μέλος εὐφροσύνης ἐπιδόρπιον ἴαχε σύριγξ,
καὶ φίλιον σύριγμα συνωρίδες ἔβρεμον αὐλῶν·
χερσὶ δὲ δινεύουσα φιλεύια ῥόπτρα Λυαίου
Βασσαρὶς ἐσκίρτησε παρὰ προπύλαια Λυκούργου.
καὶ θρασὺς ὡς ἤκουσεν ἄναξ ἀλάλαγμα χορείης,
305 αὐλοῦ μελπομένοιο μέλος Βερεκυντίδος ἠχοῦς,

καὶ καναχὴν σύριγγος, ἀρασσομένης δὲ καὶ αὐτῆς
μαίνετο παπταίνων διδυμόκτυπα κύκλα βοείης·
καὶ θεὸν ἀμπελόεντα παρὰ προθύροισι δοκεύων
σαρδόνιον γελόων φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν,
Βασσαρίδων ἐλατῆρι χέων ἄσπονδον ἀπειλήν·
„ἡμετέρων ὁράᾳς ἀναθήματα ταῦτα μελάθρων;
καὶ σύ, φίλος, κόσμησον ἐμὸν δόμον, ἢ σέο θύρσοις
ἢ ποσὶν ἢ παλάμῃσιν ἢ αἱματόεντι καρήνῳ.
εἰ κεραοῖς Σατύροισι, κερασφόρε Βάκχε, κελεύεις,
ὑμέας ἶσα βόεσσιν ἐμῷ βουπλῆγι δαμάσσω.
τοῦτό σοι ἐξ ἐμέθεν ξεινήιον, ὄφρα τις εἴπῃ
ἢ θεὸς ἢ μερόπων τις, ὅτι προπύλαια Λυκούργου
ἡμιτόμοις μελέεσσιν ἐμιτρώθη Διονύσου.
οὐ παρὰ Βοιωτοῖσιν ἀνάσσομεν, οὐ τάδε Θῆβαι,
οὐ Σεμέλης δόμος οὗτος, ὅπῃ νόθα τέκνα γυναῖκες
ἀστεροπῇ τίκτουσι καὶ ὠδίνουσι κεραυνῷ.
σείοις οἴνοπα θύρσον, ἐγὼ βουπλῆγα τινάσσω,
καί σε διατμήξας βοέου κατὰ μέσσα μετώπου
ὑμετέρην ἐπίκυρτον ἀναρρήξαιμι κεραίην.“
ὣς εἰπὼν ἐδίωκε Διωνύσοιο τιθήνας
θεινομένας βουπλῆγι· φιλοσκάρθμων δὲ γυναικῶν
ἣ μὲν ἑῆς παλάμης ἀπεσείσατο κύμβαλα Ῥείης,
ἣ δὲ φιλοκροτάλων ἀπεθήκατο τύμπανα χειρῶν,
ἄλλη βοτρυόεσσαν ἀνηκόντιζεν ὀπώρην,
ἄλλη νεκταρέοισι συνωλίσθησε κυπέλλοις·
πολλαὶ δ' αὐτοκύλιστον ἀπερρίψαντο κονίῃ
ἡδυμελῆ σύριγγα καὶ ἔμπνοον αὐλὸν Ἀθήνης.
ὡς δ' ὅτε τις μετὰ χεῖμα γαληναίῃ παρὰ λόχμῃ
ἀννεφέλου Φαέθοντος ἰδὼν τερψίμβροτον αἴγλην
* * * * * ποιμήν,
Πανὶ δὲ κῶμον ἔγειρε, συνωρχήσαντο δὲ Νύμφαι·
ἄφνω δ' ἐκ σκοπέλοιο χύθη κυκλούμενον ὕδωρ

κύμασι πυργωθέντος ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο·
αὐτὰρ ὃ συρίζων ἀπεσείσατο πηκτίδα χειρῶν
δειμαίνων θρασὺ κῦμα χαραδραίου ποταμοῖο,
οἰδαλέῳ μὴ μῆλα κατακρύψειε ῥεέθρῳ·
ὣς ὅγε τερψινόου σκεδάσας ἀλάλαγμα χορείης
εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνάμπυκας ἤλασε Βάκχας·
καὶ κλονέων ἀχόρευτος ἀλήμονα θῆλυν ἐνυώ,
θηγαλέον βουπλῆγα φέρων κειμήλιον Ἥρης,
χαλκοχίτων Λυκόοργος ἀτευχέι μάρνατο Βάκχῳ·
καὶ κέλαδον βρονταῖον ἐπέκτυπε δύσμαχος Ἥρη,
μητρυιὴ βαρύδουπος ἐπιβρίθουσα Λυαίῳ,
καί μιν ἀνεπτοίησε· βαρυζήλου δὲ θεαίνης
ὕψι κορυσσομένης ἐλελίζετο γούνατα Βάκχου·
ἔλπετο γὰρ Κρονίωνα προασπίζειν Λυκοόργου,
αἰθερίου πατάγοιο τύπον βρονταῖον ἀκούων·
ταρβαλέοις δὲ πόδεσσι φυγὼν ἀκίχητος ὁδίτης
γλαυκὸν Ἐρυθραίης ὑπεδύσατο κῦμα θαλάσσης.
τὸν δὲ Θέτις βυθίη φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ,
καί μιν ἔσω δύνοντα πολυφλοίσβοιο μελάθρου
χερσὶ φιλοξείνοισιν Ἄραψ ἠσπάζετο Νηρεύς·
τὸν δὲ παρηγορέων φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
„εἰπέ, τί σοι, Διόνυσε, κατηφέες εἰσὶν ὀπωπαί;
οὔ σε χαμαιγενέων Ἀράβων στρατός, οὔ σε διώκων
θνητὸς ἀνὴρ νίκησε, καὶ οὐ βροτέην φύγες αἰχμήν·
ἀλλὰ Διὸς Κρονίδαο κασιγνήτη δάμαρ Ἥρη
οὐρανόθεν κεκόρυστο συναιχμάζουσα Λυκούργῳ,
Ἥρη καὶ μενέχαρμος Ἄρης καὶ χάλκεος αἰθήρ,
τέτρατος ἦν Λυκόοργος ὁ τηλίκος· ὑψιμέδων δὲ
πολλάκι σὸς γενέτης πρόμος αἰθέρος εἴκαθεν Ἥρῃ.
σοὶ πλέον ἔσσεται εὖχος, ὅταν μακάρων τις ἐνίψῃ,
ὅττι Διὸς μεγάλοιο δάμαρ καὶ σύγγονος Ἥρη
χεῖρας ἑὰς θώρηξεν ἀθωρήκτῳ Διονύσῳ.“

τοῖα παρηγορέων Βρομίῳ μυθήσατο Νηρεύς.
καὶ χαροποῖς ῥοθίοισι καλυπτομένου Διονύσου
ἀσχαλόων Λυκόοργος ἐς ὕδατα ῥῆξεν ἰωήν·
„αἴθε πατήρ με δίδαξε μετὰ κλόνον ἔργα θαλάσσης,
ὥς κεν ἀεθλεύσαιμι καὶ ἰχθυβόλων ἐς ἀγῶνα
ἀγρεύσας Διόνυσον, ὑποβρυχίων δ' ἀπὸ κόλπων
Λυδὸν ἐμὸν θεράποντα τὸ δεύτερον εἰς χθόνα σύρω.
ἀλλ', ἐπεὶ οὐ μάθον ἔργα θαλασσοπόρων ἁλιήων
καὶ βυθίης οὐκ οἶδα λινορραφέος δόλον ἄγρης,
Λευκοθέης ἔχε δῶμα βαθύρροον, εἰσόκε πόντου
καὶ σὲ καὶ ὃν καλέουσι μεταστήσω Μελικέρτην,
σύγγονον αἷμα φέροντα· καὶ οὐ χρέος ἐστὶ σιδήρου,
οὐ χθονίου βουπλῆγος ἀφειδέος, ἀλλὰ χατίζω
ἰχθυβόλων, ἵνα δύντες Ἐρυθραίης βυθὸν ἅλμης
ἐνδόμυχον Διόνυσον ἀφαρπάζωσι θαλάσσης·
ἰχθυβόλοι, Νηρῆος ἐρευνητῆρες ἐναύλων,
δίκτυα μὴ νεπόδεσσιν ἐφαπλώσητε θαλάσσης,
ἀλλὰ λίνοις Διόνυσον ἐρύσσατε· Λευκοθέη δὲ
εἰς χθόνα νοστήσειε συναγρευθεῖσα Λυαίῳ,
καὶ θρασὺς εἰς ἐμὸν οἶκον ὁμαρτήσειε Παλαίμων
ἀβρέκτοις μελέεσσιν ὑποδρήσσων Λυκοόργῳ,
ὄφρα λιπὼν Ἐφύρειον ἁλιτρεφέων δρόμον ἵππων
δίφρον ἐμὸν ζεύξειεν ἐπιχθονίῃ παρὰ φάτνῃ,
αὐτὸς ὁμοῦ καὶ Βάκχος ὀπάονες· εἷς πόνος ἔστω,
εἷς πόνος ἀμφοτέροισι Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.“
ὣς εἰπὼν κεχόλωτο, καὶ ἠπείλησε θαλάσσῃ
καὶ πολιῷ Νηρῆι, καὶ ἤθελε πόντον ἱμάσσειν.
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἰάχησεν ἀμαιμακέτῳ Λυκοόργῳ·
„ἀφραίνεις, Λυκόοργε, μάτην ῥοθίοισιν ἐρίζων·
χάζεο σοῖσι πόδεσσιν, ἕως ὁρόωσιν ὀπωπαί.

ἔκλυες, ὡς τὸ πάροιθεν ὀρεσσιχύτῳ παρὰ πηγῇ
γυμνὴν Τειρεσίας θηήσατο μοῦνον Ἀθήνην,
οὐ δόρυ θοῦρον ἄειρε, καὶ οὐ πολέμιξε θεαίνῃ,
ἔμπης μοῦνον ὄπωπε, καὶ ὤλεσε φέγγος ὀπωπῆς."
τοῖον ἔπος κατέλεξε δι' ἠέρος ὑψιμέδων Ζεὺς
δυσσεβίην ὑπέροπλον ὀπιπεύων Λυκοόργου.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΚΑ΄.

Εἰκοστὸν πρώτιστον ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου
καὶ μόθον Ἀμβροσίης ῥηξήνορα καὶ λόχον Ἰνδῶν.

Οὐδὲ Δρυαντιάδης προτέρης ἐπελήσατο χάρμης·
ἀλλὰ λαβὼν βουπλῆγα τὸ δεύτερον ἔνδοθι λόχμης
*   *   *   *   *   *
ἔθνεα Βασσαρίδων διζήμενος. Ἀμβροσίῃ δὲ
δῶκε μένος καὶ θάρσος ἀρειμανὲς οὐράνιος Ζεύς,
ἣ τότε βακχευθεῖσα κατάσχετος ἅλματι λύσσης
μάρμαρον ἠέρταξε καταιχμάζουσα Λυκούργου,
καὶ βριαρὴν τρυφάλειαν ἀπεστυφέλιξε κομάων.
αὐτὰρ ὃ θαρσήεις ἐπεμάρνατο μείζονι πέτρῃ
τρηχαλέῃ, καὶ στέρνα βοώπιδος ἤλασε Νύμφης·
οὐδέ μιν ἐπρήνιξε, χόλῳ δ' ἀνενείκατο φωνήν·
„Ἆρες, ἄναξ πολέμοιο, πάτερ κρατεροῖο Λυκούργου,
αἰδόμενος σκοπίαζε τεὸν γόνον ἀντὶ Λυαίου
οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ὀιστεύοντα γυναῖκα.
πόντος ἐμὸν βουπλῆγα βιάζεται· ἐν ῥοθίοις γὰρ
κρύπτετο μὲν Διόνυσος, ἐγὼ δ' ἄπρηκτος ὁδεύων
ἵξομαι εἰς ἐμὸν ἄστυ, πόνον δ' ἀτέλεστον ἐάσω."
ἔννεπεν· Ἀμβροσίην δὲ μέσην γυιαλκέι δεσμῷ
χειρὶ λαβὼν ἐπίεζε· καὶ ἤθελε δεσμὰ καθάψας,

οἷα δορικτήτην, μετανάστιον εἰς δόμον ἕλκων
παιδοκόμον Βρομίοιο φέρειν θιασώδεα Νύμφην,
ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι μετάφρενα δούλια νύσσων.
οὐδέ μιν ἱσταμένην ἀνεσείρασεν, οὐδέ ἑ λύθρῳ
ἀρτιχύτῳ φοίνιξεν ἀρασσομένοιο καρήνου·
ἀλλὰ φύγε θρασὺν ἄνδρα καὶ εὔξατο μητέρι γαίῃ
Ἀμβροσίη κροκόπεπλος, ὅπως Λυκόοργον ἀλύξῃ.
γαῖα δὲ καρποτόκεια πετασσαμένη κενεῶνα
ἀμφίπολον Βρομίοιο φιλήτορι δέξατο κόλπῳ
Ἀμβροσίην ζώουσαν· αἰστωθεῖσα δὲ Νύμφη
εἰς φυτὸν εἶδος ἄμειψε καὶ ἀμπελόεις πέλεν ὅρπηξ·
σειρὴν δ' αὐτοέλικτον ἐπιπλέξασα Λυκούργῳ
ἀγχονίῳ σφήκωσεν ὁμόζυγον αὐχένα δεσμῷ,
μαρναμένη μετὰ θύρσον ἀπειλητῆρι κορύμβῳ.
καὶ φυτὸν αὐδῆεν ζαμενὴς ποιήσατο Ῥείη
ἡμερίδων βασιλῆι χαριζομένη Διονύσῳ·
Ἀμβροσίη δ' ὀλόλυξε καὶ ἔμπνοον ἴαχε φωνήν·
„οὐδὲ φυτόν περ ἐοῦσα τεήν ποτε δῆριν ἀλύξω,
σὸν δέμας οὐτήσω καὶ ἐν ἔρνεσιν, ἀντὶ δὲ σειρῆς
χαλκείης ἀλύτοις σε περισφίγξαιμι πετήλοις·
εἰς σὲ καὶ ἀμπελόεσσα κορύσσομαι, ὄφρα τις εἴπῃ·
‚Βασσαρίδες κτείνουσι καὶ ἐν πετάλοισι φονῆας.‘
φυταλιὰς πεφύλαξο μαχήμονας· ἀντιβίους γὰρ
ἡμερίδες βάλλουσι καὶ αἰχμάζουσιν ὀπῶραι.
σοὶ μαχόμην ζώουσα καὶ ὀλλυμένη σε δαμάσσω·
οὕτω ἀριστεύουσι Διωνύσοιο τιθῆναι.
ἔκλυες εἰναλίην ἐχενηίδα, πῶς ἐνὶ πόντῳ
ἰχθὺς βαιὸς ἄναλκις ἐπέχραε πολλάκι ναύταις
ἄψ ἀνασειράζων, ὀλίγῳ δ' ὑπὸ χάσματι λαιμοῦ
μηκεδανὴν ἀνέκοψε κατάσχετον ὁλκάδα δεσμῷ;
δέξο με χερσαίην ἐχενηίδα, δέξο πετήλων
αὐτοπέδην ἀσίδηρον ἐρισταφύλοιο κυδοιμοῦ.

μίμνε μοι αὐτόθι, μίμνε δεδεγμένος υἷα Θυώνης,
εἰσόκε νοστήσειε θαλασσαίων ἀπὸ κόλπων.“
τοῖα μὲν ἀμπελόεσσα κορυμβοφόρῳ φάτο φωνῇ
Ἀμβροσίη τανύφυλλος ἐρυκομένοιο Λυκούργου·
καὶ χλοεροῖς δεσμοῖσι κατάσχετος ἄγριος ἀνὴρ
ἀρραγέων ἀτίνακτος ἀλυκτοπέδῃσι πετήλων
ἀμφιπαγὴς ἀλάλαξεν ἀπειλείων Διονύσῳ·
οὐδὲ φυγεῖν σθένος εἶχε, μάτην δ᾽ ἐτίνασσεν ἀνάγκῃ
οὐτιδανοῖς ἑλίκεσσι περίπλοκον ἀνθερεῶνα·
οὐδὲ δι᾽ ἀσφαράγοιο μέση πορθμεύετο φωνὴ
θλιβομένου στεφανηδόν· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι
ἀνέρα * * * * *
αὐχένα μιτρωθέντα μέσον πυκτῆρι κορύμβῳ.
καὶ πέλεκυν δασπλῆτα δορυσσόος ἥρπασεν Ἄρης
παιδὸς ἑοῦ· Βρομίην γὰρ ἐδείδιε λυσσάδα Βάκχην,
μὴ φονίῳ βουπλῆγι δέμας πλήξειε Λυκούργου·
οὐδὲ Δρυαντιάδην χλοερῶν ἀπελύσατο δεσμῶν
καὶ μάλα περ ποθέων, στεροπῇ δ᾽ ὑπόειξε τοκῆος
δοῦπον ἀπειλητῆρα Διὸς βρονταῖον ἀκούων.
καὶ δολιχὴν προθέλυμνον ἐπιπροχυθεῖσα καρήνῳ
ἀνδρὸς ἀμαιμακέτοιο κόμην ὤλοψε Πολυξώ·
γαστέρι δ᾽ ἀντιβίου μανιώδεα χεῖρα βαλοῦσα
ἁπτομένη θώρηκος ἀνέσπασεν ἅρπαγι παλμῷ,
χωομένη δ᾽ ἔρρηξε — μαχήμονες, εἴπατε, Μοῦσαι,
οἷον ἔην τότε θαῦμα δαϊζομένοιο χιτῶνος
θηλυτέροις ὀνύχεσσι, σιδηρείου περ ἐόντος·
καὶ ταναοῖς πλέξασα λύγοις ἑλικώδεα σειρὴν
Κλείτη λυσιέθειρα καὶ ἀμπελόεσσα Γιγαρτὼ
εὐπετάλῳ μάστιγι δέμας φοίνιξε Λυκούργου
αἱμαλέῃ σμώδιγγι χαρασσομένων ἐπὶ νώτων·
Φλοιὼ δ᾽ ὀξυτέρῃσι κατέγραφε ταρσὸν ἀκάνθαις
αἰνομανής· Ἐρίφη δὲ συνέμπορος Εἰραφιώτῃ

δραξαμένη μέσσοιο δασύτριχος ἀνθερεῶνος
ἄνδρα βαλεῖν μενέαινεν ἐπὶ χθονί· μαινομένη δὲ
Βακχείης Φασύλεια κυβερνήτειρα χορείης
δυσμενέος κενεῶνα κατέγραφεν ὀξέι κέντρῳ·
καὶ Θεόπη κεκόρυστο τιθηνήτειρα Λυαίου
ῥινοτόμῳ νάρθηκι· δέμας δ' ἤρασσε Λυκούργου
καὶ Βρομίη Βρομίοιο φερώνυμος· αἷς ἅμα Νύμφη
Κισσηὶς φιλόβοτρυς ἐμάστιεν ἀνέρα κισσῷ.
    καὶ πολέμῳ δρυόεντι βιαζομένοιο Λυκούργου
πῆμα φάνη πάλιν ἄλλο κακώτερον· Ἀρραβίῃ γὰρ
πόντιον Ἐννοσίγαιον ὀρεστιὰς ὥπλισε Ῥείη
σχιζομένων καναχηδὸν ἀκοντιστῆρα θεμέθλων·
καὶ δαπέδου βαθύκολπον ἀπεστυφέλιξεν ὀχῆα
αἰχμάζων τριόδοντι θαλασσομέδων Ἐνοσίχθων,
ἐνδομύχοις ἀνέμοισιν ἱμασσομένων κενεώνων,
γειοτόμοις ἀνέμοισιν, ἐπεὶ νωμήτορι παλμῷ
χάσματα κοιλαίνουσι σεσηρότα φωλάδες αὖραι·
Ἀρραβίης δ' ἀτίνακτος ἐσείετο κόλπος ἀρούρης,
ἀγχινεφῆ δὲ μέλαθρα τινάκτορι λύετο παλμῷ,
καὶ δρύες εἰς χθόνα πῖπτον, ἀρασσόμενος δὲ τριαίνῃ
Νύσιος ἀμφιέλικτος Ἄραψ ὠρχήσατο πυθμήν.
    ὄφρα μὲν ἐννοσίγαιος ὑπὸ χθόνα λάβρος ἀήτης
νερτερίων κευθμῶνα μετερρίζωσεν ἐναύλων,
τόφρα πέλεν κακὸν ἄλλο νεώτερον· ὑλονόμοι γὰρ
θεινόμεναι μάστιγι δρακοντοκόμοιο Μεγαίρης
Νυσιάδες ταυρηδὸν ἐμυκήσαντο γυναῖκες,
114 καὶ σφετέροις τεκέεσσιν ἐπέδραμον, ἀρτιτόκους δὲ
115 υἱέας, οὓς ἐλόχευσαν, ἐμιστύλαντο μαχαίρῃ,
108 σφωιτέρων τεκέων δηλήμονες· ἐσσυμένη δὲ
ἣ μὲν ἀνηκόντιζεν ἐς ἠέρα κοῦρον ἀλήτην
110 ἠερόθεν προκάρηνον ὀλισθήσαντα κονίῃ,
ἣ δὲ φίλον βρέφος εἷλκε, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζοῦ·

ἄλλη παιδοφόνῳ παλάμην φοίνιξε σιδήρῳ
υἱέα δαιτρεύσασα, καὶ ἔπλετο μαινὰς Ἀγαύη.

— — — — — —

ἄλλος ὑποπτήσσων μανιώδεα Πανὸς ἱμάσθλην
εἰς ἐνοπὴν ἄγραυλον Ἄραψ βακχεύετο ποιμήν.
  τοῖα μὲν οἰστρήεντι χόλῳ κυμαίνετο βούτης
δαιτρεύων ἑὰ τέκνα, καὶ υἱέας εἰλαπινάζων
παιδοβόροις γενύεσσι· νοοσφαλέων δὲ βοτήρων
ἄτροφον ἀρσενόπαιδα τόκον τυμβεύσατο γαστήρ.

— — — — — —

Νυμφάων παλάμησι· πολυγνάμπτοις δὲ πετήλοις
ἀμφιπαγὴς πεπέδητο, καὶ οὐ γόνυ κάμψε Λυαίῳ,
οὐ Διὶ χεῖρα τίταινεν ἀλεξήτειραν ἀνάγκης,
οὐ βροντῆς φόβον εἶχεν· ἀπειλήσας δὲ προσώπῳ
χώετο Βασσαρίδεσσιν· ἐπεσσυμένην δὲ καρήνῳ
ἀστεροπὴν ἐνόησε, καὶ οὐχ ὑπόειξε Λυαίῳ.
βάλλετο δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, πολυσπερέων δὲ βολάων
τοσσατίην ἕστηκε μένων ἀντίξοον ὁρμήν,
Ἄρεα μοῦνον ἔχων χραισμήτορα, μοῦνος ἐρίζων
Ζηνί, Ποσειδάωνι, Ῥέῃ, Χθονί, Νηρέι, Βάκχῳ.
καὶ μογέων ἀχάλινον ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
  „ἅψατε πῦρ, φλέξωμεν ὅλον φυτόν, ἐν πυρὶ κείσθω
Βακχικὰ ταῦτα πέτηλα, καὶ αἰθομένας κατὰ πόντου
ἡμερίδας ῥίψωμεν ὑποβρυχίῳ Διονύσῳ,
ἠνορέης Ἀράβων σημήιον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
δεξαμένη κατὰ κῦμα Θέτις πυρίκαυτον ὀπώρην
τέφρην ἀμπελόεσσαν ἀποσβέσσειε θαλάσσῃ.
λύσατε φάσματα ταῦτα καὶ αἰόλα μάγγανα δεσμῶν·
μάγγανα Νηρεΐδων Ποσιδήια ταῦτα δοκεύω·
λύσατε, καὶ ῥοθίοις με πελάσσατε· μαντιπόλῳ γὰρ
Πρωτέι φαρμακόεντι κορύσσομαι· ἅψατε πεύκην,

ὄφρα μολὼν παρὰ πόντον ἐμῷ ποινήτορι δαλῷ
ξεινοδόκον Βρομίοιο καταφλέξω Μελικέρτην."
εἶπεν ἀπειλείων καὶ Νηρέι καὶ Διονύσῳ.
* * * * * *
Ἀρραβίης σχεδὸν ἦλθεν· Ἐνυαλίου δὲ καμόντα
υἱέα δενδρήεντος ἀνεζώγρησε κυδοιμοῦ
Ἄρεος ἄορ ἔχουσα σιδήρεον, ἀμφὶ δὲ Βάκχαις
δαιμονίης γύμνωσε σελασφόρα νῶτα μαχαίρης,
εἰς φόβον αἰθύσσουσα Κυβηλίδα θῆλυν Ἐνυώ·
Ἀμβροσίης δὲ πέτηλα διατμήξασα σιδήρῳ
δεσμοὺς βοτρυόεντας ἀπεσφήκωσε Λυκούργου.
καὶ χθονὸς ἐπρήυνε τινάκτορα Κυανοχαίτην
γνωτὸν ἐὸν καὶ Ζῆνα πόσιν καὶ μητέρα Ῥείην,
ῥυσαμένη Λυκόοργον, ὅπως ἐναρίθμιος εἴη
ἀθανάτοις· Ἄραβες δὲ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν,
ὡς θεόν, υἷα Δρύαντος ἐμειλίξαντο θυηλαῖς,
ἀντὶ Διωνύσοιο μελιρραθάμιγγος ὀπώρης
λύθρον ἐπισπένδοντες ἀβακχεύτῳ Λυκοόργῳ.
καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε γέρων χρόνος ὀψὲ τελέσσαι·
Ζεὺς δὲ πατήρ, ἵνα μή τις ἀγηνορέων βροτὸς ἀνὴρ
ἄλλος ἔχων μίμημα δορυθρασέος Λυκοόργου
μῶμον ἀναστήσειεν ἀμωμήτῳ Διονύσῳ,
αἰνομανῆ Λυκόοργον ἐθήκατο τυφλὸν ἀλήτην,
ἄστεος ἀγνώστοιο παλινδίνητον ὁδίτην,
πομπὸν ἀναγκαίης διζήμενον ἀτραπιτοῖο,
πολλάκις αὐτοκέλευθα ποτιπταίοντα πεδίλοις.
καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοισιν. Ἐρυθραίῳ δ' ἐνὶ πόντῳ
θυγατέρες Νηρῆος ἔσω βαθυκύμονος αὐλῆς
εἰναλίῃ Διόνυσον ἐμειλίξαντο τραπέζῃ·
καὶ Σεμέλης ῥίψασα Διιπετέος φθόνον εὐνῆς
οἰνοφύτῳ λιγὺν ὕμνον ἀνακρούουσα Λυαίῳ

μαῖα Διωνύσοιο μελίζετο ποντιὰς Ἰνώ·
καὶ Βρομίῳ γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων
σύντροφος ἰσοέτηρος ἐῳνοχόει Μελικέρτης.
ὣς ὃ μὲν αὐτόθι μίμνεν ἔσω βαθυκύμονος αὐλῆς
πόντον ἔχων πλατὺν οἶκον, ὑποβρύχιος μετανάστης·
καὶ Θέτιδος βρυόεντι χυθεὶς ἐπεκέκλιτο κόλπῳ·
Καδμείην δ' ἀκόρητος ἑὴν εὔπαιδα τιθήνην
αὐτοκασιγνήτην προσπτύξατο μητέρος Ἰνώ,
καὶ φιλίῳ πήχυνε Παλαίμονα πολλάκι δεσμῷ
σύντροφον ἰσοέτηρον. ἀδουπήτῳ δὲ πεδίλῳ
οὐκέτι πουλυέλικτον ἀνακρούουσα χορείην,
Βάκχου μὴ παρεόντος, ἀνεπτοίητο Μιμαλλὼν
ἴχνια μαστεύουσα θαλασσοπόροιο Λυαίου·
καὶ Σάτυρος φιλόμολπος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπὴν
ξείνῳ πένθεϊ κάμνεν, ὀριπλάγκτοισι δὲ χηλαῖς
ἔτρεχον οἰστρήεντες ἀνὰ δρυμὰ Πᾶνες ἀλῆται,
Πᾶνες, ἐρευνητῆρες ἀκηρύκτου Διονύσου·
Σειληνὸς δ' ἀχόρευτος ἀκηδέα κύμβαλα ῥίψας
κεῖτο κατηφιόων· Κρονίη δ' ἐλελίζετο Νύμφη
Μάκρις ἀπενθήτοιο Διωνύσοιο τιθήνη,
Βακχείης ὁμόδιφρος ἐυκνήμιδος ἀπήνης.
ὣς οἳ μὲν δεδόνηντο κατηφέες· ἀχνυμένοις δὲ
Σκέλμις ἀκυμάντοιο λιπὼν κευθμῶνα θαλάσσης
πατρῴην ἀδίαντον ἑὴν ἤλαυνεν ἀπήνην,
νόστον ἐπερχομένοιο προαγγέλλων Διονύσου.
ὄφρα μὲν ἄμφεπε Βάκχος ἁλίτροφα δεῖπνα τραπέζης,
τόφρα δὲ Καυκασίοιο δι' οὔρεος εἰς πόλιν Ἰνδῶν
οἰνοφύτου Βρομίοιο ποδήνεμος ἵκετο κῆρυξ
ταυροφυής, νόθον εἶδος ἔχων κεραελκέι μορφῇ,
ἀντίτυπον μίμημα Σεληναίῃσι κεραίαις,
αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο περὶ χροῒ δέρμα συνάψας,

αὐχενίῃ κληῗδι καθειμένον ἐξ ἑνὸς ὤμου,
δεξιτεροῦ πλευροῖο κατήορον εἰς πτύχα μηροῦ,
ἀμφοτέρης ἑκάτερθε παρηΐδος οὔατα σείων,
ὡς ὄνος οὐατόεις, λάσιος δέμας· ἐκ μεσάτης δὲ
ἰξύος αὐτοέλικτος ἐσύρετο σύγγονος οὐρή.
ἀμφὶ δέ μιν γελόωντες ἐπέρρεον αἴθοπες Ἰνδοί,
εἰσόκεν ἐγγὺς ἵκανεν, ὅπῃ διδυμόζυγι δίφρῳ
ἕζετο Δηριάδης περιμήκετος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἠλιβάτων στατὸν ἴχνος ἀναστέλλων ἐλεφάντων.
καὶ Σατύρῳ γελόων φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
„οἵους Δηριάδῃ διδυμόχροας ἄνδρας ἰάλλει
ταυροφυὴς Διόνυσος, ἀθύρματα δηιοτῆτος,
ἀλλοφυεῖς, οὐ φῶτας ὅλην βροτοειδέα μορφήν,
θηρῶν εἶδος ἔχοντας, ἐπεὶ διδυμάονι μορφῇ
εἰσὶ νόθοι ταῦροί τε καὶ ἀνέρες· ἀμφότερον γὰρ
καὶ βοὸς εἶδος ἔχουσι καὶ ἀνδρομέοιο προσώπου.“
ἔννεπε, καὶ πολέμοιο προάγγελα σήματα φαίνων
ἀσπίδα ποικιλόνωτον ἀφειδέι τύψε μαχαίρῃ
μεσσοφανῆ περίκυκλον ἐς ὀμφαλόν· ἐκ δὲ βοείης
χαλκὸς ἀρασσομένης ἐπεβόμβεε λοίγιον ἠχώ.
καὶ βλοσυρῷ βασιλῆι τεθηπότα χείλεα λύσας
ἀγγελίην Βρομίοιο ταχύδρομος ἔννεπε κῆρυξ·
„Δηριάδη, σκηπτοῦχε, θεὸς Διόνυσος ἀνώγει
Ἰνδοὺς δεχνυμένους λαθικηδέος οἶνον ὀπώρης
σπένδειν ἀθανάτοισι, δίχα πτολέμων, δίχα μόχθων·
εἰ δέ κε μὴ δέξαιντο, κορύσσεται, εἰσόκε θύρσοις
Βασσαρίδων γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης.
ἀγγελίης ἤκουσας ἀληθέος· εἰπὲ καὶ αὐτὸς
εἰρομένῳ τινὰ μῦθον, ἵν᾽ ἀγγείλω Διονύσῳ.“
ὣς φαμένου σκηπτοῦχος ἀνήρυγε λυσσάδα φωνήν·
„ὢ πόποι, οἷον ἔπος θρασὺς ἔννεπεν ἀνδρόμεος θήρ.
αἰδέομαι κήρυκα μαχήμονι χειρὶ δαμάσσαι,

οὐ δόρυ θοῦρον ἔχοντα καὶ οὐ ψαύοντα βοείης.
ἔκλυον, ὅσσα μόγησε τεὸς πρόμος· ἔκλυε Γάγγης
ἀδρανίην Βρομίοιο καὶ ἠνορέην Λυκοόργου·
οἶδα τεὸν βασιλῆα νόθον θεόν, ὁππότε φεύγων
245 εἰς βυθὸν ὠλίσθησεν ἀλεξικάκοιο θαλάσσης.
220 καὶ πυρόεις σέο Βάκχος ἀκούεται, ὅττι τεκούσης
ἐκ λαγόνων ἀνέτελλε Διοβλήτοιο Θυώνης·
καὶ πυρός ἐστιν ὕδωρ πολὺ φέρτερον· ἢν ἐθελήσῃ,
χεύματι παφλάζοντι πατὴρ ἐμὸς Ἰνδὸς Ὑδάσπης
224 Ζηνὸς ἀποσβέσσειε πυρίπνοον ἆσθμα κεραυνοῦ.
246 ἢν ἐθέλῃς, πόδα κάμψον ὁμούριον εἰς χθόνα Μήδων·
κεῖθι μολὼν ἀγόρευε χοροστασίας Διονύσου.
δείξω Βάκτριον οὖδας, ὅπου θεὸς ἔπλετο Μίθρης,
Ἀσσύριος Φαέθων ἐνὶ Περσίδι· Δηριάδης γὰρ
250 οὐ μάθεν οὐρανίων μακάρων γένος, οὐδὲ γεραίρει
Ἠέλιον καὶ Ζῆνα καὶ εὐφαέων χορὸν ἄστρων.
253 οὐ Κρόνον ἀγκυλόμητιν ἑῶν θοινήτορα παίδων,
Αἰθέρος ἀμήσαντα φυτοσπόρον ὄγμον ἀρότρων,
252 οὐ Κρόνον, οὐ Κρονίδην ἐδάην ὀλετῆρα τοκῆος·
261 οὐ μακάρων ἀλέγω τεκέων Διός· ἀμφότεροι γὰρ
μοῦνοι ἐμοὶ γεγάασι θεοὶ καὶ Γαῖα καὶ Ὕδωρ.
255 ἀγνώσσω σέο δῶρα, καὶ ἣν ὀνόμηνας ὀπώρην·
οὐ δέχομαι ποτὸν ἄλλο μετὰ χρύσειον Ὑδάσπην·
οἶνος ἐμὸς πέλεν ἔγχος, ὁ δ' αὖ πότος ἐστὶ βοείη.
οὐ Σεμέλη με λόχευσε πυριβλήτοις ὑμεναίοις
δεξαμένη θαλάμοις φόνιον φλόγα, χαλκοχίτων δὲ
260 ἡμέας ἠέξησε μόθων ἀκόρητος Ἐνυώ.
263 ταῦτα μολὼν ἀγόρευε φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ·
ἔρρε φυγὼν ἀκίχητος, ἕως ἔτι τόξον ἐρύκω,
265 ἔρρε φυγὼν ἐμὸν ἔγχος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσας
ἡμιτελεῖς σέο θῆρας ἀθωρήκτους τε γυναῖκας
Δηριάδῃ πολέμιζε, καὶ Ἰνδῴην μετὰ νίκην

σύνδρομον αὖ ἐρύσω σε δορικτήτῳ Διονύσῳ.
οὐ μὲν ἐγὼ τελέσω σε διάκτορον· οὐ δύνασαι γὰρ
λάτριον ἔργον ἔχειν οἰκοσσόον· ἀλλά σε μακροῖς
οὔασι ῥιπίζοντα παρ' εἰλαπίνῃσιν ἐάσω."
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμψεν ἀπειλείοντι προσώπῳ·
καὶ πίνακος πτυκτοῖο μέσον κενεῶνα χαράξας
τοῖον ἔπος βραχύμυθος ἐπέγραφε δίζυγι δέλτῳ·
„εἰ δύνασαι, Διόνυσε, κορύσσεο Δηριαδῆι."
τοῖα μὲν εἰσαΐων πάλιν ἔδραμεν ἠχέτα κῆρυξ.
Σειληνοὺς δ' ἐκίχησε γεγηθότας· ἐξανιὼν γὰρ
ἐκ ῥοθίων Διόνυσος ὀρειάσι μίγνυτο Νύμφαις·
καὶ Σάτυροι σκίρτησαν, ἐπωρχήσαντο δὲ Βάκχαι,
γηραλέοις δὲ πόδεσσι Μάρων ἡγήσατο μολπῆς
πῆχυν ἐπικλίνων διδυμάονος αὐχένι Βάκχης
μεσσοφανής, εὔοδμον ἀναβλύζων χύσιν οἴνου·
καὶ μέλος ἀκρήδεμνος ἐπεσμαράγησε Μιμαλλών,
ἴχνιον αἰθύσσουσα * * *
* * * *παλιννόστου Διονύσου.*
καὶ θεὸς ἀμπελόεις προτέρας ἔρριψε μερίμνας,
τερπωλῆς δ' ἐπέβαινεν, ἐπεὶ μάθεν ἔνδοθι πόντου
πάντα Τορωναίοιο παρὰ Πρωτῆος ἀκούων,
ἀξείνων Ἀράβων ἐνοσίχθονα παλμὸν ἀρούρης,
καὶ σφαλερὸν Λυκόοργον ἑῷ ποδὶ τυφλὸν ἀλήτην·
ἔκλυε καὶ νομίης θανατηφόρον οἶστρον ἀνάγκης,
πῶς χορὸς ἀγρονόμων ἐλελίζετο, πῶς ἐνὶ βήσσαις
σφωιτέρας ὠδῖνας ἐδαιτρεύσαντο γυναῖκες·
ἔκλυε δ' αἰθερίων Ὑάδων χορόν, ἔκλυεν αὐτὴν
Ἀμβροσίην μετὰ γαῖαν ἐπαντέλλουσαν Ὀλύμπῳ,
Ἀμβροσίην ἀκάμαντι κορυσσομένην Λυκοόργῳ,
καὶ μόθον εὐόρπηκα καὶ ἀμπελόεσσαν ἐνυώ.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι παλίνδρομος ἤιε κῆρυξ,
ἀσκηθὴς πολύευκτος ἀγαλλομένῳ Διονύσῳ,

ἀφροσύνην ἐνέπων ὑψαύχενα Δηριαδῆος,
δίζυγα δέλτον ἔχων ἐγκύμονα δηιοτῆτος.
οὐ μὲν ἄναξ ἀμέλησεν· ἐς ὑσμίνην δὲ μαχητὰς
θαρσήεις ἐβόησε, προάγγελα Δηριαδῆος
σύμβολα γινώσκων κεχαραγμένα μάρτυρι δέλτῳ.
καὶ καλέσας Ῥαδαμᾶνας ἀλήμονας, οὓς ποτε γαίης
Κρηταίης ἀέκοντας ἀπὸ χθονὸς ἤλασε Μίνως
Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ἐπέφραδε νεύματι Ῥείης
πῆξαι νήια δοῦρα θαλάσσιον εἰς μόθον Ἰνδῶν.
καὶ ταχὺς ἤλασε δίφρον Ἑώιον εἰς κλίμα γαίης
τεύχεσιν ἀστράπτων, ἅτε Φωσφόρος· ἀμφὶ δὲ πέτρην
Καυκασίην λοφόεντα διαστείχων κενεῶνα
Ἠῴης παράμειβε φεραυγέα πέζαν ἀρούρης,
Ἠελίου βαλβῖδα μεσημβρίζουσαν ὁδεύων.
ὄφρα μὲν εὐθύρσοιο μάχης ἠκούετο φωνὴ
καὶ στρατὸς ἀγχικέλευθος ὀρεσσινόμου Διονύσου,
τόφρα δὲ Δηριάδης πυκινὸν λόχον ἵδρυεν Ἰνδῶν,
γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἑὸν στρατὸν ἄζυγα πέμπων,
πᾶσαν ἐπιτρέψας δολομήχανον ἐλπίδα χάρμης
Ἄρεϊ χαλκοχίτωνι· καὶ ἔπλεεν ὑψόθι νηῶν
λαὸς ἐρετμώσας πεπερημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην.
καὶ στρατιαῖς διδύμῃσι μερίζετο φύλοπις Ἰνδῶν
ἀμφοτέρην παρὰ πέζαν ἀκοντοφόρου ποταμοῖο,
Θουρεὺς μὲν Ζεφύροιο παρὰ σφυρά, Δηριάδης δὲ
ἀντιπόρου σχεδὸν ἦλθε παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὔρου.
ἦν δέ τις αὐτόθι χῶρος ἐύσκιος, ὁππόθι πυκνοῖς
ἔρνεσι παντοίοισιν ἐμιτρώθη ῥάχις ὕλης
εὐρυτενής, καὶ κοῖλον ἔην σπέος· ἱπτάμενος δὲ
οὔ ποτε δένδρεα κεῖνα κατέγραφεν ἰὸς ἀλήτης,
εἴ τις ὀιστεύσειε, καὶ οὔ ποτε μεσσόθι θάμνων
ἠέλιος πεφόρητο κατάσσυτος ὀξέι πυρσῷ
ἐνδομύχοις ἀκτῖσιν ὁμόπλοκα φύλλα χαράξας,

οὐ χύσις ἠερόφοιτος ἐδύσατο δάσκιον ὕλην
ἐκ Διὸς ὑετίοιο, μόγις δέ οἱ ὕδατος ὁλκῷ
ὑψιφανὴς Διὸς ὄμβρος ἐπέβρεχεν ἄκρα πετήλων.
κεῖθι τανυπρέμνοισιν ἐν ἄλσεσι φώριος ἄρης
ἠλιβάτων χλοεροῖσι φυτῶν κεκάλυπτο κορύμβοις,
ἀπροϊδὴς ἀτίνακτος, ἐνὶ δρυόεντι δὲ κόλπῳ
εἶχεν ἀδουπήτων πεφυλαγμένον ἴθμα πεδίλων,
οὐδὲ διαξαίνων κρυφίῳ ποδὶ φυλλάδα λόχμην,
οὐ ποδὸς ὀκλάζοντος ἔχων ψόφον, οὐ λάλον ἠχὼ
χείλεϊ βαμβαίνοντι, καὶ οὐ χλόον ἀμφὶ προσώπου·
ἀλλὰ νόον θρασὺν εἶχε καὶ ἔμπεδον, ἐν δὲ χαμεύναις
μετρητὸν βλεφάροισιν ἐνόπλιον ὕπνον ἰαύων
* * * * * *
δέγμενος ἐρχομένης στρατιῆς εὔρυθμον ἐνυώ.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΒ.

Δεύτερον εἰκοστὸν Βρομίου μόθον ἔργα τε μέλπει,
Αἰακὸς ὅσσα τέλεσσε καὶ ἐν πεδίῳ καὶ Ὑδάσπῃ.

39 *Καὶ τότε παιπαλόεντα κατ' ἄγκεα Πᾶνες ἀλῆται*
40 *δύσβατα λεπταλέοισι διέτρεχον οὔρεα χηλαῖς*
φρικτά, τὰ μὴ θρασὺς ὄρνις ἐν ἠέρι κοῦφος ὁδίτης,
ὑψιπόρων πτερύγων διεμέτρεε δίζυγι παλμῷ.
1 *ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυκροκάλου ποταμοῖο*
Βάκχου πεζὸς ὅμιλος, ὅπῃ βαθυδίνεϊ κόλπῳ
πλωτὸν ὕδωρ, ἅτε Νεῖλος, ἐρεύγεται Ἰνδὸς Ὑδάσπης,
δὴ τότε Βασσαρίδων ἐμελίζετο θῆλυς ἀοιδὴ
5 (6) *Νυκτελίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούουσα Λυαίῳ,*
(5) *καὶ λασίων Σατύρων χορὸς ἔβρεμε μύστιδι φωνῇ·*
γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσεν, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι,
Νηιάδες δ' ὀλόλυξαν, ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ Νύμφαι
σιγαλέοις ἑλικηδὸν ἐδινήσαντο ῥεέθροις
10 *καὶ Σικελῆς ἐλίγαινον ὁμόζυγα ῥυθμὸν ἀοιδῆς,*
οἷον ἀνεκρούοντο μελιγλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
ὑμνοπόλοι Σειρῆνες· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχμη,
καὶ μέλος ἐφθέγξαντο σοφαὶ δρύες εἴκελον αὐλῷ,
Ἀδρυάδες δ' ἀλάλαζον, ἐπ' εὐπετάλοιο δὲ Νύμφη
15 *ἡμιφανὴς ἤειδεν ὑπερκύψασα κορύμβου.*
χιονέῳ δὲ γάλακτι χυτὴ λευκαίνετο πηγή,
ὑδρηλή περ ἐοῦσα, χαραδραίῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ

Νηιάδες λούσαντο γαλαξαίοισι ῥεέθροις,
καὶ γάλα λευκὸν ἔπινον· ἐρευθιόωντι δὲ μαζῷ
οἶνον ἐρευγομένη κραναὴ πορφύρετο πέτρη,
γλεῦκος ἀμοσχεύτοιο διαβλύζουσα κολώνης
ἡδυπότοις λιβάδεσσι· καὶ αὐτοχύτων ἀπὸ δένδρων
λαρὰ μελιρραθάμιγγος ἐλείβετο δῶρα μελίσσης,
σίμβλων οὐ χατέοντα· καὶ αὐτοτόκων ἐπὶ θάμνων
ἔγχνοον ὀξυέθειρος ἀνέδραμε μῆλον ἀκάνθης·
αὐτομάτου δὲ χυθέντος ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἐλαίου
ἰκμάσιν ἀθλιβέεσσιν ἐλούετο δένδρον Ἀθήνης.
καὶ κύνας ὀρχηστῆρας ἐπηχύνοντο λαγωοί·
μηκεδανοὶ δὲ δράκοντες ἐβακχεύοντο χορείῃ
ἴχνια λιχμώοντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου,
αὐχένα δοχμώσαντες, ἀνήρυγε δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
μειλίχιον σύριγμα γεγηθότος ἀνθερεῶνος·
τερπομένου δὲ δράκοντος ἔην τότε ῥυθμὸς ἐχέφρων,
καὶ δολιχῆς ἐλέλικτο περίπλοκος ὁλκὸς ἀκάνθης
ποσσὶν ἀδειμάντοισι περισκαίρων Διονύσου·
Ἰνδῴην δ' ἑλικηδὸν ἐπισκαίροντες ἐρίπνην
τίγριδες ἐψιόωντο· πολὺς δέ τις ἔνδοθι λόχμης
ἑσμὸς ἀνεσκίρτησεν ὀρεσσινόμων ἐλεφάντων·
καὶ δονέων πλοκαμῖδα παρήορον ἀνθερεῶνος
σύννομος ἀντεχόρευε λέων βητάρμονι κάπρῳ·
* * * * * *
καὶ χλωροῖς μελέεσσι παρήορον ὄρθιον οὐρὴν
ἐκταδὸν αἰθύσσοντες· ὁμοζήλῳ δὲ χορείῃ
πόρδαλις ὑψιπότητος ἐπέτρεχε σύνδρομος ἄρκτῳ.
καὶ βαλίων σκυλάκων ἀνεσείρασεν Ἄρτεμις ὁρμήν,
μειλιχίης ὁρόωσα χοροίτυπον ἅλμα λεαίνης·
αἰδομένη δ' εὔκυκλον ἑὴν ἀνελύσατο νευρήν,
τερπομένους μὴ θῆρας ὀιστεύσειε βελέμνοις.
ἀνδρομέης δ' ὄρνιθες ἀνέκλαγον εἰκόνα φωνῆς

μιμηλὴν ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντες ἰωήν,
νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζοντες ἀγῶνος.
καί τις ἐσαθρήσας ἑτερότροπα θαύματα Βάκχου
ὄμμα βαλὼν πυκινοῖο δι᾽ ἀκροτάτοιο κορύμβου,
φύλλα περιστείλας θηήτορα κύκλον ὀπωπῆς
τόσσον ἰδεῖν μεθέηκεν, ὅσον περιδέρκεται ἀνὴρ
ὄμμασι ποιητοῖσι διοπτεύων τρυφαλείης,
ἢ ὁπότε τραγικοῖο χοροῦ δεδαημένος ἀνὴρ
φρικτὸν ἔχων μύκημα τανυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν
ἐνδόμυχον τυκτοῖο δι᾽ ὄμματος ὄμμα τιταίνει,
ψευδαλέον βροτέοιο φέρων ἴνδαλμα προσώπου·
ὣς ὅγε θαύματα πάντα λαθὼν ὑπὸ δάσκιον ὕλην
ἀπροϊδὴς ἐδόκευεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ·
ἀντιβίοις δ᾽ ἤγγειλε· φόβῳ δ᾽ ἐλελίζετο Θουρεὺς
μεμφόμενος Μορρῆι καὶ ἄφρονι Δηριαδῆι.
ἔτρεμε δ᾽ Ἰνδὸς ὅμιλος, ἀφειδήσας δὲ κυδοιμοῦ
χάλκεα ταρβαλέων ἀπεσείσατο τεύχεα χειρῶν,
δένδρεα παπταίνων δεδονημένα θυιάδι ῥιπῇ.
καί νύ κεν Ἰνδὸς ὅμιλος ἑλὼν ἀπὸ γείτονος ὄχθης
μάρτυρον ἱκεσίης γλαυκόχροα θαλλὸν ἐλαίης
αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ἀδηρίτῳ Διονύσῳ·
ἀλλὰ μεταλλάξασα δέμας πολυμήχανος Ἥρη
δυσμενέας θάρσυνε καὶ ἥπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν,
78 οἷά τε φαρμακτῆρος ἀφαρμάκτου ποταμοῖο
76 Θεσσαλίδων μάγον ὕμνον ἐφαψαμένου Διονύσου,
καὶ Κίρκης κυκεῶνα θεοκλήτους τ᾽ ἐπαοιδάς·
79 καὶ πίθεν ἀντιβίους ταχυπειθέας· εἶπε δ᾽ ἑκάστῳ,
μή ποτέ τις σφάλλοιτο κατάσχετος αἴθοπι δίψῃ
κλεψινόου ποταμοῖο πιεῖν δεδολωμένον ὕδωρ.
καί νύ κεν ἀφράστοιο διαθρώσκοντες ἐναύλου
δαινυμέναις στρατιῇσιν ἐπέχραον αἴθοπες Ἰνδοί·
ἀλλά τις ἠνεμόεντος ὕπε κύψασα κορύμβου

ἐκ λασίου κενεῶνος Ἁμαδρυὰς ἄνθορε Νύμφη·
χειρὶ δὲ θύρσον ἔχουσα φυὴν ἰνδάλλετο Βάκχη,
μιμηλὴν δρυόεντι πυκαζομένη τρίχα κισσῷ·
δυσμενέων δ' ἐνέπουσα δόλον σημάντορι σιγῇ
οὔασι βοτρυόεντος ἐπεψιθύριζε Λυαίου·
„ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν,
σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει·
Βασσαρὶς οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου,
μοῦνον ἐμὴ παλάμη ψευδήμονα θύρσον ἀείρει·
οὐ πέλον ἐκ Φρυγίης σέο πατρίδος, οὐ χθόνα Λυδῶν
ναιετάω παρὰ χεῦμα ῥυηφενέος ποταμοῖο·
εἰμὶ δὲ καλλιπέτηλος Ἀμαδρυάς, ἧχι μαχηταὶ
δυσμενέες λοχόωσιν, ἀφειδήσασα δὲ πάτρης
ῥύσομαι ἐκ θανάτοιο τεὸν στρατόν· ὑμετέροις γὰρ
πιστὰ φέρω Σατύροισι καὶ Ἰνδῴη περ ἐοῦσα,
ἀντὶ δὲ Δηριαδῆος ὁμοφρονέω Διονύσῳ·
σοὶ γὰρ ὀφειλομένην ὀπάσω χάριν, ὅττι ῥεέθρων
ὑγροτόκους ὠδῖνας, ὅτι δρύας αἰὲν ἀέξει
ὀμβρηρῇ ῥαθάμιγγι πατὴρ μέγας ὑέτιος Ζεύς.
δός μοι σεῖο πέτηλα, καὶ ἐνθάδε ταῦτα φυτεύσω,
δός μοι σεῖο κόρυμβα, τάπερ λύουσι μερίμνας.
ἀλλά, φίλος, μὴ σπεῦδε ῥόον ποταμοῖο περῆσαι,
μή σοι ἐπιβρίσωσιν ἐν ὕδασι γείτονες Ἰνδοί·
εἰς δρύας ὄμμα τίταινε καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
ἀπροΐδῆ σκοπίαζε καλυπτομένων λόχον ἀνδρῶν.
ἀλλὰ τί σοι ῥέξουσιν ἀνάλκιδες ἔνδοθι λόχμης;
δυσμενέες ζώουσιν, ἕως ἔτι θύρσον ἐρύκεις.
σιγῇ ἐφ' ἡμείων, μὴ δήιος ἐγγὺς ἀκούσῃ,
μὴ κρυφίοις Ἰνδοῖσιν ἐπαγγείλειεν Ὑδάσπης.“
ὣς φαμένη παλίνορσος Ἁμαδρυὰς ᾤχετο Νύμφη,
ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα, μεταλλάξασα δὲ μορφὴν
ἰσοφυὴς ὄρνιθι διέτρεχε φυλλάδος ὕλης,

ἥλικος ἀίσσουσα κατὰ δρυός. αὐτὰρ ὁ σιγῇ
μίσγετο Βασσαρίδεσσιν, Ἁμαδρυάδος δὲ θεαίνης
εἶπεν ἑοῖς προμάχοισιν ἐς οὔατα μῦθον ἑκάστῳ
νεύμασι δενδίλλων, νοερῇ δ' ἐκέλευε σιωπῇ
τεύχεσι θωρηχθέντας ἀνὰ στίχας εἰλαπινάζειν,
καὶ κρυφίων ἀγόρευε δολορραφέων λόχον Ἰνδῶν,
μή σφιν ἐπιβρίσωσιν ἀθωρήκτοισι μαχηταί,
εἰσέτι δαινυμένοισιν ἀνὰ στρατόν· οἳ δὲ Λυαίῳ
κεκλομένῳ πείθοντο, καὶ εἰς μόθον ἦσαν ἑτοῖμοι
σιγαλέον παρὰ δεῖπνον ἀκοντοφόροιο τραπέζης.
146 τεύχεσι δ' ἀφνειοῖσι κορύσσετο Λύδιος ἀνήρ,
χρυσοφαῆ Λυκίοιο τύπον Γλαύκοιο κομίζων,
κηρύσσων ἑὸν οὖδας, ὅπῃ Πακτωλίδος ὄχθης
φαιδρὸς ἐρευθομένης ἀμαρύσσεται ὄλβος ἐέρσης,
καὶ ῥοδέαις ἤστραψε βολαῖς ἀντώπιον Ἠοῦς,
σείων ξανθὰ μέτωπα ῥυηφενέος τρυφαλείης
Λυδὸς ἀνὴρ ἀρίδηλος, ἀπὸ στέρνων δὲ φορῆος
μαρμαρυγὴ σελάγιζεν ἐρευθομένοιο χιτῶνος·
καὶ κυνέην στίλβουσαν ἐπὶ κροτάφοισι τινάσσων
ἐξ Ἀλύβης πρόμος ἄλλος ἀριστεύων Διονύσῳ
πάτριον ὄλβον ἔφαινεν, ἀπ' εὐφαέος δὲ καρήνου
ἀργυρέης πήληκος ἐλάμπετο μάρμαρος αἴγλη,
158 χιονέης σέλας ἶσον ἀκοντίζουσα Σελήνης.
127 καὶ ταχινὸν μετὰ δόρπον ἐπέρρεον ἀσπιδιῶται
γείτονος ἐκ ποταμοῖο πιεῖν ἐπιδόρπιον ὕδωρ,
νεύμασι θεσπεσίοισι περισσονόου Διονύσου,
μὴ στρατὸν εὐνήσειε μέθη καὶ κῶμα καὶ ὄρφνη.
καὶ στρατὸς ἔνθα καὶ ἔνθα φιλοπτολέμῳ πέσεν εὐνῇ,
βαιὸν ἐνυαλίης ὑπὲρ ἀσπίδος ὕπνον ἰαύων.
Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεντα μετατρέψας νόον Ἰνδῶν
ἑσπερίην ἀνέκοψε μάχην μυκήτορι βόμβῳ,
ὄμβρου παννυχίοιο χέων ἀπερείσιον ἠχώ.

ἀλλ᾽ ὅτε χιονόπεζα χαραξαμένη ζόφον Ἠὼς
ὄρθρον ἐρευγομένη δροσερῇ πορφύρετο πέτρῃ,
ἄκρον ὑπερκύψαντες ἐγερσιμόθου σκέπας ὕλης
δυσμενέες προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δὲ Θουρεὺς
Ἰνδῴου πολέμοιο πέλωρ πρόμος, εἴκελος ὁρμὴν
ἠλιβάτῳ Τυφῶνι καταΐσσοντι κεραυνοῦ.
καὶ στρατιαὶ πινυτοῖο δολόφρονι νεύματι Βάκχου
ψευδαλέον φόβον εἶχον ἀταρβέες, ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
αὐτόματοι χάζοντο θελήμονες, εἰσόκεν Ἰνδοὶ
εἰς πεδίον προχέοντο λελοιπότες ἔνδια λόχμης.
226 οὐ μοῦνοι τότε φῶτες ἐπέβρεμον· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἵπποι χαλκοχίτωνες ἐπεσμαράγησαν ἐνυώ,
ἄρεα σαλπίζοντες ἐνυαλίῳ χρεμετισμῷ.
κούρη δ᾽ ὑστερόφωνος ὀρεσσαύλων ἀπὸ λαιμῶν
πετραίοις στομάτεσσιν ἀμειβομένη κτύπον αὐτῶν
μιμηλὴ χρεμέτιζε μέλος πολεμήιον Ἠχώ.
218 καὶ τότε τις προμάχοιο περὶ στόμα χαλκὸν ἐλάσσας
δεξιτερὴν δασπλῆτι γενειάδα τύψε μαχαίρῃ·
καί τις ἐπ᾽ ἀντιβίοισιν ἐν ἠέρι βόμβον ἰάλλων
εἰς σκοπὸν ὑψικέλευθον ἐπέμπετο λᾶας ἀλήτης,
καὶ λίθος ἠερόφοιτος ἐπεσμαράγησε καρήνῳ,
καὶ λόφον εὐπήληκος ἀπεστυφέλιξεν ἐθείρης,
αὐχενίου δεσμοῖο παρ᾽ ἀνθερεῶνα λυθέντος·
τῆς δὲ κυλινδομένης κεφαλὴ γυμνοῦτο φορῆος.
243 ἄλλου βαλλομένοιο τανυγλώχινι σιδήρῳ
λευκὸς ἀκοντιστῆρι χιτὼν ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
ἄλλου μαρναμένοιο τιταινομένων ἀπὸ τόξων
αἱμοβαφὴς πτερόεντι χαράσσετο μηρὸς ὀιστῷ.
232 καὶ πολὺς ἀρτιδάικτος ἐλίσσετο νεκρὸς ἀρούραις
θερμὸν ἀποπτύων ῥόον αἵματος· ὀλλυμένων δὲ
οἳ μὲν ἐπὶ πλευροῖσιν ἐπηώρηντο θανόντες,

235 ὃς δὲ τυπεὶς κεκύλιστο χαρασσομένου κενεῶνος,
ἄλλος ὑπὲρ δαπέδοιο χυτῇ τετάνυστο κονίῃ,
ἄλλος ἐπεστήρικτο παρ' ὀμφαλόν, ὃς δ' ἐπὶ γαίῃ
ἀνέρος ἀσπαίροντος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ,
ὃς δὲ πεσὼν ἰάχησε τετυμμένος ἀνθερεῶνα,
240 καὶ πόδας ἀμφελέλιξεν ἔχων ὀρχηθμὸν ὀλέθρου·
πρηνὴς δ' ἄλλος ἔκειτο, καὶ ὡς κοτέων ὀλετῆρι
εὐρυχανὴς ἔσφιγξε μεμηνότι γαῖαν ὀδόντι.
168 κυανέην δ' Οἴαγρος ἀνεστυφέλιξεν ἐνυὼ
ἀμώων ἀκόρητος ἐπασσυτέρων στίχας ἀνδρῶν,
170 ἔγχεϊ Βιστονίῳ κορυθαιόλα λήια τέμνων.
ὡς δ' ὅτε τις προχέων ποταμὸς δυσπέμφελον ὁρμὴν
ἄστατος ἐκ σκοπέλοιο χαραδρήεντι ῥεέθρῳ
ἔρχεται εἰς πεδίον πεφορημένος, οὐδέ μιν αὐταὶ
ἕρκεσιν ἀρραγέεσσιν ἀναστέλλουσιν ἀλωαὶ
175 λαϊνέης μέσα νῶτα διαξύοντα γεφύρης·
πολλὴ μὲν κεκύλιστο πίτυς, πολλὴ δὲ πεσοῦσα
ὑψιφανὴς προθέλυμνος ἐσύρετο χεύματι πεύκη·
ὣς ὅγε δυσμενέων στρατὸν ἄμφεπεν, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
πεζὸν ἐπιστροφάδην ὀλέκων Σιθωνίδι λόγχῃ
212 κραιπνός, ἀερσιλόφοιο καθημένος ὑψόθεν ἵππου.
180 καί μιν ἐκυκλώσαντο, καὶ ἣν καλέουσι μαχηταὶ
μιμηλὴν σακέεσσιν ἐπυργώσαντο χελώνην·
ἔγχεϊ μὲν στατὸν ἔγχος ἐρείδετο, κεκλιμένη δὲ
ἀσπὶς ἔην προθέλυμνος ἀμοιβαδὶς ἀσπίδι γείτων
στεινομένη, καὶ ἔνευε λόφῳ λόφος, ἀγχιφανὴς δὲ
185 ἀνδρὸς ἀνὴρ ἔψαυεν· ἐγειρομένης δὲ κονίης
ἱππείοις ὀνύχεσσιν ἐλευκαίνοντο μαχηταί.
207 αὐτὰρ ὃ λυσσήεντι μόθου δεδονημένος οἴστρῳ
ἐγχείην ἐλέλιξε μετήλυδα κυκλάδι τέχνῃ
ἢ πλευρῆς ἑκάτερθεν ἢ αὐχένος ἢ σχεδὸν ὤμου·

110 σείων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παλίνδίνητον ἀκωκὴν
στεινομένης μέσα νῶτα διέτμαγε δηιοτῆτος.
113 ὡς δ' ὅτε ῥιγαλέου σκιερὴν μετὰ χείματος ὥρην
φαίνεται ἀσκεπέων νεφέων γυμνούμενος ἀήρ,
115 φέγγεος εἰαρινοῖο δεδεγμένος αἴθριον αἴγλην·
ὣς ὅγε βακχεύων πυκινὰς στίχας ἄτρομος ἀνὴρ
Ἰνδῶν σχιζομένων μεσάτην γυμνώσατο χάρμην.
187 Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον Ἄιδι πέμπων
Βιστονίης Οἴαγρος ἀπέθρισεν ἀστὸς ἀρούρης,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἑῆς ἀλόχοιο τελέσσας
190 ἔργα φατιζομένης ἐπιδευέα Καλλιοπείης;
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο θοῷ δορί, τὸν δὲ δαΐζων
ἄορι κωπήεντι κατ' αὐχένος, αἰνομανῆ δὲ
δήιον ἄλλον ἔνυξε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ φονίης δὲ
ὠτειλῆς ἑὸν ἔγχος ἀνείρυσεν, ἑλκομένῳ δὲ
195 σπλάγχνα δαφοινήεντι συνέσπασε θερμὰ σιδήρῳ·
ἄλλου μαρναμένοιο κατέδραμε φάσγανον ἕλκων,
205 ἄορι δ' ἀσπίδα τύψεν, ἀρασσομένης δὲ σιδήρῳ
ἀρραγέος βόμβησε μεσόμφαλα νῶτα βοείης,
197 ἄορι δ' εὐθήκτῳ παλάμην τάμεν, ἣ δὲ πεσοῦσα
αἱμοβαφὴς ἤσπαιρεν ἐπὶ χθονὸς ἁλλομένη χείρ·
καὶ παλάμη τέτμητο καὶ οὐ μεθέηκε βοείην
200 ἄκρα περισφίγγουσα κονιομένου τελαμῶνος·
ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀναΐξασα θανόντος
συμπλεκέος ποθέεσκεν ἐθήμονα σώματος ἥβην.
ἄλλον ἀπηλοίησεν ἀφειδέι δουρὶ πατάξας,
θηγαλέῃ γλωχῖνι βραχίονος ἄκρα τορήσας.
320 κυκλώσας δ' ἑὰ τόξα, καὶ ἁπλώσας ἐπὶ νευρὴν
ὄρθιον ἀκροτάτου τετανυσμένον ἄχρι σιδήρου
εἰς σκοπὸν εἷλκε βέλεμνον· ἀριστοτόκῳ δ' ἑῷ νύμφῃ
νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐπέτρεπε Καλλιοπείῃ.

ἐννέα μὲν προέηκε τανυγλώχινας ὀιστούς·
ἐννέα δ' ἄνδρας ἔπεφνεν· ἔην δέ τις ἶσος ἀριθμὸς
πεμπομένοις βελέεσσι καὶ ὀλλυμένοισι μαχηταῖς·
ὧν ὃ μὲν ἄκρα μέτωπα διέσχισεν ἰὸς ἀλήτης,
ὃς δὲ δασυστέρνοιο κατέγραφεν ἄντυγα μαζοῦ,
ἄλλος ὑπὲρ λαγόνων, ἕτερος δ' ἐπὶ νηδύι πίπτων
μεσσατίῃ πεφόρητο χαρασσομένου κενεῶνος,
ὃς δὲ διὰ πλευροῖο διέδραμεν, ὃς δὲ φυγόντος
ὀρθὸς ἀελλήεντι θορὼν ἐνεπήγνυτο ταρσῷ,
καὶ χθονίῳ σφήκωσεν ὁμόζευκτον πόδα δεσμῷ.
ἠνεμόεν δὲ βέλεμνον ἀεὶ ῥέεν· ἐκ δὲ φαρέτρης
ἄλλου πεμπομένοιο κατέδραμεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
ἠερίῃ στροφάλιγγι κατάσσυτος ὄμβρος ὀιστῶν.
ὡς δ' ὅτε χαλκεύων τις ἐπ' ἄκμονι χαλκὸν ἐλαύνων
ἀκαμάτῳ ῥαιστῆρι πυρίβρομον ἦχον ἰάλλει,
τύπτων γείτονα μύδρον, ἀποθρώσκουσι δὲ πολλοὶ
ἁλλόμενοι σπινθῆρες ἀρασσομένοιο σιδήρου
ἠέρα θερμαίνοντες, ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
ὃς μὲν ἔην προκέλευθος, ὃ δὲ σχεδόν, ἄλλος ὀρούσας
ἄλλον ἔτι θρώσκοντα κιχάνεται αἴθοπι παλμῷ·
ὣς ὅγε τοξεύων στρατιὴν ἀντώπιον Ἰνδῶν
μαρναμένων ἐκέδασσεν ἀλωφήτων ἀπὸ τόξων,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον ἐπασσυτέροισι βελέμνοις.
μεσσατίης δὲ φάλαγγος ἀλευαμένης νέφος ἰῶν
χῶρος ἐγυμνώθη, κεραῆς ἴνδαλμα Σελήνης,
ἀμφιφαὴς ὅτε βαιὸν ἀποστίλβουσα κεραίης
ἄκρα διαπλήσασα δύω νεοφεγγέος αἴγλης
κεκλιμέναις ἀκτῖσι μέσον κύκλοιο χαράσσει,
δίζυγι κεκριμένῳ μαλακῷ πυρί· μεσσατίης δὲ
γυμνὰ χαρασσομένης ἔτι φαίνετο κύκλα Σελήνης.
159 καὶ θεὸς ἀστήρικτος ὅλους ἐφόβησε μαχητὰς

δυσμενέων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐ δόρυ πάλλων,
ἀλλὰ μέσος προμάχων πεφορημένος εἴκελος αὔραις
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο κέρας κυκλώσατο χάρμης
θύρσον ἀκοντίζων δολιχόσκιον, ἄνθεϊ γαίης,
ἔγχεϊ κισσήεντι διασχίζων νέφος Ἰνδῶν.
οὐδέ μιν ὑψικάρηνος ὁ τηλίκος ἤλασε Θουρεύς,
οὐ στρατός, οὐ πρόμος ἄλλος· ἐπ' ἀλλήλοις δὲ χυθέντες
εἴκαθον ἔνθα καὶ ἔνθα διεσσυμένῳ Διονύσῳ.
247 καί τις ἑὴν σάλπιγγα μάτην περὶ χεῖλος ἐρείσας
ἐχθρὸς ἀνὴρ κελάδησεν ἐγερσιμόθου μέλος ἠχοῦς,
ὀκναλέον φύξηλιν ἑὸν στρατὸν εἰς μόθον ἕλκων.
οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἰνδοί·
θαρσαλέοι δ' ἥψαντο παλιννόστοιο κυδοιμοῦ,
αἰδόμενοι βασιλῆι φανήμεναι ἔκτοθι νίκης.
καὶ πολέες στεφανηδὸν ἀπόσσυτον εἰν ἑνὶ χώρῳ
Αἰακὸν εὐθώρηκες ἐκυκλώσαντο μαχηταί.
αὐτὰρ ὃ μέσσος ἔην βεβιημένος, οὐ τρυφαλείῃ,
οὐ πίσυνος σακέεσσι, καὶ οὐ θώρηκι κυδοιμοῦ·
ἀλλά ἑ πατρῴοις πεπυκασμένον ἀντὶ σιδήρου
ἀρρήκτοις νεφέεσσιν ὅλον πύργωσεν Ἀθήνη,
οἷς πάρος ἀβρέκτοιο κατέσβεσεν αὐχμὸν ἀρούρης
διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ
Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος, ἀμαλλοτόκοιο δὲ γαίης
αὔλακες εὐώδινες ἐνυμφεύθησαν ἀρότρῳ·
καὶ μέσος ἀντιβίων κυκλούμενος ἔνθεος ἀνὴρ
τοὺς μὲν ἀπηλοίησε θοῷ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ,
τοὺς δὲ λίθοις κραναοῖσι· πέδον δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
Ἰνδῶν κτεινομένων, καὶ ἀκαμπέος ἀνέρος αἰχμῇ
κεῖτο πολυσπερέων νεκύων χύσις, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ἡμιθανὴς ἤσπαιρεν, ὃ δὲ χθόνα ποσσὶν ἀράσσων

ὕπτιος αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ·
καὶ δαπέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ
κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ λαιμοῦ
ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνετο λύθρῳ·
καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων
Γαῖα κελαινιόωσα κατάρρυτος αἵματος ὁλκῷ
υἱέας οἰκτείρουσα χαραδραίῃ φάτο φωνῇ·
„υἱὲ Διὸς ζείδωρε μιαιφόνε — καὶ γὰρ ἀνάσσεις
ὄμβρου καρποτόκοιο καὶ αἰμαλέου νιφετοῖο —,
ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας ἀλωὴν
Ἑλλάδος, Ἰνδῴην δὲ κατέκλυσας αὔλακα λύθρῳ,
ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγρονόμοις μὲν
σὸς νιφετὸς στάχυν εὗρε, σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἰνδῶν
ἀνέρας ἀμώων ἅτε λήιον· ἀμφότερον δὲ
ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νίφεις.“
τοῖα μὲν ἔννεπε Γαῖα φερέσβιος. ἀλλὰ Κρονίων
οὐρανόθεν κελάδησε, καὶ Αἰακὸν εἰς φόνον Ἰνδῶν
βρονταίοις πατάγοισι Διὸς προκαλίζετο σάλπιγξ.
καί τις ἐν ἀντιβίοισιν ἐς Αἰακὸν ὄμμα τανύσσας
πέμπε βέλος, καὶ βαιόν, ὅσον χροὸς ἄκρον ἀμύξαι,
μηρὸν ἐπιγράψαντα παρέτραπεν ἰὸν Ἀθήνη.
μάρνατο δ' εἰσέτι μᾶλλον ἀνώδυνος εἰς μέσον Ἰνδῶν
Αἰακὸς ἀστήρικτος, ἐπεὶ βέλος ἥπτετο μηροῦ,
λεπτὸς ὄνυξ ἅτε παιδός, ὅτε χροὸς ἄκρα χαράξῃ.
καί τις ἀνὴρ ἀκίχητος ἐχάζετο πεζὸς ὁδίτης
ἴχνεσιν ὠκυτέροισι, καὶ ἤθελε γείτονα λόχμην
δύμεναι, ἧχι πάροιθεν ἐκεύθετο· τὸν δὲ διώκων
εἰς δρόμον ἡνιόχευε ποδήνεμον ἵππον Ἐρεχθεύς·
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἔμαρψεν, ὅσον προμάχοιο βαλόντος
ἔγχεος ἱπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὁρμή,
καὶ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν ἀντίξοος ἔστη

πεζὸς ἀνήρ, ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὃ κάμψας
ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερὸν ἴχνος ἀρούρῃ
λοξὸς ἐπὶ πλευροῖσιν, ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ
ἴχνιον ἠέρταζε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων
δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ,
Ἰνδικὸν ἑπταβόειον ἔχων σάκος εἰκόνα πύργου,
γυμνὸν ἔχων ξίφος ὀξύ· προϊσχόμενος δὲ προσώπου
ἀσπίδα χαλκεόνωτον ὑπέδρακεν Ἰνδὸς ἀγήνωρ,
ἢ θανέειν ἢ φῶτα βαλεῖν ἢ πῶλον ἐλάσσαι
ἄορι τολμήεντι· καὶ ὀμφαλόεντι σιδήρῳ
δόχμιος ἀντικέλευθον ἀνακρούσας γένυν ἵππου
πεζὸς ἐὼν ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα·
καί νύ κεν εἰς χθόνα ῥῖψεν ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης·
ἀλλά μιν ἔγχεϊ νύξε παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεύς,
καὶ φονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ὀξέι χαλκῷ
εἰς πέδον ἠκόντιζεν· ὃ δὲ στροφάδεσσιν ἐρωαῖς
ἠερόθεν προκάρηνος ἐπωλίσθησε κονίῃ
κρᾶτα κυβιστητῆρα φέρων βητάρμονι παλμῷ·
τὸν δὲ λιπὼν σπαίροντα, μετατρέψας δρόμον ἵππου
ἄλλοις δυσμενέεσσιν ἐπέχραεν ἀστὸς Ἀθήνης.
οὐδὲ μάχης ἀπέληγε συναιχμάζων Διονύσῳ
Αἰακὸς ἀπτοίητος, ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ
κτείνων ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ ἐκ πεδίοιο διώκων
εἰς προχοὰς ποταμοῖο μετήλασε λαὸν ἀλήτην.
συμφερτοὶ δ' ἕνα μοῦνον ἐκυκλώσαντο μαχηταὶ
τυπτόμενον ξιφέεσσι καὶ οὐκ ἀλέγοντα μαχαίρης,
οὐ βέλεος πτερόεντος· ἐπασσυτέρῃσι δὲ ῥιπαῖς
κυανέης ἤμησε σιδήρεα λήια χάρμης
κραιπνὸς ἀνὴρ καὶ πᾶσιν ἐμάρνατο, τοὺς μὲν ἐπ' ὄχθαις,
τοὺς δὲ κάτω ποταμοῖο μαχήμονι χειρὶ δαΐζων·

καὶ νεκύων ἔπλησεν ὅλον ῥόον· ὀλλυμένων δὲ
αἵματι μορμύρων ἐρυθαίνετο λευκὸς Ὑδάσπης.
καί τις ἀνὴρ προμάχοιο φυγὼν ἀνεμώδεα ῥιπὴν
κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
* * * * * *

σύρετο κυματόεντι νέκυς πεφορημένος ὁλκῷ
οἰδαλέοις μελέεσσιν· ὑποβρυχίοιο δὲ λύθρου
Νηιάδες λούσαντο δαφοινήεντι ῥεέθρῳ,
καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη μέλαν ὕδωρ.
πολλοὶ δ᾽ ἐν προχοῇσιν ἀπορρίψαντες ἀκωκὴν
ἱκεσίην ἀνέφαινον ἀτευχέες, ὃς μὲν ἐπ᾽ ὄχθης,
ὃς δὲ παρὰ ψαμάθοις τετανυσμένος, ὃς δ᾽ ἐπὶ γαίῃ
ὄρθιος ὀκλάζων, κυρτούμενον αὐχένα κάμπτων·
ἀλλὰ λιτὰς ἀπέειπεν ἄνω νεύοντι προσώπῳ
Αἰακὸς ἀντιβίοισιν ἀκαμπέα μῆνιν ἀέξων·
αἰχμητὴν δ᾽ ἀσίδηρον ἔτι ψαύοντα λιτάων
οὐχ ἕνα μοῦνον ἔπεφνε Λυκάονα, δυσμενέας δὲ
χερσὶν ἀθωρήκτοισι κυλινδομένους ἐπὶ γαίῃ
νηρίθμους κεράιζε, ῥόον ποταμοῖο μιαίνων·
καὶ πολὺν Ἀστεροπαῖον ἐδέξατο νεκρὸν Ὑδάσπης.
οὐδ᾽ ἀθεεὶ πολέμιζε καὶ Αἰακός· ἀντιβίους γάρ,
ὡς γενέτης Πηλῆος, ἔσω ποταμοῖο δαΐζων
ἰκμαλέον μόθον εἶχε καὶ ὑδατόεσσαν ἐνυώ,
οἷα προθεσπίζων ποταμοῦ περὶ χεῦμα Καμάνδρου
φύλοπιν ἡμιτέλεστον ἐπεσσομένην Ἀχιλῆι·
καὶ μόθον υἱωνοῖο μόθος μαντεύσατο πάππου.
καί τις ἐνὶ προχοῇσιν ἀσάμβαλος ἴαχε Νύμφη
Νηιὰς ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα ῥοάων·
„Νηιάδων ὁμόφυλε, Διιπετὲς αἷμα κομίζων,
ἁγνὸν ὕδωρ ἐλέαιρε Διιπετέος ποταμοῖο.
ἄρκιον Ἰνδὸν ὄλεσσε τεὸν δόρυ· παύεο Νύμφαις
δάκρυα Νηιάδεσσιν ἀδακρύτοισιν ἐγείρων·

Νηιὰς ὑδατόεσσα καὶ ὑμετέρη πέλε μήτηρ·
κούρην γὰρ ποταμοῖο τεὴν Αἴγιναν ἀκούω.
μνώεο, τίς σε λόχευσε, καὶ οὐκέτι χεῦμα μιαίνοις.
ἵξομαι εἰς ῥόον ἄλλον ἀκήρατον, εἰς ἅλα βαίνω,
καί με θαλασσαίη δέχεται Θέτις· ἀλλὰ μελέσθω
αἱματόεις ῥόος οὗτος Ἐριννύι καὶ Διονύσῳ.“

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΚΓ.

Εἰκοστῷ τριτάτῳ πεπερημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην,
καὶ κλόνον ὑδατόεντα καὶ αἰθαλόεντα λιγαίνω.

Ὣς φαμένη πατρῷον ἐδύσατο φοίνιον ὕδωρ
Νηιὰς ὑδατόεσσα διάβροχος αἵματι Νύμφη.
αὐτὰρ ὃ βάρβαρα φῦλα παρ' ἠόνας ἄορι τύπτων
εἰς προχοὰς ἔτρεψε· διωκόμενοι δὲ σιδήρῳ
δυσμενέες κτείνοντο φόβῳ στείνοντες Ὑδάσπην.
καὶ πολὺς ἐν ῥοθίοισι πόδας καὶ χεῖρας ἑλίσσων
νηχομένους μιμεῖτο, καὶ ἤθελε πότμον ἀλύξαι
χερσὶν ἀπειρήτοις ποταμήια χεύματα τέμνων·
ἀλλὰ ῥόῳ κεκάλυπτο· καὶ ὕδασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ἔγκυος οἰδαίνων διερῷ τυμβεύετο πότμῳ.
οὐδ' ἐπὶ δὴν παρὰ θῖνα φερεσσακέος ποταμοῖο
πληθύι τοσσατίῃ φονίων κυκλούμενος Ἰνδῶν
Αἰακὸς εἰσέτι μίμνεν, ἐπεὶ μογέοντι παρέστη
Ἰνδοφόνος Διόνυσος ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων.
ἔνθα πολὺν στρατὸν ἄλλον ἀφειδέι δούρατι νύσσων
Αἰακὸς ἐπρήνιξεν· ἐμαίνετο δ' οἷά περ Ἄρης,
σύνδρομος εὐθώρηκι κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
καὶ διερῇ Διόνυσος ὁμίλεε σύζυγι χάρμῃ,
ὑγρὸν ἐπ' ἀντιβίοισι φέρων μόρον. εἰ δέ τις ἀνὴρ
νήχετο δαιδαλέης ὑπὲρ ἀσπίδος οἴδματα τέμνων,
νηχομένου κεράιξε μετάφρενον· εἰ δέ τις Ἰνδῶν

ἡμιφανὴς πολέμιζεν ἐπ᾽ ἰλύι ταρσὸν ἐρείσας,
θύρσῳ στῆθος ἔτυψεν ἢ αὐχένα, κύματα τέμνων
δυόμενος· βυθίων γὰρ ἐπίστατο κόλπον ἐναύλων,
ἐξ ὅτε μιν φεύγοντα μόθον δασπλῆτα Λυκούργου
δώματι κυμαίνοντι γέρων ὑπεδέξατο Νηρεύς.
πολλοὶ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα περικλείοντο ῥεέθρῳ,
υἷα Διὸς τρομέοντες ὀριδρόμον, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ὄρθιος ἰλυόεντι πόδας σφηκώσατο πηλῷ,
αὐτοπαγὴς δ᾽ ἀτίνακτος ἀπ᾽ ἰξύος ἄχρι καρήνου
ἡμιφανὴς ἀνέτελλε καλυπτόμενος πτύχα μηροῦ·
καὶ Βρομίῳ πολέμιζεν ἐν ὕδασι μᾶλλον ἀρούρης,
ἀμφοτέραις παλάμαις διδυμάονα δούρατα πάλλων·
καὶ τὸ μὲν αἰχμάζεσκεν ἐς ἠόνας ὑψόσε πέμπων
Αἰακὸν ἀντικέλευθον ἔχων σκοπόν, ἄλλο δὲ σείσας
ἔγχος ἀνουτήτοιο κατηκόντιζε Λυαίου.
καί τις ἐνεστήρικτο, μέσον κενεῶνα καλύπτων,
ταρσὸν ἔχων ψαμάθοισι κατάσχετον· ἵστατο δ᾽ ἄλλος
ἴχνια πηλώεντι φέρων πεπεδημένα δεσμῷ·
ὃς δὲ φυγεῖν οὐχ εὗρε τετυμμένος ὀξέι θύρσῳ
κνήμης βαλλομένης· ὃ δὲ γούνατος ἄκρα διαίνων
ὑγρὴν αἱμαλέοιο δι᾽ ὕδατος εἶχεν ἐνυώ·
ἄλλος ἐνερρίζωτο δεδυκότος ἄχρι γενείου,
καὶ χέρας ἠώρησε λελουμένον ὦμον ἀείρων,
φεύγων φρικτὰ ῥέεθρα καταΐσσοντα προσώπου·
ἄλλος ἐνὶ προχοῇσιν ὅλον δέμας ἐκ ποδὸς ἄκρου
ἄχρι μέσου στέρνοιο κατάρρυτος, ὃς δὲ διαίνων
ὤμους διχθαδίους, ὃ δὲ βόστρυχον ἄκρον ἐρύσσας
δέχνυτο κυματόεσσαν ἐπαΐσσουσαν ἀπειλήν.
εἰς βυθὸν ἄλλος ἔδυνε διάβροχα χείλεα σείων
ἀνδροφόνον παρὰ χεῦμα σεσηρότος ἀνθερεῶνος.
καί τις ἑοὺς ἑτάρους δεδοκημένος Ἰνδὸς ἀγήνωρ
τοὺς μὲν κτεινομένους δολιχῷ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ,

ἄλλον ὀιστευθέντα χαραδρήεντι βελέμνῳ,
τὸν δὲ πολυπλέκτῳ δεδαϊγμένον ὀξέι θύρσῳ,
Θουρέι νεκρὸν ὅμιλον ἐδείκνυεν, ἀχνύμενος δὲ
τίλλε κόμην, φλογερῷ δὲ χόλου βακχεύετο πυρσῷ,
σφίγγων καρχαρόδοντι μεμυκότα χείλεα δεσμῷ·
καὶ ταχὺς αὐτοφόνον μιμούμενος Ἰνδὸς Ὀρόντην,
βάρβαρον αἷμα φέρων καὶ βάρβαρον ἦθος ἀέξων,
ἆορ ἑὸν γύμνωσεν, ἀπορρίψας δὲ χιτῶνα,
ἄρεος ἀρραγὲς ἕρκος, ἀλεξητῆρα βελέμνων,
καὶ ξίφος ἀπτοίητος ἑῷ κενεῶνι πελάσσας
ὑστατίην ταχύποτμος ἀγήνορα ῥήξατο φωνήν·
„γαστήρ, δέχνυσο τοῦτο φίλον ξίφος· αἰδέομαι γάρ,
μή τις ἐμὲ κτείνειεν ἀνάρσιος ἀπτόλεμος χείρ.
αὐτὸς ἐμῷ κενεῶνι θελήμονα χαλκὸν ἐλάσσω,
μή με πατὴρ μέμψαιτο δεδουπότα θήλεϊ θύρσῳ,
μὴ Σάτυρον, μὴ Βάκχον ἐμὸν καλέσειε φονῆα.“
ἔννεπε κυανέης κατὰ γαστέρος ἆορ ἐρείσας
τολμηραῖς παλάμῃσιν, ἅτε ξένον ἄνδρα δαΐζων,
καὶ θάνεν αὐτοδάικτος ἐν ἀντιβίοισι Μενοικεύς,
αἰδόμενος μετὰ δῆριν ἰδεῖν ἔτι Δηριαδῆα·
ὄμμασι δ' ἀκλαύτοισι θελήμονι κάτθανε πότμῳ,
καὶ μανίης ἀπάνευθεν ἐφαίνετο χάλκεος Αἴας.
καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν· ἀναινομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
κτεινομένους ἐκάλυψε καὶ ἔπλετο τύμβος Ὑδάσπης.
καί τις ἔσω ποταμοῖο πανυστατίην χέε φωνήν·
„καὶ σύ, πάτερ, προχοῇσι πόθεν σέο τέκνα καλύπτεις;
πολλάκι Βάκτρον ἄρηα μετήιον, ἀλλὰ ῥεέθροις
οὔ ποτε Μῆδον ὅμιλον ἀπέκτανε Μῆδος Ἀράξης·
Περσικὸς Εὐφρήτης οὐκ ἔκρυφε γείτονα Πέρσην·
πολλάκι μοι παρὰ Ταῦρον ἔην μόθος, ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
οὐ Κίλικάς ποτε Κύδνος ἑῷ τυμβεύσατο κόλπῳ·

οὐ Τάναϊς χιονῶδες ἄγων πετρούμενον ὕδωρ
γείτονι Σαυρομάτῃ θωρήσσεται, ἀλλὰ κορύσσων
Κόλχοις ἀντιβίοισι χαραδρήεσσαν ἐνυὼ
πολλάκι παχνήεντι κατεπρήνιξε βελέμνῳ·
Ἠριδανὸς πέλε σεῖο μακάρτερος, ὅττι ῥεέθροις
ἀλλοδαπὸν Φαέθοντα καὶ οὐκ ἔκρυψε πολίτην,
οὐ Γαλάτην ἐκάλυψε καὶ οὐ τάφος ἔπλετο Κελτῷ,
ἀλλὰ φίλοις ναέτῃσι ῥυηφενέων ἀπὸ δένδρων
Ἡλιάδων ἤλεκτρα φεραυγέα δῶρα κυλίνδει·
Ῥῆνος Ἴβηρ βρεφέεσσι κορύσσεται, ἀλλὰ δικάζων,
καὶ κρυφίην ὠδῖνα διασχίζων τοκετοῖο
κτείνει ξεῖνα γένεθλα· σὺ δὲ φθιμένων ναετήρων
κρύπτεις γνήσια τέκνα, καὶ οὐ νόθον αἷμα καλύπτεις.
πῶς δύνασαι ποταμοῖσι μιγήμεναι ἠὲ καὶ αὐτῷ
Ὠκεανῷ γενέτῃ καὶ Τηθύι σεῖο τεκούσῃ,
αἱμαλέαις λιβάδεσσι φόνου πλημμυρίδα σύρων;
ἅζεο, μὴ νεκύεσσι Ποσειδάωνα μιήνῃς.
σεῖο ῥόος Βρομίοιο κακώτερος, ὅττι με θύρσοις
οὐ κλονέει Διόνυσος, ὅσον κλονέεις με ῥεέθροις.“
ὣς εἰπὼν βαρύποτμος ἐδέχνυτο λοίσθιον ὕδωρ.
καὶ πλόος ἦν εὔοπλος· ἐκουφίζοντο δὲ λαοὶ
οἰδαλέοις μελέεσσιν· ἀποφθιμένου δὲ φορῆος
ἡμιφανὴς πλωτῆρι λόφῳ πορθμεύετο πήληξ,
δυομένη κατὰ βαιόν· ἐφιέμεναι δὲ ῥεέθροις
ἐκταδὸν ἐν ῥοθίοισιν ἅτε πρυμνήσια νηῶν
νηχομένους τελαμῶνας ἐναντίλλοντο βοεῖαι,
στοιχάδες ἔνθα καὶ ἔνθα· βαρυνόμενον δὲ σιδήρῳ
εἰς βυθὸν ὑγροχίτωνα κατέσπασεν ἀνέρα θώρηξ.
οὐδὲ μόθου Διόνυσος ἑοὺς ἀνέκοψε μαχητάς,
εἰ μὴ πάντας ἔπεφνεν ἑῷ ταμεσίχροϊ θύρσῳ,
καλλείψας ἕνα μοῦνον ὅλων κήρυκα θανόντων·
Θουρέα μοῦνον ἔλειπε θεουδέα μάρτυρα νίκης.

Ἥρη δ' ὡς ἐνόησε δαϊκταμένων φόνον Ἰνδῶν,
οὐρανόθεν πεπότητο, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ἄστατος ἠνεμόεντι κατέγραφεν ἠέρα ταρσῷ.
Ἀντολίῃ δ' ἐπέβαινε, καὶ ἤλασεν Ἰνδὸν Ὑδάσπην
φύλοπιν ὑδατόεσσαν ἀναστῆσαι Διονύσῳ.
ἀλλ' ὅτε βαρβαρόφωνος ἑώιος ὤκλασεν ἄρης,
δὴ τότε ναυτιλίης ἑτερότροπα μάγγανα τεύχων
χεύμασιν ἀκλύστοισι χορὸς πορθμεύετο Βάκχων.
καὶ θεὸς ἡγεμόνευε, δι' οἴδματος ἡνιοχεύων
ἅρμασι χερσαίοισι νόθον πλόον, ὑγροπόρων δὲ
πορδαλίων ἀδίαντος ὄνυξ ἐχάραξεν Ὑδάσπην·
καὶ στρατιαὶ πλόον εἶχον ἀκυμάντου ποταμοῖο
ὧν ὃ μὲν Ἰνδῴην σχεδίην πολύδεσμον ἐρέσσων,
ὃς δὲ κυβερνήσας διερὴν ἀκάτοιο πορείην
ἐνδάπιον σκάφος εἶχε λινορραφέων ἁλιήων
ἁρπάξας· ἕτερος δὲ νόθῳ ναυτίλλετο θεσμῷ,
ἅμματι τεχνήεντι περίπλοκα δούρατα δήσας,
ἢ ξύλον αὐτόπρεμνον ὁμοίιον ὁλκάδι τεύχων,
ἔκτοθι πηδαλίου, δίχα λαίφεος, ἐκτὸς ἐρετμῶν,
οὐ Βορέην καλέων νηοσσόον, — ἰθυτενὲς γὰρ
εἰς βυθίους κενεῶνας ὑποβρύχιον δόρυ πέμπων
ἄρεος ὑγροπόροιο δορυσσόος ἔπλεε ναύτης, —
ἢ πλωτῆς ἀδίαντος ἐπ' ἀσπίδος οἴδματα τέμνων,
πεῖσμα φέρων τελαμῶνα, σακέσπαλον εἶχε πορείην,
ξείνην ναυτιλίην ψευδήμονι νηὶ χαράσσων.
καὶ στρατὸς ἱππήων ῥόον ἔστιχε, καὶ πλόος ἵππων
ποσσὶν ἔην ῥαχίῃσιν ἀειρομένων ἐλατήρων·
καὶ τότε νηχομένου διερὸν δρόμον εὔποδος ἵππου
ἰξύι κουφίζοντος ὑπέρτερον ἡνιοχῆα
ὑψιφανὴς ἀνέτελλε δι' ὕδατος ἄβροχος αὐχήν.
καὶ στρατὸς ἐγρεμόθων πρυλέων ἀκάτοιο χατίζων
ἀσκοῖς οἰδαλέοισι χέων ποιητὸν ἀήτην

δέρματι φυσαλέῳ διεμέτρεεν Ἰνδὸν Ὑδάσπην,
ἐνδομύχων δ' ἀνέμων ἐγκύμονες ἔπλεον ἀσκοί.
αἰγείοις δὲ πόδεσσι διέτρεχε Παρράσιος Πάν,
ἄκρα γαληναίοιο διαστείχων ποταμοῖο·
καὶ Λύκος ἡνιόχευε θαλασσαίων δρόμον ἵππων,
πατρῴην ἀδίαντον ἄγων τέθριππον ἀπήνην·
καὶ γνωτῷ περόωντι συνέστιχε Δαμναμενῆι
Σκέλμις ἀκυμάντοιο καθιππεύων ποταμοῖο.
ἄλλος ὑπὲρ νώτοιο θορὼν ὁμόφοιτον ἀέλλαις
εἰς πλόον ἡνιόχευε καλαύροπι ταῦρον ὁδίτην,
καὶ βοέοις ὀνύχεσσι κατέγραφεν ἄψοφον ὕδωρ·
Σειληνοὶ δὲ γέροντες ἐναυτίλλοντο γαλήνῃ,
καὶ ποσὶ καὶ παλάμῃσιν ἐρετμώσαντες Ὑδάσπην.

— — — — — —

καὶ προχέων κρουνηδὸν ἀλεξήτειραν ἰωὴν
γνωτῷ κυματόεντι γέρων ἰάχησεν Ὑδάσπης,
μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυπίδακι λαιμῷ·
„γνωτὲ πέπον, τέο μέχρι τεὸς ῥόος ἄψοφος ἕρπει;
οἴδματα σεῖο κόρυσσον ἐπιβρίθων Διονύσῳ,
ὄφρα κατακρύψωμεν ἐν ὕδασι πεζὸν ὁδίτην.
σοὶ καὶ ἐμοὶ πέλεν αἶσχος, ὅτε Βρομίοιο μαχηταὶ
ἀβρέκτοις ἐμὸν οἶδμα διασχίζουσι πεδίλοις·
σοὶ καὶ ἐμοὶ πέλεν αἶσχος, ὅτε Βρομίοιο μαχηταὶ

* * * * * *

ἀτραπὸν ἡνιόχοισι καὶ ἀβρέκτοισιν ὁδίταις
εἰπέ, πόθεν βατὸς ἔσκεν ἐμὸς ῥόος, ὑγροβαφὴς δὲ
Νηιὰς ἐν προχοῇσι πόθεν χρεμετισμὸν ἀκούει,
καὶ ῥάχιν ἰχθυόεσσαν ὄνυξ ἵππειος ἀράσσει;
αἰδέομαι ποταμοῖσι μιγήμεναι, ὅττι γυναῖκες
ἡμέας ἀκλύστοισι διαστείβουσι πεδίλοις.
οὔ ποτε τολμήεντες ἐμὸν ῥόον ἔπλεον Ἰνδοὶ
ἅρμασιν ἠλιβάτοισι, καὶ οὐ πατρώιον ὕδωρ

190 Δηριάδης ἐχάραξεν ἑῷ περιμήκεϊ δίφρῳ,
ὑψιλόφων λοφίῃσιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων.
179 οὐ μὲν ἐγὼ νήποινον ἀήθεα πορθμὸν ἐάσω,
182 ὑγροπόρους δὲ λέοντας ἀιστώσω Διονύσου.
170 Αἰόλε, καὶ σὺ τέλεσσον ἐμοὶ χάριν, ἀντιβίοις δὲ
σοὺς προμάχους θώρηξον ἀελλήεντας ἀήτας
μαρναμένους Σατύροισιν, ὅτι στρατὸς ὑγρὸς ὁδίτης
ἅρμασι χερσαίοισι βατὸν ποίησεν Ὑδάσπην,
καὶ δρόμον ἁβρὸν ἔχουσιν ἐν ὕδασιν ἡνιοχῆες·
175 σοὺς ἀνέμους θώρηξον ἐμῷ πορθμῆι Λυαίῳ·
χεύμασι δ' ἑλκέσθω Σατύρων στόλος, ἡνιόχων δὲ
συρομένων προχοῇσιν ἐμὸς ῥόος ἅρμα δεχέσθω,
οἴδματι λυσσήεντι καλυπτομένων ἐλατήρων.“
ὣς εἰπὼν ἐκόρυσσεν ἑὸν ῥόον· ὤρτο δὲ Βάκχῳ
αἰχμάζων ῥοθίοισιν· ἀελλήεσσα δὲ πολλὴ
μαρναμένων ὑδάτων διερὴ μυκήσατο σάλπιγξ·
195 καὶ ποταμὸς κελάρυζεν ἄγων ὑφούμενον ὕδωρ,
μαρνάμενος Σατύροισι· πολυφλοίσβῳ δὲ κυδοιμῷ
Βασσαρὶς ἁβροχίτων ἀπεσείσατο κύμβαλα χειρῶν,
καὶ πόδας ἀμφελέλιξεν, ἐρεσσομένοιο δὲ ταρσοῦ
ξανθὰ πολυρραφέων ἀνελύσατο δεσμὰ πεδίλων,
200 καὶ ῥόος ἠνεμόεις πεφορημένος ἄχρι καρήνου
Βάκχης νηχομένης ἑλικώδεας ἔκλυσε χαίτας·
ἄλλη βριθομένη διεροὺς ἀπεθήκατο πέπλους,
νεβρίδας οἰδαλέοισιν ἐπιτρέψασα ῥεέθροις,
καί οἱ ἐπὶ στέρνοισι κορυσσομένου ποταμοῖο
205 ὁλκὸς ἐρευθιόωντι μέλας ἐπεσύρετο μαζῷ·
καὶ Σάτυρος παλάμῃσιν ἐρετμώσας χυτὸν ὕδωρ
ἰκμαλέην ἐλέλιξε δι' ὕδατος ὄρθιον οὐρήν·
γηραλέοις δὲ πόδεσσι μεθυσφαλὲς ἴχνος ἐρέσσων
ἄστατος ὑδατόεντι Μάρων πεφορημένος ὁλκῷ
210 κύμασιν ἀσκὸν ἔλειπε βεβυσμένον ἡδέος οἴνου·

πυκνὰ δὲ σειομένη διδυμόζυγι σύνδρομος αὐλῷ
Πανιὰς ἀκροτάτοιο δι' ὕδατος ἔπλεε σύριγξ,
κύμασιν αὐτοέλικτος· ἁμιλλητῆρι δὲ παλμῷ
Σειληνοῦ λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη.
καὶ ποταμὸς κελάδησεν ἀφυσγετὸν οἴδματι σύρων,
ξανθὸν ὑπὲρ πεδίοιο χέων μετανάστιον ὕδωρ,
κικλήσκων Διόνυσον ἐς ὑδατόεσσαν ἐνυώ·
καὶ ῥόος ἐγρεκύδοιμος ἔχων ἀντίπνοον αὔρην
ἀγχινεφὴς ὑψοῦτο, διάβροχον ἠέρα τέμνων,
οἴδματι παφλάζοντι καταθρώσκων Διονύσου.
οὐχ οὕτω Σιμόεντος ἀρειμανὲς ἔβρεμεν ὕδωρ,
οὐχ οὕτω ῥόος ἔσκεν ἐγερσιμόθοιο Καμάνδρου
χεύματι κυματόεντι κατακλύζων Ἀχιλῆος,
ὡς τότε Βακχείην στρατιὴν ἐδίωξεν Ὑδάσπης.
καὶ ποταμῷ Διόνυσος ἀνήρυγε θυιάδα φωνήν·
„τί κλονέεις Διὸς υἷα, Διιπετές; ἢν ἐθελήσω,
τερσαίνει σέο χεῦμα πατὴρ ἐμὸς ὑέτιος Ζεύς.
ἐκ νεφέων βλάστησας ἐμοῦ Κρονίδαο τοκῆος,
καὶ νεφεληγερέταο Διὸς βλάστημα διώκεις;
πατρὸς ἐμοῦ πεφύλαξο βέλος λοχίοιο κεραυνοῦ,
μὴ στεροπὴν Βρομίοιο γενέθλιον εἰς σὲ κορύσσῃ·
ἅζεο, μὴ βαρύγουνος, ὅπως Ἀσωπός, ἀκούσῃς·
σὴν προχοὴν πρήυνον, ἕως ἔτι μῆνιν ἐρύκω.
ὑδατόεις πυρόεντι κορύσσεαι· οὐ δύνασαι δὲ
τλήμεναι αἰθαλόεντος ἕνα σπινθῆρα κεραυνοῦ.
εἰ δὲ μέγα φρονέεις χάριν Ἀστερίης σέο νύμφης,
ἣ λάχεν αἰθερίης Ὑπερίονος αἷμα γενέθλης,
Ἠελίου θρασὺν υἷα πυρώδεος ἡνιοχῆος
οὐρανὸν ἱππεύοντα πατὴρ ἐμὸς ἔφλεγε πυρσῷ,
καὶ νέκυν ἔστενε παῖδα πυρὸς ταμίης Ὑπερίων,
οὐδὲ χάριν Φαέθοντος ἐμῷ πολέμιξε τοκῆι,
οὐ πυρὶ πῦρ ἀνάειρε, καὶ εἰ πυρὸς ἡγεμονεύει·

εἰ χάριν ὑμετέρου μεγαλίζεαι Ὠκεανοῖο,
Ἠριδανὸν σκοπίαζε Διὸς πληγέντα βελέμνῳ,
ὑμέτερον πυρίκαυτον ἀδελφεόν· αἰνοπαθὴς δὲ
σὸς διερὸς προπάτωρ, μιτρούμενος ἄντυγι κόσμου,
χεύμασι τοσσατίοισι χέων γαιήοχον ὕδωρ,
υἱὸν ἴδε φλεχθέντα, καὶ οὐ πολέμιζεν Ὀλύμπῳ,
οὐ προχοαῖς ἐρίδαινε πυριγλώχινι κεραυνῷ.
ἀλλὰ τεῶν ὑδάτων ἔτι φείδεο, μή σε νοήσω
Ἠριδανῷ φλεχθέντι κεκαυμένον ἶσον Ὑδάσπην."
ὣς φαμένῳ βαρύδουπος ἐχώσατο μᾶλλον Ὑδάσπης,
κύμασι λαβροτέροισι χέων ὑψίδρομον ὕδωρ.
καί νύ κεν ἔκρυφε πᾶσαν ἀβακχεύτων στίχα Βάκχων,
εἰ μὴ Βάκχος ἄμυνεν, ἀπ' ἀγχιπόροιο δὲ λόχμης
πυρσοτόκον νάρθηκα λαβὼν ἀντώπιον ἠοῦς
ἠελίῳ θέρμηνεν· ἐριφλεγέος δὲ κορύμβου
αὐτογόνῳ σπινθῆρι λοχεύετο δουράτεον πῦρ·
καὶ προχοαῖς φλόγα ῥῖψεν· ἀπειλητῆρι δὲ δαλῷ
αἰθόμεναι ποταμοῖο ῥοαῖς ἐπεπάφλασαν ὄχθαι·
καὶ πολὺς ἠερόφοιτος ἑλίσσετο καπνὸς ἀλήτης
λωτοῦ καιομένοιο μαραινομένου τε κυπείρου·
καὶ θρύα πῦρ ἀμάθυνε· πολυστροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
καπνοῦ λιγνυόεντος ἕλιξ ἐμέθυσσεν ἀυτμὴ
ἠερίας ἁψῖδας, ὅλη δ' ἐμελαίνετο λόχμη
εὐόδμων ἀνέμοισιν ἱμασσομένων δονακήων.
καὶ σέλας εἰς βυθὸν εἷρπεν· ἐνεκρύπτοντο δὲ πηλῷ
ἰχθύες αἰθαλόεντες· ὑποβρυχίοιο δὲ πυρσοῦ
νηχομένῳ σπινθῆρι διάβροχος ἔζεεν ἰλὺς
ὑγρὸν ἀναπτομένη· βυθίων δ' ἄπο καπνὸς ἐναύλων
ἔμπυρος ὑδατόεντι διέσσυτο σύνδρομος ἀτμῷ.
Ὑδριάδων δὲ φάλαγγες ἀνάμπυκες ὠκέι ταρσῷ
γυμναὶ κυματόεντος ἀπεπλάζοντο μελάθρου·

καί τις ἀναινομένη φλογερὸν πατρώιον ὕδωρ
Νηιὰς ἀκρήδεμνος ἀήθεα δύσατο Γάγγην·
ἄλλη δ' Ἰνδὸν ἔναιεν ἐριβρεμέτην Ἀκεσίνην
ἀζαλέοις μελέεσσιν· ἀλωομένην δὲ Χοάσπης
ἄλλην οὐρεσίφοιτον ἀνάμπυκα Νηίδα Νύμφην
παρθενικὴν ἀπέδιλον ἐδέξατο, Περσίδι γείτων.
Ὠκεανὸς δ' ἰάχησεν ἀπειλείων Διονύσῳ,
ὑδατόεν μύκημα χέων πολυπίδακι λαιμῷ,
καὶ ῥόον ἀενάων στομάτων κρουνηδὸν ἰάλλων
ἠιόνας κόσμοιο κατέκλυσε χεύματι μύθων·
„ἥλικος Ὠκεανοῖο παρευνέτι, σύγχρονε κόσμου,
πάντροφε συμμιγέων ὑδάτων, αὐτόσπορε Τηθύς,
ἀρχαίη φιλότεκνε, τί ῥέξομεν; αἰθαλόεις γὰρ
εἰς ἐμὲ καὶ σέο τέκνα κορύσσεται ὑέτιος Ζεύς·
ἅρπαγα γὰρ νόθον ὄρνιν ἔχει Κρονίωνα φονῆα
Ἀσωπὸς γενετῆρα, καὶ υἱέα Βάκχον Ὑδάσπης.
ἀλλὰ Διὸς στεροπῇσιν ἄγων ἀντίξοον ὕδωρ
ἠέλιον πυρόεντα ῥόῳ σβεστῆρι καλύψω,
κρύψω δ' αἰθέρος ἄστρα· καὶ ἀθρήσει με Κρονίων
χεύματι μορμύροντι κατακλύζοντα Σελήνην·
Ἀρκτῴην δ' ὑπὸ πέζαν ἐμαῖς προχοῇσι λοέσσω
ἄξονος ἄκρα κόρυμβα καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἁμάξης·
καὶ βυθίης ἀρχαῖον ἐμῆς πλωτῆρα θαλάσσης
αἰθέριον δελφῖνα πάλιν πλωτῆρα τελέσσω,
κρυπτόμενον πελάγεσσι· καὶ ἀστερόφοιτον ἐρύσσω
νόστιμον οὐρανόθεν μετανάστιον εἰς χθόνα Κελτῶν
Ἠριδανὸν πυρόεντα, καὶ ὑδατόεντα τελέσσω,
αἰθέρα γυμνώσας διεροῦ πυρός· ὑψιπόρους δὲ
ἰχθύας ἀστερόεντας ἐμοὺς πάλιν εἰς ἅλα σύρω,
νηχομένους μετ' Ὄλυμπον ἐν ὕδασιν. ἔγρεο, Τηθύς,
ὕδασιν αἰθέρος ἄστρα καλύψομεν, ὄφρα νοήσω
ταῦρον, ἀκυμάντοιο πάλαι πλωτῆρα θαλάσσης,

κύμασι λαβροτέροις πεφορημένον ὑγρὸν ὁδίτην
Εὐρώπης μετὰ λέκτρον· ὀρινέσθω δὲ καὶ αὐτή,
δερκομένη κερόεσσαν ἐμὴν ταυρώπιδα μορφήν,
ταυροφυὴς κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη·
ἵξομαι ὑψικέλευθος ἐς οὐρανόν, ὄφρα νοήσω
ἰκμαλέον Κηφῆα καὶ ὑγροχίτωνα Βοώτην,
ὡς πάρος Ἐννοσίγαιος, ὅτε θρασὺς ἀμφὶ Κορίνθου
ὑγρὸς ἄρης ἀλάλαξεν ἐς ἀστερόεσσαν ἐνυώ·
κρύψω δ' ἔμπυρον αἶγα Διὸς τροφόν, ὑγροπόρῳ δὲ
ἄρμενον ὑδροχοῆι χαρίζομαι ἄφθονον ὕδωρ.
Τηθύς, καὶ σύ, θάλασσα, κορύσσεο· ταυροφυῆ γὰρ
Ζεὺς νόθον υἷα λόχευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσσῃ
καὶ ποταμοὺς καὶ φῶτας ἀμεμφέας· ἀμφότερον δὲ
Ἰνδοὺς θύρσος ἔπεφνε, καὶ ἔφλεγε πυρσὸς Ὑδάσπην.“
ἔννεπε παφλάζων βαθυκύμονος οἴδματι φωνῆς.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΔ.

Εἰκοστὸν δὲ τέταρτον ἔχει γόον ἄσπετον Ἰνδῶν
κερκίδα θ' ἱστοπόνοιο καὶ ἠλακάτην Ἀφροδίτης.

Ζεὺς δὲ πατὴρ κοτέοντος ἀπέτραπε παιδὸς ἀπειλήν,
δοῦπον ὁμοπλεκέων νεφέων βρονταῖον ἱμάσσων·
καὶ χόλον ἐπρήυνεν ἀτέρμονος Ὠκεανοῖο,
ὑσμίνην φλογόεσσαν ἐρητύων Διονύσου.
Ἥρη δ' ἐσμαράγησε δι' ἠέρος ἄπλετον ἠχώ,
μῆνιν ἀναστέλλουσα πυρισθενέος Διονύσου.
καὶ διερὴν παλάμην ὀρέγων οἰκτίρμονι Βάκχῳ
παιδὶ Διὸς πυρόεντι γέρων ἰάχησεν Ὑδάσπης,
μῦθον ἀναβλύζων ἱκετήσιον ἀνθερεῶνος·
„φείδεό μοι, Διόνυσε, Διιπετέος ποταμοῖο,
ὕδασι καρποτόκοισι φέρων χάριν· ὑμετέρη γὰρ
ἐξ ὑδάτων εὔβοτρυς ἀνεβλάστησεν ὀπώρη.
ἀασάμην, Διόνυσε πυριτρεφές· οὐρανίην γὰρ
σῶν δαΐδων ἀμάρυγμα τεὴν κήρυξε γενέθλην.
ἀλλὰ πόθος τεκέων με βιήσατο· Δηριάδη γὰρ
υἱέι πιστὰ φέρων ῥοθίων ἑλέλιξον ἀπειλήν,
Ἰνδοῖς κτεινομένοισι βοηθόον οἶδμα κυλίνδων.
αἰδέομαι γενετῆρι φανήμεναι, ὅττι θαλάσση
αἵματι μορμύροντι μεμιγμένα χεύματα σύρω
καὶ φονίη ῥαθάμιγγι ποσειδάωνα μιαίνω·
τοῦτό με, τοῦτο κόρυσσεν ἐριδμαίνειν Διονύσῳ.

πρὸς δὲ τεοῦ ξενίοιο καὶ ἱκεσίοιο τοκῆος,
αἴδεο παφλάζοντα τεῷ πυρὶ θερμὸν Ὑδάσπην.
Νηιάδες φεύγουσιν ἐμὸν ῥόον· ἀμφὶ δὲ πηγὰς
ἣ μὲν ναιετάει διερὸν δόμον, ἣ δ' ἐνὶ λόχμαις
σύννομος Ἀδρυάδεσσι φυτὸν μετὰ πόντον ἀμείβει,
ἄλλη δ' Ἰνδὸν ἔχει μετανάστιος, ἣ δὲ φυγοῦσα
ποσσὶ κονιομένοισιν ἐδύσατο διψάδα πέτρην
Καυκασίην, ἑτέρη δὲ μεταΐξασα Χοάσπην
ναίει ξεῖνα ῥέεθρα καὶ οὐκέτι πάτριον ὕδωρ.
μὴ καλάμους ὀλέσειας, ἐμῶν βλάστημα ῥοάων,
οἷσιν ἀεξομένοισιν ἐρείδεται οἰνάδος ὄρπηξ
ἀμπελόεις· δόνακες γὰρ ἐπ' ἀλλήλοισι δεθέντες
ὑμετέρην εὔβοτρυν ἐλαφρίζουσιν ὀπώρην·
μὴ δόνακας φλέξειας, ὅθεν σέο Μυγδόνες αὐλοί,
μή ποτέ σοι μέμψαιτο τεὴ φιλόμολπος Ἀθήνη,
ἥ ποτε Γοργείων βλοσυρὸν μίμημα καρήνων
φθεγγομένων Λίβυν εὗρεν ὁμοζυγέων τύπον αὐλῶν·
καὶ σέο μυστιπόλοιο κυβερνήτειραν ἀοιδῆς,
Πανιάδος σύριγγος ὁμόθροον αἴδεο μολπήν·
λῆγε τεῷ νάρθηκι ῥόον ποταμοῖο μαραίνων,
ὅττι ῥόος ποταμοῖο τεοὺς νάρθηκας ἀέξει.
οὐ ξένον οἶδμα πέρησας ἀνώνυμον· ἰσοφυῆ γὰρ
ἄλλον ἐγὼ Διόνυσον ἐμοῖς φαίδρυνα λοετροῖς,
ὁπλοτέρου Βρομίοιο φερώνυμον, εὖτε Κρονίων
Ζαγρέα παιδοκόμοισιν ἐμαῖς παρεκάτθετο Νύμφαις·
καὶ σὺ φέρεις Ζαγρῆος ὅλον δέμας· ἀλλὰ σὺ κείνῳ
δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ὅθεν πέλες· ἀρχεγόνου γὰρ
ἐκ κραδίης ἀνέτελλες ἀειδομένου Διονύσου.
ὑμετέρου δὲ γέραιρε Λάμου κουροτρόφον ὕδωρ·
μνώεο Μαιονίης σέο πατρίδος· ὑμετέρου γὰρ
Πακτωλοῦ χαρίεντος ἀδελφεός ἐστιν Ὑδάσπης.
καὶ σὺ τόσοις ποταμοῖσι μίαν χάριν ἄρτι τιταίνων,

γνωτοῖς ἡμετέροισι, τεὴν ἀνασείρασον αἴγλην·
μηδὲ πυρὶ φλέξῃς ὑδάτων χύσιν· ἐξ ὑδάτων γὰρ
ἀστεροπὴ βλάστησε, τεοῦ Διὸς ὑέτιον πῦρ.
ἀλλὰ χόλον πρήυνε, τεοῖς ὅτι γούνασι πίπτω
μειλίχιον στορέσας ἱκέτην ῥόον. ἐν πολέμοις γὰρ
εἰ θρασὺν αὐχένα κάμπτε καὶ ἤπιος ἔσκε Τυφωεύς,
καί κεν ἀπορρίψας παλινάγρετον ὄγκον ἀπειλῆς
ἀστεροπὴν ἀνέκοπτε πατὴρ τεὸς ὑψιμέδων Ζεύς."
ὣς φαμένου Διόνυσος ἑὴν ἀνεσείρασε πεύκην.
καὶ προχοὰς Ἀρκτῷος ἀνερρίπιζεν ἀήτης
χειμερίῃ μάστιγι, φέρων δυσπέμφελον αὔρην,
χεῦμα πυριβλήτοιο καταψύχων ποταμοῖο,
Ἠέλιον καὶ Βάκχον ὁμοῦ καὶ Ζῆνα γεραίρων,
καὶ ῥοθίων ἄσβεστον ἀπέσβεσε δαιμόνιον πῦρ.
ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἐπέπλεεν ὑγρὸν Ὑδάσπην,
τόφρα δὲ θάρσος Ἄρηος ἔχων, περιμήκετος ὁρμὴν
Δηριάδης ἐπὶ δῆριν ἐπώνυμον ὥπλισεν Ἰνδούς,
στήσας ἀμφὶ ῥέεθρον ἑὰς στίχας, ὄφρα μαχηταὶ
λαὸν ἐρητύσωσιν ἀνερχομένων ἔτι Βάκχων.
οὐδὲ λάθεν Διὸς ὄμμα πανόψιον· ἐσσυμένως δὲ
οὐρανόθεν πεφόρητο προασπίζων Διονύσου.
καὶ σφετέροισιν ἰόντες ἀρηγόνες, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
σὺν Διὶ πάντες ἵκοντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου
ἅλματι πωτήεντι· καὶ Αἰγίνης χάριν εὐνῆς
αἰετὸς ἠώρητο τὸ δεύτερον ὑψιπέτης Ζεὺς
Ἀσωποῦ μετὰ χεῦμα, καὶ Αἰακὸν ἠεροφοίτην
φειδομένων ὀνύχων δεδραγμένος ἅρπαγι ταρσῷ
κουφίζων ἐκόμισσεν ἐς ἄρεα Δηριαδῆος
Ἰνδῴην ἐπὶ πέζαν· ἀπ' εὐρυπόροιο δὲ κόλπου
υἱὸν Ἀρισταῖον γενέτης ἐσάωσεν Ἀπόλλων,
φαιδρὸς ἀλεξικάκων πεφορημένος ἅρματι κύκνων,
μνῆστιν ἔχων θαλάμοιο λεοντοφόνοιο Κυρήνης·

καὶ κρατέων εὔπαιδα τανύπτερος ἥρπασεν Ἑρμῆς
υἱέα Πηνελόπης, κεραελκέα Πᾶνα κομήτην·
Οὐρανίη δ' Ὑμέναιον ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου
παιδὸς ἑοῦ γονόεντος ἐπώνυμον, ἠερίας δὲ
ἀτραπιτοὺς ἐχάραξεν ὁμοίιος ἀστέρος ὁλκῷ,
γνωτῷ βοτρυόεντι χαριζομένη Διονύσῳ·
Καλλιόπη δ' Οἴαγρον ἑοῖς ἀνεκούφισεν ὤμοις·
καὶ τεκέων Ἥφαιστος ἑῶν ἀλέγιζε Καβείρων,
ἀμφοτέρους δ' ἥρπαξεν, ὁμοίιος ὀξέι πυρσῷ·
εὐρυτενῆ δ' ἐσάωσεν Ἐρεχθέα Παλλὰς Ἀθήνη
Ἰνδοφόνον, ναετῆρα θεοκρήπιδος Ἀθήνης·
Νύμφας δ' Ἀδρυάδας ναέται ζώγρησαν Ὀλύμπου
πάντες, ὅσοις μεμέληντο φίλαι δρύες, ἔξοχα δ' ἄλλων
δαφναίας ἐσάωσε φανεὶς δαφναῖος Ἀπόλλων,
καί σφιν ἅμα χραίσμησε συνέμπορος υἱέι μήτηρ,
εἰσέτι κυδαίνουσα λεχώια δένδρεα Λητώ.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα κορυμβοφόρους τε γυναῖκας
ἐκ βυθίου ῥύσαντο πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ
θυγατέρες Κύδνοιο, φιλοζεφύρου ποταμοῖο,
πλωτὸν ἐπιστάμεναι διερὸν δρόμον, ἃς ἐπὶ νίκῃ
ἄρεος Ἰνδῴοιο πατὴρ δωρήσατο Βάκχῳ,
Νηιάδας πολέμοιο δαήμονας, ἅς ποτε χάρμην
μαρνάμενος Κρονίωνι Κίλιξ ἐδίδαξε Τυφωεύς.
καὶ στρατὸς ὡμάρτησεν ὁμόστολος· ἐσσυμένους δὲ
Εὔιος ἔφθασε πάντας, ὀρεσσαύλων ἐπὶ δίφρων
ἄξονος ἀβρέκτοιο διαξύων ῥόον ὁλκῷ·
καὶ Σάτυροι δρόμον εἶχον ὁμόστολον, οἷς ἅμα Βάκχαι
ὑγροπόροι καὶ Πᾶνες ὁμήλυδες· ἔξοχα δ' ἄλλων
ὠκύτεροι Τελχῖνες ἁλιτρεφέων ὑπὲρ ἵππων,
πατρῴης ἐλατῆρες ἁλικρήπιδος ἀπήνης,
εἰς δρόμον ὡμάρτησαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ.
ἄλλοι δ' ἦσαν ὄπισθεν, ἐπεσσεύοντο δὲ πορθμῷ

ἐξ ἑτέρης ἀνιόντες ἀθηήτοιο κελεύθου,
ἧχι θεὸς πόμπευεν· ἐπεὶ πτερὸν ἠρέμα πάλλων
αἰετὸς ἡγεμόνευε δι' ἠέρος ἀντίτυπος Ζεύς,
φειδομένοις ὀνύχεσσι μετάρσιον υἷα κομίζων,
Αἰακὸν ἠερίῃ πεφορημένον ὕψι κελεύθῳ·
Ἰνδῴῃ δ' ἐχόρευον ἐπισκαίροντες ἐρίπνῃ,
καὶ σκοπέλους ἐδίωκον, ἐναυλίζοντο δὲ λόχμαις,
καὶ κλισίας πήξαντες ἐς ἠρέμα δάσκιον ὕλην
* * * * * *
οἱ δὲ τανυκραίρων ἐλάφων κεμαδοσσόον ἄγρην
εἶχον ἅμα σκυλάκεσσιν· Ἁμαδρυάδεσσι δὲ Νύμφαις
Ἀδρυάδες μίσγοντο φιλοπτόρθου Διονύσου.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες Ἐρυθραίῃ παρὰ λόχμῃ
σκύμνον ὀρεσσαύλοιο τιθηνήσαντο λεαίνης,
αὐτοχύτου δὲ γάλακτος ἀνέβλυον ἰκμάδα μαζοί·
ἄλλη ἐχιδναίοιο πόθον μεθέπουσα κορύμβου
ἰοβόλων μάστευε δι' οὔρεος ἄντρα δρακόντων,
θηροσύνην δ' ἀνέφαινεν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ
ἣ μὲν νεβρὸν ἔβαλλεν ἀελλόπον· ἣ δὲ λαθοῦσα
ἅλματι λυσσήεντι κατέδραμε λυσσάδος ἄρκτου·
ἣ δὲ μελαρρίνων ῥαχίης ἐδράξατο θηρῶν,
καὶ λοφίης ἐπέβαινεν ὀρεσσινόμων ἐλεφάντων.
καί τις ὀιστοβόλων βέλος ἥρμοσε κυκλάδι νευρῇ
καὶ πτελέην τόξευεν· ὃ δὲ σκοπὸν εἶχεν ἐλαίην·
καὶ πίτυν ἄλλος ἔβαλλε· πολὺς δ' ἐπὶ γείτονα πεύκην
πεμπομένων σύριζεν ἐν ἠέρι ῥοῖζος ὀιστῶν.
τοῖσι μὲν ἔβρεμε κῶμος ὀρίκτυπος. ἀχνύμενος δὲ
Δηριάδῃ βασιλῆι δυσάγγελος ἵκετο Θουρεύς,
δάκρυσιν ἀφθόγγοισιν ἀπαγγέλλων φόνον Ἰνδῶν,
καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἀνενείκατο πενθάδα φωνήν·
„Δηριάδη σκηπτοῦχε, θεηγενὲς ἔρνος Ἐνυοῦς,
ἤομεν, ὡς ἐκέλευσας, ἐς ἀντιπέραιαν ἐρίπνην,

εὕρομεν ἐν βήσσῃσιν ἐρημάδα γείτονα λόχμην·
κεῖθι λόχον στήσαντες ἐμίμνομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
θυρσομανὴς Διόνυσος· ἐπερχομένοιο δὲ Βάκχου
αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν, ἀδεψήτου δὲ βοείης
τυπτομένης ἑκάτερθεν ἔην χαλκόκροτος ἠχώ,
καὶ καναχὴ σύριγγος· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχμη,
καὶ δρύες ἐφθέγξαντο καὶ ὠρχήσαντο κολῶναι·
Νηιάδες δ' ὀλόλυξαν. ἐγὼ δ' ἐκόρυσσα μαχητάς,
ὀκναλέους, τρομέοντας, ἀπειθέας εἰς μόθον ἕλκων.
καὶ θεός, ὃν καλέουσιν, ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων,
οὐτιδανοῖς πετάλοισιν ὀιστεύων γένος Ἰνδῶν,
κτεῖνε μὲν ἐν πεδίῳ στρατὸν ἄσπετον ὀξέι θύρσῳ
βλήμενον, ἐν ῥοθίοις δὲ τὸ λείψανον ὤλεσεν Ἰνδῶν.
ἀλλὰ σοφοὺς Βραχμῆνας ἐρείομεν, ὄφρα δαείης,
εἰ θεὸς οὗτος ἵκανεν ἐς ἡμέας ἢ βροτὸς ἀνήρ.
μὴ νυχίην ἀνόνητον ἀναστήσειας ἐνυώ,
μὴ στρατιὴν ὀλέσειας ἀφεγγέι δηιοτῆτι·
ἤδη δ' ἀχλυόεις τέταται ζόφος· ἀγχιφανὴς δὲ
δῆριν ἀναστέλλων ἀμαρύσσεται Ἕσπερος ἀστήρ.
εἰ δὲ πόθος μεθέπει σε δυσαντήτοιο κυδοιμοῦ,
σήμερον Ἰνδὸν ἔρυκε, καὶ αὔριον εἰς μόθον ἕλκοις."
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀπειθέα Δηριαδῆα,
οὐ χάριν ἀδρανίης πειθήμονα, δυομένῳ δὲ
μεμφόμενον Φαέθοντι καὶ οὐκ εἴκοντα Λυαίῳ.
Ἰνδῴην δὲ φάλαγγα μεταστήσας ποταμοῖο
Δηριάδης ὑπέροπλος ἐχάζετο πενθάδι λύσσῃ,
ἑζόμενος λοφίῃσι παλιννόστων ἐλεφάντων.
Ἰνδοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα σὺν ἠλιβάτῳ βασιλῆι
εἰς πόλιν ἐρρώοντο πεφυζότες, ἔνδοθι πύργων
νίκην εἰσαΐοντες ἀρειμανέος Διονύσου.
ἤδη δὲ στονόεσσα δι' ἄστεος ἵπτατο φήμη,
σύγγονον ἀγγέλλουσα νεοσφαγέων φόνον Ἰνδῶν.

καὶ γόος ἄσπετος ἔσκε· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
πενθαλέοις ὀνύχεσσι χαράσσετο κύκλα προσώπου,
καὶ μεσάτου στέρνοιο διεσχίζοντο χιτῶνες
στήθεα γυμνώσαντες, ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
τυπτομένων παλάμῃσιν ἴτυς φοινίσσετο μαζῶν
αἱμοβαφής. πολιὸς δὲ γέρων ἐπὶ γήραος οὐδῷ
χιονέην πλοκαμῖδα κατηφέι τάμνε σιδήρῳ,
τέσσαρας ἡβώοντας ὀλωλότας υἷας ἀκούων,
Αἰακὸς οὓς ἐδάμασσε μιῇ δασπλῆτι μαχαίρῃ,
κτεινομένους ἐλεεινά· βαρυτλήτων δὲ γυναικῶν
ἣ μὲν ἑὸν στενάχιζεν ἀδελφεόν, ἣ δὲ τοκῆα·
ἄλλη ποικιλόδακρυς ἀνεστεναχίζετο νύμφη
νυμφίον ἀρτιχόρευτον ἐοικότα Πρωτεσιλάῳ,
ἄλλη Λαοδάμεια· νεοζεύκτοιο δὲ νύμφης
ἄπλοκος ἀκρήδεμνος ἐτίλλετο βότρυς ἐθείρης.
καί τις ἀμηχανέουσα δεδουπότος εὐνέτις Ἰνδοῦ,
ἀγχιτόκους ὠδῖνας ἀναπλήσασα λοχείης
καὶ δεκάτης ὁρόωσα λεχώια κύκλα Σελήνης,
ὑδρηλῷ πολύδακρυς ἐπέστενεν ἀνδρὸς ὀλέθρῳ,
καὶ ποταμῷ κοτέουσα γοήμονα ῥήξατο φωνήν·
„οὐ πίομαι πατρῷον ἐμόν ποτε πικρὸν Ὑδάσπην·
οὐκέτι κεῖνα ῥέεθρα παρέρχομαι, οὐκέτι δειλὴ
σεῖο νέκυν κρύψαντος ἐπιψαύσω ποταμοῖο,
οὐ μὰ σὲ καὶ σέο φόρτον, ὃν ἔνδοθι γαστρὸς ἀείρω,
οὐ μὰ σὲ καὶ τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν.
τίς με λαβὼν κομίσειεν, ὅπου πέσε νεκρὸς ἀκοίτης,
ὄφρα περιπτύξω διερὸν νέκυν, ὄφρα καὶ αὐτὴν
κῦμα κατακρύψῃ με σὺν ὑγροπόρῳ παρακοίτῃ;
αἴθε δὲ καὶ τέκον υἷα καὶ ἔτρεφον· ἄρτι δὲ δειλὴν
γαστέρος ὄγκος ἔχει με πεπαινομένου τοκετοῖο.
εἰ δὲ τέκω ποτὲ παῖδα καὶ αἰτίζῃ γενετῆρα,
υἱέι παππάζοντι πόθεν δείξαιμι τοκῆα;“

εἶπε τὸν οὐκ ἀίοντα κινυρομένη παρακοίτην.
ἄλλη δ' ἐστενάχιξεν ἀνυμφεύτους ὑμεναίους
ὀλλυμένου μνηστῆρος, ὃν οὐκ ἴδεν εὔγαμος ὥρη
στέμματι νυμφιδίῳ πεπυκασμένον, οὐδ' ἐνὶ παστῷ
ἡδυμελὴς ἤεισε βιοσσόος αὐλὸς Ἐρώτων.
τοῖσι μὲν ἀχνυμένοισιν ἔην γόος. ἀμφὶ δὲ λόχμας
Βάκχος ἑοῖς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοισι μαχηταῖς
εἰλαπίνην ἔστησεν· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι,
καὶ δαμάλαι στοιχηδὸν ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ
θεινόμεναι πελέκεσσιν, Ἐρυθραίης δ' ἀπὸ ποίμνης
πυκνὰ δορικτήτων ἱερεύετο πώεα μήλων.
ἑζόμενοι δ' ἀγεληδὸν ἐπ' εὐκύκλοιο τραπέζης
Σειληνοὶ Σάτυροί τε σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ
χερσὶ πολυσπερέεσσι μιῆς ἔψαυσαν ἐδωδῆς·
πίνετο δ' ἄσπετος οἶνος ἀμοιβαδίς· οἰνοχόοι δὲ
εὐόδμους ἐκένωσαν ἀπείρονας ἀμφιφορῆας,
νεκταρέης ἀρύοντες ἀμεμφέα βότρυν ὀπώρης.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι παρὰ κρητῆρα λιγαίνων
Λέσβιος αὐτοδίδακτος ἀνέπλεκε Λεῦκος ἀοιδήν,
πῶς πρότεροι Τιτῆνες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ·
καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἀληθέα μέλπετο νίκην,
πῶς Κρόνον εὐρυγένειον ὑποκλάζοντα κεραυνοῖς
Ταρταρίῳ ζοφόεντι κατεσφρηγίσσατο κόλπῳ,
χείματος ὑδρηλοῖσι μάτην κεκορυθμένον ὅπλοις.
Κυπριάδος δὲ Λάπηθος ἀτευχέος ἀστὸς ἀρούρης
ἔμφρονι φορμικτῆρι παρέζετο, καί οἱ ἐδωδῆς
πίονα μοῖραν ὄρεξε, καὶ ἤτεε κεῖνον ἀείδειν
τερπνὸν ἀσιγήτοισι μεμηλότα μῦθον Ἀθήναις,
ἱστοπόνον Κυθέρειαν ἐριδμαίνουσαν Ἀθήνῃ.
αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο Κύπριν ἀείδειν,
ὥς ποτε κέντρον ἔχουσα φιληλακάτοιο μερίμνης
χερσὶν ἀπειρήτοισι μετήιεν ἱστὸν Ἀθήνης,

κερκίδα κουφίζουσα καὶ οὐκέτι κεστὸν Ἐρώτων.
καὶ Παφίης τετάνυστο παχὺς μίτος, οἷά τε μακρὴ
οἰσυΐνη μήρινθος ἐΰστροφος, ἥν τινι τέχνῃ
ὁλκοῖς μηκεδανοῖσι γέρων ἐρράψατο τέκτων,
φράξας ἀρτιτέλεστα σεσηρότα δούρατα νηῶν·
ἣ δὲ πανημερίη καὶ παννυχίη πέλας ἱστοῦ
Παλλάδος ἔργον ἔτευχε παλίλλυτον, ἀλλοτρίῳ δὲ
ἀτρίπτους ἕο χεῖρας ἀήθεϊ τείρετο μόχθῳ·
καὶ κτενὶ πουλυόδοντι διαξύουσα χιτῶνα
καὶ λίθον ὀρχηστῆρα περικρεμάσασα μεσαύλῳ
κερκίδι πέπλον ὕφαινε, καὶ ἔπλετο Κύπρις Ἀθήνη·
καὶ πόνος ἦν ἀγέλαστος· ὑφαινομένοιο δὲ πέπλου
εὐρυτενὴς ὠγκοῦτο πέλωρ μίτος· αὐτόματοι δὲ
στήμονες ἐρρήγνυντο παχυνομένοιο χιτῶνος·
εἶχε δὲ διχθαδίοισι πόνοις ἐπιμάρτυρα τέχνης
Ἠέλιον καὶ λύχνον ἀναγκαίην τε Σελήνην.
οὐ χορὸν ὠρχήσαντο χορίτιδες Ὀρχομενοῖο
ἀμφίπολοι Παφίης· τροχαλῇ δ' ἐλέλιξεν ἐρωῇ
Πασιθέη κλωστῆρα, καὶ εἰροκόμος πέλε Πειθώ,
καὶ μίτον Ἀγλαΐη καινῇ μετέδωκεν Ἀθήνῃ.
καὶ μερόπων ἀλάλητο γάμων βίος· ἁρμονίην δὲ
ἔστενεν ἀχρήιστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων
ἡνίοχος βιότοιο γέρων δεδονημένος Αἰών·
καὶ φλογερὴν ἀγέραστος Ἔρως ἀνελύσατο νευρήν,
παπταίνων ἀλόχευτον ἀνήροτον αὔλακα κόσμου.
οὐ τότε φορμίγγων ἐρόεις κτύπος, οὐ τότε σύριγξ,
οὐ λιγὺς αὐλὸς ἔμελπεν ,Ὑμὴν Ὑμέναιε' λιγαίνων·
ἀλλὰ βίου μινύθοντος ἱμασσομένης τε γενέθλης
συζυγίης ἀλύτοιο μετωχλίσθησαν ὀχῆες.
καὶ Παφίην φιλόμοχθον ἴδεν ταλαεργὸς Ἀθήνη,
καὶ χόλον εἶχε γέλωτι μεμιγμένον, ὡς ἴδε μακρὴν
τρηχαλέην μήρινθον ἀπειροπόνου Κυθερείης·

ἀθανάτοις δ' ἤγγειλε· βαρυζήλῳ δὲ μενοινῇ
ἔννεπε, μεμφομένη καὶ Κύπριδι καὶ γενετῆρι·
„σὴ δόσις ἀλλοπρόσαλλος ἀμείβεται, οὐράνιε Ζεῦ·
οὐκέτι Μοιράων μεθέπω δόσιν· ἱστοπόνος γὰρ
κλῆρον ἐμὸν σύλησε τεὴ θυγάτηρ Ἀφροδίτη.
κλῆρον Ἀθηναίης οὐχ ἥρπασε δεσπότις Ἥρη,
γνωτὴ καὶ παράκοιτις ἐμοῦ Διός· ἀλλὰ χαλέπτει
ἐκ γενετῆς σακέεσσι κορυσσομένην Ἀγελείην
ἡ ταμίη θαλάμων ἁπαλὴ θεός. ὑμετέρου δὲ
ἀπτόλεμος Κυθέρεια πότε προμάχιξεν Ὀλύμπου,
ἠὲ τίνας Τιτῆνας ἀπώλεσε θήλεϊ κεστῷ,
ὅττι μετὰ πτολέμους με βιάζεται; ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
εἰπέ μοι, Ἰοχέαιρα, τεῆς πότε μεσσόθεν ὕλης
εἶδες ὀιστεύουσαν ἢ ἀγρώσσουσαν Ἀθήνην;
τίς καλέει Γλαυκῶπιν, ὅτ' ὠδίνουσι γυναῖκες;“
ὣς φαμένης ἀγέροντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου,
ἱστὸν ἰδεῖν ἐθέλοντες ἐποιχομένην Ἀφροδίτην.
καὶ καμάτους ὁρόωντες ἀπειρομόγου Κυθερείης
θαμβαλέοι νόθον ἔργον ἐκυκλώσαντο θεαίνης·
καὶ γελόων ἀγόρευε πάλιν φιλοκέρτομος Ἑρμῆς·
„ἱστὸν ἔχεις, Κυθέρεια· τεὸν λίπε κεστὸν Ἀθήνῃ.
εἰ μίτον ἀμφαφάας, εἰ κερκίδα χερσὶ τιταίνεις,
καὶ δόρυ θοῦρον ἄειρε καὶ αἰγίδα Τριτογενείης.
οἶδα, πόθεν, Κυθέρεια, πολύκροτον ἱστὸν ὑφαίνεις,
σὸς δόλος οὔ με λέληθε· τεὸς τάχα νυμφίος Ἄρης
εἰς γάμον ἱμερόεντας ἀπαιτίζει σε χιτῶνας.
Ἄρεϊ πέπλον ὕφαινε· νεοκλώστῳ δ' ἐνὶ πέπλῳ
ἀσπίδα μὴ ποίκιλλε· τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτῃ;
τεῦχε τεῆς Φαέθοντα φεραυγέα μάρτυρον εὐνῆς,
φώριον ἀγγέλλοντα τεῶν συλήτορα λέκτρων·
ἢν ἐθέλῃς, ποίκιλλε καὶ ἀρχαίους σέο δεσμούς,
καὶ θεὸν ἀσκήσειε νόθον πόσιν αἰδομένη χείρ·

χρυσῷ τεῦξον Ἄρηα μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης
κερκίδα χειρὶ φέροντα, καὶ οὐ πάλλοντα βοείην,
δίπλακα ποικίλλοντα σὺν ἐργοπόνῳ Κυθερείῃ.
καὶ σὺ τεὸν μετὰ τόξον, Ἔρως, ἄτρακτον ἑλίσσων
μητέρι νήματα τεῦχε φιληλακάτῳ Κυθερείῃ,
ὄφρα μετὰ πτερόεντα καὶ ἱστοπόνον σε καλέσσω,
καὶ μετὰ νεῦρα βόεια θεὸν πυρόεντα νοήσω
πηνίον ἐξέλκοντα παρὲκ μίτον ἀντὶ βελέμνων.
ἀλλά, θεὰ Κυθέρεια, φιληλακάτων ἀπὸ χειρῶν
ῥῖπτε μίτους ἀνέμοισι καὶ ἄμφεπε κεστὸν ἱμάντα,
συζυγίης δ' ἀλέγιζε τὸ δεύτερον· ἀρχέγονος γὰρ
πλάζεται εἰσέτι κόσμος, ἕως ἔτι πέπλον ὑφαίνεις."
ὣς φαμένου μείδησαν, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου.
καὶ μίτον ἡμιτέλεστον ἀπορρίψασα χιτῶνος
αἰδομένη Γλαυκῶπιν ἑῆς ἐπεβήσατο Κύπρου
ἀνδρομέης Κυθέρεια τιθηνήτειρα γενέθλης·
καὶ βίον αἰολόμορφον Ἔρως πάλιν ἥρμοσε κεστῷ,
σπείρων εὐαρότοιο λεχώϊον αὔλακα κόσμου.
τοίην ἱμερόφωνον ἀνέπλεκε Λεῦκος ἀοιδήν,
ἠλακάτης ἀδίδακτον ἀνυμνείων Ἀφροδίτην
ἐργοπόνῳ μέγα νεῖκος ἀναστήσασαν Ἀθήνῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ κόρος ἔσκε φιλακρήτοιο τραπέζης,
οἶνον ἀναβλύζοντες ἐρημάδι κάππεσον εὐνῇ·
οἳ μὲν δαιδαλέης ἐπὶ νεβρίδος, οἳ δ' ἐπὶ φύλλων
πεπταμένων, ἕτεροι δὲ χυτῆς ἐφύπερθε κονίης
δέρμασιν αἰγείοισιν ἐπεστορέσαντο χαμεύνην·
πολλοὶ δ' ἐγρεμόθοισιν ἐφωμίλησαν ὀνείροις,
χάλκεον ἁπλώσαντες ἐνυαλίῳ δέμας ὕπνῳ,
ὧν ὃ μὲν Ἰνδὸν ἔβαλλε καθήμενον ὑψόθεν ἵππου,
ἄλλος δ' ἵππον ἔνυξε κατ' αὐχένος, ὃς δὲ δαΐζων
ἄορι πεζὸν ἔτυψεν, ὃ δ' οὔτασε Δηριαδῆα·
ἄλλος δ' ἠερόφοιτον ἑὸν βέλος ὑψόσε πέμπων

ἠλιάβτους ἐλέφαντας ὀνειρείῳ βάλεν ἰῷ.
πορδαλίων δὲ γένεθλα καὶ ἄγρια φῦλα λεόντων
καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἐρημονόμου Διονύσου
εἶχον ἀμοιβαίης φυλακῆς ἄγρυπνον ὀπωπήν,
πάννυχον ἐγρήσσοντες ὀρειάδος ἔνδοθεν ὕλης,
μή σφιν ἐπαΐξειε μελαινομένων μόθος Ἰνδῶν·
καὶ δαΐδες στοιχηδὸν ἐπαστράπτεσκον Ὀλύμπῳ,
Βακχιάδος λαμπτῆρες ἀκοιμήτοιο χορείης.

